Materialet er digitaliseret af

ARBEJDER MUSEET

The Workers Museum

Titel: Tobaksarbejderforbundets Fagblad
Udgiver: Tobaksarbejderforbundet i Danmark
Udgivelsesår: 1933-1933

BRUG OG OPHAVSRET

Hele eller dele af materialet kan være beskyttet af ophavsretsloven og må kun benyttes til personlig brug. Har alle ophavere været døde i mere end 70 år, er materialet i public domain og kan anvendes frit. Husk at kreditere ophaverne.

USAGE AND COPYRIGHT

This document, or parts of this document may be copyrighted with usage limited to personal use. If all authors have been dead for at least 70 years, the document is in the public domain and may be used freely. Remember to credit the authors.

VIL DU VIDE MERE OM ARBEJDERHISTORIEN?

Besøg os på Arbejdermuseet

Søg i vores biblioteks- og arkivsamling

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 1 | Januar 1933 | 28. Aargang

Vort Blad.

Med nærværende 1. Nr. i det nye Aar af vort Fagblad bringer vi dette i mere tidssvarende og tiltalende Format.

Ogsaa hvad Indhold angaar er det naturligvis vort Ønske at gøre dette saa interessevækkende som muligt.

Vort Blad er selvfølgelig først og fremmest et Meddelelsesblad, beregnet til Referater af Møder, Statistik, økonomiske Oversigter o. l., og dette Stof er naturligvis „tørt", men paa den anden Side er det nødvendigt for de af Forbundets Medlemmer, som ønsker at være med i Forbundets Arbejde.

Nogen Plads i Bladet vil der dog altid være for interessante og oplysende Artikler, som muligvis kan give Anledning til en nyttig Diskussion. Med Haabet om, at Redaktionen og Medlemmerne i godt Samarbejde ogsaa paa dette Omraade kan gøre Bladet mere tiltalende, bringer vi Kollegerne og Bladets Læsere Hovedbestyrelsernes Ønske om et

godt og heldbringende Nytaar!

Det tyske Tobaksarbejderforbunds
21. Kongres og 50 Aars Jubilæum.

Mandag den 21. November aabnedes i Bremen vor tyske Broderorganisations 21. Kongres.

Kongressen afholdtes i „Folkets Hus", Bremerarbejdernes stolte Bygning, hvorfra Jernfrontens røde Kampfane vajede.

Formanden for det tyske Forbund, Kollega Husung, aabnede Kongressen og bød de Delegerede og de tilstedeværende Gæster Velkommen.

Af udenlandske Broderforbund var følgende repræsenterede: Hollands, Svejts, Østrigs, Sverrigs, Norges og Danmarks 2 Forbund.

England, Belgien, Rumænien, Polen og Tschekoslovakiet havde sendt Hilsen og Tak for Indbydelsen, men havde tillige maattet beklage, at man af forskellige faglige og politiske Forhold ikke kunde lade sig repræsentere.

Af andre Gæster var fremmødt Forbundets Ærespræsident, Kollega *Deichmann*, og for Landsorganisationen Senator *Sommer*.

Husung holdt en Mindetale for de 562 Medlemmer, der i den forløbne Kongresperiode ved Døden var bortrevet af Forbundets Rækker, og bragte dem en Tak for deres Arbejde og Trofasthed.

Kongressen paahørte staaende Husungs Mindeord.

Forbundet, der som central Ledelse nu havde haft

Husung gav derefter en historisk Oversigt over sit Sæde i Bremen gennem 50 Aar.

Kom ind paa en Omtale af den seneste Udvikling paa det faglige og politiske Omraade, der kendetegnedes af Reaktionens Færd, med Støtte fra Nationalsocialisterne. Ogsaa Kommunisterne

ARBEJDERBEVÆGELSENS ARKIV ROSENØRNS ALLÉ 12 KØBENHAVN V.

havde ved deres Holdning svækket Proletariatets Kampkraft.

Husung gav derefter et kort Rids af Kongressens Program, hvori Hovedpunkterne var Overenskomstforhold og en Række organisatoriske og agitatoriske Spørgsmaal.

Han udtalte derefter Haabet om, at Kongressen maatte forløbe i Sammenarbejdets Tegn.

Efter Konstituering af Kongressen fik Gæsterne Ordet.

Sommer, Landsorganisationen, bragte Landsorganisationens hjerteligste Hilsen til Kongressen.

Udtalte, at det ikke var nogen Tilfældighed, at Tobaksarbejderforbundets Sæde var i Bremen, da denne altid havde været den betydeligste By i Tyskland for Tobaksmarkedet.

Bremen havde som saadan haft Verdensbetydning. Allerede i 1876 var Bremen Verdensmarked for Tobak, og saa godt som al Tobak til Nordeuropa leveredes over Bremen.

Endnu i 1927 indførtes til Bremen 48,5 Tusinde Tons Tobak til en Værdi af 52,4 Mill. Mark.

Bremen var derfor særlig egnet som Basis for Grundlæggelse af Tobaksarbejderorganisationen, og mange af de tilstedeværende Repræsentanter følte sig sikkert nøje knyttet til Bremen, selv om de ikke var Bremere.

Taleren omtalte videre den forfærdelige svære Tid, man var inde i. Alene i Bremen med Omegn fandtes over 59,000 Arbejdsløse, og Understøttelserne hertil androg 25 Mill. Mark, ⅓ af hele Statens Indtægt.

De bremiske Arbejdere vilde dog staa fast sammensluttede for økonomisk Opgang og politisk Frihed.

De udenlandske Gæster bragte alle Hilsen til Kongressen fra dens Organisationer og afgav Beretning om deres hjemlige faglige og politiske Forhold, der i de fleste Tilfælde ogsaa var præget af Verdenskrisen. Udtalte Ønsker om et frugtbart Resultat af Kongressens Arbejde.

Husung takkede Repræsentanterne for de venlige Hilsener og gik dertil over til Beretningen. Omtalte den nuværende Krise, som ikke var en Følge af det saakaldte socialistiske daarlige Regimente, men maatte føres tilbage til, at den kapitalistiske Organisering af Produktion og Fordeling havde svigtet.

Den forkerte Ledelse af de store Kapitalanlæg havde skabt en uhyre Nød.

Det Haab, man havde haft ved Kongressen i München, havde man ikke kunnet opfylde. Det havde været umuligt at undgaa en Tilbagegang i Medlemstallet, idet de mange Virksomheder havde maattet ligge stille, og det havde ikke forbedret Sagen, at mange Virksomheder var bleven forlagt til andre Egne af Landet. Optagelse af Medlemmer havde dette Aar kun været 1/6 af, hvad der optoges i 1928.

Forbundets Arbejde var i høj Grad bleven svækket ved den enorme Arbejdsløshed. Medens Tabet af mandlige Medlemmer tidligere var størst, var Forholdet det sidste Aar saaledes, at Tabet af kvindelige Medlemmer var langt det største, men Tilbagegangen for fuldt beskæftigede Medlemmer var dog større end Tilbagegangen i Medlemstal, og for Aaret 1931 var 60 pCt. af fuldt beskæftigede Arbejdere Forbundsmedlemmer, medens Forholdet i 1912 kun 21,3 pCt. Der var derfor ingen Grund til Haabløshed, men alle maatte være med i Agitationen, og ogsaa Husagitationen maatte genoptages for at dæmme op for den tilbagegaaende Bevægelse.

Fra 1928 til i Dag var Antallet af fuldt beskæftigede Medlemmer faldet enormt, og denne Kendsgerning talte sit tydelige Sprog, men endnu tydeligere vistes Forholdet ved, at den gennemsnitlige Arbejdstid for det enkelte Medlem var dalet til 20 Timer pr. Uge.

Foruden Krisens Aarsag til den stadige Nedgang i Beskæftigelsesgraden og Forbundets Medlemstal var ogsaa den uhyre Beskatning af Tobak og Tobaksvarer stærkt medvirkende hertil, og selv om der vel kunde være nogen Mening i, i en Krisetid at beskatte et Nydelsesmiddel som Tobak, burde det dog ikke komme til, at denne Beskatning fik et saadant Omfang og en saadan Tilrettelægning, at Industrien gik til Grunde derved.

Taleren kom derefter ind paa de skattetekniske Forhold, der havde skabt en hjælpeløs Forvirring i Virksomhederne, ja saa planløst var det hele tilrettelagt, at da man saa den katastrofale Virkning, havde man mattet vedtage nye Love til Imødegaaelse heraf.

Erfaringen havde imidlertid vist, at den høje Beskatning havde virket løntrykkende for Arbejderne, og at Grænsen for, hvad Industrien kunde bære, var langt overskreden.

Nøden blandt Tobaksarbejderne var bleven større derved, at den Understøttelse, som i Følge Loven var ydet til de Arbejdere, som var bleven ledige paa Grund af Skatteloven, var bleven inddragen.

Arbejdsgiverne havde benyttet denne Nød til atter at trykke Lønningerne, men oppebærer selv stadig Understøttelse paa Grund af Beskatningen, og man kunde deraf se, at Arbejdsgiverne stod Regeringens Hjerte nærmere end Arbejderne.

Taleren kom derefter ind paa Aarets Lønbevægelse. Den skærpede Krise havde haft en ugunstig Indflydelse herpaa. Man havde været tvungen til i første Linie at føre en defensiv Holdning, hertil kom Papenregeringens Nødforordning og Arbejdsgivernes gode Vilje til at bruge denne til nye Afdrag i Lønningerne.

Til Trods herfor var det lykkedes at afværge en Del af Arbejdsgivernes Anslag. Saaledes Kravet om Feriens Bortfald, ligesom deres Krav om Lønafkortning var bleven væsentlig forringet.

Forbundsledelsens Tilslutning til Lønreduktionerne skete med et tungt Hjerte, men vore Følelser maatte, under de herskende fortvivlede Forhold, træde i Baggrunden.

Erkendelsen af de virkelige Forhold tvang os til vor Stilling, fordi baade Nationalsocialister og Kommunister bag Ryggen af vort Forbund afsluttede forræderiske Overenskomster med vore Arbejdsgivere.

Ved denne Smudskonkurrence førtes Kampen ikke alene om Arbejdslønnen, men ogsaa om Arbejdspladsen. Denne Udvikilng tvang os til mangen en Handling, som under normale Forhold ikke var sket, men vor Virksomhed var alligevel ikke uden Resultat.

Vi kunde endda i nogle Specialbrancher gennemføre Lønforbedringer.

I Røgtobaksindustrien herskede endnu noget bedre Konjunkturer, og Overenskomsten havde man ogsaa kunnet sætte mod Papenregeringens Magtangreb, og Resultatet var her blevet noget gunstigere end i Cigarindustrien.

I Skraatobaksindustrien var det helt lykkedes at afværge en Lønnedsættelse.

Papenregeringens Plan, ved Lønnedsættelser og Præmier for Antagelse af Arbejdskraft at faa Virksomhederne i Gang, var ved sin egen inderste Modsigelse gaaet fuldstændig til Grunde.

Efter Undersøgelse var det fastslaaet, at for 7000 nyantagne var 2000 bleven afskediget.

Ogsaa i Cigarindustrien var der et Flertal af nyantagne, men dette var i Virkeligheden sket for at faa Julefabrikationen færdig, og saa tog Arbejdsgiverne den Fordel ved at stikke Antagelsespræmierne ekstra i Lommen.

Til Slut udtalte Taleren, at Opgangen for Arbejderklassen vel aldrig havde fulgt den lige Linie, og fik man først lægt de slagne Saar, vilde det vel atter lykkes at komme til bedre Tilstande.

Krohn, Kasserer, gav en Oversigt over Forbundets økonomiske Forhold.

Indtil Aaret 1930 havde der været en stadig Stigning i Indtægterne.

Ophævelsen af Understøttelse fra Staten til de Arbejdere, som var bleven arbejdsløse paa Grund af Skattelovene, hvorved Forbundet maatte træde til, havde ganske forrykket Forholdet.

Dertil kom, at Arbejdsløshedstallet steg, og Indtægterne ved Medlemsbidrag faldt. Disse 2 Forhold fulgte paralelt hinanden.

I de forløbne 3 Kvartaler af 1932 havde man haft en Indtægt paa 419,000 Mark, men en Udgift paa ca. 600,000 Mark. (Fortsættes).

Antal beskæftigede Medlemmer
i de forskellige Brancher pr. 15. November 1932 samt Antal Rulle- og Strippemaskiner.

Nedenstaaende bringer vi Resultatet af den aarlige Optælling af Antal beskæftigede Medlemmer i de forskellige Brancher samt Lærlingeantal. Tillige Antallet af Rulle- og Strippemaskiner i Cigar- og Cigarillosindustrien.

Optællingen er pr. 15. November i Stedet for som i de 3 tidligere Aar pr. 15. December.

Dette skyldes, at vi havde stærk Formodning om at faa Brug for den paa daværende Tidspunkt.

Vil vi imidlertid benytte denne Optælling til Sammenligning med de foregaaende Aars, maa vi derfor tage denne Forskydning af Tidspunktet i Betragtning.

Antal	mdl.	kvdl.
Haandarbejdere	1191	115
Formarbejdere	307	160
Triumfarbejdere	5	1
Vikkelmagere	2	34
Do. (Maskinpapir)	0	9
Overrullere	62	107
Do. (Maskinpapir)	0	9
Cigarillosmagere	67	389
Do. , Vikkelmagere	0	3
Do. , Overrullere	2	44
Ved Cigarvikkelmaskiner (Perfecto)	0	2
„ Cigarillosvikkelmaskiner —	0	0
„ Cigarvikkelmaskiner (Formator)	3	13
„ Cigarillosvikkelmaskiner —	0	6
„ Cigarkompletmaskiner —	0	0
„ Cigarilloskompletmask. —	4	497
„ Do. (Ekstra)	0	10
Dæksmagere	0	500
Strippere	1	717
Ved Strippemaskiner	0	88
Cigarsorterere	298	11
At overføre	1942	2715

Overført	1942	2715
Cigarillossorterere	77	137
Klistrere	0	205
Stiftere	5	35
Arbejdsmænd	125	0
Gulvpiger	0	387
Røgtobaksarbejdere	81	229
Cigaretarbejdere	39	178
Andre Brancher	54	154
Cigarmagerlærlinge	180	18
Cigarillosmagerlærlinge	0	31
Cigarsortererlærlinge	21	1
Cigarillossortererelever	1	11
	2525	4101

Som det ses af ovenstaaende, er der indkommen Besvarelser for 6626 Arbejdere (heraf 263 Lærlinge), altsaa for 6363 voksne Arbejdere (i 1929: 6970, i 1930: 6616, i 1931: 6190). Arbejdsløshedstallet pr. 15. Novbr. 1932 var imidlertid 134 lavere end pr. 15. December 1932, og skal vi derfor se det Antal Medlemmer, som var beskæftiget paa samme Tidspunkt som de foregaaende Aar, nemlig pr. 15. December, maa Antallet 6363 fradrages 134, hvilket da giver 6229, og saaledes 39 flere end i 1931.

Det ser lidt underligt ud, at der er flere beskæftigede i 1932 end i 1931, men dette gælder ogsaa kun for det valgte Tidspunkt, thi tager vi hele Aaret, er Beskæftigelsesgraden betydelig mindre for 1932 end for 1931.

Forskydningerne indenfor de forskellige Brancher er vel efter samme Linie som de foregaaende Aar, men meget mindre.

Haandarbejdet har omtrent holdt sig paa Højde med 1931, idet her kun er en Tilbagegang paa 13 beskæftigede Medlemmer, hvorimod Formarbejdet har en Tilbagegang af 55, Tilbagegangen for Cigarillosmagere er 122, men samtidig er der en Tilgang af Medlemmer beskæftiget ved Cigarillosmaskiner paa 129.

Stripperne har et Plus paa 5 og ved Strippemaskiner paa 20, derimod er der et Minus for Dæksmagere paa 20. Cigarsortererne viser et Minus paa 13, hvorimod Cigarillossortererne har et Plus paa 44 og Klistrerne et Plus paa 13.

En uforholdsmæssig Stigning er der for Arbejdsmænd og Gulvpiger, idet denne andrager henholdsvis 29 og 71, og samtidig er de under Betegnelsen andre Brancher steget med 48.

Røgtobaksarbejderne har et Plus paa 41 og Cigaretarbejderne paa 1, og Lærlingeantallet er gaaet ned med 30.

Stigningen af Antal Maskiner er i Aar ikke saa stor, men andrager 14.

Det samlede Antal fordeler sig saaledes:
(I Parantes er anført Tallet for 1931).

		1932	1931
Cigarvikkelmaskiner	(Formator)	16	(24)
Cigarillosvikkelmaskiner	—	6	(5)
Cigarkompletmaskiner	—	0	(0)
Cigarilloskompletmaskiner	—	161	(140)
Cigarilloskompletmaskiner	(Ekstra)	10	(8)
Cigarvikkelmaskiner	(Perfecto)	2	(10)
Cigarillosvikkelmaskiner	—	0	(3)
Strippemaskiner	(Formator)	52	(43)
Strippemaskiner	(Amerikanske)	26	(25)
Strippemaskiner	(Kastemaskiner)	5	(6)
	Ialt	278	(264)

Som det videre ses af ovenstaaende, er Formarbejdet stadig i stærk Tilbagegang, endogsaa som Maskinarbejde, hvorimod Cigarillosproduktionen vedblivende øges, saaledes at der endnu ved Rulning af Cigarillos er flere Arbejdere beskæftiget end før Maskinernes Fremkomst. Heri er endda ikke regnet de flere Arbejdere, som er beskæftiget som Hjælpearbejdere ved Maskinerne og det større Antal Sorterere.

Naar Røgtobaksarbejdernes Antal er øget, er dette sikkert paa Grund af Importvanskelighed for færdigbehandlet Røgtobak, men mere mærkeligt er det, at Cigaretarbejdernes Antal har kunnet holde sig, da Produktionen jo netop i den sidste Tid maa være gaaet stærkt tilbage.

Antallet af Besvarelser er fremkommen fra 95 Virksomheder og fordeler sig paa følgende Maade:

4	Virksomheder	med	over 500	Arbejdere	ialt	3079,	hvoraf	Lærlinge 109
5	—	-	fra 200—500	—	-	1479,	—	— 73
7	—	-	- 100—200	—	-	1014,	—	— 29
7	—	-	- 50—100	—	-	480,	—	— 15
6	—	-	- 25—50	—	-	235,	—	— 8
8	—	-	- 10—25	—	-	111,	—	— 11
58	—	-	- 1—10	—	-	228,	—	— 18

Lønstatistik for April Kvartal 1932.

For April Kvartal 1932 er der indkommet 6087 Besvarelser.

Heraf var de 4573 for akkordlønnede, 643 for ugelønnede, 790 arbejdsløse, 31 syge, 18 Lærlinge og Elever og 32 ugyldige.

Iøvrigt henvises til nedenstaaende Skemaer.

Specifikation over Besvarelsesantallet i de enkelte Afdelinger.

Afdeling	Akkord-lønnede	Time-lønnede	Arbejds-løse	Syge	Lærlinge og Elever	Ugyldige	Besvarel-sesantal ialt	Medlemsantal den 24/6 1932	Det virkelige Arbejdsløs-hedsantal d. 24/6 1932
Kbhvn. I	1963	221	353	5	0	10	2552	3455	1051
— II	624	128	153	9	1	7	922	981	180
Aalborg	549	118	0	0	0	0	667	1028	175
Aarhus	52	3	4	0	0	0	59	77	12
Esbjerg	129	9	1	0	0	3	142	237	37
Fredericia	66	10	28	0	0	2	106	105	33
Haderslev	32	10	0	0	0	1	43	48	24
Hjørring	7	0	0	0	0	0	7	9	9
Holstebro	129	12	1	0	0	0	142	349	100
Horsens	244	35	28	4	7	0	318	377	38
Kolding	10	1	0	0	1	0	12	21	10
Nakskov	16	9	1	0	0	0	26	31	3
Nyborg	0	0	23	0	0	0	23	27	27
Nykøbing F.	112	9	0	0	0	0	121	221	10
— M.	50	6	22	0	0	0	78	90	33
Odense	377	41	18	7	9	3	455	447	32
Slagelse	130	14	3	4	0	5	156	157	2
Svendborg	77	17	6	1	0	0	101	114	17
Vejle	6	0	2	1	0	1	10	10	2
Viborg	0	0	147	0	0	0	147	149	147
Tilsammen	4573	643	790	31	18	32	6087	7933	1942

Gennemsnitstimeløn for ugelønnede Arbejdere.

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Kvindelige Arbejdere:			
Gulvpiger	333	0	74
Unge Kvinder	16	0	62
Dækssorterere à Kr. 53,00 ugentlig	8	1	10
Dæksmagere: 1 à 50,00, 76 à 53,00 og 13 à Kr. 54,96 ugentlig	90	1	11
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Aalborg	15	0	97
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Nykøbing F.	4	0	86
Elever	10	0	49
Desforuden var der i Marketenderi beskæftiget 13 Kvinder.			

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Mandlige Arbejdere:			
Arbejdsmænd	140	1	27
Unge Mænd	11	0	84
Cigarsorterere: 1 à 76,00, 1 à 65,06 og 1 à Kr. 92,64 ugentlig	3	1	62
Cigarmag.: 1 à 57,50, 1 à 60,00, 1 à 72,60 og 1 à Kr. 75,00 ugentlig	4	1	38
Lærlinge	8	0	61
Marketendere: 1 à Kr. 87,20 ugentlig	1	1	82
Endvidere var der beskæftiget som Mestre og Portner 5 Mænd.			

Gennemsnitsfortjenesten for samtlige Arbejdere er **Kr. 1,24 pr. Time** og **Kr. 59,52 pr. Uge.**

Gennemsnitstimeløn for Akkordarbejdere.

	Haandarbejdere							Formarbejdere							Cigarsorterere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	804	714	1	50	90	1	27	187	47	1	24	140	1	20							
— II															170	164	1	54	6	1	30
Aalborg	66	66	1	39				42	42	1	36				14	14	1	70			
Aarhus	11	11	1	36				7	7	1	14										
Esbjerg	2	2	1	56				39	39	1	57				9	9	2	06			
Fredericia	12	12	1	34				3	3	1	17				6	6	1	21			
Haderslev	1	1	1	53				3	3	1	04				2	2	1	91			
Hjørring								1				1	0	80	1				1	1	03
Holstebro	5	5	1	14				34	34	1	24				9	9	1	48			
Horsens	46	46	1	62				47	47	1	43				14	13	1	77	1	1	82
Kolding	2	2	1	18																	
Nyborg *)																					
Nykøbing F.	2	2	1	56				6	6	1	43				11	7	1	83	4	1	69
— M.	6	6	1	32				1	1	1	02				3	3	1	24			
Odense	130	129	1	42	1	1	50	18	17	1	26	1	1	62	22	21	1	47	1	1	30
Slagelse	22	22	1	50				17	17	1	30				9	9	1	99			
Svendborg	10	10	1	63				1	1	1	83				6	5	1	45	1	1	14
Vejle								5	5	1	03										
Viborg **)																					
Gennemsn. for hele Landet	1119	1028	1	48	91	1	27	411	269	1	34	142	1	20	276	262	1	58	14	1	42

	Cigarillossorterere							Vikkelmagere							Overrullere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I								49				49	1	35	106	5	1	15	101	1	20
— II	55	16	1	58	39	1	44														
Aalborg	37	7	1	63	30	1	30														
Esbjerg								2				2	0	97	4	3	1	14	1	1	15
Fredericia															6	6	1	18			
Haderslev															7	7	1	61			
Hjørring								1				1	0	81	2				2	1	00
Holstebro	1	1	1	63											7	5	1	43	2	1	03
Horsens	7	1	1	89	6	1	57														
Nykøbing F.	4				4	1	49														
— M.															11	11	1	40			
Odense	10	3	1	44	7	1	31	2	2	1	34				13	11	1	14	2	1	63
Svendborg	3				3	1	30								8	8	1	84			
Gennemsn. for hele Landet	117	28	1	59	89	1	39	54	2	1	34	52	1	33	164	56	1	38	108	1	20

	Maskinpapirvikkelm.			Maskinpapirovr.			Vikkelvendere						Perfektomaskine			Cigarerformatormaskine					
	Kvinder			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder		Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	8	1	18	10	1	13	2				2	0	74				1			1	1	08
Fredericia																	1	1	1	29		
Holstebro														1	1	13						
Nykøbing M.																	2	2	0	99		
Odense														1	0	95						
Slagelse							1	1	1	33												
Svendborg																	2			2	1	24
Gennemsn. for hele Landet	8	1	18	10	1	13	3	1	1	33	2	0	74	2	1	04	6	3	1	09	3	1	19

* Nyborg alle arbejdsløse.
** Viborg alle arbejdsløse.

	Cigarillosformat.			Cigarillosmagere						Dæksmagere			Ombladstrippere			Indlægsstrippere		
	Kvinder			Ant.	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder	
	Antal	pr. Time		Ialt	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	52	1	28	280	3	1	22	277	1	21	134	1	10				309	1	02
Aalborg	155	1	37								71	1	03	23	0	81	65	0	82
Aarhus	2	1	38	14	5	0	98	9	1	05	5	0	91				9	0	80
Esbjerg	7	1	03	12	11	1	47	1	1	55	11	0	99	1	0	80	25	0	82
Fredericia				15	9	1	24	6	1	10	6	0	91	4	0	78	10	0	74
Haderslev	8	1	10								2	1	31						
Hjørring				1				1	0	85							1	0	75
Holstebro	23	1	11	1				1	0	96	7	0	88	2	0	67	6	0	71
Horsens	17	1	21	24	7	1	20	17	1	29	26	1	21	4	1	00	41	1	07
Kolding				5	4	0	74	1	1	10	1	1	23				2	0	90
Nykøbing F.	58	1	44	5				5	1	23							9	0	90
— M.	*) 8	1	06								5	1	25	2	0	73	5	0	69
Odense	12	1	24	44	2	1	14	42	1	22	35	1	34				73	1	06
Slagelse				44	18	1	25	26	1	35	9	1	00				21	0	89
Svendborg	13	1	36	4				4	1	10	10	0	99	7	0	78	6	0	64
Vejle				1	1	0	99												
Gennemsnittet for hele Landet	355	1	32	450	60	1	22	390	1	22	322	1	10	43	0	81	582	0	97

	Maskintilbered.			Klistrere			Stiftere							Karduserere					
	Kvinder			Kvinder			Ant.	Mænd			Kvinder			Ant.	Mænd		Kvinder		
	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Ialt	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		ialt	Antal	pr. Time	Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	13	1	05																
— II				88	1	18	24	6	1	31	18	1	12	35			35	1	32
Aalborg	17	0	91	7	1	32	1				1	1	35	9			9	1	03
Aarhus	2	0	90	2	1	04													
Esbjerg	2	0	93	9	0	99	2				2	1	14	4	1	2	29	3	1	23
Fredericia				3	0	94													
Haderslev	3	0	95											6				6	1	11
Hjørring																			
Holstebro	5	0	94	3	0	98	1				1	1	10	2	2	1	58			
Horsens				9	1	10	2				2	1	12	7				7	1	08
Kolding																			
Nakskov														15	5	1	27	10	1	35
Nyborg																			
Nykøbing F.	9	1	01	7	1	29								1				1	1	10
— M.	1	0	92	3	0	64	1				1	0	90	2				2	0	84
Odense	4	0	95	9	1	34	1				1	1	50							
Slagelse				7	0	95														
Svendborg	2	1	01	4	1	01								1				1	0	92
Gennems. for hele Landet	58	0	97	151	1	15	32	6	1	31	26	1	14	82	8	1	48	74	1	22

	Arbejds-mænd			Kartonagearbejdere						Kv. Cigaret- og Røgtobaksarb.			Automatpakkere			Løsgøring			Gulvpiger		
				Ant.	Mænd			Kvinder						Kvinder			Kvinder					
	Antal	pr. Time		Ialt	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	1	1	43														4	0	95	3	0	79
— II	51	2	03								155	1	24	3	1	06	43	1	12			
Aalborg	8	1	55	15	2	1	88	13	1	12	3	0	95				16	1	08			
Esbjerg																						
Holstebro	5	1	31								16	0	84				1	0	82			
Nakskov											1	0	91									
Odense																	3	1	20			
Gennemsnittet for hele Landet	65	1	91	15	2	1	88	13	1	12	175	1	20	3	1	06	67	1	10	3	0	79

*) Ekstra Kompletmaskiner.

Beretning
fra Skraatobaksarbejdernes Forbunds 9. ordinære Kongres
den 24. og 25. Juli 1932.

(Fortsat).

Forretningsudvalget, § 5, Stk. 6.

Indsættes efter første Punktum.

Forslag, kan kun komme til Behandling paa Kongressen, naar de, efter at være forelagt af Forslagsstilleren, bliver støttet af mindst 3 af de paa Kongressen valgte Delegerede.

Vedtoges.

Aalborg Afdeling. Ændring til § 6.

Hovedbestyrelsens Antal nedsættes fra 11 til 9 Medlemmer.

Horsens Afdeling. Ændring til § 6.

Medlemsantallet i Hovedbestyrelsen nedsættes til 7 Medlemmer, hvoraf 4 fra København, 1 for Sjælland, 1 for Fyn og 1 for Jylland.

Bernth, Aalborg, M. Jørgensen, Horsens, motiverede Forslaget, der anbefaledes af Schou Jensen, Horsens, og Høyer, Aalborg.

Forslaget forkastedes med alle Stemmer mod 7.

Forretningsudvalget. § 7, Stk. 1.

Efter Revisorer indsættes: samt Suppleanter.

Vedtoges.

Forretningsudvalget. § 8, Stk. 2, sidste Punktum udgaar og erstattes med:

Forretningsføreren kan kun hæve Penge paa Kassens Bank- og Sparekassebøger, naar han sammen med 2 af Forretningsudvalget valgte Medlemmer har underskrevet en paa Beløbet lydende Anvisning. Det hævede Beløb skal for hver Gang afskrives i Bankbøgerne.

Vedtoges.

Forretningsudvalget. § 10, Stk. 1 udgaar og erstattes med:

a. Ingen Afdeling maa foretage eller godkende Arbejdsstandsning uden Forbundsledelsens Sanktion. Arbejdsnedlæggelse maa ikke iværksættes i Strid med Forbundets Love eller med Overenskomster, indgaaet med Arbejdsgiverorganisationer eller Enkeltvirksomheder.

b. Brud paa denne Bestemmelse medfører det fulde økonomiske Ansvar for vedkommende Afdeling, og kan Understøttelse, der er udbetalt i saadanne Tilfælde, ikke refunderes af Forbundets Hovedkasse.

Ny Paragraf.

a. Arbejdsnedlæggelse kan kun finde Sted, naar de overenskomstmæssige Underhandlinger har fundet Sted, og Arbejdsstandsningen er vedtaget ved skriftlig Afstemning med mindst ¾ Majoritet af en kompetent Forsamling.

b. Som kompetent Forsamling regnes en Fabriks Personale, naar Arbejdsnedlæggelsen kun berører en enkelt Virksomhed.

c. Er Forslaget om Arbejdsnedlæggelse landsomfattende, afgøres Sagen ved Urafstemning blandt alle Forbundets Medlemmer.

d. Afslutning af en Arbejdsstandsning sker ved almindelig Stemmeflerhed.

e. Foraarsager en Arbejdsstandsning paa en enkelt eller enkelte Fabrikker Fare for Lock-out, forelægges Forslag om Afslutning af Arbejdsstandsningen først for de Strejkende, og hvis disse forkaster Forslaget, foretages Urafstemning om Arbejdsstandsningens Afslutning.

Ny Paragraf.

Er Arbejdet nedlagt paa en eller flere Fabrikker, maa ingen optage Arbejdet, forinden Strejken er erklæret for endt ved Bekendtgørelse fra Bestyrelsen. De, som overtræder denne Bestemmelse, faar deres Navne offentliggjort og bliver udstødt af Forbundet samt skal, hvis de har oppebaaret Understøttelse, tilbagebetale denne. For at blive optaget paa ny, maa de appellere til en af de ordinære Generalforsamlinger i den By, hvor Arbejdet som Skruebrækker foregik. Her tages Beslutning om, hvorvidt Vedkommende maa optages eller ikke.

I § 10, efter andet Stk., indføjes som nyt Stk.:

Kontingentet til Arbejdsløshedskassen betales af Strejkefonden.

Vedtoges.

Horsens Afdeling. Ændring til § 11:

Begravelseshjælpen forhøjes til 400 Kr. paa følgende Maade:

Indtil 5 Aars Medlemsret 200 Kr. og derefter stigende med 20 Kr. hvert Aar i 10 Aar til 400 Kr.

Hvis en Kontingentforhøjelse bliver nødvendig, maa en saadan foretages.

Th. Jensen, Horsens, motiverede Forslaget.

Bernth, Aalborg, og A. Hansen, Assens, talte imod Forslaget.

Forrf. nærede Betænkeligheder ved at forhøje Begravelseshjælpen, idet han mente, at denne Sag i Virkeligheden laa udenfor et Forbunds virkelige Opgaver, og advarede imod at gaa videre, end vi allerede var.

Andersen, Svendborg, oplyste, at da vi i sin Tid indførte Begravelseshjælpen, var en stor Del af vore Medlemmer saa langt nede i Fortjeneste, at Fattigvæsenet i nogle Tilfælde maatte besørge Be-

gravelsen, og man kunde da sige, at det var paakrævet.

Flere talte for Forslaget, som ved Afstemning forkastedes med stor Majoritet.

Lokalafdelingslovene.

I § 2 indføjes som nyt Stk.

Inden Regnskabsaarets Udgang — 31. Marts — skal, uanset omstaaende Restancebestemmelse, alt skyldigt Kontingent være indbetalt. Er dette ikke sket, udslettes Vedkommende; dog kan Syge og arbejdsløse, der ikke erholder Understøttelse, efter Bestyrelsens Skøn faa Henstand.

Vedtoges.

Til § 4a føjes som nyt Stk.:

Medlemmer, der er — eller har været — arbejdsløse i en Del af en Uge, skal betale fuldt Kontingent, saafremt der er arbejdet mere end Halvdelen af den til enhver Tid værende overenskomstmæssige Arbejdstid.

Vedtoges.

Forretningsudvalget.

§ 13 indtil sidste Punktum udgaar.

Vedtoges.

Assens Afdeling. Ændring til § 6, 2. Stk.

Kassererens Løn forhøjes med 50 pCt.

A. Hansen, Assens, motiverede og anbefalede Forslaget.

Forrf. advarede imod Forslaget, da det vilde betyde en Kontingentforhøjelse.

Christiansen, Randers, oplyste, at de i Randers betalte et ekstra Kontingent for at kunne give deres Kasserer mere i Løn.

Paa Foranledning af Høyer oplyste Chr. Jensen, at Tobaksarbejderforbundets Afdelinger selv vedtog deres Love, der dog ikke maatte være i Strid med Forbundets.

Forslaget forkastedes med stor Majoritet.

Arbejdsløshedskasse B.

I § 3, 2. Stk., indføjes efter pr. Dag:

samt Rejse- og Juleunderstøttelse.

Vedtoges.

Hjælpefond.

Forretningsudvalget.

I § 2 foreslaas Kontingentsatserne rettet til:

Kontingentet er 50 Øre pr. Uge for alle heltbetalende og 25 Øre for halvtbetalende.

Ændring til § 3.

Understøttelse ydes med:

Heltbetalende Familieforsørgere ...	24,00	pr. Uge
Heltbetal. Ikke-Familieforsørgere...	21,00	—
Halvtbetalende Familieforsørgere...	12,00	—
Halvtbetal. Ikke-Familieforsørgere...	10,50	—

Slagelse Afdeling. Ændring til § 3.

Understøttelsen foreslaas forhøjet fra 210 og 105 til 280 og 140 Kr. med henholdsvis 4 og 2 Kr. pr. Dag.

Forrf. forelagde og motiverede Forslagene til Ændringer saavel i § 2 som i § 3. Slagelse Afdeling trak sit Forslag tilbage.

Jørgensen, Horsens, mente Understøttelsen burde være ens for Familieforsørgere og Ikke-Forsørgere, men kunde dog tænke sig et Tillæg for Børn. Høyer og Andersen talte for Ensartethed i Understøttelsen. Salomon, København, mente, det var fuldt forsvarligt og retfærdigt at give en Familieforsørger lidt højere Understøttelse.

Jørgensen, Horsens, stillede Forslag om, at heltbetalende faar 22,50 og halvtbetalende faar 11,25 pr. Uge, hvilket Forslag blev vedtaget uden nogen Stemmer imod.

Forretningsudvalget.

Til § 4, 1. Stk., foreslaas følgende Tilføjelse:

Denne Understøttelse udredes til Medlemmer, der har været arbejdsløse i 12 Dage i Tiden mellem 15. November og 24. December.

Vedtoges.

Københavns Afdeling. Nyt Stk.

Endvidere kan ny indmeldte Medlemmer, der iøvrigt ikke er berettiget til Understøttelse, erholde Juleunderstøttelse, naar de har arbejdet og betalt Kontingent i 13 Uger og iøvrigt opfylder foranstaaende Bestemmelse.

Forrf. stillede Forslag om, at de 13 Uger rettedes til 17 Uger, og med denne Ændring vedtoges Forslaget.

Forretningsudvalget.

Sidste Stk. udgaar og foreslaas erstattet med:

Har et Medlem i 3 paa hinanden følgende Aar hvert Aar hævet det fulde Maksimum af den ham tilkommende Understøttelse, maa der ikke ydes ham yderligere Understøttelse af Fonden, før han i 12 derefter følgende Maaneder har været Medlem af Fonden, og indenfor samme Tidsrum har arbejdet og betalt Kontingent i 13 Uger.

Vedtoges.

Paa Forslag af Forrf. vedtoges, at det forhøjede Kontingent til Kontingentfonden træder i Kraft fra 1. August, hvorefter Kontingentfonden træder i Kraft fra 1. Oktober.

Forslaget vedtoges enstemmigt.

Forrf, meddelte, at vore Gæster skulde deltage i Tobaksarbejderforbundets Kongres, som begyndte den 26. Juni, og de vilde derfor nu gerne tage Afsked med os.

Tiedermann, Tyskland, takkede paa egne og øvrige udenlandske Gæsters Vegne. Han var glad for

de Dage, han havde tilbragt sammen med os og udtalte Haabet om, at de vedtagne Beslutninger maatte blive til Gavn for de danske Skraatobaksarbejdere.

Chr. Jensen, takkede for Samværet, pegede paa de strenge Tider og tilføjede, at de sikkert vilde blive strengere endnu og haabede, at Skraatobaksarbejderne som altid vilde staa troligt sammen.

Willumsen takkede ikke alene for Samværet i disse Dage, men ogsaa for det gode Forhold, der bestaar mellem Tobaksarbejderne og Skraatobaksarbejderne.

Pkt. 8. Fastsættelse af Løn for Forretningsfører.

Andersen, Svendborg, foreslog, at Forrf.s Løn bibeholdes, som den er i Øjeblikket, hvilket blev støttet af V. Jensen, Holstebro, og Rasmussen, Nakskov.

Spørgsmaalet om Telefon til Forrf. i hans Hjem blev rejst, og det blev oplyst, at Hovedbestyrelsen havde sagt Nej hertil, hvorfor Sagen maatte behandles af Kongressen. Forslaget blev støttet fra flere Sider og vedtoges.

Andersens Forslag om Forrf.s Løn blev ligeledes støttet fra mange Sider og enstemmig vedtaget.

Forrf. meddelte, at Formanden for Internationalt Forbund, Husung, var kommet til Stede og vilde gerne hilse paa Kongressen.

Husung fik derefter Ordet og udtalte, at det havde været ham umuligt at være tilstede fra Begyndelsen af Kongressen. Husung holdt derefter et godt Foredrag om Forholdene i Tyskland, hvor der af Nazisterne var oparbejdet et meget stort Raseri mod Arbejdsklassen. Haabede, at vi altid maatte staa som en Helhed til Arbejderklassens Værn. Han kom derefter ind paa en Omtale af Beskæftigelsesforholdene, Arbejdsforholdene og Overenskomstforholdene saavel i Tyskland som i Danmark, og haabede paa, at vi altid maatte være i Stand til at afslaa Arbejdsgivernes Angreb og bevare ubrydeligt Sammenhold og haabede sluttelig, at de danske Skraatobaksarbejdere vilde sige til sig selv, at vor Plads er i de øvrige Tobaksarbejderes Rækker i et Forbund.

Andersen, Svendborg, bad Kongressen rejse sig som en Tak til Husung for hans Indsats for Tobaksarbejderne.

Fortsættelse af Dagsordenens Pkt. 8.

Sekretærens Løn blev fastsat til 30 Kr. Kvartalet. Revisorernes Løn hævedes fra 5 til 8 Kr. pr. Revision. Forretningsudvalgets Løn blev forandret fra 2,50 pr. Møde til 20 Kr. Kvartalet.

Pkt. 9. Th. Nielsen blev genvalgt med Akklamation som en særlig Tak for vel udført Arbejde gennem Aarene.

Th. Nielsen takkede og lovede at gøre sit bedste, ogsaa i Fremtiden.

Pkt. 10. Til Viceforrrf. genvalgtes N. M. Nielsen med Akklamation.

Pkt. 11. Til Repræsentant for Fyn blev V. Andersen genvalgt med Akklamation. Suppleant A. Hansen, Assens.

For Jylland genvalgtes med Akklamation Schou Jensen, Horsens, og E. Høyer, Aalborg. Suppleanter M. Jørgensen, Horsens, og Aage Larsen, Esbjerg.

For Sjælland genvalgtes med Akklamation Vald. Christensen, Slagelse. Suppleant L. Rasmussen, Nakskov.

For København genvalgtes med Akklamation H. Christensen, J. Granner, Joh. Lorentzen og Lili Sørensen.

Hans Hansen nyvalgtes med 14 Stemmer, da Astrid Christiansen ikke ønskede Genvalg.

Til Suppleanter Karl Nielsen, 12 Stemmer. Jens Jørgensen 7 Stemmer og Brager 3 Stemmer.

Til Revisorer blev enstemmig genvalgt: Chr. Salomon, Jens Jørgensen og Hans Hansen. Til Suppleanter Karl Nielsen, Jens Jørgensen og Brager.

Til Forhandlingsudvalg genvalgtes enstemmig Th. Nielsen, N. M. Nielsen og Vald. Christensen.

Pkt. 13. København fastsattes som Mødested for næste Kongres om 5 Aar.

Pkt. 14. Paa Vald. Andersens Foranledning havde Forrf. udarbejdet en Resolution til Regering og Rigsdag af følgende Ordlyd og stillede denne til Vedtagelse paa Kongressen.

Skraatobaksarbejdernes Forbunds 9. ordinære Kongres, som afholdtes i København i Dagene fra den 24.—26. Juni, tillader sig herved at rette en indtrængende Anmodning til Regering og Rigsdag om, at der maa finde en Nedsættelse Sted af de høje Statsafgifter, der er lagt paa Skraatobak. Vi tillader os at anføre, at den høje Raastoftold, der er lagt paa det Raastof, som anvendes i Skraaindustrien virker særlig besværlig, idet Raatobakken, der anvendes, i Modsætning til de Raastoffer, der anvendes f. Eks. i Cigaretindustrien, er meget vægtfuld. Hertil kommer saa yderligt, at der finder Dobbeltbeskatning Sted, idet der paa det færdige Produkt er lagt en Statsafgift af 10 pCt.

Disse store Statsafgifter har medført en stærk Fordyrelse af de Produkter, vi frembringer, og denne Fordyrelse har fremkaldt et mindre Forbrug, og med dette en stedse voksende Arbejdsløshed for vort Fags Medlemmer.

Ud fra disse vore Vanskeligheder anmoder vi

om, at vor Henvendelse maa blive taget op til velvillig Overvejelse.

Resolutionen vedtoges enstemmigt.

M. Jørgensen forespurgte, om der ikke kunde foretages noget med Hensyn til B.-Medlemmerne, saa disse eventuelt kunde faa samme Tillæg som ældre Medlemmer efter den ny Lov.

Forrf. svarede, at han ikke kendte den ny Lov, men han lovede, at Hovedbestyrelsen skulde se velvilligt paa Sagen.

Jørgensen forespurgte videre, om det ikke kunde lade sig gøre i Fremtiden at faa tilsendt Materialet til Kongressen noget tidligere.

Forrf. lovede, at der saa vidt muligt skulde blive taget Hensyn til dette Ønske.

I Th. Nielsens afsluttende Bemærkninger kom han ind paa vore Kollegers Forhold i Tyskland, som for Tiden var meget mørke, og udtalte Troen paa, at vi danske Skraatobaksarbejdere, som før, med vort gode Sindelag og Forstaaelse af Forholdene i Tyskland, vilde komme vore Kolleger der til Hjælp, hvis de skulde komme ud i Konflikt, hvad meget kunde tyde paa.

Han sluttede med Haabet om, at vi som hidtil ogsaa i Fremtiden kunde holde sammen og derved gavne vore Medlemmer, udtalte en Tak til alle paa Kongressen og bad de Delegerede bringe en Hilsen med hjem til Afdelingerne.

Med Udbringelsen af et Leve for et enigt Forbund sluttede Kongressen.

Husung takkede for Samværet med os og udtalte sin Glæde over at mærke, at han havde de danske Skraatobaksarbejdere med sig og kunde regne med deres Støtte i paakommende Tilfælde, hvilket havde frydet ham særdeles.

Paa Jørgensens Foranledning udbragtes et Leve for Hovedbestyrelsen.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 9. November 1932.

(Fortsat.)

ad 1 a. Formanden redegjorde for afholdte Mæglingsmøder. I Aarhus havde været forhandlet om forskellige Sorteringsspørgsmaal, blandt andet om overførte Mærker fra Nyborg og Betaling for Prøvekasser. Tillige angaaende Tobakstillæg til Tilberederne, en Faconhaandcigar og angaaende opsat Indlæg.

Spørgsmaalet om Betaling for Prøvekasser var henvist til Fællesmødet.

I Holstebro var ført Forhandling angaaende Maalene paa Cigarillos, idet disse i flere Tilfælde havde vist sig at være tykkere, end hvorefter de tidligere var bedømte. Ligeledes var forhandlet om Betalingen for Vending efter Aarer og om Tillæg til Tobak for Tilberederne.

Et Spørgsmaal angaaende paaklagede Dæks til „Lille Monopol" og et Krav fra Forbundet om en Ekstrabetaling af 3 Kr. pr. mille for Rulning af Haandcigarer med revet Indlæg, var henvist til Fællesmødet.

I Nykøbing F. havde Firmaet afskediget samtlige Cigarmagere med Undtagelse af en, og imellem de afskedigede ogsaa Tillidsrepræsentanten.

Anledningen til Afskedigelsen var, at Firmaet

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Oktober 1932.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.
Tyskland ...	1767	326	185	17	„	6	6	„	„	„	„	1	„	„	„	„	„
Storbrit.	322	60	186	„	„	„	2	„	„	45	37	20	10	„	„	„	„
Holland	2713	750	277	27	2	1	1	1	1	2	2	179	58	„	„	„	„
Belgien	6	1	166	„	„	„	„	1	2	3	4	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	114	26	228	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1485	208	140	67	3	„	„	„	„	8	8	14	7	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	12	10	„	„	„	„	„	„
Brasilien ...	„	„	„	„	„	3	2	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	„	„	„	„	„	7[1]	5[1]	2	2	2	„	„	„	„	„	„	„
Ialt...	6407	1371	213	111	5	17	16	4	5	72	61	214	75	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	10	28	1	3	4	4	95	27	11	10	23	19
fremm. Varer	294	47	160	36	1	„	„	„	„	12	13	20	11	„	„	„	„

1) deraf fra Spanien 2 hkg 1000 Kr.
Vestafrika 4 — 3000 —
Filipinerne 1 — 1000 —

ikke havde maattet lade en Cigarmagerlærling komme til at pakke Cigarillos.

Man var enedes om, at Cigarmagerne paabegyndte Arbejdet igen, at Tillidsmanden fik Erstatning for den Tid, han havde gaaet, og Firmaet vilde da benytte 2 Cigarillosmagere til Pakning af de omtalte Cigarillos.

ad 1 b. Formanden gav Meddelelse om de Sager, som havde været behandlet paa Fællesmødet.

For Tobaksløsning hos Firmaet Lichtinger var opnaaet et Tillæg af 20 Øre pr. 100 kg plus 1 Kr. ugentlig pr. Arbejder.

For Papplader paa Cigarillosbundter hos Firmaet Tørring var opnaaet den overenskomstmæssige Betaling, 10 Øre pr. mille. En Senoritas fra Firmaet C. W. Hansen var fastsat i Rulleløn til Kr. 16.00.

Betalingen for Dæks ud over Skalaberegningen var henvist til lokal Forhandling.

Der var ikke opnaaet Enighed om Forstaaelsen af Begrebet „langstrippet Indlæg", idet det havde vist sig, at det praktiseredes paa forskellig Maade i Virksomhederne, og Sammenslutningen havde fastholdt, at man vilde kræve Arbejdet udført, som det hidtil var udført i de forskellige Virksomheder.

Forretningsudvalget og Afdeling „Enigheden"s Bestyrelse var enige om at afholde et Møde med de københavnske Tilberedere, for at faa en nærmere Klaring af Sagen. Spørgsmaalet om importeret strippet Tobak vilde ligeledes komme til Behandling paa dette Møde.

Det paaklagede Dæk fra Holstebro var fremlagt paa Fællesmødet, og man enedes om, at dette Dæks ikke leveredes til Rulning af Cigarer, men blev benyttet til Cigarillosmaskinerne, dog skulde en Frasortering og Afpyntning finde Sted.

Tillige skulde Firmaet betale 75 Kr. til Deling mellem de Rullere, som havde haft disse Dæks til Forarbejdning.

Et Krav fra Forbundet om Ekstrabetaling for Rulning af en Cigarillos med Spids var henvist til et Mæglingsmøde, da saadant ikke havde været afholdt.

Efter en indgaaende Diskussion, særlig om de 2 Tilberedelsesspørgsmaal „langstrippet Brasil" og „importeret strippet Indlæg", godkendtes Beretningen enstemmig.

ad 2. De reviderede Regnskaber for Juli Kvartal 1932 forelagdes og godkendtes enstemmig.

ad 3. Formanden mindede om, at et tidligere Hovedbestyrelsesmøde havde behandlet en Henvendelse fra socialdemokratisk Forbund om Støtte til Valgfonden og vedtaget at henlægge Spørgsmaalet til Foraaret.

Da der imidlertid nu var udskrevet Folketingsvalg, var der fremkommet Forslag om at bevilge et Beløb af 3000 Kr. Vilde mene, at et saadant Forslag maatte, som tidligere, udsendes til Urafstemning blandt Medlemmerne. Det vedtoges at udsende Forslaget til Urafstemning med Hovedbestyrelsens Anbefaling.

ad 4. Formanden oplyste, at han havde modtaget Meddelelser, hvorefter der var Sandsynlighed for en Ændring af Tobaksskattelovene. Dette skulde særlig være begrundet i, at den sidste Ændring af Cigaretskatten, som skulde give en Merindtægt for Staten paa ca. 5 Mill. Kr., i Stedet for vilde give Underskud.

En medvirkende Aarsag hertil skulde være den omsiggribende Selvrulning af Cigaretter, hvortil der fabrikeredes en særlig egnende Cigarettobak, og en Bremse herpaa kunde vel være et Paabud om et bredere Snit paa Røgtobak eller en særlig Beskatning af fint Snit.

Hvis en Ændring af Tobaksskatteloven skulde finde Sted for at naa den tiltænkte Indtægt fra sidste Ændring, vilde det maaske gaa ud over Cigarillosproduktionen, og vort Standpunkt maatte til Stadighed være, at vi først og fremmest saa Sagen som et Beskæftigelsesspørgsmaal. En Forhøjelse af Skatten paa Cigarillos vilde bevirke en endnu hurtigere Overgang til Maskincigarillos. Vilde anbefale, at Forbundet orienterede sig hos Finansministeren. Efter nogen Diskussion vedtoges denne Henvendelse, hvortil valgtes Formanden og de 2 københavnske Afdelingsformænd.

ad 5. Fra Afdeling „Enigheden" forelaa den under Forretningsudvalgsmødet af 27. Oktober refererede Henvendelse angaaende den af „Den faste Voldgiftsret" idømte Bod i Hirschsprungsagen. Forretningsudvalget havde vedtaget, af Hensyn til Konsekvenserne, ikke at kunne anbefale Hovedbestyrelsen at imødekomme Henvendelsen.

Efter nogen Diskussion tiltraadtes Forretningsudvalgets Stilling.

ad 6. Formanden meddelte, at det ikke for Tiden var muligt at faa en Virksomhed, som vi kunde være tjent med, til at have en Fagskole. Fra Horsens Afdeling forelaa, som refereret under Forretningsudvalgsmødet af 27. Oktober, en Henvendelse herom. Man tænkte sig i Horsens denne som en Aftenskole uden Forbindelse med nogen af de stedlige Virksomheder.

Vanskeligheden herved var Fremskaffelse af Tobak, men dertil kom jo ogsaa Salget af de producerede Cigarer.

Forretningsudvalget havde henvist Sagen til Hovedbestyrelsen, og Formanden ønskede derfor at høre dennes Stilling. De forskellige Medlemmer af Hovedbestyrelsen udtalte sig i Tilslutning til Tanken om Fagskoler, men man enedes dog om, at saadanne maatte være i Forbindelse med en Fabrik.

Forretningsudvalgsmøde den 15. December 1932.

ad 1. Formanden meddelte, at der havde været ført Forhandling med Finansministeren i Anledning af Rygterne om en Ændring i Tobaksskatteloven. Ministeren havde udtalt, at der ikke havde været tænkt herpaa.

Trykningen af de nye Medlemsbøger var efter de indkomne Tilbud overdraget Arbejdernes Trykkeri i Slagelse. Indbetalingskortene skulde derimod trykkes i Andelstrykkeriet.

Der var taget Tilbud paa Trykning af Fagbladet i nyt Format, heftet og af Størrelse som „Arbejderen" hos Bøhm og Andelstrykkeriet. Tilbudet fra Bøhm var endnu ikke fremkommet.

Hos Firmaet P. Wulff havde været afholdt 4 Mæglingsmøder. Der var fastsat Tillæg for et Omblad 12 Øre pr. ½ kg. — En Regulering af Priserne for Pakning af usorterede Cigarer. — Tillæg til 2 Omblade 10 og 11 Øre pr. ½ kg. — En Brasil, Tillæg 25 Øre pr. ½ kg.

Hos Firmaet Hirschsprung var ligeledes afholdt 4 Mæglingsmøder. Det første angaaende Afskedigelse af 3 Arbejdere, beskæftiget ved Mærket 193.

Forbundet havde hævdet, at der forelaa en Hævnakt fra Firmaets Side overfor de Arbejdere, som havde strejket. Man var enedes om følgende: De paagældende vil saa vidt muligt blive antaget som de første, der antages ved Haandarbejde.

Ved saa vidt muligt forstaas: Omflytning indenfor Virksomhedens nuværende Arbejdere berøres ikke af Aftalen, heller ikke Arbejdere til Nr. 148 eller til Penalarbejde.

Hvis de paagældende 3 Arbejdere er i Arbejde andetsteds, anvises de ikke.

Der var dernæst forhandlet om en Udtalelse, som var givet af en af Tillidsrepræsentanterne. Sagen var ikke afsluttet, men Firmaet havde tilstillet Forbundet en Udtalelse. Denne oplæstes. Ved et Par senere Møder var forhandlet om Lønnen for Løsning af Tobak og Udbetaling af Løn ved Julelukningen. Man var enedes om et Forsøg med en Akkordløn for Løsning, men Spørgsmaalet om Timeløn for Løsning, Anbringelse af en Vægt i Lokalet, og om Udbetalingen af Løn ved Julelukningen var henvist til Fællesmødet.

Hos Firmaet C. W. Hansen var forhandlet om uforholdsmæssig stort Antal Udskud ved Maskinerne. De paagældnede 8 Arbejdere havde hver faaet 2 Kr. i Erstatning.

Hos Firmaet Herm. Kryger havde været forhandlet om Tillæg for Spids til en Cigarillos, der var fastsat Kr. 4,18 paa Grund af, at Formen ikke var saa godt egnet dertil.

Et Spørgsmaal om Lønnen for en Arbejder ved Formatormaskinen var bragt i Orden. Hos Firmaet Bendixen var et Spørgsmaal om Udtegning paa Kasserne for Sortererne bragt i Orden.

Hos Firmaet C. W. Obel var forhandlet om Tillæg til en Brasil. Man var enedes om at betale 18 Øre pr. ½ kg for den fugtede Tobak, men at der derefter sattes en ny Blanding i Arbejde. Ved et senere Møde var forhandlet om 1 Brasil og 2 Omblade. Enighed var ikke opnaaet, og de betræffende Tobakker skulde forarbejdes paa Gennemsnitsløn. Et nyt Mæglingsmøde skulde afholdes senere.

Et Spørgsmaal om Lønnen for Løsning af Tobak henvistes foreløbig til lokal Forhandling.

Hos det nye Firma Louis Dobbelman var afholdt 3 Møder for Fastsættelse af Løn. Der var opnaaet en Fællesbonus af 7 Øre pr. kg færdigbehandlet Tobak.

I Nykøbing F. hos Firmaet E. Nobel var forhandlet angaaende Ompakning af Cigarer og Cigarillos. Spørgsmaalet var bragt i Orden, og 2 Arbejdere havde faaet efterbetalt hver 35 Kr. Et Spørgsmaal om Genantagelse af 2 Sorterere var afvist.

Hos Petersen og Sørensen, Horsens, var fastsat Tillæg for et Dæks 17 Øre pr. ½ kg.

Firmaet Damborg, Nykøbing M., havde krævet Dæksmagerne overgaaet til Ugeløn. Dette havde vi nægtet at indgaa paa. Tillige havde Firmaet rejst Spørgsmaalet om en Regulering af Priserne paa Cigarillos, der rulledes paa de særlige Maskiner, som Firmaet har. En Undersøgelse af dette Forhold skulde foretages. Der vilde rimeligvis blive afholdt et Mæglingsmøde.

Fra C. W. Obel, Aalborg, forelaa Anmodning om 4 Cigarillossortererelever. Spørgsmaalet var henvist til Fællesmødet.

Fra E. Nobel, Nykøbing F., forelaa en Forespørgsel angaaende Prisen for Pakning af 3 Stk. Cigarer i 3 Farver. Prisen blev Kr. 3,55 pr. mille.

Tillige en Forespørgsel fra Afdelingen angaaende en Cigar, der i Rulleløn stod paa Prislisten hos Firmaet i København til Kr. 27,00.

Man enedes om, at samme Pris skulde være gældende i Nykøbing.

Fra Odense forelaa en Forespørgsel angaaende en Lærling, der var kommen fra Kolding.

Man ønskede, at han skulde staa ½ Aar længere i Lære end efter Kontrakten for at lære Haandarbejde. Da Kontrakten var paa 3½ Aar, tiltraadtes Anmodningen.

Et Spørgsmaal angaaende en Tillidsmands Afskedigelse hos Stokkeby, Odense, skulde forsøges løst ved lokal Forhandling.

Beretningen godkendtes.

ad 2. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber. Disse godkendtes.

Meddelte endvidere, at det vilde blive nødvendigt for Administrationsfonden at optage et Laan. Mente, at Hovedbestyrelsen maatte tage Stilling hertil. Det vedtoges at afholde Hovedbestyrelsesmøde den 29. December.

ad 3. Et Medlem, der havde erholdt Arbejde i Fredericia, men var flyttet fra København til Kolding, fordi han selv havde Hus der, havde anmodet om at faa Flyttehjælp til Kolding. Det vedtoges under dette specielle Forhold at yde Flyttehjælpen til en anden By end den, hvor Arbejde var erholdt.

ad 4. I Henhold til Lovene kan der ved midlertidige Lukninger ved Julen kun gives Frikontingent, naar Lukningen mindst andrager 3 Uger. Et Firma skulde lukke 3 Uger, og der forespurgtes nu, om de ugelønnede, som fik Betaling for en Helligdag og derved kun skulde gaa 20 Dage, kunde faa Frikontingent. Det vedtoges at se bort fra denne Dags Betaling, og at Frikontingentet ydedes.

ad 5. Et Medlem, der havde udmeldt sig af Forbundet og faaet Tobakskort, anmodede om at blive overflyttet til Musikernes Arbejdsløshedskasse.

Sagen henlagdes til Hovedbestyrelsen, og det vedtoges at søge Oplysning om Forholdet i Direktoratet.

Et andet Spørgsmaal om en Kollega, hvis Hustru havde faaet Tobakskort, og hvor Vedkommende Kollega arbejdede hos Hustruen, henlagdes ligeledes til Hovedbestyrelsesmødet.

ad 6. Det vedtoges, hvis der i Forbindelse med Fællesmødet skulde afholdes Møde angaaende Prøveordningen for Strippemaskinerne, at følgende deltog i dette Møde: Formanden, Næstformanden, Viggo Christensen og M. C. Willumsen.

ad 7. Til Fællesmødet forelaa følgende Sager:

1. Revet Indlæg til Bananer, Holstebro.
2. Betaling for Prøvekasser, Aarhus.
3. Facontillæg, naar der kun sorteredes Prima og Secunda, P. Wulff.
4. Tobaksløsning, Vægt og à conto Udbetaling ved Julelukning, Hirschsprung.
5. 4 Cigariliossorterererelever, C. W. Obel.
6. Cigarbedømmelser.

Formanden gennemgik de forskellige Sager.

Hovedbestyrelsesmøde den 29. December 1932.

ad 1. Formanden gav i Henhold til Protokollen forskellige supplerende Oplysninger.

Angaaende Fagbladet var der taget Tilbud fra Dansk Andelstrykkeri og fra Bøhm.

Andelstrykkeriet laa en Del over Bøhms Tilbud, og Formanden ønskede da afgjort, hvor Bladet skulde trykkes.

Omtalte derefter Sagen fra Firmaet Hirschsprung. Tillidsmandens Udtalelse og Firmaets Skrivelse til Forbundet i den Anledning.

Et Spørgsmaal om Anbringelse af en Vægt i Lokalet, hvor Løsning af Tobak foregaar hos samme Firma, havde været behandlet af „Enigheden"s Bestyrelse, og man havde her vedtaget, at Sagen skulde føres videre, hvis ikke Firmaet anskaffede Vægten.

Spørgsmaalet om Akkordbetaling for Løsning af Tobak hos Firmaet C. W. Obel var ikke bragt i Orden ved lokal Forhandling.

Der var fra Firmaet Th. Damborg gennem Sammenslutningen tilsendt Forbundet en Opsigelse af Akkordpriserne for Rulning af Cigarillos paa Firmaets særlige Maskiner samt for Klistring af Cigarkasser. Et Møde skulde afholdes i Nykøbing M.

Forhandlingerne om importeret Indlæg havde foreløbig givet til Resultat, at Firmaet Horwitz vilde lade nogle enkelte Mærker forarbejde af Brasil, som Stripperne tilberedte.

Spørgsmaalet angaaende Administrationsfonden og angaaende Tobakskort skulde behandles under senere Punkter. Ligeledes angaaende Strippemaskinerne.

ad 1 a. Der havde været afholdt Mæglingsmøde i Odense hos Firmaet Stokkeby angaaende en Tillidsmands Afskedigelse. Anledningen til Afskedigelsen var nogle Udtalelser af Tillidsmanden, som af Mesteren og Firmaet var opfattet som fornærmende. Da ogsaa Fabrikantens Udtalelser til vor Tillidsmand fra vor Side maatte betragtes som fornærmende, enedes man om, at Sagen afgjordes derhen, at begge Parter beklagede de faldne Udtalelser. Tillidsmanden ønskede dog ikke at fortsætte hos Firmaet.

Hos Firmaet P. Wulff var forhandlet om Tillæg for Tilberederne for et Omblad. Man var enedes om 21 Øre pr. ½ kg, og samtidig om, at Firmaet skulde søge Løsning og Oprystning af Tobakken foretaget, saa der ikke blev Grund til Klage herover.

(Fortsættes).

Aktion til Gunst for en Forkortelse af Arbejdstiden.

Uigendrivelige Argumenter for Arbejdstidsforkortelse.

(IFC) Den 10. Januar afholdes i Genf den af Den internationale faglige Central allerede i lang Tid fordrede Konference af Repræsentanter for de 3 Partier (Arbejdsgivere, Arbejdere og Regeringer) til Undersøgelse af de med en almindelig Arbejdstidsforkortelse forbundne tekniske Problemer. Resultaterne af denne Konference skal i Form af en Beretning forelægges den 17. Internationale Arbejdskonference, som aabnes den 31. Maj 1933, i Genf, og denne skal saa tage Bestemmelse om, hvorvidt der skal udarbejdes en international Konvention.

Konklusionen af Konferencens Forhandlinger kan kun gaa ud paa, at baade med og uden Krise en betydelig Forkortelse af Arbejdstiden er en Naturnødvendighed.

Dersom denne Kendsgerning ikke allerede saa ofte var blevet bevist indenfor Rammen af den af Den internationale faglige Central førte aarelange Kampagne til Gunst for en Forkortelse af Arbejdstiden, vilde alene den Beslutning, som den nys afholdte amerikanske Fagforeningskongres har vedtaget i Arbejdstidsspørgsmaalet, være tilstrækkelig til at fjerne enhver Tvivl. Paa Fagforeningskongressen stod Arbejdstidsspørgsmaalet først paa Dagsordenen, og i den hertil vedtagne Resolution hedder det ordret: „De tekniske Forbedringer, især gennem Indførelse af automatiske og halvautomatiske Maskiner, er nu saa vidt fremskreden, at Arbejdsløshed ikke vil kunne undgaas, selv om der i Erhverslivet som Helhed indførtes den korteste Arbejdstid og den højeste Løn, som var i Kraft paa et bestemt Tidspunkt forinden den almindelige Krise".

Resolutionen indeholder talmæssige Oplysninger om dette Forhold: Allerede i Begyndelsen af 1929, da Erhvervslivet havde naaet sin højeste Produktionsgrad, fandtes der 2,4 Millioner Arbejdsløse. Sammenholdt med 1919 var Produktionen den Gang steget med 42 pCt., Arbejdertallet i Fabrikerne var dog sammenholdt med 1919 sunken med 241,000. Jernbanerne transporterede langt større Mængder af Gods, men havde dog afskediget 362,000 Arbejdere. Kulindustrien havde indskrænket Arbejderstyrken med 122,000, Landbruget med 800,000 Mand.

A. F. of L. kræver: 1) Parlamentet skal fastsætte Arbejdstiden i Statens Tjenestegrene til højst 30 Timer pr. Uge (en saadan Beslutning vilde gælde for 1 Million Arbejdere). 2) Ved Jernbanedriften skal Arbejdstiden udgøre 6 Timer daglig. 3) Der skal indledes en storstilet Kampagne til Gunst for Indførelse af 5-Dages-Ugen og 6-Timers-Dagen i den private Industri, hvorved man, om nødvendigt, vil anvende Magtmidler. Eventuelt skal der udpeges et Forbund, der skal agere som Stødtrop i de kommende Kampe. (Da Parolen om 8-Timersdagen udgaves i U. S. A. i 1897, blev denne Rolle overtaget af Tømrer- og Snedkerforbundet). 4) Sammen med Forkortelse af Arbejdstiden skal der kræves en Lønforhøjelse.

Med disse Fordringer tilstræber A. F. of L. ikke utopiske Maal. Allerede under Hoovers Regering har Statens Virksomheder gjort en Begyndelse med Arbejdstidsforkortelse. Paa deres fornylig afholdte Partikongresser har baade Demokraterne og Republikanerne erklæret sig som Tilhængere af en Arbejdstidsforkortelse.

U. S. A., et helt Kontinent, fordrer Forkortelse af Arbejdstiden. Arbejderorganisationerne i alle Lande og af alle Retninger staar paa det samme Standpnkt. Ingen bekendt Videnskabsmand staar saa afvisende overfor dette Krav.

Den offentlige Mening i hele Verden afventer med Spænding Resultatet af Forhandlingerne paa den forberedende tekniske Konference i Genf. Den forventer en tilfredsstillende Løsning af Arbejdstidsspørgsmaalet.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 30. December 1932.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Kriseundst. og ifl. Lov 180	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1087	260	827	119	44	75	36	56	4	6
Aarhus	70	34	36	61	29	32	24	22	5	3
Esbjerg	240	121	119	89	22	67	6	19	8	12
Frederic.	118	63	55	114	60	54	6	27	2	1
Hadersl.	51	23	28	43	20	23	19	23	1	0
Hjørring	10	0	10	10	0	10	0	7	0	2
Holsteb.	378	153	225	272	131	141	127	137	4	4
Horsens	392	199	193	371	180	191	152	191	12	0
Kolding	21	13	8	16	9	7	5	6	2	1
Nakskov	33	15	18	30	14	16	0	0	2	1
Nyborg	31	11	20	29	11	18	11	11	0	5
Nykø. F.	263	41	222	12	7	5	5	5	1	0
Nykø. M.	93	46	47	81	38	43	28	27	2	4
Odense	453	217	236	367	190	177	184	173	5	2
Slagelse	159	80	79	148	74	74	73	74	0	0
Svendb.	113	39	74	88	28	60	27	56	1	2
Vejle	11	10	1	2	2	0	2	0	0	0
Viborg	139	23	116	137	21	116	15	62	3	18
Tils. i Prov.	3662	1348	2314	1989	880	1109	720	896	52	62
Kbhv.: „Enigh."	3349	1082	2267	3308	1012	2296	888	1725	70	284
Cigarsor.	971	376	595	721	340	381	301	288	19	39
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4320	1458	2862	4029	1352	2677	1189	2013	84	323
Ialt...	7982	2806	5176	6018	2232	3786	1909	2909	136	385

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Novbr. Maaned 1932.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Novbr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Novbr.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I . . .	4001	00			42095	75	46096	75			8567	20	37529	55	46096	75				
do. II . . .	2500	00			11153	95	13653	95			1163	03	9990	92	11153	95	2500	00		
Aalborg					10736	35	10736	35			8088	77	2647	58	10736	35				
Aarhus	29	00	1500	00	696	65	2225	65			1862	03			1862	03	363	62		
Esbjerg			500	00	2901	05	3401	05	475	27	3341	25			3816	52			415	47
Fredericia . .	499	69			1397	65	1897	34			756	91	1140	43	1897	34				
Haderslev . .					605	30	605	30			509	75	95	55	605	30				
Hjørring	66	57	450	00	137	55	654	12			614	53			614	53	39	59		
Holstebro . . .					3687	35	3687	35			2444	72			2414	72	1242	63		
Horsens	2800	00	2000	00	4043	30	8843	30			5575	07			5575	07	3268	23		
Kolding			1400	00	145	40	1545	40	210	68	905	18			1115	86	429	54		
Nakskov . . .	65	55			387	70	453	25			591	28			591	28			138	03
Nyborg	688	56	2100	00	372	85	3161	41			2561	15			2561	15	600	26		
Nykøbing M.	725	82	1500	00	1190	05	3415	87			2078	88			2078	88	1336	99		
— F.					3433	20	3433	20			894	33	2538	87	3433	20				
Odense			1500	00	5285	75	6785	75			3574	89	3210	86	6785	75				
Slagelse . . .					1808	80	1808	80			472	80			1848	00			39	20
Svendborg	1353	24			1051	05	2404	29			1225	55	1375	20	1225	55	1178	74		
Vejle	74	28			86	60	160	88			133	25			133	25	27	63		
Viborg	492	50	12000	00	1304	60	13797	10			13197	17			13197	17	617	93		
Central- og Anvisningsk.	9186	58	87445	52	529	50	97161	60			85620	52			85620	52	11541	08		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Novbr. Maaned 1932.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Novbr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Novbr.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .			1400	00	1047	60	2447	60			1919	25	528	35	2447	60				
Aalborg					493	20	493	20			285	50	207	70	493	20				
Aarhus	100	00			185	90	285	90			172	50			172	50	113	40		
Assens					217	60	217	60			84	00	133	60	217	60				
Esbjerg					331	60	331	60			178	08	153	52	331	60				
Fredericia . .			200	00	29	40	229	40	148	25	191	75			340	00			110	60
Haderslev . .	73	03	250	00	86	90	409	93			355	50			355	50	54	43		
Holstebro . .			1200	00	184	20	184	20									184	20		
Horsens					576	30	1776	30	36	58	1592	35			1628	93	147	37		
Kolding																				
Køge	99	99			85	80	185	79			161	00			161	00	24	79		
Nakskov . . .	0	75			123	60	124	35			97	50			97	50	26	85		
Nykøbing M.	257	00	200	00	15	00	472	00			224	00			224	00	248	00		
do. F.	37	76	600	00	47	80	685	56			428	00			428	00	257	56		
Odense	244	67	300	00	106	80	651	47			400	75			400	75	250	72		
Randers	224	76			59	60	284	36			230	25			230	25	54	11		
Roskilde	121	01			80	40	201	41			184	50			184	50	16	91		
Slagelse					221	75	221	75			124	50	97	25	221	75				
Silkeborg . .					26	40	26	40	8	25			16	26	24	51	1	89		
Svendborg .	494	60			190	25	684	85			386	00			386	00	298	85		
Viborg			750	00			750	00	12	55	667	50			680	05	69	95		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt
Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[4], Kbhvn. V.
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 2 | Februar 1933 | 28. Aargang

Det tyske Tobaksarbejderforbunds
21. Kongres og 50 Aars Jubilæum.

(Beretningen fortsat.)

Teichmann (Schwedt) var af Afdelingen paalagt at bringe et Mistillidsvotum til Hovedledelsen.

Forligsmandsafgørelsen maatte Afdelingen være imod, da den var til størst Fordel for Arbejdsgiverne. Maatte stille Forslag om, at de berlinske Kolleger, som var bleven ekskluderede, blev optaget igen i deres gamle Rettigheder.

I Rusland var Forholdene bedre, der herskede ingen Arbejdsløshed, og hvis Hungersnøden var saa stor, som den blev omtalt til, vilde Arbejderne sikkert i samme Grad reagere, da de jo alle var bevæbnede.

Lutzmann (Berlin) korrigerede Teichmanns Udtalelser. Udelukkelsen af de berlinske Kolleger var en Følge af deres skadelige Optræden overfor Forbundet under Førerskab af „Det kommunistiske Parti" (K. P. D.). Taleren stod endnu paa det Standpunkt, at det, som skete i Berlin 1. Maj, ikke burde have passeret.

Dette var imidlertid K. P. D. Skyld, idet dette Parti ikke bestilte andet, end af Partihensyn at misbruge alt.

Ved Udelukkelsen af disse Kolleger, som havde foraarsaget, at et saa uhyre Antal Kolleger var bleven afskediget, var der kun sket dem deres Ret.

De Spektakelscener, som disse Kolleger havde forantaltet paa Forsamlingerne, havde tydeligt vist deres Splittelseshensigt, og tillige bevist, at de endnu ikke havde opnaaet faglig Disciplin.

Derfor kunde man ikke genoptage dem med deres gamle Rettigheder.

K. P. D. gaar i saadanne Tilfælde meget mere hensynsløst til Værks. Anbefalede at forkaste Teichmanns Forslag.

Lüttje (Magdeburg): De økonomiske Forhold var sikkert Skyld i de sidste Aars Udvikling, men politisk var der ogsaa sket Fejl. Det havde imidlertid vist sig, at Arbejdernes store Flertal ved sidste Valg havde staaet tro om Socialdemokratiet, men Nødforordningen holdt kunstigt Liv i Kapitalismen, og Arbejderne maatte bære Omkostningerne herved. Det var derfor nødvendigt, at Arbejderklassen igen sluttede sig sammen til en Enhed.

Knöschke (Freiberg) udtalte, at særdeles mange af Kollegerne fik hele deres politiske Information gennem de borgerlige Blade. Det eneste Arbejderblad, disse læste, var Fagbladet, og det var derfor nødvendigt ved Valg, at Fagbladet kom Medlemmerne i Hænde saa betids, at de fik Valgopraabene rettidig, da det ellers vilde være spildt Ulejlighed.

I disse forfærdelige Tider var glædelige Efterretninger af dobbelt Værdi, derfor maatte Beretninger og Følgerne af Fagbevægelen ikke beskedent sættes paa Bagsiden, men paa Forsiden og med fremhævet Tryk.

Jacobs (Trier) ønskede, at Hovedledelsen fik frie Hænder til at afslutte Overenskomsterne, saaledes at den derigennem kunde modvirke Afslutning af lokale Overenskomster, som var Fagbevægelsen uværdige.

Det var saaledes fastslaaet, at Firmaet Neuerburg havde forskellige Virksomheder i Landet, men overalt blev nye Arbejdsmetoder benyttet, for at udnytte Arbejderne som Forsøgsobjekter.

Angaaende Agitationen mod Modstandernes

Løgnekampagne ønskede Taleren udgivet et Flyveblad, for i dette, gennem talmæssig Materiale, at modvirke de smudsige Angreb.

I Anledning af Teichmanns Udtalelser vilde han mene, at Kommunisterne, som hidtil intet Arbejde havde gjort, ikke havde den mindste Ret til at kritisere.

Kommunisternes Forbrydelse var saa meget større, som de dog klassemæssig var knyttet til Arbejderklassen, medens Nazisterne stammede fra Borgerskabet, og derfor ikke gjorde sig nogen Skrupler.

Man maatte opgive Tolerancen overfor „Brødrene til venstre", de havde ved deres Taktik muliggjort Nazisternes Fremgang, og naar disse ikke havde haft endnu større Held med sig, skyldtes dette alene de socialdemokratiske Fagforeningers sluttede Front.

Lüdge (Magdeburg): Lønnedgangen for Levnedsmidlerne havde ikke holdt Skridt med Nedgangen i Lønningerne. Taleren gav en sammenlignende Oversigt over Priser og Lønninger siden 1912 og fastslog, at den nuværende Løn laa under Lønnen før Krigen. Der maatte derfor ogsaa tages Hensyn til Kontingentbidragene.

Kom derefter ind paa en Omtale af Rigsoverenskomsten og de stedlige Arbejdsgiveres Holdning til Nødforordningen.

Carstedt (Hamburg) mente, at Hovedledelsens centrale Lønpolitik var den eneste rigtige.

Vel kunde de lokale Overenskomstforhandlinger i gode Tider bringe Fordele, men man maatte tage det med i Købet, at i daarlige Tider gik det hele i Hundene igen.

Menken (Bünde): Af en meget stor Del af de unge Arbejdere var det ikke muligt at faa Kontingent til Forbundet, idet disse havde saa store Forpligtelser overfor deres Familie.

Fabrikanterne var gaaet over til, i Stedet for Familiefædre, at antage unge Piger, som maatte arbejde for en Sulteløn. I Bünde til Eksempel var saaledes en Masse af disse unge Piger antaget, og Familiefædrene faldt Forørgelsesvæsenet til Byrde.

Skulde Tanken om Enhedsfront virkeliggøres, maatte denne Tanke ogsaa udgaa fra Zürich og Moskva.

Träbing (Bremen) hilste i Bremerkollegernes Navn de Delegerede med deres nye Kampraab: „Freiheit".

Den Overenskomstpolitik, der hidindtil var ført, var den eneste rigtige.

Indførelsen af de mest moderne Maskiner i Røgtobaksindustrien havde bragt Udnyttelsen af Arbejdskraften til det yderste. Det var derfor nødvendigt at tilstræbe en højere Løn for Arbejderne ved Maskinerne.

Det var her unge Arbejdere, Talen var om, og der maatte gives disse Glæde til Medarbejderskabet i Fagbevægelsen.

Lampe (Leipzig): Det usociale Forhold, som Fabrikanterne gjorde sig skyldige i, ved at forlægge Virksomhederne fra Byerne til Landdistrikterne, hvor man benyttede den ganske unge Arbejdskraft, medens de ældre Arbejdere maatte overgaa til Forsørgelsesvæsenet, maatte bringes til en Standsning.

Det var nødvendigt at indkalde til Branchemøder ved Afslutning af Overenskomster.

Taleren udtalte sig derefter skarpt imod Beskatningen af Industrien og protesterede mod Nødforordningen.

Forlangte, at der blev gjort Skridt til at faa den nedsatte Understøttelse forhøjet igen.

Schmidt (Brotterode): Det var nødvendigt, at der for Akkordarbejde blev fastsat en Mindsteløn. Det var ikke nok med den almindelige Nedgang i Lønnen, man havde faaet, men Fabrikanterne udnyttede ogsaa Krisen til at levere daarligere Materiale, hvilket atter gav en Lønnedgang.

Arbejdsgiverne havde hele Nytten af Nødforordningen, og stak dertil Præmien for Nyantagelser i Lommen.

Ved Husagitationen lærte man Tobaksarbejdernes Forhold at kende, og den huslige Elendighed var rystende.

Den centrale Lønpolitik burde man ikke opgive, og man kom vel en Gang atter til bedre Slagkraft, saa man igen kunde forbedre Forholdene.

Maria Wolf (Heidelberg): Forhandlingerne mod Lønnedsættelserne havde været uhyre vanskelige, og man havde heller ikke altid haft den rigtige Støtte hos Kollegerne.

Det maatte ikke ske ved Sammentrængningen af Ortsklasserne, at det blev Lønnen efter den nederste Klasse, der blev gældende.

Det var forekommet, at Kolleger ved lokale Overenskomster havde brudt Rigsoverenskomsten.

Hun oplæste et Brev til et Firma, i hvilket Kollegerne havde tilbudt sig at arbejde for en lavere Løn, af Angst for, at Virksomheden skulde standse. Brevet udtalte en hundeagtig Ydmyghed og en Blotstillelse af Forbundet.

I mange Distrikter var det ligesaa, men man turde ikke gaa bort fra den centrale Afgørelse.

Naar Krohn havde fremhævet, at Udgifterne ikke mere kunde bestrides af Indtægterne, vilde hun mene, at Tilbagegangen af kvindelige Medlemmer i første Linie maatte føres derhen, at de

ikke var med med deres Sjæl, og derfor forlod Forbundet ved første Lejlighed.

Man maatte se at indhente, hvad man havde forsømt; man maatte ikke altid kun tale om faglige Spørgsmaal, men ogsaa om andre Ting af kvindelig Interesse.

Ved Sammenkomsterne i Afdelingerne maatte disse udformes og afpasses herefter.

Naar der fra en Afdeling forelaa Forslag om, at Fagbladet kun skulde beskæftige sig med faglige Forhold, maatte dette derfor forkastes.

Udtalte til Teichmann, at man ved Rigspræsidentvalget havde maattet vælge det mindste Onde, fordi der intet havde været at stille op med Kommunisterne. Kommunisterne maatte skamme sig ved at indbringe Forslag om Mistillid til Hovedledelsen, naar de samtidig, sammen med Nazisterne, havde været med til at gennemføre Folkeafstemningen.

Wieber (Friesenheim, Oberbaden): Der fandtes Lønninger fra 6—12 Mark pr. Uge.

Arbejdsgiverne bekymrede sig ikke om overenskomstmæssige Baand, og Nøden drev Kollegerne til at tage Arbejde til enhver Løn.

Understøttelserne var lavere end noget andet Sted, og dette ansporede Arbejdsgiverne til med Held at trykke Lønningerne.

Under disse Forhold var det ikke muligt for Kollegerne at betale Forbundskontingenterne.

Dertil kom, at Kommunisterne med deres R. G. O. (R. F. O.) forsøgte at komme ind i Bedrifterne. Følgen heraf var, at Kollegerne vendte Organisationen Ryggen og arbejdede videre som uorganiserede. R. G. O. og Nazistorganisationen opkrævede kun 15 Pfennig i Kontingent, men ydede heller intet derfor, idet disse Penge ganske retsløst blev brugt til de ansatte.

R. G. O. talte meget om Enhedsfront; men kunde man kalde det for Enhedsfront, at man søgte at ødelægge vor Organisation. Denne havde vel haft Tilbagegang, men trods K. P. D.s „Enheds"-front, skulde den nok atter naa til Sejr.

Meddelelse.

Som Svar paa Artiklen i December Nr. „Meddelelse fra vor internationale Sekretær" har vi fra Jan Spykmann modtaget en Artikel, som vi af Pladshensyn har maattet udskyde til næste Nr.

Red.

Skraatobaksarbejdernes Arbejdsløshedskasses Delegeretmøde

Søndag den 26. Juni 1932.

Dagsorden:

Pkt. 1. Delegeretmødets Konstituering.
„ 2. Beretning om Virksomheden.
„ 3. Regnskabet.
„ 4. Indkomne Forslag.
„ 5. Fastsættelse af Løn til Formand.
„ 6. Valg af Tillidsmand.
„ 7. Fastsættese af Diæter.
„ 8. Eventuelt.

Idet Forrt. aabnede Delegeretmødet, bød han alle et hjerteligt Velkommen.

Som ny Gæster præsenteredes Arbejdsdirektør Vater og Ekspeditionssekretær Korsgaard, der blev budt velkommen.

1. Delegeretmødet konstituerede sig, og valgte de samme Ordstyrere og Sekretærer som paa Kongressen.

2. Beretning.

Forrf. udtalte: I Loven af 1. Juli 1927 bestemtes, at Kasserne paa nærmere fastsatte Vilkaar kunde oprette Krisefond, men der gaves ikke af det offentlige noget Tilskud til Starten, men Stats- og Kommunetilskud, ligesom til Arbejdsløshedskassen, samt et aarligt Tilskud af Arbejdsløshedsfonden paa 25 % af det indbetalte Kontingent.

Imidlertid mente Hovedbestyrelsen, at de i Loven fastsatte Bestemmelser for Understøttelsens Udbetaling var af en saadan Beskaffenhed, at det ingen Interesse havde for os, men at der dog burde gøres noget for vore Arbejdsløse, idet Loven indeholdt Bestemmelse om, at den fortsatte Hjælp, der hidtil var ydet af Stat og Kommune efter den vedtægtsmæssige Understøttelses Ophør, fra 1. Oktober skulde ophøre.

Hovedbestyrelsen besluttede at søge Forhandling med Direktoratet om Kassens Forhold fra 1. Oktober 1927. Resultatet af disse Forhandlinger blev, at Kassen fik Lov til at forlænge Understøttelsesdageantallet med 70 Dage, dog saaledes, at der i disse 70 Dage kun blev udbetalt $^2/_3$ af den ordinære Understøttelse.

Den nye Lov havde skaaret Kassernes Stats- og Kommunetilskud ned, for vor Kasse ca. 20 %. Til Dækning af denne Mindreindtægt krævedes en Forhøjelse af Kontingentet paa 10 og 5 Øre pr. Uge for henholdsvis helt- og halvtbetalende, og for at forlænge Dageantallet med 70 Dage, krævedes en Forhøjelse paa henholdsvis 40 og 20 Øre.

Forslaget blev vel modtaget af Medlemmerne, idet det vedtoges med 486 Ja mod 62 Nej.

Det var kun faa Kasser, der var saa økonomisk stærke, at de saa sig i Stand til at oprette Krisefond, og Følgen heraf var, at Rigsdagen temmelig hurtig atter maatte beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Resultatet blev en Lov af 4. April 1928, som indeholdt Bestemmelse om, at Kasser, der ønker at oprette Krisefond, kan faa et Tilskud til Starten af 10 Kr. pr. Medlem samt et rente- og afdragsfrit Laan i 5 Aar, der andrager 5 Kr. pr. Medlem. Betingelsen for at faa disse Tilskud var dog, at Kasserne selv fremskaffede et lignende Beløb.

Endelig var der af Ministeren lovet at fremsætte Lovforslag, der vilde betyde Lempelser med Hensyn til at blive erklæret kriseramt.

Med disse Betingelser ansaa Hovedledelsen det for rigtigst at fremsætte Forslag om Oprettelse af Krisefond.

Dette Forslag gik ud paa, at de arbejdende Medlemmer skulde betale et ekstra Kontingent paa 80 og 40 Øre pr. Uge for henholdsvis helt- og halvtbetalende i 30 Uger, og med dette Ekstrakontingent mente man at kunne fremskaffe den nødvendige Grundkapital paa Kr. 10.170,00.

Forslaget vedtoges med 367 Ja mod 164 Nej, og Krisefonden oprettedes da fra 1. Juli 1928 og begyndte sin udbetalende Virksomhed fra 1. Januar 1929.

Krisefonden har jo i den forløbne Tid været lukket for Udbetaling en Del af Tiden, men i en Del af denne Tid har vi saa heller ikke svaret Kontingent hertil, og naar den saaledes har været lukket, er det jo fordi vi i hvert Fald ikke i Lovens Forstand har været kriseramt.

Fonden har været aaben for Udbetaling i 15 Maaneder siden Starten, og i den Tid har 143 Medlemmer nydt godt af dens Virksomhed, hvis Understøttelsesbeløb andrager Kr. 10.056,53.

Overfor denne Understøttelsesvirksomhed kan siges, at det ikke paa det Tidspunkt havde været paakrævet at oprette en saadan Krisefond, men fra det Tidspunkt, da Loven gav Ret til at oprette saadanne Fond, har det været min Opfattelse, at det vilde være den Form, man i Fremtiden kom til at anvende, naar der var Tale om Udbetaling af ekstraordinær Understøttelse, og med det Tilskud, man kunde faa af Staten — samt Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden og Stats- og Kommunetilskud til Driften —, ansaa jeg det for muligt allerede paa det Tidspunkt at skride til Starten, og har den kun været aaben i 15 Maaneder og hjulpet 143 Medlemmer direkte, saa har den i samme Tidsrum hjulpet et stort Antal Medlemmer til at kunne faa vedtægtsmæssig Understøttelse af Arbejdsløshedskassen, idet vi i samme Tidsrum har Dispensation fra Bestemmelsen om 10 Maaneders Arbejde.

Arbejdsløshedskassen har udbetalt Understøttelse i:

18,260	Dage à	4,00
1,310	„ à	3,50
9,581	„ à	3,00
1,770	„ à	2,66
5,679	„ à	2,00
27,974	„ à	1,75
649	„ à	1,33
3,448	„ à	1,16

Dagpengeunderstøttelsen for samtlige Dage andrager	Kr.	176.251,55
Rejsehjælp	„	287,80
Flyttehjælp	„	357,40
Juleunderstøttelse	„	5.467,00
Ialt	Kr.	182.363,75

I Perioden har der været følgende Antal understøttede Medlemmer:	M.	Kv.	Ialt	I Procent af Medlemsantal:
I 1927—28	114	175	289	41,5
I 1928—29	154	128	282	41,5
I 1929—30	140	126	266	41
I 1930—31	92	86	178	27,5
I 1931—32	157	151	308	52

Gennemsnitsprocent af ledige Medlemmer i Perioden:

1927—28	14 %
1928—29	14 %
1929—30	9 %
1930—31	9 %
1931—32	13 %

Medlemstal i Perioden:

	M.	Kv.	Ialt
$^{31}/_{3}$ 1928	210	468	678
„ 1929	201	449	650
„ 1930	191	450	641
„ 1931	187	428	615
„ 1932	182	408	590

Beretningen godkendtes énstemmig.

3. Regnskabet.

Forrf. gav en Del detaillerede Oplysninger om Regnskabet. Formuen var i den forløbne Periode steget med Kr. 33.242,39. Den 1. April 1927 var Kapitalen Kr. 99.921,17, fordelt paa 697 Medlemmer, hvilket gav ca. Kr. 143,00 pr. Medlem. Den 31. Marts 1932 var Kapitalen Kr. 133.163,49, fordelt paa 590 Medlemmer, eller ca. Kr. 225,00 pr. Medlem.

Dette Resultat er jo ikke fremkommet alene ved en mægtig Kontingentbetaling i Perioden, men i Forbindelse med Medlemsantallets stadige Tilbagegang, men det maa tjene Skraatobaksarbejderne til Ære, at de har samlet en saa betydelig Kapital, der nu vil være i Stand til at modstaa en Krise selv af længere Varighed.

Det samlede Regnskab, som balancerede med Kr. 358.824,63, godkendtes énstemmig.

Krisefondens Regnskab, der viste en virkelig Formue paa Kr. 49.260,19 og hvis samlede Regnskab balancerede med Kr. 62.813,22, godkendtes ligeledes énstemmig.

4. Hovedbestyrelsen havde stillet følgende Forslag til Ændring i Vedtægtens § 7, Stk. 12:

„Til understøttelsesberettigede Medlemmer (jfr. § 9, 1.), der har været arbejdsløse i 12 Dage i Tiden mellem 15. November og 24. December, ydes som Juleunderstøttelse en Uges ekstra Understøttelse efter de for vedkommende Medlemmer gældende Understøttelsessatser."

Forslaget blev énstemmig vedtaget med den Ændring, at 15. November rettedes til 26. November, som var tiltraadt af Direktoratet.

Horsens Afdeling:

Ændring til § 28, Stk. 1:

„Medlemsantallet i Hovedbestyrelsen nedsættes til 7 Medlemmer, hvoraf de 4 fra København, 1 for Sjælland, 1 for Fyn og 1 for Jylland. Hovedbestyrelsen vil saa blive de 4 fra København og den nærmestboende fra Provinsen."

Aalborg Afdeling:

„Hovedbestyrelsens Antal nedsættes fra 11 til 9 Medlemmer."

Forslagene forkastedes.

Delegeretmødet gav Hovedbestyrelsen Bemyndigelse til at udarbejde eventuelle Forandringer i Vedtægten i Anledning af den nye Lov.

5. Løn til Formanden fastsattes som hidtil.

6. Til Tillidsmænd valgtes de samme som i Forbundet.

7. Forrf. foreslog at gaa samme Vej som tidligere, saaledes at Forbundet betaler $^2/_3$ og Arbejdsløshedskassen $^1/_3$ af de Delegeredes Diæter og Rejseudgifter.

Vedtoges.

8. Forrf. foreslog at overlade til Hovedbestyrelsen at indkalde Delegeretmøde, naar den finder det nødvendigt, dog senest om 5 Aar i København.

Forslaget vedtoges énstemmigt.

Direktør Vater klarlagde de forskellige Cirkulærer, der var fremsendt i Anledning af den nye Lov.

Sekretæren oplæste derefter Protokollen, som énstemmig godkendtes, hvorefter Dirigenten sluttede Mødet.

Forrf. sluttede Mødet med at udbringe et Leve for Skraatobaksarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Manden og Maskinerne.

Min ærede Kollega Gd. skriver om Arbejdsløsheden og Maskinerne. Han skriver blandt andet, at disse har skabt en Masse Arbejdsløse. Dette er rigtigt, og at Lovgivningsmagten maa gribe ind, idet Maskinerne gør 6 Menneskers Arbejde, men kun har Beskæftigelse til 2, og at de 4 bliver uden Arbejde. De ved Maskinerne maa længere ned i Arbejdstid; det har min og mange andres Sympati. Men hvad bør der gøres, Gd.? Du har vel læst i Protokollen fra Kongressen, at der var Forslag fra Aalborg og Horsens, om at henvende sig til Regering og Rigsdag om at beskatte disse Maskiner, idet vi lige som dig mener, at Fabrikanterne maa være med at understøtte de Mennesker, som bliver smidt paa Gaden. Men det fik mere Modstand, end jeg havde ventet af Arbejdere, endskønt man jo nok saa lidt skeptisk paa disse Maskiner. Men lad mig nu se, det maa komme engang, inden ret længe, vi Arbejdere maa være vaagne, vi maa tale og kæmpe imod den Maade, Kapitalen frigør sig for den menneskelige Arbejdskraft. Vi maa lære Offentligheden til at købe fortrinsvis Varer, som er haandgjorte.

Jeg forstaar ikke Hovedbestyrelsens Vrangvillighed i at nedsable det Forslag fra Horsens om at henvende sig til Fabrikanterne, om at lade saa meget Arbejde som muligt udføre med Haanden, foreløbig kun til Overenskomstens Udløb.

Vi har her i Aalborg — de Arbejdsløse — talt meget om den Stilling, Hovedbestyrelsen har indtaget, men vi maa ikke blive ligegyldige, for selv om Livet kan være surt, saa maa vi op paa de forskellige Generalforsamlinger og komme med vore Krav, nu især til den nye Overenskomst, og stille et Forslag om 40 Timers Arbejdsuge, og om nødvendigt noget mindre, som vor forhenværende Forretningsfører, Chr. Jensen, sagde inde paa Kongressen. Vi arbejdsløse gruer for den Dag, vi har opbrugt vor 3-aarige Understøttelse, idet man jo skal have Arbejde i 26 Uger for at begynde igen paa Understøttelse; men hvor skal man faa Arbejde, som Tiderne er nu.

Noget maa der gøres for de ulykkelige Menne-

sker, ellers staar Fattiggaarden aaben for Tusinder af Arbejdere. Der tales Mand og Mand imellem, om ikke vi arbejdsløse skulde mødes i en bestemt By, for bedre at kunne fremsætte Forslag paa vore Generalforsamlinger; men det skulde jo ikke være nødvendigt, naar hvert Medlem møder frem og udtaler, hvad de har paa Hjertet. Og skulde der være nogen, som ikke kan faa det sagt, saa vælg en Ordfører til at fremkomme med det. Jeg kunde godt lide at faa en Diskussion i Gang her i Fagbladet blandt Tobaksarbejdere — vi ser jo sjældent hinanden; lad os tale ud om Sagen.

Hans Eriksen, Aalborg.

— — —

Det er forstaaeligt, naar Arbejdere, som kastes ud i Erhvervsløshed, søger Forhold frem, som man synes maatte kunde bringe Hjælp i den fortvivlede Situation, og selv om man giver forskellige Forklaringer og Oplysninger, bringer dette ikke nogen Ændring i dette Forhold.

En Ledelse for et Forbund er imidlertid nødt til at maatte se Forholdene som Helhed for Forbundets Medlemmer.

Naar Talen derfor er om Skat paa Maskiner eller paa det Produkt, som forarbejdes paa disse, maa en Ledelse se paa, hvad er gennemførligt og hvilken Gavn vil Helheden have deraf.

Det man ønsker ved en saadan Foranstaltning er naturligvis ikke blot en Forhøjelse af Skatten til Staten, selvom der af disse Midler kunde skaffes højere Understøttelse til de Arbejdsløse, men derimod en saadan Fordyrelse af Maskinerne, saaledes at det ikke skulde kunne betale sig at bruge Maskinerne.

Dette er et saa stort Spørgsmaal, at det ikke vil være muligt her at komme dybt ind herpaa, thi dette kan selvfølgelig ikke gennemføres for et enkelt Fag og ej heller for et enkelt Land.

Hvad der derimod vel kunde tænkes, var en Forhøjelse af Tobaksskatten paa det Produkt, hvortil der kan bruges Maskiner.

Det var dette Forhold, som var det afgørende ved Ændringerne af Tobaksskatteloven i 1928, og vi maatte alle erkende, at disse Ændringer virkede til Gavn for Tobaksarbejderforbundets Medlemmer som Helhed, selvom det ogsaa den Gang gik ud over enkelte Brancher og Medlemmer, og gav en højere Skatteindtægt af Tobaksindustrien.

Hvad man den Gang foretog, og hvad vi var medvirkende til, var en Forhøjelse af Skatten for Cigaretindustrien, som var fuldt mekaniseret, og hvortil der benyttedes et ganske ringe Antal Arbejdere i Forhold til Produktionens Størrelse, og dertil en Sænkning af Skatten for Cigarindustrien.

Det man nu fra nogen Side ønsker, er vel i samme Retning, en Forhøjelse af Skatten paa det Produkt, som laves paa Cigar- og Cigarillosmaskiner. Dette vil imidlertid ikke kunde lade sig gøre. Ingen Regering tør vel gaa til at hæve Skatten paa den billigste Del af en Produktion, men derimod snarere gaa den modsatte Vej.

Forholdet er ikke det samme for Cigar- og Cigarillosproduktionen, som det var i 1928 for Cigaretproduktionen, idet denne sidste, som jeg allerede har nævnt, var fuld mekaniseret, medens dette jo ikke er Tilfældet for Cigar- og Cigarillosproduktionen, som endnu beskæftiger ca. 1200 Arbejdere ved Haandens Arbejde (heri er ikke medtaget de ca. 1200 Haandarbejdere).

En Forhøjelse af Skatten paa Form- og Maskinarbejde vilde saaledes kun bringe det Forhold tilbage, som vi var glade for at komme væk fra i 1928, og endda forringe Arbejdsmulighederne ved at man kun opnaaede en Fordyrelse af Produktet, og samtidig maaske gennemtvang en endnu hurtigere Overgang til Maskinproduktion for alt Formarbejde, baade Cigar og Cigarillos.

Til det andet Spørgsmaal, som berøres i Artiklen, angaaende Hovedbestyrelsens Stilling til det af Horsens Afdeling stillede Forslag om en Henvendelse til vore Arbejdsgivere om at lade saa meget Arbejde som muligt udføre med Haanden i Stedet for med Maskiner, skal jeg kun anføre, at man maa vide, at en saadan Henvendelse vilde være ganske nytteløs.

Vi har jo set, at vore Arbejdsgivere hellere betaler 50 pCt. højere Løn ved Holddrift ved Maskinerne, end de lader Arbejdet udføre ved Haanden, og naar der har været Tale om Indskrænkning af Arbejdstiden, har vi altid mødt den skarpeste Modstand for Maskinernes Vedkommende.

Edm. Olsen.

Til Afdelingerne.

Vi gør opmærksom paa, at al Visering til Afdelingerne: Hjørring — Kolding — Nakskov — Nyborg og Viborg ikke kan finde Sted, da der i disse Afdelinger ikke er Arbejdsmuligheder inden for vort Fag.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne:

Edm. Olsen.

Arbejderne og Fremtiden.

Under dette Navn indsendte jeg i November et Indlæg om Septemberforliget, og et eventuelt nyt Grundlag, Arbejdere og Arbejdsgivere imellem, og i December fremkommer saa nogle Udtalelser fra E. O. om, hvorvidt mit Indlæg var gennemtænkt eller ej; dertil ønsker jeg dog at bemærke, at der er adskillige Ting, som jeg mener ikke at have faaet Sar paa, f. Eks.: Har Septemberforliget været Arbejderne til Gavn, eller har det været et Værn for Arbejdsgiverne, og hvorledes skaber man et Grundlag paa to forskellige Grundopfattelser, som kan være den ene Part til Gavn, uden samtidig at skade den anden Part? Altsaa Spørgsmaalet er: Skal vi samarbejde og faa Smulerne fra de riges Bord, eller skal vi føre Klassekamp? Man spørger med Undren: Hvad er et Klassekampgrundlag? Og jeg vil der kort svare: det er et Grundlag, som ikke viger tilbage for en Kamp, hvis Arbejdsgiverne forsøger et Fremstød for at tiltvinge sig økonomiske af Arbejderne en Gang vundne Fordele, som ikke paa det afgørende Punkt trækker i Land, som ikke tager Arbejdsgivernes Klynken om daarlige Tider højtideligt, men tænker først paa den Klasse, som yder den største Indsats i alt Samfundsliv. Man siger: til al Kamp hører to Parter, og hvis vi kunde diktere forskellige Ting ind i et Forlig, saa var Maalet jo naaet, og Klassekamp kunde ophøre. Vil man dermed gøre sig selv og Arbejderklassen saa lille, at den Tid ikke nogensinde kom, hvor vi som de produktive kunde sige: nu er Maalet snart fuldt, jeres Diktatur maa have en Ende, vi bøjer os ikke mere, vi har lige saa megen Ret til Produktionsmidlerne som jer. At dette ikke sker hverken i Dag eller i Morgen, er jeg nok klar over, og ganske særlig, hvis man ikke selv tror paa sin Sag og sin Ret, saa kan man heller ikke bibringe andre en saadan Tro. Og aabenbart tror E. O. ikke noget saadant; men hvis der skulde ske Ændringer i de bestaaende Forhold, kunde jeg godt have tænkt mig at vide, hvilke Ting det saa var, man mente, der trængte til Forandring, og særligt med Henblik paa, at Arbejdsgiverne ikke en Gang har kunnet tænke sig det af De samv. Fagforbund foreslaaede Ændringsforslag, saa forstaar man, at noget nyt ikke fremskaffes af Forhandlingens Vej, og saa har man kun én Ting tilbage, og det er Kampens Vej, for eventuelt at fremtvinge noget nyt; saa er Spørgsmaalet blot: Skal vi forsumpe i det gamle eller er vort Samvirke saa stort og betydningsfuldt, som man i andre Tilfælde gerne vil give det Udseende af?

Med Hensyn til E. Olsens Slutbemærkninger skal jeg gerne uddybe, hvad det er, der i særlig Grad i Septemberforliget vækker Anstød hos mig. Den Pasus i Paragraf 2, som lyder: Enhver af Parterne forpligter sig til ikke at godkende eller understøtte nogen Strejke eller Lockout, saafremt den er etableret i Strid med ovenstaaende Bestemmelser. Her drager man til Kamp mod den ulovlige Strejke. Hvis man nu vil tænke sig, at en Arbejdsgiver gennem længere Tid har gjort hvad han kunde for gennem daarligt Materiale at nedsætte Arbejdernes Fortjeneste, og de ved stadig Paatale alligevel ikke faar det forbedret, saa er Arbejdsgiveren den egentlige Aarsag til, at Arbejderne rejser sig og gaar ud i den ulovlige Strejke. En saadan Strejke skulde efter min Mening være absolut lovlig, fordi en Fabrikant i Følge Overenskomst skal levere ordentligt Materiale.

Vore Ledere skal efter denne Pasus gøre alt, hvad de kan for at faa Arbejderne til at gaa tilbage til Arbejdspladsen, selvom de moralsk set kan være enige med Arbejderne i det foreliggende, maa de ikke give det til Kende, og kan, om galt skal være, fratage Arbejderne deres Understøttelse. Hvis ikke dette taler til Gunst for en snarlig Forandring, er der vel næppe noget, der gør det, og det er en af de Ting, som er til saa stor Gavn for Arbejdsgiverne. I samme Paragraf omtales den systematiskeAffolkning af Fabriker og Værksteder. En Arbejdsgiver kan benytte dette overfor Arbejderne, uden at disse kan bevise, at det er en Affolkning; det er ligesaa lidt lovligt for dem som for os, men de vil altid have forskellige Forhold at henvise til. En Affolkning, som altsaa er kunstig fremkaldt, kan Arbejderne kun komme til Livs gennem Bedriftsraad.

Paragraf 4. Arbejdsgivernes Skøn over den passende Arbejdskraft, dækker ogsaa over noget, som skader Arbejderne, idet de ganske givet har Interese i at holde dem fra Fabrikerne, som ikke er helt tilfredse og som de hurtig faar Færten af, er med paa deres Forandringer, der kunde gaa ud over deres Øøonomi.

Paragraf 6. Opsigelsesfristen, som er tre Maaneder, er efter min Mening for lang; i den Tid kan en Arbejdsgiver samle sig Lager, saaledes at han ikke alene staar godt økonomisk, men ogsaa uden Fare for en Varemangel. Der skulde af Hensyn til os selv ikke antages mere Arbejdskraft op til en Overenskomst, end der sædvanligvis bruges, idet vi kun gør Arbejdsgiveren en Tjeneste, og dem, der eventuelt i saadanne Tilfælde vilde faa Arbejde, vil jo sikkert være de første, som kom ud igen, naar Lageret var skaffet — og man havde dermed

sat Bom for vore egne Kravs Styrke, idet vi jo økonomisk set er de svage. Altsaa, en kort Frist er til Gavn for os, det kan ikke give Fabrikanten Lager, og det giver os større Slagkraft.

Paragraf 9. D. s. F. skal hjælpe Arbejdsgiverne med at skabe gode og stabile Arbejdsforhold. Det lyder smukt og var udmærket, hvis vi kunde erfare lidt om, hvad Meningen er hermed. Hvis det er Arbejderne, som skal nyde godt heraf, saa er det paa Tide, at de gode og stabile Forhold indføres; det er haardt tiltrængt, og det paa Trods af 33 Aars Bestaaen som Paragraf; men mon der nu ikke ogsaa skulde være ment noget helt andet, nemlig rolige Forhold, saaledes at større Udbytning kan finde Sted, mere Arbejde for mindre Penge, altsaa Fred til Udbytningen. Det er vi ikke interesseret i; vore Ledere er til for vor Skyld og skal sammen med os kæmpe mod Udbytning.

Paragraf 13. Den største Anstødesten for mig; en Paragraf, som er saa reaktionær, at det enkelte Forbund ikke engang er i Stand til at løse sig derfra, selvom ogsaa de udmelder sig af D. s. F. Det er dog en kolossal Magt at lægge i en saadan Paragraf, og den slavebinder os Arbejdere, saa vi næsten maa skamme os derved. Enhver anden Ting kan dog opløses eller der indføres andre Ting, som man bedre kan tænke sig, i hvert Fald burde det dog være saaledes, at et Fag, som staar for sig selv, aldeles ikke skulde føle sig bunden af det Forlig, som ligger Hovedorganisationerne imellem.

Jeg har nu nævnt de Paragrafer, som giver Forliget sit kapitalistiske Udseende; det kan jo nemlig ikke nytte noget, at man paa Papiret har lige megen Ret, naar det ikke gælder i Praksis. Arbejderne har gennem denne Lænke mistet Troen paa sig selv, og det er dog af yderste Vigtighed, at Arbejderne tror paa sig selv og sin Ret til som Menneske at kæmpe for at den Produktion, der fremskaffes af dem, skal bringe dem det fulde Udbytte af deres Arbejde. Hvis den Lænke, som Septemberforliget er, kunde briste, og Arbejderne igen faa T r o og T i l l i d til sig selv, saa vilde store Skridt være naaet henimod det socialistiske Samfund.

Dagmar Voss.

— — —

Naar D. V. i ovenstaaende Artikel spørger, om Septemberforliget har været til Gavn for Arbejderklassen, maa jeg svare „Ja".

Da Septemberforliget og det øvrige Retsgrundlag blev til, var det et ganske betydeligt Fremskridt for Arbejderklassen, og har været det Værn, som i høj Grad har været medvirkende til, at vi i Dag ikke er trykket saa langt ned her i Landet, som Arbejderne i mange andre Lande.

Dermed er ikke sagt, at det Retsgrundlag, vi har, er ideelt og ikke kunde trænge til at ændres i visse Retninger; men ingen, som har sat sig lidt ind i Forholdene for Arbejderklassen før vi fik vort faglige Retsgrundlag, vil med Ret kunde sige, at dette ikke var et Fremskridt og til Gavn for Arbejderne, selvom det ikke kan bestrides, at det har været til Værn for begge Parter.

Man (jeg) har ikke, som nævnt i Artiklen, med Undren spurgt om, hvad et Klassekampgrundlag var, men jeg har sagt, at jeg ikke var ganske sikker paa, hvad der skulde forstaas ved, at Septemberforliget eller et nyt Retsgrundlag skulde hvile paa et Klassekampgrundlag.

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i November 1932.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Bre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.
Tyskland ...	1752	245	139	14	„	4	6	„	„	2	1	1	„	„	„	„	„
Storbrit.	682	131	192	„	„	„	„	„	„	80	70	32	17	„	„	„	„
Holland	3203	859	268	„	„	1	4	„	„	1	„	63	23	„	„	„	„
Belgien	120	24	200	„	„	4	3	1	1	3	4	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	148	36	243	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1659	317	191	67	4	„	„	„	„	2	2	21	10	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	11	9	„	„	„	„	„	„
Brasilien ...	„	„	„	„	„	2	3	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	1	„	„	62	2	2	5	„	1	3	2	1	1	„	„	„	„
Ialt...	7565	1612	213	143	6	13	21	1	2	102	88	118	51	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	5	15	„	„	2	2	63	18	13	12	44	35
fremm. Varer	267	40	149	99	5	„	2	„	„	5	6	9	7	„	„	„	„

Nu svarer D. V., at det skal være et Grundlag, som ikke viger tilbage for Kamp.

Der maa vel herved menes, et Grundlag, som ikke forbyder Kampen.

Det véd vi alle, at Septemberforliget ikke gør, men at det netop anerkender Parternes Ret til at føre Kamp mod hinanden; det forudsættes endda, at ingen af Parterne kan frigøre sig fra en indgaaet Overenskomst, selvom den er lovlig opsagt og udløber, uden at man frivillig enes om en ny eller man varsler Kamp over for sin Modpart.

Dertil kommer naturligvis, at har man indgaaet en Overenskomst, skal denne overholdes, indtil man ved Udløbstiden, paa ovenanførte Maade, kan frigøre sig for den, og at Stridigheder, som angaar Overenskomstbrud, afgøres af Den faste Voldgiftsret, medens Stridigheder, som angaar Forstaaelsen af Overenskomsten, henvises til en faglig Voldgift. Her er det selvfølgelig meget beklageligt, naar det i visse Sager er vanskeligt eller umuligt for os at bringe Beviset for det skete Overenskomstbrud.

D. V. mener dernæst, at jeg skulde have sagt: hvis vi kunde diktere forskellige Ting ind i et Forlig, da kunde Klassekampen ophøre. Dette er for meget omskreven, thi jeg har sagt: hvis vi kunde diktere saadanne Bestemmelser ind i et Grundlag, som gav os alene Retten til at etablere Arbejdsstandsning, da var Klassekampen endt, thi da havde vi jo den fulde Magt.

Hvorledes dette kan lægges ud til, at jeg vilde gøre Arbejderklassen saa lille, at den Tid ikke vilde komme, hvor vi kunde tænke os Maalet naaet, forstaar jeg ikke, og ej heller Udtalelsen om, at jeg ikke selv skulde tro paa min Sag.

Er det ikke netop D. V., der ønsker at bringe mig og andre bort fra den Tro, vi altid har haft, og den Maade, vi altid har været med til at kæmpe for at naa dette Maal.

Jeg har før nævnt, at vort Retsgrundlag selvfølgelig kunde trænge til at ændres, men jeg synes ikke, at Spørgsmaalet om Opsigelsesfristen er noget af det, der trænger mest paa. Denne Frist har for det første ikke mere den Betydning, som der laa i den i tidligere Tid — dette fører Udviklingen og Virksomhedernes Koncentration med sig —, og jeg vil da heller ikke tro, at Arbejdsgiverne paa dette Punkt vilde gøre saa stor Modstand, om Fristen blev sat ned til ½ eller ¼ af den nuværende Tid. De egentlige Forhandlinger føres jo dog først i sidste Øjeblik.

Jeg vil mene, at her spiller de 14 Dages Varsel en langt større Rolle nu.

Som Tilhænger af Centralisation kan jeg, og naturligvis ikke heller D. s. F., følge D. V. i hendes Anskuelser om, at den værste Anstødesten i Septemberforliget skulde være den Bestemmelse, som hindrer en Organisation, der udtræder af D. s. F., i at løsrive sig fra Septemberforliget; men heller ikke kan jeg være med til, at den enkelte Arbejdsgiver skulde have denne Ret, naar Vedkommende i et givet Øjeblik saa sin Fordel derved.

Edm. Olsen.

Pas paa din Valgret!

Titusinder berøves Valgretten, hvis ikke —.

Kollega! Vi henleder din Opmærksomhed paa de kommunale Valg, som kommer senest 15. Marts. Store Interesser staar paa Spil for os og alle ligestillede. Større Indflydelse i de kommunale Raad for Venstre og Konservative betyder daarligere Forhold for Smaakaarsfolk. Vær derfor med i Bestræbelserne for at forberede en socialdemokratisk Valgsejr.

Det kan ikke nægtes, at dette har sine Vanskeligheder. For det første, fordi Forsøgene paa at saa Tvedragtens Sæd blandt Arbejderne stadig gøres stærkere og begunstiges af den Selvopgivelsens og Misnøjets Stemning, som er en Forudsætning for den kommunistiske Splittelses- og Desperationsagitation. Det fik nu være. Den kommunistiske Arbejdsmaade er saa horribel, at man ikke blandt oplyste danske Arbejdere kommer langt dermed. Værre er det med Reaktionens kyniske Forsøg paa at spærre Arbejdere og Smaakaarsfolk ude fra kommunal Medbestemmelsesret.

50,000 berøvedes Stemmeretten i 1929.

En af de sidste Handlinger, det forrige Ministerium Madsen-Mygdal foretog sig, var som bekendt at forringe den kommunale Valglov, saaledes at der i den indsattes urimelig vidtgaaende Bestemmelser vedrørende Skattebetaling som Forudsætning for Udøvelse af Valgret ved Kommunalvalgene. Disse Bestemmelser har altid generet og ramt Smaakaarsfolk. I 1929 blev der saaledes i Hovedstaden slettet 50,000 Vælgere paa Grund af manglende Skattebetaling, og i mange andre Kommuner var Tallet forholdsvis lige saa stort.

Efter den seneste Tids haarde Krise er der al Anledning til paa det alvorligste at varsko alle Kolleger.

Skattebetaling og Valgret.

For at kunne stemme ved de kommunale Valg i Marts 1933 skal først og fremmest følgende Betingelser være opfyldt:

1. I København skal man have betalt sin Skat fra og med Juli-Raten 1931 til Valget i Marts 1933.
2. Paa Frederiksberg og andre Kommuner, hvor der betales halvaarsvis, skal man have betalt følgende Halvaar: April—September 1931, Oktober 1931—Marts 1932, April—September 1932.
3. Øvrige Kommuner, hvor der betales kvartalsvis, skal der være betalt fra April Kvartal 1931 til og med Oktober Kvartal 1932.

Vor Opfordring lyder altsaa:

1. Enhver Kollega maa efterse sine Skattekvitteringer (Skattehefter) og sikre sig, at alle ovennævnte Rater, Kvartaler eller Halvaar er betalt. I modsat Fald maa Vedkommende saavidt gørligt se at indhente det forsømte. Ellers mistes Valgretten.

2. De, der i det indeværende Skatteaar søger Skatte-Eftergivelse, bør paa Ansøgningen bemærke, at de ikke ønske større Nedsættelse, end at den kommunale Valgret bevares.

Eftergivelse af Fattighjælp.

Vi er spurgt om, efter hvilke Regler saadan Eftergivelse sker, og skal derfor give Kollegerne følgende Oplysninger:

Eftergivelse sker i Henhold til Fattiglovens § 35, som det er lykkedes den nuværende Regering at forbedre. Fattighjælp skal efterives, naar der er gaaet 3 Aar siden Hjælpens Modtagelse. (Tidligere var Fristen 5 Aar). Fattighjælp kan eftergives, naar der er gaaet 1 Aar efter Modtagelsen.

I begge Tilfælde skal der indsendes Ansøgning til Forsørgelseskommunen om Eftergivelse.

Efter Kommunalbestyrelsens hidtidige Praksis vil Eftergivelse efter 1 Aars Forløb — i alt Fald i alle socialdemokratiske Kommuner — kunne forventes i de fleste Tilfælde, hvor Hjælpen er ydet efter Fattigloven (Underhold, Husleje, Sygehjælp o. s. v.), medens der til Eftergivelse af Alimentationshjælp efter saa kort Tids Forløb gerne kræves ganske særlige Forhold (genoptaget Samliv, Giftermaal med Barnemoderen eller ganske særlige økonomiske Omstændigheder).

Eftergivelse bevilges — som sagt — kun efter Anmodning, og saadan Ansøgning bør i alle Tilfælde indgives, naar Vedkommende har holdt sig fri af Fattigvæsenet 1 Aar.

De socialdemokratiske Foreninger overalt i Landet yder i alle saadanne Tilfælde gratis den fornødne Assistance.

Vi anbefaler alle Kolleger at indprente sig det ovenanførte og at lade det gaa videre til Kammeraterne paa Arbejdspladser og Kontrolsteder.

Strøtanker i en Mørketid.

Under den økonomiske Krise, Verden stønner under i Øjeblikket, hører man Nationaløkonomerne hidsigt diskutere Aarsagerne til og Midlerne imod denne Krise. Og man ser, al Uenighed til Trods, Landene saa temmelig enige om at følge Økonomernes geniale Tanke med at omgærde sig med Toldmure, samtidig med at de samme Lande ved alle mulige Midler søger at oversvømme deres forskellige Modparter med deres Overproduktion, thi det er netop det sørgmuntre, at der overalt bugner med Varer, medens store Befolkningslag maa savne selv det mest nødtørftige.

Som almindelig Lægmand spørger man sig uvilkaarlig selv: Hvorledes kan Mennesker, som snart sagt mestrer alt, som underlægger sig Naturen, hvis tekniske Snille snart sagt fører dem til Stjernerne, hvorledes kan Menneskene give op, eller, naar det kommer højt, føre endeløse Diskussioner, saa snart der er tale om de økonomiske Spørgsmaal? Ja, hvorfor? Er det umuligt at bringe Plan og Orden i Produktion og Omsætning? Er det ikke blot den gode Vilje, der mangler? Spørger vel nok de fleste indenfor Befolkningerne sig selv. Det maa være Lægmanden tilladt at hævde, at det **er** Viljen, det skorter paa, selv om det skal afstedkomme et haanligt Skuldertræk hos de Økonomer, der trods deres ophøjede Viden alligevel har givet blankt op, eller naar det kommer højt, kun kan anvise Lønreduktioner nedefter, idet de samtidig skæver ængstelig til deres egen, eller deres Venner, Millionærens og Hofjægermesterens mere og mindre velspækkede Tegnebøger.

Landene forlader Guldmøntfoden! Omsætningsmidlet, Guldet, smuldrer bort i Landene, ja, selv Landet nede i Sydafrika, Verdens størst producerende Guldland, maa forlade Guldmøntfoden af Mangel paa det ædle Metal.

Forsvinder Guldet da? Nej! Mig bekendt har man ikke tilintetgjort Guldet, som man har gjort ved Bomuld, Kaffe og Korn og andre virkelige Værdier. Nej, Gudlet, denne indbildte Værdi, der hverken kan ædes eller drikkes, er hobet sammen i Stormillionærernes, Verdens-Laangivernes, mægtige Pengebokser, der er ved at sprænges af al denne Værdi.

Man taler om, at Amerika skal eftergive Europas Gæld. Hvad om Landene overhovedet gav en god Dag i al Gæld og fra i Morgen gik over til f. Eks. Byttehandel. Hvor kunde det være Sjov, om Verdens rigeste Mænd fra samme Time var Verdens største Stoddere.

Her i vort lille Land sysler vi jo ogsaa med Problemerne, lige fra Professorerne ned til Moskovitterne.

En Professor i Ernæringsfysiologi og Kemi har i et dertil indrettet S. O. S. Organ proklameret, at naar der ikke var Brug for saa og saa mange Arbejdere mere, saa var de at betragte som overflødige, som man anbragte paa Møgbunken sammen med al anden Affald. At han ikke selv hører til de overflødige, borger hans kgl. danske Professorrat og velspækkede Tegnebog for.

Skraalet om Arbejdstidsforlængelse og Lønreduktion er jo saa voldsomt hos vore egne Kinesere, at selv vort lige overstaaede Nytaarsspektakel er for intet at regne derimod. Der brøles gladeligt op om, hvorledes det vilde komme til at flyde med Mælk og Honning, naar blot Arbejderne vil gaa ned i Løn. At man ikke har faaet Hjernerne vredet op til, at naar Arbejderne arbejdede gratis, saa vilde vi opnaa Paradistilstande, er ganske ufatteligt.

Man ser i alt dette, hvilke krampagtige Kropvridninger, der skal til for at fri sig selv for Følgerne af den Likvidering, som er en bydende Nødvendighed for at komme bort fra de oppustede Værdier, som fremkom under og efter Krigen, men man ser samtidig, hvilken rørende Enighed der besjæler de saakaldte højere Samfundsklasser om, til syvende og sidst, at lade Arbejderne bære Tabene, og bebrejder dem deres manglende Samfundsfølelse, naar de tillader sig at protestere herimod.

Hvad har nu vi Arbejdere at sætte op imod de „øverste Titusinders" saa rørende Omhu for at fremelske vor manglende Samfundsfølelse ved Hjælp af en Portion Lockout eller om muligt korporlig Revselse.

Jeg hører i Aanden Raabet „Sammenhold", og jeg tvivler heller ikke om, at Sammenholdet skal staa sin Prøve, om det bliver nødvendigt, men jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom paa, at Sammenholdet kræver ubrydelig Disciplin, og her vil jeg gerne have Lov til at pege paa Fænomenet Moskva, som den store Fare for Sammenholdet og Disciplinen, saa længe der findes Kammerater, der lader sig lede af og tror paa de politiske Analfabeter i Moskva, der tillader sig at smykke sig med Betegnelsen Kommunister, proklamerer sig i Besiddelse af den eneste rigtige Opfattelse af Socialismen og tillader sig at stemple alle, som ikke vil tro paa Stalins Ufejlbarlighed, som Forræddere.

I det hele er det mig ufatteligt, at Folk, som er i Stand til at tænke, kan tilslutte sig Moskovitterne, der jo, à la Paven i Rom, kræver ubetinget bøjen-Knæ for deres „Teser" og Læresætninger, og som Paven lyste i Ban, som det hed, foretager Moskovitterne hveranden Dag „Udrensninger" af alle, der ikke kan se den Stalinske Guddommelighed.

Jeg kan endda forstaa, at Folk, der har hørt, at det gør ondt at tænke, kan tilslutte sig Moskva, for selv om Stalin faar Hovedpine, gør det jo ikke ondt paa dem, men saa snart man blot er i Stand til at lægge 2 og 2 sammen politisk set, maa man være Fanatiker eller Analfabet hvad der iøvrigt kommer ud paa ét, for at kunde holde Kæft, Trit og Retning, som Stalin kræver det.

Forresten Stalin! Det var paa det givne Tidspunkt jo kun et Spørgsmaal om Held og Magt, der afgjorde, at det blev Trotzky og ikke Stalin, der maatte smugles igennem vort lille, velsignede Smørland fornylig. Saa skulde vore egne Moskovitter have haft en anden Plade sat ind i den tilsendte Grammofon, saa i Stedet for Trotzky det var bleven Stalin, der var bleven mødt med Raabet Forrædder og Kontrarevolutionær, men selvfølgelig, det gør jo ikke noget, hvad Ordren gaar ud paa, naar bare den er direkte importeret fra Paven i Moskva, hvad han saa end hedder.

I det hele kan vore Moskovitter være glade for, at vi Socialdemokrater ikke sværger til Diktaturet, thi hvis saa var, var der jo ikke en af Lederne i hvert Fald, uden at de, i Mangel af Sibirien var forviste til Grønland eller gjort et Hoved kortere. I denne Forbindelse vil jeg bede enhver uhildet betænke, hvad det vilde sige, dersom vi, à la Rusland, skulde være henviste til kun at læse „Den eneste rigtige Presse" Moskvaorganet. Det vilde naturligvis være rart for dets Redaktør, der jo endnu staar sig godt med „Paven"; der skal jo nemlig ikke saa meget til for at komme i Miskredit, hvad Redaktørens Forgænger kan tale med om, da han kom til at gøre et Fejlgreb og blev trukket i Ørene over til Moskva for at staa Skoleret og bede om Godtvejr.

Ja, der kunde jo være adskilligt mere at sige om disse „Sandhedsapostle" med samt deres Professor og Grevesønner, hvis fra Fædrene nedarvede Had til Socialdemokratiet har bundfældet sig i den Tanke: „Skal vi komme de fæle Socialdemokrater til Livs, maa vi have Foden indenfor

hos de Arbejdere, som overhovedet er modtagelige for den Gift og Galde, vi kan saa."

Men hvad vil Du da?

Til det Spørgsmaal vil jeg sige, at alle Arbejdere bør staa samlet i Bestræbelserne for at mildne Krisens Virkninger.

Og det gør man ikke ved at lytte til Moskvas taagede Fraser og Vrøvl om Verdensrevolution; Revolutionen blev jo kun mulig i det korrupperede Rusland efter en tabt Krig, for det er vel ikke Moskva-Diciplenes Mening, at vi skal have en Krig og tabe? Ja, der var jo forresten Norge vedrørende Grønlandssagen!

Nej, giv Socialdemokratiet den Styrke, det skal have for at gennemføre dets Program, der ikke skal foregøgles nogen kan gennemføres fra i Dag til i Morgen, ej heller ved nogen „Femaarsplan", men som gaar ud paa at fremskaffe Reformer, som kan afbøde det bestaaende kapitalistiske Samfunds Forbrydelser mod Arbejderklassen, ved at fremskaffe Arbejde og i Mangel deraf en Understøttelse, der kan holde Nøden ude, og saaledes at Omkostningerne i videst mulig Grad bliver lagt paa de Skuldre, som kan bære dem, for til Slut at naa til fuldstændig Overtagelse af Samfundets Forvaltning.

Giver vi hverandre Haanden paa det, vil vi med en Omskrivning kunne sige med Digteren: „At da har i Sandhed vi naaet det vidt, naar ingen har formeget og ingen forlidt!" *Louis Jespersen.*

Tak.

Hjertelig Tak for udvist Deltagelse ved min Mand, vor Broder og Svoger, *Ernst Weidekemps* Bisættelse Søndag den 15. Januar.

En særlig Tak til Formanden, Viggo Christensen, og Villy Lindkvist. *De Efterladte.*

Tobaksarbejdernes Tivoli-Karneval.

Atter i Aar afholder Tobaksarbejderforbundets Afd. II og Tobaksarbejdersangforeningen „Orpheon" sit store aarlige Præmiekarneval.

Kollegernes Opmærksomhed henledes paa, at Karnevallet i Aar er rykket 3 Uger frem til Lørdag d. 11. Februar Kl. 9—4 i „Tivoli"s pragtfulde Festsal. Karnevallet afholdes under de sædvanlige storslaaede Former; intet er sparet for at gøre Festen saa righoldig som muligt.

Der uddeles 10 Præmier til Deltagerne til et Beløb af 200 Kr. Stor Lyseffekt. Glimrende Underholdning og Dans uafbrudt uden Pauser.

Stort Orkester under Ledelse af Kapelmester E. Gambell. Billetter à 1 Kr. Baltegn 2 Kr. Billetter kan faas hos Kassereren i Fagforeningen og de paa Programmet anførte Steder. Intet Billetsalg ved Indgangen.

Kom alle med og tilbring en morsom Aften.

P. B. V.

L. Rasmussen.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 29. December 1932.

(Fortsat.)

Hos det nye Firma Dobbelmann var forhandlet om Bonus til de ved Røgtobaksfabrikationen beskæftigede Arbejdere. Der var opnaaet en Fællesbonus af 7 Øre pr. kg færdigbehandlet Tobak.

Der havde om Fordelingen mellem Mænd og Kvinder været nogen Uenighed, men saavel Forretningsudvalget som Afdelingens Bestyrelse havde tilsluttet sig et Forslag, som gik ud paa, at Mændene fik $^{6}/_{11}$ og Kvinderne $^{5}/_{11}$.

ad 1 b. Ved Fællesmødet den 15. December var forhandlet om Ekstrabetaling for Forarbejdning af revet Indlæg til Haandcigarer.

Sammenslutningen vilde ikke indgaa paa Tanken om at betale for revet Indlæg, men vilde i hvert Tilfælde se paa, om Indlæget egnede sig til Forarbejdning, eller om det foraarsagede Merarbejde.

Spørgsmaal om Betalingen for Prøvekasser (Aarhus), Facontillæg til usorterede Cigarer, naar disse var lagt paa prima og sekunda (Firmaet P. Wulff), Krav om Afregning for sidste Arbejdsdag og Krav om Vægt i Løsgøreriet (Firmaet Hirschsprung) henvistes til fornyet Forhandling hos de paagældende Firmaer.

Et Spørgsmaal om Løsgøring, som udføres til Gulvpigeløn, afgjordes derhen, at hvor Akkordbetaling var indført, kunde man ikke lade Arbejdet udføre til Gulvpigeløn, men maatte enten betale Akkordprisen eller 88 Øre i Timen.

Et Krav fra Firmaet C. W. Obel om 4 Cigarillos-elever havde Forbundet maattet indgaa paa, da Firmaet ingen Sortererlærlinge eller Elever havde, men ca. 100 udlærte.

For en Cigar fra Firmaet Brenøe var fastsat Ruller- og Sortererløn.

ad 2. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber for November Maaned.

Meddelte, at Administrationsfonden var uden Penge, og at man enten maatte udskrive Kontingent eller optage et Laan. Vilde anbefale det sidste.

Det vedtoges at optage 10,000 Kr. som Laan af Strejkekassen.

Regnskaberne godkendtes.

ad 3. Formanden bød Skraatobaksarbejdernes Forhandlingsudvalg, der var kommen til Stede under Behandlingen af dette Punkt, velkommen.

Redegjorde derefter for D. s. F.s Stilling til Opsigelse af Overenskomsterne, og oplyste, at ingen af Forbundene endnu havde opsagt, men at alle havde rettet sig efter D. s. F.s Henstilling.

Spørgsmaalet maatte ud til Urafstemning, og Hovedbestyrelsen maatte tage sin Stilling hertil.

Efter en længere Diskussion vedtoges det at afholde et Hovedbestyrelsesmøde til Afgørelse af Spørgsmaalet paa et senere Tidspunkt.

ad 4. Der var fra Aalborg og Nykøbing F. tilsendt Forbundet Oplysninger angaaende Strippemaskinerne til Brug for kommende Forhandling.

Til Udvalg valgtes Formanden, Næstformanden, Viggo Christensen, M. C. Willumsen og J. S. Jensen.

ad 5. Formanden meddelte, at Formanden fra Nyborg arbejdede hos sin Hustru, som havde erholdt Tobakskort.

Det vedtoges at tilskrive Afdelingen, at man ikke kunde tolerere, at Hans Hansen stadig var Formand for Afdelingen under dette Forhold.

Fra Aalborg forelaa en Anmodning fra et Medlem, som havde faaet Tobakskort og var udtraadt af Forbundet, om Overflytning til Musikernes Arbejdsløshedskasse.

Dette kunde ikke tiltrædes.

ad 6. Fra Firmaet Lichtinger forelaa en Anmodning om Overflytning af en Lærling til et andet Firma, da Produktionen af Cigarer hos Firmaet Lichtinger var meget ringe.

Det overlodes til Administrationen at ordne dette Forhold.

Hovedbestyrelsesmøde den 14. Januar 1933.

ad 1. Formanden gav Meddelelse om forskellige Spørgsmaal, som havde været behandlet siden sidste Møde. Der havde været afholdt Mæglingsmøde i Nykøbing M. angaaende Regulering af Cigarillospriserne ved de særlige Maskiner.

Firmaet havde ønsket Priserne for de smaa Cigarillos nedsat med 3 Kr. 40 Øre pr. mille, mod at gaa op i Prisen paa de store Cigarillos, for at kunne levere en 5 Øres Cigarillos og for at undgaa at anskaffe Formatorkompletmaskiner.

Arbejderne havde vel kunnet tænke sig at gaa med til en Regulering, men ikke af den Karakter.

Formanden kunde ikke anbefale, at der forhandledes videre paa det opgivne Grundlag.

Angaaende Overbetalingen for Klistrerne havde Formanden faaet oplyst, at dette stod i Forbindelse med, at en Mester udførte en Del af Arbejdet, og at Overbetalingen ved en Forhandling var fastsat som Betingelse for, at Mesteren udførte dette Arbejde.

I Aarhus var forhandlet angaaende Cigarillosprislisten samt angaaende Betalingen for Prøvekasser. Begge Spørgmaal var bragt i Orden.

Samtidig med Mødet i Aarhus havde Formanden deltaget i Afdelingens Generalforsamling, hvor man havde behandlet Spørgsmaalet om en kooperativ Cigarfabrik.

Formanden havde givet en Redegørelse for Hovedbestyrelsens Stilling til dette Spørgsmaal og tillige angaaende Spørgsmaalet om Skat paa Maskiner, der ogsaa var bleven bragt paa Bane.

Afdelingen havde vedtaget at nedsætte et Udvalg, som skulde arbejde paa Sagen angaaende den kooperative Virksomhed, og Formanden havde meddelt, at han vilde forelægge Sagen for Hovedbestyrelsen.

Mente, at vi ikke kunde forbyde Afdelingen at foretage dette Skridt, selvom vi ikke kunde se, at det var den rigtige Vej.

Fra samme Afdeling forelaa en Anmodning om Kontingentfrihed for den tidligere Formand, Sauermich. Da baade Alder og Anciennitet var i Henhold til Lovene, tiltraadtes Henvendelsen.

Hos Firmaet Hirschsprung var fastsat Tillæg for 2 Brasiler til henholdsvis 20 og 22 Øre pr. ½ kg.

Fra Horsens var begæret Mæglingsmøde for Fastsættelse af Prisen paa Tobak til Tilberederne. Der skulde samtidig forhandles med det nye Firma.

I Esbjerg var anskaffet en ny Kompletmaskine til Cigarer. Man enedes om at optage Forhandling med Firmaet, naar Maskinen kom i Gang.

Det vedtoges at svare Aarhus Afdeling, at man ikke vilde forbyde Oprettelse af den kooperative Cigarfabrik, men at man ikke kunde anbefale dette og ejheller yde økonomisk Støtte hertil.

ad 2. Formanden redegjorde for den foreliggende Overenskomstsituation. Mente ikke, Hovedbestyrelsens Stilling i Henhold til sidste Mødes Diskussion kunde være ændret.

Det vedtoges at udsende til Urafstemning Forslag om ikke at opsige Overenskomsterne i Aar.

ad 3. Formanden meddelte, at man efter hans Mening havde faaet en gal Affattelse af Loven angaaende Kontingentfrihed under Sygdom, idet Bestemmelsen om Kalenderaaret virkede alt for uretfærdigt. Mente, at man burde rette dette til 12 Maaneder.

Dette vedtoges.

Hovedbestyrelsesmøde den 29. Januar 1933.

ad. 1. Formanden gav Meddelelse om Afstemningen angaaende Overenskomstopsigelserne.

Hovedbestyrelsens Forslag var vedtaget, og Opsigelse skulde derfor ikke finde Sted.

Forbundet havde modtaget Opsigelse fra Sammenslutningen for saavel Cigar-, Cigaret- som Røgtobaksindustrien. Tillige fra Træindustrien og fra enkeltstaaende Firmaer.

Derimod havde Cigarmagerlauget ønsket et Møde om Sagen.

Formanden gav derefter Oplysninger angaaende Fællesmødet, som var afholdt i Anledning af det udstedte Lock-out-Varsel, hvorefter Arbejdet af tekniske Grunde skulde standses efterhaanden i Løbet af 3 Dage.

Fabrikanterne havde stillet et Forslag til Løsning af Spørgsmaalet, men det havde Forbundet ikke kunnet tiltræde, da det nærmest havde Karakter af, at Fabrikanterne ønskede at faa saa meget Arbejde færdigt som muligt, og faa dette bragt ud.

Forbundet havde stillet et Modforslag, og Hovedbestyrelsen maatte tage Stilling til, om vi skulde fastholde dette, og udsende det til Afdelingerne som et Paabud.

Dette vedtoges.

(Fortsættes

Kvindelig Ungdom
og Arbejderhøjskolen.

Arbejderhjemmens unge Piger bør i stigende Grad benytte sig af deres Ret til en Andel i de store Understøttelsesbeløb, der aarlig udbetales til Højskoleophold. Paa Arbejderhøjskolen i Esbjerg begynder den 3. Maj et 3 Maaneders Kursus. Der undervises i Husholdning i Skolens moderne elektriske Undervisningskøkken af exm. Husholdningslærerinder. Dermed sikres der de unge Piger et praktisk Udbytte, som senere kan blive dem til stor Gavn. Endvidere undervises der i de almindelige Højskolefag: Dansk, Regning, Sprog, Skønlitteratur, Samfundslære o. s. v. Et Højskoleophold er en Oplevelse. Man tilbringer tre herlige Sommermaaneder sammen med jævnaldrende i en smuk Egn, man lærer noget og udvikler sig gennem alt det nye, man møder, og det Arbejde, man udfører for sin egen Dygtiggørelse. Derfor bør Højskoleopholdet ikke længere være forbeholdt den mandlige Ungdom. Betalingen paa Skolen er 75 Kr. om Maaneden for Ophold og Undervisning. Understøttelser kan søges gennem Amtsskolefondene og Esbjerg Arbejderhøjskoles Elevforening. Amtsunderstøttelsen beløber sig til ca. Halvdelen af Skolepengene. Ansøgning derom stiles til Amtsskoleraadet i det Amt, hvor man har fast Ophold, men indleveres til Skattemyndighederne i Forældrenes Opholdskommune, der skal forsyne Ansøgningen med en Paategning og videresende den til Amtsskoleraadet. Ansøgninger bør indsendes snarest og senest inden Udgangen af Marts. I København stiles Ansøgningen til Magistratens 1. Afdeling. Ansøgningsskemaer faas ved at skrive til Forstander Poul Hansen, Arbejderhøjskolen, Esbjerg.

Adresse-Fortegnelse
i
Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Hovedkontoret: Rosenørns Allé 14, 4., København V. *Telefon Central 12981.*

Forretningsfører Edm. Olsen, Rosenørns Allé 14, 4., Privat: Annebjergvej 10, 2. *Telefon Godthaab 6147.*

Hovedkasserer: Hans Hansen, Rosenørns Allé 14, 4. Privat: Reinettevej 11, Brønshøj. *Telefon Godthaab 2883.*

Aalborg:
Formand: M. C. Willumsen, Schleppegrelsgade 63, *Telefon 2466.*
Kasserer: Chr. Møller, Schleppegrelsgade 39.

Aarhus:
Formand: Jørgen Petersen, Chr. Winthersvej 16, 1.
Kasserer: Otto Jørgensen, Vejlegade 4, 2.

Esbjerg:
Formand: Rasmus Nielsen, Ingemanns Allé 46.
Kasserer: C. Madsen, Knudsgade 2.

Fredericia:
Formand: Rich. Stegemeier, Dronningensgade 77, 1.
Kasserer: C. Sørensen, Thorsvej.

Haderslev:
Formand: A. Hansen, Stormklokken 4.
Kasserer: Martin Mayntz, Bakkevej 5.

Hjørring:
Formand og Kasserer: Fru Johanne Poulsen, Tørholmsvej 26.

Holstebro:
Formand: Carl Aagaard, Aaglimt.
Kasserer: C. M. Johansen, Sct. Jørgensgade 18.

Horsens:
Formand: A. Rasmussen, Griffenfeldtgade 24.
Kasserer: M. Knudsen, Nørrestrandsgade 40. Telf. 878.

Kolding:
Formand: J. A. Petersen, Sønder Vang Haveselskab.
Kasserer: Samme.

Nakskov:
Formand: M. Mortensen, Heesvej 19.
Kasserer: Peter Sørensen, Holleby pr. Nakskov.

Nyborg:
Formand: M. Christensen, Frisengaardsvej ved Viadukten.
Kasserer: Julius Sommer Strandvej 6.

Nykøbing Falster:
Formand: J. S. Jensen, Søvej 76. *Telefon 766.*
Kasserer: Otto Nielsen, Øster Allé 66, 1.

Nykøbing Mors:
Formand: Valdemar Olsen, Enghavevej 27.
Kasserer: H. P. Larsen, Vesterbro 62.

Odense:
Formand: Georg Nielsen, Allégade 52, 2. *Telf. 5192.*
Kasserer: Johs. Rasmussen, Store Glasvej 9, 1.

Slagelse:
Formand: A. Berg, Valbyvej 30. *Telefon Nr. 17.*
Kasserer: Osvald Nielsen, Holbergsgade 13, St.

Svendborg:
Formand: Ferd. Jensen, Porthusvej 16.
Kasserer: Chr. Laursen, Øster Skolevej 8, 1.

Vejle:
Formand: K. Lauersen, Tønnesgade 17.
Kasserer: Samme.

Viborg:
Formand: Marinus Sørensen, Arb. Forsamlingsbygning, Mathiasgade 98.
Kasserer: Einer Bech, Arbejdernes Forsamlingsbygning, Mathiasgade 98.

København:
Afdeling „Enigheden", Rosenørns Allé 14, St. *Telefon Central 12987.*
Formand: Viggo Christensen. Privat: Murergade 4, 1., N. *Telefon Nora 7469.*
Kasserer: Louis Jespersen.

Cigarsorterernes Fagforening: Rosenørns Allé 14, St. *Telefon 12381.*
Formand: Ejner Hansen, Henrik Rungsgade 16. *Telefon Nora 3388 x.*
Kasserer: Andr. Olsen.

Arbejdsanvisningen (Centralkontoret): Rosenørns Allé 14, St. Telf. Central 12381. Bestyrer: P. Thomsen.

Adresser paa Tillidsmændene i Skraatobaksarbejdernes Forbund.

Aalborg:
Formand: E. Høyer, Ny Kastelvej 9, St.
Kasserer: B. Christensen, Borgergade 29, 3.

Aarhus:
Formand: J. Jørgensen, Falstergade 15 B, 2.
Kasserer: J. Sørensen, Jerichausgade 9, 2.

Assens:
Formand: H. Tandrup, Baronvej 1.
Kasserer: P. B. Andersen, Havnegade 8.

Esbjerg:
Formand: H. Holm, Evalds Allé 27.
Kasserer: Aage Larsen, Skolegade 11, 2.

Fredericia:
Formand: V. Rasmussen, Købmagergade 11.
Kasserer: Samme.

Haderslev:
Formand: S. Svendsen, Præstegade 4.
Kasserer: Samme.

Holstebro:
Formand: Vald. Jensen, Danmarksgade 32.
Kasserer: F. Dreyer, Ringkøbingvej 21.

Horsens:
Formand: M. Jørgensen, Tordenskjoldsgade 18, St.
Kasserer: Th. Jensen, Sølvgade 6.

København:
Formand: N. M. Nielsen, Drogdensgade 5, 4.
Kasserer: Th. Nielsen, Brogade 21, St.

Køge:
Formand: Chr. Petersen, Hvidøre Strandvejen.
Kasserer: G. Friis, Kingosvej 10, Sønderhøje.

Nakskov:
Formand: L. Rasmussen, Jødevej 46.
Kasserer: Fru E. Hansen, Rødbyvej 95.

Nykøbing F.:
Formand: H. Madsen, Gaabensevej 26.
Kasserer: Samme.

Nykøbing J.:
Formand: H. F. Knudsen, Gasværksvej 42.
Kasserer: Samme.

Odense:
Formand: Otto Frederiksen, Sdr. Boulevard 75, 1.
Kasserer: Georg Nielsen, Aalykkegade 22.

Randers:
Formand: Chr. Christiansen, Prins Christiansg. 8, 1.
Kasserer: J. L. Schou, Frydensvej pr. Vorup.

Roskilde:
Formand: H. Knudsen, Skovbogade 6, St.
Kasserer: Samme.

Slagelse:
Formand: V. Christensen, St. Jørgensgade 37.
Kasserer: G. Henriksen, Slotsgade 25.

Silkeborg:
Formand: Edv. Petersen, Thorsgade 14, St.
Kasserer: Samme.

Svendborg:
Formand: V. Andersen, Ravnemøllevej 8.
Kasserer: G. Hansen, Tinggaardsvej 10.

Viborg:
Formand: V. Jessen, Nørremøllevej.
Kasserer: Agnete Hansen, Jegstrupvej 26.

Forbundskontoret er Brogade 21, St., København K.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 27. Januar 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Kriseundst. og ifl. Lov 180	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1089	261	828	135	44	91	33	49	7	21
Aarhus	69	34	35	24	16	8	7	3	2	5
Esbjerg	239	121	118	34	11	23	1	3	4	5
Frederic.	115	61	54	14	7	7	4	1	1	4
Hadersl.	51	23	28	9	7	2	7	2	0	0
Hjørring	10	0	10	10	0	10	0	7	0	2
Holsteb.	376	151	225	26	18	8	9	5	6	0
Horsens	393	200	193	36	22	14	3	6	9	3
Kolding	21	13	8	19	11	8	8	6	3	2
Nakskov	32	15	17	2	2	0	0	0	2	0
Nyborg	29	11	18	26	10	16	2	1	1	4
Nykø. F.	270	43	227	11	6	5	3	5	2	0
Nykø. M.	93	46	47	21	12	9	5	2	2	2
Odense	461	221	240	48	25	23	15	18	6	5
Slagelse	158	80	78	3	1	2	1	2	0	0
Svendb.	113	40	73	41	25	16	23	10	1	5
Vejle	11	10	1	2	2	0	2	0	0	0
Viborg	140	23	117	137	21	116	10	43	3	20
Tils. i Prov.	3670	1353	2317	598	240	358	133	163	49	78
Kbhv.: „Enigh."	3348	1077	2271	1001	223	778	97	320	47	226
Cigarsor.	974	377	597	165	56	109	22	41	13	35
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4322	1454	2868	1166	279	887	119	361	60	261
Ialt...	7992	2807	5185	1764	519	1245	252	524	109	339

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Decbr. Maaned 1932.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Decbr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Decbr.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I . . .					41173	00	41173	00			6982	78	34190	22	41173	00				
do. II . . .	2500	00			12733	46	15233	46			1592	18	11141	28	12733	46	2500	00		
Aalborg			8000	00	13162	85	21162	85			12981	59			12981	59	8181	26		
Aarhus	363	62	4000	00	758	30	5121	92			4337	94			4337	94	783	98		
Esbjerg					3161	25	3161	25	415	47	2742	83	2	95	3161	25				
Fredericia . .			500	00			1860	95			1950	58			1950	58			89	63
Haderslev . .			3000	00	608	05	3608	05			3535	62			3535	62	72	43		
Hjørring	39	59	830	00	74	65	944	24			946	34			946	34			2	10
Holstebro . . .	1242	63	10000	00	4229	80	15472	43			4524	67			4524	67	10947	76		
Horsens	3268	23	21500	00	5368	85	30137	18			26528	34			26528	34	3608	84		
Kolding	429	54	1600	00	49	25	2078	79			1995	59			1995	59	83	20		
Nakskov . . .					506	00	506	00	138	03	429	28			567	31			61	31
Nyborg	600	26	2400	00	186	25	3186	51			2615	77			2615	77	570	74		
Nykøbing M.	1336	99	3000	00	1142	30	5479	29			3788	61			3788	61	1690	68		
— F.					3799	15	3799	15			1730	98	2058	17	3799	15				
Odense			4500	00	6826	85	11326	85			9494	46	1832	39	11326	85				
Slagelse . . .			1800	00	2581	30	4391	30	39	20	2315	40	2036	70	4391	30				
Svendborg	1178	74			1430	70	2609	44			1985	68	623	76	2609	44				
Vejle	27	63	100	00	221	35	348	98			331	49			331	49	17	49		
Viborg	617	93	14000	00	2502	95	16120	88			15420	68			15420	68	700	20		
Central- og Anvisningsk.	11541	08	161654	84	810	75	174006	67			135316	36	33	60	135349	96	38656	71		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Decbr. Maaned 1932.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Decbr.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Decbr.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .			2400	00	1359	80	3760	80			3623	50	137	30	3760	80				
Aalborg	0	05			584	80	584	85			1139	50			1139	50			554	65
Aarhus	113	40	400	00	161	05	674	45			443	00			443	00	231	45		
Assens					295	85	295	85			96	00	8	85	104	85	191	00		
Esbjerg			500	00	388	90	888	90			707	79			707	79	181	11		
Fredericia . .			300	00	36	75	336	75	110	60	327	00			437	60			100	85
Haderslev . .	54	43	1150	00	42	20	1246	63			1171	00			1171	00	75	63		
Holstebro . .	184	20	1200	00	145	80	1530	00			1095	00			1095	00	435	00		
Horsens	147	37	1800	00	715	40	2662	77			2335	32			2335	32	327	45		
Kolding																				
Køge	24	79	300	00	82	80	407	59			274	75			274	75	132	84		
Nakskov . . .	26	85	150	00	128	15	305	00			251	00			251	00	54	00		
Nykøbing M.	248	00	250	00	21	00	519	00			378	00			378	00	141	00		
do. F.	257	56	600	00	74	25	931	81			588	50			588	50	343	31		
Odense	250	72	550	00	117	90	918	62			766	50			766	50	152	12		
Randers	54	11	300	00	76	50	430	61			290	25			290	25	140	36		
Roskilde	16	91	200	00	100	50	317	41			306	75			306	75	10	66		
Slagelse			300	00	267	75	567	75			481	50			481	50	86	25		
Silkeborg . .	1	89			33	00	34	89					34	89	34	89				
Svendborg .	298	85	400	00	214	15	913	00			430	75			430	75	482	25		
Viborg	69	95	700	00			769	95			778	13			778	13			8	18

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[4], Kbhvn. V.
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 3 | Marts 1933 | 28. Aargang

Det tyske Tobaksarbejderforbunds
21. Kongres og 50 Aars Jubilæum.

(Beretningen fortsat.)

Eggert, Berlin A. D. G. B. (D. s. F.): Mit første Ord skal være en Hilsen til Eders Kongres.

Jeg ser sikkert Situationen i Arbejderbevægelsen rigtig, naar jeg siger, at denne Hilsen samtidig er en Hilsen fra 4 Millioner Arbejdere i vor Landscentral, en Hilsen, som jeg er dybt overbevist om falder i Arbejderbevægelsens sværeste Time og er et Udtryk for vor broderlige Solidaritet.

Jeg vil gerne tilføje uden nogen Lovtale, at Eders Organisation i vor Midte er en af de bedste, og at den igennem Tidernes Kampe har bestaaet sin Prøve.

Ingen maa bilde sig ind, at Organisationens Størrelse er det afgørende i vor Sammenslutning. Det er meget mere Aanden, der hersker i de enkelte Organisationer, det er meget mere Spørgsmaalet om den Elite, der arbejder i de enkelte Fag, som her er det afgørende.

I de 8 Aar, jeg har deltaget i vore Møder, kan jeg bevidne, at Eders Organisation arbejder energisk og solidt samt forstaar at mestre de Opgaver, den stilles overfor.

Der var en Gang en tysk Rigskansler, der udtalte de bevingede Ord:

Ingen Regering i Tyskland kan regere imod den organiserede Arbejderklasse.

Disse Ord bliver ved med at bestaa! Vi er alle besjælede af Sandheden i disse Ord, ogsaa for Fremtiden, og naar jeg ser Udviklingen i den sidste Tid, tror jeg at tyde dem rigtig, naar jeg siger:

at den tyske Arbejderklasse, baade faglig og politisk, gennemløber en historisk Anskuelsesundervisning om Sandheden i disse Kanslerord.

Forholdene i Tyskland er i Øjeblikket saadanne, at man kan sammenligne vore økonomiske og politiske Forhold med et Skib i Havsnød.

Der findes ingen paa vore Planeter, der a l e n e vil være i Stand til at kunne sige: saadan og saadan kan Forholdene i Verden med et Slag udvikle og forbedre sig.

Den, der kunde gøre dette, vilde i Dag være, ligegyldig om det var i Tyskland eller i den øvrige Verden, Folkenes udkaarne Fører.

For at give et lille Bevis for mine Udtalelsers Rigtighed vil jeg gerne minde om det Interview, en amerikansk Journalist havde med Præsidenten for den tscekoslovakiske Republik, Professor Masaryk:

Journalisten stillede følgende Spørgsmaal:

„Hr. Præsident, hvad vilde De gøre, hvis Folkene i Europa vilde bede Dem om at være deres Diktator?"

Denne højlærde Mand svarede følgende:

„For det første vilde jeg frabede mig en saadan Ære, og for det andet ved jeg ikke, hvorledes Europas Befolkning i den nærmeste Fremtid vil være i Stand til at mestre de vanskelige Forhold."

Naar man af disse Udtalelser ser, hvor vanskeligt det vil være for hele Europa, hvor meget vanskeligere vil det da ikke være for et Land som Tyskland, der befinder sig i en revolutionær Periode.

Thi vi befinder os i Sandhed i en gærende Udvikling i Tyskland.

I denne Udvikling er Reaktionen ved Statens Ror og styrer vort Land. Hvorfor dette er Tilfældet, behøver vi ikke her at tale om.

Vi vil ogsaa lære af vore udenlandske Kolleger, og jeg har i Dag hørt vor svejsiske Kollega med stærk Betoning sige: Vore Folk skuer mere i Fremtiden end paa det forbigangne.

Vi Tyskere er i vort Sind mere optaget af, hvad der er sket, end at vi retter vort Blik mod Fremtiden.

Vi drøfter særligt, hvor der maaske er begaaet Fejl i Stedet for, at vi maa være klar over, at i en kæmpende Arbejderbevægelse maa Fejl begaaes; thi kun der, hvor intet sker, begaas ingen Fejl.

Hvem af os vil være saa dristig at staa frem og sige: „Jeg begaar i mit Arbejde ingen Fejl."

Ingen, der vil staa til Regnskab for en Forsamling som denne, tror jeg tør udtale saadanne Ord.

Vor Taktik og saaledes ogsaa i alle Organisationer, er ofte betinget af den Holdning, vore Klassemodstandere indtager.

Naar vore Modstandere forlanger af os, at vi skal gaa med til en længere Arbejdstid og en Nedsættelse af Arbejdslønnen, maa vi først af den fredelige Vej, ved Forhandling, søge at afværge saadanne Angreb. Under Diskussionen i Dag kom jeg til at tænke paa en Sætning af vor afdøde uforglemmelige Fører, Karl Legien. Den lyder saadan:

Strejken er ikke det bedste Middel, men det sidste Middel i vor Kamp.

Dertil kommer — og den, der er fortrolig med Konflikter af større Omfang, vil give mig Ret heri, at jo større en Konfliktsituation er, jo hurtigere maa en saadan føres til Sejr; thi ellers vil den Organisation, der taber en saadan, gaa i Stykker, og det kommunistiske Parti vil ikke røre en Finger, da det dog ikke kan genopbygge vore Organisationer, endnu mindre med deres uorganiserede Tilhængere.

Det er rigtigt, at der i Arbejderklassen er et Ønske om en større Enhed i Arbejderbevægelsen, og vi har glædet os derover, fordi dette viser det rigtige Instinkt hos Arbejderne; thi saalænge den tyske Arbejderklasse er splittet, kan den ikke afslaa Reaktionens Angreb.

I Erkendelse heraf er der rettet mange Henvendelser til Ledelsen for vor Landscentral, som da ogsaa er villig til at søge en saadan Enighed opnaaet i den tyske Arbejderklasse, men en Betingelse har vi stillet, og det er:

Den brodermorderiske Kamp maa ophøre.

Ingen Enighed kan bestaa mere end 24 Timer, naar Kampen begynder paany Dagen efter den opnaaede Enighed.

Det vil ikke nytte os noget at fremskaffe en Enhed, som Dagen efter igen resulterer i indre Kampe, og som kun viser sig at være en Illusion, der ikke vil forbedre Forholdene, men kun gøre dem endnu værre.

Vor Ledelse har derfor under 20. Juni i Aar vedtaget at sende alle dem, der ønskede, at vi skulde tilvejebringe Enheden følgende:

At den praktiske Enhedsfront indenfor Arbejderne kun er tænkelig, naar alle Deltagere frivillig giver Afkald paa personlige, ærerørige Angreb.

Nedrakningen af vore Fagorganisationer og det socialdemokratiske Parti under Valgkampen maa ophøre. Dette maa være det mindste, det kommunistiske Parti maa indgaa paa.

Arbejderne maa lade alle dem, der fortsætter Broderkampen med de hidtil forkastelige Midler, utvetydigt forstaa, at de kun hjælper den tyske Arbejderklasses Dødsfjende til Sejren.

Vi kunde kun haabe, at det kommunistiske Parti vilde have en lykkelig Haand, naar det skulde behandle vort Forslag, skønt meget Haab havde ingen, men at Partiet vilde svare paa et Forslag fra vor Landscentral, som det gjorde, havde dog ikke mange holdt for muligt.

Det kommunistiske Parti sendte følgende Svar:

„I vor samlede Politik, ligesom i Førelsen af Valgkampen, er for os den strategiske Orientering afgørende, hvorefter vi maa føre vort Hovedangreb mod Socialdemokratiet.

Kommunisterne tænker ikke paa at formindske Angrebet paa Socialdemokratiet. For Kommunisterne gives der ingen Borgfred med Forræddere og Fjender af Arbejderklassen."

Saadan tillader den kommunistiske Organisation sig at svare paa en Henvendelse fra vor Landscentral om Skabelsen af Enhedsfronten.

Naar man tillader sig at svare saaledes, er det vel en Følge af den Tilvækst af Stemmer, der opnaaedes ved sidste Valg, Stemmer, som udelukkende er begrundet i de fortvivlede økonomiske Forhold, vi lever under.

Jeg vil dog paastaa, naar vi vil anstille en Maalestok efter Kvaliteten af dem, der bekæmper os, at vi da kan konstatere:

at Arbejderklassens Elitetropper marscherer hos os og ikke i det kommunistiske Parti.

Jeg tør endvidere sige, at den mangeaarige organisatoriske Opdragelse igennem vore faglige Organisationer har gjort Arbejderne til tænkende og frie Mennesker, et Resultat, den kommunistiske Bevægelse aldrig vil opnaa. I kan være forvisset

om, at naar de økonomiske Forhold bedrer sig, vil Arbejderne igen forlade dette Parti. Vi behøver derfor ikke at afvige fra den Vej, vi er inde paa, og som vore Fagforeninger har fulgt, at aftvinge vore Modstandere de Fordele, vi hver Dag er i Stand til at kunne fremskaffe.

Til Slut nogle enkelte Ord, om der er begaaet Fejl i Fortiden.

Vi havde i Tyskland efter Afslutningen af Krigen en fuldkommen ødelagt Økonomi.

Vor Industri var indstillet paa Frembringelse af Krigsmateriel, vor udenlandske Afsætning var ødelagt. Under saadanne Forhold skulde vi skabe socialistiske Tilstande.

Man nedsatte en Socialiseringskommission i Riget, en i Bayern og en i Würtemberg, og hvad var Resultatet?

Resultatet var, at Socialiseringskommissionen sluttede sin Betænkning med disse historisk-tragiske Udtalelser: at en falleret Industri kan ikke socialiseres.

Jeg tror, Kolleger, at dette er Sandhed, at Samfundet ikke kan socialisere en ødelagt Industri. Ganske anderledes ligger Forholdene i Rusland.

Ikke først i Dag, men allerede som ganske ung Arbejder var jeg kommen til den Erkendelse.

For 30 Aar siden udtalte Henriette Roland-Holst: Hvis Socialismen kunde indføres i noget Land, saa kunde dette ske i Rusland, hvor Springet fra Agrarstat til Industristat kunde lykkes. Ellers er dette ikke muligt; vi er underkastet Udviklingens Love i alle Nationer.

Industrien med sin udviklede Teknik vil ikke fra i Dag til i Morgen kunde antage en hel ny Form, men først, som Marx og Engels sagde, efterhaanden omdanne sig.

Jeg beder Eder, Kolleger, lad Eder ikke føre paa Afveje, det er ofte bleven sagt, at de faglige Organisationer var den tyske Arbejderbevægelses Kærnetropper, og at de maa holde sammen.

Jeg overdriver ikke, naar jeg siger, de maa staa som en Klippe i Havet.

Og hvis det lykkes os i den frygteligste Krise, der nogensinde har eksisteret, at føre en Hær af 4 Millioner Kærnetropper igennem, saa maa der ske, hvad der vil. Staar vi enige i vore faglige Organisationer, da kommer vi igen f r e m a d og o p a d.

Vi vil ikke fordybe os i Problemet, om vi kunde eller skulde have taget Godserne, eller om vi burde have socialiseret Industrien. Dette Problem ligger ikke bag os, men foran os. Vi maa belære Arbejderne og dem, der vil splitte Arbejderklassen om, at dette kun naaes gennem Sammenhold.

Vi spørger ikke, hvilken Religion vore Medlemmer har, eller hvilke Anskuelser de ellers har. Kun forlanger vi og kræver vi,

at de bøjer sig for vore Love og Beslutninger.

Paa dette Grundlag kan Arbejderne føre deres Kampe. Uden dette er en Kamp umulig.

Jeg beder Eder derfor, hvis I ønsker Enighed i Arbejderbevægelsen, hvis I vil tage Kampen op for Enhedsfront, da tag Kampen op mod dem, der ikke ønsker denne Enighed, men tror at kunne bruge vore faglige Organisationer og Socialdemokratiet til politiske Formaal for det kommunistiske Parti og udenrigspolitiske Fremstød for Sovjetunionen.

Dertil lader vore Organisationer sig ikke bruge.

Vi maa føre vor Befrielseskamp videre under Socialismens Faner med Devisen: Fremad, opad, trods alt til Sejr!

En, som ikke kan tænke!

I Stedet for at prøve paa at finde Aarsagerne til Krisen nøjes L. Jespersen med den store Glæde i sin Mørketid at se Verdens rigeste Mænd som fattige Stoddere! Det er mærkeligt, at L. J., som omtaler Folk, som ikke kan tænke, har et Indlæg om Folk, som kan tænke, kan nøjes med lidt! Og hvad er Aarsagerne til Krisen! Kriser har ekisteret siden Bourgeoisiet overtog Magten, og kom tilbage med kortere og kortere Perioder, indtil det i vor Tid har udviklet sig til at blive permanent vedvarende, og Grunden dertil er, at Kapitalen rationaliserer Produktionsmidlerne, og derved kaster den overflødige Del af Arbejderne paa Gaden. Men da Kapitalen ikke kan beherske Produktionsmidlerne, men stadig er nødt til at forny sig for at konkurrere og skabe nye Markeder, opstaar Truster og Karteller og Monopoler, som beherskes af de enkelte Kapitalister.

Naar de engang overfyldte Markeder er opbrugt, maa de søge nye og kommer derved i Konflikt med andre Magter om Delingen af Rovet, og derved udvikles Krige, da Kapitalen som Afhjælpning af Krisen er nødt til at skabe nye Arbejdsmuligheder, og naar en Krig udbryder, skaber dette saakaldte Højkonjunkturer, for saa igen at faa et saa meget stærkere Tilbagefald, som vi nu oplever i vore Dage.

Vi ser jo samtidigt i denne Tid, hvor Japan under Tryk af den store Krise i sit Hjemland igennem en længere Periode har ført en „Art" Krig i Kina for at udvikles til en regulær Krig om Afsæt-

ningsmarkerne, og hvorledes det kapitalistiske Folkeforbund ser passivt til, mens Japan myrder i tusindvis af Arbejdere i Kina, ja, saa galt, saa det „afrustningsvenlige" Danmark, hvor det er en socialdemokratisk Regering, som er med til at yde Laan til Rekylsyndikatet (400,000 Kr.) for at skabe Arbejdsmuligheder for den danske Arbejder; og naar disse demonstrere imod den Indladning af Vaaben, som skal sendes til andre Lande for at skyde Arbejdere med, bliver disse demonstrerende Arbejdere slaaet ned af den saakaldte røde Kommunes Politi! Hele den Maade, at det kapitalistiske Samfund udvikler sig paa, viser, at Kampen tilspidses mere og mere og tilsidst vil udvikle sig til Borgerkrig, og vi har indtil Dato set, hvor de social-demokratiske Ledere har staaet, hver Gang Klassekampen har tilspidset sig, og hvor Arbejderne har krævet Magten, har de hver Gang staaet paa Bourgeoisiets Side. Vi kan henvise til Finland, Tyskland, Ungarn o. s. v., hvor de skød Arbejderne ned i tusindvis paa Gaderne, ja, nu sidst har det japanske Socialdemokrati godkendt den Fremgangsmaade, som det krigsgale Japan bruger overfor Kina, idet det motiverer det med, at Japan er overbefolket! I 1914 sagde Socialdemokraterne, at det var en Forsvarskrig, og paa den Maade var med til at stabilisere det kapitalistiske Samfund. Naar man ser, at der gaar ca. 35 Millioner arbejdsløse i den saakaldte civiliserede Verden, undtagen i Sovjet-Unionen, hvor der ingen arbejdsløse er, og samtidigt at de brænder Hveden, smider Kaffen i Havet, brænder Bomulden o. s. v., ja, selv i det lille „dejlige" Danmark er man inde paa den Vej, idet man herhjemme opkøber 15,000 Kreaturer, som skal laves om til Sæbe og Vognsmørelse, alt for at holde Prisen oppe og eventuelt stige, og hvem skal bære Byrderne, Arbejderne, i Form af nye Skatter, Kontingenter, Lys og Brændsel, som bliver forhøjet, alt fordi Bourgeoisiet skal leve paa vor Bekostning. Vi glemmer ikke Borgerlaanet, hvor der gives denne Klasse 7 pCt., og hvor man samtidigt forhøjede forskellige Forbrugsartikler. Det er jo ikke ret mange Aar siden, hvis jeg husker rigtigt 1930, at den samlede Dagspresse, Social-Demokraten indbefattet, skrev, at vi fik ingen Krise i det lille Danmark, for hele vor Struktur skabte Muligheder for at undgaa denne, og hvor de fæle Kommunister, selvfølgelig dem, som ikke kunde tænke, paaviste, at Danmark ikke var noget isoleret „Paradis" i det kapitalistiske Samfund, men at Krisen ogsaa vilde komme hertil, kun maaske paa et lidt senere Tidspunkt, grundet paa, at vi var et Eksportland, og Udviklingen har vist, at Kommunisterne havde Ret. Naar man samtidigt ser Socialdemokraterne som siger, at de bekæmper det kapitalistiske Samfund med alle til Raadighed staaende Midler, bliver man unægtelig forbavset, naar det samme Parti gennemførte de forskellige arbejderfjendtlige Love paa Rigsdagen som f. Eks. Strejkeforbudet. Nej, den eneste Gang, at Socialdemokraterne er radikal anlagt, det er en Gang om Aaret ved en celeber Middag paa Skydebanen! — ellers bestiller de ikke andet end at give Samfundet Morfinindsprøjtninger, og dette viser, at Socialdemokratiet fra at være socialdemokratisk Parti har udviklet sig til et social-facistisk Parti, som til enhver Tid vil forsvare Bourgeoisiet mod de fremstormende Arbejdere. Naar man ser paa dette Strejkeforbud, for man kan vel ikke tale om Lock-out-Forbud, for den Dag, Arbejdskøberne ikke har Brug for os længere, saa er vi lock-outede baade 1—2 Aar fra Bedriftene, som Organisationerne igennem 60 Aar har værnet om som Arbejdernes bedste Vaaben, Strejkeret, til at højne deres Leveniveau, saa kan Arbejderne ikke andet end harmes over, at Socialdemokratiet har skabt Grundlag for de efterfølgende Regeringer til at til enhver Tid gribe ind og diktere Lønreduktioner. De gennemførte i 1931 Lønreduktioner, i 1932 forlængedes Overenskomsterne uden at raadspørge Medlemmerne om, hvilke Krav de stillede, med den Motivering, at vi maatte staa rustet til 1933 med gode Strejkekasser, hvor Arbejdskøberne vilde foretage en Generaloffensiv mod Arbejderklassen. I 1932 skulde ogsaa Kompetencespørgsmaalet have været ordnet under Førersæde af den dekorerede, kompromiterede Forligsmand, Riis-Hansen, men Arbejderne havde reageret saa stærkt herimod, saa det Spørgsmaal ikke blev ordnet, og saa var det, at Forligsmanden opgav, og Regeringen skulde ordne det. Det gjorde den paa den Maade, at Statsministeren udtalte i Bladene, at Tidspunktet for Louck-outen var uheldigt valgt, man havde som saadan ikke noget imod det men Tidspunktet, samtidigt med, at man skrev i den ledende Artikel i Social-Demokraten, at Prisforhøjelsen skulde nok komme, bare at de vilde vente! Og I maa ikke lave Lock-out, Samfundet er i Fare, 187,000 indregistrerede arbejdsløse, det var dette Samfund, de var med til endnu engang at give Morfinindsprøjtning. Det eneste Sted, hvor dette er afskaffet, er i Sovjet-Unionen, hvor Arbejderne har overtaget Magten, og hvor enhver skal arbejde, hvor Fremskridtet mærkes Aar for Aar, mens i den øvrige Verden Arbejdsløsheden stiger og Arbejderne tvinges ned paa Sultegrænsen. Naar saa L. J. skriver, at han ikke kan forstaa, at Folk kan tilslutte sig tredie Internationale, tror jeg nok,

der kunde skrives en Del, som du ikke kan forstaa. Det er nu ogsaa typisk, at man i Stedet for at beskæftige sig med selve Sagen taler om Personer for at bortlede Arbejdernes Interesser netop for dette. Det vilde være for vidtløftet at skrive om den russiske Revolution i denne Artikel, men det er mærkeligt, saa megen Forkærlighed Lederne indenfor Socialdemokratiet har faaet for Martyren Trotzky, som de for ikke ret mange Aar siden kaldte for det værste, fordi den samme Person havde skudt og landsforvist mange Socialdemokrater.

Naar samtidigt L. J. omtaler Analfabeter, saa kunde det maaske være paa sin Plads at oplyse L. J., at dette Forhold er likvideret i Sovjet-Unionen, og at de kulturelle Fremskridt i Sovjet-Unionen gaar frem med Stormskridt. Deres Børneforsorg staar som den længst fremskredne i Verden, alle Arbejderne har fra 14 til 30 Dages Ferie o.s.v. Angaaende Pressen er det selvfølgelig rigtigt, at der kun er en Presse, men man kan selvfølgelig ikke have en anden Presse, som prædiker for Indførelse af det kapitalistiske Samfund. Naar man taler om alle de Afsavn, som er, er det rigtigt, men Overgangen til det kommunistiske Samfund maa og skal gennemleve en vis Periode under proletarisk Diktatur, hvad du forøvrigt kan læse i Karl Marx' Skrifter.

Derovre afskaffes Arbejdsløsheden, i den øvrige Verden vokser den Dag for Dag, derovre Mangel paa Varer for at kunne efterkomme Befolkningens voksende Behov, i den øvrige Verden Overflod af Varer, medens Befolkningen ikke har noget at købe for. Derovre Femaarsplan, altsaa Planøkonomi, i den øvrige Verden Profit og Planløshed og Stabilisering af „Samfundet". L. J. omtaler, at Kommunisterne kan være glade for, at Socialdemokratiet ikke sværger til Diktaturet ligesom i Rusland, jo Tak, hvad kalder du Demonstrationsforbudene rundt om i Landet og Københavns Husundersøgelser, længere Staver til Politiet, nye moderne Politivogne og Taaregasbomber. De skal maaske bruges imod Natgæsterne, som kommer fra „Adlon"?

L. J. omtaler ogsaa Professorsønner og Grever. Jeg synes du skulde gaa lidt stille med Dørene. Der er vist temmelig mange Socialdemokrater, som er fodret op til de Stillinger de har. Men L. J., hvorfor slaar du ikke til en Karl Marx, Fr. Engels eller Lenin, som heller ikke var andet end Aandens Arbejdere? Eller jeres mange fine engelske Partifæller og tyske Partifæller, f. Eks. fhv. Alb. Thomas, som var Ammunitionsminister under Krigen i Frankrig, Steinman i Belgien eller hele den tyske Rigsdagsgruppe, som under hele Krigen stemte for Krigsbevillingerne? Eller de tyske Ledere, som i 1918—19 nedskød Tusinder af Arbejdere paa Gaden. Lad os ikke Tale om Ledere, for saa tror jeg nok, at de socialdemokratiske staar med Palmerne.

Og tilslut: Hvad vi skal gøre for at mildne Krisen, det gør man ikke ved at lytte til Moskvas taagede Fraser! Nej, det gør man selvfølgelig ved at støtte Socialdemokratiet? Ja, det saa man ved det sidste Forlig mellem Socialdemokratiet, Radikale og Sulte-Kragh, den samme Herre, som har gen-

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i December 1932.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.
Tyskland ...	798	119	150	2	„	1	1	1	1	1	1	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	349	67	191	32	1	„	„	1	1	68	56	22	12	„	„	„	„
Holland	1390	346	250	6	„	1	1	„	„	„	„	13	5	„	„	„	„
Belgien	172	32	185	7	„	„	„	1	2	2	2	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	260	35	134	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	2768	543	196	40	2	„	„	„	„	5	4	11	5	15	1	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	5	4	„	„	„	„	„	„
Brasilien ...	„	„	„	„	„	1	1	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	30[1])	3[1])	100	„	„	4[2])	4[2])	„	„	2	3	„	„	„	„	„	„
Ialt...	5767	1145	198	87	3	7	7	3	4	83	70	46	22	15	1	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	7	19	2	4	3	4	63	16	4	4	23	18
fremm. Varer	476	93	„	43	1	„	1	„	„	5	7	15	8	„	„	„	„

[1]) deraf fra Svejts 26 hkg = 1000 Kr.
— - Holl. Ostindien 2 — = 2000 —
[2]) — - Svejts 3 — = 2400 —

nemført saa mange arbejderfjendtlige Love. For der er vel ikke nogen som tror, at de har vedtaget noget til Arbejderklassens Fordel?

Og saaledes at Krisens Byrder i videst mulig Omfang bliver lagt paa dem, som kan bære dem, det prøver jo Socialdemokratiet paa at undgaa i videst muligt Omfang. Hvorfor ikke beskatte de Formuer, progressiv Beskatning paa alle Indtægter over 8000 Kr. og lavere Skatter for de smaa Indtægter, Nedsættelse af Valgretsalderen o. s. v. L. J. skriver: Giv os Flertal, saa skal vi faa det bedre. I mange Kommuner sidder Socialdemokraterne i Flertal, og paa Trods af dette er Kommunerne meget karrige med deres Understøttelse, det saa man bl. a. her i København til Jul, hvor de Arbejdsløse forhandlede med Borgmester V. Christensen, som gav dem et Afslag, og de straks satte dem i Forbindelse med Socialministeren, som under Tryk af de Arbejdsløse satte sig i Forbindelse med Borgmesteren og meddelte, at Loven hjemlede Ret til Udbetaling af Understøttelse. De fik 10 og 15 Kr. Dette beviser, at de gør alt for at give de Arbejdsløse Afslag, for at skaane de Velhavende, men ikke naar de skal betale 7 pCt. i Rente. Og man mildner vel heller ikke Krisen ved at nedsætte Arbejdstiden uden Lønudligning, det er jo kun en Fordeling af det forhenværende Arbejde, eller det er maaske de Tvangskolonier, som skal udarbejdes efter tysk Mønster, som skal afhjælpe Krisen? Resultaterne fra andre Lande med nedsat Arbejdstid uden Lønudligning viser, at Arbejdsløsheden vokser, da Købeevnen for den store Masse bliver forringet. Naar man er saa stærkt inde paa den nedsatte Arbejdstid, hvorfor har saa ikke Kommunen nedsat Tiden for deres Folk og afskaffet Overarbejdet?

Derfor siger vi: Stem ikke paa Socialdemokratiet, det har igennem en lang Række Aar vist, at det udvikler sig til et borgerligt Parti, stem derfor ved de kommunale Valg paa kommunistisk Parti, fortsæt Linien fra Folketingsvalgene!

Medlem 3286, Rob. Gellin.

— — —

Jeg ved, at Robert Gellin ved Indleveringen af ovenstaaende Artikel ikke følte sig ganske sikker paa, om denne vilde blive optaget, og jeg skal villig indrømme, at de faa Kommunister, vi har i vort Fag, i stærk Grad benytter vort Blad til Agitation, og at dette ikke burde være Tilfældet, da det overvejende Flertal af vort Forbunds Medlemmer ikke sympatiserer hermed, men paa den anden Side faar vi anderledes tænkende jo ogsaa dermed Lejlighed til at anholde de mange Urigtigheder, som fremsættes.

Det har i dette Tilfælde været mig en særlig Glæde at optage R. G.s Artikel, idet R. G. heri, ved en sjælden Aabenhjertighed, netop har vist Kommunisternes virkelige Sindelag, saaledes at vi jo ikke godt kunde faa bedre Stof til Agitation mod Kommunisterne end dette, som man her selv leverer.

Artiklen er jo egentlig et Svar til den af Louis Jespersen i forrige Nummer indsendte Artikel „Strøtanker i en Mørketid", og det er derfor maaske ikke helt rigtigt, at en tredie blander sig deri, men Artiklen er jo tillige tænkt som en Agitation for Kommunisterne til det forestaaende Kommunevalg, hvad særlig sidste Afsnit viser.

Selv om jeg derfor ikke skal komme ind paa Artiklen som Helhed, men overlade dette til L. J., vil jeg dog gerne knytte nogle Bemærkninger til forskellige af de fremførte Paastande.

Først vil jeg spørge R. G.: Hvorledes har du faaet den Opfattelse, at Socialdemokratiet i 1930 skulde have ment, at Krisen ikke vilde komme til Danmark, medens Kommunisterne havde den modsatte Opfattelse, og som saadan havde faaet Ret efter den Udvikling, som foregik.

Tror du Forbundets Medlemmer har glemt, at for Eks. jeg ved Afslutningen af vore Overenskomster i 1930 hævdede, at Danmark ikke kunde undgaa Krisen, at den allerede var paa Vej hertil, og at jeg derfor maatte anbefale, at Overenskomsterne kom til at løbe i 3 Aar.

Var ikke du og øvrige Kommunister netop af modsat Opfattelse, og angreb I mig ikke netop paa dette Grundlag? Du vil vel ikke fortælle, at I vidste, hvorledes Forholdene laa, og at det var med Overlæg, at I ønskede, at vi skulde have været med i Situationen 1931.

Det næste Spørgsmaal, jeg ønsker at berøre, er R. G.s Omtale af de arbejderfjendtlige Love, som Regeringen har gennemført nu i 1933.

Ja, det er slemt, at Regeringen fik gennemført Lock-out-Forbudet, i hvert Fald skriger Arbejdsgiverne højt nok, og Kommunisterne stemte jo sammen med dem.

Det vilde selvfølgelig have været bedre, om det var lykkedes Kommunisterne at svække Regeringen, saaledes at den havde maattet gaa, og ladet en anden Regering udstede et Lovbud om Lønreduktioner, som vi har set det foregaa i Tyskland.

Erindrer R. G. ikke, hvad Kommunisterne sagde paa Generalforsamlingen i København, da vi drøftede Spørgsmaalet om Overenskomstopsigelse: „Vi skal stille Krav, og vi skal tage Kampen; thi saa bliver Stauning nødt til at stille Forslag om tvungen Voldgift".

Jeg vil sige her, som jeg sagde paa Generalforsamlingen: Er dette Kommunisternes Mening, da er det intet mindre end en forbryderisk Provokation, man vil lave."

Jeg synes nok, jeg maa have Ret heri, og at Harmen over en saadan Optræden maa være stor.

Igennem de mange Aar har Arbejderklassen kæmpet sig frem og naaet at sætte sine egne Folk i Landets øverste Stillinger, og saa vil man undergrave og snigløbe disse Folk paa denne Maade. At Regeringen ved samme Forlig fik Lejlighed til at tage noget af den Skattegave, som Madsen-Mygdal havde foræret de store Formueejere, var selvfølgelig ogsaa galt, og ligeledes, at Renten blev nedsat, hvorved atter Kapitalen blev beskaaren, eller at der, ogsaa i Henhold til Forliget, kunde sættes store Arbejder i Gang. I hvert Fald, Kommunisterne stemte imod.

Allerværst var naturligvis de forfærdelige „Morfinindsprøjtninger", som blev givet Arbejderne i Form af forlænget Kriseunderstøttelse, Vinterhjælp o. s. v.

Jeg synes, det er gement af R. G. at benævne den Hjælp, som det lykkedes Socialdemokratiet gennem intensivt Arbejde at fremskaffe, som Morfinindsprøjtninger. Mener R. G. ogsaa, at det var en saadan Indsprøjtning, da vi paa Kongressen vedtog de 40 Kr. til de Arbejdsløse? Her turde dog Kommunisterne ikke stemme imod, saa skulde man snart være bleven fejet bort.

Noget andet er det, at man paa Rigsdagen tør vove dette, thi man har jo som Parti desværre et meget stort Antal uorganiserede at operere iblandt, Folk, som ikke gennem Oplysning paa Møder og Generalforsamlinger kan faa den rette Indstilling.

At Antallet af uorganiserede er stort, kan man blot se af, at alene af de tilmeldte Arbejdsløse er ca. 46,000 uorganiserede.

Intet Bevis taler imidlertid stærkere imod Kommunisterne end den Kendsgerning, at jo flere Kommunister i et Land, jo daarligere er Arbejderklassen stillet. Man behøver blot at se paa Forholdene i de omkringliggende Lande.

Jeg ved godt, at Kommunisterne ser modsat paa dette Forhold og siger: Jo daarligere Forholdene er i et Land, jo flere Kommunister.

Ja vel, nogen Vekselvirkning er der vel, og jeg forstaar derfor ogsaa Kommunisternes hele Indstilling med at være imod alle Reformer, som kan gavne Arbejderklassen, og deres Tanke: Lad os faa Arbejderne ned i Elendighed, saa hverver vi Folk til vort Parti.

Reformister kalder man os Socialdemokrater, og med Rette, men ogsaa Kommunisterne giver det til Tider Udseende af, at de vil Reformer, søge at skaffe noget til Arbejderne og de Arbejdsløse, men i Følge deres Princip: Arbejderne skal ikke have Morfinindsprøjtninger, stiller man altid sine Krav saaledes, at man i Forvejen ved, at det er umuligt at faa disse gennemført, og hvad der kunde opnaas, som ikke dækker fuldt og helt, stemmer man imod. Jeg mindes jo endnu, da vi i vor Hovedbestyrelse behandlede Kravet fra de Arbejdsløse om Tøjhjælp, og hvor dette ikke kunde gennemføres uden en Urafstemning blandt Medlemmerne, og hvor vi paa Forhaand maatte forvente, at et saadant Forslag vilde blive forkastet, da det samtidig maatte indeholde en stor Kontingentforhøjelse.

Vi stillede da Forslag om Kontingentfonden, som dog vilde bringe de arbejdsløse en betydelig Hjælp.

Oppositionens Mand i Hovedbestyrelsen vilde dog ikke være med os, men udtalte, at vi blot skulde lade Spørgsmaalet om Tøjpenge komme ud til Afstemning, saa vilde dette blive forkastet.

Det er den Maade, man vil hjælpe de arbejdsløse paa, ved at faa disse til at stille Krav, som ikke kan opfyldes.

Saa meget kender jeg imidlertid til den danske Arbejderklasse, at den ikke ønsker at blive bragt ned i Elendighed for disse Folks Eksperimenter.

R. G. kommer videre ind paa Spørgsmaalet om, at man ude i Verden brænder Hvede — smider Kaffe i Havet — brænder Bomuld o. s. v.

Ja, det er nogle af Kapitalens Udskejelser, som vi ikke haardt nok kan fordømme, men nu skulde ogsaa dette bruges til at give Socialdemokratiet herhjemme en Snært; thi siger R. G. videre: Ja, selv i det lille „dejlige" Danmark er man inde paa den Vej," og omtaler, at 15,000 Kreaturer skal benyttes til Sæbe og Vognsmørelse.

Maa jeg hertil bemærke, at saaledes burde det altid være, at de daarligste og sygeste af Dyrene ikke blev benyttet til Menneskeføde.

Hvad vilde R. G. nu have, der skulde ske i Stedet for? Skulde Kødet af disse Dyr sælges billigt eller leveres gratis? Hvem skulde have dette Kød? Tror R. G., det blev de Besiddende, der købte eller modtog dette? Nej, det blev selvfølgelig de fattigste og de arbejdsløse.

Hvad vilde der være sket, om Socialdemokratiet var gaaet med hertil? Alle ved det.

I Kommunisternes dertil indrettede Blad vilde med fed Overskrift have staaet: Stor Skandale — Socialdemokratiet vil fodre de fattige og arbejdsløse med Kød fra syge Dyr!

Er R. G. ondskabsfuld, naar han fremsætter denne og andre af sine Udtalelser i Artiklen, eller skal den af ham opgivne Overskrift ikke betragtes som Ironi men som Alvor.

I hvert Fald har R. G. ikke hermed gavnet det Parti, han kæmper for, og hvis nogle af Kollegerne endnu har staaet vaklende overfor Spørgsmaalet om at give deres Stemmer enten til Kommunister eller Socialdemokrater ved Valg, maa Sagen vel nu staa dem klar. *Edm. Olsen.*

Bemærkninger.

I Fagbladet for December 1932 staar en Meddelelse fra det Internationale Sekretariat, indsendt af Forretningsføreren for det tyske Tobaksarbejderforbund, F. Hussung. Jeg vil gerne give nogle Bemærkninger dertil.

Paa vor sidste Kongres kom Spørgsmaalet Bedriftsraad til Behandling. Under Diskussionen advarede jeg de Delegerede imod at have for store Forhaabninger til en Bedriftsraadslov, indført af en Regering i et kapitalistisk Samfund. Jeg henviste til Tyskland, hvorledes Forholdene var der. F. Hussung, som var vor Gæst paa Kongressen, svarede mig, men desværre ikke helt paa selve Spørgsmaalet, men med et Angreb paa et kommunistisk Bedriftsraadsmedlem i Berlin (Küppers). Det syntes at blive Kotume for de tyske Førere at svare med Personer, i Stedet for paa selve Sagen. Jeg forstaar, at disse Førere bliver bitre. Tilstandene i Tyskland er jo ikke i deres Favør, men jeg mener, at man skulde holde Personer for sig og Sagen for sig paa en Kongres. Iøvrigt kunde vi jo faa en Diskussion om Spørgsmaalet „Bedriftsraad" i vort Fagblad. Her følger en Artikel fra „Rote Fahne" (Hovedorgan for det kommunistiske Parti i Tyskland), som F. Hussung henviste mig til, og en Erklæring fra Arbejderraadet paa Staal- og Valseværket Henningsdorf.

Hermed er disse personlige Spørgsmaal for mit Vedkommende afsluttet. Lad os saa faa noget om selve Sagen: „Bedriftsraad".

Paa R. F. O.s Vegne:
Jan Spykman.

— — —

Staal og Valseværket Henningsdorf's Arbejdere blev i Slutningen af Januar afskediget paa Grund af Arbejdsmangel. Efter at Kollegerne havde været ude omtrent en Uge, blev jeg i min Egenskab af Bedriftsraadsformand indkaldt til Fabriksledelsen. Her meddelte man mig følgende: Vi har en større Russerordre i Udsigt, dersom Arbejderne vil tage en større Lønreduktion, vil vi antage den, i modsat Tilfælde vil vi lade den gaa tilbage.

Derefter kom de afskediges første Generalforsamling i Stand. Overfor denne Forsamling aflagde jeg Beretning, og sagde derefter ordret:

„Kolleger, vi finder ikke der er nogen Anledning til at forhandle om Akkordnedsættelser. I kan diskutere derom, jeg foreslaar, at der bliver taget Beslutning om at afslaa enhver Forhandling. Denne Beslutning er ogsaa bleven truffet.

Da jeg bragte dette til Bedriftsledelsens Kundskab, gik den over til at indbyde samtlige Forarbejdere til sig (d. v. s. Kolleger, som havde det betalte Arbejde, med en Timefortjeneste paa 2—2,50 Mark). Det, som Ledelsen tidligere havde meddelt mig, blev nu gentaget endnu en Gang. Derefter blev der paany indkaldt en Forsamling, i hvilken vi som Bedriftsraad ligeledes foreslog at afslaa enhver Forhandling. Dette Forslag blev igen vedtaget. I den tredie Forsamling blev igen ved vor Stilling enhver Forhandling afslaaet.

Der blev paa denne Forsamling foreslaaet nedsat en Kommission paa 10—15 Kolleger, som skulde drages med ind, for saa sammen med Bedriftsraadet at erklære, at nogen Lønreduktion kunde der ikke være Tale om.

Dette er ogsaa gjort. Det er bemærkelsesværdigt, at paa alle Forsamlingerne foreslog reformistiske Kolleger først at genoptage Arbejdet og derefter forhandle, hvad vi naturligvis forkastede med stort Flertal. Nu foretog Det kristelige Metalarbejderforbund noget af væsentlig Betydning. En Lørdag blev der afholdt Medlemsmøde af dette Forbund. Efter Forbundssekretærens, Diedigs, Forslag, blev der valgt en Forhandlingskommission, som fik i Opgave at sørge for, at Formanden Küppers gik med til Forhandling. Denne Anmodning afviste jeg og gjorde disse Kolleger opmærksom paa, at det, de vilde foretage dem, var Forræderi mod deres Kolleger, og jeg søgte at faa dem til at opgive deres Foretagende. Derpaa truede jeg dem med, at dersom de gik til Forhandling, saa vilde jeg komme bagefter og erklære, at denne Forhandling ikke gjaldt for os, og at vi som Svar paa denne Voldtægt fra de Kristeliges Side vilde gaa i Strejke.

De Kristelige afstod nu fra deres Forehavende og forlangte en Bedriftsforsamling. Den kom i Stand. Jeg gjorde Kollegerne opmærksom paa de Kristeliges Rolle, betegnede dem som Forrædere

og forlangte paany at afslaa enhver Forhandling. Der blev diskuteret, og et Udvalg blev nedsat, som skulde gaa til Forhandling. Dette Udvalg var sammensat af følgende Kolleger: 2 fra Kristelige Metalarbejderforbund, 1 fra Enhedsforbund for Metalarbejdere, 2 Syndikalister, 1 fra det Tyske Metalarbejderforbund (Reformisterne) og 1 fra de Uorganiserede.

Under Forhandlingen med Firmaet blev Arbejderne allerede opfordret til at paabegynde Arbejdet. Det rødes Bedriftsraadsmedlemmer (R. F. O.) har ikke givet deres Tilslutning til en 10 pCt.s Lønreduktion. Vi har underskrevet en Protokol, hvorved Schiehtgarantilønnen, som efter en 8 pCt.s Lønreduktion fra 10 til 9,20 Mark, var reduceret igen, blev forhøjet til 10 Mark.

At der kom en Bekendtgørelse paa det s. k. sorte Bræt med Bedriftsraadsmedlemmernes Underskrift er Usandhed. Der var en Bekendtgørelse paa „Brættet", men det var fra Bedriftsledelsen, som meddelte de omtalte Reduktioner. Alt, hvad der var skrevet i de socialdemokratiske Blade og Cirkulærer, er Usandhed! R. F. O.s Bedriftsraadsmedlemmer har altid kæmpet mod enhver Lønreduktion. Under R. F. O.s Ledelse har Kollegerne i Blockstrasse gennem en ½ Times Proteststrejke, Fredag den 5. Marts 1931, afslaaet en 10 pCt.s Lønreduktion, som de andre Kolleger havde maatte modtage.

Havde de Kristelige fra Kristelige Metalarbejderforbund og Reformisterne ikke brudt Fronten, saa havde de ogsaa kunnet tilbageslaa Lønreduktionen for deres Medlemmer. Selv Medlemmer fra det Tyske Metalarbejderforbund, paa een nær, var meget forbitrede over deres Lederes Gemenhed!, som ikke vilde straffe mig, men hovedsagelig de russiske Kammerater med deres Millionbestilling.

H. Küppers,
Opmand for Arbejderraadene.

— — —

Erklæring fra Staal- og Valseværk Henningsdorf's Arbejderraad.

Arbejderraadene fra Staal- og Valseværk Henningsdorf har i et Arbejderraadsmøde taget Stilling til den Mistænkeliggørelse som „Vorvärts", Hovedorgan for Det tyske Socialdemokrati, og andre borgerlige Blade har offentliggjort. De tilbageviser de Angreb, som R. F. O.s Bedriftsraadsmedlemmer er udsat for, som i Forbindelse med den russiske Handelsdelegation og Direktionen fra Staal- og Valseværk, og hvori de beskyldes for at have anbefalet Lønreduktion fra 15 pCt. — 50 pCt.

Fakta er: At Bedriftsraadene — med Undtagelse af de Kristelige — under Ledelse af R. F. O.s Bedriftsraadsmedlemmer — gjorde alt for at forhindre den Lønreduktion, som Firmaet havde bekendtgjort.

Fire paa hinanden følgende Fabriksmøder modsatte sig enhver Lønreduktion og enhver Forhandling desangaaende!

Arbejderraadet slaar fast, at det lykkedes de Kristelige og Reformisterne at faa en Del af Arbejderne med til Forhandling, som havde en 10 pCt.s Lønreduktion til Følge, i Modsætning til Kollegerne i Blockstrasse, som under Ledelse af R. F. O.s Bedriftsraad, gennem ½ Times Proteststrejke slog samme Lønreduktion tilbage. Løgn er ogsaa, at Bedriftsraadsmedlemmerne skulde have underskrevet en Lønreduktion paa det „Sorte Bræt".

Aldrig har R. F. O.s Bedriftsraadsmedlemmer givet deres Underskrift eller Billigelse til en Lønreduktion.

Bedriftsraadene paa Staal- og Valseværket protesterer energisk imod enhver Løgnekampagne, som skrives i Bladene, de forstaar meget godt, hvad Arbejdskøberne og Reformisterne vil, de vil udnytte Ruslandsordrene til en ny Lønreduktion.

R. F. O.s Bedriftsraadsmedlemmer vil derimod den modsatte Vej, de vil udnytte disse Ordre til en Lønforhøjelse.

Bedriftsraadene forlanger paa Grund af § 11 i Presseloven en Offentliggørelse i de Blade, som har skrevet de ovennævnte Mistænkeliggørelser.

Arbejderraadenes Underskrift:

Opmand H. Küppers.
Kahnemann, Tyske Metalarbejderforbund.
Kohnke, Stolte, Klinger, Klemp,
Hupka og Bzepka,
allesammen Enhedsforbund for Metalarbejdere,
Berlin.

Paa R. F. O.s Gruppens Vegne:
Jan Spykmann.

Denne Artikel er offentliggjort i „Rote Fahne", April 1931.

— — —

Kopi af ovenstaaende Erklæring fra Arbejderraadet Staal- og Valseværket Henningsdorf har jeg tilsendt vor internationale Sekretær, og jeg har foreløbig faaet omstaaende Svar.

Edm. Olsen.

Ærede Kammerat!

Som jeg allerede meddelte, har jeg straks efter Modtagelsen af Dit Brev af den 2. d. M. forsøgt at faa en i alle Enkeltheder omfattende tydelig Fremstilling af den Artikel, som Kammerat Spyckmann indsendte. Desværre er den Kammerat syg, som er ved det tyske Metalarbejderforbunds Betalingssted i Berlin, saa jeg ikke kunde faa de ønskede Oplysninger. Men paa ny erklæredes der os med al Bestemthed, at de i Rundskrivelsen omtalte Kendsgerninger svarer til Sandheden.

Hvis jeg faar endnu videre Efterretninger fra det tyske Metalarbejderforbund, skal jeg straks tilstille Dig samme.

Til Din personlige Information vilde jeg gerne tilføje, at Artiklen er en forsætlig Tilsløring af den Kendsgerning, at Küppers har godkendt den af Staal- og Valseværket Henningsdorf bevirkede 15—50 pCt. Lønreduktion ved at underskrive Firmaets tilsvarende Bekendtgørelse paa det sorte Bræt. Alt langtrukket Vrøvleri om Bedriftsmøder og Forhandlinger er hos Kommunisterne gængse Manøvre til at skuffe Arbejdstagerne.

Skuffelseshensigten fremgaar særligt tydeligt af den saakaldte Rettelse, som skal være bleven offentliggjort i den kommunistiske „Rote Fahne". Hvis Küppers ikke havde undertegnet Lønreduktionens Bekendtgørelse, vilde hans Rettelse — saafremt den svarede til Presseloven — have maattet optages i hine Blade, som brændemærkede Küppers for Arbejderne skadende Forhold. At kun den kommunistiske „Rote Fahne" opvartede med Rettelsen, henpeger ligeledes paa, at det tyske Metalarbejderforbunds Bekendtgørelse angaaende det af den kommunistiske Bedriftsraadsformand Küppers begunstigede Lønrov, som Staal- og Valseværket har gjort sig skyldig i, er sand.

Med venlige Hilsener

Ferd. Husung.

Strøtanker.

(Radikalisme.)

Radikalisme! O, du skønne misbrugte Begreb. Der er vel kun Kristendommen, der er bleven misbrugt i højere Grad.

Raat defineret er Radikalisme en dyberegaaende Forandring af Begreber og Tilstande, end en moderat Retning vil være med til.

Naar man nu undersøger Lever, Lunge, Hjerte og Nyrer hos det lange Galleri af saakaldte Radikale, man har haft den store Fornøjelse at kende i sin Tid, ja, saa ser man en Del Forskelligheder, men man ser ogsaa et fælles Træk, at Trangen til at stange fortager sig, og at dem med de længste Horn som oftest har haft lettest ved at smide dem fra sig og gaa langt ud over sin Modsætning, og man faar saa en bitter Smag i Munden, idet man maa have Ret til at tvivle paa Ægtheden af den megen Radikalisme.

Den saakaldte Radikalisme, jeg vil hefte mig ved, er selvsagt den, der igennem Tiderne er fremkommet indenfor Arbejderbevægelsen, den har smykket sig med forskellige Navne, har kritiseret dette og hint, og naar den ikke har fundet tilstrækkelig Gehør, har den begyndt for sig selv, og har alle disse „radikale" Retninger sat Kronen paa Værket, stik imod al Logik, ved at raabe Forræddere efter dem, som forblev indenfor Socialdemokratiets Rammer, det er dog ellers noget af det mest elementære, at det maa være dem, der bryder ud af Rækkerne, der er Forræddere, men det er forøvrigt ikke det eneste Begreb disse „Radikalere" har søgt forfusket, Skruebrækkernavnet, Demokrati og Solidariteten har de ogsaa gjort dem al mulig Umage for at krænge ud i sin Karrikatur.

Jeg erindrer saaledes, hvorledes et Mindretal, den Gang det saakaldte „Solidaritet" (salig Ihukommelse), var det eneste „ægte Arbejderorgan", paa Trods af Flertallets Vilje, søgte en saakaldt Generalstrejke gennemført, og stillede sig omkring ved Arbejderpladserne og raabte Skruebrækker efter det Flertal, som ikke vilde gaa ind paa Skraalernes Galimatias.

Dette Mindretal anede bogstavelig talt ikke, hvad en Generalstrejke betød. Helt bortset fra Muligheden af at gøre den effektiv, er Generalstrejke det samme som Revolution, og betyder, at i Løbet af højst et Par Dage er Levnedsmiddelforsyningen ophørt, saaledes at man altsaa skal skaffe sig Levnedsmidler ved Vold.

I hvert Fald er jeg klar over, at det ikke var disse Generalstrejkemagere, som var i Stand til at organisere et saa mægtigt Apparat, som en effektiv Generalstrejke vilde kræve, idet jeg erindrer en af Fortalerne, der raabte, at vi skulde gøre ligesom Arbejderne i Bilbao (en spansk By), der havde erklæret Generalstrejke. Vedkommendes Forstaaelse manifesterede sig saa tydeligt ved dette Raab, at det ikke behøver nogen nærmere Kommentar.

Disse Radikalere, der tordnede imod Autoriteter og Autoritetstro, dokumenterede deres igen Mangel paa Autoritetstro ved at bøje sig dybt i Støvet for deres egne Koryfæer.

Jeg erindrer saaledes, at da en Gang Redaktøren af ovennævnte „Solidaritet" skulde holde

Foredrag for „Enigheden"s Medlemmer, hvor Radikalerne var nervøse, før den store Mand kom, og hvorledes de var ved at falde over hinanden, da han arriverede, for at bukke dybt for ham og røre ved hans Haand.

Jeg husker ogsaa en meget radikal, der paa en Forsamling raabte: „Kammerater! Det bliver ikke godt, før vi lærer at tage selv". Vedkommende var Grundejer i en Parcelforening, i hvis Love stod, at man ikke maatte indhegne sin Grund med Pigtraad, men det brød han sig skam Fejl om, han satte Pigtraad om sin Grund, der var da ikke nogen, der skulde tage fra ham.

Paa en Forsamling i Arbejdernes Fællesorganisation her i København, var der en Taler, der med Patos bedyrede: „Vi Arbejdere skal trykkes ned i Pjalteproletariatet, før vi bliver modne til at tilrive os Magten!" Vedkommende har forlængst forladt Arbejdernes magre Græsgange for at ombytte dem med Overklassens federe som Direktør.

Jeg har hørt Folk forsikre om deres store Radikalisme, og give gode Raad om at vise vor Modpart paa Arbejdspladsen Knytnæven under alle Forhold, og naar de saa selv bliver Arbejdskøbere, har de gjort alt for at byde deres forhenværende Kolleger de daarligst mulige Vilkaar.

Alt dette viser mig, at den store Part af den forsikrede Radikalisme er det samme som Egenkærlighed, Tingene gaar ikke hurtig nok, de vil skam ikke ofre noget, uden at det giver rigeligt igen i en Haandevending, den sejge Udholdenhed, der har ført de danske Arbejdere frem til et Stade, der langt fra er Endemaalet, men som betyder en mægtig Fremgang fra Arbejderbevægelsens Begyndelse og til nu, har ikke opfyldt disse Radikaleres Drømme om selv at komme oven paa, og saa dur Partiet og dets Taktik ikke.

Indenfor det Socialdemokratiske Parti med sine ca. 200,000 Medlemmer og ca. 700,000 Vælgere er det ganske selvfølgeligt divergerende Meninger om den Taktik, der skal føres, men naar Flertallet har talt, maa Mindretallet naturligvis bøje sig, der er ingen, der formener Mindretallene at kæmpe for deres Opfattelse, der, dersom de kan faa Flertallet med sig, da er den gældende, men indtil da maa Mindretallet bøje sig for den demokratiske Grundsætning om Flertallets Ret.

Men som ovenfor bemærket er der i Tidens Løb adskillige, der har svigtet denne demokratiske Grundsætning og er begyndt for sig selv, naar de følte sig som et mere eller mindre betydningsløst Mindretal. At dette skulde vidne om Idealitet, er der ingen, der faar mig til at gaa paa, men vel om en „Radikalisme", der i en Haandevending bragte en Del af dem i Spidsen for en Samling misfornøjede, som saa præpareredes med, at nu skulde der komme Gang i Støvlerne, og som informeredes med Sprogets værste Skældsord overfor dem, man havde svigtet, i Forstaaelse af, at naar man bar sig ad som Tyven, der forfulgt raabte: Stop Tyven, saa kunde man kapre mindre befæstede Sjæle og tankeløse Personer.

Og hvor er de saa bleven af alle disse Radikalere? Ja, dem, der duede til noget, er havnet i Socialdemokratiet igen (jeg har hørt en ledende Socialdemokrat udtale, at det ikke var noget at raabe Hurra for), en Del er blevet Detailhandlere eller har paa anden Maade forladt Arbejdernes Rækker, og Resten? Ja, hvor er den Sne, der faldt i Fjor?

Jeg haaber efter ovenstaaende, at man vil forstaa, at der er al mulig Grund til at møde med Skepsis alle dem, der kalder anderledes tænkende for „Moderate" og forsikrer om, hvor radikale de selv er.

Jeg mindes i denne Forbindelse en dansk Forfatter, der i en af sine Bøger omtaler en meget gudfrygtig Mand, som imellem dem, der kender ham nøjere, var bekendt for, at naar han vilde sælge en Ko i Jesu Navn, kunde man være overbevist om, at den var Trepattet.

For nærværende, under den herskende Krise, ser man Komedien gentaget, man hører de samme Fraser som for 10 og 20 Aar siden, og man hører de samme Beskyldninger mod anderledes tænkende for Forrædderi, og at vi Socialdemokrater splitter Arbejderklassen.

Ja, kan man tænke sig noget mere uhyrligt, end en saadan Paastand fra Mennesker, som gør alt for at splitte? Derfor, Vagt i Gevær, disse Demagoger maa stilles paa Plads!

Mod Reaktionen.

Landet over toner Valgklokkerne igen. Det gælder denne Gang Valget til Byraad og Sogneraad. Det er allesammen Institutioner, som har mægtig Betydning for Arbejderklassen. Fortolkningen af en Række vigtige sociale Love bestemmes af disse Institutioner. Talen om, at Rigsdagsvalgene er de eneste Valg, som har Betydning er urigtig. Tæng paa den Udvikling i human Retning, som takket være Socialdemokratiets Initativ er foregaaet i alle Danmarks Kommuner og Sogne.

Ja, det er sikkert unødigt at minde derom. De gamle blandt vore Fagfæller erindrer For-

tiden og de Forhold, den bød Arbejderklassen. Husker I Rønnerne, Fattigskolen, Fattiggaardene og alt det andet, som var selvfølgelige Ting for Datidens Arbejdere? — Jo, I vel erindre det, og I ved ogsaa, at Udviklingen bort fra dette ikke var foregaaet, om ikke Arbejderes og Smaakaarsfolks Repræsentanter var gaaet i Breschen derfor.

De yngre blandt Kollegerne, som ikke selv har gennemlevet denne Periode, faar en træffende Illustration af Kommunevalgenes Betydning ved at sammenligne Arbejdernes Forhold i de Kommuner, hvor Socialdemokratiet staar for Styret og de andre. Det er en utrolig Smaalighed og Fedtethed, velstillede Kommuner med Konservativt- eller Venstre-Flertal har lagt for Dagen overfor de socialt daarligt stillede. Tusinder af hæderlige Arbejdere er bragt paa Fattigvæsenet — takket være saadan usocial Kommunepolitik.

Tænk over Forskellen paa før og nu — og træf saa dit Valg. Spild ikke Stemmerne ved at lade dem gaa til Splittelsespartierne. De Kommunister, som nu sidder i Folketinget, vil, hvis de faar Kolleger i Byraadene, danne Skole for disse. Kommunisterne har ved alle betydende Afstemninger i Folketinget stemt sammen med Højremændene eller Lappofolkene. De har ganske vist ikke stemt imod Lovforslagene med samme Motivering som Højremænd og Lappofolk, undertiden har de endog stillet mere vidtgaaende Forslag end Regeringen, men altid var det Forslag, som var ufarlige for Reaktionen, fordi det var udsigtsløst at faa dem gennemført. Reelt har derfor den kommunistiske Rigsdagsvirksomhed været en Haandsrækning til den sureste Reaktion, og eventuelle kommunistiske Byraadsrepræsentanter skal arbejde efter samme Moskva-Recept.

Kammerater og Fagfæller.

Slaa derfor Reaktion og Splittelsesmænd ned.

Frem for en fornuftig og socialt forstaaende Kommunalpolitik.

Lad Parolen ved Kommunevalgene være:

Alle Mand af Hus.

STEM SOCIALDEMOKRATISK!

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Agitationen til Gunst for en Forkortelse af Arbejdstiden.

Fagforeningernes Fordringer vedrørende Arbejdstidsspørgsmaalet.

(I. F. C.). Umiddelbart forinden Aabningen af den i Genf stedfindende forberedende tekniske Konference til Behandling af 40-Timersugen samledes Repræsentanterne for Fagbevægelsen i talrige Lande samt for enkelte internationale Fagsekretariater til en Særkonference, der fandt Sted under Foresæde af Citrine og i Nærværelse af forskellige Bestyrelsesmedlemmer i Den internationale Central. Forhandlingerne drejede sig især over det Spørgsmaal, om der i Arbejdstidsspørgsmaalet burde vedtages en eneste Konvention eller forskellige Konvention for de vigtigste Erhvervsgrene. De Delegeredes store Flertal udtalte sig for en eneste Konvention, hvori der tages tilbørligt Hensyn til de forskellige Specialinteresser. Navnlig fordrede Konferencen, at Konventionen ogsaa skal omfatte Handels- og Kontormedhjælpere samt Landarbejdere. Endelig gav Konferencen Udtryk for den Mening, at Arbejdstidsforkortelsen ikke maa medføre en Forringelse af Arbejdernes Leveforhold.

Paa den forberedende Konference forelagde Arbejdergruppen en særlig Resolution, der „udtrykkelig beklager, at Landbruget allerede paa Forhaand var udelukket ved Undersøgelsen af Arbejdstidsspørgsmaalet". Resolutionen erindrer om, „at siden den internationale Arbejdskonference i 1921 henlagde Spørgsmaalet om Arbejdstiden i Landbruget, det vil altsaa sige i over 10 Aar dette Spørgsmaal ikke mere er drøftet". Konferencen skal paalægge Det internationale Arbejdsbureau „øjeblikkelig at anstille en Undersøgelse angaaende Arbejdstiden i Landbruget i det Øjemed at tilvejebringe en international Konvention vedrørende Arbejdstiden i Landbrugsvirksomheder".

Aktion til Gunst for en Forkortelse af Arbejdstiden.

Kendsgerninger og Argumenter.

(I. F. C.). Indførelsen af 40 Timers Ugen gør hurtige Fremskridt i De forenede Stater. Af en fornylig gennemført officiel Undersøgelse, der omfattede rundt 40,000 Bedrifter, fremgaar, at rundt 5,6 % af den samlede Arbejderstyrke i disse Bedrifter ikke arbejdede over 40 Timer ugentlig. De i Undersøgelsen medtagne Bedrifter udgjorde følgende Procentsatser af det i vedkommende Industrigrene bestaaende Antal Virksomheder: Auto-

mobilindustrien 44,3, Radioindustrien 34,4, Tekstilindustrien (Farverier og Færdigvareindustrien) 27, Bygning af Flyvemaskiner 24,9; Gummiindustrien 24,1, Tobaksindustrien 23,3, Damebeklædning 16,2 og Herrebeklædning 15,3 %.

I alle Lande har Kampagnen til Gunst for 40 Timers Ugen i den sidste Tid gjort gode Fremskridt. Særlig var den franske Landsorganisation bestræbt for at vinde den offentlige Mening i Frankrig for denne Tanke. Den betjente sig herved af en Motivering, som kan paaregne almindelig Interesse.

Tre Maal tilstræbes: 1) Der skal gennemføres en øjeblikkelig Fordeling af det forhaandenværende Arbejde, det vil altsaa sige, at Arbejdet skal fordeles paa det størst mulige Antal Arbejdere; 2) Tilvejebringelse af en Udligning mellem de vældige Produktionsmuligheder og det nuværende indskrænkede Forbrug; 3) Trinvis og systematisk Udbyggelse af hele Produktionslivet, hvorved det skal beagtes, at nye tekniske Fremskridt ikke medfører større Elendighed, d. v. s., at de i fuldt Maal skal tjene til en Forbedring af Almenhedens Leveforhold.

Hvad angaar det i Frankrig saa stærkt udbredte Korttidsarbejde indrømmer den franske Landsorganisation Nødvendigheden heraf i midlertidige Krisetider, men betragter det dog som et udueligt Middel i Tilfælde af saa langvarige Kriser som den nuværende. Korttidsarbejdet er et Offer, som Arbejderne bringer i Samfundets Interesse, mens Arbejdsgiverne betragter det som en ren og skær Forretning og stræber efter at udnytte Korttidsarbejdet i dette Øjemed. Paa lang Sigt og ved fremskridende Teknisering kan en Ligevægt kun tilvejebringes gennem en varig og betydelig Forkortelse af Arbejdstiden. Et andet Middel findes ikke. Landsorganisationens Ledelse siger i denne Forbindelse bl. a.: „Ødelæggelsen af det bestaaende Produktionssystem kommer ikke i Betragtning, ligeledes kan det ikke dreje sig om at gøre Ende paa det tekniske Fremskridt og Videnskaben; thi det vil vistnok ikke være muligt at afslutte en for hele Verden gældende Overenskomst, i Henhold til hvilken alle Lande forpligter sig til at give Afkald paa nye Opfindelser, der letter det menneskelige Arbejde. Paa den anden Side bør det forhindres, at det uundgaaelige tekniske Fremskridt kun medfører forøget Elendighed. Af den Grund forbliver som eneste Middel til Afskaffelse af dette Misforhold kun en Forkortelse af Arbejdstiden.

Landsorganisationens Ledelse har endvidere taget Stilling til de af Arbejdsgiverne fremførte Indvendinger angaaende den grundet paa en saadan Arbejdstidsforkortelse indtrædende Forhøjelse af Produktionsomkostningerne. Der findes i denne Henseende to Muligheder: Bevarelse af Timelønningerne eller Bevarelse af Daglønnen gennem en Forhøjelse af Timelønnen. I det første Tilfælde foretages udelukkende en anden Fordeling af den uforandret store samlede Lønsum. I det andet Tilfælde indtræder en Forhøjelse af det samlede Lønbeløb, som finder sin Udligning gennem en tilsvarende Forhøjelse af Produktionen og Købekraften.

Arbejdsgiverne modsætter sig navnlig denne anden Løsning af den Grund, at de befrygter en Begrænsning af deres Udbytte og en ugunstig Paavirkning af Kapitalopsparingen. Dersom man dog underkaster Regnskaberne en nærmere Undersøgelse, viser det sig, at det her drejer sig om urigtige Paastande, der ikke holder Stik, selv ikke hvad angaar de sidste Kriseaar. Selv under de nuværende Forhold er Arbejdstidsforkortelsen uden Løntab en retfærdig Udligning mellem Faktorerne Kapital og Arbejde.

Bonusudbetaling i Arbejdernes Livsforsikring.

Resultatet af den sidste 5 Aars Bonusperiode foreligger nu opgjort og viser et udmærket Resultat. Trods stor Arbejdsløshed har Tilgangen af nye Forsikringer været stadog stigende.

Hvad er Bonus?

Det er Overskud, der fremkommer ved en mindre Dødelighed end beregnet og en større Rente af de opsparede Kapitaler end beregnet samt en fornuftig Administration uden svimlende Gager til Direktører og glubende Udbytte til Bestyrelse og Aktionærer.

Arbejdernes Livsforsikring, der er oprettet i 1903, udbetalte 1 Gang Bonus i 1908, nemlig ialt 3,622 Kr., i 1923 177,148 Kr., i 1928 349,482 Kr. og i Januar—Februar 1933 vil blive udbetalt 577,154 Kr. — Ialt er der i de forløbne Aar udbetalt godt 1¼ Mill. Kr. i Bonus til de Forsikrede. Bonus stiger denne Gang med ca. 25 pCt., saaledes at en Forsikret, der for sidste Bonusperiode fik 40 Kr., denne Gang vil faa udbetalt ca. 50 Kr.

Arbejdernes Livsforsikring er stiftet af Fagforeninger og Sygekasser og administreres af en ulønnet Bestyrelse. — Alle Forsikringer er genforsikret i Statsanstalten, hvorved der bydes de Forsikrede samme Fordele som i Statsanstalten.

Arbejdernes Livsforsikring er baseret paa ugentlige Præmier med Fritagelse for at betale Præmie ved fuldstændig Invaliditet, ligesom der ydes store Restancefrister ved Arbejdsløshed o. s. v. Det gaar da ogsaa i stigende Grad op for Arbejdere og den mindre bemidlede Del af Befolkningen, at intet Selskab byder saa gode Vilkaar og saa stor Sikkerhed som Arbejdernes Livsforsikring.

Der er næppe Tvivl om, at Bonusbetalingen — ikke mindst i disse Krisetider — vil være kærkommen i mange Hjem, saa meget mere, som det i stigende Grad vides, at Arbejdernes Livsforsikring — paa lige Vilkaar — er betydelig billigere end tilsvarende Livsforsikringsselskaber.

Selskabets Bestyrelse og Repræsentanter føler sig med Rette stolte af det smukke Resultat, der er en Borgen for, at dette kooperative Selskab — i de forsikredes Interesse — hviler paa et solidt Grundlag og kun med det forsikrede Publikums Tarv for Øje.

Man føler sig fortsat overbevist om, at Arbejderne i stedse stigende Grad ved Tegning af Konfirmations- og Livsforsikringer vil henvende sig til Arbejdernes Livsforsikring, der i Aarenes Løb — kulant i alle Forhold — har bestræbt sig for at skabe de bedst mulige og billigst mulige Forsikringsvilkaar for den mindre bemidlede Del af Befolkningen.

Angaaende de nærmere Regler for Bonusudbetalingen, hvorom nærmere Meddelelse vil fremkomme, skal paa nærværende Tidspunkt meddeles, at Bonusudbetalingen, der begynder i sidste Halvdel af Januar, som tidligere vil foregaa gennem den Repræsentant, der foretager Opkrævningen af de ugentlige Præmier. — Alle Policer maa medtages til Afstempling.

Os selv først!

Jeg køber mine Støvler hos *JENSEN,* fordi han køber sine Bukser hos mig. Dette fornuftige Ræsonnement har været Grundtanken for hele den britiske Udstilling, der nu har lukket sine Porte. „Køb engelske Varer, *naar du ikke kan faa danske",* det har alle de Ledende, der har skabt den britiske Udstilling, sagt, og de Fremmede, der har talt ved denne Lejlighed, har givet disse Udtalelser deres fulde Tilslutning.

Det er altsaa ikke Skaberne af den britiske Udstilling eller dem, der repræsenterer England, man kan bebrejde, om enkelte Danske i deres noget overdrevne Begejstring for det engelske næsten har faaet os til at glemme, at vi først og fremmest har Hensyn at tage til vore egne.

Ingen fornuftig Udlænding vil forlange, at vi skal svigte vort eget for at tækkes Fremmede. Vi har læst om de store Ordrer, der er givet paa Udstillingen, og vi har glædet os, hver Gang det har drejet sig om Varer, som vi nødvendigvis maatte have udefra. Men det skal ikke skjules, at Udstillingen kun delvis var tilrettelagt efter det gode Raad, som Prinsen af Wales har givet sine Landsmænd: „Sælg, hvad dine Kunder har Brug for, ikke hvad de selv ønsker at sælge". Danske Arbejdsløse har ikke med lige stor Glæde læst alle Ordrelisterne fra Tivoli. Man har et Indtryk af, at vore Landsmænd paa ikke saa faa Omraader har været mere tjenstivrige, end Englænderne selv har ment at have Krav paa, og derfor kan der maaske nu efter Festdagene være Grund til i al Koldsindighed at sige til disse vore Landsmænd: Vi er nødt til at hente mange *Raavarer* og i visse Tilfælde ogsaa *Halvfabrikata* fra Udlandet. Desuden er der *Færdigvarer,* som vi vanskeligt kan undvære, og som ikke fremstilles herhjemme. Lad os købe alt dette i England, for saa vidt de engelske Varer er konkurrencedygtige. Lad os gøre dette, saalænge England er en god Kunde hos os; men lad os først og fremmest skrive os det gode engelske Raad bag Øret: *Først dansk!*

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 29. Januar 1933.

(Fortsat.)

Formanden meddelte, at der var rettet Henvendelse til D. s. F. angaaende Kedel- og Maskinpassere, Chaufførør og Handels- og Kontormedhjælpere indenfor vort Fag med Henblik paa D. s. F.s Sympatistrejkevarsel.

ad 2. Formanden gav forskellige Meddelelser, blandt andet angaaende afholdte Mæglingsmøder.

I Horsens var forhandlet om Tillæg til Tobak for Tilberederne. Enighed var dog ikke opnaaet.

Hos det nye Firma samme Sted, Poul Petersen, var truffet Aftaler angaaende forskellige Løn- og Arbejdsforhold, og Cigarerne, som skulde rulles, var indsendt til Forbundet til Bedømmelse.

Formanden havde deltaget i Bestyrelsesmødet i Afdelingen, hvor man drøftede de Udtalelser, som fremkom fra andre Afdelinger om, at Horsens Afdeling skulde nægte Kolleger fra andre Afdelinger at faa Arbejde der.

Disse Udtalelser var bleven bestridt af Bestyrelsen, som kun forlangte, at Kolleger, som kom tilrejsende, henvendte sig til Afdelingen i Henhold til Lovene.

I Esbjerg havde Formanden besigtiget den nye amerikanske Cigarmaskine, hvorved 3 Arbejdere var beskæftiget.

Der var truffet Aftale om, at der ansattes 2 Mand og 1 Kvinde ved denne Maskine, og der skulde føres Forhandling om Lønnen.

Fra Musikernes Forbund havde Forbundet modtaget en Henvendelse, hvori man anmodede om, at vort Forbund drog Omsorg for, at de af vore Medlemmer, som ogsaa var Musikere, tog Prisen, som var gældende efter Musikernes Overenskomst, og at de var Medlemmer af dette Forbund.

Man enedes om et Grundlag til Forhandling med Fællesforeningen angaaende den nye Maskine.

ad 3. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber for Oktober Kvartal. Disse godkendtes.

ad 4. Fra Viborg Afdeling forelaa en Anmodning om Tilladelse for Familieforsørgere til at flytte til en anden Afdeling, med Ret til Flyttehjælp, uanset at man ikke havde erholdt Arbejde i den tilflyttede Afdeling.

Det vedtoges at give en saadan Dispensation for Afdelingerne Viborg, Kolding og Nyborg, da der ingen Muligheder for Arbejde fandtes i disse Byer. Dog fastsattes, Flytning skulde ske senest Oktober Flyttedag 1933.

ad 5. Fra Oplysningsforbundet forelaa Anmodning om Støtte for unge Arbejdere til Kursus paa Højskole.

Det vedtoges at svare, at Forbundet vilde være villig til at bekoste saadant Kursus for 6 unge Arbejdere, 2 fra København og 4 fra Provinsen.

Forretningsudvalgsmøde den 1. Marts 1933.

ad 1. Formanden meddelte, at han i Henhold til Hovedbestyrelsens Afgørelse havde forhandlet med Fællesforeningen i Esbjerg angaaende den nye Maskine. Et Tilbud var givet, men Forretningsudvalget maatte træffe Afgørelse om den videre Forhandling i Sagen.

Hos Færch, Holstebro, var forhandlet om Sidepres for Cigarillos. Der var opnaaet Enighed om et enkelt Mærke, men selve Spørgsmaalet var henvist til Fællesmødet.

Formanden havde samtidig været i Lemvig, hvor et Par Arbejdere var Interessenter i Firmaet.

Mente, at dette var et maskeret Forhold, og at man maatte tage Stilling hertil.

I Aalborg havde man ønsket Formandens Tilstedeværelse ved en Generalforsamling, hvor man ønskede drøftet Mændenes Adgang til at betjene Maskinerne, samt Spørgsmaalet om Deling af Arbejdet.

Ved en Forhandling med Firmaet havde Direktøren lovet at forelægge Sagen angaaende Mændenes Beskæftigelse ved Maskinerne.

Et Par Spørgsmaal angaaende Udskudsskala for Cigarillossortering, og Betaling for Vending af Aarer med vendte Dæks henvistes til Fællesmødet.

Formanden havde samtidig haft en Forhandling med et Firma, med hvem Forbundet ingen Overenskomst havde. I Henhold til Forhandlingen havde Formanden tilstillet Firmaet en Overenskomst, men havde endnu ikke modtaget Svar.

Hos Firmaet Bendixsen var forhandlet om ekstra Tillæg for importeret strippet Brasil. Enighed var ikke opnaaet, og Sagen var henvist til Fællesmødet.

Ligeledes var Spørgsmaalet om Betaling for Sidepres for Cigarer og Cigarillos ved et Mæglingsmøde hos Firmaet Hirschsprung henvist til Fællesmøde.

Hos Firmaet Lichtinger var Tillægsbetalingen for et Omblad hævet fra 12 til 15 Øre pr. ½ kg.

Der forelaa Indbydelse fra A. O. F. om Deltagelse i Sommerkursus. Formanden mente det rigtigst, at Hovedbestyrelsen afgjorde dette Spørgsmaal.

Forbundet havde modtaget et Eksemplar af Dommen om Arbejdsforhold, med Forespørgsel om man kunde tænke sig at købe Eksemplarer til Afdelingerne og til Hovedbestyrelsens Medlemmer.

Fra Afdeling II, København, forelaa de nye Love; ogsaa disse mente Formanden maatte forelægges den samlede Hovedbestyrelse.

Der skulde afholdes Møde angaaende Strippemaskinerne den 7. ds.

Det vedtoges at anskaffe et Antal af de omhandlede Domme.

ad 2. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber. Disse godkendtes.

Meddelte, at han havde besøgt forskellige Afdelinger, blandt andet i Anledning af, at man ved Omskiftning af Medlemsbøgerne havde bragt i Erfaring, at man forskellige Steder havde vanskeligt ved at holde de forskellige Understøttelser og Kontingentbetalinger ude fra hinanden.

ad 3. Formanden oplæste nogle Skrivelser paa D. s. F. Disse toges til Efterretning.

ad 4. Der forelaa 2 Andragender, som henvistes til Hovedbestyrelsen.

ad 5. Formanden forelagde de forskellige Spørgsmaal, som skulde til Behandling paa Fællesmødet samme Dag.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 24. Februar 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Kriseundst. og ifl. Lov 180	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1092	264	828	131	45	86	36	56	9	13
Aarhus	69	34	35	20	14	6	11	6	2	0
Esbjerg	239	122	117	34	12	22	4	3	4	4
Frederic.	114	60	54	38	16	20	10	14	5	4
Hadersl.	53	24	29	11	4	7	2	7	2	0
Hjørring	10	0	10	9	0	9	0	4	0	5
Holsteb.	368	148	220	40	21	19	11	11	7	8
Horsens	395	201	194	54	30	24	19	23	4	1
Kolding	20	12	8	17	10	7	6	5	2	2
Nakskov	34	16	18	6	0	6	0	6	0	0
Nyborg	28	11	17	25	10	15	1	1	1	2
Nykø. F.	280	44	236	15	7	8	5	4	1	2
Nykø. M.	93	46	47	35	19	16	4	6	2	2
Odense	460	218	242	81	44	37	30	24	6	3
Slagelse	158	80	78	13	1	12	1	2	0	0
Svendb.	112	40	72	37	17	20	16	15	0	3
Vejle	11	10	1	7	6	1	6	1	0	0
Viborg	137	22	115	135	20	115	8	16	7	39
Tils. i Prov.	3673	1352	2321	708	276	432	170	204	52	88
Kbhv.: „Enigh."	3368	1090	2278	1206	270	936	175	375	72	314
Cigarsor.	972	373	599	175	83	92	44	55	11	57
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4340	1463	2877	1381	353	1028	219	430	83	371
Ialt...	8013	2815	5198	2089	629	1460	389	634	135	459

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Januar Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Januar		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Januar	
Kbhvn. I ...					36186	45	36186	45			9049	78	27136	79	36186	45				
do. II...	2500	00			10228	05	12728	05			882	18	9345	23	10228	05	2500	00		
Aalborg	8181	26			10751	00	18932	26			18405	59	527	00	18932	26				
Aarhus	783	98	2000	00	824	00	3617	98			3127	94			3127	04	490	94		
Esbjerg					3140	95	3140	95			2280	83	860	53	3140	95				
Fredericia ..			3600	00	1342	90	4942	90	89	63	4991	58			5081	61			138	71
Haderslev ..	72	43	1500	00	761	95	2334	38			2518	62			2518	96			184	58
Hjørring			425	00	178	45	603	45	2	10	559	34			561	86	41	59		
Holstebro...	10947	76			5114	50	16062	26			14780	67	1282	15	16062	26				
Horsens	3608	84	2000	00	4582	20	10091	04			5535	34	1555	98	7091	04	3000	00		
Kolding	83	20	1400	00	395	40	1878	60			1886	59			1886	28			7	68
Nakskov ...			1200	00	242	30	1442	30	61	31	1308	28	72	56	1442	30				
Nyborg	570	74	1000	00	161	50	1732	24			1130	77			1130	10	602	14		
Nykøbing M.	1690	68	2000	00	1039	50	4730	18			2572	61			2572	09	2158	09		
— F.					2722	50	2722	50			1254	98	1467	92	2722	50				
Odense			1700	00	4988	35	21988	35			17853	46	4135	04	21988	35				
Slagelse ...					1645	05	1645	05			437	40	1208	05	1645	05				
Svendborg			3000	00	1249	90	4249	90			2913	68			2913	57	1336	33		
Vejle	17	49	75	00	103	95	196	44			203	49			203	79			7	35
Viborg	700	20	8000	00	1022	95	9723	15			8554	68			8554	00	1169	15		
Central- og Anvisningsk.	38656	71	132474	92	1079	60	172211	23			127627	62	37972	53	165600	15	6611	08		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Januar Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Januar		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Januar	
København .			600	00	1102	20	1702	20			1477	75	224	45	1702	20				
Aalborg			554	65	501	25	1055	90	554	65	366	25	135	00	1055	90				
Aarhus	231	45			173	30	404	75			247	50			247	50	157	25		
Assens	191	00			234	85	425	85			191	00	234	85	425	85				
Esbjerg	181	11	300	00	302	20	783	31			546	00			546	00	237	31		
Fredericia ..			200	00	29	40	229	40	100	85	178	25			279	10			49	70
Haderslev ..	75	63	500	00	37	05	612	68			568	91			568	91	43	77		
Holstebro ..	435	00	550	00	81	95	1066	95			856	75	210	20	1066	95				
Horsens	327	45	800	00	643	60	1771	05			1273	21			1273	21	497	84		
Kolding																				
Køge.....	132	84	500	00	56	30	689	14			457	72			457	72	231	42		
Nakskov ...	54	00	800	00	89	50	943	50			765	25	100	00	865	25	78	25		
Nykøbing M.	141	00	400	00	6	00	547	00			224	00			224	00	323	00		
do. F.	343	31			75	15	418	46			224	00			224	00	194	46		
Odense.....	152	12	250	00	88	50	490	62			410	50			410	50	80	12		
Randers	140	36			73	60	213	96			117	00			117	00	96	96		
Roskilde....	10	66	100	00	80	40	191	06			101	73			101	73	89	33		
Slagelse	86	25			205	60	291	85			203	25	88	60	291	85				
Silkeborg..					26	40	26	40					26	40	26	40				
Svendborg .	482	25			204	70	686	95			282	50			282	50	404	45		
Viborg			310	00			310	00	8	18	318	38			326	56			16	56

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, Brogade 21, St. Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[4], Kbhvn. V.
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 4 | April 1933 | 28. Aargang

Det tyske Tobaksarbejderforbunds
21. Kongres og 50 Aars Jubilæum.

(Beretningen fortsat.)

Wenzel (Bremen): Forslaget fra Trier angaaende Arbejdet ved Cigaretmaskinerne maa henvises til Ledelsen. Det vil være meget svært at gennemføre.

Vi har fra første Begyndelse søgt at faa saa faa Ortsklasser i Cigaretindustrien som muligt, men naar vi i Dag har saa mange, maa dette føres tilbage til den Tid, hvor man hvert Sted ønskede sin egen Klasse.

Vor Bestræbelse har hele Tiden været at søge de nederste Ortsklasser hævet, saaledes at der efterhaanden fandt en Udligning Sted med de højere Lønklasser.

Efter vor Beregning erholder kun 12 pCt. af Kollegerne mere end 10 pCt. Løntillæg, men Paastanden om, at vi ligger under Førkrigslønningerne, passer ikke.

Tzschuppan (Elbing): Vi er indeforstaaet med den centrale Lønpolitik. Vi maa imidlertid fordre, at den 5 pCt. Lønnedgang i Nordost bliver afskaffet.

Angaaende Kommunisternes Kamp mod os, er det nu fastslaaet, at enhver kommunistisk Kollega, der virkelig for Alvor vil arbejde for en Enhedsfront, vil blive ekskluderet af det kommunistiske Parti.

Dahms, Redaktør (Bremen): Jeg takker for de faldne Udtalelser og de givne Impulser, og skal saa vidt muligt rette mig derefter. Ogsaa indtil nu er intet bleven undladt som Forsøg paa at gøre Bladet saa læseværdigt som muligt, saavel teknisk som hvad Indhold angaar. Indførelsen af de 3 Spalter, Feuletonen o. s. v. er Bevis for, at der er taget Hensyn til de stillede Krav.

Til Forlangendet om en anden Skrivemaade i „Tabak Arbeiter", vil jeg, idet jeg henviser til mine Udtalelser i München 1928, erklære, at jeg ikke kan indtage nogen anden Stilling, saalænge det kommunistiske Parti bibeholder sin organisationsskadelige Holdning.

Appelt (Finsterwalde): Jeg maa anmode om, at man forkaster Forslaget fra Jastrow om Urafstemning angaaende Overenskomstspørgsmaal.

I „Tabak Arbeiter" skal der ikke alene behandles faglige Spørgsmaal, men ogsaa den underholdende Del maa plejes.

Lapka (Leissig): Efter Genaabningen af Virksomhederne blev Lønnen straks sat ned. Ved den 15 pCt.s Lønnedgang har man ikke energisk nok søgt denne afværget.

I Overenskomsten for Maskinarbejdere findes ingen Skadesløshedsløn, men denne følger Timelønnen, der under ingen Omstændigheder er tilfredsstillende. Stedtillægene maa reguleres mere ensartet.

Waltermann (Blatho): Som Medlem af Forbundsledelsen havde jeg ventet en stærkere Kritik af Beretningen. Jeg kunde ønske, at samtlige Kolleger en Gang kunde deltage i Overenskomstforhandlingerne, da vilde man erkende Vanskelighederne derved og forstaa, hvilket Ansvar, der hvilede paa Forhandlingskommissionen.

Elisabeth Stoltz (Dresden): Af Hovedledelsens Beretning forstaar vi, at vort Forbund, trods den store Krise, staar urystet. Vort Forbunds Blad er godt udformet, og vore kvindelige Medlemmer skænker „Tabak Arbeiter" større Interesse end før.

Naar de kvindelige Medlemmer ikke er stærkere repræsenterede paa Kongressen, skyldes dette deres Tilbageholdenhed.

De Kolleger, som ønsker Overenskomstspørgsmaal bragt til Forligsmanden, giver slette Raad. Vi maa selv have Mod til at tage Ansvaret.

Marker (Hockenheim): Jeg var 2 Aar Krigsfange i Rusland. Da jeg kom tilbage, tilsluttede jeg mig U.S.P., og senere det kommunistiske Parti. Jeg har derigennem høstet forskellige Erfaringer. Kommunisterne arbejder med de smudsigste Midler. Deres Enhedsfront er ikke ærligt ment. Hvis Kommunisterne virkelig vil en Enhedsfront, bør de komme til os i Jernfronten.

Husung (Bremen): Teichmann staar ene paa den vide Mark. Det, som er foregaaet i Berlin, er falsk fremstillet af Teichmann. Kollega Lutzmann har fastslaaet, hvorledes det var i Berlin. Man havde hetzet Kollegerne paa Gaden, men selv havde man været for feje til at stille sig i Spidsen. Kommunisterne havde derimod siddet paa en Café og leet af Massernes Dumhed.

Den tidligere Kollega Armbrust har forsøgt at tale sig fra det ved at fortælle, at han havde været arresteret og derfor ikke kunde være med i Demonstrationen, men Armbrust har slet ikke været arresteret. I Spørgsmaalet om Genoptagelse af de, der paa Grund af det forefaldne i Berlin er udelukkede, bliver der absolut ikke Tale om at optage i gamle Rettigheder. Fra Tilfælde til Tilfælde maa man stedlig dømme om Genoptagelse.

Foranlediget af den store Arbejdsløshed var vi tvungen til at tage Lønnedgangen, og en Forligsmandsafgørelse havde ikke ændret noget heri.

Forbundsledelsen staar paa det Standpunkt, at Lønregulering bør gennemføres Organisationerne imellem. En Forligsmandsafgørelse maa kun finde Sted i yderste Fald.

Paastanden om, at Lønnen er sunken til under Førkrigslønningerne, er ikke rigtig. Før Krigen var Lønsatserne i store Omraader meget lave og stod langt under de nugældende Lønsatser. Vi skal heller ikke forklejne det tilkæmpede.

Ved en Overenskomstforhandling er det ikke altid muligt at afpasse det gunstigste Øjeblik for Afslutningen, og man maa tage det med i Betragtning, hvad under bedre Konjunkturer kan opnaas.

For Maskinarbejderne har vi krævet en 30 pCt.s Løntillæg. Den Fordring er afslaaet og kunde ikke gennemføres, fordi Organisationsforholdene for disse Arbejdere var saa slette. Mange Steder bliver dog nu betalt Tillæg.

Styrker vi vor Organisation, vil vi atter kunne tilkæmpe os Fordele.

Beretningen godkendtes derefter med alle Stemmer mod 1.

Kapitalistisk Arbejdsdeling.

Tobaksarbejdernes Fællesgeneralforsamling i København har vedtaget en Resolution, der udtaler sig for Forbud mod Arbejdsdeling.

Arbejdsdeling staar i disse Tider paa Dagsordenen. Det kunde derfor have Interesse at annalysere, hvilke Fordele Arbejdsdeling har for Arbejderne, og om disse Fordele ikke er saa minimale i Forhold til den Skade denne kan forvolde — rent organisatorisk set —, saa man burde gaa helt bort fra Arbejdsdeling.

Hvis man gaar tilbage i Tiden, vil man finde, at Arbejdsdeling er foretaget saa godt som altid, naar daarlige Arbejdsperioder er indtruffet. Her har dog Provinsen altid været den førende, hvorimod København saa godt som aldrig, og da kun paa en enkelt Fabrik, har man været inde paa Arbejdsdeling. Dette ligger vel for en stor Del i selve Forholdene, idet der i Provinsbyerne som Regel kun er een Fabrik, og at Arbejderne der er som en stor Familie, og staar solidarisk sammen som saadan.

Arbejdsdelingen blev da foretaget paa den Maade, at alle delte Arbejdet, ingen blev arbejdsløse. Dette gav hver enkelt Arbejder et vist Rygstød. Det gav Fabrikanten en vis Følelse af, at her stod han over for Arbejdere, som i det givne Tilfælde vilde staa enige, og herigennem opnaaede Arbejderne gode faglige Fordele til andre Tider.

Denne Arbejdsdeling maa man betegne som solidarisk Arbejdsdeling.

Men nu for Tiden er der sket en stor Ændring i dette Forhold.

Der har vel næppe tidligere i saa høj en Grad som nu været indført Arbejdsdeling. En Masse Provinsbyer har indført denne. For Københavns Vedkommende har man gjort et Forsøg, idet man i Marts 1932 vedtog, at Tobaksarbejderne maatte indføre 40 Timers Ugen uden Lønudligning, for at afhjælpe Arbejdsløsheden.

Der er vel ingen Tvivl om, at hele denne Bevægelse indenfor Tobakken i første Omgang var et Udslag af den Solidaritet, der til enhver Tid er til Stede hos den største Part af Tobaksarbejderne.

Men der er heller ingen Tvivl om, at efterhaanden som Tiden skred frem og Arbejdsdelingen tog

Fart, da svandt ogsaa Præget af det solidariske ved Arbejdsdelingen. Det er blevet til en Regel paa Fabrikerne, at Arbejdernes Tillidsmænd henvendte sig til Firmaerne og henstillede til disse at nedsætte Arbejdstiden, for at undgaa Afskedigelser. Dette skete som Regel, før der var Tale om der skulde afskediges.

Nu ved enhver Arbejder, at kan en Kapitalist faa nogen Profit, da skal han nok sørge for det, selv under de daarligste Forhold. Da saa hans Arbejdere kommer til ham og vil have delt Arbejdet, svarer han dem som Regel imødekommende.

Efter en Tids Forløb sker der imidlertid en hel Række Afskedigelser paa hans Fabrik. Kapitalisten er traadt i Virksomhed. Han ved, at hans Arbejdere vil dele Arbejdet, men paa Fabriken sidder der en Del Folk, som han ikke faar den Profit ud af, som han ønsker.

Derfor skynder han sig at afskedige disse, for at ikke disse skal komme med ved Arbejdsdelingen. Dette har det dobbelte Formaal: at tjene Penge og samtidig sætte Skræk i de Arbejdere, som han finder gode nok til at dele Arbejdet.

Paa dette Tidspunkt træder ogsaa Arbejdernes Tillidsmænd i Virksomhed, og Arbejdet deles af de resterende Arbejdere.

Saaledes foregaar Arbejdsdelingen nu, og man maa betegne en saadan Arbejdsdeling for kapitalistisk Arbejdsdeling.

Det er en Selvfølge, at en saadan Arbejdsdeling kan og maa være til Skade for Arbejdernes Sammenhold som Helhed.

De afskedigede Arbejdere vil til enhver Tid føle sig brøstholdne. Hvorfor ikke dele Arbejdet, før vi blev kastet paa Gaden? vil disse med god Grund sige. Hvorfor delte de andre Kammerater Arbejdet og lod os gaa? Var det ikke en Aftale, at alle skulde dele Arbejdet? Saaledes vil enhver af de afskedigede Arbejdere tænke.

Splittelsen er paa Vej, og Arbejdernes Sammenhold gaar ad Hekkenfeldt til.

Enhver, der er i Stand til at se ud over egne personlige og lokale Interesser, vil hurtigt kunde se, at Arbejdsdelingen har taget en daarlig Vending.

Dens kapitalistiske Tendens er stærkt fremtrædende. Men den har draget den Lære efter sig, at Arbejdernes Sammenhold og Solidaritet har intet med Arbejdsdeling at gøre. Og at Arbejderne — hvis de vil Arbejdsløsheden til Livs — maa sætte hele sin solidariske Kraft ind paa at faa nedsat Arbejdstiden til 7 Timer daglig og 40 Timer ugentlig, med tilsvarende Forhøjelse af samtlige Lønninger.

Karl F. Mikkelsen.

Svar til Karl F. Mikkelsen.

Jeg plejer ellers, naar jeg synes det fornødent, at gøre nogle Bemærkninger til indsendte Artikler i Tilslutning til disse, men den Artikel (Kapitalistisk Arbejdsdeling), som du til dette Nr. af Bladet har indsendt, giver mig Anledning til at fremføre mine Tanker herom i denne særskilte Artikel.

Maa jeg da først spørge: Har du glemt, hvad du skrev i Bladet for Maj 1932: „Var Demonstrationen Bluff", og for Juli 1932: „Garden trak op"?

Hvorledes kan du tilsende Bladet saa modsigende Artikler med saa kort et Mellemrum?

Er det ikke saaledes, at vi skulde søge, ved gode, oplysende Artikler i vort Blad, at gøre vort Forbunds Medlemmer mere forstaaende overfor foreliggende Spørgsmaal, og saa tillader du dig at gøre dig til Talsmand i de 3 Artikler for to hinanden ganske modstridende Opfattelser i samme Spørgsmaal, og endda paa en ret haardhændet Maade.

I din Artikel af Maj 1932 var du højlig forbavset over, at Ludvig Olsen kunde have to forskellige Standpunkter angaaende Arbejdsdeling, og over, at han havde tilladt sig at kritisere Obels Arbejdere, fordi de var gaaet med til dette,

> *som vel var det dyreste, men tillige den fineste Form for Solidaritet.*

Det var videre efter din Artikel,

> *vel netop fordi det kostede noget, at kun en stor Fabrik (C. W. Obels) havde indført 5 Dages Ugen og dermed fulgt Provinsen, som altid havde været et Hestehoved foran, naar det gjaldt Solidaritet, samt at den eneste Forklaring for Ludvig Olsens mærkelige Stilling var, at Demonstrationen for Indførelsen af 40 Timers Ugen ikke havde været andet end Bluff.*

Dernæst til din Artikel af Juli 1932. Du svarer her paa Artikler saavel fra Ludvig Olsen som fra Tillidsrepræsentanterne paa Hirschsprungs Fabrik, og du skriver:

> *Maa jeg som almindelig Arbejder sige til Tillidsrepræsentanterne, at Arbejdsdeling under alle Forhold, hvad enten der ingen Arbejdsløse er eller der er Arbejdsløse, er og bliver et Gode for Arbejderne.*
>
> *Almindelig indført Arbejdsdeling over hele Linien vilde tømre Arbejderne sammen i en Blok. De vilde da hurtigt kunde bortrydde de Vanskeligheder, der vilde fremkomme ved en saadan Arbejdsdeling. Det er simpelt og ligetil — og socialistisk.*

Du skriver videre, at man plejer at henvise til, at en Arbejdsdeling forringer de Arbejdsløses Chance for at faa Arbejde, men efter din Mening: At saadanne Udtalelser, fremsat af en Fabriks Tillidsmænd, kun er skabt til at dele Arbejderne i to Dele, og fremfører du Beviser for, at Arbejdsdeling ogsaa er til Gavn for de Arbejdsløse.

Det er en Parodi, siger du, at tale om, at de Arbejdsløses Chancer forringes, naar Arbejdet atter øges, i en Tid, hvor alle tænkende Mennesker kun tænker paa at bremse Arbejdsløsheden ved ekstraordinære Foranstaltninger.

Du stiller til Slut Spørgsmaalet op, om det ikke er bedre i den nuværende Nødstilstand, der hersker over hele Verden,

at vi tager Hensyn hertil og tager Arbejdstidsforkortelsen, der kun gaar ud paa en Afgrænsning af Arbejdsløsheden, men som i Realiteten holder mange Hjem oppe og hindrer, at for mange unge Mennesker bliver permanente Landevejsriddere, end at vi skal stille os som Hirschsprungs Arbejdere og Tillidsmænd, der staar paa Kravet om en permanent 40 Timers Uge, et Krav, der kun er et Kampkrav, og i Øjeblikket et Propagandakrav.

I Henhold til Forbundets Medlemmers hele Stilling paa daværende Tidspunkt hævder du, at ingen, hverken enkelte Personer eller flere, har Ret til at øve Kritik over for de Arbejdere, der har nedsat Arbejdstiden eller paa anden Maade deler Arbejdet.

Hvorledes kan du faa alle disse Udtalelser til at rime med den Artikel, du i dette Nr. har faaet optaget?

Hvad nyt fremfører du heri imod Arbejdsdelingen? Jo, du har opdaget, at Fabrikanterne først afskediger de Arbejdere, som de har mindst Profit af.

Gjorde de ikke det for ½ Aar siden, da du skrev din forrige Artikel? Har de ikke gjort dette, saalænge Forholdet Arbejdsgiver og Arbejdere har eksisteret, og gør de ikke ogsaa dette, blot efter en større Maalestok, naar Arbejdsdeling ikke finder Sted, og Afskedigelserne finder Sted i et langt større Omfang?

Jeg maa gaa ud fra, at det vidste du paa daværende Tidspunkt, og dette er altsaa ingen Motivering for dit ændrede Standpunkt, og din nye Mening angaaende de Arbejdsløses Interesse i dette Spørgsmaal, da minder jeg dig blot om dit Svar til Ludvig Olsen, da han hævdede, at det undrede ham, at de arbejdsløse vilde finde sig i, at enkelte dannede Privilegium og delte Arbejdet.

Du kunde da ikke tage hans Ord for alvorlige, men mente, at det kun var nogle Kraftudtryk, han skulde bruge.

Jeg forstaar saa udmærket godt, at Medlemmerne kan have forskellige Standpunkter til Spørgsmaalet om Arbejdsdeling, da det Gode og det Onde, der ligger heri, ikke er let at veje op imod hinanden, og særlig da Forholdene er saa vidt forskellige med Hensyn til Arbejdsplads, og hele den Situation, man i det givne Øjeblik er inde i, men derfra og til at skifte Mening paa ½ Aar, uden at Forholdene har ændret sig, og med saa skarpe Udtalelser, som du har fremført i disse forskellige Artikler, er dog lidt for groft.

Erindrer du, at du i Juli-Numret 1932 skrev, at mange mente, at Ludvig Olsens Angreb paa Carl Brunemark for hans Stilling til Arbejdsdelingen hos Firmaet C. W. Obel, var en Dolk til Fællesrepræsentanten.

Du har ganske vist ikke nu i din Artikel nævnt Brunemark, men du var den Gang med til, sammen med de øvrige Arbejdere, at lade ham forhandle og afslutte om Arbejdsdeling.

Hvad mener du nu om Dolken, da du er gaaet over til Ludvig Olsens Standpunkt?

Edm. Olsen.

Arbejdsdeling.

Krisen og den deraf følgende Arbejdsløshed har forvoldt megen Sorg og Ulykke Verden over, heller ikke i vort lille Land er vi gaaet Ram forbi, men har en foruroligende stor Arbejdsløshed, endskønt der er bleven gjort, hvad der har staaet i Regeringens Magt, for at afhjælpe Arbejdsløsheden.

For at modarbejde Krisen indenfor vort Fag, vedtog man i sin Tid at søge indført 40 Timersugen uden Lønudligning. Dette vilde for de endnu i Arbejde værende Kolleger være et stort Offer, men man haabede herigennem at faa en stor Del af vore Arbejdsløse i Arbejde. Som det jo er bekendt, var denne Vej ikke farbar, da Forslaget mødte stærk Modstand hos vore Arbejdsgivere.

Da Arbejdsløsheden stadig steg, blev man paa en Del Fabriker enige om, at det vilde være bedre, om man delte det Arbejde, som fandtes blandt de, der endnu var i Arbejde, for derved at undgaa yderligere Afskedigelser. At man derved afskar de Arbejdsløse fra Muligheden til at faa Arbejde, mente man ikke havde nogen Betydning, da denne

Mulighed jo var yderst ringe. Vi har hidtil kæmpet for at gøre Arbejdsmulighederne større for vore Arbejdsløse, men nu udelukker man dem helt; her hører altsaa Kammeratskabet op.

Man opnaar ved denne Deling af Arbejdet tre Klasser af Medlemmer: de fuldt beskæftigede, de delvis beskæftigede og de Arbejdsløse. Nogen ensartet Deling er her ikke tale om, men sikkert er det, bliver denne Deling gennemført overalt, da er den Arbejdsløse sikker paa, saalænge Krisen varer, intet Arbejde at kunne opdrive.

Hvilke Chancer har saa de, som har stemt for Deling af Arbejdet, uden at de Arbejdsløse kommer i Betragtning for at forblive i Arbejde? Ingen. De kan i Dag, saavel som i Morgen, staa blandt dem, som de selv har været med til at afskære fra Muligheden for at faa Arbejde, da Arbejdsgiverne intet Tilsagn har givet om, at de ikke vil afskedige.

Altsaa, Arbejdsgiverne kan afskedige, men Arbejderen er stavsbunden, thi det maa vel være umoralsk, naar man stemmer for at dele Arbejdet, paa Bekostning af de Arbejdsløse da at forsøge at komme ind paa en Fabrik, hvor man endnu ikke har lukket for alle andre, og hvor de Arbejdsløse endnu har en Chance.

Enhver Deling af Arbejdet, hvor der ikke skabes samme Ret for alle Medlemmer til det forhaandenværende Arbejde, er forkastelig. Kan man ikke faa en retfærdig Ordning, maa man ikke gaa med til en uretfærdig Deling, da dette vil skabe Splid og virke skadelig for vor Organisation i en Tid, hvor netop Sammenholdet er saa nødvendigt; men man har ingen Ret til at gøre den lille Chance, som den Arbejdsløse endnu har til at faa Arbejde, helt illusorisk. *Georg Willumsen.*

Replik.

Strøtanker fortsat.

Kollega Gellin har i Marts-Fagbladet en Opsats, som han har givet Tittel: „En, der ikke kan tænke".

Det er jo ellers en Kendsgerning, at det første Skridt til Forbedring, naar man har begaaet en Fejl, er at erkende den, men at erkende, at man ikke kan tænke, er jo ikke til at rette; Tænkning skyldes jo som bekendt højere Magter.

Naar jeg bliver nævnt i Forbindelse med, hvad jeg skrev om Moskovitterne i Fagbladet i Februar, saa vil jeg gerne erkende Titlens Berettigelse, for det, Gellin skriver, er jo nærmest efter Formlen: „God Dag, Mand!" "Økseskaft".

Jeg har jo ikke paa nogen Maade omtalt det Opbygningsarbejde, som foregaar i Rusland, jeg har nemlig alle Dage været Ynder af Realiteter og Kendsgerninger, men naar saa er, taler jeg naturligvis ikke om, hvad der paa det Omraade sker i Rusland, for det kender jeg ikke, medens jeg paa den anden Side er fuldt klar over, at det gør Gellin endnu mindre, da han jo sværger til de Stalinske Bulletiner, og vil dø paa, at alt, hvad der kommer fra anden Side, er Løgn og forbandet Digt, og saa gør han, hvad enhver ægte Moskovit skat, han lader Stalin tænke for sig, og at Stalin tænker ægte Stalinsk, er jo Gellin fuldt klar over, antageligt.

Naar Gellin dernæst giver sig af med at angribe Socialdemokratiet, saa er det jo det danske Moskvaorgans Usandheder og Perfedier, han gengiver, og jeg skal gerne give Gellin den Ros, at han gengiver paa en saa genial Maade, at selv Børn kan opdage Uhyrligheden i hans Sammensurium.

At forsøge paa at give Gellin en blot minimal Forstaaelse af, hvad der foregaar omkring ham, skal jeg afstaa fra, da det vil være „spildte Guds Ord paa Balle Lars", for at bruge en Hostrupsk Vending.

Jeg sidder lige og har læst om en Demonstration, som Moskvas danske Disciple har søgt foretaget mod det herværende tyske Gesandtskab, i Anledning af de Hitlerske Rædsler nede i Tyskland. Hvor dum og hyklerisk er ikke en saadan Forestilling, arrangeret af Folk, som selv sværger til Diktaturet. Nu gør Hitler, hvad Tysklands Moskovitter vilde have gjort i omvendt Orden.

Hvad vilde Gellin sige, dersom vi Socialdemokrater gik i Demonstration til det russiske Gesandtskab, for at protestere mod de Rædsler, som er foregaaet og stadig foregaar overfor anderledes tænkende i Rusland. Men Sammenligningen ligger vel sagtens for højt for Gellin.

Men videre Tyskland! Hvis virkelig Moskovitterne var i Stand til at tænke selvstændigt, vilde de grue for, hvad deres tyske „Medtænkere" har foraarsaget nede i Tyskland. For det skal netop slaas fast, at de Hitlerske Forbrydelser mod de tyske Arbejdere, som er paabegyndt og sikkert vil blive endnu uhyrligere (den gode Vilje skorter det i hvert Fald ikke paa), er en direkte Følge af det Splittelsesarbejde, som de tyske Moskovitter har foretaget i Tyskland.

Med Arbejderklassens 14—15 Mill. Vælgere, og mere eller mindre Støtte fra de demokratiske Partier, vilde Hitler aldrig være kommen til Magten. Men overfor en splittet Arbejderklasse, hvis ene Part tilmed ikke lægger Skjul paa, at man vil Dik-

tatur a la Rusland, faar Overklassen ikke alene let Spil, men alle uden for den egentlige Arbejderklasse er bleven banket sammen mod Arbejderne, og Resultatet foreligger nu.

Jeg betænker mig ikke paa at kalde Moskvas Agitation for Verdensrevolution og Arbejderdiktatur for forbryderisk mod Arbejderklassen, saa meget som jeg føler mig overbevist om, at Stalin ved Besked med, at det er Vrøvl med Verdensrevolutionen, men skal bruge dette Slagord overfor de russiske Arbejdermassers Utilfredshed, med Paastanden om, at naar det ikke gaar som det skal i Rusland, saa er det Vesteuropas Socialdemokrater, der har Skylden, fordi de ikke vil lave Revolution, ja, han gaar jo endda saa vidt i sit Charlataneri, at han dikterer vore Hjemmemoskovitter at hævde, at naar den danske Regering faar gennemført en Besparelse paa 6 Mill. Kr. paa vort Militærbudget, er det fordi vi vil overfalde Rusland. Ja, det er sindssvagt, og kan kun være fremsat for at putte de stakkels russiske Arbejdere Blaar i Øjnene, og Gellin og Konsorter hopper glædeligt paa Vrøvlet.

Jeg skal forsøge at forklare Gellin, hvad jeg har ment med min Artikel, nemlig, at et Diktatur ikke er eftertraktelsesværdigt for selvstændige og tænkende Mennesker.

At det russiske Folk er underkastet Diktatur, det er en Kendsgerning.

Hvor er de henne alle den russiske Revolutions store Navne: Sinovjev, Kamenev, Rukow, Trotzky o. s. v. i en Uendelighed; de er erklærede for at være det værste af det værste af Stalin, og er saa drevet ud af Paradiset, samtidig med har han opnaaet at blive nogle besværlige Konkurrenter kvit.

Det samme gjorde Robespierre under den franske Revolution i 1789; han lod alle, der stod ham i Vejen, guilotinere, men han gjorde det alligevel ikke mere grundigt, end at en skønne Dag var der en, der var stærkere end ham, og saa maatte hans Hoved rulle.

Hvad der sker med Salin, ved jeg ikke, men jeg ved i hvert Fald saa meget, at en idealistisk Diktator vel ikke med sin gode Vilje gør det Folk, han dikterer sin Vilje, Fortræd i den Forstand, at han lader det gennemgaa unødige Lidelser, men paa den anden Side, vil en Demagog meget let kunde gøre sig til Herre i et Land, hvor Diktaturet raader, og saa ve det arme Folk. I den Henseende venter Rusland maaske kun paa sin Napoleonskikkelse.

Blot man har minimal historisk Kundskab ved man, at de fleste Diktatorer faar en voldsom Afslutning, og hvad de har skabt af godt eller ondt, udslettes mere eller mindre.

Uafhængighedserklæringen, som blev til paa Nationalforsamlingen i Philadelfia under den saakaldte amerikanske Frihedskrig (Friheden maa kun forstaas i Løsrivelsen fra England), indeholder Formlen om Frihed, Lighed og Broderskab. Hvorledes Amerikanerne har ført denne Formel ud i Livet, behøver vel ikke nogen nærmere Udredning her; enhver ved jo, hvorledes Tilstandene er i Kapitalismens forjættede Land; men denne Formel, der ogsaa blev den franske Revolutions Devise, er senere bleven den, der har samlet Arbejderklassens Millioner Verden over til et enstemmigt Krav om, at Frihed, Lighed og Broderskab blev mere end en tom Talemaade.

Og Arbejderklassen er naaet langt frem til Knæsættelse af denne Devise, men det skulde ikke gerne gaa, som saa ofte før, at naar Arbejderklassen har været Murbrækker for de nye Ideer, saa har andre Samfundsklasser høstet Frugterne af Underklassens Ofre, men her er netop Svagheden, at en Del af Arbejderklassen ikke forstaar sin Begrænsning, men alle Tider, naar Pæren har været ved at blive moden, har gabet højere end Kæberne har kunnet holde til. Jeg vil her pege paa Italien, Bayern, Ungarn og Finland, hvor man forsøgte at efterabe Rusland, uden Forstaaelse af, at hvad der var muligt i Rusland med en Befolkning af Analfabeter, der alle Dage havde levet under et Overklassediktatur, ikke slavisk kunde eftergøres andet Steds, og Resultatet blev en Nedsabling af Arbejderklassen og et Diktatur modsat det, man havde ventet.

Og det er netop det samme, Moskovitterne gør Forsøg paa herhjemme. Ved deres uartikulerede Skraal med den russiske Parole om Verdensrevolutionen, og dens paa Maven krybende Tro paa alt, hvad Stalin fortæller, gør de dem hæderlige Anstrengelser for at ødelægge 60 Aars intensivt Arbejde for Højnelse af Arbejderklassen, og for at forskertse den nærliggende Mulighed for den fulde Overtagelse af Samfundets Forvaltning.

At danske Arbejdere i større Tal vil gaa paa Verdensrevolutionsvrøvlet, er vi sikkert for nøgterne til herhjemme, saa meget mere som der foregaar Omvæltninger saa at sige hver Dag, og netop fordi de sker saa hyppigt, er vi Mennesker villige til at overse dem. Men jeg vil have Lov til at pege paa den lige vedtagne Rentenedsættelse, det er den hellige og ukrænkelige Ejendomsret, der her er pillet ved, ligesom Læren om Kræfternes frie Spil ogsaa har lidt et Grundskud igennem de Statsforanstaltninger, som indeholdes i Kriseforliget, og som Arbejderklassen har i sin Magt at videreføre, naar den erkender Sammenholdets Magt, ved hvis

Hjælp vi indenfor en overskuelig Tid vil være i Stand til at erobre den politiske Magt og dermed skabe fri Bane for Udformningen af de socialistiske Ideer.

Jeg er alle Dage bleven kaldt moderat, men uden at være ubeskeden, vil jeg hævde at være i Besiddelse af mere virkelig Radikalisme, end de fleste, der gaar omkring og bryster sig med at være radikale.

Af de „Radikalere", jeg har kendt, har de fleste vist deres Radikalisme ved den radikale Maade, de har forstaaet at røgte egne Interesser; en Del har været Enthusiaster, hvor Flammen hurtigt er gaaet ud, naar de stod overfor Livets Virkelighed, og en Del var haardkogte „Radikalere", fordi de var ganske uimodtagelige for Livets Realiteter.

Menneskehedens March fremad har været træls, men jeg regner Kampen imod Naturkræfterne for smaa imod Kampen imellem Menneskene indbyrdes. Ikke desto mindre har vi Arbejdere sat os det store Maal at udrydde Menneskenes Kamp mod hinanden ved Fjernelse af Klassemodsætningerne.

Fra Tidernes Morgen var der Herskere og Beherskere, hvilke sidste alle Dage havde den Opgave at skulde forsøde Tilværelsen for de Herskende.

Naar Krapotkin, Anarkismens mest ideale Tænker, gjorde sig til Talsmand for Individets Ret, og hævdede, at naar man tilfulde værdsatte sin egen Ret, krænkede man ikke andres, saa er dette jo kun en Videreføring af Jesus Paabud i Bjergprædikenen, om ikke at gøre mod andre, hvad man ikke vilde have disse andre skulde gøre mod en selv.

Det er 2000 Aar siden denne Broderskabets store Idé fødtes, og Præsteskabet, der skulde efterleve den og føre den ud i Livet, affandt sig hurtigt med de Herskende og bortforklarede de klare Ord med en Anvisning paa det hinsides, og sikrede sig derved en stor Part af Lammestegen, ja, enhver af os ved jo, hvorledes Præsteskabet den Dag i Dag, paa faa hæderlige Undtagelser nær, tordner imod Ugudeligheden i Arbejderklassen, naar denne ogsaa kræver sin Plads i Solen.

Men Broderskabsideen er derfor ikke død, og det er Arbejderklassens store og stolte Opgave at være dens Vaabendrager, og igennem Solidaritet og Sammenhold føre den frelst over alle Skær.

Der sker saa meget omkring os, som man daarligt lægger Mærke til eller trækker paa Skulderen af.

Jeg har hørt Arbejdere tale haanligt om Folkeforbundet, og Guderne skal vide, at meget af, hvad der foregaar der, er til at græde over; men paa den anden Side er de Arbejdere, der haaner Folkeforbundet, Folk, der ikke kan se ud over deres egen Næsetip.

Folkeforbundet indebærer Kimen til Udformningen af Broderskabstanken, og vi Arbejdere har i vor Magt at gøre Folkeforbundet til det Instrument, det skal være, ved at delegere de Folk dertil, som virkelig vil skabe Fred paa Jorden, og som kan uskadeliggøre de mægtige Kræfter, som er Broderskabsideens naturlige Fjender, nemlig Kapitalisterne og deres Lakajer, saa kan vi Arbejdere med Sindsro lade disse sidste være ene om at latterliggøre Folkeforbundet.

Der er ogsaa Arbejdere, der taler om, at Fagforeningerne ikke maa føre Politik! Det maa være Reminicentser fra Syndikalismen (Tilhængere af Fagforeningernes Overtagelse af Produktionen); thi selve Syndikalismen er jo forladt af Guder og Mennesker.

Indenfor vort Fag har vi kun en Syndikalist tilbage, men han er til Gengæld ogsaa tilstrækkelig forbenet og farer omkring lig den sidste Mohikaner med hævet Tomahauk, uden at det dog er lykkedes ham at samle Skalpe, saa lidt som at forøge sin Stamme.

Fagforeningerne maa ikke føre Politik. Den Opfattelse er dog selv Moskovitter for dum, de vil have Politik i Fagforeningerne, blot den er, hvad de kalder kommunistisk.

At Folk, der vil gælde for forstandige Mennesker, kan komme med sligt Vrøvl.

Den gamle, saa ofte gentagne Talemaade, at Politik er Brød, er jo dog saa sand saa sand. For Tobaksarbejdernes Vedkommende vil jeg pege paa Tobaksbeskatningsloven og hvad det betød, at vi havde Indflydelse politisk, og iøvrigt bede alle betænke, hvad de sociale Love betyder for Fagforeningerne, og sidst, men ikke mindst Tugthusloven, denne Blomst paa Klassesamfundets Møddding. Skulde det ikke være en Opgave for Fagforeningerne at faa ført en Politik, som afskaffede denne Lov og hindrede andre lignende. Der er Arbejdere, der skriger sig hæse i Anledning af Forbudet imod Lockouten, en anden Regering vil i næste Omgang kunde forbyde Strejker.

I Herrer Protestanter mod Politik i Fagforeningerne, forsøg at tænke den Tanke til Ende, om Arbejderklassen ikke har i sin Magt at hindre nogen Slags anden Regering, det vil muligt sætte Skaar i Eders „Radikalisme", naar I skulde tænke saa langt, og det er maaske for meget forlangt, for hvad har I saa at falde tilbage paa. Nej, er der nogen, der bør være interesseret i Politik, saa er det Arbejderne og ikke mindst som fagorganiseret Arbejder.

Og til Slut kun dette: Vi lever i en Mørketid, men saa sandt som Solen ikke standses paa sin Bane, vil heller ikke Arbejderklassen lade sig standse paa sin March fremad, og jo mere ubrydeligt vi staar sammen, jo før vil Mørket blive brudt, saa vi kan vandre ind i det forjættende Morgenskær, hvor Devisen „Frihed, Lighed, Broderskab" er mere end en Talemaade.

Endelig vil jeg gerne have Lov til at yde min fulde og udelte Tilslutning til Edm. Olsens fortrinlige Kommentarer til Gellins Artikel.

Louis Jespersen.

Fra Husassistenterne.

Ethvert Menneske har Evner i visse Retninger. Disse Evner maa udvikles gennem Oplysning til Glæde for det enkelte Menneske og til Gavn for Samfundet. Oplysning — det er jo ikke at fylde Kundskaber om et hvilket som helst Emne i tomme Hoveder; nej, det er at bringe Næring til slumrende Tanker og Ideer.

„Vor Tid tillader os desværre ikke at tage ret megen Del i Oplysningsarbejdet". Saadan lyder det fra Husassistenten. Det er desværre sandt. Men hvad vi saa end maa undvære i vor knapt tilmaalte Fritid, saa lad os endelig ikke undlade at søge Oplysninger om de Problemer, der angaar vore Arbejdsforhold. Husassistenterne maa forstaa, at vi har Brug for dem, hvor Afgørelserne falder. Gang paa Gang er vi paa Forbundets Kontor ude for Tilfælde, hvor nødstede, unge Husassistenter henvender sig til os for at faa Hjælp. Her er Opringninger fra unge Kvinder, som ikke kender Spor til Lovene mellem Husbond og Medhjælper. Naar saa Vedkommende er ude for et Tilfælde, som hun ikke selv kan klare, da finder hun Fagforeningen.

En ung Pige fra Provinsen søger en Plads i København. Hun rejser hertil og kommer i sin Plads; men nogen Tid efter faar hun den Besked, at nu kan hun ikke bo i Pladsen længere, hun maa søge sig et Logi i Byen. Som Erstatning erlægges — 5 Kr. om Maaneden til Logi. Enhver kan forstille sig at være i en saadan ung Piges Sted. Ukendt med københavnske Forhold staar hun der og skal betale Logi af sin Maanedsløn. Det kan man vel nok kalde Lønnedsætning under Dækning. En Slægtning af den unge Pige sørgede for, at hun blev Medlem af Fagforeningen, og hun fik Plads gennem vort Anvisningskontor.

Et Tilfælde, som er betegnende for det Sløseri, der ofte udvises fra Husassistenten angaaende Organisation: En ikke helt ung Kvinde sidder paa Kontoret og fortæller, at hun er arbejdsløs — om vi ikke kan hjælpe hende? Hun maa jo først være Medlem, og det vil hun ogsaa være; men hun kan ikke betale Indskud og Kontingent. Paa vor Forespørgsel, om hvorfor hun ikke havde søgt hertil, medens hun arbejdede og tjente Penge, svarede hun paa den sædvanlige, undvigende Maade, at hun nok havde haft Kendskab til Husassistenternes Organisation, men —

Det er dette „men", vi skal tage op. Det, vi skal modarbejde, er Ubeslutsomheden og Tænken som saa: Der er Tid nok.

Til enhver organiseret Arbejder: Agitér for Husassistenternes Organisation. Lad os faa Husassistenten indprentet Solidaritetsforstaaelsen, saa hun gennem sin Organisation kan faa ordentlige Arbejdsvilkaar og dermed Lejlighed til personlig Udvikling. Arbejderklassen kan ikke tillade, at der findes Kvinder, som paa Grund af deres „tjenende" Stilling føler, at det ikke kan nytte noget, naar Tankerne henledes paa Kampen mod Uvidenheden.

Hvis der ingen Afdeling er, hvor Husassistenten bor, skriv da til Hovedkontoret, Rosengaarden 14, København K., og Oplysninger gives.

En organiseret Husassistent.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 24. Marts 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Kriseundst. og ifl. Lov 180	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1089	265	824	151	67	84	31	50	32	23
Aarhus	72	36	36	16	10	6	7	5	2	1
Esbjerg	240	123	117	44	12	32	6	16	2	2
Frederic.	111	57	54	44	18	26	14	15	1	5
Hadersl.	51	23	28	7	5	2	0	2	5	0
Hjørring	10	0	10	3	0	3	0	2	0	1
Holsteb.	360	139	221	77	34	43	22	33	6	7
Horsens	396	201	195	41	24	17	13	16	3	1
Kolding	23	15	8	18	11	7	6	3	1	3
Nakskov	32	14	18	9	2	7	0	7	0	0
Nyborg	43	11	19	27	10	17	7	14	2	1
Nykø. F.	280	44	236	24	8	16	8	3	0	2
Nykø. M.	93	46	47	41	20	21	10	7	4	4
Odense	457	219	238	89	49	40	33	28	13	8
Slagelse	157	79	78	4	1	3	0	3	1	0
Svendb.	112	40	72	13	3	10	2	5	1	1
Vejle	11	10	1	1	0	1	0	0	0	0
Viborg	136	22	114	132	18	114	5	26	8	43
Tils. i Prov.	3660	1344	2316	741	292	449	164	235	81	102
Kbhv.: „Enigh."	3428	1115	2313	1439	436	1003	131	418	68	281
Cigarsor.	973	373	600	328	114	214	76	80	13	65
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4401	1488	2913	1767	550	1028	307	498	81	346
Ialt . .	8061	2832	5229	2508	842	1460	471	733	162	448

Lønstatistik for Juli Kvartal 1932.

For Juli Kvartal 1932 er der indkommet 6361 Besvarelser.

Heraf var de 4833 for akkordlønnede, 655 for ugelønnede, 818 arbejdsløse, 18 syge, 18 Lærlinge og Elever og 19 ugyldige.

Iøvrigt henvises til nedenstaaende Skemaer.

Specifikation over Besvarelsesantallet i de enkelte Afdelinger.

Afdeling	Akkord-lønnede	Time-lønnede	Arbejds-løse	Syge	Lærlinge og Elever	Ugyldige	Besvarel-sesantal ialt	Medlemsantal den 30/9 1932	Det virkelige Arbejdsløs-hedsantal d. 30/9 1932
Kbhvn. I	1992	233	415	6	0	3	2649	3455	842
— II	647	119	110	1	0	5	882	981	176
Aalborg	588	128	3	1	0	0	720	1064	89
Aarhus	48	4	12	0	1	1	66	76	26
Esbjerg	143	15	21	0	2	2	183	236	38
Fredericia	88	8	16	0	0	0	112	112	13
Haderslev	34	8	0	0	0	0	42	52	22
Hjørring	7	0	0	0	0	0	7	10	3
Holstebro	216	16	0	0	0	0	232	364	29
Horsens	258	38	28	1	5	0	330	376	32
Kolding	12	1	0	0	1	0	14	21	7
Nakskov	28	0	4	0	0	0	32	31	3
Nyborg	0	0	30	0	0	0	30	27	27
Nykøbing F.	124	5	0	0	0	0	129	235	13
— M.	57	7	19	1	0	0	84	90	27
Odense	373	42	26	5	9	2	457	460	27
Slagelse	136	14	1	2	0	4	157	155	1
Svendborg	77	15	4	0	0	1	97	112	25
Vejle	5	0	1	1	0	1	8	10	2
Viborg	0	2	128	0	0	0	130	141	139
Tilsammen	4833	655	818	18	18	19	6361	8008	1541

Gennemsnitstimeløn for ugelønnede Arbejdere.

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Kvindelige Arbejdere:			
Gulvpiger	360	0	74
Unge Kvinder	15	0	56
Dækssorterere à Kr. 53,00 ugentlig	8	1	10
Dæksmagere: 1 à 49,92, 73 à 53,00 og 14 à Kr. 54,96 ugentlig	88	1	11
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Aalborg	13	1	03
Elever	7	0	47
Desforuden var der i Marketenderi beskæftiget 13 Kvinder.			

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Mandlige Arbejdere:			
Arbejdsmænd	132	1	27
Unge Mænd	13	0	93
Cigarsorterere: 1 à Kr. 67,80, og 1 à Kr. 76,00 ugentlig	2	1	50
Cigarmag.: 1 à 57,50, 2 à 60,00 og 1 à Kr. 75,00 ugentlig	4	1	32
Lærlinge	11	0	54
Marketendere: 1 à Kr. 80,00 og 1 à Kr. 87,20 ugentlig	2	1	74
Endvidere var der beskæftiget som Mestre og Portner 5 Mænd.			

Gennemsnitsfortjenesten for samtlige Arbejdere er **Kr. 1,26 pr. Time** og **Kr. 60,48 pr. Uge.**

Gennemsnitstimeløn for Akkordarbejdere.

	Haandarbejdere							Formarbejdere							Cigarsorterere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	846	742	1	48	104	1	29	175	32	1	24	143	1	28							
— II															168	160	1	55	8	1	40
Aalborg	68	68	1	43				36	36	1	40				14	14	1	74			
Aarhus	9	9	1	35				6	6	1	09				2	2	1	71			
Esbjerg	3	3	1	54				47	47	1	50				11	11	2	10			
Fredericia	20	20	1	40				2	2	1	18				7	7	1	27			
Haderslev	1	1	1	64				1	1	1	95				3	3	1	73			
Hjørring								1				1	0	79	1				1	1	09
Holstebro	12	12	1	18				46	46	1	29				14	14	1	59			
Horsens	51	51	1	64				50	50	1	47				14	14	1	80			
Kolding	2	2	1	23				1	1	0	98				1	1	1	51			
Nyborg *)																					
Nykøbing F.	2	2	1	67				3	3	1	53				13	8	1	66	5	1	60
— M.	7	7	1	34				2	2	1	23				3	3	1	29			
Odense	130	127	1	55	3	1	42	20	19	1	19	1	1	66	20	19	1	49	1	1	36
Slagelse	22	22	1	52				15	15	1	34				9	9	2	01			
Svendborg	13	13	1	64				3	3	1	61				4	4	1	44			
Vejle								5	5	1	02										
Viborg **)																					
Gennemsn. for hele Landet	1186	1079	1	49	107	1	29	413	268	1	36	145	1	28	284	269	1	60	15	1	44

	Cigarillossorterere							Vikkelmagere							Overrullere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I								43				43	1	35	100				100	1	21
— II	57	20	1	58	37	1	49														
Aalborg	38	8	1	62	30	1	27								17	17	1	33			
Esbjerg								2				2	1	13	4	4	1	21			
Fredericia															5	4	1	14	1	0	93
Haderslev	1	1	1	88											7	7	1	53			
Hjørring								1				1	0	70	2				2	0	87
Holstebro	7	2	1	53	5	1	33								19	16	1	32	3	1	04
Horsens	7	1	1	74	6	1	66								2				2	1	24
Nykøbing F.																					
— M.															10	10	1	48			
Odense	13	6	1	39	7	1	37	3	3	1	32				13	11	1	14	2	1	56
Svendborg	3				3	1	44								3	3	1	85			
Gennemsn. for hele Landet	126	38	1	56	88	1	41	49	3	1	32	46	1	33	182	72	1	34	110	1	20

	Maskinpapirvikkelm.				Maskinpapirovr.				Vikkelvendere				Perfektomaskine				Cigarformaformask.			
	Kvinder				Kvinder				Mænd				Kvinder				Mænd			
	Antal	pr. Time			Antal	pr. Time			Antal	pr. Time			Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		
		Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre	
København I	8	1	17		9	1	18													
Aarhus																	1	0	85	
Fredericia																	1	1	32	
Holstebro													1	1	15					
Nyøkbing M.																	2	1	05	
Odense																				
Slagelse									1	1	32									
Gennemsnit for hele Landet	8	1	17		9	1	18		1	1	32		1	1	15		4	1	07	

* Nyborg alle arbejdsløse.
** Viborg alle arbejdsløse.

	Cigarillosformatormaskine							Cigarillosmagere							Dæksmagere			Ombladstrippere			Indlægsstrippere		
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	67				67	1	30	294	3	1	18	291	1	22	131	1	12				300	1	02
Aalborg	164				164	1	46	2				2	1	18	68	1	08	23	0	83	53	0	85
Aarhus	2				2	1	08	12	4	1	00	8	1	21	3	0	87				9	0	77
Esbjerg	8				8	1	11	14	13	1	49	1	1	63	12	0	95	2	0	84	18	0	78
Fredericia	1				1	1	08	27	16	1	13	11	1	10	8	0	98	7	0	77	7	0	72
Haderslev	7	2	1	60	5	1	15								2	1	08				1	0	87
Hjørring								1				1	0	85							1	0	84
Holstebro	38				38	1	27	1				1	1	32	15	0	87	16	0	72	7	0	75
Horsens	16				16	1	28	22	6	1	18	16	1	33	26	1	21	8	1	12	43	1	12
Kolding								5	4	0	86	1	1	10	1	1	25				2	0	91
Nykøbing F.	70				70	1	54	2				2	1	31				1	0	73	17	0	83
— M.	*12				12	1	13								5	1	29	2	0	76	8	0	72
Odense	14				14	1	27	45	2	1	13	43	1	26	33	1	39				63	1	11
Slagelse								50	22	1	28	28	1	37	11	0	99				21	0	87
Svendborg	16				16	1	31	6	2	0	97	4	1	07	9	1	06	5	0	73	7	0	65
Vejle																							
Gennemsn. for hele Landet	415	2	1	60	413	1	39	481	72	1	22	409	1	23	324	1	12	64	0	82	557	0	98

	Maskintilbered.			Klistrere			Stiftere						Karduserere					
	Kvinder			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder		Ant. ialt	Mænd			Kvinder	
	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time
		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	17	1	07																	
— II				91	1	17	28	6	1	41	22	1	10	40				40	1	28
Aalborg	17	0	93	8	1	32	1				1	1	39	18	1	1	54	17	1	10
Aarhus	2	0	89	2	1	18														
Esbjerg	5	0	93	7	1	03	3				3	1	15	6	1	2	25	5	1	27
Fredericia				3	0	96														
Haderslev	3	1	02											7				7	1	13
Hjørring																				
Holstebro	6	0	92	3	1	00	1				1	1	22	2	2	1	71			
Horsens				10	1	14	2				2	1	17	7				7	1	10
Kolding																				
Nakskov														17	6	1	28	11	1	32
Nyborg																				
Nykøbing F.	9	1	05	4	1	24														
— M.	1	0	96	3	0	76	1				1	0	94	1				1	0	82
Odense	4	0	95	9	1	37	1				1	1	41							
Slagelse				7	0	93														
Svendborg	2	0	98	3	0	97								2				2	1	01
Gennemsn. for hele Landet	66	0	99	150	1	15	37	6	1	41	31	1	13	100	10	1	49	90	1	21

	Arbejdsmænd			Kartonagearbejdere							Kv. Cigaret- og Røgtobaksarb.			Automatpakkere			Løsgøring			Gulvpiger		
				Ant. Ialt	Mænd			Kvinder						Kvinder			Kvinder					
	Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I																	2	0	91			
— II	48	1	99								162	1	23	2	1	20	51	1	14			
Aalborg	11	1	60	28	2	1	73	26	1	14	3	0	88				19	1	10			
Esbjerg																	1	0	98			
Haderslev	1	1	42																			
Holstebro	11	1	36								17	0	87									
Nakskov	8	1	30								2	1	16							1	0	96
Nykøbing F.																				3	0	98
Odense																	4	1	14	1	0	77
Svendborg																				1	0	74
Gennemsnittet for hele Landet	79	1	77	28	2	1	73	26	1	14	184	1	19	2	1	20	77	1	12	6	0	90

*) Ekstra Kompletmaskiner.

Maskine og Menneske.

Der er de sidste 2—3 Aar sket en stor Omvæltning indenfor vort Fag.

Maskinen overflødiggør Arbejderne og kaster dem skaanselsløs paa Gaden, den truer med helt at ødelægge vort Fag. At Medlemmerne begynder at ængstes, ja, at nogle endog har tabt Troen paa at komme i Arbejde ved Faget mere, er meget forstaaeligt.

Er der ikke noget meningsløst i, at nogle svenske Kapitalister faar Lov til uhindret og uden stor Beskatning at oversvømme Danmark med deres Patent, og samtidig være Skyld i, at danske Arbejdere kastes paa Gaden. Der er efter Sigende endog stor Efterspørgsel fra danske Fabrikanter efter disse Maskiner. Der er vel ingen, som tviver paa, at disse Maskiner stadig bliver forbedrede, og en skønne Dag er de fuldendt, da kan der laves alt, hvad der hedder Cigarer og Cerutter, bare ved en simpel Omstilling. Ja, det er et sort Billede, men desværre et Faktum.

Fra Forbundet ser man ikke, der bliver skredet ind, tværtimod. Kongressen skuffede i høj Grad paa dette Punkt.

Jeg kommer til med det samme at minde om, at Horsens Afdeling vedtog med hele Afdelingens Sanktion at sende et Par Mand til København, for at meddele Hovedbestyrelsen vor Mening om Maskinen og hvad der kunde foretages imod den. Hvad saa man? At Hovedbestyrelsen ligefrem haanede disse Mennesker i Stedet. Dette er vel et Par Aar siden.

Jeg forstaar ikke vor Hovedledelses Standpunkt. Gaar man og luller sig ind med, at vi ikke maa gaa imod Udviklingen? (Kan man kalde det Udvikling, at alle tekniske Hjælpemidler, som fremkommer, bliver brugt imod Arbejderne, i Stedet for at disse skulde gavne os.)

Eller er det Arbejdernes Overtagelse af Produktionen, man venter paa, saa er jeg bange for, at ikke nogen af os kommer til at opleve det.

Kommer Maskinen Kunden tilgode?

Nej, desværre heller ikke det. Kapitalen løber med hele Gevinsten, og ingen anden.

Arbejderne, som beskæftiges ved Maskinen, bliver nervøse og ødelagt i en forholdsvis ung Alder.

Haandarbejdere, tro ikke, at Maskinen gaar jer forbi; om kort Tid vil den ogsaa kunne lave „Bananen".

Maa jeg slutte med ogsaa at opfordre til Diskussion, som K. Eriksen anbefalede, saa vilde vi maaske engang inden længe opnaa et Resultat.

Medlem Nr. 4577, Horsens.

— — —

Jeg maa først protestere imod, at vor Hovedledelse skulde have haanet det Udvalg, som af Horsens Afdeling var sendt til København.

Jeg ved ikke, hvor Indsenderen har dette fra.

Endskønt Udvalget uanmeldt kom til København, blev samme Dag, med den korte Frist, som var til Raadighed, indkaldt til Forretningsudvalgsmøde, for at give Udvalget Lejlighed til at fremføre de Tanker, man havde paa Samvittigheden.

Efter den oplæste og godkendte Protokol, var det første, der skete paa dette Møde, at jeg som Forbundets Formand bød Udvalget velkommen, og paa Forbundets Vegne udtalte Tilfredshed med, at Horsens Afdelings Medlemmer viste sig interesserede i Fagets Forhold.

Dette kan vel ikke siges at være en Haan, ej heller, at Forretningsudvalget, efter Anmodning fra Udvalget, lovede at forelægge Forslag om Afholdelse af et Formandsmøde til Drøftelse af de forelagte Spørgsmaal, eller at Hovedbestyrelsen tiltraadte dette Forslag, skønt man havde store Betænkeligheder ved at tage dette Møde saa nær op til Kongressen.

Den ærede Indsender maa da ogsaa kende de Folk, der mødte som Udvalg, daarligt, hvis han kan tro, at de ikke ved det paafølgende Formandsmøde eller ved Kongressen skulde have paatalt en eventuel udvist Haan fra Hovedledelsens Side.

Jeg afviser derfor den fremsatte Udtalelse som ganske urigtig.

Til Spørgsmaalet angaaende Maskinerne i vort Fag har jeg gentagende Gange givet en Redegørelse herfor, ogsaa her i Bladet, og jeg skal derfor kun give nogle korte Bemærkninger hertil.

Det vilde være urigtigt at forlange, at man ikke særlig skulde se paa Spørgsmaalet Maskiner netop i det Fag, man er tilknyttet, da dette jo berører de rent personlige Interesser, men man er tillige nødt til at se paa Spørgsmaalet som Helhed.

Dette er særligt nødvendigt, naar Talen er om Skat paa Maskiner, thi hvad man ellers kan mene herom, da er det jo ikke muligt for en Regering, som skal træffe Beslutning om en saadan Skat, at se paa Sagen ud fra et ensidigt Standpunkt.

Angaaende selve Mekaniseringsspørgsmaalet er det vel saa lige til at se, hvorledes Forholdene har udviklet sig paa Grund af Maskinerne, med det er derimod ikke ligesaa let at se igennem, hvorledes Forholdene vilde have været uden Maskinerne.

I denne Forbindelse har Indsenderen berørt et

Spørgsmaal, om Gevinsten er kommen Kunderne tilgode, og jeg kan ikke være helt enig med ham i hans Betragtninger.

Det er vel muligt, at enkelte Fabrikanter for nogle Mærker ikke har nedsat Prisen i Henhold til den billigere Arbejdsløn ved Maskinerne, og jeg forstaar, at det vækker Harme hos saadanne Firmaers Arbejdere, hvis man har Følelsen af, at Fabrikanten hellere vil have en stor Avance paa en mindre Omsætning, end ved det omvendte Forhold at være medvirkende til en større Beskæftigelsesmulighed.

I det store og hele har dog en saadan Prisnedsættelse fundet Sted, ja, saa stærkt, at den netop af Konkurrencehensyn tvinger Fabrikanter, som ellers ikke lægger an paa Maskiner, til at indføre disse.

Saa langt er man kommen i denne Konkurrence, at jeg for nogen Tid siden fik Meddelelse om, at et større Firma solgte afgiftsberigtigede Cigarillos til Kr. 28.00 pr. mille.

Ikke desto mindre sælges Cigarillos til endnu billigere Pris. I Forretninger averteres med Cigarillos til under Prisen for Cigaretter, nemlig Kr. 3.75 pr. 100 Stk., altsaa 3¾ Øre pr. Cigarillos en detail.

Hvor laves nu disse Cigarillos, og af hvem?

Ikke af vore Folk, men af de mange smaa Fabrikanter, der arbejder med Kone og Børn i en lang Arbejdstid, og med en Fortjeneste af maaske ikke engang en Ugeløn.

Dette Forhold kan vi ikke være interesserede i, og naar jeg foran har nævnt, at det ikke er let at sige, hvorledes Forholdene vilde have udviklet sig uden Maskinerne, er dette et af de Spørgsmaal, jeg har tænkt paa.

Hvis ikke der var sket en Prisnedsættelse paa Cigarillos, vilde de Klager, som er almindelige, ikke være rigtige, thi det man ellers hævder, og som sikkert er det faktiske Forhold, er dette, at disse billigere Cigarillos eller rettere Senoritas, er Aarsagen til Formcigarernes Tilbagegang.

I dette Forhold har Cigarmaskinen ikke kunnet hævde sig, men er endda i de sidste Aar gaaet tilbage i Antal. Overfor det Produkt, som laves paa Cigarmaskinerne, reagerer det danske Publikum, og jeg deler ikke Indsenderens Tro paa, at Haandarbejdet skulde blive slaaet ud i nogen nær Fremtid. Selv i den svære Krisetid, vi er inde i, har Produktionen af Haandarbejdet holdt sig stabilt.

Efter hele Udviklingen og det Spor, den er kommet ind i, maa det først og fremmest være Forbundets Hovedopgave at søge de Folk, som overflødiggøres ved Maskinerne, anbragt ved disse, og dertil at faa skabt saa gode og stabile Løn- og Arbejdsforhold som muligt.

Edm. Olsen.

Aandsfrihed for frie Mennesker.

(IFC) Naar man frigører den i Tyskland foregaaende Kamp for de lige saa misvisende som overfladiske Slagord som „Marxisme" og „Nation", er det muligt at sige, hvorom det egentlig drejer sig: Vil Tyskland tilhøre det Europa, hvis Mission og Eksistensberettigelse i Verden begyndte med Menneskenes aandelige Frigørelse, eller vil det ud fra en tragisk Misforstaaelse udvide den af Kapitalismen fremkaldte nødvendige Begrænsning af økonomiske Vilkaarligheder, som er i Interesse af en planmæssig Dækning af det virkelige Behov, til ogsaa at omfatte den aandelige, kulturelle og politiske Frihed og saaledes — efter russisk og italiensk Mønster — vende tilbage til en Tvangsstat, hvis Oprettelse vil dreje Historiens Hjul over 2000 Aar tilbage til de Tider, hvor Individiets Frigørelse satte ind og skabte Grundlaget for et Europa, som var bestemt til at frigøre Menneskeheden, men ikke til at knægte sig selv og andre.

Valget kan ikke falde svært for dem, som udover Hverdagslivets Overfladiskhed og Utilstrækkelighed formaar at se hen til et stort Maal. Dem, som deler denne Erkendelse, kan dog for Tiden ikke skaffe sig Gehør i Tyskland; thi den Presse er undertrykket, som gaar ind for denne Frihed indenfor en demokratisk Stat. Derfor skal enhver saalydende Bekendelse, som trods alt formaar at trænge igennem, fastholdes og gøres bekendt i vide Kredse.

Af den Grund gengiver vi her en af Bestyrelsen for den kristelig-nationale Landsorganisation i Tyskland vedtaget Resolution, der gaar ind for et fælles Maal, som ikke blot bestemmer Formen, men tillige Indholdet af en Samfundsorden, der staar i den størst tænkelige Modstrid til den nationalsocialistiske Bevægelses Grundfordringer:

„Landsorganisationens Bestyrelse udtaler den Forventning, at alle kompetente Instanser nu, efter at Valgene er forbi, med hele deres Styrke helliger sig Bekæmpelsen af den økonomiske Krise og Arbejdsløsheden. Af Udfaldet af denne Kamp afhænger ikke blot Millioner af tyske Medborgere, men tillige Statens og Kulturens Skæbne. I Bevidstheden herom sætter de kristelige Fagforeninger nu som før hele deres Kraft ind for denne Kamp. Sej-

ren kan kun opnaas, der som alle egnede Kræfter i Befolkningen mobiliseres og anspændes i dette Øjemed, saaledes at et Samarbejde, der møder Tillid fra alle Sider, kan lette denne Opgave og give den en højere Mening.

De kristelig-nationale Fagforeninger er af den Anskuelse, at det maa lykkes at virkeliggøre en Ordning, som de har tilstræbt lige siden deres Oprettelse, nemlig en organiseret, af Viljen til Selvansvar betinget Socialordning, der bygger paa de forskellige Erhverv. Enhver ærlig Tysker skal heri kunne finde Beskyttelse og Frihed, Agtelse og Mulighed for en fornuftig Udformning af sit Liv. Denne Nybygning maa være Tysk, og derfor maa den have en korporativ Karakter i Ordets bedste Betydning. Det maa være et frivilligt Værk, rejst af frie Mænd.

I Friheden ser vi et stort Gode. Saafremt man skal kunne arbejde i Frihed, maa en stærk objektiv Statsmagt garantere en fri Retsordning, som sikrer det enkelte Menneske en fri Udfoldelse af sin Personlighed og frugtbringende Arbejdsmuligheder for de korporative Organisationer, som allerede er eller vil blive dannet af Folket."

Da den nuværende Regering Hitler-Hugenberg-Papen raader over de til Vedtagelse af Lovforslag nødvendige 51 pCt., men derimod ikke over det for en Forfatningsændring nødvendige to Tredjedels Flertal, paahviler der det katolske Centrumsparti et særligt stort Ansvar med Hensyn til at forfægte det i Resolutionen omtalte „organiske Selvstyre" samt „Aandsfriheden for frie Mennesker".

De tyske Fagforeningers Vej.

(IFC) De tyske Fagforeningers Stilling før og efter Hitlers Regeringsdannelse kan sammenfattes som følger: Fagforeningerne var og er fremdeles bestræbt for at fortsætte det dem organisk paahvilende Arbejde.

I Overensstemmelse hermed skrev „Gewerkschaftszeitung", den tyske Landsorganisations Ugeblad, efter Rigsdagsvalgenes Afslutning: „De tyske Fagforeninger vil ogsaa fremdeles, uafhængig af Partier og Partikonstellationer, opfylde deres Pligt, den Pligt, der paahviler dem gennem Medlemmerens Tillid". Hovedorganisationen for de faglige Medhjælperforbund stillede sig i en den 10. Marts vedtaget Resolution paa det samme Standpunkt. Hvad angaar de kristelige Fagforeningers Hovedorganisation gav denne i en fornylig vedtaget Resolution Udtryk for, „at det maa lykkes at virkeliggøre den Ordning, som de kristelignationale Fagorganisationer har tilstræbt lige siden deres Oprettelse, nemlig en organisk korporativ Socialordning, der bæres oppe af Viljen til Selvstyret". Denne Ordning maa, hedder det videre, „være et frivilligt Værk af frie Mænd".

„Der Deutsche", de kristelige Fagforeningers Blad, skriver i sit Nummer af 3. Marts, hvori der først tages Stilling mod en Splittelse af Fagbevægelsen, til Slut: „Tyskland er ikke Rusland. Det er rigtigt. Men Tyskland er heller ikke Italien."

Om Tyskland ikke er Italien, afgøres i det Øjeblik, hvor Fagforeningernes Frihed er truet, den Frihed, som ikke er liberalistisk Vilkaarlighed, men

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Januar 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1215	174	143	9	„	2	3	2	2	3	1	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	335	81	241	42	1	„	„	„	„	101	85	8	6	„	„	„	„
Holland	2091	489	234	„	„	2	2	„	„	1	1	57	22	„	„	„	„
Belgien	16	2	125	„	„	„	„	„	„	2	2	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	1201	340	283	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	3237	695	215	44	3	„	„	„	„	5	4	11	5	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	10	10	„	„	„	„	„	„
Brasilien ...	„	„	„	„	„	2	2	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	8[1]	„	„	27[2]	1[2]	3[3]	3[3]	„	„	3	2	„	„	„	„	„	„
Ialt...	8103	1781	220	122	5	9	10	2	2	125	105	76	33	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	5	1	200	„	„	6	13	1	3	2	2	72	22	7	7	71	55
fremm. Varer	452	77	170	„	„	„	„	„	„	9	8	16	9	„	„	„	„

[1]) deraf fra Svejts 8 hkg = 600 Kr.
[2]) — - — 27 — = 1000 —
[3]) — - — 2 — = 2000 —

Forudsætningen for enhver retfærdig og varig økonomisk Udligning i en kulturel fremskreden Stat.

Vil Hitler i denne Henseende gaa frem ligesom Mussolini? Mussolini er nu Industri- og Bankkapitalens Fange, fordi han ikke har skabt nogen Modvægt mod disse Magters Vilkaarlighed. Han kan ikke tilbagevise Kapitalens uforskammede Fordringer med en Henvisning til Fagforeningerne som en kraftig, national selvbevidst Forsvarsorganisation. Arbejdsgiverne og Bankfyrsterne, som har bevaret deres Selvstændighed, vilde kun smile ad en saadan Henvisning; thi de er meget vel vidende om, at de italienske Fagforeninger er viljeløse Organer under statlig Diktatur, og at Mussolini — hvad han adskillige Gange har gjort i de sidste Aar — kun behøver at diktere Lønnedsættelser for at demonstrere denne Kendsgerning. Arbejdsgivernes faglige Organisationer nyder fuld Frihed, mens Arbejdernes Fagorganisationer kun er Mussolinis Eksekutivorganer. Af den Grund er den gamle liberale Stat i Italien ikke erstattet med en virkelig korporativ Stat, men af et Diktatur som Liberalismens sidste Støtte.

Med Henblik paa Udviklingen i Italien trænger det Spørgsmaal sig frem: Vil Tyskland følge det italienske Eksempel, ogsaa med Hensyn til de Foranstaltninger, som Mussolini — og selv om det kun skulde være i Interesse af sit personlige Diktatur — nu fortryder (hvad der allerede fremgaar af hans Holdning overfor Førere, som tidligere blev afsat paa Grund af for frihedsvenlige Sympatier, men som nu atter er optaget i Naade).

Besvarelsen af dette Spørgsmaal er sluttelig bestemmende for Fagforeningernes Stilling i alle Lande, hvis faglige Landsorganisationer paa Grundlag af deres vedtægtsmæssig garanterede nationale Selvstændighed er sluttede sammen, indenfor Rammen af Fagforenings-Internationalen.

Hvorvidt er det allerede i Øjeblikket muligt at drage bestemte Konklusioner med Hensyn til Besvarelsen af dette Spørgsmaal? Fra Regeringens Side foreligger hidtil kun Antydninger. Paa den ene Side har Minister Göring i Sammenhæng med Rigsdagsvalgene i et Interview antydet, at Fagforeningerne skal „omdannes" efter fascistisk Mønster, hvad der vilde betyde, at deres Selvstændighed fuldstændig ophæves, paa den anden Side har den samme Minister i en den 28. Februar bekendtgjort Forordning til Beskyttelse af Folk og Stat udtrykkeligt indrømmet Fagforeningerne en Særstilling. Efter Rigsdagsvalgene har ansvarlige Statsmænd flere Gange berørt Temaet Fagforeningerne, saaledes har Vicekansler von Papen i en Tale i Breslau udtrykkeligt gentaget, „at det, den tyske Arbejderklasse har opbygget af sund Selvforvaltning, ikke skal ødelægges".

Hvad angaar Situationen i de enkelte tyske Lande, er denne ganske ensartet paa det politiske Omraade: skarp Forfølgelse og Tvangsforanstaltninger.

Paa det økonomiske Omraade ligger Tingene noget anderledes: den statlige Kommissar har i et af de tyske Lande indtil videre forbudt Gennemførelse af Valgene til Bedriftsraadene (vistnok med Henblik paa de glimrende Resultater, Fagforeningerne har opnaaet i andre tyske Lande). I et andet Land er samtlige Arbejderorganisationer opløst med Undtagelse af Fagforeningerne (fordi disse kun har rent økonomiske Opgaver). Allerede besatte Fagforeningsbygninger er atter blevet frigivne, „for at bevare Arbejdermasserne for personlig Skade". I et andet Land blev — ligeledes af Rigsregeringens Befuldmægtigede — Arbejdet i Fagforeningsbygningerne atter tilladt, ligeledes Gennemførelsen af den normale Forretningsgang, dog under Forudsætning af, at der ikke gøres Forsøg paa at sætte sig i Forbindelse med forbudte politiske Organisationer eller disses tidligere Førere. Man har forbudt Fagforeningerne enhver partipolitisk Virksomhed; endvidere har lokale Repræsentanter for den nationalsocialistiske Bedriftscelleorganisation til enhver Tid Ret til at kontrollere den ind- og udgaaende Korrespondance samt Fagforeningernes Virksomhed, som har staaet i Forbindelse med forbudte Organisationer. Det samme gælder for alle Pengetransaktioner. Samtlige Fagforeninger er pligtige til at anmelde deres Møder for Politiet, der overvaager Møderne.

Hvor er her Grænsen mellem Frihed og Tvang, mellem Tyskland og Italien? Det Øjeblik vil komme, hvor dette Spørgsmaal fordrer et Svar. Dette Øjeblik vil afgøre, om Tyskland har Fagforeninger, som modsvarer en aartiendelang, af den tyske Egenarts Former og Normer fremvoksen Udvikling og saaledes opfylder deres egne samfundsmæssige Opgaver, eller om Tyskland virkeligt er Italien og dermed slutter op i den liberalistiske Modrevolutions Front.

Meddelelser.

Forbundets Formands Privattelefon er fra April Flyttedag: Vester 7359.

Næstformandens Privattelefon er: Godthaab 9776.

Ved en Fejl er den i forrige Nummer af Bladet optagne Artikel „Strøtanker" ikke undertegnet.

Denne Artikel var af Louis Jespersen.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Februar Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 28. Februar		Afdelingens Tilgodehavende pr. 28. Februar	
Kbhvn. I					37001	15	37001	15			6629	29	30371	86	37001	15				
do. II	2500	00			10060	55	12560	55			811	93	10248	62	11060	55	1500	00		
Aalborg					11283	50	11283	50			12373	60			12373	60			1090	10
Aarhus	490	94	1000	00	640	85	2131	79			1717	31			1717	31	414	48		
Esbjerg					2220	60	2220	60			1105	85	1119	75	2225	60			5	00
Fredericia			800	00	1197	95	1997	95	138	71	2034	18			2172	89			174	94
Haderslev			800	00	563	90	1363	90	184	58	1296	32			1480	90			117	00
Hjørring	41	59	600	00	332	20	973	79			829	43			829	43	144	36		
Holstebro					3709	95	3709	95			3458	42			3458	42	251	53		
Horsens	3000	00			4232	30	7232	30			3452	55			3452	55	3779	75		
Kolding			1300	00	384	20	1684	20	7	68	1895	49			1903	17			218	97
Nakskov			200	00	517	65	717	65			720	66			720	66			3	01
Nyborg	602	14	600	00	64	00	1266	14			620	06			620	06	646	08		
Nykøbing M.	2'58	09			802	75	2960	84			1651	06			1651	06	1309	78		
— F.					3151	10	3151	10			1504	94	1646	16	3151	10				
Odense			2500	00	4730	85	7230	85			5960	02	1270	83	7230	85				
Slagelse					1645	70	1645	70			427	50	1218	20	1645	70				
Svendborg	1336	33	500	00	1213	20	3049	53			2441	41			2411	41	608	12		
Vejle			300	00	149	90	449	90	7	35	496	14			503	49			53	59
Viborg	1169	15	7000	00	1086	25	9255	40			7966	75			7966	75	1288	65		
Central- og Anvisningsk.	6611	08	113925	94	198	50	120735	52			81012	24			81012	24	39723	28		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Februar Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 28. Februar		Afdelingens Tilgodehavende pr. 28. Februar	
København			700	00	1149	30	1849	30			1513	25	336	05	1849	30				
Aalborg					522	30	522	00			349	25	173	05	522	30				
Aarhus	157	25			149	95	307	20			276	75			276	75	30	45		
Assens					215	70	215	70					215	70	215	70				
Esbjerg	237	31			302	10	539	41			533	75			533	75	5	66		
Fredericia			200	00	29	40	229	40	49	70	161	00			210	70	18	70		
Haderslev	43	77	400	00	50	80	494	57			435	25			435	25	59	32		
Holstebro					196	20	196	20					196	20	196	20				
Horsens	497	84			581	55	1079	39			874	77			874	77	204	62		
Kolding																				
Køge	231	42			79	80	311	22			161	00			161	00	150	22		
Nakskov	78	25			125	85	204	10			82	25			82	25	121	85		
Nykøbing M.	323	00	200	00	12	00	535	00			224	00			224	00	311	00		
do. F.	194	46			64	70	259	16			231	00			131	00	28	16		
Odense	80	12	200	00	122	30	402	42			297	75			297	75	104	67		
Randers	96	96			69	40	166	36			117	00			117	00	49	36		
Roskilde	89	33			80	40	169	73			110	16			110	16	59	57		
Slagelse					229	70	229	70			117	00	112	70	229	70				
Silkeborg					26	40	26	40					26	40	26	40				
Svendborg	404	45			191	85	596	30			133	00	163	30	296	30	300	00		
Viborg			250	00			250	00	16	56	211	18			227	74	22	26		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:

Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:

Forretningsfører: *Th. Nielsen*, Brogade 21, St. Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[1], Kbhvn. V.
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 5 | Maj 1933 | 28. Aargang

Tobaksarbejdernes Landskursus

paa Roskilde Højskole i Paasken 1933.

Efter Vinterens Studiekredsarbejde samledes vi i Paasken paa Roskilde Arbejderhøjskole til Tobaksarbejdernes Landskursus, hvor vi traf sammen med Kolleger fra Provinsen, som var kommen fra Aalborg, Holstebro, Horsens og Odense; men jeg haaber, at der til vort næste Landskursus møder Deltagere fra endnu flere af vore Afdelinger — det er jo altid interessant at høre om de Strømninger, der rører sig ude omkring i Landet.

— — —

Den store Brydning, som foregaar ude omkring i Verden, har skærpet Kampen imellem Klasserne, og dersom Arbejderne vil gaa sejrrig ud af denne Kamp, maa den dygtiggøre sig, sætte sig ind i Problemer, som taarner sig op, og dette gøres bedst ved at deltage i Oplysningsbevægelsens Arbejde.

At der er Interesse for Arbejderoplysning, ses bedst derved, at Tilslutningen stiger for hvert Aar, der gaar.

Det var glædeligt at se, at vi Tobaksarbejdere i København havde dannet 5 Studiekredse i denne Vinter, hvori vi behandlede baade politiske, faglige og økonomiske Emner. Arbejdet paa Højskolen foregik under de mest kammeratlige Former. Vi havde Gruppearbejde 2 Gange om Dagen, hvori alle deltog; der kunde vel opstaa divergerende Meninger om de forskellige Spørgsmaal, men vi var jo ogsaa kommen sammen for at drøfte Problemerne og lære af hinanden.

Efter endt Arbejde samledes vi i kammeratlig Samvær. Vi havde blandt andet en Aften, hvor den kendte Recitator Martin Sørensen var til Stede for at læse op af en Bog, som han selv havde skrevet om Tobaksarbejdere. Oplæsningen

blev fulgt med stor Interesse og vakte megen Morskab blandt Tilhørerne. Bogen udkommer til Efteraaret, og jeg kan anbefale den til enhver Tobaksarbejder, de fortryder ikke at læse den.

Til Slut vil jeg sige Lederen og Hovedbestyrelsen Tak for det udmærkede og udbytterige Ophold, som de fire Dage paa Roskilde Arbejderhøjskole var. Mdl. 4205, *Emil Frost.*

Blæksprutten.

Svar til Formanden, Edmund Olsen.

En af de bedste Grundpiller, en Arbejder-Organisation hviler paa, er Solidariteten. Hvis denne er til Stede i fuld Omfang hos alle Organasitionens Medlemmer, er der faktisk ingen Grænser for, hvor langt denne kan fremme sine Medlemmers Interesser.

Ovenstaaende var de Ord, hvormed jeg indledede min Artikel i Fagbladet for Maj 1932.

Disse Ord gaar som en rød Traad igennem mine andre Artikler. Det er Solidariteten, jeg søger fremmet i enhver Sag. I enhver nok saa lille Vedtagelse indenfor Arbejdernes Kreds, ja selv i de mest daglige Fordringer paa Fabrikerne.

Edmund Olsen forsøger i sit Svar i Fagbladet for April at forplumre denne Kendsgerning. Jeg gaar nemlig ud fra, at naar man er Formand for et stort Forbund, saa kan man jo ogsaa læse, og skulde helst ogsaa opfatte det læste rigtig; som saadan maa det være for at forplumre min Artikel, at E. O. har svaret mig denne Gang.

Og hvordan er saa Svaret fra vor Formand og Redaktør af Fagbladet? Han gør sig ikke nogen Hovedbrud med selv at finde paa, hvad der skal svares paa Artiklen „Kapitalistisk Arbejdsdeling". Nej, Han optrykker kun en hel Række Sentenser fra mine andre to Artikler. Det eneste Hovedbrud, E. O. har haft med disse Sentenser, det er at faa indført enkelte andre Ord, eller stille om paa de forskellige Sætninger, saaledes at disse mine Ord derved faar en anden Betydning og en anden Ordlyd.

Men selvfølgelig maa man ogsaa anerkende dette som et Stykke Arbejde. Men dette Arbejde er noget i Lighed med Blæksprutten's. Den forplumrer ogsaa Vandene omkring sig, naar den mærker en Fare nærme sig.

Man skal skrive gode og oplysende Artikler for at gøre Medlemmerne mere forstaaende overfor foreliggende Spørgsmaal, skriver E. O.

Det er faktisk det eneste rigtige, du siger i det Svar i Fagbladet for April, og jeg vil derfor rette mig efter disse dine Ord, og saa kort og klart som det er muligt at klargøre det, som du har forplumret.

Omkring Januar 1932 gik der paa de københavnske Tobaksfabriker en paagaaende Agitation for at nedsætte Arbejstiden til 40 Timer ugentlig for derved at bremse Arbejdsløsheden, og om gørligt at faa nogle af de Arbejdsløse i Arbejde. Paa en Generalforsamling vedtog man, at man maatte gaa med til 40 Timer ugentlig uden Lønudligning paa Fabrikerne.

Man foretog en storslaaet Demonstration igennem Københavns Gader og derved en Henvendelse til Cigarfabrikanternes Formand og henstillede til ham om, at der blev indført 40 Timer ugentlig for at afhjælpe Arbejdsløsheden.

Resultatet af hele denne Aktion blev, at man fra Arbejdsgiverne fik det Svar, at man ikke havde noget imod en forkortet Arbejdstid, men man maatte forhandle med hver enkelt Fabrikant om dette Spørgsmaal.

Og derved blev det. Hovedbestyrelsen og de fleste af de københavnske Bestyrelsesmedlemmer var ogsaa indforstaaet med, at der blev forhandlet fabriksvis.

Som man ser er alle Sejl sat til i en Agitation. Der var ikke mange af de Arbejdere, der den Gang sad paa Fabrikerne, der ikke blev draget med i denne Agitation og var indforstaaet med, at man skulde dele Arbejdet.

Dertil kom saa, at paa Generalforsamlingen blev der ligefrem indøvet et moralsk Pres fra de Arbejdsløses Side imod de Arbejdende for at disse skulde stemme for Arbejdsdelingen.

Det er en Selvfølge, at naar der bliver lagt et saa voldsomt Pres paa den enkelte Arbejder, naar alt og alle, naar Fagforeningens Ledere informerer ham til det, da stemmer han ogsaa paa Arbejdsdelingen den Dag, den kommer paa den Fabrik, hvor han arbejder.

Man ser da ogsaa, at Arbejdsdelingen fra nu af tager Fart. Der er Braun og Horwitz. Alle deler Arbejdet her, bortset fra enkelte Personer. Saa er der C. W. Obel; her afskediges ingen. For Hirschsprungs Vedkommende havde man allerede før de andre været inde paa Arbejdsdeling med nogle Brancher, men da det blev sløjt paa hele Fabriken, og Arbejderne dér gik til Fabrikens Ledelse for at faa en Ordning, stillede Firmaet saadanne Betingelser, at Arbejderne ikke kunde modtage disse, og Arbejdsdelingen løb da ud i Sandet for deres Vedkommende.

For de fleste af de nævnte Fabriker blev Arbejdsdelingen dog kun for en Tid, efterhaanden kom de store Fabriker ind paa at arbejde paa fuld Tid igen, indtil langt hen paa Efteraaret, da begyndte Arbejdsdelingen igen, men under andre Former.

Fra nu af begynder det, som man maa betegne som „Kapitalistisk Arbejdsdeling".

Fra nu af ser man, der først foretages en Række Afskedigelser paa Fabrikerne, og derefter foretages Arbejdsdelingen.

Fra nu af ved man, at der ikke skal gøres noget Forsøg paa at faa indført 40 Timers Ugen med fuld Lønudligning, idet De samvirkende Fagforbund har udsendt Parole om, at Overenskomsterne skal forlænges et Aar.

Man vil altsaa ikke en Gang gøre Forsøg paa at realisere den Vedtagelse, De samvirkende Fagforbund foretog om Sommeren: Kampen for 40 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudligning.

Det var altsaa kun et Propagandaforslag.

Her vil jeg gerne bede Edmund Olsen lægge Mærke til, at det er her, jeg springer fra.

I sin Start var Arbejdsdelingen en Samlingsbevægelse, men nu er den blevet til en Splittelsesbevægelse.

I Juni udsendte De samvirkende Fagforbund denne bombastiske Bekendtgørelse: Kamp for en 40 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudligning.

I Oktober havde de glemt dette og udsendte en ny Parole: Alle Overenskomster skal forlænges et Aar.

Her gaar jeg fra som Tilhænger af Arbejdsdelingen, da jeg ser, den intet Værdi har, da det er en Kendsgerning, at De samvirkende Fagforbunds Proklamation om 40 Timers Ugen ikke er andet end et Raab i Ørkenen.

Jeg vil bede E. O. lægge Mærke til, at nu har ikke alene Arbejdsdelingen forandret sig, men ogsaa Forholdene.

Jeg kom da til dette Resultat, at der findes ikke andre Veje ud af Arbejdsløsheden end 7 Timers Dagen (40 Timers Ugen) med Lønudligning, og at vi Arbejdere maa og skal indstille os paa at gaa ud i en haard Kamp for Opnaaelsen af dette Krav.

Det burde du ogsaa gøre, Edmund Olsen; det er derfor, vi har valgt dig til Formand, og ikke for at forplumre Vandene for os andre.

Karl F. Mikkelsen.

— — —

Jeg vil rolig overlade til Kollegerne at bedømme, om jeg eller K a r l M i k k e l s e n er Blæksprutten i denne Sag.

Karl Mikkelsen har ikke i sin forrige Artikel angrebet mig, og kan jeg derfor ikke se den Fare, jeg skulde have været i, som K. M. omtaler.

Jeg har udtrykkeligt udtalt, at jeg forstod, at man kunde have forskellig Mening om dette Spørgsmaal, ja, jeg kunde endog forstaa, at man kunde skifte Mening, men derfra og til, at man først staar saa fast paa sit Standpunkt, at man saa alvorlig irettesætter andre, fordi de har en anden Mening, som K. M. gjorde i sine første Artikler, og man senere omvendt optræder paa samme Maade over for dem, der deler K. M.s første Mening, er et stort Spring.

Her følte jeg det som Formand for et stort Forbund og Redaktør af Bladet som min Pligt at gribe ind.

Karl Mikkelsen skulde ikke have skrevet sin forrige Artikel og mindre endnu en Gang forsøgt at forklare sit ændrede Standpunkt.

Hvad vil det sige „Kapitalistisk Arbejdsdeling"? Ja, jeg skal gerne gaa med til at kalde den saaledes. I hvert Fald foregaar den jo under det kapitalistiske System, og Kapitalismen har Skylden, men saa var ogsaa den Arbejdsdeling, som foregik den Gang, da K. M. skrev sine første Artikler „Kapitalistisk", og ikke som K. M. den Gang skrev: Under alle Forhold et Gode og socialistisk enten der var arbejdsløse eller ej.

Det synes da ogsaa, som K. M. selv forstaar, at hermed kan Sagen ikke klares, og nu skal vi have en Forklaring for, hvornaar det var, K. M. sprang fra, og som vi ikke sidst fik.

Jo, det var den Gang, da K. M. blev klar over D. s. F.s Stilling. Heller ikke dette er rigtigt.

Allerede i Foraaret 1932, da vi drøftede Sagen paa vore Møder, og altsaa før K. M. skrev sine første Artikler, gjorde jeg Rede for D. s. F.s vanskelige Stilling til dette Spørgsmaal, da de tilsluttede Organisationer ikke var enige om Vilkaarene for en Arbejdstidsforkortelse, og Lockoutloven kan da ikke have ændret K. M.s Stilling til dette Spørgsmaal.

Jeg tror bedre, jeg kan finde Aarsagen til den ændrede Stilling.

Er det ikke saaledes, at K. M. er bleven Medlem af R. F. O. og derfor maa have det nye Standpunkt, uanset sin egen Opfattelse?

Edm. Olsen.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Maskine og Menneske.

Der har i den senere Tid været Tanker fremme om, paa hvilken Maade man bedst kunde bekæmpe Maskinen i vor Industri.

Er det ikke Bagstræb og Fagegoisme, der gør sig gældende her.

Vi Tobaksarbejdere har aldrig protesteret imod Maskinerne i andre Industrier, naar vi derved kunde opnaa at faa billigere Varer. Er Maskinen da ensbetydende med Arbejdsløshed?

Har Maskinen ikke netop skabt Arbejde til Millioner af Mennesker og frembragt Forbrugsvarer og Nyttegenstande, som vi ellers vilde være afskaaret fra at faa? Det er jo netop den tekniske Udvikling, der har billiggjort Produkterne saaledes, at vi er bleven i Stand til at erhverve dem.

Der foreslaas f. Eks., at man skal lægge Skat paa de Maskiner, der anvendes i vor Industri, det betyder altsaa dyrere Varer og mindre Forbrug. Tobaksarbejderne plejer ellers ikke at være saa glade for Tobaksbeskatningen end sige Skat paa deres egne Forbrugsvarer.

At forbyde Maskinernes Indførsel vilde bevirke, at vi fik en endnu større Arbejdsløshed, end vi har i Øjeblikket. Udlandet vilde da i et saadant Tilfælde oversvømme Danmark med deres billige Maskinprodukter.

Tænk, om vi vilde forbyde Jernbaner, Dampskibe, Biler og maskintekniske Virksomheder, hvorledes vilde det da se ud?

Uden den tekniske Udvikling vilde vi være berøvet en stor Del af Livets Goder.

Hvorledes var Menneskenes Kaar før Teknikens Gennembrud?

Vi skal ikke bære os ad ligesom hine Vævere, da Maskinvæven blev opfundet, de slog Maskinerne itu, brændte Fabrikerne og myrdede Fabrikanterne, men alt til ingen Nytte. Maskinen trængte frem og skabte en Storindustri, som i Dag beskæftiger Millioner af Mennesker.

Det er ikke Teknikken, det er galt med, men det er Fordelingen, der maa ændres.

Den moderne Arbejder bør ikke bekæmpe Teknikken, men lade den udvikle sig saa meget som muligt, jo før vil den knuse Kapitalismen.

Kapitalisten vil, efterhaanden som han overflødiggør Arbejderne, miste Forbrugerne, og vil da være ude af Stand til at forrente sine Virksomheder, og Øjeblikket er da kommen, da Statsmagten maa gribe ind, men her gælder det om, at Arbejderklassen har bevaret sin Magt og Enhed, og har vi det, kan vi skabe det Samfund, som vi alle stræber efter.

Mdl. 4205, *Emil Frost.*

Minister Steinckes Forslag

om 40 Timers Ugen og om Forbud mod Overarbejde.

Socialminister Steincke fremsatte den 22. Marts i Folketinget nedenstaaende Forslag til Lov om midlertidig Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge ved visse offentlige og private Arbejder, der udføres i Anledning af Arbejdsløsheden.

§ 1. Stk. 1. Ved Arbejder, der iværksættes af Staten til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og ved Arbejder, der med samme Formaal iværksættes af Kommuner eller af private, og til hvis Udførelse der ydes Laan eller anden Støtte af Staten, maa Arbejdstiden for de paa vedkommende Arbejdsplads beskæftigede Arbejdere ikke overskride 40 Timer ugentlig. For saa vidt angaar Arbejde udført af en Virksomhed, der som Led i Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden i Henhold til eventuel særlig Hjemmel oppebærer Tilskud til Arbejdets Udførelse, træffer Socialministeren Afgørelse af, om paagældende Arbejde skal undergives Reglerne i nærværende Lov, hvorved der særlig vil være at tage Hensyn til, om Arbejdet som H e l h e d udføres med Støtte i Henhold til den særlige Hjemmel.

Stk. 2. Den i Stk. 1 nævnte Arbejdstidsforkortelse kommer ikke til Anvendelse paa et Arbejde, der udføres i Forbindelse med et andet Arbejde, der ikke omfattes af denne Lov, saafremt dette vil medføre, at der indenfor samme Arbejdsplads bliver forskellig Arbejdstid for de der beskæftigede Arbejdere.

Stk. 3. Tvivlsspørgsmaal om, hvorvidt et Arbejde omfattes af Reglen i Stk. 1, 1. Pkt. jfr. Stk. 2, afgøres af vedkommende Minister efter Forhandling med Socialministeren.

Stk. 4. Hvor Forholdene maatte tale derfor, kan Socialministeren for et bestemt Arbejde eller for en Del af et Arbejde dispensere fra den i Stk. 1 nævnte Bestemmelse.

§ 2. Naar der i Medfør af § 1 arbejdes paa nedsat Arbejdstid, skal der for Arbejdet betales den Løn, der i Henhold til gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for saadant Arbejde. Hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, betales den for tilsvarende Arbejde paa Egnen gældende overenskomstmæssige Løn.

§ 3. Stk. 1. Den i § 1 nævnte Arbejdstidsforkortelse skal enten fordeles paa Ugens Dage eller samles paa en enkelt Dag gennem Indførelse af en 5 Dages Uge eller paa indtil en Uge indenfor en Periode af indtil 6 Uger ved Indførelse af et

alternerende Arbejdssystem eller ved periodiske Afbrydelser af Arbejdet.

Stk. 2. Hvis tekniske eller økonomiske Hensyn afgørende taler derfor, kan Socialministeren bestemme, at Arbejdstiden kun nedsættes til 42 Timer ugentlig eller nedsættes yderligere til 36 Timer ugentlig.

Stk. 3. En Arbejder anses ikke for arbejdsløs i Arbejdsløshedslovgivningens Forstand i de ledige Dage (Uger), der er en Følge af den i nærværende Lov paabudte Arbejdstidsforkortelse.

§ 4. Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der anvender nogen Arbejder i Strid med Bestemmelsen i § 1, straffes med en Bøde, der sættes til ikke under 30 Kr. for hver saadan ulovlig sysselsat Person.

§ 5. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft og gælder indtil 1. April 1935.

Forbud mod Overarbejde.

Socialministeren fremsatte den 22. Marts i Folketinget Forslag til Lov om Forbud mod Overarbejde. Lovforslaget har følgende Ordlyd:

§ 1. Denne Lovs Bestemmelser kommer til Anvendelse paa Arbejdere, der er beskæftiget

a) i Fabrikker og fabriksmæssig drevne Virksomheder samt andre Haandværks- og Industrivirksomheder,
b) i Stenbrud, Kalkbrud, Stenhuggeri og lignende Virksomheder,
c) ved Opførelse og Reparation af Huse og Bygninger samt ved Anlæg og Istandsættelse af Veje, Jernbaner, Havne, Telegraf- og Telefonledninger, Vand-, Gas-, Elektricitets- og Kloakledninger, Brolægning og lignende Arbejder,
d) ved Transport af Passagerer eller Gods ad Vej eller Jernbane samt
e) i Handels-, Kontor- og Bankvirksomhed.

§ 2. Stk. 1. Ved Overarbejde forstaas Arbejde ud over den Tid, som ifølge Overenskomst eller ifølge Lov om midlertidig Indførelse af en 40 Timers Arbejdsuge ved visse offentlige og private Arbejder, der udføres i Anledning af Arbejdsløsheden, udgør den normale Arbejdstid i paagældende Fag.

Stk. 2. Det betragtes dog ikke som Overarbejde, at der i Virksomheder, der er afhængige af elementære Drivkræfter eller andre uregelmæssigt virkende Forhold, — efter Overenskomst mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer — arbejdes ud over Fagets normale daglige Arbejdstid, naar blot Arbejdstiden i Gennemsnit i en Periode paa 1 Maaned ikke overskrider den overenskomstmæssige Arbejdstid.

Stk. 3. Ej heller betragtes det som Overarbejde, at Arbejdstiden som Følge af, at den paa en eller flere af Ugens Dage ifølge Lov, Sædvane eller Overenskomst mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer er mindre end den almindelige daglige Arbejdstid, paa Ugens øvrige Dage overskrider denne med et tilsvarende Timeantal, naar Overskridelsen blot ikke udgør mere end 1 Time daglig. Dog kan Socialministeren, for saa vidt Jernbanetransport angaar, tillade, at Overskridelsen udgør mere end 1 Time daglig.

Stk. 4. Ved Virksomheder med regelmæssig Døgndrift betragtes de Overskridelser af den normale Arbejdstid, som Døgndriftloven af 12. Februar 1919 tillader, ikke som Overarbejde.

§ 3. Stk. 1. Overarbejde er med de Undtagelser, der følger af nedenstaaende Bestemmelser, forbudt. Hvile- og Spisetider medregnes ikke i den normale Arbejdstid, naar det staar Arbejderne frit for under disse at fjerne sig fra Arbejdspladsen.

Stk. 2. Den Omstændighed, at en Arbejdsgiver eller Arbejder ikke tilhører vedkommende Organisation, kan ikke fritage ham for Overholdelsen af de Regler, der i Henhold til Bestemmelserne i denne Lov gælder for Personer, der er Medlemmer af Organisationerne.

§ 4. Overarbejde er tilladt i følgende Tilfælde:

a) naar uforudseelige Hændelser i væsentlig Grad har forstyrret eller truet med at forstyrre den jævne Drift, samt naar saadanne Hændelser nødvendiggør Overarbejde for, at Raastoffer, Varer eller andre Værdier ikke skal tage Skade,
b) naar den sædvanlige Drift ikke kan gaa sin Gang, uden at enkelte Arbejdere maa begynde før eller slutte senere end de andre Arbejdere, og Forholdet ikke skønnes at kunne ordnes ved en Forskydning af Arbejdstiden for disse Arbejderes Vedkommende, dog at vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer herom skal være enige,
c) naar paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer skønner, at særlige Forhold gør det ønskeligt for et vist Tidsrum at fremskynde eller forøge Arbejdet i en vis Industri eller en vis Virksomhed,
d) naar Arbejdsgiveren skønner det nødvendigt, at enkelte Arbejdere anvendes til Overarbejde, og Enighed derom kan opnaas med paagældende Arbejdere.

§ 5. Stk. 1. Det Antal Timer, der i Henhold til § 4 udføres som Overarbejdstimer, skal — medmindre det kan paavises, at der derved ikke kan tilvejebringes en Forøgelse af Beskæftigelsen —

udlignes ved Bortfald af et tilsvarende Antal Arbejdstimer indenfor den normale Arbejdstid. Udligningen skal paabegyndes snarest muligt og om muligt være afsluttet inden 14 Dage efter Overarbejdets Afslutning.

Stk. 2. Indskrænkning i Beskæftigelsen som Følge af Sæsonen eller Vejrligets Indflydelse paa den daglige Arbejdstid betragtes ikke som Udligning af præsteret Overarbejde.

§ 6. Det paahviler vedkommende Arbejdsgiver efter nærmere af Socialministeren fastsatte Regler:

a) ved Opslag paa synlige Steder i Arbejdslokalet eller paa andet dertil egnet Sted at bekendtgøre Tiden for Arbejdets Begyndelse og Ophør samt, hvor der arbejdes med Skifter, Tiden for hvert enkelt Holds Begyndelse og Ophør,
b) paa samme Maade at bekendtgøre Hvile- og Spisetider, som ikke medregnes i Arbejdstiden (jfr. § 3, Stk. 2, 1. Pkt.), samt
c) at indføre Bemærkning om stedfundet Overarbejde i en særlig Overarbejdsjournal.

§ 7. Stk. 1. Uenighed om præsteret Overarbejdes Lovlighed eller dettes Udligning indenfor den normale Arbejdstid kan af paagældende Fags Hovedorganisationer indankes for et af Arbejdsraadet indenfor dets Midte nedsat Udvalg paa 3 Medlemmer, nemlig Raadets Formand, en Repræsentant for Arbejdsgiverne og en Repræsentant for Arbejderne.

Stk. 2. Udvalgets Afgørelser er endelige.

§ 8. Stk. 1. Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der imod denne Lovs Bestemmelser anvender nogen Arbejder til Arbejde, er for hver saadan ulovlig sysselsat Person ifaldet en Bøde paa ikke under 10 Kr., dog saaledes, at Overtrædelsen kun paatales, saafremt det i § 7 omhandlede Udvalg eller den faglige Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation, der omfatter det Arbejdsomraade, hvorunder paagældende Arbejde falder, stiller Krav derom.

Stk. 2. Den Arbejder, der udfører Arbejde i Strid med Lovens Bestemmelser, straffes med en Bøde paa ikke under 5 Kr., dog saaledes, at Overtrædelsen kun paatales, saafremt Udvalget eller den faglige Arbejderorganisation, der omfatter det Arbejdsomraade, indenfor hvilket hans Arbejde falder, stiller Krav derom.

§ 9. Stk. 1. Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft 14 Dage efter dens Offentliggørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Den gælder, indtil den af Det statistiske Departement beregnede Arbejdsløshedsprocent for hele Landet i et Kalenderaar har været lavere end Arbejdsløshedsprocenten for 1930. Socialministeren udsteder Bekendtgørelse om Lovens Ophør i Overensstemmelse hermed.

Arbejderne og Fremtiden.

Jeg haaber, at man vil give Plads for et sidste Indlæg om Septemberforliget. Jeg har Indtrykket af, at E. O. forsøger at slippe uden om Sagens Kerne, som jo er den, at Septemberforliget er i Strid med Arbejdernes Mening om Klassekamp. Ganske vist er det kun E. O. og mig, som har diskuteret Spørgsmaalet, men desuagtet er jeg sikker paa, at mange med mig ønsker andre Former for Klassekamp, end dem, vi hidtil har set. E. O. mener, at Septemberforliget var et ganske betydeligt Fremskridt for Arbejderne paa daværende Tidspunkt, og har været et Værn, saa at vi i Dag ikke er trykket saa langt ned som Arbejderne i mange andre Lande.

Jeg vil hellere stille Forholdet saadan, at Stillingen i 1899 ikke har kunnet forme sig anderledes, og at man var træt af Kampen, og vel heller ikke havde Midler nok til at fortsætte, og E. O. og jeg kan maaske være enige om, at det var, hvad der kunne opnaas i Øjeblikket; men det store Fremskridt kan jeg ikke se. Det indrømmes, at det kunde trænge til en Ændring, og da E. O. ikke mener, at det af mig anførte er saa særligt væsentligt, saa kunde jeg godt tænke mig, at E. O. saa vilde have fremført det, som efter hans Anskuelse kunde trænge til Forandring, men det er maaske ikke nødvendigt. Det er mærkværdigt, synes jeg, at E. O. stadig trækker i dette Klassekampsgrundlag, det er dog ikke saa svært at blive klar over, hvad der menes, og alle Maader at udtrykke mit Svar paa maa jeg tilbagevise, fordi det forvansker, hvad jeg har fremført; jeg har jo ikke sagt, at Septemberforliget forbyder Organisationerne at føre lovlig Kamp, som er varslet, men gjort mig til Talsmand for, at det, man nu betragter som ulovligt, burde være lovligt, fordi det altid var Arbejdsgiverne, som i Ly af Septemberforliget ved Forholdene paa Virksomhederne skabte den saakaldte ulovlige Strejke.

Alt, hvad der anføres, er jo Ting, som jeg udmærket véd er gældende i Øjeblikket; men Meningen var jo, at det gamle ikke længere svarede til den nuværende Tid, og at faa dette forandret ved at føre det frem paa Steder, som er afgørende, og man vil saa deraf kunde se, om Arbejderne ønsker noget nyt eller ej.

Med Hensyn til, at jeg skulde have omskrevet noget, sagt af E. O., vil jeg anføre, hvad der er

sagt: Og var vi naaet dertil, at vi kunde diktere saadanne Bestemmelser ind i et Grundlag, maatte vi have naaet den fulde Magt, da var Maalet naaet og Klassekampen endt. Det er ikke det foranførte, jeg lægger til Grund for, at E. O. mangler Tro paa egen Sag; nej, det vides udmærket godt, at det, jeg hentyder til, er hele den Maade, hvorpaa man nu fører Kamp, hvor hele Maaden røber: vent og se, det skal nok blive godt engang. Det har givet Arbejderne Mangel paa Trang til Kamp. „Det naaes nok engang" er bleven den Tanke, der gør sig gældende, men det er ikke nok. Arbejderne skal lære at kræve, saalænge Samfundet er kapitalistisk, ellers vil de aldrig naa at kunne overtage Produktionen. En Ting er i hvert Fald helt sikkert: at godvillig tror vel ikke nogen, at Kapitalisterne giver Magten fra sig, og andre Steder ser man jo, at parlamentariske Metoder ikke respekteres, og man har vel ikke Grund til at tro, at vore Kapitalister er bedre end de andre Landes.

Jeg skulde søge at faa andre bort fra den Tro, de altid har haft; det skulde unægtelig glæde mig, hvis dette kunde lade sig gøre; men jeg er ikke overtroisk, selv om jeg vil hævde, at den stærke Tro, jeg har, selvfølgelig ogsaa burde være E. O.s; den er bare trængt i Baggrunden hos ham og andre, antagelig for Dagen og Vejens Politik. Men det vil være min Opgave ikke at overbevise E. O. men Arbejderne i al Almindelighed om Nødvendigheden af at føre Klassekamp, saalænge der bestaar Klasser, og ikke som nu, hvor man stadig tager Samfundshensyn og ikke Hensyn til den Klasse, som har valgt Repræsentanter udelukkende for Varetagelsen af deres Interesser baade økonomisk og politisk, saa er det kun disse Interesser, der skal varetages. De andre har jo deres Repræsentanter, og de skal nok vide at hævde dem, og, som jeg paastaar, ikke altid med lovlige Midler.

Naar den sidste Paragraf heller ikke kan betragtes som en Anstødssten, saa maa jeg sige, at saa hører jo al Diskussion op, og fordi E. O. er Tilhænger af Centralisation, er det vel ikke ensbetydende med, at den Slags reaktionære Paragrafer er paa deres Plads.

Til Slut blot dette, at jeg har en urokkelig Tro paa, at man skal højne Arbejdernes Tro paa sig selv, ved altid at gøre dem opmærksom paa, at de er en ubestridelig Magt, og slaa fast hos dem, at det socialistiske Samfund kommer efter dette; men kun ved Arbejdernes Kamp mod det bestaaende, ogsaa mod Septemberforliget.

Dagmar Voss.

— — —

Jeg skal ikke forlænge Diskussionen om Septemberforliget.

Dagmar Voss og jeg bliver jo, i Henhold til vore forskellige politiske Anskuelser, ikke enige om, hvorledes Klassekamp skal føres.

Som Socialdemokrat maa jeg hævde, at vi altid vil staa paa den Linie at fremskaffe saa mange Fordele for Arbejderklassen som muligt, men med de mindst mulige Ofre.

Vi ønsker ikke Strejke, uden vi skønner, at denne Strejke, øjeblikkelig eller paa længere Sigt,

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Februar 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1885	310	164	37	2	2	4	1	3	„	„	16	1	„	„	„	„
Storbrit.	246	55	223	29	1	„	„	„	„	93	80	35	23	„	„	„	„
Holland	1777	483	271	„	„		„	„	„	„	„	66	18	„	„	„	„
Belgien	280	47	167	„	„	„	„	„	„	6	5	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	129	29	224	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	843	103	122	90	3	„	„	„	„	6	6	21	13	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	6	6	„	„	„	„	„	„
Brasilien ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	„	„	„	31[1]	1[1]	4[2]	3[2]	1	1	3	3	1	1	„	„	„	„
Ialt...	5160	1027	200	187	7	6	7	2	4	114	100	139	56	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	6	20	2	4	2	1	91	28	14	12	14	10
fremm. Varer	5	1	200	52	3	„	„	1	2	7	7	19	11	„	„	„	„

[1]) deraf fra Svejts 31 hkg = 1100 Kr.
[2]) — - Spanien 2 — = 2000 —
— - Brasilien 2 — = 1000 —

vil give os saadanne Fordele, at de kan staa Maal med de Ofre, vi derved maa bringe.

Jeg ser her bort fra, at der selvfølgelig kan komme saadanne Tilfælde, hvor vi af Prestigehensyn for Arbejderklassen finder det nødvendigt at bruge denne Kampform, selv om det skulde koste os mere eller mindre.

Vi ønsker saaledes ikke, blot for at lange vore Modstandere én ud, at modtage det flerdobbelte igen.

Kun paa et Punkt kan vi blive enige, nemlig, at Klassekampen maa føres, men det maa efter min Mening saa vidt muligt ikke fra vor Side være med tveæggede Sværd, og naar Dagmar Voss mener, at Arbejderne ønsker en anden Form for Klassekamp end den, der hidtid er ført herhjemme, saa tager D. V. fejl; der er vel nok nogle, der kunde ønske dette, men ikke mange.

Det store Flertal af den danske Arbejderbefolkning kan udmærket godt se, at den Form, som vi herhjemme har brugt, har givet Arbejderklassen langt større Fordele, end der, hvor man har eksperimenteret paa anden Maade.

Til Spørgsmaalet om, at jeg kun har afvist D. V.s Ændringsforslag til Septemberforliget, men ikke selv fremkommer med noget, skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa, at jeg i mine Svar har paapeget et Par Punkter, og at jeg har ladet optrykke hele D. s. F.s Forslag i saa Henseende.

Hvis mere skal ske, vil jeg have Lov til, naar Spørgsmaalet bliver aktuelt, at se paa de Erfaringer, vi i vort Forbund har indhøstet, men ogsaa paa de Erfaringer, man har haft i andre Forbund; thi dette Spørgsmaal er jo en Sag, som paa det alvorligste berører h e l e Arbejderklassen. Det er vel muligt, at dette kan fremkomme hurtigere end ventet.

I sidste Nr. af Arbejdsgivernes Blad „Arbejdsgiveren" er man i Anledning af „Antilockoutloven" ude med følgende Udtalelse:

„De organiserede Arbejdsgivere, der loyalt har sluttet Overenskomster med Fagforeningerne og overholdt dem, har set, hvad de faar til Tak for denne deres Loyalitet. Tror man, dette blandt Arbejdsgiverne vil styrke Trangen til at vedblive at leve under de kollektive Arbejdsoverenskomsters System?"

Desværre bliver vi vel heller ikke enige her. Jeg véd jo, at Kommunisterne staar paa Standpunktet: ingen kollektive Overenskomster, og vi kommer da atter til at staa baade mod Arbejdsgivere og Kommunister.

Edm. Olsen.

Ferie- og Studierejse til Sovjet-Unionen

Intourist-Bureau arrangerer, ligesom sidste Sommer, Arbejderrejser til Sovjet-Unionen. Rejsens Plan og Omkostninger er følgende:

6 Dage i Leningrad inklusive Rejse Tur-retur Grænse koster 32 $, eller med den nuværende Omregningskurs ca. 145.00 Kr. For 20 Deltagere eller derover gives 10 % Rabat, altsaa ialt ca. 130.00 Kr. inden for USSR.

For de af Deltagerne, der ønsker at tilbringe 2 af de 6 Dage i Moskva, bliver Turprisen inden for USSR henholdsvis ca. 212.00 Kr. med en Gruppe paa under 20 og ca. 190.00 Kr. med over 20 Deltagere.

Finbaaden koster i Aar begge Veje 120.00 Kr. med den nuværende Kurs paa Finmark, og Strækningen Helsingfors—Rajajoki ca. 10.00 Kr. den ene Vej. Ialt bliver Rejseudgifterne uden for USSR altsaa pr. Deltager ca. 180.00 Kr. med sandsynligvis følgende Fradrag:

1 Fribillet Tur-retur paa Finbaaden: ca. 120.00 Kr. eller med en Gruppe paa f. Eks. 15 Deltagere ca. 7.30 Kr. pro persona. Desuden faar Intourist 5 % af de resterende 14 Billetter: 84.00 Kr., eller 5.60 Kr. pr. Deltager. Hver Deltager kommer saaledes til at betale ca. 127.10 Kr. for Rejsen uden for USSR.

I ovenstaaende Plan er alt iberegnet, undtagen Drikkevarer. Hele Rejsen varer ca. 12 Dage. Selve Rejsen er rig paa Afvekslinger. De Arbejdere, som ønsker at rejse i Sommerferien, vil jeg anbefale at foretage denne Rejse.

Alle videre Oplysninger faas hos

J. Spykman,

Tjørnegade 7 A, 1. tv., København. N.

T. I. K.

Naar jeg igennem vort Fagblad paa vor Klubs Vegne retter denne Henvendelse til Kollegerne, er det mit Haab, at disse ved at studere vort Træningsprogram i langt større Antal vil tilslutte sig vor Klub. Min Opfordring skal ikke alene gælde de Kolleger, der allerede er interesseret i Idræt, men lige saa fuldt dem, der hidindtil ikke har haft særlig Interesse for Legemskultur.

Er der noget Fags Arbejdere, der trænger til at komme i den friske Luft og dyrke Idræt, er det vel nok os Tobaksarbejdere, der til daglig sidder stille indelukket ved Tobaksstøvet.

Jeg véd, der er mange, der vil sige: Vi har Arbejde nok. Til dem vil jeg sige: Det daglige Ar-

bejde virker sløvende og nedbrydende paa Legemet; da er det, at Idrætten ved sin alsidige Udvikling af Legemet bringer os den Spænstighed og det Velvære, som vi i saa høj Grad har Brug for. Spørg de Kvinder og Mænd, der i en Aarrække har dyrket Idræt, og disse vil fuldt ud bekræfte, hvad jeg har fremhævet.

Vor Træning for Sommeren 1933 foregaar paa Faste Batteri, Artillerivej, og Programmet er som følger:

Atletik: Mandag og Torsdag Kl. 19, første Gang den 1. Maj. Træner: Hr. Bie Olsen.

Haandbold: Onsdag, Damer Kl. 19, Herrer Kl. 20, første Gang den 3. Maj. Leder: Hr. Børge Olsen.

Kontingent Kr. 1.50 pr. Maaned med Adgang til ogsaa at dyrke Atletik.

Damegymnastik: Onsdag Kl. 20, Poul Petersens System. Leder: Frk. Iga Storr Hansen.

Kontingent Kr. 1.25 pr. Maaned med Adgang til at dyrke Atletik.

Under ugunstigt Vejr foregaar Gymnastik og Haandboldtræningen i Gymnastiksalen paa Artillerikasernen. Damehaandbold Kl. 19, Damegymnastik Kl. 20, Herrehaandbold Kl. 21.

Medlemmer under 18 Aar halvt Kontingent.

Jeg vil samtidig henlede Opmærksomheden paa Lægeundersøgelse, idet vore Medlemmer har gratis Adgang til saadan ved Henvendelse paa Lægeværelset, Østerbrogade 79, hver Mandag og Fredag Aften fra Kl. 7—7¾. Man bør lade foretage en saadan Undersøgelse for at faa konstateret, om éns Fysik kan taale den betræffende Idræt, man ønsker at dyrke. *C. P. J.*

Møder.

Hovedbestyrelsesmødet den 8. April 1933.

ad 1. Formanden meddelte, at han i Henhold til Hovedbestyrelsens Beslutning havde forhandlet med Fællesforeningens Fabrik i Esbjerg angaaende den nye amerikanske Cigarmaskine.

Der var for denne krævet en Grundløn af Kr. 42.00, men Firmaet havde ment, at denne Grundløn var for høj, og havde givet et Tilbud paa Kr. 38.00.

Formanden havde derefter haft en Forhandling paa Stedet og havde afsluttet følgende Overenskomst:

Mellem Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeningers Cigar- og Tobaksfabrikker i Esbjerg og Tobaksarbejderforbundet i Danmark er ved Forhandling af 4. Marts 1933 truffet følgende Aftale om Lønnen for Betjeningen af den nye amerikanske Cigarkompletmaskine:

Grundlønnen for hver af de 2 Arbejdere, der er beskæftigede ved Omblads- og Dækstilførselen til Maskinen fastsættes til Kr. 38.00 pr. Uge for en Produktion af indtil 17,000 Cigarer pr. Uge. Udover 17,000 Cigarer betales et Bonustillæg af Kr. 4.60 pr. mille til Deling mellem disse 2 Arbejdere.

Iøvrigt er de for Cigarkompletmaskinerne (Formater) fastsatte Regler ogsaa gældende for denne Maskine, dog saaledes, at Grundlønnen ved Holddrift i 2. og 3. Hold stiger i Henhold til Grundlønnen for 1. Hold.

Den Arbejder, der er beskæftiget ved Eftersyn af det af Maskinen producerede Arbejde, lønnes med Gulvpigelønnen Kr. 33.50.

Som tidligere meddelt, havde man tilsendt Firmaet Madsen, Aalborg, en Overenskomst til Underskrift; men der var intet Svar fremkommen.

Firmaet Wædeled, Bogense, var flyttet til Middelfart, og et af Afdeling Odenses Medlemmer havde i nogen Tid arbejdet der hos dette Firma, og saa vidt man kunde skønne, havde Firmaet betalt en for ringe Pris for en Cigarillos. Tillige havde Firmaet en Kvinde, som ikke fik den overenskomstmæssige Løn. Forholdene skulde være meget daarlige hos dette Firma. En af Døtrene var Mester, og selv en af Børnene paa 6 Aar maatte være med til det forberedende Arbejde ved Tobakken, som derfor heller ikke var forsvarlig til Rullerne.

Formanden havde søgt en Forhandling, men da dette var mislykkedes, havde han pr. anbefalet Brev forlangt en saadan Forhandling i Henhold til overenskomstmæssige Regler.

Forhandling var dog endnu ikke opnaaet, og Formanden mente, man var tvungen til at indklage Firmaet for Den faste Voldgiftsret. Anmodede Hovedbestyrelsen om at tage Beslutning herom.

Fra vor internationale Sekretær havde Formanden faaet Meddelelse om, at der skulde afholdes Bestyrelsesmøde i Zürich, for i Anledning af Forholdene i Tyskland at tage Bestemmelse angaaende vor Internationales Sæde. Hovedbestyrelsen havde paa et tidligere Tidspunkt udtalt sig for, at Sædet skulde være i Holland, og Formanden formente, at man opretholdt denne Stilling ved en eventuel Flytning paa nærværende Tidspunkt. Ved Telegram var Mødet imidlertid aflyst.

Til Landskursus'et paa Roskilde Højskole var nu alt tilrettelagt, og til Deltagelse heri havde Tilslutningen næsten været for stor i Forhold til den Plads, der kunde skaffes paa Skolen.

Der var glædeligvis anmeldt Deltagelse ogsaa

fra forskellige Provinsbyer, saaledes Aalborg, Odense, Horsens og Holstebro.

Formanden ønskede et Spørgsmaal afgjort, om Medlemmer, som oppebar Fattigunderstøttelse, og som saadan ikke kunde erholde Understøttelse af Arbejdsløshedskassen, kunde erholde Frikontingent af Kontingentfonden, og i bekræftende Fald, da hvor længe.

ad 1 a. Hos Firmaet Hirschsprung var forhandlet om et tidligere omtalt Spørgsmaal angaaende Vægt paa Stuen for Løsgørerne. Forbundet havde i Øjeblikket, paa Grund af lokale Forhold, frafaldet Kravet.

Hos Firmaet Lichtinger var rejst Krav om Erstatning for manglende Varme i Lokalerne. Der havde været afholdt Mæglingsmøde, hvor Enighed ikke var opnaaet. Ved et senere Møde var man dog enedes om en mindre Erstatning.

Hos samme Firma var forhandlet om en Omlægning af Flerholdsarbejdet, saaledes at Holdene skiftede Lørdag, i Stedet for som nu ved Lønningsugen. Enighed opnaaedes ikke, men Forbundet havde forbeholdt sin Stilling til saavel Spørgsmaalet hos dette som hos andre Firmaer.

Et Omblad, som ved lokal Forhandling var fastsat til 12 Øre pr. ½ kg, var senere ved et Mæglingsmøde forhøjet til 15 Øre. Samme Blad var stadig bleven ringere, og der var senere forlangt 25 Øre pr. ½ kg. Enighed opnaaedes ikke ved to paa hinanden følgende Mæglingsmøder, men forlangte Sammenslutningen Sagen indbragt for et Fællesmøde.

Hos Firmaet P. Wulff var afholdt 5 Mæglingsmøder angaaende Tobakstillæg til Tilberederne.

Første Møde fortsattes i et nyt Møde for Bedømmelse af et Omblad. Begge Møder endte resultatløst, og Spørgsmaalet henvistes til lokal Forhandling, men heller ikke her opnaaedes Enighed, skønt hele Forskellen mellem Forbundets Krav og Sammenslutningens Tilbud kun var 1 Øre pr. ½ kg, og Forbundet ved den lokale Forhandling undtagelsesvis reducerede Kravet med ½ Øre.

Næste Sag drejede sig om 2 Omblade. Ogsaa for denne maatte afholdes 2 Mæglingsmøder, hvor man til Slut enedes om henholdsvis 10 og 15 Øre pr. ½ kg. Ved femte Møde fastsattes Tillæget paa en Brasil til 17 Øre pr. ½ kg.

Hos Firmaet C. Bendixen havde været forhandlet om Tillæg for importeret strippet Brasil.

Spørgsmaalet bortfaldt for den foreviste Tobak, men man enedes om en Erstatning paa 30 Kr. for det den 30. Januar udleverede Indlæg.

Ved et senere Møde var forhandlet om et opsat ustrippet Omblad, i hvilket der fandtes usædvanligt meget Affald. Spørgsmaalet om dette Affald skulde afstrippes, henvistes til senere Behandling.

Hos Firmaet Th. Damborg var forhandlet om Tillæg til et Omblad og et Dæks. Man enedes om henholdsvis 10 og 11 Øre.

En Klage over et Dæks til Haandarbejde afgjordes derhen, at Firmaet vilde forsøge i 8 Dage at lade disse Dæks sortere paa Størrelse.

En Pris for 8 Stk. Cigarer i usorterede 3 Farver og 6 Farver henvistes til Fællesmødet.

Forbundet havde dernæst paatalt Firmaets Hensynsløshed overfor Lærlingene, som Firmaet kontraktmæssigt det 3. og 4. Aar satte paa Akkord til henholdsvis 10 og 12 Kr. pr. mille. Særlig det sidste Aar, hvor Lærlingen blev sat til Haandarbejde, bevirkede dette, at hans Fortjeneste var yderst ringe. For den Lærling, som i Øjeblikket var paa sidste Aar, havde Fortjenesten pr. Uge saaledes kun været 5—6—7 Kr. o.s.v., indtil han nu, da han kun manglede ½ Aar, var naaet til 11 Kr.

Formanden mente, at han maatte tage dette Spørgsmaal op paa en eller anden Maade.

Hos Firmaet Petersen & Sørensen var forhandlet angaaende et Dæks.

Der var ved lokal Forhandling krævet 18 Øre, men skønt dette, efter Formandens Skøn, snarere havde været for lavt end for højt, opnaaedes ikke Enighed, ej heller om Gennemsnitsløn, men Firmaet vilde enten trække Tobakken tilbage eller paa anden Maade ordne Sagen.

Et Par Klistrespørgsmaal bragtes i Orden.

Hos det nye Firma i Horsens, Poul Petersen, var fastsat Akkordpriser for Pakning af Cigaretter, samt foreløbige Ugelønninger for en Arbejderske ved Cigaretmaskinen og for et Par Arbejdersker ved Løsning af Tobak.

Formanden havde samtidig været i Lemvig for at se paa Forholdene i den derværende Røgtobaksfabrik, og vilde gerne have afgjort, om Afdelingen Holstebro eller Forbundet skulde bestride Udgifterne ved Afdelingsformandens Deltagelse i denne Undersøgelse.

Hos Firmaet E. Nobel, København, var forhandlet angaaende Udlevering af højre eller venstre Haands Dæks. Firmaet havde leveret disse i Stød, og i Henhold til tidligere Vedtagelse i Hovedbestyrelsen var der krævet Ekstrabetaling i Henhold til Overenskomsten angaaende Benyttelse af udelukkende højre eller venstre Haands Dæks.

Sammenslutningen havde protesteret mod Kravet, men man var enedes om, at dette Arbejde ikke udførtes, før der forelaa en Afgørelse af Spørgsmaalet.

ad 1 b. Der havde været afholdt Fællesmøde den 6. Marts. Firmaet Damborg, Nykøbing M., havde krævet Tilladelse til at antage 2 Cigarmagere og 1 Sortererlærling.

Man enedes om, at Firmaet kunde antage, naar en nuværende Lærling var udlært.

Et Krav fra Forbundet om Ekstratillæg for importeret strippet Brasil hos Firmaet Bendixen afvistes af Sammenslutningen, men Forbundet forbeholdt sig sin Stilling for den Tobak, som var leveret Paaklagedagen. Dette sidste Spørgsmaal var senere ved lokal Forhandling bragt i Orden.

Punkt 3 angaaende Sidepres for Cigarer og Cigarillos hos Firmaet Hirschsprung var henvist til lokal Forhandling og ved denne bragt i Orden.

Angaaende Sidepres for Cigarillos hos Firmaet Færch, Holstebro, opnaaedes ikke Enighed, men Sagen skulde forelægges et nyt Fællesmøde, hvor Materiale skulde være til Stede.

Der fastsattes en Grundpris for Pakning af Cigarillos i 12 Stk. 2×6 til Kr. 0.90.

Et Krav om en Udskudsskala for Cigarillos afvistes af Sammenslutningen.

For en Cigar fra Firmaet P. Wulff og 2 Cigarillos fra Firmaet Tørring fastsattes Ruller og Sortererlønninger.

Formanden havde ønsket Fællesmøde afholdt i Forbindelse med Hovedbestyrelsesmødet, men paa Grund af, at Fabrikanterne var optagne af Tobaksindkøb, var dette fastsat til Ugen efter Paaske.

Et mindre Fællesmøde var dog afholdt umiddelbart før Hovedbestyrelsesmødet, foranlediget ved en Uoverensstemmelse angaaende Fastsættelse af Tobakstillæg til Tilberederne hos Firmaet Lichtinger.

Forholdet laa sikkert saaledes, at Fabrikanterne vilde gennemtvinge en ny Ordning for Bedømmelse af saadanne Tillæg, paa Trods af den 20-aarige Praksis, der hidtil havde været gældende.

Det vedtoges, at Formanden rejste til Bremen i Anledning af vor Internationale, for at faa nærmere Oplysninger.

Det vedtoges at indklage Firmaet Wædeled for Den faste Voldgiftsret.

Angaaende Frikontingent fra Kontingentfonden vedtoges: at Medlemmer, der standses for Understøttelse paa Grund af, at de ikke har 26 Ugers Arbejde i Løbet af 3 Aar, eller er standset for Understøttelse, fordi de erholder Fattighjælp, kan i Lighed med Medlemmer, der har opbrugt 3-aarig Maksimum, erholde Frikontingent i indtil 1 Aar efter at vedtægtsmæssig Understøttelse er standset, hvis de ikke inden for dette Aar kan erholde Kontingentbetaling fra Kommunen.

Det vedtoges, at Forbundet udredede Omkostningerne, naar Forbundet tilkaldte en Afdelingsformand til Forhandling i en Afdelings Filial, dog kun efter at lokal Forhandling var forsøgt.

Det vedtoges at fremdrage Lærlingespørgsmaalet fra Nykøbing M. over for Sammenslutningen.

Beretningen toges derefter til Efterretning.

(Fortsættes.)

TOBAKSARBEJDERNES FERIEREJSE 1933.

Tobaksarbejdernes Oplysningsudvalg i København meddeler herved Medlemmerne, at der grundet paa Forholdene, baade Valutaen og de spændte Forhold i Tyskland, i k k e fra Udvalget arrangeres nogen Ferierejse i Aar.

P. U. V.
Dirk Nak.

Adresseforandringer.

Forretningsfører Edm. Olsen, Rosenørns Allé 14, 4. Privat: Telefon Vester 7359.

Nykøbing M.:
Formand: Hans Marxen, Indmarken.

Slagelse:
Formand: Chr. Andersen, Hans Tausensgade 37.

Viborg:
Formand: R. Elsborg, Mogensgade 65.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 28. April 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Kriseundst. og ifl. Lov 180	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1120	268	852	123	68	55	28	12	33	40
Aarhus	75	39	36	18	13	5	8	4	4	0
Esbjerg	238	122	116	39	13	26	6	13	1	2
Frederic.	111	58	53	43	19	24	13	11	1	6
Hadersl.	51	23	28	13	5	8	0	4	5	4
Hjørring	10	0	10	2	0	2	0	1	0	1
Holsteb.	351	136	215	74	34	40	22	33	12	7
Horsens	401	206	195	36	21	15	12	13	3	2
Kolding	23	15	8	17	10	7	1	1	6	5
Nakskov	32	14	18	9	2	7	1	7	0	0
Nyborg	30	11	19	27	10	17	9	10	1	2
Nykø. F.	283	44	239	10	6	4	2	0	4	2
Nykø. M.	90	46	44	34	18	16	10	12	4	1
Odense	457	220	237	50	33	17	15	3	16	10
Slagelse	161	82	79	3	0	3	0	1	0	1
Svendb.	113	40	73	13	3	10	1	6	3	2
Vejle	11	10	1	3	2	1	1	0	0	1
Viborg	132	20	112	129	17	112	5	43	7	26
Tils. i Prov.	3689	1354	2335	643	274	369	134	174	100	112
Kbhv.: „Enigh."	3414	1104	2310	1509	434	1075	235	490	129	287
Cigarsor.	976	374	596	274	104	170	67	56	25	61
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4384	1478	2906	1783	538	1245	302	546	154	348
Ialt...	8073	2832	5241	2426	812	1614	436	720	254	460

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Marts Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Marts		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Marts	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I ...					57142	55	57142	55			12436	22	47077	85	59514	07			2371	52
do. II...	1500	00			18041	75	19541	75			3765	72	15776	03	19541	75				
Aalborg					18200	10	18200	10	1090	10	17370	42			18460	52			260	42
Aarhus	414	48	500	00	1325	95	2240	43			2109	58			2109	58	130	85		
Esbjerg					3125	45	3125	45	5	00	2349	37	771	08	3125	45				
Fredericia ..			2100	00	1926	35	4026	35	174	94	3946	58			4121	52			95	17
Haderslev ..			900	00	574	35	1474	35	117	00	1225	28			1342	28	132	07		
Hjørring	144	36	300	00	79	75	524	11			442	18			442	18	81	93		
Holstebro...	251	53	1000		5018	40	6269	93			5797	08			5797	08	472	85		
Horsens	3779	75			4668	70	8448	45			4820	17	1028	28	5848	45	2600	00		
Kolding			1700	00	180	20	1880	20	218	97	1587	65			1806	62	73	58		
Nakskov ...			200	00	469	10	669	10	3	01	755	87			758	88			89	78
Nyborg	646	08	1450	00	133	75	2230	33			1643	27			1643	27	587	06		
Nykøbing M.	1309	78			1045	20	2354	98			2593	53			2593	53			238	55
— F.					4779	75	4779	75			1964	65	2815	10	4779	75				
Odense.....			5500	00	6504	30	12004	30			9728	35	2789	95	12518	30			514	00
Slagelse					2062	15	2062	15			1691	75	370	40	2062	15				
Svendborg .	608	12	500	00	1780	95	2889	07			1223	42	1665	65	2889	07				
Vejle.....			500	00	171	90	671	90	53	59	542	56			596	15	75	75		
Viborg	1288	65	9500	00	981	60	11770	25			10823	14			10823	14	947	11		
Central- og Anvisningsk.	39723	28	168752	42	448	00	208928	70			107425	34	73159	07	180584	41	28344	29		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Marts Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Marts		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Marts	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .			650	00	1344	65	1994	65			1942	00	52	65	1994	65				
Aalborg					521	60	521	60			293	94	227	66	521	60				
Aarhus	30	45	200	00	332	30	562	75			223	75	200	00	423	75	139	00		
Assens					286	50	286	50					286	50	286	50				
Esbjerg	5	66	200	00	382	85	588	51			621	25			621	25			32	74
Fredericia ..	18	70			29	40	48	10			178	25			178	25			130	15
Haderslev ..	59	32	150	00	82	65	291	97			254	50			254	50	37	47		
Holstebro ..					208	20	208	20					208	20	208	20				
Horsens	204	62			581	10	785	72			978	19			978	19			192	47
Kolding																				
Køge.....	150	22			85	80	236	02			161	00			161	00	75	02		
Nakskov ...	121	85			184	30	306	15			120	55	100	00	220	75	85	40		
Nykøbing M.	311	00	200	00	18	00	529	00			224	00			224	00	305	00		
do. F.	28	16	300	00	72	25	400	41			136	00			136	00	264	41		
Odense.....	104	67	150	00	194	95	449	62			280	50			280	50	169	12		
Randers	49	36	150	00	61	60	260	96			241	00			241	00	19	96		
Roskilde....	59	57	200	00	80	40	339	97			232	50			232	50	107	47		
Slagelse					338	45	338	45			143	00	195	45	338	45				
Silkeborg..					26	40	26	40					26	40	26	40				
Svendborg .	300	00			290	35	590	35			163	25	127	10	290	35	300	00		
Viborg	22	26	500	00			522	26			530	52			530	52			8	26

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, Brogade 21, St. Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[4], Kbhvn. V.
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 6 | Juni 1933 | 28. Aargang

H. J. J. Eichelsheim

død.

Torsdag den 5. Maj afgik H. J. J. Eichelsheim ved Døden, 67 Aar gammel. Den hollandske Arbejderbevægelse har i ham mistet en af sin bedste Mænd.

I 1887 ved Dannelsen af det hollandske Tobaksarbejderforbund blev han en af dets ivrigste Agitatorer. Han var den fødte Taler. Han havde den sjældne Naturgave at kunne begejstre og rive en hel Forsamling med sig. Det var altid en Oplevelse at høre ham.

Hans Indsats i vort hollandske Broderforbund var af grundlæggende Natur.

Han sad inde med en ukuelig Begejstring og Arbejdskraft. Altid paa Farten. Hvile var et Begreb, han ikke kendte.

Naar man kender den hollandske Arbejderbevægelse og ved, at der alene i vort Fag bestaar fire Organisationer, hver med sin Opfattelse af den Vej, Arbejderne bør gaa, og at der paa mange Virksomheder findes Medlemmer tilhørende disse fire Fagforeninger, saa forstaar man, hvilket uhyre Arbejde det er at holde sammen paa sit Forbund. Det var ikke alene vore naturlige Modstandere, Arbejdsgiverne, der skulde kæmpes med, men ogsaa vore egne Folk.

Eichelsheim har gennemgaaet alle de Prøvelser, en Tillidsmand i de Tider maatte staa for.

Arbejdsgiverne anvendte det kendte Middel: at gøre ham brødløs.

Han maatte rejse fra By til By for at tjene sit Brød. Tilsidst var han kendt af alle og maatte endda prøve at arbejde under et andet Navn, indtil dette ogsaa blev opdaget. Da alle Sunde saaledes var lukkede for ham, maatte han begynde for sig selv for dog at skaffe Føde for sig og sin store Børneflok.

Men intet kunde kue ham. Hverken Arbejdsgivernes Forfølgelser eller Arbejdernes Uforstand kunde berøve ham Begejstringen og Troen paa Arbejderbevægelsens endelige Sejr.

Selv om den politiske Del af Arbejderbevægelsen ligeledes havde hans Hjerte, blev det efterhaanden alligevel Fagbevægelsen, der tilsidst tog hele hans Arbejdskraft, og her i Særdeleshed det

hollandske Tobaksarbejderforbund. Først i 1908 blev han fast ansat. Han havde dengang 8 Børn, der senere steg til 13 ialt, og fik den svimlende Gage af 16 Gylden eller i danske Penge 30 Kroner ugentlig.

For denne Løn var han altid i Virksomhed, ikke 8 men 16 og 18 Timer i Døgnet. For denne Betaling maatte han sluge mange bitre Ord, at leve for Arbejdernes Penge, Spækjæger, Pamper o. l.

Jeg ved, at saadanne Udtryk saarede ham — med hans fint følende Gemyt — meget.

Naar jeg mindes ham, naar han talte om sine Børn, kommer jeg til at tænke paa Andersen Nexøs prægtige Skikkelse i „Ditte Menneskebarn", Lars Peter.

Undertegnede havde den Glæde sammen med vort Forbunds Formand at se ham for tre Aar siden ved en Afskedsfest for ham, da han blev pensioneret fra Forbundet.

At se ham sidde ved Enden af et langt Bord, hvor alle hans Børn og Børnebørn havde taget Plads. Den Glæde, der straalede ud af ham ved denne Lejlighed var uforglemmeligt. Det var symbolsk for ham.

I 1914 valgtes han til Formand for det hollandske Forbund.

Det blev ligeledes ham, der gennemførte den første kollektive Lands-Overenskomst i Tobaksindustrien i Holland.

Men ikke alene for de hollandske Tobaksarbejdere virkede han. Vore Kongresdelegerede i 1927 kan sikkert alle huske ham fra vor Kongres. Han var dengang vor internationale Sekretær. I 1919, efter at Verdenskrigen havde ødelagt alle internationale Forbindelser, lykkedes det for ham at knytte de internationale Traade igen. Han blev da ogsaa valgt til Sekretær for Tobaksarbejdernes Internationale, og havde det ikke været, fordi han blev pensioneret af det hollandske Forbund, havde han sikkert til sin Død beholdt denne Stilling.

Vore Venner fra Skraatobaksarbejderforbundet kan sikkert ogsaa huske ham, da han i 1929 gjorde et Forsøg her i København for at faa de to Forbund sluttet sammen. At det ikke lykkedes for ham, var sikkert ikke hans Skyld.

I Oktober 1930 blev han pensioneret fra Forbundet og skulde nu have en velfortjent Livsaften.

Det blev det ikke for ham.

Allerede ved hans Afgang havde Sygdommen fat i ham. Den Hvile, man fra alle Sider havde ønsket ham, blev til et langvarigt smertefuldt Sygeleje.

Endnu den 1. Maj, da Hovedbestyrelsen for det hollandske Forbund stod ved hans Sygeleje, var han sikker paa, at næste Gang vilde han kunne være med i Demonstrationen.

Det var betegnende for ham. Indtil det sidste var hans Tanker ved Arbejderbevægelsen.

Eichelsheim er ikke mere. Et Menneske er død. En af Arbejderklassens bedste Skikkelser er gaaet bort. En glimrende Kammerat, en Mand, man altid kunde stole paa. Vi føler med vort hollandske Broderforbund og med hans Hustru og Børn og vil bevare Mindet om Eichelsheim med dybeste Ærbødighed.

Æret være hans Minde! *Dirk Nak.*

Internation. Tobaksarbejder-Forbund.

I Anledning af Forholdenes Udvikling i Tyskland indkaldte vor daværende Sekretær i Internationale Tobaksarbejder-Forbund, F e r d. H u s u n g, til et Bestyrelsesmøde, som skulde afholdes i Zürich den 12. April.

Imidlertid kom dette Møde ikke i Stand, paa Grund af Udrejsevanskeligheder for vor Internationale Sekretær.

Vort Forbunds Hovedbestyrelse vedtog derefter, at jeg skulde rejse til Bremen for at faa lidt nærmere Underretning, da Brevsencuren lagde Hindringer i Vejen for Korrespondance.

Ved den Konference, som jeg i Bremen havde med Ferd. Husung, enedes vi om at søge afholdt et Bestyrelsesmøde i Berlin, og dette Møde fandt da ogsaa Sted den 26. April.

Ferd. Husung gav her en Redegørelse for Forholdene i Tyskland, hvilke havde nødvendiggjort Mødets Afholdelse.

Gav derefter en Beretning over Arbejdet, som var udført siden sidste Kongres.

Man behandlede derefter Spørgsmaalet om Sekretariatets Sæde for den kommende Tid, ligesom Bestyrelsen foretog en Revision af Regnskaberne.

Efter en indgaaende Diskussion enedes Bestyrelsen om at overdrage Undertegnede Sekretariatets Videførelse indtil næste Kongres 1934.

Jeg gav mit Tilsagn hertil under Forudsætning af Godkendelse fra de, vor Internationale tilsluttede Landsorganisationer.

En saadan Godkendelse er enstemmig givet, ligesom jeg har indhentet vor Hovedbestyrelses Godkendelse for, at jeg overtog dette Hverv, og Sekretariatets Sæde er derfor for Tiden:

I n t e r n a t i o n a l e T o b a k s a r b e j d e r F o r b u n d,
Rosenørnsalle 14, 4. København V.

Edm. Olsen,
Sekretær.

Deling af Arbejdet.

Spørgsmaalet om Deling af Arbejdet har snart i mange Aar været et almindeligt Samtaleemne i Arbejderkredse. Ogsaa blandt Tobaksarbejderne er Spørgsmaalet blevet særlig aktuelt. I 1921—22 stod jeg første Gang overfor Problemet: Arbejdsdeling, og jeg husker nøje Tobaksarbejdernes Stilling til dette. Den gik i det væsentlige ud paa, at Statens og Kommunens Forsørgerpligter paa ingen Maade maatte lægges over paa Arbejderklassens Skuldre, og om dette var alle enige. Der var saa at sige ingen, der paa daværende Tidspunkt vilde gaa ind for en Deling af Arbejdet, og Tanken blev saa godt som eenstemmig tilbagevist.

Naar nu Tiden og Forholdene har formet sig saaledes, at der nu paa mange Fabrikker arbejdes paa Deling, har det sikkert sine Aarsager. Arbejdsløsheden, fremkaldt af den tekniske Udvikling og Rationaliseringen, vil naturligt fostre Tanker, der har til Formaal at mildne Arbejdsløshedens frygtelige Virkninger. Thi naar man tidligere har kunnet fastholde Princippet om Samfundets Forsørgerpligt, saa er det unægteligt lidt vanskeligere under nuværende Forhold, hvor den maskinelle Udvikling stadig gør flere og flere overflødige i Produktionslivet, og hvor den „48 Timers Arbejdsuge" er for høj i Forhold til Industriens Produktionsevne.

Man kan nu spørge, om det ikke er bedst at dele Arbejdet, for at gavne saa mange som muligt. Og Svaret maa naturligvis være bekræftende, hvis man har den Opfattelse, at det gavner os som Klasse. Jeg har den Mening, at det ikke gavner os som Klasse, men at det kun gaar ud over det for Arbejderklassen saa vigtige som Enigheden. Maaske vil nogle sige, at netop Deling af Arbejdet er egnet til at fremkalde Enighed, idet en Arbejdsdeling er potenseret Solidaritetsfølelse. Men det kan ikke være rigtigt, fordi Arbejdsdeling ikke kommer til at gælde for alle Arbejdere, da der i de fleste Tilfælde afskediges en Del Arbejdere og saa deles der for Resten. Og efter de Erfaringer, jeg har erhvervet mig, mener jeg ikke, at Tanken om Arbejdsdeling er fremmende for at bevare en enig Arbejderklasse. De mange sekteriske Retninger indenfor vore Organisationer, som f. Eks. „Arbejdsløshedsudvalgene", „R.F.O." m. m., er typiske Tilfælde paa indre Splittelse, som ganske givet vil blive endnu større ved den nuværende Form for Arbejdsdeling.

I 1928 var jeg Ordfører for de arbejdsløse i Afd. 2, for at stille en Resolution til Kongressen. Resolutionen var en Udtalelse mod Arbejdsdeling, og den blev henvist til en ekstra ordinær Generalforsamling, hvor den blev vedtaget. Paa Kongressen blev Resolutionen trukket tilbage, idet man sikkert følte, at den vilde blive forkastet. Men Kongressen vedtog en Udtalelse lydende saaledes: „Kongressen udtaler, at dens højeste Opgave er Arbejdsløshedsspørgsmaalet".

I 1932 stillede Holstebro Afd. følgende Forslag til Kongressen: „Krav om, at Beskæftigelsesspørgsmaalet ordnes af Forbundet, særlig med Henblik paa Deling af Arbejdet". Kongressen vedtog at overlade Deling af Arbejdet til Afdelingerne.

Dette kunde jeg stemme for, selv om jeg stadig ser, at det bedste vilde være, om Forbundet ordnede Spørgsmaalet. Thi saa maatte det vel resultere i, at der med „Afdeling" mentes alle Arbejdere, og ikke som nu, hvor man først afskediger en Trediedel og derefter deler for Resten. Men alligevel er Kongressen Vedtagelse en Forbedring, idet man nu ikke mere kan lade Fabrikken — uden om de arbejdsløse — vedtage Bestemmelser om Arbejdsdeling, idet Kongressen har vedtaget, at „det overlades til Afdelingerne". Konklusionen maa derfor være, at det er Afdelingens Generalforsamling, der for Fremtiden er det Sted, hvor Bestemmelser om Arbejdsdeling vedtages eller forkastes.

I en Samtale med Edm. Olsen har jeg gjort dette gældende, men E. O. mente ikke, at det var Forudsætningerne for Kongressens Vedtagelse. Jeg meddelte Edmund Olsen, at jeg vilde rejse Spørgsmaalet i Fagbladet, og naar det nu bliver gjort, saa er det ud fra den Udvikling, som Spørgsmaalet om Arbejdsdeling har taget for Københavns Vedkommende. Jeg har den Opfattelse, at mange dér har fulgt mine Betragtninger om Konsekvenserne af Kongresvedtagelsen. Om denne Udvikling er et ærligt Udtryk for Vedtagelsen, skal jeg ikke dømme om, men kun sige, at jeg paa Kongressen gjorde opmærksom paa, at for Fremtiden laa Afgørelserne angaaende Arbejdsdeling paa Afdelingernes Generalforsamling og ikke paa Fabrikken.

En Arbejdsdeling, hvor ikke alle kommer med, skaber kun indre Splittelser. Vi maa samle os om større Maal, og bevare en samlet og enig Arbejderklasse. Vi maa kræve Arbejdstiden nedsat i Forhold til Produktivkræfternes Evne til at producere. Thi Arbejderbevægelsen har efter min Mening ikke til Opgave at vende Blikket ind mod sig selv, for der at finde en Retfærdiggørelse af Samfundstilstandene. Men vor Opgave maa være: samlet og enig at bekæmpe det kapitalistiske Samfundssystem, der med sin Svindel og Korruption skaber Nøden og Elendigheden, som vi intet An-

svar har for. Kampen maa gælde mod dette System, og hertil tjener Problemet: „Deling af Arbejdet" ikke.

Holstebro, den 9. Maj 1933.

Poul Nielsen, Medlem 3135.

---

40 Timers Ugen.

Naar man drøfter Arbejdsløshedsspørgsmaalet Mand og Mand imellem i al Almindelighed og for vort Fag i Særdeleshed, saa melder Kravet om Indskrænkning af Arbejdstiden sig altid som et uundgaaeligt Problem, der kræver sin Løsning. Og dette Problem maa og skal løses, da det er en bydende Nødvendighed. Men her melder det konkrete Spørgsmaal i Problemet sig: Hvorledes skal det løses for at virke paa den mest effektive Maade? Ja, herom er mange forskellige Meninger, og især mange ensidige! At vi skal have en forkortet Arbejdstid, er vi alle enige om. Den korte Uge maa nødvendigvis komme; thi uden den vil Landet ikke kunne aftage sin Produktion og gode Tider vedvare. At løse Spørgsmaalet paa den Maade, som mange arbejdsløse er Tilhængere af, d.v.s. Gennemførelse af 40 Timers Ugen uden Lønudligning, i hvert Fald i første Omgang, vil være et taktisk Fejlgreb, der absolut ikke vil føre til Maalet: mere Arbejde.

Kan vi ikke opnaa 40 Timers Ugen med fuld Lønudligning, da vil vi staa os bedre ved ikke at gennemføre den, thi Arbejdsløsheden kan ikke bekæmpes ad denne Vej. Vi maa holde os dette for Øje, at Gennemførelsen af 40 Timers Ugen uden Lønudligning vil bevirke, at Købeevnen nedsættes hos alle. Dette indvirker paa Forbruget, der vil stagnere; det er jo indlysende og logisk, at naar Forbrugernes Købekraft formindskes, vil det influere Varemarkedet. Resultatet bliver Overproduktion paa Basis af Arbejderklassens nedsatte Købeevne.

Men var det ikke netop dette, vi skulde modarbejde? Jo, det er vi sikkert alle enige om. Altsaa er denne Vej ikke farbar. Vi opnaar ikke at faa Arbejde, selv om de arbejdende Kolleger er villige til at bringe dette Offer, som det selvsagt maa være at se sin Løn indskrænket. I det store og hele vil Resultatet blive, at de arbejdende kommer ned paa det rene Subsistensminimum. Hvorfor da forlange dette Offer, som ikke vil have nogen som helst Betydning for de arbejdsløse. Jeg vover at paastaa, at der kommer ikke een eneste Mand eller Kvinde i Arbejde, selv om Offeret bliver bragt.

40 Timers Ugen skal, for at blive virkelig effektiv for hele Arbejderklassen, gennemføres i alle Landets Virksomheder. Og skal den aflaste Arbejdsløsheden — og dette er jo Formaalet —, da maa og skal 40 Timers Ugen gennemføres med fuld Lønudligning; thi kun paa denne Maade kan Kravet om Arbejde opfyldes. Det maa da blive vore Organisationers Opgave at gennemføre dette store og vanskelige Problem, der selvsagt vil møde overordentlig stor Modstand hos vore Arbejdsgivere. At d'Herrer skulde kunne indse, at det vil være i hele Samfundets Interesse at gennemføre denne Ordning — ogsaa i d Herrers egen —, turde vist være tvivlsomt.

Grundprincippet i de kommende Forhandlinger om dette 40 Timers Uge-Problems Løsning maa være dette, at hvis det overhovedet kan løses for Tiden, da maa det løses helt og fuldt; her gælder det enten eller: Kan 40 Timers Ugen ikke gennemføres uden Lønsænkning, da bør den ikke gennemføres, før Tiden dertil er moden. Og den skal nok komme — derom er ingen Tvivl.

Hagbart Madsen.

— — —

Det gaar desværre ikke at tage paa Spørgsmaalet 40 Timers Arbejdsugen saa let, som i ovenstaaende Artikel.

En Nedsættelse af Arbejdstiden er, som Forholdene har udviklet sig, ikke mere et kulturelt Gode alene, men en bydende Nødvendighed; thi at opretholde en saa stor Stab af Arbejdsløse, som vi nu gennem saa lange Tider har haft, kan selvfølgelig ikke gaa i det lange Løb.

At en Arbejdstidsnedsættelse med fuld Udligning er det mest effektive, er naturligvis rigtig, og dette maa ogsaa være vor principielle Stilling, men derfra og til at mene, at en Arbejdstidsforkortelse uden Lønudligning ikke vil give Arbejde til flere, er at gaa for langt ud til den anden Side.

Hvis en Arbejder til Eks. tjener 400 Kr. mindre ved en forkortet Arbejdstid, kan han vel ikke købe Varer for disse 400 Kr., men Arbejdslønnen for denne Varemængde andrager jo kun fra 5 til maaske 20 pCt. af Varens Pris, hvorimod samme Arbejder, ved at købe Arbejdsfriheden for disse 400 Kr., gør 100 pCt. Arbejde fri.

Hvis man derfor ikke regner Arbejdsfriheden, naturligvis indtil et vist Punkt, for hørende med til Levestandarden, er det vel rigtigt, at denne daler, men man kan ikke sige, at den mindre Arbejdstid ikke vil indvirke paa Arbejdsløsheden.

En Ting er imidlertid sikkert, at een Part skal betale Omkostningerne ved en saadan Nedsættelse af Arbejdstiden.

Der er i dette Forhold 4 Parter, der kommer i Betragtning: Producenten, Arbejderen, Varefordeleren og Forbrugeren, og Spørgsmaalet bliver da: hvem skal betale?

Almindeligt vil vi Arbejdere sige: det skal Producenten (Arbejdsgiveren).

Jeg vil hævde, at det skal den, som tager større Udbytte af Produktionen end det Arbejde, der udføres, betinger.

Lad os da se paa, hvis vi har Magten til at gennemføre en Arbejdstidsforkortelse med fuld Lønudligning, har vi da ogsaa Magten til at forhindre, at Vareprisen stiger med den Merudgift, som Arbejdsgiveren faar ved denne Ordning; thi sker en saadan Forhøjelse, vil vi i Virkeligheden være daarligere stillede, end hvis vi tog Arbejdstidsforkortelsen uden Lønudligning.

Man maa jo forstaa, at en Forhøjelse af en grosprisen betyder, at Detailhandleren efter den Avanceprocent, man regner med, ogsaa vil tage en Forhøjelse af den større en grospris.

Vi vil som Forbrugere i et saadant Tilfælde ikke kunne købe flere Varer for vor Løn, end hvis vi tog Arbejdstidsforkortelsen uden Lønudligning og med uforandrede Varepriser.

Derimod vil arbejdsløse, syge, gamle og andre, som ikke faar noget i Stedet, ved de forhøjede Varepriser faa en Forringelse af deres Kaar.

Hele Forholdet er i Virkeligheden et Avancespørgsmaal, som vi maa søge løst, enten denne for store Avance tages af Producenten eller af Varefordeleren.

Det er desværre ikke al Tid let at se, hvad Avancen andrager for Producenten, hvorimod man lettere kan se dette Forhold for Varefordeleren, thi her har man Indkøbspris og Udsalgspris som nøgne Fakta.

Tager man Eksempler fra vort eget Fag, saa ligger Forholdene saaledes, at for 1 Pakke Cigaretter à 10 Stk. faar vi i samlet Arbejdsløn ca. 1 Øre, for Rulning, Pakning, Banderollering, Indpakning, Løsning og Skæring af Tobak o. s. v.

Detailhandleren faar for at sælge den samme Pakke 7 Øre.

Det vil altsaa sige, hvis Detailhandleren fik 1 Øre mindre pr. Pakke (6 Øre pr. Pakke vilde naturligvis endnu være al for stor Avance), da vilde samtlige Cigaretarbejdere kun behøve at arbejde 24 Timer ugentlig og dog beholde deres nuværende Løn.

Dette er selvfølgelig et af de grelleste Tilfælde, da Cigaretindustrien er fuld mekaniseret, men det samme gælder jo for mangfoldige Varer.

Tager man det modsatte Tilfælde, Cigarerne, som produceres for Haanden, og hvor Arbejdsløn-nen er saa stor en Del af Vareprisen, saa ligger dog Forholdet saaledes, at Detailhandleren faar lige saa meget for at sælge en Cigar, som den samlede Arbejdsløn andrager, nemlig 4—5—6—7 Øre pr. Stk.

Reduceres Avancen her med 1 Øre, vilde det dog være nok til, at samtlige Cigararbejdere kunde faa 40 Timers Arbejdsuge med fuld Lønudligning.

Som dette Forhold ligger i vor Industri, ligger

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Marts 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	561	96	171	40	2	3	4	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	1385	350	253	5	„	„	„	„	„	88	77	27	17	„	„	„	„
Holland	2649	731	275	„	„	„	„	„	„	„	„	19	6	„	„	„	„
Belgien	9	2	222	„	„	„	„	„	„	6	5	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	876	212	242	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1235	194	157	30	1	„	„	„	„	3	3	11	5	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	7	9	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	12	2	166	„	„	7[1]	7[1]	„	„	6	3	3	1	„	„	„	„
Ialt...	6727	1587	236	75	3	10	11	„	„	110	97	60	29	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	20	37	1	4	3	3	146	34	7	7	16	12
fremm. Varer	370	55	148	„	„	„	„	„	„	8	13	18	11	„	„	„	„

[1]) deraf fra Svejts 3 hkg = 3000 Kr.
— - Brasilien 1 — = 1000 —
— - Vestafrika 2 — = 2000 —
— - Brit Indien 1 — = 1000 —

det ogsaa i andre, men Vanskelighederne ved at komme bort herfra, er meget store.

Det er nemlig ikke saaledes, at man kan sige, at Nettoindkomsten for den store Part af Detailhandlerne er meget stor. Mange har vel ikke en Gang saa stor Indkomst som en almindelig Arbejder; men den effektive Arbejdstid for Detailhandlerne er saa ringe, at ¼ af disse vilde være rigelig nok, og vi skulde da ikke være nødt til at betale den Mængde dyre Butikker, som nu findes og bruges i Spekulationsøjemed.

En Ændring i dette Forhold er, som allerede nævnt, ikke let at gennemføre, men kunde dog i høj Grad modvirkes, naar Arbejderne lærte at slutte sig til Brugsforeningerne.

Alt i alt maa man saaledes forstaa, at der i Spørgsmaalet Arbejdstidsforkortelse ligger mere end dette, at vi faar fuld Udligning af Lønnen, men ogsaa at vi samtidig kan opretholde de gældende Varepriser.

At naa dertil er jeg bange for ligger for langt ude, og Spørgsmaalet om Arbejdstidsforkortelsen trænger paa.

Jeg maa derfor mene, at Nedsættelsen af Arbejdstiden skal vi tage, naar det kan lykkes os, og for Arbejdslønnen maa vi som hidindtil søge denne hævet, indtil vi naar det fulde Udbytte af vort Arbejde, men Hovedsagen er dog, at Arbejderklassen bliver enig om, paa hvilket Standpunkt vi skal staa, thi ellers vil det være umuligt for de Folk, som skal føre Forhandlingerne, at naa et Resultat.

Vor Modpart skal nok vide at udnytte Uenigheden hos os.

Edm. Olsen.

Inden Jagten gaar ind!

Der er adskillige Tegn i Sol og Maane paa, at man fra visse Sider — selvfølgelig i „Demokratiet"s Navn — søger at foranstalte en større Jagt paa anderledes tænkende Arbejdere indenfor de faglige og politiske Organisationer.

Men inden „Demokratiet"s Jægere og Klappere gaar ud til deres ædle Gerning, og inden det første Skud falder — er det forresten ikke pudsigt at se Demokrater i fuld Krigsmaling — og inden man sælger Skindet af den Bjørn, der endnu ikke er skudt, maa det maaske være tilladt at fremsætte nogle Betragtninger om det, der har givet Anledning til, at man har ment at kunne kundgøre for alt Folket: „at nu gaar Jagten ind —".

Mine Bemærkninger er da sammenfattede i efterfølgende:

Fascismen har for flere Aar tilbage holdt sit Indtog i Italien, og nu for nylig har dens Aflægger, Nazismen, sat sig fast i Tyskland. Dette „vor Tids moderne Statssystem" har ikke i Sinde at standse ved Tysklands Grænse, men vil lig en Pest ogsaa brede sig over og underlægge sig Skandinavien, hvis vi herhjemme holder samme Linie, som de senere Aars ansvarlige Magthavere i Tyskland har gjort det.

Den uhyggelige Udvikling, der paa saa forbavsende kort Tid har skabt den foreliggende Situation, og de Metoder, der er anvendt for at fremskaffe denne Situation beviser tilfulde, at Nazismen og andre beslægtede -ismer kun kan b e k æ m p e s med materielle Vaaben og aldrig nogensinde o v e r b e v i s e s med aandelige.

Ud fra denne Opfattelse er man da ogsaa gaaet i Gang med Dannelse af antifascistiske Komitéer og Afholdelse af Møder, hvis Opgave det er at organisere Kampen mod Fascismen og finde de bedst mulige Former for denne Offensiv mod den Fare, der lurer, ogsaa indenfor vore egne Døre.

Nu ved jeg vel, at Ordet „Kamp" er blevet — med Tiden — et meget uartigt Ord — i den demokratiske Ordbog; men det bliver nu alligevel kun ved dette Ords fulde Betydning, at Fascismen slaas ned.

Maa jeg forøvrigt i denne Forbindelse minde om, hvad Sociologen Henrik d. Mann for nogen Tid siden udtalte her i Byen ved et Møde i Arbejdernes Læseselskab: „Arbejderne maa opgive Skyttegravskampen og gaa over til Bevægelseskrigen."

Der er næppe nogen Tvivl om, at Arbejderne herhjemme som saadan, baade nationalt og internationalt, er parat til at yde sin virkningsfulde Indsats i Kampen mod Fascismen — i hvad Klædebon den end maatte skjule sig —, men her som overalt, hvor „Folkestyret"s Repræsentanter endnu da ikke er løbet for et Par Nazistrevolvere, ser man disse Mænd med det saakaldte „store Ansvar" med Hænder og Fødder modsætte sig, at Arbejderne tager Kampen op.

Og de Metoder, „Demokratiet" benytter her, og den Politik, „Demokratiet" har ført den sidste lille Menneskealder, bærer i sig selv den Splittelse, som har virket saa uhyggeligt i Tyskland.

For godt et Aar siden var jeg i Fagbladet ubeskeden nok til at fremkomme med nogle Bemærkninger om den „mindste Onde-Politik", det tyske Socialdemokrati havde ført, og fik i den Anledning den sædvanlige „demokratiske Forargelse" over

mit syndige Hoved, men en Kendsgerning er det i Dag, at denne „mindste Onde-Politik" har banet Vej for en Hitler — for den sorteste Reaktion.

Vel — man har Lov at sige: Vi mente nu, den Politik, vi førte, var den, der baadede den tyske Arbejderklasse bedst; men vi har altsaa taget fejl. Det er i hvert Tilfælde ærligt; men i Stedet for at være med til at samle Arbejderne, for i Fællesskab at raade Bod paa Resultatet af denne fejlslagne Politik, saa bekæmper man tværtimod dem, der vil rejse Kampen mod Demokratiets Afløser i vort sydlige Naboland.

Gennem den „demokratiske" Presse retter man de tarveligste Angreb paa de antifascistiske Komitéer — ganske vist kun med „demokratiske" Skældsord — og truer enhver med Eksklusion, der deltager i antifascistisk Propaganda; den officielle Banbulle, der er udsendt fra det demokratiske Vatikan, gaar jo som bekendt ud paa, at det er uforeneligt med Medlemsskab i de socialdemokratiske Foreninger at være med til at modarbejde Fascismen. Og de mange provokerende Udtalelser, der er faldet rundt om paa Generalforsamlingerne i Organisationerne, er temmelig tydelige — men alligevel — — — gab ikke for højt.

Iøvrigt er det jo ikke nok at smide anderledes tænkende ud af de politiske og faglige Organisationer, det er jo kun en Handling af ret negativ Art; der skal nu engang noget mere positivt til; det er ikke nok, naar saglige Argumenter mangler, at forsøge sig med Hetz og Kommunistforskrækkelse.

Og derfor kommer da ogsaa Spørgsmaalet: Naar man nu, hvad man jo selv tror paa — ved Hjælp af lidt Kommunistforskrækkelse — har faaet den fæle Opposition ud af Spillet, hvad saa?

Hvorhen fører man saa Organisationerne, Arbejdernes virkelige Vaaben i Kampen mod Fascismen.

Man erindrer sig nok, at det i sin Tendens fascistiske Strejkeforbud kun skulde være at betragte som en i Øjeblikket nødvendig „Udvej", men kun, absolut kun for denne ene Gang hed det saa smukt. Gaar Vejen nu did, at denne ene Gang — lig al anden „demokratisk" Politik, der er „lempet og listet" igennem — gaar over til at blive en permanent Foranstaltning til Værn for det bestaaende Samfund.

Det spørges der om baade før og efter Jagten.

Hidtil har „Svedsketoldens Fædre", Herrerne Kragh og Madsen-Mygdal, jo anvist Vejen, og endvidere dannet Skole — en „demokratisk" Forhøjelse af Kaffe og Sukker, foruden alt det, vi har tilgode af samme Skuffe. Er det iøvrigt ikke karakteristisk for den Tid, vi lever i, at netop en Kragh og en Madsen-Mygdal er de mest udprægede Repræsentanter for det Parti, der bestaar af Storagrarere og Lappomænd, og naar man nu husker paa, hvordan netop en Politiker som Kragh har været fremstillet i den demokratiske Presse — som værende tyk og flommefed og med Basunkinder og kun kunde sige „Øh, møh, bøh", og nu staar den samme Politiker i den samme Presse som en Mand, der har „Realitetssans og i Besiddelse af smidig Forhandlingsevne", ligeledes en fremragende „Politiker af Rang", og det tykke og flommefede er nu blevet til en, maaske nok lidt diger og trivelig, men gemytlig Herre.

Det er med denne „gemytlige Politiker" og hans Lappoparti, Demokratiet befider sig i intimt Samarbejde.

At Arbejderklassen mere og mere med stigende Forbitrelse nødvendigvis maa vende sig mod en saadan Politik — fordi Arbejderklassen efterhaanden vil indse, at en saadan Politik fører os lige i Armene paa Reaktion og Fascisme — staar Lederne ganske klart, og derfor søger man, hvor man endnu er talstærke nok, at finde et eller andet Paaskud til at ødelægge Oppositionen, for bedre i uforstyrret Fred og Ro at kunne give sig hen i „Demokratiets Drøm" — den store Kongstanke" — „Reformeringen af det bestaaende Samfund"

Men Arbejderne tør ikke gøre sig Illusioner om, at dette sidste sker — Tyskland er det bedste Bevis herfor.

I 1931 i December Maaned kunde man i det danske Socialdemokratis Tidsskrift „Socialisten", i en Artikel, der var betitlet „Socialisme og Nazisme", læse følgende: — — — „Mange Gange siden Verdenskrigens Afslutning har man maattet erkende, at det tyske Socialdemokrati var et urokkeligt Bolværk for Midt- og Vesteuropas Demokrati. Siden Valget i 1930 har det tyske Socialdemokrati set det som sin Hovedopgave at hindre, at Statsapparatet kom i Fascismens Hænder".

Det var for blot to Aar siden.

Men hvem var det, der opfordrede de tyske Arbejdere til at demonstrere under Hagekorset den 1. Maj i Aar? Svar udbedes slet ikke.

Og hvad har ikke den kendte tyske Socialdemokrat, Medlem af Partibestyrelsen og Rigsdagsmand, Breitscheid, sagt: — — — „Vi maa i denne Stund rette en alvorlig Opfordring til Regeringen om at gøre Ende paa Nazisternes Terror. I modsat Fald vilde Socialdemokratiet blive tvunget til at opgive sin Tolerancepolitik overfor Regeringen. I sidste Tilfælde vil Socialdemokratiet slutte sig sammen med Kommunisterne, der ved deres Beslutning om at gøre Ende paa enkelte Gruppers

Terror, har fjernet et væsentligt Skillerum mellem dem og os, og med alle Midler tage Kampen op."

Dette gode Forsæt er desværre endnu ikke ført ud i Livet — tværtimod — den en Skanse efter den anden har Socialdemokratiet ladet falde og i Stedet fortsat ført en Toldreguleringspolitik, der har givet dette kummerlige Resultat — Fascismen.

Og at vi er inde paa den Vej herhjemme, karakteriseres for os Arbejdere bedst gennem de Udtalelser, Dr. Kragh fremsatte paa Partiet Venstres Delegeretmøde umiddelbart efter det store Kriseforlig i Februar. Læg blot Mærke til, hvad Dr. Kragh udtalte: „Forliget opfylder Venstres Tilpasningskrav, og Venstre har i Overensstemmelse med Regeringen gennemført dette Krav saa langt og saa dybt som muligt af den eneste Vej, der er farbar."

Naar derfor en „demokratisk" Regering fører en Politik, der faar Reaktionens førende Politikere — den demokratiske Presses egen Bedømmelse af Dr. Kragh for kun et Aar siden — til at „grynte" af Tilfredshed, for de Resultater, Lappomændene har opnaaet i Overensstemmelse med Regeringen, saa er Kritik og en stormende Protest paa sin Plads, og saa er det mere end nødvendigt at kalde enhver ud til Kamp mod Reaktion og Fascisme, med eller uden Socialdemokratiets Tilladelse.

Hyl saa blot op om „kommunistisk Splittelse", men dette jammerlige Hyl vil dog aldrig kunde forskertse den Kendsgerning, at netop Demokratiet baade direkte og indirekte har splittet og spaltet Arbejderne. Det vil engang blive Historiens Dom.

Og man ved det, og netop derfor er det utroligt Hykleri at ville foranstalte en større Klapjagt paa paastaaede „Splittelsesmænd", der netop kun har det for Øje at søge at skabe en Enhedsfront mod dette Aarhundredes største kapitalistiske Udskejelse, og for et socialdemokratisk Samfund.

Man kan om dette socialistiske Samfund mene, hvad man vil, man kan have sine Tvivl derom, om det i det hele taget kan realiseres, ja, der er vel dem, der helt har mistet Troen paa, at et saadant Samfund vil blive blot nogenlunde nær det, der doceres om, men man har ikke Lov at bekæmpe dem, der tror derpaa, og samtidig hævde, at d e t er Maalet, naar man til daglig deltager i Afstivningen og Stabiliseringen af det bestaaende Samfund.

Det er dobbeltbundet, uærlig Politik, der nok skal vide at hævne sig, det har det tyske Socialdemokrati maattet sande.

Det er derfor at ønske, at det danske vilde drage Lære heraf. *Agathon Dupont.*

Fasisme - Nazisme og „Enhedsfront".

I Anledning af de Forslag, der om ovennævnte Spørgsmaal har været fremme i Organisationerne, og som ogsaa behandles i den i dette Nr. af Bladet optagne Artikel af A. Dupont, skal jeg her gøre nogle Bemærkninger:

Lad os da først se paa, hvorledes Forholdene i Tyskland har udviklet sig indtil Katastrofen, som nu har ramt den tyske Arbejderklasse.

Det er min faste Overbevisning, at dette ikke kunde være sket, hvis man i Tyskland havde haft en enig Arbejderklasse, men som et gammelt Ord siger: „Naar Krybben er tom, bides Hestene", saaledes er det ogsaa gaaet her.

Verdenskrigen foranledigede, at Millioner af den unge gode Arbejdskraft sendtes ud til Slagmarkerne. Kravet om Varer blev ikke mindre men større. At Kvinderne sattes ind i Produktionslivet, forslog ikke. Teknikere, Ingeniører og Opfindere sattes i Arbejde, thi Varerne skulde fremskaffes.

Maskine efter Maskine opfandtes, gamle Maskiner moderniseredes til hurtigere og hurtigere Maskiner.

Efter Krigen skulde man have troet, at dette var holdt op. Selv om Millioner var dræbt eller gjort til Krøblinger i Krigen, kom dog atter Millioner tilbage og skulde have Arbejde, men Fredsslutningen gav de Besejrede haarde Vilkaar.

Meningsløse Erstatningssummer blev dikterede, og da Tyskland ikke kunde betale med Penge, maatte Varer træde i Stedet.

For imidlertid at faa disse Varer afsat, maatte de leveres billigere, end hvad de kunde leveres for andet Steds. Arbejdslønningerne nedsattes, men det forslog ikke. Nye Maskiner, hurtigere Maskiner kom til, og Arbejdsløsheden bredte sig.

De andre Lande fulgte med. Man kunde naturligvis ikke i det lange Løb lade Tyskland levere de Varer, man skulde bruge. Man maatte konkurrere ogsaa paa Maskinernes Omraade, og Arbejdsløsheden bredte sig, ikke alene i Tyskland, men ogsaa i de øvrige Lande, og Verdenskrisen satte ind.

For Tysklands Vedkommende virkede denne naturligvis stærkere paa Grund af de allerede før den Tid under Krigen herskende elendige Forhold, og en vis Desperation forelaa i Arbejdermasserne, der var bragt paa Fortvivlelsens Rand.

Dette benyttede Kommunisterne til at skaffe sig Proselytter for det kommunistiske Parti.

I dette store Land fandtes endnu mange uorganiserede, og Religionsspørgsmaalet havde fremskabt en Opdeling i socialdemokratiske, kristelige

og katolske Organisationer. Nu kom hertil ogsaa kommunistiske og nazistiske.

De socialdemokratiske Organisationer (de bærende Organisationer) mistede store Dele af deres Medlemmer og dermed deres Slagkraft, og Elendigheden blev større og større.

Et Samarbejde mellem Socialdemokrater og Kommunister var umuligt.

Det laa i Kommunisternes Interesse at opretholde Elendigheden, der jo havde givet dem Vind i Sejlene, og man ønskede derfor ikke at raade Bod herpaa.

Paa et vist Tidspunkt var Repræsentationen paa Rigsdagen 130 Socialdemokrater og 100 Kommunister, og meget kunde være blevet vedtaget til Gavn for den arbejdende Befolkning med Støtte fra de 90 af Centrum, men Kommunisternes Stilling var stadig at stemme mod alt, sammen med de reaktionære Partier. Det samme, som nu sker herhjemme ved de 2 Repræsentanter, som det kommunistiske Parti har paa vor Rigsdag.

Dette var Modstanden mod „Mindste Onde-Politiken", eller som andre kalder det: „At Arbejderne ikke skal have Morfinindsprøjtninger"; men meget kunde have været udrettet til Gavn for Arbejderklassen, og endnu flere af de Ulykker, som ramte Arbejderklassen i Form af Nødforordninger, Lønnedskæring m. m., kunde have været undgaaet.

Hvem var det da, der gav Hitler Flertal og Magten; thi det kan jo ikke bestrides, at han fik Flertallet, selv om ogsaa uværdige Metoder anvendtes fra Nazifolkene for at naa dette Maal.

Kommunisternes gemene Tilsvining og Nedrakning af Fagorganisationerne bragte som allerede nævnt mange af Arbejderne ud af Organisationerne. Millioner af Kommunister gik over til Nazisterne, naturligvis fordi de ikke var Kommunister af Overbevisning, men af Desperation.

Andre Millioner, som hverken var Kommunister eller Socialdemokrater, var selvskrevne til at havne i Nazisternes Lejr, idet disse jo kun er indstillet paa, at noget skal ske.

Nu kommer disse Folk her hjemme og vil have Enhedsfront.

Kommunisterne, hvis Generalsekretær i Kommunisternes Internationales Præsidium udtalte:

„Med hvem har vi (Kommunisterne) fælles Vej? Med Socialdemokraterne, der opretholder Statsapparatet, eller med Hitler-Folkene, der staar i Opposition til dette? Hvis Hitler virkelig vilde komme til Magten, saa vilde vi med hans Hjælp først kunne knuse det socialdemokratiske Politiapparat og det brünningske Statsapparat.

Altsaa er Hitler i det nuværende Afsnit vor — omend ubevidst — utvivlsomme Forbundsfælle."

Disse Folk, som saaledes skaffede Hitler Magten, skulde vi nu danne Enhedsfront med mod Nazismen. Ja, det skal ikke være Kommunisterne, der skal komme og sige: Vi ser, vi har gjort noget galt, vi fortryder det og ønsker Samarbejde for at hjælpe paa det gale, vi har gjort. Nej, det skal endda være os Socialdemokrater, der skal gøre dette.

Dernæst kommer ogsaa de politisk uorganiserede og vil have Enhedsfront. De Folk, som endnu ikke har naaet dertil at finde deres egne Ben, som ikke endnu selv har fundet sig foranlediget til Sammenslutning. De kommer og kræver af os andre Sammenslutning. Disse Folk, som i Virkeligheden er nazistisk indstillede, og som sikkert vil være de første, der tilslutter sig Nazismen, hvis det kunde tænkes ske ogsaa her hjemme.

Disse Folk, fra hvem vi hørte Hjærtesukket: „Hvornaar vil der dog blive nok til at sætte Ild paa."

Nu er Branden tændt i Tyskland. Jeg tænker ikke paa Rigsdagsbranden, men paa Branden over det ganske Land, som man gruer for skal brede sig ogsaa til de øvrige Lande.

Nu raaber man Enhedsfront for at faa Branden slukket.

Vi ved, at de tyske Socialdemokrater paa et vist Tidspunkt i Farens Stund søgte Enhedsfront med Kommunisterne, men at Svaret, de fik, var: „I vor samlede Politik, ligesom i Førelsen af Valgkampen, er for os den strategiske Orientering afgørende, hvorefter vi maa føre vort Hovedangreb mod Socialdemokratiet.

Kommunisterne tænker ikke paa at formindske Angrebet paa Socialdemokratiet. For Kommunisterne gives der ingen Borgfred med Forræddere og Fjender af Arbejderklassen."

Saa taler man og skriver om den Nederdrægtighed, at Socialdemokraterne ikke vil Enhedsfront, om Jægere og Klappere, der vil anderledes tænkende Arbejdere til Livs. Man taler ikke om Kommunisternes Jagt paa Socialdemokrater i Rusland.

Jeg tænker paa de Ord, som Arbejdsmændenes Fører Lyngsie en Gang udtalte: „Her skærer Kommunisterne til hver en Tid en bred Rem ud af vor Ryg; selv gaar de med Bagen bar, men prøver man blot at klappe dem lidt derpaa, saa hyler de som stukne Grise."

Ganske bevidste Usandheder benytter man.

Ingen Parole er udgaaet fra Socialdemokratiet om at smide anderledes tænkende Arbejdere ud af Fagorganisationerne. Ikke heller om Eksklusion af

de socialdemokratiske Foreninger af Folk, der deltager i antifascistisk Propaganda.

Man vil vel ikke fortælle, at man ikke ved, hvad Socialdemokratiet og den socialdemokratiske Internationale har vedtaget i saa Henseende.

Selvfølgelig vil vi Socialdemokrater altid kæmpe imod Fascisme og Nazisme, da vi er Demokrater, men vi ønsker naturligvis ikke at svække os ved at gaa sammen med Folk, der selv er imod Demokrati og ogsaa har Vold, Terror og Undertrykkelse af Ytringsfriheden paa deres Program.

Naturligvis ønsker vi heller ikke, at Medlemmer af det socialdemokratiske Parti samtidig staar i det kommunistiske Parti eller i maskerede kommunistiske Organisationer. Saadanne tvetydige Personer vil vel ethvert Parti bede sig fritaget for.

Ej heller ønsker det her hjemme saa store socialdemokratiske Parti at arbejde under Førerskab eller Samarbejde med tilfældige opstaaede Komitéer som den, hvorfra der sidst forelaa Forslag paa „Enigheden"s Generalforsamling.

Tænk blot det vover man at byde Tobaksarbejnes Forsamling, Forslag fra en Komité om Samarbejde, hvor der i denne Komité sidder en Mand som Overretssagfører Wreschner, den Mand, som fik vore Tilidsrepræsentanter hos Firmaet The American Tobacco Co. dømt efter Tugthusloven, og som var ked af, at de ikke blev dømt til Fængsel i Stedet for Bod og Erstatning, som Forbundet maatte udrede for disse Folk.

Til Slut vil jeg sige til de Folk, som er politisk uorganiserede: Tag et Standpunkt, lad os vide, hvor I staar. Selv ikke i den Artikel, som Dupont har faaet optaget i dette Nr., kan man faa at vide, hvor Dupont staar. Artiklen i sin Helhed er mod Demokrati, men alligevel skriver Dupont, at man i Enhedsfronten skal rejse Kampen mod Demokratiets Afløser i vort sydlige Naboland.

Tror nogen, at Kommunisterne vil være med til Enhedsfront for at faa Demokratiet tilbage, eller til en Enhedsfront for, som Dupont skriver, et socialdemokratisk Samfund.

Jeg tror det ikke. *Edm. Olsen.*

En Bygning vi rejser - - !

Femogtyve Tidsbilleder.

Den landskendte Recitator Martin Sørensen og vor Kollega Victor Rasmussen har i Fællesskab indleveret et Manuskript med ovenstaaende Titel til en Bog til Forlaget „Fremad", med Løfte om Udgivelse af Bogen til Efteraaret?

Victor Rasmussen fortæller og Martin Sørensen skriver. Paa denne Maade er Bogen bleven til. Dog har Martin Sørensen føjet Afsnit ind i Bogen, som er hans egne Oplevelser.

Maa jeg raade til, at Bogen udkommer under Martin Sørensens Navn, medens Victor Rasmussen faar den Ære, der tilkommer ham i et Forord.

Navnene Rasmussen og Sørensen uddør alligevel ikke i dette Land i de første Sekler.

Det er en Bog om Tobaksarbejdere fra Tiden, før Fagforeningen blev til.

Om Fagforeningernes Barndom, Opvækst, Kampe og Sejre. Det er ingen Roman i almindelig Forstand. En Literat af gammeldags borgerlig Udsyn vilde tage sig til Hovedet udbrydende: „Dette er ikke Literatur!" Det er i hvert Tilfælde ikke Skønliteratur. Det er Referat fra Fagforeningernes Generalforsamlinger. Det er en Stilopgave fra et Kursus eller Aftenskole. Javel! Hvem har sagt andet?

Nu er en Mængde Arbejdere i Færd med at skrive om Tiden, der svandt. Om vor Klasses Opvækst og Fremmarsch.

Historisk behandlet og vurderet.

En Klasse, der lærer at se paa Foreteelserne med Historiens Briller, bliver aldrig pessemistisk.

Et voldsomt Uvejr forinden Høsten er ikke usædvanlig, hverken i Naturen eller i Historiens Gang.

Jeg husker for 20 à 30 Aar siden, da først begyndte vi at lære at tale paa Generalforsamlinger og Møder. Studiekreds-Kursus har forbedret denne Nødvendighed. Der var mange Vanskeligheder at overvinde. Drag en Sammenligning i Nutiden paa vore Møder, Generalforsamlinger og Kongresser. En Udvikling og Dygtiggørelse. Nu arbejdes der videre. Vort Fagblad maa holde for. Arbejderklassens jævne Mænd og Kvinder viser, at de baade kan udtrykke sig saavel mundtligt som skriftligt.

Under denne Udviklingens Synsvinkel skal vi Arbejdere og vore Boganmeldere modtage Bogen om Tobaksarbejderne og sige Tak, fordi alle vel maa erkende de første Forsøgs Vanskeligheder.

De første Stier i Vildnisset er de vanskeligste at bane.

Vi glæder os til at læse om „Tyske Mayer", der arbejdede med stive Flipper paa.

Om Fabrikanten Zeelitz og dennes Søn.

Om Lex og Rass og om den hjælpsomme og varmhjertede Olga. Det er et lille Udpluk af Navnene. Rammerne om Personerne er Lysgilder, Skovture, Strejker og Forhandlinger.

Arbejde og Fritid. Fattigdom og lidt Overflod engang imellem.

Det er levende Mennesker, der taler og hand-

ler, og vi, der skal læse Bogen, kommer uvilkaarlig til at nikke genkendende til mange af Bogens Skikkelser og Bogens mange Scenerier. Det er Spejlbilleder, selv om Billedet ikke har nogen særlig Dybde.

T. Vognsen.

Hvad foregaar der i Tyskland?

(IGB) Den 2. Maj blev i Tyskland de socialdemokratiske Fagforeninger besat og deres Førere arresteret og indespærret. Den Kendsgerning, at man i Udlandet endnu ikke er underrettet om de nærmere Biomstændigheder og Nazisternes videre Holdning overfor Fagbevægelsen beviser mere end alle omløbende Rygter, hvilket uhyre moralsk Pres der i Øjeblikket udøves i Tyskland. Det virker som en bitter Haan, naar Lederen af „Aktionskomitéen til Beskyttelse af det tyske Arbejde", Statspræsident, Dr. Ley, vender sig til Arbejderne med følgende Ord: „Arbejder, Dine Institutioner er os Nationalsocialister hellig og uantastbar". Det betyder i Praksis, at Hitler, efter at han for Gud ved hvilken Gang har garanteret Kapitalen Ejendommens Hellighed og Ukrænkelighed, har bestjaalet og gjort retsløs den Arbejderklasse, som ved de i de første Dage af Hitlers Regimente stedfindende Bedriftsraadsvalg endnu med 90 pCt. tog Stilling mod ham. Saaledes ser den Ligestilling ud, som i Virkeligheden er en Ophævelse af det arbejdende Folks Rettigheder.

Den tyske Arbejderklasse er gjort umyndig. Dette er Betydningen af alle de Forordninger og Anordninger, der er bekendtgjort efter den 2. Maj og som alle kan bringes paa Formlen „Jeg forordner", „Jeg bestemmer", „Jeg befaler". Man kan holde sig til de officielle Dokumenter, for at gøre sig et Begreb om, hvad det betyder, naar et Folk, som paa det aandelige og kulturelle Omraade hører til de mest fremskredne Folk paa Jorden, ikke mere maa tænke og endnu mindre handle selvstændigt.

Paa Grundlag af de af Aktionskomitéens Leder offentliggjorde officielle Dokumenter giver vi nedenstaaende et Overblik over de siden paafulgte Anordninger.

Anordning 1 lyder: „Arbejderforbundenes Fører, Partifælle Walter Schumann, overtager hele Ledelsen af Det almindelige tyske Fagforeningsforbund (den socialdemokratiske Landsorganisation), af Landssammenslutningen af de kristelige Fagforeninger i Tyskland, af Landssammenslutningen af neutrale Fagorganisationer samt af de mindre faglige Sammenslutninger, og har af mig erholdt tilsvarende Fuldmagt. Denne Anordning træder øjeblikkelig i Kraft." (Medlemmerne har ikke et Ord at skal have sagt! Red.)

Anordning 2: „Arbejderforbundenes Kasserer, Paul Brinckmann, samt Arbejderbankens Leder, Karl Müller, bemyndiger jeg hermed til at overtage de her nævnte Forbunds og Institutioners Kasse- og Regnskabsvæsen samt overvaage og kontrollere dette, og jeg giver dem de fornødne Fuldmagter hertil. Denne Anordning træder øjeblikkelig i Kraft."

I Anordning Nr. 3 bliver i samme Stil „Aktionskomitéens Organisationsleder, Reinhold Muchow, bemyndiget til at afgøre alle organisatoriske Spørgsmaal vedrørende disse Forbund, samt til at udarbejde og forberede den nye Organisationsform for de to Fællesforbund for henholdsvis Arbejdere og Privatmedhjælpere."

I Anordning Nr. 4 hedder det, at „Ledelsen af nævnte Organisationers samlede Fagpresse overtages af Aktionskomitéens Presse- og Propagandaleder, Hans Biallas.

Navnet Biallas offentliggjorde allerede den 2. Maj et Opraab, i hvilket det bl. a. hedder: „I Dag den 2. Maj, den Dag, paa hvilken hele det tyske Folk endnu et dybt bevæget over den største Demonstration, Tyskland nogensinde har oplevet, har Nationalsocialisterne overtaget Ledelsen af den tyske Fagbevægelse. Samtlige de frie Fagforeningers Forbundsledelser er overtaget af Førerne for de nationalsocialistiske Bedriftscelle-Organisationer (NSBO). Dermed er ogsaa disse Organisationers Presse underlagt Bedriftscelle-Organisationens Ledelse. Samtlige Forbunds Redaktioner er undergivet NSBO's Pressecentral. Disse Tidsskrifters hidtidige ansvarlige Redaktører, hvis mangeaarige Virksomhed beviser, at de er ude af Stand til at lede et tysk Arbejderblad i national og socialistisk Aand, er afsatte. Følgende Tidsskrifter, som hidtil er udgivet af den tyske Landsorganisation, er forbudt: „Gewerkschaftszeitung", „Gewerkschaftliche Frauenzeitung", „Die Arbeit", „Jugendführer". Disse Blade behandlede ikke mere Fagforeningsanliggender, saaledes som det var deres Opgave, men har hidtil i langt stærkere Grad betragtet sig som socialdemokratiske Partiblade. Deres politiske Linie var ikke mere Bekymringen om den tyske Arbejderklasses Velfærd, men Propagering af de marxistiske Klassetanker. Disse Tidsskrifters Redaktioner vil blive besat og lukket. Det samme gælder ogsaa for det af AfA-Forbundet udgivne Tidsskrift „AfA-Bundes-Zeitung", ogsaa dette vil blive forbudt. Den tyske Fagforeningspresses Central er fra i Dag NSBO's Pressecentral. De indenfor Hovedledelsen af Landsorgani-

sationen og AfA-Forbundet bestaaende Fagudvalg for Fagforeningspressen indstiller derfor fra i Dag deres Virksomhed.

Informationer om den tyske Fagbevægelses Opbygning og Nydannelse vil gennem NSBO's Pressecentral regelmæssig blive tilstillet baade Fagforeningspressen og hele den øvrige tyske Presse. Tidsskriftet „Arbeitertum", Blade for NSBO's Teori og Praksis, er fra i Dag Landsorganisationens og AfA-Forbundets officielle Organ. Det næste Nummer af dette Tidsskrift vil allerede blive tilsendt samtlige Medlemmer af de under disse Organisationer hørende Fagforbund. Tidsskriftet „Arbeitertum", som hidtil udkom hver 14. Dag, bliver udvidet og vil fra 1. Juni 1933 udkomme hver Uge. De foruden dette Tidsskrift endnu bestaaende Fagblade indenfor de enkelte Forbund udkommer fremdeles ved Siden af Centralorganet."

Det kan i denne Forbindelse bemærkes, at forskellige Forbunds Fagblade endnu udkommer i det gamle Udstyr, ja, endog under Angivelse af den tidligere Redaktion — hvis Medlemmer nu sidder i Fængsel. Deres Hovedindhold er Artikler om Korruption og Bortødslen af de frie Fagforeningers Penge, men betegnende for disse Paastandes Sanddruhed er, at de i enkelte Tilfælde allerede maatte dementeres af de nye Forbundsledelser.

Til Slut siges der i Biallas Forordning, at den nye NSBO's Ledelse vil sørge for, at „ingen som helst Sabotage eller passiv Resistence vil hindre Fagforeningspressens frugtbringende Medvirken ved Opbygningen af det nye tyske Rige."

Det er under disse Omstændigheder virkeligt ikke til at indse, hvorledes det er muligt at øve Sabotage ved Opbygningen af det Tredje Rige, d.v.s. det sociale Dumpings Rige. Thi der findes nu, hvad de her gengivne Dokumenter klart og tydeligt viser, i Tyskland kun enkelte Herrer og ved Siden heraf et Folk af Trælle. Den før Hitlers Magtovertagelse indledede Politik med Hensyn til Lønedsættelse pr. Nødforordning, som Nazisterne dengang i høje Toner betegnede som en Forbrydelse mod det tyske Folk, kan nu uforstyrret opretholdes og fortsættes. Den af Nazisterne i aarevis prædikede „Frihed", som nu ulelukkende er Førernes Frihed til at vælte alle Byrder paa Arbejdernes Skuldre, kan nu uhindret opretholdes. Naar Punkterne 5 og 6 i ovennævnte Forordninger bestemmer, at „indtil den tyske Arbejderfronts endelige Formering alle Overenskomster skal overholdes og Afslutning af ny Overenskomster er strengt forbudt", saa betyder dette ikke andet, end at de i sin Tid under Nazisternes Protest af halvdiktatoriske Regeringer gennemførte Lønnedsættelser forbliver i Kraft og at Lønningernes Købekraft med Henblik paa de allerede indtraadte Prisstigninger er blevet yderligere svækket. Med ét Ord: Kapitalisternes Liv er en sand Glæde i det tredje Rige!

Vil man sammenfattende karakterisere de her skildrede Foreteelser, er det tilstrækkeligt at citere de afsluttede Bemærkninger i en Artikel, som blev offentliggjort i det sidste Nummer (29. April 1933) af „Gewerkschafts-Zeitung", den tyske Landsorganisations officielle Organ. Der siges heri: „Den, der har bevaret deres socialistiske Idé for en Udvanding til en vulgær Erhvervsrationalisme og en svagelig Interesseopportunisme og dem for hvem Kampen for Socialismen er en Kamp for Virkeliggørelsen af en retfærdig Samfundsorden, i hvilken Arbejdet ikke mere er Kendetegnet for social Underlegenhed, men tværtimod er den samfundsmæssige og kulturelle Ordnings højeste Værdimaaler, behøver ikke at omsmigre Sejrherren. De behøver ikke at afsværge nogen Vranglære og ikke at bekende sig som „Forførte". Sejrherren, som er sikker i sin Sag, vil af dem ikke kræve blind Underkastelse. Gør han det alligevel, vil dette kun forstærke Tvivlen om hans socialistiske Viljes Oprigtighed. Dersom Nationalsocialismen udover Ødelæggelsen af de hidtil selv prægede Former for den socialistiske Tanke ogsaa tvinger de oprigtige Bærere af denne Vilje til Underkastelse, vilde med dette Menneskes Ære ogsaa Kraften til Nationens socialistiske Opbygning være brudt."

Det er ikke nødvendigt at føje noget Ord til denne sikkert ærlig mente Bekendelse, som i Mellemtiden er bleven til en tilintegørende Dom over Nationalsocialismen.

Hjælp til Tysklands Arbejderklasse.

Arbejdere, Fagforeningsfolk, Socialister i alle Lande!

Fascismen har sejret i Tyskland. Ødelagte Forsamlings- og Fagforeningsbygninger, undertrykte Arbejderblade betegner dens Vej. Hundreder af tyske Arbejdere har under den grænseløse Terrors Tryk maattet forlade Hus og Hjem. Tusinder af tyske Arbejdere er indespærrede i Fængsler og Koncentrationslejre.

Den internationale proletariske Solidaritet paabyder: Understøt Ofrene for den tyske Fascisme! Hjælp med til at mildne deres Nød!

Matteotti-Fonden blev grundlagt for i første Linie at understøtte Mussolinis Ofre. Den har senere gennemført en omfattende og heldig for-

løben Aktion til Gunst for Ofrene for Pilsudskis Styre. Det, der nu sker i Tyskland under Hitlers Regime, er Syntesen af Mussolinis System og Pilsudskis System. Bestyrelsen for den socialistiske Arbejder-Internationale og Repræsentantskabet for Den internationale faglige Central har besluttet, at den nu planlagte Hjælpeaktion skal organiseres gennem den fælles Hjælpefond for Arbejderbevægelsen i Lande uden Demokrati, gennem Matteotti-Fonden.

Ligesom ved tidligere af Matteotti-Fonden organiserede Hjælpeaktioner skal det ogsaa denne Gang staa enhver Organisation og enhver Enkeltperson frit at angive det særlige Formaal, for hvilket Gaven er bestemt, altsaa for Hjælpen til Tysklands Arbejderklasse.

Vi opfordrer de faglige Landsorganisationer, Fagforbundene, de politiske og kulturelle Arbejderorganisationer af enhver Art til at indlede en Hjælpeaktion for den tyske Arbejderklasse.

Alle Pengeforsendelser bedes sendt til Matteotti-Fonden, pr. Adresse: Sekretariat der Sozialistischen Arbeiter-Internationale, Zürich 6, Ottikerstrasse 24, og maa være forsynet med en Paategning: „Hjælp til Tysklands Arbejderklasse".

Zürich, den 11. April 1933.

Matteotti-Fondens Administrationskomité:
Friedrich Adler,
Sekretær i S.A.I.
Walter Schevenels,
Sekretær i I.F.C.
Van Roosbroeck,
Det belgiske Arbejderparti.
Léon Jouhaux,
Landsorganisationen i Frankrig.
Robert Grimm,
Det socialdemokratiske Parti i Svejts.
Martin Meister,
Landsorganisationen i Svejts.

Den internationale faglige Central og Nationalsocialisternes Besættelse af de socialdemokratiske Fagforeninger i Tyskland.

Med Henblik paa de seneste Begivenheder i Tyskland offentliggør I. F. C.s Sekretariat følgende Erklæring af Generalsekretær W. Schevenels:

Den tyske Fascisme har nu ført det afgørende Slag, som ufejlbarligt maatte danne Afslutningen paa Voldtaktionen mod den tyske Arbejderklasse. Den sidste Rest af Fagforeningsfrihed er nu endegyldig ødelagt. Masken er falden! Efter Fængslingen af Førerne for de socialdemokratiske Fagforeninger og Ødelæggelsen af de faglige Organisationer kan der ikke mere bestaa Tvivl om Hitlers sande Hensigter. Ogsaa de mest blinde og fanatiske Tilhængere af den nationalsocialistiske Bevægelse, d. v. s. alle dem, som virkelig tror paa, at Hitler tilstræber et bestemt Ideal og en fremskridtsvenlig Udvikling, vil nu erkende det virkelige Formaal. Den saakaldte „nationale Fornyelse", i hvis Navn de mest elementære personlige Rettigheder og utallige Menneskeliv er tilintetgjorte, er ikke andet end den brutale Reaktion fra Kapitalismens Side, der frygter for sin Eksistens. Den internationale faglige Central har fra Begyndelsen af henvist til denne Tvetungethed. Endnu for faa Dage siden har den i en Meddelelse til Pressen kraftig protesteret mod den tyske Fascismes Forhaanelse af Majfesten. Gennem en simpel Forordning har Hitler proklameret den 1. Maj som den tyske Arbejderstands Nationalfest og dermed forfalsket den sande Betydning af den første Maj, som til alle Tider og i alle Lande havde den Mening, at Arbejderne demonstrerede for deres økonomiske og sociale Frigørelse, idet de i fuld Selvstændighed og Uafhængighed førte en ubønhørlig Kamp mod Kapitalismen og bekræftede deres internationale Solidaritet.

Gennem Undertrykkelsen af de socialdemokratiske Fagorganisationer og Fængslingen af alle de Arbejderførere, som nægtede at sælge deres Samvittighed, har Hitler ført det sidste Bevis for, at han forsøger at redde Kapitalisterne og disses Forrettigheder og Profit, idet han kaster Arbejderklassen tilbage i en Tilstand af aandelig og legemlig Slaveri. Hvad der i det nuværende Øjeblik opfylder hele Verden udenfor Tyskland med berettiget Harme, vil forhaabentlig i den nærmeste Fremtid bidrage til at vække det tyske Folks Samvittighed og dermed ogsaa til at forhindre den Krig, som hele Europa frygter.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 21. April 1933.
(Fortsættelse af Dagsordenen for Mødet den 8. April).

ad 2. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber for Januar Maaned.

Regnskaberne godkendtes.

Kassereren gav Meddelelse om et Laan, som Administrationen havde tilstaaet Horsens Afdeling. Forretningsudvalget havde misbilliget dette,

og Hovedbestyrelsen tiltraadte Forretningsudvalgets Stilling.

Der var af Strejkefondens Midler indkøbt for Kr. 504.690.00 Obligationer, og Kassereren ønskede Bemyndigelse til at aabne en ny Konto i Arbejdernes Landsbank.

Købet af Obligationer godkendtes, og den ønskede Bemyndigelse gaves.

Formanden oplæste Revisionsinstitutets Revisionsprotokol. Der fandtes intet i Protokollen at bemærke.

Formanden vilde anbefale Købet af denne Ejendom, som var den eneste af alle de, man havde set paa, der efter hans Mening egnede sig for os. Var klar over, at Forbundet kom til at benytte hele Forbygningen, da det sikkert vilde være umuligt at holde Lejere her, naar der samtidig skulde være Afkontrollering af Arbejdsløse.

Efter en meget indgaaende Diskussion, og efter at Hovedbestyrelsen havde beset Ejendommen, fik Udvalget Bemyndigelse til Købet og til Antagelse af juridisk Assistance, med alle Stemmer mod 1.

ad 3. Formanden redegjorde for de Forhandlinger, der var ført mellem Sammenslutningen og det nedsatte Strippeudvalg. Omtalte de Undersøgelser, der var foretaget i Aalborg og Nykøbing F. saavel ved de amerikanske som ved Formatorstrippemaskinerne i Henhold til den Prøveordning, der var truffet med disse 2 Virksomheder.

Meddelte de Vanskeligheder, der var forbunden med at faa en generel Ordning, idet der paa enkelte Fabrikker var truffet Separataftaler.

Efter Udtalelser fra forskellige af Hovedbestyrelsens Medlemmer, hvor man særlig kom ind paa Spørgsmaalet Dæksopsætning i Forhold til Ombladsopsætning paa disse Maskiner, fik Udvalget Bemyndigelse til i Henhold til de faldne Udtalelser at søge Spørgsmaalet afsluttet.

ad 4. Der forelaa et Forslag fra Firmaet Damborg, Nykøbing M., om en Regulering af Cigarillosrullerpriserne for de paa Firmaets særlige Maskiner producerede Cigarrillos.

Forslaget indeholdt en Nedsættelse af Akkordlønnen paa de mindste Cigarillos paa Kr. 2,40 pr. mille og en Forhøjelse paa de største paa Kr. 1,10 pr. mille, de øvrige i Henhold hertil.

Arbejderne i Afdelingen var ikke helt uvillige til at indgaa paa en Regulering, hvilket var begrundet i, at Firmaet havde meddelt, at man ellers maatte anskaffe en af de store Maskiner, hvorved Afskedigelser vilde følge.

Firmaets Krav var dog for stærkt, og Forhøjelsen paa de større Cigarillos stod slet ikke i Forhold til Nedsættelsen paa de smaa.

Formanden maatte derfor anbefale, at man afviste Forslaget. Dette vedtoges.

ad 5. Formanden forelagde forskellige Indbydelser til Kursus.

Det vedtoges at stille 4 Pladser til Raadighed for et 8 Dages Kursus og overlade Københavns Afdelinger de 2 og Provinsafdelingerne de 2 af disse Pladser. Det vedtoges tillige, at de vedkommende Kursusdeltagere skulde være Folk, som var Deltagere i Oplysningsarbejdet og fortrinsvis Studiekredsledere.

De 2 Pladser til Provinsen skulde i Aar tildeles Esbjerg og Odense, og Kursuset skulde være det Fagforeningskursus, som afholdtes fra 2. til 8. Juli paa Roskilde Højskole.

ad 6. Der forelaa Indbydelse til Kongres i Levneds- og Nydelsesmiddelarbejderforbundet i Svejts, hvortil Tobaksarbejderne er tilknyttede.

Det vedtoges at delegere Formanden og Ejner Hansen.

ad 7. Formanden ønskede en Afgørelse, hvorledes man skulde forholde sig med Løn under Sygdom for de paa Kontoret ansatte.

Der nedsattes et Udvalg, bestaaende af D. Nik, Carl Brunemark, Chr. Christiansen og A. Hansen, som skulde fremkomme med Indstilling til næste Møde.

ad 11. Et Andragende fra Bladet „Den døve Socialist" og fra Foreningen „Faarupgaards Minde" samt en Anmodning fra Tyskland om Abonnement paa Artikler til Fagbladet kunde ikke tiltrædes.

ad 13. Formanden gav Meddelelse om hans Rejse til Bremen, hvor han havde haft en personlig Samtale med vor internationale Sekretær Husung.

Der skulde afholdes Bestyrelsesmøde i Internalen den 26. April i Berlin.

Gav derefter Oplysning om Købet af Ejendommen, som var bragt i Orden for en Købesum af 183,200 Kr. Oplæste Slutsedlen.

I Spørgsmaalet Fagskole havde Formanden stadig haft Henvendelser fra Medlemmer, og Formanden mente, man atter skulde forsøge at etablere en saadan.

Formanden for Slagelse Afdeling, A. Berg, havde nedlagt sit Hverv, og i Stedet var valgt Chr. Andersen.

Det vedtoges at sende A. Berg Hovedbestyrelsens Tak for godt Samarbejde og for hans gode Arbejde i Afdelingen.

Der skulde være Repræsentantskabsmøde i D. s. F. den 8.—9. Maj.

Der havde hos Firmaet Horwitz været forhandlet angaaende Tilbederprisen.

Forholdet laa saadan, at Formanden havde anset det for nødvendigt at indkalde til et Fabriksmøde med denne Branche.

Formanden gav derefter Meddelelse om de Spørgsmaal, som næste Dag skulde behandles paa Fællesmødet. Omtalte at han havde fremsat Ønske om en Ændring af Tiden for Feriens Afholdelse.

Forskellige af Hovedbestyrelsens Medlemmer formente, at Tidspunktet var for sent til en Ændring i Aar, da sikkert en Del Medlemmer allerede havde indrettet sig efter den bestaaende Ordning.

Det vedtoges at rejse Spørgsmaalet, men til Afgørelse for næste Aar.

ad 14. Fra Horsens Afdeling forelaa en Henvendelse om Muligheden for at faa Frikontingent hver 3die Uge ved indskrænket Arbejdstid, som dog ikke kunde falde ind under Loven.

Hovedbestyrelsen kunde ikke af Hensyn til Konsekvenserne indgaa herpaa.

Hovedbestyrelsesmøde den 7. Juni 1933.

ad 1. Formanden meddelte, at der i Henhold til Beslutning paa sidste Møde var ført Forhandling med Teknologisk Institut om Fagskole.

For at Sagen skulde kunne realiseres, maatte Fabrikanternes Godkendelse indhentes. Sagen var sat paa Dagsordenen til Fællesmødet.

I Anledning af Skrivelse fra Kolding forespurgte Formanden, om man skulde rette Henvendelse til Tobaksbeskatningen.

Spørgsmaalet om Arbejdsdeling havde været til Urafstemning i de københavnske Afdelinger, der med 1429 Stemmer mod 889 havde vedtaget, at Arbejdsdeling ikke maatte finde Sted.

Herunder var dog ikke regnet Lukninger af længere Varighed ved Paaske, Ferie og Jul.

Som skriftlig meddelt Hovedbestyrelsen var Formanden ved Internationale Tobaksarbejderforbunds Bestyrelsesmøde udpeget til at føre Sekretariatet videre til næste Kongres, og Hovedbestyrelsen havde enstemmigt givet sin Tilslutning, ligesom Afstemningen i de tilsluttede Lande havde givet til Resultat: en enstemmig Tilslutning.

Formanden gav derefter forskellige Oplysninger angaaende Internationale.

Angaaende Kongressen i Schweiz vilde der blive givet Referat i Fagbladet.

I Anledning af Landskursus'et forelaa en Skrivelse fra en af Deltagerne. Formanden oplæste denne.

ad 1 a. Hos Firmaet P. Wulff var fastsat Tillægsbetaling for en Brasil 15 Øre og for et Omblad 12 Øre pr. ½ kg.

Ved et Mæglingsmøde hos Firmaet Howitz var man enedes om det tidligere omtalte Spørgsmaal angaaende Opsætning og Langstripning af Brasil, og var der fastsat Tillæg for 3 Sorter Omblade, henholdsvis 15, 14 og 14 Øre pr. ½ kg.

En Uoverensstemmelse hos samme Firma angaaende Helligdagsbetaling til 3 Gulvpiger var ordnet med et Beløb til Deling mellem disse 3 Arbejdere.

Sammenslutningen havde krævet det af Firmaet betalte Tillæg for kort Stilk nedsat, og da Forbundet ikke havde kunnet indgaa herpaa, havde Sammenslutningen tilstillet Forbundet en Opsigelse af dette Forhold med 1 Maanedes Varsel.

Formanden havde mundtlig protesteret mod en saadan Opsigelse, og Sagen var sat paa Dagsordenen til Fællesmødet.

(Fortsættes.)

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 26. Maj 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Understøt. af Fortsætte'ses	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1127	268	859	121	67	54	28	8	33	41
Aarhus	74	38	36	21	14	7	10	4	5	1
Esbjerg	238	122	116	36	13	23	2	12	4	2
Frederic.	107	53	54	33	15	18	9	6	3	5
Hadersl.	51	23	28	12	4	8	0	5	4	3
Hjørring	9	0	9	3	0	3	0	2	0	1
Holsteb.	355	149	206	27	15	12	5	4	8	4
Horsens	382	187	195	38	23	15	5	4	10	8
Kolding	21	13	8	17	10	7	0	1	6	5
Nakskov	31	13	18	9	2	7	2	2	5	0
Nyborg	26	9	17	25	8	17	6	14	2	2
Nykø. F.	286	46	240	10	6	4	2	1	4	2
Nykø. M.	88	43	45	31	17	14	9	9	4	2
Odense	458	221	237	41	29	12	13	3	16	5
Slagelse	161	82	79	3	0	3	0	1	0	0
Svendb.	116	40	76	8	1	7	1	3	0	2
Vejle	11	10	1	1	0	1	0	0	0	1
Viborg	127	14	113	123	14	109	4	28	7	46
Tils. i Prov.	3668	1331	2337	559	238	321	94	107	111	130
Kbhv.: „Enigh."	3505	906	2599	1442	444	998	227	428	128	362
Cigarsor.	983	375	608	241	101	140	50	51	36	47
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4488	1281	3207	1683	545	1138	277	479	164	409
Ialt...	8156	2612	5544	2242	783	1459	371	586	275	539

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for April Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. April		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. April	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I . . .					22425	00	22425	00	2371	52	6618	80	13434	68	22425	00				
do. II . . .					7264	65	7264	65			1939	42	5125	23	7064	65	200	00		
Aalborg			6000	00	9412	80	15412	80	260	42	15379	78			15640	20			227	40
Aarhus	130	85	1000	00	467	25	1598	10			1637	18			1637	18			39	08
Esbjerg					2195	70	2195	70			2279	39			2279	39			83	69
Fredericia . .			2200	00	839	65	3039	65	95	17	3253	49			3348	66			309	01
Haderslev . .	132	07	1200	00	448	60	1780	67			1783	05			1783	05			2	38
Hjørring	81	93	250	00	72	85	404	78			320	35			320	35	84	43		
Holstebro . . .	472	85	2000	00	4563	85	7036	70			7238	34			7238	34			191	64
Horsens	2600	00	7000	00	5750	00	15350	00			10521	11	2228	89	12750	00	2600	00		
Kolding	73	58	1100	00	173	25	1346	83			1405	97			1405	97			59	14
Nakskov . . .			550	00	292	60	842	60	89	78	728	19	24	78	842	60				
Nyborg	587	06	1950	00	253	40	2790	46			2216	66			2216	66	573	80		
Nykøbing M.			3000	00	749	85	3749	85	238	55	3074	72			3313	27	436	58		
— F.					1644	75	1644	75			1382	03	262	72	1644	75				
Odense			13000	00	5162	60	18162	60	514	00	16592	03	1056	57	18162	60				
Slagelse					1836	30	1836	30			416	68	1419	62	1216	30	772	80		
Svendborg			1000	00	989	40	1989	40			1216	60			298	60			32	15
Vejle	75	75	100	00	90	55	266	30			298	45			9644	45				
Viborg	947	11	8500	00	1185	20	10632	31			9644	48				48				
Central- og Anvisningsk.	28344	29	122000	00	404	20	150748	49			126088	56			126088	56	987 24659	83 93		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for April Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. April		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. April	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .			849	75	947	75	1797	50			1797	50			1797	50				
Aalborg					567	70	567	70			520	28	47	42	567	70				
Aarhus	139	00			173	60	312	60			172	75	139	85	312	60				
Assens					232	10	232	10			222	75	9	35	232	10				
Esbjerg			300	00	338	95	638	95	32	74	459	75			492	49	146	46		
Fredericia . .			200	00	42	65	242	65	130	15	115	00			245	15			2	50
Haderslev . .	37	47	450	00	47	25	534	72			495	75			495	75	38	97		
Horsens			600	00	801	40	1401	40	192	47	862	25			1054	72	346	68		
Holstebro . .			1000	00	165	30	1165	30			496	25			496	25	669	05		
Kolding																				
Køge	75	02	200	00	84	25	359	27			201	25			201	25	158	02		
Nakskov . . .	85	40			151	40	236	80			52	50	100	00	152	50	81	30		
Nykøbing M.	305	00	200	00	6	00	511	00			280	00			280	00	231	00		
do. F.	264	41			61	30	325	71			286	75			286	75	38	96		
Odense	169	12	150	00	69	30	388	42			245	00			245	00	143	42		
Randers	19	96	150	00	70	00	239	96			164	25			164	25	75	71		
Roskilde	107	47	200	00	100	50	407	97			261	75			261	75	146	22		
Slagelse					217	75	217	75			122	00	95	75	217	75				
Silkeborg . .					33	00	33	00					35	00	33	00				
Svendborg .	300	00			188	05	488	05			84	00	104	05	188	05	300	00		
Viborg			610	00			610	00	8	26	602	91			611	17			1	17

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, Brogade 21, St. Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[1], Kbhvn. V.
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 7 | Juli 1933 | 28. Aargang

Det svejtsiske Levnedsmiddelarbejderforbunds Kongres.

I Dagene fra den 20.—22. Maj 1933 afholdt det svejtsiske Levnedsmiddelarbejderforbund, hvortil

svejtsiske Tobaksarbejdere er tilsluttet, ordinær Kongres i *Biel*. Denne By, der tæller c. 35,000 Indbyggere, ligger i den fransktalende Del af Svejts' største Kanton, Bern, og er Centrum for den verdensberømte svejtsiske Urindustri. Som alle andre Industrier er Urindustrien ramt overordentlig haardt af Krisen. De store, moderne Urfabriker arbejder kun for halv Kraft eller er helt lukkede. Biel er

den mest kriseramte By af alle Svejtserbyer, men trods dette har Byen ikke stagneret, har tværtimod udviklet sig til at blive den mest moderne By af de mindre Svejtserbyer. Grunden til den Udvikling, Biel trods Krisen har gennemgaaet, er, at Byen de sidste 12 Aar uafbrudt har staaet under socialdemokratisk Styre. Ikke alene har dette gjort det mest mulige for at lette de Arbejdsløses Kaar, men har ogsaa med alle Midler søgt at fremme Byens Udvikling: ved moderne Vejanlæg, Understøttelse til Opførelse af billige og tidssvarende Arbejderboliger, Oprettelse af Alderdomshjem, i hvilken Retning Biel paa denne Maade er kommet til at indtage en Førerstilling overfor alle andre Svejtserbyer. Trods Krisen har Biel fuldstændig moderniseret sig de sidste Aar. Man træffer næppe nogen By af samme Størrelse med saa mange Funkis-Bygninger som i Biel, hvis Vartegn er det ved Hjælp af offentlige Midler byggede store, tiptop moderne „Folkets Hus", i hvis Rum Kongressen fandt Sted.

Forbundets Kongres var imødeset med stor Interesse. Dels er Forbundets Virksomhed overordentlig mangesidig, idet Forbundet, hvis officielle Navn er "Svejtsisk Handels-, Transport- og Levnedsmiddelarbejderforbund", omfatter mange forskellige Brancher og derfor genspejler Krisevirkningerne paa mange Fagomraader. Dels var Kongressen den første, der i Svejts blev afholdt efter det Slag, der blev tilføjet den internationale Arbejderbevægelse gennem den tyske Arbejderbevægelses Sammenbrud. Dette bidrog vel ogsaa til, at Kongressen ikke blot blev imødeset med Interesse indenfor Svejts' Grænser, men at ogsaa saa mange udenlandske Kolleger deltog som Kongressens Gæster.

Efter prægtige Sangforedrag af et stort Arbejder-Sangkor, aabnedes Kongressen Kl. 3 Eftermiddag, Lørdag den 20. Maj. Af de 214 Tilstedeværende var 159 Afdelingsdelegerede, 20 Medlemmer af Forretningsudvalget og Hovedbestyrelsen, 2 Revisorer, 5 Medlemmer af Kontroludvalget, 13 fast ansatte Forbundsfunktionærer, 3 Oversættere, samt 12 Gæster. Af udenlandske saadanne var følgende tilstede: Frk. Lund fra det svenske Handelsmedhjælperforbund, Hartmann fra det danske Slagterforbund, Lagergren fra det svenske Levnedsmiddelarbejderforbund, Evenson fra Norsk Slagterforbund, Hansen og Olsen fra Dansk Tobaksarbejderforbund, Lauwers og Hermans fra det belgiske Levnedsmiddelarbejderforbund, K. Weigel fra østrigsk Levnedsmiddelarbejderforbund, samt Savoie fra Fransk Levnedsmiddelarbejderforbund. Desuden var talrige Lykønskningsskrivelser indløbet fra Østrig, Danmark, England, Tjekoslovakiet, Rumænien og Palæstina. — Efter at Forbundets Formand, den internationale Levnedsmiddelarbejder-Unions Sekretær, Jean Schifferstein, havde aabnet Kongressen med en kort Oversigt over den forløbne Beretningsperiode og trukket Linierne op for Forbundets fremtidige Virke, blev Kongressen budt velkommen til Biel af Byens socialdemokratiske Borgmester, G. Müller, der forsikrede Biels Arbejderbefolknings Samhørighed med Kongressen. Derefter klarlagde de svejtsiske samvirkende Fagforbunds Formand, M. Meister, med hvilken Interesse, man i hele den svejtsiske Arbejderbevægelse saa hen til Kongressen. Han udtalte sin Overbevisning, at Forbundet ogsaa under den store Krise og trods Reaktionens Brænding, vilde vide at hævde sig og at træffe de rette Beslutninger. Saavel disse to Taler som dem, der blev afholdt af de udenlandske Gæster, hilstes med Bifald af Kongressen. Følgende udenlandske Kolleger overbragte Hilsener fra deres respektive Forbund: Lagergren, Sverige; Hartmann, Danmark; Olsen, Danmark; Savoie fra det franske og belgiske Forbund, samt Karl Weigel for det østrigske Levnedsmiddelarbejderforbund. Særlig sidstnævntes Udtalelser hilstes med Interesse, thi ogsaa i Svejts følges den tapre østrigske Arbejderklasses Kamp med Spænding og Deltagelse. Da Weigel forsikrede Kongressen om, at de østrigske Arbejdere endnu skarer sig om den internationale Arbejderbevægelses Fane og under ingen Omstændigheder vil vige, bruste Kongressens Bifald op mod Repræsentanten for den østrigske Arbejderklasse, der trods alle Vanskeligheder, trods alle reaktionære Forholdsregler, med saa enestaaende Sejghed og Mod har formaaet at holde Stillingen.

Efter at der var foretaget Valg af Kongresbureau, gik Kongressen over til Behandling af Virksomheden i Beretningsperioden. Regnskabet, Revisionsbetænkning samt Virksomhedsberetning var i Forvejen tilstillet Kongresdeltagerne i trykt Form og gav ikke Anledning til større Diskussion. Siden sidste ordinære Kongres for 3 Aar siden, i 1930, har Forbundet, trods alle Kriseforhold, gennemgaaet en gunstig Udvikling, hvilket følgende Tal viser:

Forbundets Medlemsantal er vokset med 9304 Medlemmer, saaledes at Forbundet nu tæller 23,270 Medlemmer.

I Løbet af de tre Aar, Beretningsperioden omfatter, blev Arbejdstiden reduceret med 16,302

Timer for 3854 Arbejdere, eller med 4,2 Timer pr. Uge og Arbejder.

For 10,118 Arbejdere kunde Lønnen hæves med 31,781 Fr. pr. Uge, eller med Fr. 3,15 pr. Uge og Arbejder.

For 4941 Arbejdere er det lykkedes at forhøje Ferien med ialt 26,749 Dage, eller med 5,41 Dage pr. Aar og Arbejder.

I Beretningsperioden havde Forbundet desuden ført et Antal Forsvarskampe mod Forsøg paa Lønnedsættelser og andre Forringelser af Arbejdsvilkaarene. I saa godt som alle Tilfælde var det lykkedes at afværge Arbejdsgivernes Angreb. — Grundet paa den store Arbejdsløshed var der udbetalt vældige Summer til Arbejdsløshedsunderstøttelse, og selv om saavel Stat som Kommuner yder temmelige store Tilskud, havde Forbundskassen haft overordentlige store Udgifter til Arbejdsløshedshjælp. I Maj 1932 var det nødvendigt at indkalde til ekstraordinær Kongres, hvor det besluttedes at forhøje Kontingentet, saaledes at Forbundet kunde efterkomme sine Forpligtelser. Trods Kontingentforhøjelsen saa Forbundets Hovedbestyrelse sig nødsaget til paa et Møde den 12. Februar at vedtage Ekstrabidrag, gældende fra den 1. April til 30. Juni 1933. Et af de vigtigste Forslag af de ialt 84, der var stillet til Behandling paa Kongressen, gik ud paa at afskaffe Forbundets Arbejdsløshedsunderstøtelse og overvise Medlemmerne til de saakaldte offentlige Arbejdsløshedskasser. Et andet Forslag gik ud paa, ogsaa at afskaffe Forbundets Sygekasse. Motivet til disse to Forslag var dels det høje Kontingent, dels Frygten for at Forbundet skulde miste sin Kampkarakter og overvejende blive en Understøttelsesinstitution. Efter en ivrig benyttet Diskussion, blev det med alle Stemmer mod 3 vedtaget at bibeholde saavel Arbejdsløsheds- som Sygeunderstøttelse, og ligeledes at forlænge Ekstrabidragenes Gyldighed yderligere fra den 30. Juni til 31. December 1933. Inden Aarets Udløb maa da Forretningsudvalget fornyet undersøge Forbundets financielle Stilling og aflægge Beretning derom, hvorefter der ved Urafstemning skal træffes Bestemmelse om Ekstrabidragenes Bibeholdelse, Afskaffelse eller Nedsættelse.

De øvrige stillede Forslag angik mindre vigtige Ændringer i Lovene, alle af mere lokal Betydning. Tre Foredrag af principiel Betydning blev holdt af Schifferstein, Meister og Leuenberger.

Schiffersteins Foredrag, der ogsaa forelaa trykt, gav et omfattende Bilede af „Den internationale Arbejderbevægelses Opgaver og Problemer". Efter kort at have skitseret den Udvikling og Opbygning, som den internationale Arbejderbevægelse har gennemgaaet til Dato, gik han over til mere principiel Klarlæggelse af de forestaaende Opgaver og Midler. Vedrørende Det internationale Arbejdsbureau i Genf, mente Taleren saaledes, at vel kunde dette være til megen Nytte, men man maatte ikke vente Underværker derfra. Resultaterne af Bureauets Arbejde har altid og komer ogsaa i Fremtiden til at staa i et vist Forhold til den Kraft og Styrke, der staar bag Fagforeningsbevægelsen. Den internationale Fagforeningsbevægelses Opgaver er store: international Ordning af Arbejdsforhold, Ulykkes- og Sygeforsikring, særlig Beskyttelse af unge Arbejdere og Arbejdersker, samt af kvindelige Arbejdere i Almindelighed etc., men af den Grund maa man dog ikke tro, at den fri Fagforeningsbevægelse gennem en saaledes ført Socialpolitik agter at anerkende det nuværende Samfundssystem. Det er heller ikke nok at opstille disse Fordringer, eller at godkende dem. Alene afgørende er deres Gennemførelse, og en saadan er kun mulig, dersom Arbejderne er deres Opgave som Klasse fuldt bevidst. Udbygning af Organisationerne og en Styrkelse af disses Kampkraft, en Gennemtrængelse af Arbejdernes Sind af den sande Broderlighed og Solidaritet, og Beredvillighed til Ydelse af Ofre, er de nødvendige Forudsætninger for at naa det satte Maal: Arbejderklassens Frigørelse. Tilsidst berørte Taleren det Slag og den uhyre Skuffelse, der har ramt den internationale Arbejderbevægelse gennem den tyske Arbejderbevægelses Sammenbrud, der viste, at det ofte kunde være nødvendig for Fagforeningsbevægelsen at tage politisk Stilling til Forholdene. Den tyske Fagforeningsrørelse havde ment, ved at holde sig neutral siden Hitlers Overtagelse af Magten at kunde faa Lov til at virke videre under de gamle Former. Denne „Neutralitet" havde jo imidlertid, som Forholdene havde vist, ikke kunnet redde Bevægelsen fra dens fuldstændige Sammenbrud, thi selv om Fagforeningerne endnu bestod, var disse brudt moralsk sammen, havde ved deres Underkastelse overfor Hitler stillet sig udenfor den internationale Arbejderbevægelse. Uden at vilde fordømme alle Førerne, maatte det dog siges, selv taget Nazisternes Terror i Betragtning, at Førerproblemet havde sin store Del i det lidte Skibbrud. Det gjaldt nu om at hjælpe til med Genopbygningen af den tyske Fagforeningsbevægelse, i hvilket Arbejde de tysktalende Lande som Østrig, Svejts og ogsa det neutrale Saaromraade havde store Opgaver at udføre. Disse Lande maatte betragtes som Udfaldsporte for Genrejsningen af

den tyske Arbejderbevægelse. Ogsaa for den svejtsiske Fagforeningsbevægelse gjaldt det om at tage Lære af de tyske Forhold.

M. Meister, Formand for De svejtsiske samvirkende Fagforbund, optrak i sit Foredrag Linierne for det Kriseprogram, som de samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg har opstillet og hvis vigtigste Punkter er: Arbejdsbeskæftigelse, tilstrækkelig Understøttelse af de Arbejdsløse, samt til Financiering deraf: Vedtagelse af det Forslag til en Kriseskat, der er stillet af det socialdemokratiske Parti og som snart kommer til Urafstemning i hele Svejts. Endvidere bør en Formindskelse af Arbejdstiden tilstræbes. Det vilde dog kun være muligt at gennemføre disse Postulater, dersom det lykkedes at vinde yderligere Krese af Befolkningen for Arbejderbevægelsens Idéer, og at vinde de allerede organiserede Arbejdere saavel for den politiske som kooperative Bevægelse. Tilsidst anbefalede han paa det kraftigste alle Delegerede at virke for Forkastelsen af Forslaget om Statsfunktionærernes Lønnedsættelse, der kommer til Afstemning den 28. Maj. Vilde Forslaget blive vedtaget, vilde Arbejdsgiverne derefter forsøge en Generalstorm paa Lønningerne indenfor alle Erhverv og Brancher, (som allerede meddelt i Dagspressen har det svejtsiske Folk med 500,000 mod 400,000 Stemmer nægtet at give det af det svejtsiske Forbundsministerium og af de borgerlige Partier vedtagne Forslag sin Sanktion. Taget i Betragtning, at Efterdønningerne af den tyske Omvæltning mærkes stærkt i Svejts, er den trufne Afgørelse at betragte som en stor Sejr for saavel det socialdemokratiske Parti som Fagforeningsbevægelsen i Svejts. Red.).

Medens M. Meister havde behandlet de for Arbejderbevægelsen vigtige Problemer under en Synsvinkel af hele den svejtssiske Bevægelse, optrak Forbundets unge evnerige Sekretær, H. Leuenberger, Retningslinierne for de Fordringer, som Forbundet indenfor sine Rammer bør kæmpe for i den nærmeste Fremtid, nemlig følgende 11 Punkter: 1. Forkortelse af Arbejdstiden. 2. Den lovmæssige 40-Timers-Uge. 3. Betalte Ferier. 4. Afskaffelse af Akkordarbejdet. 5. Natarbejdets Afskaffelse overalt, hvor ikke ligefrem tvingende Omstændigheder nødvendiggør dette. 6. Afskaffelse af Kost- og Logitvangen. 7. Garanteret ugentlig Hviledag, der saa vidt muligt bør være en Søndag. 8. Lovmæssig Fastsættelse af en Maksimalgrænse for Byrders Vægt. 9. Overalt Oprettelse af offentlige, demokratisk forvaltede Arbejdsanvisninger. Afskaffelse af alle Laugs- og private Arbejdsanvisninger. 10. Særlig Beskyttelse af den arbejdende Ungdom mod moralske og fysiske Farer indenfor visse Erhvervsgrene. 11. En Lov, der forandrer de i Fabriksloven indeholdte Bestemmelser vedrørende Arbejdstid, Overtimer, Opsigelse, Ulykkes- og Sundhedsbeskyttelsesbestemmelser etc. til ogsaa at gælde for alle Erhverv, selv om disse ikke har industriel Karakter. — Enstemmig godkendte Kongressen disse Theser, der vidner om Forbundets Egenskab som Industriarbejderforbund. Forbundets Medlemmer er internationalt tilsluttet ikke mindre end fem forskellige Fag-Internationaler, nemlig Levnedsmiddel-, Transportarbejder-, Tobaksarbejder-, Hotel- og Restaurationsmedhjælper- og Handelsmedhjælper-Internationalen.

Efter at Kongressen havde vedtaget en Resolution, der udtaler sig mod en for anspændt Beskatning af Tobak, Cigarer og Cigaretter og undsiger enhver saadan Beskatning Kamp, saafremt de saaledes fremkomne Midler ikke bliver henlagt til et Fond for Opsparing af Midler til Alderdoms- og Invalideforsørgelse (Svejts besidder endnu ikke disse to sociale Institutioner. Red.), skred Kongressen til Valg af Forretningsudvalg og Hovedbestyrelse. Som Formand genvalgtes Schifferstein, som Hovedkasserer Fischer, samt valgtes som Næstformand Büchi.

Efter at Lauwers og Weigel havde takket paa de udenlandske Gæsters Vegne, ikke alene for den af de svejtsiske Kolleger mødte Velvilje, men ogsaa udtalt deres Glæde over at have overværet en saa disciplineret og tillidsfuld Kongres, sluttede Schifferstein den vellykkede Kongres med en kraftig Appel til alle Deltagere om med fornyet Kraft at virke for Arbejderbevægelsens store Opgaver.

Søndag Aften havde Biels Arbejderkartel indbudt til Aftenunderholdning i den store Sal i det prægtige Folkets Hus, og Aftenen formede sig paa bedste Maade, under Assistance af Sangkor, Orkester og Kræfter fra det lokale Theater. Med gode Erfaringer drog de udenlandske Gæster fra den lille fremadstræbende By ved den idylliske Bielersø og med de blaanende Jurabjerge i Baggrunden. Men hvad der mest glædede alle, var at se og høre den Tillidens og Sammenholdets Aand, der besjælede Kongressen, trods det store Ragnarok i Tyskland. — Arbejderbevægelsen lever endnu og vil vide at hævde sig — og en Dag vil vore tyske Kolleger igen deltage i vore internationale Sammenkomster som frie Mænd!

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

„Blandede Bekendtgørelser".

Det er Hovedindtrykket af Edm. Olsens Fascisme, Nazisme og Enhedsfront.

Denne Artikel, der baade skal være en Forklaring, et Forsvar og en Undskyldning for Demokratiets Evneløshed overfor de store Krav, vor Tid har stillet til netop det Demokrati, der hver Gang en Valgsejr blev vundet, straks sang med gamle Grundtvig: „Den signede Dag med Fryd vi ser", er i høj Grad blandet.

Samtidig skal Artiklen vist ogsaa være „et Svar" til mig, skønt en Del maa jeg jo nærmest gætte mig til, idet Edm. Olsen gaar ganske udenom de afgørende Spørgsmaal og Problemer, jeg berørte i min forrige Artikel.

Saaledes faar jeg slet ikke Svar paa mit Spørgsmaal, hvorhen Vejen gaar, saa jeg maa tillade mig at spørge igen, det interesserer os stadig at faa at vide, hvorhen man fører Organisationerne, om Rigsdagen atter til Foraaret (Demokrater og Lappomænd) skal afgøre vore Løn- og Arbejdsvilkaar.

Andre Spørgsmaal bliver heller ikke besvarede, det kunde nu være rart at faa at vide, hvad Edm. Olsen mener om Dr. Kraghs: „Forliget opfylder Venstres Tilpasningskrav, og Venstre har i Overensstemmelse med Regeringen gennemført dette Krav saa langt og saa dybt som muligt af den eneste Vej, der er farbar."

Det nytter ikke her i denne Forbindelse at pjatte om Kommunisterne og Christmas Møller, ej heller at vrøvle saa meget om de politiske uorganiserede, for endelig at slutte sin Artikel med, det indtil tusinde Gange gentagne trivielle, hvor er A. Duponts Standpunkt?

Guderne maa forresten vide, hvorfor der ofres saa mange Spalter paa en Mand uden Standpunkt, men Edm. Olsens Artikel trænger jo til et Slagord, og ved at efterlyse mit Standpunkt, kan der maaske blive lidt personlig Rummel — det er jo altid bedre at tale om noget andet.

Jeg skal dog, i Modsætning til Edm. Olsen, tjene ham i at svare ham paa hans Spørgsmaal, men forinden tillader jeg mig dog at gaa hans mange „Blandede Bekendtgørelser" igennem.

Edm. Olsen indleder sin Artikel med en lille „historisk Oversigt" og søger her at paavise, at Verdenskrigen var Aarsag til en voldsom maskinel Udvikling, der efter Krigen udviklede sig endnu voldsommere og skabte dermed den store Arbejdsløshed, og da dertil kom, at „de sejrende" paalagde Tyskland meningsløse Erstatningssummer, og da der i Forvejen i Tyskland herskede elendige Forhold — skabt af Krigen — var Arbejderne her bragt til Desperation og Fortvivlelse.

Rent bortset fra, at „Demokratiet saavel i England og Frankrig — og paa daværende Tidspunkt ogsaa i Italien — selv var med til at paalægge Tyskland disse meningsløse Erstatninger, og „Demokratiet" i Tyskland netop gjorde alt, hvad det

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i April 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	723	129	178	67	4	„	1	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	419	100	238	5	„	„	4	„	„	60	53	11	7	„	„	„	„
Holland	2740	837	305	„	„	„	„	„	„	„	„	5	2	„	„	„	„
Belgien	42	4	95	„	„	„	„	„	„	4	5	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	372	84	226	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1107	127	114	68	5	„	„	„	„	5	5	20	13	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	6	5	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	„	„	„	„	„	8[1])	8[1])	1	2	3	3	„	„	„	„	„	„
Ialt...	5403	1281	237	140	9	8	13	1	2	78	71	36	22	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	6	21	1	3	1	2	84	20	12	9	33	27
fremm. Varer	114	23	201	„	„	„	„	„	„	7	9	7	6	„	„	„	„

[1]) deraf fra Spanien 1 hkg = 1000 Kr.
— - Vestindien 1 — = 1000 —
— - Brasilien 1 — = 1400 —
— - Vestafrika 3 — = 2100 —
— - Brit Indien 1 — = 1500 —
— - Holland 1 — = 1000 —

formaaede for at faa Arbejderne til at gaa ind under dette økonomiske Aag, rent bortset fra alt dette, er Forholdet jo det, at Udviklingen til Katastrofen ikke begyndte under eller efter Verdenskrigen men f ø r.

For Socialdemokratiet i dets nuværende Fase af Forfald begynder den ved Krigsudbruddet.

Her begynder man sin Svigten af Idéer, man stemte for Krigsbevillinger, og slog dermed det bedste Bolværk væk for Proletariatet — Broderskabets tværs over alle Grænser — Internationale.

Allerede her begyndte Tolereringspolitiken (Toldreguleringspolitiken som det er blevet til i min sidste Artikel, er selvfølgelig en Trykfejl) med den Motivering — „Vi gaar med for at bringe det bedste ud af Ulykken — gøre Krigen saa kort som mulig og faa Haand i Hanke med Tingene."

Se dengang var der ingen „fæle Kommunister" til — saa det gaar ikke med at skyde Skylden til den Side.

Den Kommunisme, der i Dag findes, har Socialdemokratiet at takke sig selv for.

„Vi vil ikke Terror og Vold," siger Edm. Olsen, trods det han ved, at Noske i 1918 druknede i Blod, det Fremstød Underklassen rettede mod Samfundet, denne Socialdemokrats Hensynsløshed er velkendt, og af ham og hans Garde har Nazisterne taget godt ved Lære.

Synlig forarget skriver Edm. Olsen: „... Skal Socialdemokraterne virkelig danne Enhedsfront med Kommunisterne?" — Nej, fy dog, og nogle faa Linier længere nede hedder det: „... At de tyske Socialdemokrater paa et vist Tidspunkt søgte Enhedsfront med Kommunisterne." — Undskyld — men lidt Logik udbedes, særlig af en Formand for et stort Forbund og Redaktør af Fagbladet (Edm. Olsens Svar til Carl F. Mikkelsen i Fagbladet for Maj).

„Hjertesukket" fra i Fjor hører Edm. Olsen ogsaa endnu, naar han i de stille Nattetimer ligger vaagen og gruer over Verdens Vederstyggelighed. Jeg troede, at Edm. Olsen vidste, at i Ilden ser man et Symbol, den Ild, jeg har udtalt Ønsket om at faa antændt, er ikke den samme jeg ved Enhedsfrontens Hjælp søger slukket.

Bedre Held med Branden og „Hjertesukket" næste Gang.

Det samme gælder, naar Lyngsie skal citeres, jeg husker nemlig, hvad han sagde i 1925 om daværende og nuværende Statsminister Stauning, saa jeg synes derfor, Edm. Olsen skal være forsigtig med at citere Lyngsie.

Det lader ogsaa til, at Udtryk som „Jægere" og „Klappere" er blevet stygge Ord, siden Edm. Olsen farer saadan i Harnisk og bruger Udtryk om, at jeg anvender bevidste Usandheder.

Det nytter slet ikke Edm. Olsen noget at forsøge at bilde nogen ind, at der bag Socialdemokratiets Parole og Opfordringer ikke ligger det, som jeg har paapeget.

Jeg maa da bede om, at efterfølgende Citat fra Handels- og Kontormedhjælper-Tidende bliver læst med Eftertanke:

„I Sverige har Landsorganisationen taget Kampen op med fuld Styrke, idet Organisationen har nedsat et specielt Udvalg til at beskæftige sig med dette Arbejde, og har besluttet at udelukke af Fagforeningerne alle Medlemmer af den røde faglige Opposition og andre kommunistiske Organisationer og Celler.

Her i Landet har Kommunisternes Virksomhed ikke været saa omfattende, at et saa vidtrækkende Skridt e n d n u er paakrævet; men derfor bør Spørgsmaalet om Bekæmpelse af de kommunistiske Metoder og Idéer alligevel ikke tilsidesættes; thi hvis de uforstyrret faar Lov at brede sig, ved ingen, hvor langt ud Spillet kan drives."

Kommentarer ganske overflødige.

Alligevel tales der om bevidst Usandhed; men maaske stammer Edm. Olsens Vrede af, at „Jagten" endnu ikke rigtig er kommet i Gang, som f. Eks. i Sverige. Det er selvfølgelig ogsaa ærgeligt, naar man gerne vil have Jagten overstaaet og ind til Jagtbordets Glæder, hvor Gaflen sættes lidt i Hvil, mens man andægtigt lytter til den lukuliske Festtale og tømmer Rhømerglassets liflige Indhold med en Skaal for Jagtens storslaaede Resultat.

Ogsaa som Demagog forsøger Edm. Olsen sig, naar han omtaler Juristen Wrechner i Forbindelse med den antifascistiske Komité (hvad har det med den principielle Opfattelse af Fascismen og Kampen med denne at gøre?).

Hvorfor forresten denne tilsyneladende Foragt for Jurister? — Naar Forbundsformændene slaas indbyrdes, render de jo netop til disse Jurister. (Injurieprocessen mellem Lyngsi og Kjærbøl).

Stadig journalistisk uheldig, Hr. Redaktør.

Inden jeg slutter af med at redegøre for „A. Duponts Standpunkt", det er jo alligevel det, der interesserer Edm. Olsen og øvrige videbegærlige mest, maa jeg lige tage en af Edm. Olsens Unøjagtigheder lidt under Behandling.

Der spørges nemlig om jeg tror, at Kommunisterne vil være med til Enhedsfront for at faa Demokratiet tilbage i Tyskland, og for et socialdemokratisk Samfund.

Nej, det tror jeg ikke; men det har jeg heller ikke skrevet. Jeg har skrevet, hvad enhver — minus altsaa Edm. Olsen — kan læse, at jeg ønsker Enhedsfront mod Demokratiets Afløser i Tyskland — Fascismen, men fordi jeg ønsker denne Enhedsfront og Kamp mod Facismen, er det saa ensbetydende med, at det er for at faa Demokratiet tilbage — Vrøvl.

Det var et socialistisk Samfund vi skulde kæmpe for, (her foreligger desværre Fejl Nr. 2, socialistisk Samfund er blevet til socialdemokratisk Samfund), hvad der iøvrigt fremgaar af hele min Artikel.

Jeg skriver jo nemlig: „Man kan om d e t t e socialistiske Samfund iøvrigt mene, hvad man vil o. s. v.

Det havde været nok saa interessant om Edm. Olsen havde gaaet ind for at svare ogsaa paa den Del af min Artikel; men det er vel lettere at søge at „skyde mig noget i Skoene" — men ikke videre fin Journalistik.

Saa er der da endelig „A. Duponts Standpunkt" tilbage; og: „Glæd Dig nu saare, Du Sions Datter", nu kommer den for alle Taaber og Narrer saa længe ventede Udløsning.

Angaaende min og andres politiske Linje — (man kan heldigvis godt have en politisk Linje uden at være ditto organiseret), kan jeg som min Overbevisning sige: at jeg betragter det som ganske givet, at Arbejderklassen har den historiske Mission — og det vil ske i vor Tid — at fuldende den lange Klassekampsudveksling med at oprette et socialistisk Samfund; men samtidig mener jeg, at ingen Del eller enkelt Gruppe inden for Arbejderbevægelsen kan kræve eller hævde at have noget Monopol paa at repræsentere Klassen — Individets Ret til Selvhævdelse maa ikke undererkendes.

Endvidere mener jeg, at den af den socialdemokratiske Arbejderbevægelse skabte, men af Kommunisterne overtagne Opfattelse: „At Arbejdernes Frigørelse maa være Arbejdernes eget Værk", vel teoretisk er rigtig, men i Praksis har vist sig at have sin Andel i den nuværende Katastrofe for Vesteuropas Arbejdere, fordi denne Opfattelse politisk set har medført et Formynderi, som lader Tillidsmændene ordne alle Ting, og derved berøver Masserne ethvert Initiativ og enhver Selvbevidsthed, der har haft det til Følge, at de bestaaende Organisationer er blevet undergravet og udhulet, som f. Eks. i Tyskland, Spanien, Italien og andre Lande.

Der er ingen Grund til at tvivle om, at Vesteuropas Arbejdere nok skal vide at finde Former og Organer, der til Slut vil gennemføre en sejrrig Kamp mod det kapitalistiske System, som den russiske Arbejder har fundet det i Sovjetterne (som er skabt af den russiske Arbejderklasse imod ogsaa de klogeste Føreres Vilje. Bolschevikerne var i 1905 og indtil Lenins Tilbagekomst til Petrograd imod Sovjetterne).

Men jeg erkender gerne, at vi befinder os endnu, og ikke mindst herhjemme, i en Situation, hvor det ikke er muligt at føre den afgørende Kamp hverken i Dag eller i Morgen; den Aand, der i Øjeblikket behersker Arbejderklassen, skabt af „Talmajestætens" Formynderskab, giver ingen Tro paa gunstigt Resultat, det er derfor jeg mener, at det i en saadan Situation er vigtigt, at der findes Fristeder, der ikke lader sig inddrage i Demokratiets Personintriger (og dem er der mange af) eller i Kommunisternes Fraktionsstridigheder, Intriger og Stridigheder, der interesserer det store Flertal mere end Dagens brændende Spørgsmaal.

Kun et lille Mindretal interesserer sig mere for de store afgørende politiske Kampe (end for Naboens Radioapparat), et Mindretal som i, hvad de lærer, læser, ikke søger Opbyggelse, Begejstring og Bekræftelse paa egne Storhedsdrømme, men kun Sandheden for derigennem frit og uafhængig at kunne lede Opmarchen hen til den afgørende Kamp.

Derfor siger jeg til de politiske uorganiserede — i Modsætning til Edm. Olsen: Lad os bevare et politisk Fristed, frigjort af disse modbydelige Personintriger, som det politiske Formynderi har skabt; fri for det ligesaa modbydelige og usmagelige Bengnaveri; et Fristed, hvor vi derimod vil bruge vor Forudseenhed til at indøve Vaabnenes Brug og studere Strategiens Regler.

Og jeg vil vove at paastaa, at den Indsats, der her gøres, er med Fremtidens Kamp for Øje vigtigere og mere værd end de Godtfolks „Indsats", der mest bestaar af at prale af egne gode Gerninger, og som forstaar at give det Udseende af, at de af bare Uegennytte „slider" sig op i „Folkets Tjeneste".

Lad dem — af Mangel paa saglige Argumenter — i Tide og Utide tale om dem, der ikke har Benene paa Jorden — vi siger dog: Vor Stilling er dog den mest ærlige, mest værdige og holdbare, for vor Politik er ikke — Næsegruspolitik.

Hermed mener jeg tilstrækkeligt at have besvaret stillede Spørgsmaal, men lad mig lige inden jeg slutter sige: At hver Gang en Mand skriver en Artikel i Fagbladet, saa er der straks Tendenser til at faa fat i Manden — saa gid Pokker i Sagen — men ønsker man denne personlige Rum-

mel, saa er jeg ogsaa paa dette Omraade til de forskellige Herrers Disposition m. m. — — —?

Agathon Dupont.

— — —

Min Artikel som Dupont ovenstaaende tager under Behandling, var i Anledning af, at jeg blev afskaaren fra at faa Ordet paa „Enigheden"s Generalforsamling, i alt væsentlig skrevet allerede til det foregaaende Nummer af Fagbladet, før jeg fik Duponts forrige Artikel, og var som saadan ikke et Svar til Dupont.

Naar den ikke fremkom paa et tidligere Tidspunkt, var det af Pladshensyn.

Jeg kan derfor godt forstaa, da der til den ellers færdige Artikel kun var knyttet et Par enkelte Bemærkninger i Henhold til Duponts Artikel, at Dupont ikke synes han har faaet Svar, men at han har maattet gætte sig dertil, selv om Dupont dog længere fremme i Artiklen ikke kan forstaa, at man vil ofre lange Spalter paa en Mand uden Standpunkt.

Dertil kommer, at Dupont ikke ønskede Svar, men endda meddelte mig, at jeg først skulde have hans Artikel til Bladet i sidste Øjeblik, netop for ikke at faa Tid til at svare, hvilket ogsaa skete, saa Dupont kan ikke have noget at beklage sig over i den Retning.

Dupont kalder min Artikel for „Blandede Bekendtgørelser". Jeg tror dog, at jeg har noget at lære af Dupont i den Henseende.

Ser vi lidt paa Duponts Artikel, saa faar vi først lidt af et Salmevers, et Par Ord fra Bibelen, lidt om Dr. Kragh, om Kriseforlig, om Venstres Tilpasningsevne, om Christmas Møller, om Noske, om Staunings Konflikt med Lyngsie, om Lyngsies Konflikt med Kjærbøl, om Jagten, om lukullisk Festtale, Rømerglas o. s. v., o. s. v.

Jeg har været unøjagtig 2 Gange. Det ene Sted er der kommet til at staa Toldreguleringspolitik i Stedet for Tolereringspolitik.

Dupont havde dog før han skrev ovenstaaende Artikel faaet at vide, at jeg i Korrekturen havde rettet denne Fejl, men at Trykkeren maatte have overset Rettelsen.

Dupont nævnede da samtidig, at jeg et Sted i hans Artikel havde skrevet socialdemokratisk Samfund i Stedet for socialistisk Samfund.

Det nyttede ikke, at jeg hævdede, at han selv havde skrevet socialdemokratisk, jeg maatte med Duponts eget maskinskrevne Manuskript bevise Rigtigheden af min Paastand.

Alligevel skriver Dupont nu, at jeg har villet skyde ham noget i Skoene, og at det er ufin Journalistik fra min Side.

Ogsaa paa dette Omraade har jeg sikkert meget at lære af Duponts fine Sprog: Pjat, Vrøvl, Tosser, Narrer o. s. v.

Men for at komme til Sagens Kerne: „Duponts Standpunkt". Ja, saa har vi nu omtrent faaet Besked.

Dupont er ikke Socialdemokrat, ønsker ikke Demokrati, og ønsker heller ikke Demokratiet tilbage i Tyskland. Ej heller vil Dupont lade sig inddrage i Kommunisternes Fraktionsstridigheder.

Mon jeg saa alligevel ikke var nær ved Virkeligheden, naar jeg skrev, at saadanne Folk var nazistisk indstillede.

Det ser lidt underligt ud, at være mod Demokrati og samtidig være Tilhænger af Massernes Selvbevisthed og Initiativ.

Duponts Tale om, at de politiske uorganiserede vil være fri for Formynderi, falder nøje sammen med, hvad vi altid har hørt fra de faglige uorganiserede. Heller ikke disse vilde ind under Organisationernes Formynderi.

Jeg skal ikke foreløbig komme videre ind paa Duponts Artikel. Dupont ønsker jo helst, at jeg først prøver, om ikke en anden vil svare, og at jeg ikke altid selv skal fare i Blækhuset, men jeg synes dog, jeg vilde gøre denne lille Bemærkning til Duponts Standpunkt, og selv om Dupont ikke kan lide, at man er personlig, men at man kun skal holde sig til Sagen, saa var der dog et Par Steder, ja, snarere hele Artiklen igennem, hvor Dupont er kommen til at være lidt personlig, og som jeg her har ønsket at gøre Dupont opmærksom paa, da han jo sikkert ikke selv ved det.

Skulde der ikke efter Duponts Ønske og ogsaa efter mit Ønske komme noget Svar andet Steds fra, skal jeg gerne senere komme ind paa nogle af de rejste Spørgsmaal. *Edm. Olsen.*

---

40 Timers Ugen paa Glatis!

Paa min Artikel om 40 Timers Ugen i Fagbladet for Juni fremsætter Edm. Olsen en længere Imødegaaelse, hvori han bebrejder mig for at tage for let paa dette Problem: Af dine mange Betænkeligheder, som du fremsætter om Spørgsmaalet, lader det jo unægteligt til, at der foreligger mange Hindringer i denne Sag.

Det glæder mig dog, at du indrømmer, at Arbejdstidsnedsættelse med fuld Udligning er det mest effektive (hvis i Fald, saafremt o. s. v.). Til Gengæld indrømmer jeg, at der formodentlig vil komme en Del i Arbejde selv uden Lønudligning,

men hvor mange og hvor længe vil denne lille Bedring vare?

Med Hensyn til din Konklusion af, at Problemet er et Avancespørgsmaal, kan jeg fuldtud tilslutte mig dette, da jeg selv er inde paa det samme (paa en anden Maade), thi heri ligger jo netop Sagens Kerne. Det er rigtigt, at hvis Varepriserne stiger ved den Merudgift Arbejdsgiverne faar ved denne Ordning, da er vi lige vidt.

Men dette Spørgsmaal kan ikke løses af vor Organisation, men maa henvises til vor Regering, der da maa tage Stilling til en Avancebegrænsningslov (mest effektiv).

Din Indstilling i Spørgsmaalet af 40 Timers Ugen er Resignation og en Henvisning til at komme over Gærdet, hvor det er lavest. For som du skriver: een Part skal betale Omkostningerne ved en saadan Nedsættelse af Arbejdstiden. Hvem den Part bliver, er vi vist alle klar over efter den Holdning, Arbejdsgiverne indtager i denne Sag. Du anbefaler kort sagt, at vi tager den forkortede Arbejdsuge med Lønsænkning, naar det kan lykkes os (meget diplomatisk og forsigtigt antydet). Man kommer uvilkaarligt til at tænke paa det gamle Revy-Refrain: Det kommer nok engang o. s. v. Og for Arbejdslønnen maa vi som hidindtil søge denne hævet. Vi Arbejdere skal altsaa fremdeles betale Gildet, indtil det lykkes os at faa det fulde Udbytte af vort Arbejde. Det bliver en lang og trang Vej Edm. Olsen, tror du ikke?

Iøvrigt bliver det maaske nødvendigt, at 40-Timers Ugen bliver vedtaget ad Lovgivningens Vej, da saa mange modstridende Spørgsmaal gør sig gældende inden for de forskellige Organisationer.

40 Timers Ugen er forøvrigt endnu et problematisk Spørgsmaal, da vi ikke med Bestemthed kan sige om denne vil bevirke, at der bliver Ballance i Produktionen og Forbruget. Med andre Ord er den mest effektive Form for Arbejdsløshedens Bekæmpelse Planøkonomi og Statskontrol for samtlige Virksomheder og Pengeinstitutioner i dette Land. Det bliver den Vej vi maa slaa ind paa for at naa varige Resultater for den samlede Arbejderklasse. At denne Vej er vanskelig og trang at betræde, er jeg fuldtud indforstaaet med, men den er til Gengæld den eneste, der fører til Maalet. Fakta er, at vi er saa vidt fremskreden i Rationaliseringen af hele Produktionsapparatet, at vore Organisationer maa melde Pas, da de ikke formaar at løse de Opgaver, der bliver dem stillet, paa en for alle Medlemmer tilfredsstillende Maade. Dette saa vi, da den truende Lock-out-Situation med 20 pCt. Lønreduktion hang over Hovedet paa os i 1932; da var det Regeringen, der maatte træde til for at klare Skærene for Arbejderklassen. Dette beviser, at vore Organisationer har naaet deres Kulminationspunkt og nu staar i Stampe. Vore Organisationer har til 1932 formaaet at hæve Arbejderklassen op til den Levestandard, vi i Dag nyder godt af, men nu melder Vanskelighederne sig med overvældende Styrke. Paa den ene Side den knugende store Arbejdsløsheds Hær, der kræver Arbejde for enhver Pris, paa den anden Side de arbejdende, der selvsagt ikke med Glæde ser deres Levefod forringet. Her staar vore Organisationer som Herkules paa Skillevejen; at tilfredsstille begge Parter er ikke muligt, man maa vælge et Kompromis, og dette er man maaske ikke en Gang i Stand til at gennemføre for Tiden. Dette Forhold kan man ikke bebrejde vore Organisationer, det maa Tiden bære Skylden for, men saa maa man ærligt erkende sin Afmagt, den Byrde man ikke kan løfte, maa man lade ligge, dette er der ingen Skam i; derimod skal man ikke foregøgle Arbejderne, at man formaar at opfylde alle Krav, bare man faar den fornødne Tid dertil, det kan kun medvirke til at skabe Uro og Splittelse inden for Rækkerne, og dette maa i høj Grad undgaas i en saa vanskelig Tid.

Hvad vi skal lægge Vægt paa i Fremtiden er: Samarbejde med vor Regering, idet vi erkender, at vore Organisationers Magt ikke slaar til over for Tidens Vanskeligheder. Naar en stærk og enig Arbejderklasse samarbejder med vor Regering, da kan vi ikke undgaa at opnaa varige Forbedringer for hele Arbejderklassen.

Til Slut dette: dine Kommentarer til min Artikel var i og for sig udmærkede, men Raadvildheden lyste ud af hver Linie. Sandheden er, at du overhovedet ikke aner, hvorledes Problemet skal løses, fordi du erkender vor Afmagt.

Medlem Nr. 9084, *Hagbart Madsen.*

— — —

Det har altid været den danske Arbejderklasses Taktik gennem de 3 Faktorer, Socialdemokratiet, Fagbevægelsen og den kooperative Bevægelse, at søge naaet det tilsigtede Maal, men har Fagbevægelsen taget et Tag for at hjælpe Partiet, har det naturligvis ikke været saaledes, at man derfor kunde sige: nu er Partiet magtesløs. Ej heller fordi Partiet i et givet Øjeblik benytter sin Magt til at række Organisationerne en hjælpende Haand, kan man sige, at det er fordi Organisationerne er magtesløse.

Denne gensidige Hjælp er den naturlige og den,

som har givet den danske Arbejderklasse sin Styrke.

Det er saaledes rigtig, at et Spørgsmaal om Avancebegrænsning efter al Sandsynlighed maa løses ad politisk Vej, hvorimod det ikke er lige saa sandsynligt, at Arbejdstidsspørgsmaalet løses ad samme Vej.

For begge Spørgsmaal gælder det imidlertid, at Fagorganisationerne saa stærkt som muligt maa rejse Kravet herom, thi tier den store Arbejdermasse, saa sker der intet i saa Henseende, i hvert Fald ikke saa længe Socialdemokratiet ikke har den fulde Magt.

Men fordi man, som nødvendigt er, rejser Kravene, og ikke hurtig kan gennemføre dem, har man ikke Lov at sige, at man foregøgler Arbejderne noget, man ikke kan gennemføre.

Ogsaa da man rejste Kravet om 8 Timersdagen maatte man gennem mange Aar holde Kravet frem, før man fik det gennemført, og dog er 8 Timersdagen endnu ikke lovfæstet.

Men som allerede nævnt, skal vi naa noget, maa vi staa fast sammentømret baade faglig, politisk og kooperativt. *Edm. Olsen.*

Deling af Arbejdet.

Skønt en Afstemning i begge københavnske Afdelinger gik imod Arbejdsdeling, mener jeg, at dette Resultat ikke kan være den endelige Meningstilkendegivelse fra vore Medlemmer.

Der stemte knapt en Trediedel — 1400 af 4400 Medlemmer — mod Deling, og som saadan tør jeg paastaa, at det er en Mindretalsbeslutning.

Derfor vil jeg gerne have Lov til at besvare Georg Willumsen i Aprilnummeret og Povl Nielsen i Juninummeret af vort Fagblad.

Georg Willumsen mener, at ved Deling tager man Chancerne fra de arbejdsløse til at faa (maaske) Arbejde.

Naar man deler det forhaandenværende Arbejde, er det ikke fordi man skulde ellers antage Arbejdere, men fordi Konjunkturerne er daarlige, og i daarlige Tider bliver ingen antaget, ligegyldig om man deler eller ej.

Vi har faaet Bevis for den Paastand fra den Fabrik, hvor vi sidst er bleven afskediget fra. Den Gang, vi havde Lov til at arbejde i holdvis, blev der nok en enkelt Gang imellem afskediget, men ingen antagen, og nu, da vi, som arbejdede i Hold, er bleven afskediget, er der ingen nye bleven antaget, saa man kan ikke med Rette paastaa, at vi har taget Chancen væk fra de arbejdsløse.

Men efter den store Afskedigelse fik nogle af os, som sidst var bleven afskediget, Arbejde paa andre Fabriker, og dette Arbejde har de taget fra de helt arbejdsløse, som havde gaaet længe i Forvejen. Man kan altsaa sige: Deling af Arbejdet har ikke skadet dem, men den store Afskedigelse har direkte skadet dem.

Du har altsaa opnaaet det modsatte af det, du troede. Du havde ingen daarlig Mening dermed, men det var ulogisk. Men selv om Forholdet var omvendt, saa er den Tanke, at de enkelte skal have Chancen for den store Masse, ulogisk og udemokratisk. Vore Organisationers Bestræbelser har altid været at skaffe Fordele for det størst mulige Antal Medlemmer. Den enkelte kan ikke foretrækkes for den store Masse. Du har sørget for, at 130 Mand er bleven afskediget, fordi nogle faa skulde have store Chancer.

Chancer fik de, men ingen Arbejde. Du maa nu selv indse, at dit Standpunkt er forkert.

Som Medlem af Bestyrelsen kan man ikke staa paa individualistisk Standpunkt, men paa et demokratisk. Men jeg tror, du ændrer nok dit Syn paa Tingene inden næste Bestyrelsesvalg. For saa vidt Georg Willumsen.

Poul Nielsen siger, at man i 1921—22 stemte mod Deling af Arbejdet. Det er ikke ensbetydende med, at man altid maa have det samme Syn paa Tingene.

Jeg ved for Eks., at i 1914, ved Krigens Udbrud, delte man uden videre paa de fleste Fabriker, uden at man protesterede.

Forholdene laa den Gang anderledes end i 1921. Man stod over for en Tidsperiode, som vi aldrig havde oplevet før. Man vidste ikke noget om Tobakstilførelse, om Salg af Varer, eller hvor stor Arbejdsløsheden omkring os kunde blive. Desforuden var Arbejdsløshedslovgivningen den Gang ikke af den Art, at man kunde forsvare at overlade den arbejdsløse til sig selv.

I 1918 indtraf Manglen paa Raavarer; da var der intet at dele, og Arbejdsløshedsforsikringen var bleven forbedret, saa at man roligt kunde overlade den Smule Arbejde til de faa heldige.

Man kunde trygt gøre det, fordi man vidste, at man snart kunde faa nye Forsyninger.

Ogsaa i 1921—22 laa Forholdene igen anderledes. Det kunde ikke nytte noget, om man delte eller ej. De udenlandske Varer blev indført til en Pris, som vi ikke kunde lave dem for.

Saa maatte Lovgivningsmagten gribe ind, og da den tyske Valuta blev stabiliseret, blev Forholdene saa nogenlunde normale.

Som du ser, Povl Nielsen, maa man hver Gang tage og forandre Standpunkt. Man søger efter Aarsagen og prøver at bekæmpe Virkningen. Man kan som praktisk Fagforeningsmand ikke blive staaende paa et Standpunkt. Hvad i 1922 var rigtigt, er nu helt forkert. Vi er i en Kriseperiode; hvorlænge den varer, ved vi ikke, og medens en stor Del af vore Medlemmer sulter sig igennem med den lille Understøttelse, de faar, nyder de heldige, som har Arbejde, af de Fordele, som vor Organisation har kunnet skaffe i gode Tider.

Det er meget farligt for en Organisation at have mange arbejdsløse, derfor er Deling af Arbejdet ikke et af de daarligste Midler til at styrke Solidaritetsfølelsen.

Povl Nielsen mener ogsaa, at man ikke skal overtage Statens og Kommunernes Forsørgerpligt overfor de arbejdsløse. Det er en Frase, man bruger, som intet Steds har hjemme. Understøttelserne er smaa, og de bliver ikke ved. Der maa komme en Tid, da man ikke kan overlade de arbejdsløse til Statens og Kommunens Forsorg, det er de arbejdsløse ikke tilfreds med. Ogsaa er det en farlig Leg at bruge den Slags Fraser. Arbejdsdeling bliver vistnok det Tema, vi saa maa behandle.

Endnu har vi ingen Magt til at gennemføre Kravet, men det er forkert, naar vore Tillidsmænd forkaster det og styrker vor Modpart i deres Uvilje mod Deling.

Povl Nielsen mangler vist Argumenter, naar han siger, at hele Forholdet er en Følge af den kapitalistiske Svindel, og at vi ikke bekæmper den Svindel med Deling.

Hvem har paastaaet, at vi kan bekæmpe Svindel i det hele taget, — vore Fagforeninger?

Den kapitalistiske Svindel maa bekæmpes andet Steds. Deling eller ikke Deling har intet at gøre med den Slags Fraser. Du bekæmper den heller ikke med ikke at dele og overlade den arbejdsløse til sig selv. Arbejdsdeling er for mig kun et Udtryk for Solidaritet, et af Midlerne til Selvhjælp i vore Organisationer, og tillige med en Bekæmpelse af Arbejdsløshedsudvalg og R.F.O. Mænd, som jeg anser for Udslag af Desperation og sygelig Modsigelseslyst.

Derfor ender jeg, som jeg begyndte. Det sidste Ord er ikke talt i denne Sag. Der var kun knapt en Trediedel, der stemte imod.

København, i Juni 1933.

A. Verdoner, Medlem 263.

Tobaksindustrien 1932.

Cigaretter.

Antallet af Cigaretfabrikker i Drift var i 1932 5 mod 8 i foregaaende Aar. Produktionen androg 1065 Mill. Stkr. Cigaretter, og Værdien ved Salg fra Fabrik uden Tillæg af Afgift var 15,187,000 Kr. Af nedenstaaende Oversigt fremgaar Produktion, Indførsel og Udførsel af Cigaretter i Aarene 1930—32.

Cigaretter.

	Produktion Mill. Stkr.	Indførsel[1]) Mill. Stkr.	Udførsel Mill. Stkr.
1932	1 065	123	19
1931	1 180	158	18
1930	1 209	138	26

[1]) Afgiftsberigtigede indførte Cigaretter.

Den indenlandske Produktion af Cigaretter gik ned fra 1180 Mill. Stkr. i 1931 til 1065 Mill. Stkr. i 1932, en Nedgang paa 10 pCt., og Indførselen gik ned fra 158 Mill. Stkr. til 123 Mill. Stkr.

Nedenstaaende Tabel viser Mængden af afgiftsberigtigede Cigaretter af henholdsvis dansk og fremmed Oprindelse i Grupper efter Detailpris.

Antal stempelberigtigede Cigaretter.

Detailpris pr Stk.	1932 Indenlandsk Produktion Mill. Stkr.	Indførsel Mill. Stkr.	Ialt Mill. Stkr.
1. Jan.—21. Juni			
Ikke over 3½ Øre	551,7	17,7	569,4
Over 3½— 5 —	18,9	63,8	82,7
— 5—10 —	0,2	1,9	2,1
— 10—15 —	—	1,2	1,2
— 15 —	—	—	—
I alt	570,8	84,6	655,4
22. Juni - 31. Dec.			
Ikke over 4 Øre	410,4	8,5	418,9
— — 25 — pr. 8 Stk.	53,1	0,2	53,3
Over 4— 6 Øre	12,3	27,5	39,8
— 6—10 —	0,1	1,7	1,8
— 10—15 —	—	0,9	0,9
— 15 —	—	—	—
I alt	475,9	38,8	514,7
Hele Aaret	1 045,7	123,4	1 170,1

I 1931 afgiftsberigtigedes 1321,9 Mill. Stkr., hvoraf 157,7 Mill. var indførte. Forbruget af Cigaretter er i 1932 gaaet ned med ca. 11 pCt., og de udenlandske Varers Andel af det samlede Forbrug blev formindsket fra ca. 12 pCt. i 1931 til ca. 11 pCt. i 1932. De udenlandske Varer samler sig som sædvanlig i de dyre Prisklasser.

En Sammenligning mellem Forbrugets Fordeling paa de forskellige Prisklasser i de to Aar kan ikke foretages paa Grund af Omlægningen af Afgiftsklasserne. Pr. Indbygger androg Afgiftsberigtigelsen 326 Stkr. i 1932 og 371 Stkr. i 1931.

Ved Lov af 21. Juni 1932 forhøjedes Afgiften af Cigaretter. Prisklasserne ikke over 3½ Øre, 3½—5 Øre og 5—10 Øre pr. Stk., for hvilke Afgiften hidtil havde andraget henholdsvis 140, 190 og 400 Øre pr. 100 Stkr., erstattedes af Prisklasserne ikke over 4 Øre pr. Stk., ikke over 35 Øre pr. 8 Stk., 4—6 Øre pr. Stk. og 6—10 Øre pr. Stk., med en Afgift paa henholdsvis 185, 200, 285 og 400 Øre pr. 100 Stkr. Forhøjelsen gælder til Udgangen af Finansaaret 1933—34.

Den samlede Afgift af de i Aaret 1932 afgiftsberigtigede Cigaretter udgør 19,782,000 Kr., hvoraf 17,103,000 Kr. for indenlandske Varer. I 1931 udgjorde Afgiften 19,6 Mill. Kr. og i 1930 19,6 Mill. Kr.

Røgtobak.

I 1932 produceredes Røgtobak i 36 Virksomheder, som tilsammen fremstillede 2,337,000 kg til en Salgsværdi af 11,592,000 Kr.

Produktion, Indførsel og Udførsel i Aarene 1930—32 fremgaar af følgende Tal:

Røgtobak.

	Produktion	Indførsel[1])	Udførsel[1])
	1000 kg	1000 kg	1000 kg
1932	2 337	220	105
1931	1 953	402	108
1930	2 045	361	84

[1]) Afgiftsberigtiget indført Røgtobak.

Produktionen af Røgtobak voksede med 20 pCt. i 1932, og Indførselen blev omtrent halveret.

Det indenlandske Forbrug af Røgtobak, saaledes som det fremgaar af de afgiftsberigtigede Varer af dansk eller udenlandsk Oprindelse, udgjorde i 1932 2,451,000 kg eller 0,68 kg pr. Indbygger, i 1931 2,265,000 kg og i 1930 2,316,000 kg.

Af nedenstaaende Oversigt fremgaar den afgiftsberigtigede Røgtobaks Fordeling i Grupper efter Detailpris, særskilt for danske og indførte Varer i 1932. Det samlede Forbrug af Røgtobak voksede i 1932 med 8 pCt., og de udenlandske Varers Andel gik ned fra 18 til 9 pCt.

Detailpris	1932 Indenlandsk Produktion	1932 Indførsel	1932 I alt	1931 I alt
	1000 kg	1000 kg	1000 kg	1000 kg
Ikke over 6 Kr. pr. kg ..	1 022	—	1 022	820
Over 6— 9 - - - ..	313	1	314	373
— 9—12½ - - - ..	883	195	1 078	1 028
— 12½-20 - - - ..	12	14	26	31
— 20 - - - ..	1	10	11	13
I alt ..	2 231	220	2 451	2 265

Ligesom for Cigaretternes Vedkommende falder den indførte Røgtobak paa de dyrere Varer.

Stempelafgiften andrager ifølge Lov af 17. Dec. 1928 fra 50 Øre til 10 Kr. pr. kg efter Tobakkens Værdi. Den samlede Afgift af den i 1932 afgiftsberigtigede Røgtobak androg 2,631,000 Kr., hvoraf 2,183,000 Kr. for indenlandske Varer. I 1931 var Beløbet 2,6 Mill. Kr. og i 1930 2,7 Mill. Kr.

Skraa- og Snustobak.

I 1932 produceredes i 31 Virksomheder 846,000 kg Skraatobak (hvoraf 453,000 kg Kardusskraa og 393,000 kg anden Skraatobak) til en Salgsværdi af 6,141,000 Kr., og i 18 Virksomheder fremstilledes 423,000 kg Snustobak til 1,703,000 Kr. De producerede Mængder er anført i nedenstaaende Oversigt sammen med de tilsvarende Tal for 1931 og 1930.

Produktion.

	Kardus-skraa	Anden Skraatobak	Snus tobak
	1000 kg	1000 kg	1000 kg
1932	453	393	423
1931	501	436	450
1930	509	501	428

Indførselen af disse Varer er ganske ubetydelig. Der udførtes i 1932 18,000 kg Skraatobak og 38,000 kg Snustobak.

Det indenlandske Forbrug, som altsaa næsten udelukkende bestaar af indenlandske Varer, udgjorde i 1932, saaledes som det fremgaar af det afgiftsberigtigede Kvantum, 2,671,000 Pakker Kardusskraa, som vejede 454,000 kg, 15,119,000 Pakker anden Skraatobak, som vejede 373,000 kg og 8,941,000 Pakker Snustobak til en Vægt af 386,000 kg.

Stempelafgiften andrager efter Lov af 18. Februar 1922 10 pCt. af Varens Værdi i Detailsalg. Den indbragte beregnet efter Stemplingerne, i 1932 945,000 Kr. for Skraatobak og 260,000 Kr. for Snustobak. I 1931 var de tilsvarende Tal henholdsvis 1,062,000 Kr. og 266,000 Kr. og i 1930 1,120,000 Kr. og 251,000 Kr.

Cigarer og Cigarillos.

Af samtlige 573 Virksomheder i Tobaksindustrien, som var i Drift i 1932, fremstillede 537 Cigarer og Cigarillos. Produktionen udgjorde 264 Mill. Stkr. Cigarer til en Salgsværdi (fra Fabrik uden Afgift) af 31,479,000 Kr. og 288 Mill. Stkr. Cigarillos til 12,250,000 Kr. Nedenstaaende Over-

sigt angiver Produktion, Indførsel og Udførsel i Aarene 1930—32.

Cigarer.

	Produktion Mill. Stkr.	Indførsel Mill. Stkr.	Udførsel Mill. Stkr.
1932	264	3,8	2,7
1931	279	13,0	2,4
1930	283	12,8	3,6

Cigarrillos.

1932	288	3,9	1,4
1931	262	10,6	1,2
1930	232	13,7	1,6

Produktionen af Cigarer blev i 1932 5 pCt. mindre end i det foregaaende Aar, medens Produktionen af Cigarillos voksede med 10 pCt. Indførselen af Cigarer og Cigarillos blev indskrænket til en Brøkdel af forrige Aars Indførsel og androg i 1932 for begge Artiklers Vedkommende kun godt 1 pCt. af den indenlandske Produktion.

Det indenlandske Forbrug af Cigarer og Cigarillos, saavel af dansk som af udenlandsk Fabrikation, saaledes som det fremgaar af den afgiftsberigtigede Mængde, ses af følgende Oversigt, der tillige viser en paa Grundlag af en enkelt Kvartalsopgørelse foretaget Beregning af Fordelingen paa de enkelte Afgiftsklasser.

Afgiftsberigtiget Mængde i 1932.

Cigarer til	1000 Stkr.
Engrospris ikke over 220 Kr. pr. 1000 Stk. ..	ca. 264 756
— over 220—400 - - 1000 Stk. ..	- 3 368
— - 400 Kr. pr. 1000 Stk.	- 116
Cigarer i alt ..	268 240
Cigarillos til	
Engrospris ikke over 50 Kr. pr. 1000 Stk. ..	ca. 228 075
over 50 Kr. pr. 1000 Stk.	- 64 760
Cigarillos i alt ..	292 835

Det samlede Forbrug af Cigarer er i 1932 formindsket med 5 pCt., og Forbruget af Cigarillos er forøget med 12 pCt. Pr. Individ udgjorde Forbruget af Cigarer 75 Stkr. i 1932 mod 80 Stkr. i 1931 og 82 Stkr. i 1930. De tilsvarende Tal for Cigarillos var 82 Stkr. i 1932, 73 Stkr. i 1931 og 65 Stkr. i 1930.

Omsætningsafgiften af Cigarer og Cigarillos, saavel af dansk som udenlandsk Oprindelse, opkræves efter Lov af 17. Dec. 1928 for Cigarer i 3 Klasser efter Værdien med henholdsvis 10, 20 og 50 pCt. af Værdien ved Salg til Detailhandlere og for Cigarillos i 2 Klasser med 20 og 25 pCt. af Værdien. Vægtgrænsen mellem Cigarer og Cigarillos er 350 g pr. 100 Stkr. Afgiften indbragte i 1932 6,984,000 Kr., i 1931 6,970,000 Kr. og i 1930 6,764,000 Kr. De anførte Tal angiver de i Kalenderaaret indbetalte Beløb og kan derfor ikke direkte sammenlignes med de i hvert Aar afgiftsberigtigede Mængder.

Dyrkning af Tobak.

Den indenlandske Tobaksdyrkning var i 1932 noget større end i de foregaaende Aar. Udbyttet var anslaaet til 7800 kg fordelt paa 51 Dyrkere mod 600 kg og 6 Dyrkere i 1931 og 2000 kg og 10 Dyrkere i 1930.

Den samlede Tobaksproduktion m. m.

Det samlede Antal producerende Virksomheder i Tobaksindustrien var ved Udgangen af 1932 558 mod 552 det foregaaende Aar. Desuden havde 4 Virksomheder ligget stille hele Aaret. 338 beskæftigede kun Indehaveren med Familie, 151 havde 1—5 Arbejdere, 39 havde 6—20, 15 havde 21—100 og 15 beskæftigede over 100 Arbejdere hver.

Af nedenstaaende Oversigt fremgaar det gsntl. beskæftigede Antal Arbejdere i de forskellige Arter af Fabrikker i 1932.

Antal Arbejdere beskæftiget i	Mænd	Kv.	Lærl. o. Dr.	I alt
Cigar- og Cigarillosfabrikker	1 928	3 183	—	—
Cigaretfabrikker	65	176	—	—
Røg-, Skraa- og Snustobaksfabrikker	317	627	—	—
I alt ..	2310	3986	320	6616

I 1932 beskæftigede Tobaksindustrien gennemsnitlig 6616 Arbejdere mod 7497 i 1931 og 7693 i 1930. $^4/_5$ af den samlede Arbejderstab beskæftigedes i Cigar- og Cigarillosfabrikkerne, desuden beskæftigedes 118 Chauffører, Kuske og Bude, og der foreligger endvidere Oplysning om, at Virksomhedernes øvrige Personale udgjorde ca. 950 Personer.

I nedenstaaende Tabel gives en Oversigt over Produktionen her i Landet af samtlige Tobaksvarer, disses Salgsværdi fra Fabrik ubeskattet, Forbrug pr. Indbygger samt de indenlandske Afgifter.

1932	Produktion 1000 Stkr.	Salgsværdi fra Fabrik 1000 Kr.	Forbrug [1]) pr. Ind. Stkr.	Indenlandsk Afgift 1000 Kr.
Cigarer	264 241	31 479	75	
Cigarillos	288 176	12 250	82	
				6 984[2])
Cigaretter	1 064 809	15 187	326	19 782
Røgtobak	2 337	11 592	0,68	2 631
Skraatobak	846	6 141	0,23	945
Snustobak	423	1 703	0,11	260
I alt ..	—	78 352	—	30 602[3])

[1]) Saavel danske som indførte Varer.

[2]) Faktisk indbetalt Afgift. De øvrige Summer er beregnet efter afgiftsberigtiget Mængde.

[3]) Den faktisk indbetalte Sum androg i 1932 31 433 000 Kr., hvoraf 1000 Kr. for Dyrkning af Tobak.

I nedenstaaende Oversigt er anført Forbrugernes Udgift til de forskellige Slags Tobaksvarer i Aarene 1930—32, saaledes som det fremgaar af

Tobaksforbrugets Detailværdi.

	1932 Mill. Kr.	1931 Mill. Kr.	1930 Mill. Kr.
Cigarer	47,7	52,5	54,6
Cigarillos	21,6	20,3	18,8
Cigaretter	46,2	49,4	49,3
Røgtobak	21,2	20,3	21,1
Skraatobak	9,5	10,6	11,2
Snustobak	2,6	2,7	2,5
I alt	148,8	155,8	157,5

de i Aarets Løb afgiftsberigtigede Varers Detailværdi. Hvor Afgiftsberigtigelsen foretages paa Grundlag af Engrosværdien, er Detailprisen beregnet skønsmæssigt.

Efter den saaledes foretagne Beregning har det samlede Tobaksforbrugs Værdi i Detailsalg i 1932 andraget 149 Mill. Kr. eller gsntl. 41,5 Kr. pr. Individ. I 1931 var Værdien 156 Mill. Kr.

Tobaksindustriens Forbrug af Raastoffer i 1932 fremgaar af følgende Oversigt:

Til	Raatobak 1000 kg	Tobaksstilke og Affaldstobak dansk[1] 1000 kg	Tobaksstilke og Affaldstobak udenl. 1000 kg	Andre Raastof. end Tob. 1000 kg
Cigarer og Cigarillos	2 762	41	1	—
Cigaretter	1 340	—	—	5
Røgtobak	1 550	407	150	356
Skraa og Snus	609	62	41	649
I alt	6 261	510	192	1 010

[1]) Fremkommet som Affald fra det anførte Forbrug af Raatobak.

Den internationale Højskoles Vinterkursus.

Da et stort Antal unge, der sidste Aar vilde benytte deres Arbejdsløshedsunderstøttelse til et Studieophold paa Den internationale Højskoles Vinterkursus, ikke kunde optages af Mangel paa Plads, tilraades det enhver, der ønsker Optagelse paa det kommende Vinterkursus fra 3. November, saa tidligt som muligt at skrive til Skolen efter Program og Ansøgningsblanket og at indgive Ansøgning om Amtsunderstøttelse.

Kursuset varer fra 3. November 1933 til 30. Marts eller 20. April 1934. Der undervises i Dansk, Regning, Engelsk, Tysk og Fransk for Begyndere, Fortsættere og viderekomne i Klasser eller i Konversationstimer med udenlandske Elever. I Foredrags- eller Studiekredsform undervises der i internationale og sociale Forhold, samt Aandslivets Historie i de moderne Kulturlande.

Ferielønnen.

Opmærksomheden henledes paa, at Medlemmer, der har Ferieløn tilgode fra Firmaer i andre Afdelinger end der, hvor de nu opholder sig, maa opgive til Afdelingens Kasserer Medlemsnummer og Navn samt det eller de Firmaer, hvorfra deres Tilgodehavende hidrører.

Afdelingskassererne sender disse Begæringer til Hovedkontoret, hvor de senest maa være Lørdag den 15. Juli.

Hans Hansen.

Københavnske Tobaksarbejdere!

Tobaksarbejdersangforeningen „Orpheon" har faaet Magistratens Tilladelse til Afholdelse af 3 Friluftskoncerter, som afholdes gratis for at skabe forøget Interesse for Mandskorsang Tirsdag den 4. Juli Kl. 20—21 i Fælledparkens gamle Musiktribune, Tirsdag den 11. Juli i Enghaveparkens Musiktribune og Tirsdag den 18. Juli i Fælledparkens gamle Musiktribune. Udførligt Program i Dagbladene. Alle Kolleger og Sanginteresserede er hjertelig velkomne.

P. B. V.
L. Rasmussen.

Fra Afdelingerne.

Nykøbing Falster.

Vor Kollega, Cigarsorterer Jens Peter Larsen af Nykøbing F. Afdeling afgik ved Døden den 24. Juni.

J. P. Larsen var oprindelig fra København, hvor han udlærte hos Bigler. Han begravedes den 29. Juni under stor Deltagelse.

Afdelingens Fane fulgte Afdøde til hans sidste Hvilested. Ære være hans Minde!

Paa Afdelingens Vegne:
For *J. S. Jensen: M. Sick.*

Bestyrelsesvalget i Tobaksarbejderforbundets Afd. II.

(Cigarsorterernes Fagforening).

Ved det ordinære Bestyrelsesvalg i Juni 1933 opnaaedes følgende Stemmetal:

Til Formand valgtes Ejner Hansen med 347 St.

Til Kasserer valgtes Andreas Olsen med 353 St.

Til Repræsentanter valgtes: Hans Andersen med 336 St., Viktor Andersen med 301 St., Robert

Thomas med 283 St., Thorvald Vognsen med 264 St., Knud Grønsund med 257 St., Chr. Christiansen med 255 St., Else Jensen med 225 St. og Alfred Lind med 188 St.

Til Suppleanter valgtes: Augusta Olsen med 173 St., Martin Bernsteen med 118 St., Robert Gellin med 98 St., Halvor Eisner med 63 St., Johan Jørgensen med 60 St., Svend Jacobsen med 60 St., Jens Bundgaard Sørensen med 57 St.,

Til Revisor valgtes Willy Petersen med 319 St.

Til Suppleant valgtes Evald Christensen med 54 St.

Til Fanebærer valgtes Herbert Jønsson med 325 St.

Til Suppleant valgtes Ludvig Jacobsen med 57 St.

Der blev ialt afgivet 431 Stemmesedler, deraf 8 blanke og 2 ugyldige.

Paa Stemmeudvalgets Vegne:
Ejner Hansen.

Møder.

Hovedbestyrelsesmødet den 8. April 1933.

(Fortsat.)

Hos Firmaet Braun var et Spørgsmaal om Betaling for Helligdage bragt i Orden. Et Spørgsmaal om Betaling for 10 Stk. Æsker Cigarillos i Henhold til den med Firmaet i 1928 trufne Aftale henvistes til Fællesmødet.

Cigaretfirmaet „Osmania" var bleven Medlem af Fabrikantforeningen, og der var hos dette Firma ved et Mæglingsmøde truffet Aftaler om forskellige Akkordpriser for Pakning af Cigaretter.

Hos Firmaet C. W. Obel, Aalborg, var afholdt Mæglingsmøde angaaende tidligere omtalte Sortererspørgsmaal, men heller ikke her var man naaet til Enighed, og Fællesmødet maatte nu træffe Afgørelsen.

Et Spørgsmaal om Lønnen for en ung Arbejder hos Firmaet Lange, Slagelse, var ligeledes henvist til Fællesmødet.

Hos Petersen og Sørensen, Horsens, var man enedes om et Tillæg af 20 Øre pr. ½ kg for et Dæks.

Hos Firmaet Poul Petersen, Horsens, var forhandlet om forskellige Forhold, og et nyt Forhandlingsmøde var berammet til 14 Dage senere.

I Esbjerg ved Fællesforeningens Fabrik var et Spørgsmaal om Pakning af Cigarerne fra den nye Maskine i 1/20 løse usorterede bragt i Orden.

I Fredericia foreligger et Grænsespørgsmaal angaaende en Maskinarbejder, som skal passe Cigarillosmaskinerne, men som hovedsagelig er beskæftiget ved andet Arbejde, saasom Skæring af Tobak o. s. v.

Formanden havde tilskrevet Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund om Sagen. Svar var fremkommet, hvori man gav Smedenes Afdeling i Fredericia Ret og henstillede til vort Forbund at lade Sagen falde.

Sagen angaaende Wædeled var indanket for den faste Voldgiftsret.

Hos Firmaet Lichtinger var afholdt Mæglingsmøde angaaende et Krav om en Vask paa Maskinstuen, da Arbejderne ved Rengøring af Maskinerne hidtil havde maattet afhente Vandet i et andet Lokale.

Man var enedes om, at Firmaet skulde anbringe enten en Vask i Lokalet eller bringe Vandet op i Spande i Lokalet.

(Fortsættes.)

Forbundets nye Adresse.

Fra 1. August d. A. er Forbundets Adresse:
H. C. Ørstedvej 19 B[1],
København V.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 30. Juni 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Understøt. af Fortsættelses	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1172	267	905	122	65	57	6	8	24	10
Aarhus	74	39	35	18	13	5	6	3	2	1
Esbjerg	238	120	118	38	13	25	4	6	4	6
Frederic.	106	51	55	38	15	23	7	5	5	5
Hadersl.	52	23	29	2	1	1	0	0	1	1
Hjørring	9	0	9	4	0	4	0	2	0	0
Holsteb.	409	171	238	21	10	11	6	4	2	1
Horsens	406	207	199	20	17	3	5	1	6	2
Kolding	19	12	7	13	7	6	1	0	1	0
Nakskov	31	14	17	8	1	7	1	1	0	5
Nyborg	27	8	19	24	7	17	1	13	6	2
Nykø. F.	293	44	249	9	7	2	2	2	2	0
Nykø. M.	88	45	43	33	18	15	9	6	2	6
Odense	457	219	238	51	35	16	9	3	16	6
Slagelse	159	81	78	1	0	1	0	0	0	0
Svendb.	117	41	76	14	3	11	0	2	2	4
Vejle	11	10	1	0	0	0	0	0	0	0
Viborg	126	17	109	97	10	87	2	16	3	27
Tils. i Prov.	3794	1369	2425	513	222	291	53	72	76	76
Kbhv.: „Enigh."	3426	923	2503	1013	316	697	106	250	133	219
Cigarsor.	989	373	616	144	71	73	16	32	40	26
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4415	1296	3119	1157	387	770	122	282	173	245
Ialt...	8209	2665	5544	1670	609	1061	175	354	249	321

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Maj Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Maj		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Maj	
Kbhvn. I . . .					33476	45	33476	45			10574	47	22901	98	33476	45				
do. II. . .	200	00			10592	55	10792	55			1293	77	9498	78	10792	55				
Aalborg					7708	55	7708	55	227	40	11322	21			11549	61			3841	06
Aarhus			1500	00	531	45	2031	45	39	08	1600	51			1639	59	391	86		
Esbjerg					2932	40	2932	40	83	69	2566	70	282	01	2932	40				
Fredericia . .			1800	00	1138	90	2938	90	309	01	2695	38			3004	39			65	49
Haderslev . .			600	00	627	05	1227	05	2	38	1161	73	62	94	1227	05				
Hjørring	84	43			96	05	180	48			105	63			105	63	74	85		
Holstebro . . .			1000	00	2314	85	3314	85	191	64	2875	70			3067	34	247	51		
Horsens	2600	00			3481	30	6081	30			3553	75			3553	75	2527	55		
Kolding			1200	00	186	70	1486	70	59	14	1256	98			1316	12	170	58		
Nakskov . . .			400	00	343	15	743	15			802	66			802	66			59	51
Nyborg	573	80	1800	00	210	15	2583	95			2050	54			2050	54	533	41		
Nykøbing M.	436	58	2000	00	800	85	3237	43			2825	46			2825	46	411	97		
— F.					2457	95	2457	95			1070	30	1387	65	2457	95				
Odense			2500	00	4989	85	7489	85			4770	69	2719	16	7489	85				
Slagelse					1619	65	1619	65			245	36	1374	29	1619	65				
Svendborg .	772	80			1091	30	1864	10			649	27	500	00	1149	27	714	83		
Vejle			150	00	133	85	283	85	32	15	263	93			296	08			12	23
Viborg	987	83	7300	00	864	25	9152	08			8080	25			8080	25	1071	83		
Central- og Anvisningsk.	24659	93	140000	00	813	25	165473	18			143311	57			143311	57	22161	61		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Maj Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Maj		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Maj	
København .			126	18	1050	70	1176	88			1176	88			1176	88				
Aalborg					476	00	476	00			110	75	365	25	476	00				
Aarhus					169	60	169	60			12	25	157	35	169	60				
Assens					227	00	227	00			28	50	198	50	227	00				
Esbjerg	146	46	200	00	298	25	644	71			451	00			451	00	193	71		
Fredericia . .					53	00	53	00	2	50			50	50	53	00				
Haderslev . .	38	97	200	00	73	90	312	87			282	00			282	00	30	87		
Holstebro . .	669	05			194	25	863	30			139	50	623	80	763	30	100	00		
Horsens	346	68			612	00	958	68			878	75			878	75	79	93		
Kolding																				
Køge	158	02	600	00	29	80	787	82			609	00			609	00	178	82		
Nakskov . . .	84	30			130	25	214	55			26	25			150	00	38	30		
Nykøbing M.	231	00	200	00	6	00	437	00			88	00			88	00	349	00		
do. F.	38	96	300	00	48	85	387	81			279	00			279	00	108	81		
Odense	143	42	200	00	103	30	446	72			233	00			233	00	213	72		
Randers	75	71	150	00	56	60	282	31			200	50			200	50	81	81		
Roskilde	146	22			80	40	226	62			260	60			260	60			33	98
Slagelse					188	75	188	75			180	54			180	54	8	21		
Silkeborg . .					26	40	26	40					26	40	26	40				
Svendborg .	300	00			250	55	550	55			105	00	145	55	250	55	300	00		
Viborg			675	00			675	00	1	17	629	19			630	36	44	64		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt
Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, Brogade 21, St.
Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14⁴, Kbhvn. V.
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 8 | August 1933 | 28. Aargang

Slagelse Afdelings

40-aarige Stiftelsesfest.

Lørdag den 1. Juli fejrede Slagelse Afdeling sin 40-aarige Fødselsdag.

Den afgaaede Formand
A. Berg.

Afdelingen havde i den Anledning indbudt samtlige Medlemmer med Paarørende til en Festlighed med Middag i Skovpavillonen.

Den nyvalgte Formand, Chr. Andersen, bød Deltagerne Velkommen.

Forbundets Formand, Edm. Olsen, bragte Afdelingen Forbundets Hilsen og Lykønskning. Slagelse Afdeling var vel ikke Forbundets ældste Afdeling, men en af dets bedste.

Som Regel havde Afdelingen kunnet ordne sine Forhold selv uden Forbundets Indblanding og

Den nye Formand
Chr. Andersen.

uden at Arbejdsforholdene derfor var bleven ringere her end i de øvrige Afdelinger.

Dette skyldtes vel nok særlige Forhold, men ikke mindst, at man havde haft det Held at have Folk, som havde forstaaet at varetage Medlemmernes Interesser paa bedste Maade.

Vilde i den Forbindelse særlig nævne den nys afgaaede Formand, A. Berg, og hans Forgænger, J. Jensen.

Kunde paa Forbundets Vegne bringe disse Forbundets Tak for det Arbejde, de havde udført, og for det gode Forhold mellem Afdelingen og Forbundet, som de havde været medvirkende til.

Var ked af, at Berg havde trukket sig tilbage, men haabede paa, at den nye Formand, Chr. Andersen, vilde følge i sine Forgængeres Spor.

Kom derefter ind paa Fagets Forhold og anmodede Medlemmerne om at bevare det gode Sammenhold, der for Tiden var mere paakrævet end nogensinde.

A. Berg takkede bevæget for den Tillid, der var vist ham gennem de mange Aar.

Naar han havde trukket sig tilbage fra Formandsposten, var det fordi hans Arbejde krævedes andet Steds.

Flere Talere havde derefter Ordet, og ind imellem blev forskellige Sange, forfattet af Aagaard, afsunget og gjorde stor Lykke.

Efter Spisningen spillede Musiken op til Dans, og først hen paa Morgenstunden sluttede den smukt tilrettelagte Fest.

Diskussion om Tyskland.

(IFC) Fagforeningspressen i de den internationale faglige Central tilsluttede og nærstaaende Lande har hidtil med Rette været ret tilbageholdende med Hensyn til Bedømmelsen af de tyske Kammeraters Holdning før og efter den politiske Omvæltning og har i Almindelighed begrænset sig til at give Udtryk for den Opfattelse, at det ikke i første Linie kommer an paa at bedømme og fordømme andre, men at det kun gælder om at paa saglig Maade drage den rette Lære for det eget Land. Dette er i Virkeligheden ogsaa det vigtigste. Man bør dog herved ikke forglemme, at enhver Lære i og for sig ogsaa indeholder en Dom. Thi hvis denne Lære skal være mere end et Bidrag til den desværre allerede indtraadte — ligesaa skadelige som unyttige — Legendedannelse, maa den gaa ud paa at slaa fast, hvad de andre har gjort forkert og hvorledes man selv i givet Tilfælde bør handle rigtig. Er nu Situationen allerede tilstrækkelig bekendt og klarlagt, for med nogen Udsigt til almindelig Retfærdighed og Klarhed at slaa saadanne Kendsgerninger fast, som sikkert vilde være i hele Arbejderbevægelsens Interesse? Dette Spørgsmaal maa uden Tvivl besvares absolut benægtende med Hensyn til Tidspunktet for den tyske Bevægelses Svigten og Betegnelsen af de Skyldige (saafremt Skylden i en demokratisk organiseret Bevægelse overhovedet kan væltes over paa enkelte Personer). At man har forpasset et bestemt Øjeblik til en Aktion eller Modaktion, gælder for ethvert tabt Slag og bør derfor ogsaa i dette Tilfælde udtales klart og tydeligt. En Dom over, hvornaar dette Øjeblik var inde, om de nærmere Enkeltheder i denne Forbindelse samt over det Spørgsmaal, om det var Fagforeningsledelsen eller Partiledelsen, som undlod henholdsvis ikke at vilde benytte dette osv. er dog et Spørgsmaal, som vanskeligt kan bedømmes ude fra og som ene og alene de umiddelbart af Foreteelserne berørte Kredse kan besvare og forhaabentlig ogsaa senere vil besvare i kammeratlig Diskussion.

Derudover vil det i Øjeblikket og med Henblik paa Udtalelser, som her og der gentager sig i Betragtninger over Begivenhederne i Tyskland, endnu højst være nødvendigt at slaa fast, at man i en Kamp, hvis Indsats er hele Arbejderbevægelsens øjeblikkelige Slagkraft og — hvad der er endnu vigtigere — dens senere Fremtid, bør omgaas meget forsigtig med Ordet „unyttigt og meningsløst Offer". Historien har altid paany vist, at der ikke findes noget unyttigt og meningsløst Offer, at enhver personlig og kollektiv Handling, selv om den ogsaa synes nok saa udsigtsløs, paa et vist senere Tidspunkt dog bærer sine materielle eller ideelle Frugter. Navnlig kan personlig Offermod altid være et blivende Symbol for Fremtiden. Vi vil i denne Sammenhæng kun erindre om de Tusinder af individuelle Ofre, som allerede blev bragt og fremdeles bringes i Tyskland. Set udfra dette Synspunkt, d. v. s. ud fra den personlige Indsats Synspunkt — som naturligvis maa suppleres gennem den langt vigtigere Indsats i hele Sagens Interesse —, er det næppe anbragt, i en nedsættende Tone at tale om Ledelsen af hvilkensomhelst Organisation og navnlig ikke om Folk, der nu i Nazisternes Kældre og Koncentrationslejre maa bøde for de Fejl, som de maaske har været med skyldige i. Naar Fr. Adler, den socialistiske Arbejder-Internationales Sekretær, i en i sine „Internationalen Informationen" af 10. Juni offentliggjort Artikel „Emigrationens Opgaver i det voldtagne Parti" skriver om „Leipart og Grassmann" og i Forbindelse hermed om „Fagforeningernes vanvittige Taktik", kan man herpaa svare med en Sætning i samme Artikel, der siger, at „det virkelige Problem ligger hinsides Enkelttilfældene" og — vi ønsker udtrykkeligt at tilføje dette —

hinsides Skillelinien mellem Partiet og Fagforeningerne!

Disse Kendsgerninger bør ikke tabes af Syne, naar vi i det Øjemed at tilvejebringe et almindeligt Overblik nedenstaaende gengiver nogle Udtalelser, der forekommer os karakteristisk for de forskellige Standpunkter. Det samme gælder for den afsluttende Fremstilling, der stammer fra Kredse, der stod den tidligere Ledelse af Landsorganisationen nær, fordi denne Side hidtil overhovedet ikke er kommen til Orde.

„De Strijd", den hollandske Landsorganisations Centralorgan, skriver i en den 19. Maj offentliggjort Artikel „Hvad Begivenhederne i Tyskland lærer os" bl. a.: „Hvorledes Førerne for den faglige Landsorganisation i Tyskland og for de mægtige tyske Fagforbund kunde nære den fejlagtige Opfattelse, at Bevarelsen af deres Livsværk vilde kunne muliggøres gennem en overforsigtig Styrmandskunst, er aldrig gaaet op for den tyske Arbejderbevægelses talrige Venner i Udlandet. At de tyske Arbejderførere havde saa liden Indsigt i det nationalsocialistiske Partis Væsen og Art, at de troede med Konferencer at kunne besværge en Storm i Stedet for at sætte sig til Modværge, angribe og give et behjertet Eksempel, har ikke blot bittert skuffet mange udenlandske Venner, men ogsaa i høj Grad forbavset disse. De tyske Kammerater har forstaaet at skabe et beundringsværdigt stærkt Organisationsapparat: i Aarenes Løb er der udarbejdet grundige og omfattende Beretninger; ved Konferencerne med Arbejdsgiverne viste de sig deres Opgave voksen. Ved dette meget vigtige Arbejde, som man maaske til Tider tog lidt for alvorligt, tabte man altfor meget af Øje, at vi fremdeles lever i et af Klassemodsætninger splittet Samfund og at Bevarelsen af Arbejdernes Kampmod maa være Hovedsagen". Efter at der i nævnte Artikel er henvist til Arbejdernes Stridslyst i Frankrig (der kunde her ogsaa anføres enkelte Eksempler fra Belgien), hedder det videre: „Man maa ikke give Modstanderne Lejlighed til at gøre sig saa stærke, at de kan bestemme, hvad der skal ske. Dette har dog Tyskerne gjort; de har ladet det rigtige Øjeblik til Handling i deres Land gaa ubenyttet hen."

I en Ledartikel i Internationalt Metalarbejderforbunds Meddelelsesblad (Maj 1933) henvises først til den tyske Fagbevægelses Styrke og Betydning i dets eget Land og indenfor Internationalen, endvidere betegnes det som „ufatteligt", at det fuldstændige Sammenbrud blev saa grufuld Virkelighed i saa kort Tid. Det hedder derefter videre: „Tager man paa den anden Side i Betragtning, at det lykkedes Hitler og hans kapitalistiske Pengemænd, takket være den voldsomme økonomiske Krise og det kommunistiske Undermineringsarbejde, med Terror og Forblændelse at drive det tyske Folk ind i det nationale Vanvids Delirium, forstaar man ogsaa, hvorledes denne Skændselsgerning var mulig, uden at de tyske Fagforeninger kunde sætte sig til Modværge gennem en Masseaktion. Uden den aarelange økonomiske Krise, gennem hvilken Millioner af Middelstanden og Arbejderklassen blev prisgivet den bitterste Nød, Fattigdommens Elendighed og Arbejdsløsheden, samt Kommunisternes Splittelse af Arbejderklassen paa et Tidspunkt, hvor den største Koncentration og ubrydelig Solidaritet var bydende Nødvendighed, vilde et saadant Ødelæggelsesværk aldrig være blevet Virkelighed."

Af den Artikel angaaende de tyske Fagorganisationers Rolle forinden den 2. Maj, som tilsendt os af en Mand, der tilhørte den tyske Landsorganisations tidligere Ledelse, gengiver vi følgende: „Først for ganske nylig har Fængslets Porte aabnet sig for de fremstaaende tyske Fagforeningsførere. Dette betyder ikke, at de ogsaa har genvundet Talefriheden. Endnu har de ikke haft Mulighed for at aflægge en udførlig Beretning om Begivenhedernes Udvikling indtil den 2. Maj og om Motiverne for deres Holdning. Naar dette engang vil være sket, turde meget staa i et andet Lys, end dette er Tilfældet i Øjeblikket.

Maaske vil saa ogsaa Friedrich Adler, den socialistiske Arbejder-Internationales Sekretær, finde større Forstaaelse for den faglige Situation end i den Artikel, han fornylig skrev i „Internationale Information" i Sammenhæng med en Betragtning over det tyske Socialdemokrati. Han taler heri paa nedsættende Maade om „Leipart, Glassmann og Konsorter", hvis Eftergivenhed og Tillidsfuldhed langt oversteg det tilladtes Grænser", og et andet Sted endog om „Fagforeningernes vanvittige Taktik, som muligst intakt udleverede Arbejderklassens Fæstninger til Fjenden."

Hvorledes laa Tingene i Virkeligheden? Nøglen til Forstaaelsen af de tragiske Begivenheder i de sidste Maaneder ligger i den enkle, men brutale Kendsgerning, at Modstanderne var stærkere end den organiserede Arbejderklasse, med en saadan Overvægt, at ethvert Forsøg paa Modstand var umuligt." (Naar man taler om dette Forsøg, rejser der sig øjeblikkeligt det allerede i Indledningen berørte Spørgsmaal om det gunstigste henholdsvis forsømte Øjeblik, d. v. s. det Tidspunkt, hvor under andre Omstændigheder et saadant Forsøg maaske dog vilde have været muligt. Dette

gælder ogsaa for Forfatterens Betragtninger over Generalstrejke, det „endelige" Tidspunkt for Umuligheden af at yde Modstand. o. s. v., Red.).

Endvidere hedder det i nævnte Artikel: „Med Kommunisterne gik det jo i denne Henseende heller ikke anderledes, tiltrods for, at disse allerede i aarevis havde indøvet deres Tropper med Borgerkrig for Øje. Til deres Borgerkrigsteori hørte ogsaa, at Modstanderne skulde føre det første Slag, hvorefter Modaktionen skulde sætte ind med saa megen større Styrke. Slaget faldt, — men ingen Arm hævede sig til Modslag. Intet Under derfor, at man i Moskva staar endnu mere raadløs overfor Gaaden „det kampløse Nederlag" end i de Kredse, der tilhører den anden Internationale.

Et andet Spørgsmaal er, om det gennem en anden Taktik i de senere Aar vilde have været muligt at forhindre Fascisternes Indmarsch i Magtstillingen. Men dette Spørgsmaal bør rettes til den politiske Bevægelse, og ikke til den faglige. Selv om der ogsaa mellem begge disse Fløje bestod et absolut kammeratligt Samarbejde og der herskede temmelig vidtgaaende Overensstemmelse om Grundlinierne i den Taktik, der skulde følges, var dog i alle Spørgsmaal vedrørende den politiske Taktik og Politiken i og for sig den sidste Afgørelse altid forbeholdt de politiske Instanser alene. Der har heller aldrig været en Situation, hvor en af Partiet planlagt vigtig Aktion er strandet paa Fagforeningernes aktive eller passive Modstand. Mere end en Gang har man overvejet Generalstrejke; hver Gang er Overvejelserne baade indenfor Partiet og Fagbevægelsen udmundet i den Opfattelse, at Forudsætningen for et heldigt Resultat ikke var til Stede. Den fortvivlede Arbejdsløshed, som muliggjorde Nazisternes Fremmarsch, havde ogsaa sløvet dette Vaaben.

Hvorledes man end vil bedømme den politiske Magtforandrings Forhistorie, efter at den var fuldbyrdet, var den en Kendsgerning, som Fagforeningerne ikke mere kunde bringe ud af Verden. Siden den 30. Januar og navnlig siden den 5. Marts stod de overfor en Statsmagt, som ganske vist ikke uden videre vilde afskaffe Fagforeningerne, men dog var fast besluttet paa at omforme dem, ad lovlig Vej underordne dem den nye Stats Grundsætninger.

Denne Situation maa først underlægges som uomstødelig Kendsgerning, dersom man vil forstaa den tyske Fagforeningsførelses Holdning i den dernæst følgende Tid.

Hvilke Beslutninger kunde Ledelsen i det hele taget fatte i denne tragiske Situation? Hvem som forsøger at besvare dette Spørgsmaal uden Illusioner, vil snart finde, at der overhovedet ikke mere fandtes noget stort Spillerum. Kun de rene Politikere i Arbejderbevægelsen er let tilbøjelige til at bedømme Fagforeningernes taktiske Situation ligesom Partiets. Alligevel bestaar der dog en vældig Forskel herimellem. Partiet blev efter den 5. Marts stillet overfor det Spørgsmaal, om det i det nu proklamerede „Tredje Rige" vilde gøre et Forsøg paa at fortsætte sit hidtilværende legale Liv, eller omvandle dette til et illegalt. Man havde ganske vist ingen Fremtidsillusioner, men den Tanke simpelthen frivilligt at opgive alle legale Positioner, forekom først saa ufattelig, at man med stor Enstemmighed besluttede foreløbig at indtage en afventende Holdning, indtil Kendsgerningerne havde tilvejebragt et sikkert Bevis for Nødvendigheden af en saa vidtgaaende Beslutning. Trods den indre Tvedragt, som nu desværre er udbrudt om dette Spørgsmaal, findes der næppe nok Meningsforskel derover, at den politiske Bevægelse maa omstilles paa Illegalitet og bevares i denne Form, saafremt et legalt Liv ikke mere er muligt.

For Fagforeningerne var Problemstillingen fra første Færd en hel anden. Arten af deres Opgaver spærrer her Vejen for en Flugt i Illegalitet (? Red.), Ordningen af Arbejdsvilkaarene, Afslutningen af Overenskomster, Understøttelsesvirksomheden, Varetagelsen af Medlemmernes arbejdsretslige Interesser o. s. v., alle de Ting, for hvis Skyld Arbejderne slutter sig sammen i faglige Organisationer, kan under de foreliggende Forhold ikke ske illegalt. Hvad der endnu vilde være at gøre for en illegal Fagbevægelse, ligger paa det politiske Arbejdsomraade, og alle Bestræbelser i saa Henseende maa selvfølgelig sammenfattes i den politiske Bevægelse.

Det betyder altsaa, at Fagforeningerne stod overfor det Alternativ: enten fuldstændig Opløsning eller — i hvor høj Grad ogsaa alle rent følelsesmæssigt modsatte sig denne Tanke — Tilpasning efter de givne Forhold og forsøge at redde, hvad reddes kan. I det første Tilfælde var endnu den Variante til Raadighed, i Stedet for selv at sløjfe Fæstningerne at opmuntre Modstanderne hertil. Dette havde man meget billigt kunnet opnaa gennem en „heroisk Geste", og naar man betænker, at Fagforeningsførerne var sig aldeles klare over, at de ikke havde mere at tabe end hvad der alligevel forestod dem, er det maaske højst forunderligt, at de ikke pyntede deres Afgang med en saadan Geste. Deres egen Person havde de jo altid kunnet bringe i Sikkerhed.

De handlede efter moden Overvejelse, naar de slog ind paa en anden Vej. Om man nu vil billige

deres Taktik eller ej, den Bebrejdelse, at de for deres personlige Fordels Skyld er gaaet denne Vej, er bitter Uret og stiller Kendsgerningerne nøjagtig paa Hovedet. Hvem som kan forestille sig den i Sandhed tragiske Situation, i Bevidstheden om haabløs Afmagt og Værgeløshed at afvente det Slag, som man vidste vilde komme, maa ogsaa forstaa, at der hørte mere Mod til at holde ud i denne fortvivlede Situation indtil den bitre Ende, end at forsøge at redde sig gennem rettidigt at springe af og dermed undgaa mangehaande Ydmygelser. Det var Hensynet til andre, som vilde blive revet med i Fordærvelse, som afholdt dem fra dette Skridt. De troede i Virkeligheden ogsaa bedre at tjene Fagbevægelsens Sag, naar de lod Fæstningerne intakt. Eller er den gamle Opfattelse om Klassekampens Naturnødvendighed i det kapitalistiske Samfund en Fejltagelse, og skulde det mon virkelig lykkes Hitler at tilvejebringe en lykkelig Harmoni mellem Kapital og Arbejde? Dersom man ikke holder dette for en Fejltagelse, maa man ogsaa støtte den Anskuelse, at det for Arbejderne i det „Tredje Rige" er ganske ligegyldigt, om de faglige Fæstninger blev lagt øde til Grunden eller bevaret.

(Sluttes).

Demokrati eller Diktatur.

Det internationale Socialdemokrati har lovet Arbejderklassen Socialismen ved parlamentarisk Arbejde paa Rigsdag og i Kommune og anbefaler derfor Arbejderne at stemme demokratisk, saaledes at man tilsidst kan opnaa Flertal, og naar dette Flertal er naaet, vil man skabe det socialistiske Samfund, ikke ved Revolution, men ved Evolution, hvilket vil sige ad Udviklingens Vej. Man tror altsaa paa, at et Flertal i Befolkningen kan blive vundet for den socialistiske Idé. Hvorfor har netop Arbejderklassen tilsluttet sig den socialistiske Idé? Det har den, fordi at saa langt man kan se tilbage, har der været en Overklasse, som har pint og plaget den arbejdende Stand, og fordi Socialismen lover at afskaffe Klassesystemet og give Arbejderne det fulde Udbytte af deres Arbejde. Hvorledes er det gaaet Demokratiet i dens Arbejde for at virkeliggøre disse Idéer? Er de ved deres parlamentariske Arbejde kommet Maalet nærmere, eller er det bleven saaledes, at man har opgivet Maalet?

Hvorledes bruger Demokratiet den Magt, som det gennem Aarene har erhvervet sig, og paa hvilken Maade er det bleven den Magt, som det synder at sige, det er?

I Demokratiets unge Dage, da man stod som Oppositionsparti overfor det kapitalistiske Samfund, er der ingen, der vil sige andet end, at Demokratiet da gjorde, hvad det kunde, for at rejse Arbejderne til Kamp mod Undertrykkerne og lærte dem at organisere sig, og da var Tonen overfor de kapitalistiske Partier ogsaa en anden, end den Dag i Dag, og dette har sin Grund i, at man i Krigens Aar kom ind paa en Politik, som man aldrig senere har været i Stand til at komme bort fra. En Politik, som i Virkeligheden er den, som har været Aarsag til alle de forskellige Partidannelser, som er sket indenfor Demokratiet. Det Parti, som man den Gang gik i Samarbejde med, var jo et kapitalistisk Parti, hvis Grundsætninger naturligvis ikke var Afskaffelse af det kapitalistiske Samfund, men tvært imod ønskede Systemets fortsatte Opretholdelse. Demokratiet har i dette Samarbejde maattet give Afkald paa mange for Arbejderne livsvigtige Interesser, og ingen vil være i Stand til at bevise, at Arbejderne er kommet det socialistiske Samfund nærmere, og ej heller at Demokratiet i det borgerlige Samarbejde, som det nu befinder sig i og er medansvarlig for, at det vil udvikle sig til, at disse Partier nogensinde kunde tænke sig at gaa med til nogen Form for Samfundsstyre, der blot har den fjerneste Lighed med de grundlæggende Idéer, som Socialdemokratiet endnu siger at være Tilhænger af. Hvis der skulde tales om et rent Flertal af Demokratiet paa Rigsdagen, er der saa en eneste Arbejder, som vil tro paa, at nogen fra de andre Partier roligt skulde lade Demokratiet omdanne Samfundet efter deres Ønske, uden nogen som helst Kamp for at bevare det bestaaende, og vil man med det fortsatte Samarbejde tro paa, at der blandt disse Elementer nogensinde vilde kunne opnaas Flertal for et helt nyt Grundsyn? det vil ingen tro paa, thi det siger sig selv, at Forslag fremsat af Demokratiet med et for det bestaaende Samfund farligt Grundlag, aldrig vil blive vedtaget. Ud fra disse Betragtninger vil man kunne se, at Demokratiet aldrig kan blive den Magt, som skaffer Arbejderne det socialistiske Samfund; at de siger det og maaske selv tror det, forandrer ikke den Kendsgerning, at det nye Samfund kun vil komme ved en Magtanvendelse af dem, som føler sig slaaet ud, og som ser deres Menneskeret traadt under Fod.

Hvis Demokratiet havde fulgt den Linie, som Arbejderne herhjemme havde Grund til at tro, og forøvrigt ogsaa Arbejderne i andre Lande, saa havde man ikke nu staaet som medansvarlig, men kunde med vældige Menneskemasser bag sig

have været den revsende Part. Det borgerlige Samarbejde har ødelagt Demokratiet, ihvertfald hvad Arbejdernes Tro paa Socialismen angaar, og Demokratiet kan aldrig blive andet end et Reformparti indenfor det bestaaende Samfunds Rammer, og Reformerne kan aldrig give Arbejderne det fulde Udbytte af deres Arbejde og aldrig føre til Socialismen. Saa bliver Spørgsmaalet: har Arbejderne Tro paa, at der nogen Sinde kommer et socialistisk Samfund, eller er de tilfredse med de Reformer, der er skabt ad politisk Vej og med den Maade, hvorpaa de ledes ved Løn- og Arbejdsforhold? Den Spaltning, der overalt har fundet Sted, beviser, at man ingenlunde er tilfreds, og at det dæmrer hos adskillige, at det dog kan være, at Demokratiet er magtesløst og at Tiden kræver andre Former, og det mest drøftede er jo Diktaturet i de forskellige Lande, og der er efter min Mening ingen Tvivl om, at det bliver Fremtidens Kampform; om man synes om den eller ej, vil der i denne Forbindelse slet ikke blive talt om. Hvorfor? Fordi Udviklingen simpelthen har ført den med sig, og det nytter derfor ikke at drøfte, om det er den ene eller den anden Fløj, der bærer Skylden for dens Fremkomst, det kan kun være for at dække sig, og det klæder i hvert Fald ikke Demokratiet, som her er den store Part, og som gennem mange Aar har haft stor Indflydelse, at skyde Skylden paa den mindre Part, som man altid har hævdet ingenting betød, at de pludselig skulde have vist de kapitalistiske Magthavere, paa hvilken Maade de skulde knægte Arbejderne. Nej, det har de saa minsandten selv nok skullet ordne, efter at de gennem mange Aars Samarbejde med Demokratiet har gjort dem mere eller mindre ansvarlige for det, der nu engang bestod. De var møre, Brodden var taget af deres Kampformer, og deres engang værdifulde Midler til Svar paa Angreb, dem brugte man ikke at skyde sig under Troen paa; at det var det bedste, saaledes som man havde gjort, er jo kun en Anerkendelse af, at man bagefter, da det fascistiske Diktatur var sat i Højsædet, saa at en Magtanvendelse sandsynligvis kunde have hindret det, der skete, og mange Mennesker kunde dermed være sparet for en Sum af Lidelser, som man kun daarligt kan tænke sig, at det ene Menneske var i Stand til overfor det andet, og det burde i hvert Fald være en Opfordring til, at man i andre Lande drager Lære deraf og ser saaledes paa det, at der kun er et Svar paa det fascistiske Diktatur, og at dette maa være det proletariske Diktatur, enten man synes om det eller ej.

Een Ting maa staa enhver klart: enten man er Kommunist eller Demokrat, vor Skæbne bliver den samme, hvis vi lader de andre komme først. Man tager fra Demokratiets Side saaledes paa det, at Diktatur er ens, ligegyldigt, hvem der saa anvender det, men jeg vil hævde, at ganske vist er Diktatur ikke noget, som betinger den enkeltes Frihed, i det Stykke er det naturligvis det samme, men hvis man stiller mig overfor et fascistisk eller et

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Maj 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1780	348	195	46	3	2	3	1	2	„	„	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	125	20	160	„	„	„	„	„	„	76	66	10	7	„	„	„	„
Holland	3217	1166	362	„	„	„	„	„	„	„	„	44	14	„	„	„	„
Belgien	94	10	106	13	0,5	„	„	„	„	1	1	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	1041	252	242	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1411	234	166	44	1	„	„	„	„	3	3	12	4	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	4	3	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	3	„	„	13	0,5	6[1])	6[1])	„	„	19[2])	7[2])	„	„	„	„	„	„
Ialt...	7671	2030	265	116	5	8	9	1	2	103	80	66	25	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	21	42	2	5	3	4	134	41	31	19	44	33
fremm. Varer	281	35	125	„	„	„	„	1	2	3	4	10	5	„	„	„	„

[1]) deraf fra Spanien 2 hkg = 2000 Kr.
— - Brasilien 1 — = 1000 —
— - Vestafrika 2 — = 2000 —
— - Brit Indien 1 — = 1000 —
[2]) — - Rusland 8 — = 5000 —
— - Tyrkiet 11 — = 2000 —

proletarisk Diktatur, saa slutter jeg mig til det proletariske, fordi jeg er Proletar, og fordi jeg ønsker at være med til at skabe det Samfund, hvor Grundlaget er den gamle Sætning, som siger: Arbejdet er Kilden til al Rigdom, og den, som ikke vil arbejde, fortjener ikke Føden.

Hvis man vil spørge mig, om jeg siger god for alt, hvad der er sket i Rusland, saa vil jeg svare, at det selvfølgelig vilde være mig umuligt; jeg vil overalt tage Afstand fra Mishandlinger, alene ud fra Menneskelighedens Love, men at man i Rusland nægter de fordums Kapitalister at lægge Raad op mod den proletariske Stat, regner jeg for at være rigtigt; hvis jeg ikke anerkendte dette, vilde jeg jo ingen Tro have paa, at den Sag, jeg kæmper for, var rigtig. Hvis den ikke var rigtig, saa skulde jeg selvfølgelig blot lade det være, som det er, og nøjes med, hvad den kapitalistiske Stat mener er tilstrækkeligt. Bærer man sig rigtig ad i Rusland mod Demokraterne? Det lyder jo underligt, at disse heller ikke maa arbejde frit, men hvis Tilfældet ligger saaledes, at Demokraterne mener, at enhver Bevægelse frit skal have Lov til at udfolde sig, saa maa de da kunde sige sig selv, at saa kan man heller ikke holde Kapitalisterne nede, og de maa holdes nede, ellers vilde de igen begynde deres Udbytning og Leven paa andre Menneskers Slid. De skal anerkende Arbejdet som Kilden til al Rigdom, og de skal arbejde selv for at faa Føden. En anden Ting er, om Diktaturen skal være en blivende Form, hvilket jeg vil anse den som uegnet til; jeg anser kun Diktaturet som et Overgangsled og en streng Nødvendighed. Om Diktaturet iøvrigt bliver den Form, der skaber det socialistiske Samfund i alle Lande, det vil Tiden jo vise; min Tro er den, at den proletariske Revolution i Rusland skulde have været fulgt af Revolutionen i de øvrige Lande, saa var man vel bleven fri for det fascistiske Diktatur.

Til Slut anmoder jeg om, at man grundigt tænker over dette Problem og ærligt spørger sig selv, om ikke Tiden er inde til, at Arbejderne nu strammer sig op til i givet Tilfælde at blive klar over, hvor de skal staa i det Øjeblik, man herhjemme stiller os over for et fascistisk Diktatur.

Dagmar Voss.

— — —

Jeg skal i næste Nr. af Bladet tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til ovenstaaende Artikel.

Edm. Olsen.

Om Lønninger
og deres Virkning i Produktionen.

Den eneste effektive Lønningspolitik er den, der trænger sig frem i Retning af højere Lønninger, lavere Produktionsomkostninger og lavere Priser, og paa alle disse Punkter har vi et langt Stykke Vej tilbage, thi alt her i Danmark er alt for højt — undtagen Lønningerne. De er for lave, thi Levefoden i den store, almene Befolkning er nede paa et rent Subsistensminimum. De lave Lønninger gør mere Skade end Gavn, thi de gør Varerne dyre. Dette er ikke endnu gaaet op for vore Arbejdsgivere. De tror stadig, at høje Lønninger er en ekstra Udgift, der vil belaste og fordyre Produktionen. Det er rigtigt, at Lønningerne er en Udgift i Produktionen, men det er dermed ikke givet, at man ved at betale lave Lønninger vil opnaa lave Produktionsomkostninger. Disse opnaas sikrest gennem en forstandig Anvendelse af Kraft og Maskiner og ved at holde Forretningens Faktorer i god Ligevægt. Godt Arbejde maa betales, og godt Arbejde er billigt, hvilken Pris man end betaler for det. Det er simpelthen Spild af Tid og Penge at bygge et fint udtænkt Fabriksanlæg og derefter vente, at det kan drives med de lavtlønnede Arbejdere. Man maa stadig have for Øje den Virkning, de udbetalte Lønninger har paa Forbruget.

At regulere Lønninger efter Eksistensminimum er Vejen til Slaveri. Det er en fuldstændig ulogisk Metode, thi man anlægger paa den Maade en Maalestok, der er afhængig af den Ting, der skal maales, d. v. s. den Levefod, der kan blive Tale om, bestemmes først og fremmest af Lønningerne; og at gøre den til Maalet for den Løn, man vil betale, vil simpelthen sige at opfinde et andet meget daarligt Cirkelbevis. Ved Fastsættelse af Løntariffer maa man ikke tage Hensyn til Eksistensminimum. Det gælder om at gøre Levefoden høj og stadig stigende. Grundlaget for al Lønudregning maa blive Værdien af det, der produceres. Der findes intet andet Grundlag for Lønninger. Man kan antage dette for en Grundsætning, at et hvilket som helst Arbejde, der ikke kan betale høje Lønninger og dog er billigt i Betragtning af Produktionsprisen, at dette Arbejde er der noget galt ved, og at det kan udføres paa en anden og billigere Maade. Lønningerne har en vidtrækkende Virkning, de holder Forbruget oppe, og Forbruget opretholder Industrien og Industrien Arbejdet. Hvis det Led i Kæden, der hedder Lønninger, er svagt, vil det bringe Forstyrrelse i Produktionsmaskineriet.

Det er Industriledernes Opgave at indrette deres

Forretninger saaledes, at de kan betale høje Lønninger. Materielt Velvære kan man kun skabe ved at tilvejebringe en Overflod af Varer til redelige Priser og ved at konstruere Varerne og udtænke Produktionsmetoderne for dem paa en saadan Maade, at høje Lønninger og billige Varer fremtræder blandt de opnaaede Resultater. Vejen til at fremskaffe vellønnet Arbejde til Arbejderne er denne, at Lederne af Industrien vedholdende udøver et Pres for at opnaa lavere Priser og højere Lønninger. Idet man formindsker Spild, forøger man Arbejde.

Arbejdsgivernes Teori om Lønnedskæringer for at nedsætte Produktionsomkostningerne i en Krise-Tid er falsk, thi man opnaar kun at forværre Kriserne ad denne Vej. Lønningerne maa ikke berøres i Kriseperioder, thi da gælder det dobbelt om at bevare Købekraften ubeskaaret. Der er kun een sund Vej at gaa for at opnaa Besparelser i Produktionsomkostningerne, og det er at udtænke og udregne arbejdsbesparende Driftsmetoder. At nedsætte Tarifferne fører tilbage, høje Lønninger vil altid føre til Fremgang for et Samfund og en Nation.

Grundreglen er: Plan, Orden, Økonomi.

Hagbart Madsen.
Medlem 9084.

Arbejdsdeling.

Da Medlemmerne i Spørgsmaalet Arbejdsdeling har sagt deres Mening ved Urafstemning paa en Maade, som ikke er til at misforstaa, maa det forbavse enhver, at A. V e r d o n e r mener, at det ikke er nok hermed, og at det sidste Ord endnu ikke er sagt i denne Sag. Verdoner søger at stille Forholdene paa Hovedet, og jeg skal kort bevise min Paastand.

Naar Verdoner mener, at man ikke forringer den arbejdsløses Chance for at faa Arbejde, naar man i daarlige Tider deler Arbejdet imellem dem, der er i Arbejde, er jeg stadig uenig med ham og vil sikkert vedblive at være det, saalænge jeg har en Smule Logik i Behold. Arbejder man i Tider med ringe Beskæftigelsesgrad paa Fabrikkerne paa fuld Arbejdstid, vil der af forskellige Grunde finde baade Afgang og Tilgang Sted, og da vil Chancen for at komme i Arbejde være ens for alle Arbejdsløse, men deler man Arbejdet blandt dem, der er i Arbejde, udelukker man de Arbejdsløse fra at finde Beskæftigelse, og med hvilken Ret, spørger jeg, vil man dele Arbejdet i Faget, naar man ikke tager de Arbejdsløse med i denne Deling? Der maa vel være samme Ret for alle Medlemmer af Forbundet; det kan vel ikke være saadan, at de Arbejdsløse har Pligter, men ingen Rettigheder, og de, der er i Arbejde, har alle Rettigheder, endogsaa ved Deling at holde de Arbejdsløse ude, indtil de selv er fuldt beskæftiget igen; en saadan Deling af Arbejdet er ren egoistisk og har intet med Kammeratskab at gøre.

Verdoner nævner Forholdet paa en Fabrik, som grundet paa ringere Afsætning har maattet afskedige, ikke som paastaaet 130 Arbejdere, men ca. 400, og vil give det Udseende af, at Forbudet mod Deling bærer Skylden herfor. Dette kan jeg kun betragte som uhæderlig Omgang med Sandheden. Enhver, ogsaa Verdoner, ved, at det for dette Firma har skortet paa Afsætning i Forhold til Produktionen, men at man i Stedet for at afskedige straks, stadig har haabet paa at bringe Balance i Tingene, men da Lageret stadig voksede, har man set sig nødsaget til at afskedige saa mange paa en Gang.

Det vil derfor staa klart for enhver, at Urafstemningen intet har med disse Afskedigelser at gøre, men hvilken Stilling havde disse ca. 400 været i, hvis man overalt paa Fabrikkerne havde delt Arbejdet paa den Maade, Verdoner ønsker det, de havde været blandt dem, som man havde paataget ethvert Haab om at faa Arbejde; nu er der trods de sløje Tider dog en Del, som har faaet Arbejde.

Til Slut vil jeg sige til Verdoner: det maa vel være det mest demokratiske at kræve lige Ret for alle, hvilket jo ogsaa Medlemmerne har givet mig Medhold i, og kan man ikke gennemføre en Arbejdsdeling, hvor de Arbejdsløse tages med i Betragtning, har man derfor ingen Ret til at fratage dem Retten til Arbejdet ved gennem en uretfærdig Deling at holde dem udenfor.

Hvad angaar Truslen angaaende Bestyrelsesvalget kan jeg kun meddele Verdoner, at ogsaa et Bestyrelsesmedlem har Ret til at have en Mening, og at jeg ikke agter at gaa paa Akkord, men til enhver Tid vil kæmpe for, hvad jeg opfatter som Ret.

Georg Willumsen.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 7. Juni 1933.

(Fortsat.)

ad 1 b. Ved Fællesmødet den 22. April var behandlet Spørgsmaalet om en Ordning for Bonus'en ved Strippemaskinerne.

Forslaget skulde færdigbehandles ved det kommende Fællesmøde.

Spørgsmaalet om Feriens Forlængelse var henlagt til en senere Forhandling, saaledes at Ændringen ikke fandt Sted i Aar.

Sagen angaaende Paafyldning af Tobak ved Cigarillosmaskinerne henvistes til lokal Forhandling. Om Forstaaelsen af udelukkende højre eller venstre Haands Dæks opnaaedes ikke Enighed.

Der fastsattes Grundpris for Pakning af 13 og 14 Stk. Cigarillos til Kr. 0,95 og for 15 Stk. Kr. 1,00.

Man var enedes om et Tillæg af 5 Øre pr. mille for Sidepus for en fra Firmaet Færch indsendt Cigarillos.

For 2 Cigarer fra Firmaet P. Wulff opnaaedes ikke Enighed. Ved en senere Forhandling var man dog enedes om en Pris af henholdsvis 50 og 51 Kr.

I et Spørgsmaal om Beregningen af Affald ved Dæks og Omblad var man enedes om at indføre den almindelige Beregning for ny tilkommende Tobak.

Ved Fællesmøde den 8. Juni skulde følgende Sager til Behandling:

3 Stk. Cigarer fra Damborg, Nykøbing M.

4 Stk. Cigarer fra Færch, Holstebro.

8 Stk. Cigarillos 2 Lag — C. W. Obel, Aalborg.

Betaling for vendte Dæks — C. W. Obel, Aalborg.

Den unge Arbejder — Lange, Slagelse.

Opknækning af særlige Skuffer — Færch, Holstebro.

10 Stk. Cigarillos — Braun, København.

Pudsning af Maskiner — Lichtinger, Kbhvn.

Arbejdstid for en Arbejdsmand — Lichtinger, Kbhvn.

Betaling for kort Stilk — Horwitz, Kbhvn.

Afstikning paa Klods — Brenøe, Kbhvn.

Helligdagsbetaling for 2. og 3. Hold. Fagskolen.

Bedømmelse af Cigarer — Tørring — Obel.

Strippemaskinerne. Bonusordning.

Fastsættelse af Facontillæg — Horwitz, Kbhvn.

En Lærlig — Horwitz, Kbhvn.

ad 2. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber for April Maaned.

Fra Arbejdernes Bogførings- og Revisionsinstitution forelaa Godkendelse.

Regnskaberne godkendtes.

ad 3. Formanden meddelte, at i Følge Loven af 30. April skulde der pr. arbejdende Medlem betales i Tiden fra 1. Maj til 1. Oktober 30 Øre pr. Uge pr. arbejdende Medlem udover det almindelige Kontingent.

Vilde foreslaa, at Arbejdsløshedskassen betalte dette Kontingent, som vilde andrage ca. 40,000 Kr. Hvis ikke dette lod sig gøre, vilde Formanden foreslaa, at Beløbet toges af Strejkekassen.

Vilde endvidere foreslaa, hvis Direktoratet kunde give Tilladelse, at de ca. 40,000 Kr. betaltes af Arbejdsløshedskassen, at der da af Strejkekassen refunderedes det skyldige Beløb 10,000 Kr. til Administrationsfonden, og at der ydedes et Beløb til de arbejdsløse, alt inden for den Grænse, som Kongressen havde fastsat, nemlig en Kassebeholdning paa 2 Mill. Kr.

Til Udarbejdelse af et Forslag i saa Henseende nedsattes et Udvalg bestaaende af Formanden, Hovedkassereren, Ejner Hansen, Ferd. Jensen og A. Hansen.

Paa Udvalgets Indstilling vedtoges at udsende følgende til Afdelingerne:

Ærede Kolleger!

Det vedtoges paa Kongressen i 1932 af Strejkekassen at udbetale et Beløb af 40 Kr. til Arbejdsløse, efter nærmere fastsatte Regler.

Samtidig vedtoges, at Strejkekassen ikke kunde angribes paa denne Maade, før Kassebeholdningen oversteg 2 Millioner Kr., og da kun med det overskydende Beløb.

Ved Aarsregnskabets Afslutning udviste Beholdningen ca. 45,000 Kr. over de 2 Mill. Kr., og Hovedbestyrelsen har derfor behandlet Spørgsmaalet om at disponere over det overskydende Beløb.

I Følge Loven 30. April 1933 om midlertidig Hjælp til Arbejdsløse bestemmes, at Arbejdsløshedskasserne skal betale et Beløb af 30 Øre pr. Uge pr. arbejdende Medlem i Tiden fra 1. Maj til 30. September 1933.

Dette vil beløbe sig til ca. 40,000 Kr.

Endvidere har vor Administrationsfond ved Udbetalinger efter Kongresbeslutning paadraget sig en Gæld til Strejkefonden paa 10,000 Kr., og samtidig har vor Kontingentfond haft et Underskud paa ca. 60,000 Kr.

Hovedbestyrelsen har derfor set saaledes paa Forholdene, at vi nødig skulde komme til en Kontingentforhøjelse, men at man vil søge Tilladelse til, at Beløbet, de ca. 40,000 Kr., som skal betales

fra Arbejdsløshedskassen, udredes ved, at man søger Indbetalingen til vor Fortsættelseskasse standset for saa langt et Tidsrum, at det Kontingent, som ellers skulde betales hertil, kan indbetales for Arbejdsløshedskassen, eller, at eventuelt Beløbet betales af Arbejdsløshedskassens Kassebeholdning.

Skulde det ikke lykkes at komme en af disse Veje ud, har Hovedbestyrelsen vedtaget, at Beløbet udredes af Strejkekassen.

Endvidere har Hovedbestyrelsen vedtaget at indbetale det af Administrationsfonden optagne Laan, Kr. 10,000, og at der ydes et Beløb af 15 Kr. til de Arbejdsløse ved Ferien efter vedlagte Regler.

I alt vil disse Beløb andrage mellem 80 og 85,000 Kr.

Som ovenfor nævnt, androg det over 2 Mill. Kr. overskydende Beløb pr. 31. Marts ca. 45,000 Kr., men da vi ved, at der pr. 1. Juli tilskrives Renter ca. 30,000 Kr., og at hver Maaned giver et Overskud paa ca. 4000 Kr., vil det Beløb, som til Udbetalingstidspunktet overstiger de 2 Mill. Kr., kunne dække disse 80—85,000 Kr.

Hovedbestyrelsen har endvidere vedtaget, at kommende overskydende Beløb afskrives paa Kontingentfondens Gæld, og hvis det ikke skulde blive nødvendigt at indbetale de ca. 40,000 Kr. til Arbejdsløshedskassen, at disse da straks afskrives paa Kontingentfondens Gæld.

Med kollegial Hilsen

P. H. V.

Edm. Olsen.

ad 4. Et Andragende fra Københavns Kommunelærerforening henvistes til de københavnske Afdelinger.

Fra Viborg Afdeling forelaa Anmodning om et Tilskud.

Formanden meddelte, at Sagen angaaende Bedragerierne i Viborg Afdeling var henvist til Politiundersøgelse, da man ikke havde kunnet klare Skyldspørgsmaalet.

Samtidig med Ansøgningen om Tilskud havde Afdelingen anmodet Forbundet om at købe en Skrivemaskine, som var i Afdelingens Besiddelse.

Det vedtoges, for at undgaa at yde Tilskud, at købe denne Skrivemaskine for 200 Kr.

ad 5. Da Kongressen havde vedtaget, at de paa Kontoret beskæftigede skulde være Medlemmer af Forbundet, vedtoges tillige, at Lønnen skulde være Ugeløn og ikke Maanedsløn.

(Fortsættes.)

Adresse-Fortegnelse i Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Hovedkontoret: H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., København V., *Telefon Central 12981.*

Forretningsfører: E. Olsen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., Privat: *Telefon Vester 7359.*

Næstformand (Sekretær): A. Andersen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., Privat: *Telefon Godthaab 9776.*

Hovedkasserer: Hans Hansen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., Privat: Reinettevej 11, Brønshøj. *Telefon Godth. 2883.*

Aalborg:
Formand: M. C. Willumsen, Schleppegrelsgade 63, *Telefon 2466.*
Kasserer: Chr. Møller, Schleppegrelsgade 39.

Aarhus:
Formand: Jørgen Petersen, Chr. Winthersvej 16, 1.
Kasserer: Otto Jørgensen, Vejlegade 4, 2.

Esbjerg:
Formand: Rasmus Nielsen, Ingemanns Allé 46.
Kasserer: C. Madsen, Knudsgade 2.

Fredericia:
Formand: Rich. Stegemeier, Dronningensgade 77, 1.
Kasserer: C. Sørensen, Thorsvej.

Haderslev:
Formand: A. Hansen, Stormklokken 4.
Kasserer: Martin Mayntz, Bakkevej 5.

Hjørring:
Formand og Kasserer: Fru Johanne Poulsen, Tørholmsvej 26.

Holstebro:
Formand: Carl Aagaard, Aaglimt.
Kasserer: C. M. Johansen, Sct. Jørgensgade 18.

Horsens:
Formand: A. Rasmussen, Griffenfeldtgade 24.
Kasserer: M. Knudsen, Nørrestrandsgade 40. Telf. 878.

Kolding:
Formand: J. A. Petersen, Sønder Vang Haveselskab.
Kasserer: Samme.

Nakskov:
Formand: M. Mortensen, Heesvej 19.
Kasserer: G. Holm, Kastanievej 8.

Nyborg:
Formand: M. Christensen, Frisengaardsvej ved Viadukten.
Kasserer: Julius Sommer Strandvej 6.

Nykøbing Falster:
Formand: J. S. Jensen, Søvej 76. *Telefon 766.*
Kasserer: Otto Nielsen, Øster Allé 66, 1.

Nykøbing Mors:
Formand: Hans Maxen, Indmarken.
Kasserer: H. P. Larsen, Vesterbro 62.

Odense:
Formand: Georg Nielsen, Allégade 52, 2. *Telf. 5192.*
Kasserer: Johs. Rasmussen, Store Glasvej 9, 1.

Slagelse:
Formand: Chr. Andersen, Hans Tavsensgade 37.
Kasserer: Osvald Nielsen, Holbergsgade 13, St.

Svendborg:
Formand: Ferd. Jensen, Porthusvej 16.
Kasserer: Chr. Laursen, Øster Skolevej 8, 1.

Vejle:
Formand: K. Lauersen, Tønnesgade 17.
Kasserer: Samme.

Viborg:
Formand: R. Elsborg, Mogensgade 65.
Kasserer: J. Plougholdt, Mathiasgade 98.

København:
Afdeling „Enigheden", Rosenørns Allé 14, St. *Telefon Central 12987.*
Formand: Viggo Christensen. Privat: Murergade 4, 1., N. *Telefon Nora 7469.*
Kasserer: Louis Jespersen.

Cigarsorterernes Fagforening: Rosenørns Allé 14, St. *Telefon 12381.*
Formand: Ejner Hansen, Henrik Rungsgade 16. *Telefon Nora 3388 x.*
Kasserer: Andr. Olsen.

Arbejdsanvisningen (Centralkontoret): Rosenørns Allé 14, St. Telf. Central 12381. Bestyrer: P. Thomsen.

Adresser paa Tillidsmændene i Skraatobaksarbejdernes Forbund.

Aalborg:
Formand: E. Høyer, Ny Kastelvej 9, St.
Kasserer: B. Christensen, Borgergade 29, 3.

Aarhus:
Formand: J. Jørgensen, Falstergade 15 B, 2.
Kasserer: J. Sørensen, Jerichausgade 9, 2.

Assens:
Formand: H. Tandrup, Baronvej 1.
Kasserer: P. B. Andersen, Havnegade 8.

Esbjerg:
Formand: H. Holm, Evalds Allé 27.
Kasserer: Aage Larsen, Skolegade 11, 2.

Fredericia:
Formand: V. Rasmussen, Købmagergade 11.
Kasserer: Samme.

Haderslev:
Formand: S. Svendsen, Præstegade 4.
Kasserer: Samme.

Holstebro:
Formand: Vald. Jensen, Danmarksgade 32.
Kasserer: F. Dreyer, Ringkøbingvej 21.

Horsens:
Formand: M. Jørgensen, Tordenskjoldsgade 18, St.
Kasserer: Th. Jensen, Sølvgade 6.

København:
Formand: N. M. Nielsen, Drogdensgade 5, 4.
Kasserer: Th. Nielsen, Brogade 21, St.

Køge:
Formand: Chr. Petersen, Hvidøre Strandvejen.
Kasserer: G. Friis, Kingosvej 10, Sønderhøje.

Nakskov:
Formand: L. Rasmussen, Jødevej 46.
Kasserer: Fru E. Hansen, Rødbyvej 95.

Nykøbing F.:
Formand: H. Madsen, Gaabensevej 26.
Kasserer: Samme.

Nykøbing J.:
Formand: H. F. Knudsen, Gasværksvej 42.
Kasserer: Samme.

Odense:
Formand: Otto Frederiksen, Sdr. Boulevard 75, 1.
Kasserer: Georg Nielsen, Aalykkegade 22.

Randers:
Formand: Chr. Christiansen, Prins Christiansg. 8, 1.
Kasserer: J. L. Schou, Frydensvej pr. Vorup.

Roskilde:
Formand: H. Knudsen, Skovbogade 6, St.
Kasserer: Samme.

Slagelse:
Formand: V. Christensen, St. Jørgensgade 37.
Kasserer: G. Henriksen, Slotsgade 25.

Silkeborg:
Formand: Edv. Petersen, Thorsgade 14, St.
Kasserer: Samme.

Svendborg:
Formand: V. Andersen, Ravnemøllevej 8.
Kasserer: G. Hansen, Tinggaardsvej 10.

Viborg:
Formand: V. Jessen, Nørremøllevej.
Kasserer: Agnete Hansen, Jegstrupvej 26.

Forbundskontoret er Brogade 21, St., København K.

Forbundets nye Adresse.

Fra 1. August d. A. er Forbundets Adresse:
H. C. Ørstedvej 19 B[1], København V.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 28. Juli 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Underst. af Fortsættelses	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1207	267	940	155	65	90	7	15	25	8
Aarhus	78	41	37	22	14	8	8	3	4	1
Esbjerg	234	120	114	34	12	22	3	3	1	4
Frederic.	105	52	53	36	12	24	3	7	4	6
Hadersl.	51	23	28	3	2	1	1	1	1	0
Hjørring	9	0	9	6	0	6	0	5	0	0
Holsteb.	412	173	239	21	10	11	6	2	1	2
Horsens	407	207	200	24	19	5	6	4	2	1
Kolding	19	12	7	15	9	6	3	1	0	1
Nakskov	31	14	17	7	1	6	1	0	0	6
Nyborg	26	8	18	23	7	16	4	6	3	8
Nykø. F.	293	44	249	27	11	16	1	0	1	0
Nykø. M.	89	45	44	69	32	37	19	6	0	7
Odense	456	219	237	52	34	18	8	5	14	7
Slagelse	157	80	77	3	2	1	1	0	0	0
Svendb.	117	41	76	22	3	19	1	10	2	4
Vejle	11	10	1	0	0	0	0	0	0	0
Viborg	123	13	110	100	13	87	3	12	3	18
Tils. i Prov.	3825	1369	2456	619	246	373	69	80	61	73
Kbhv.: „Enigh."	3422	898	2524	1022	281	741	141	331	55	269
Cigarsor. Centr.k.	989	371	618	139	72	67	35	31	16	21
Tils. i Kbhvn.	4411	1269	3142	1161	353	808	176	362	71	190
Ialt...	8236	2638	5598	1780	599	1181	245	442	132	263

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Juni Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Juni		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Juni	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I					40105	05	40105	05			15585	83	24519	22	40105	05				
do. II					12697	95	12697	95			3415	74	9282	21	12697	95				
Aalborg					10591	85	10591	85	3841	06	8465	09			12306	15			1714	30
Aarhus	391	86	500	00	1006	45	1898	31			1817	48			1817	48	80	83		
Esbjerg					2536	60	2536	60			2042	73	493	87	2536	60				
Fredericia			1700	00	1048	15	2748	15	65	49	2601	18			2666	67	81	48	65	49
Haderslev					520	25	520	25			347	78	172	47	520	25				
Hjørring	74	85			114	00	188	85			146	61			146	61	42	24		
Holstebro	247	51			3246	35	3493	86			1454	02			1454	02	2039	84		
Horsens	2527	55			4179	10	6706	65			3247	81	1000	00	4247	81	2458	76		
Kolding	170	58	200	00	199	30	569	88			665	83			665	83			95	95
Nakskov			700	00	335	25	1035	25	59	51	987	48			1046	99			11	74
Nyborg	533	41	2400	00	237	30	3170	71			2585	02			2585	02	585	69		
Nykøbing M.	411	97	2000	00	825	30	3237	27			2448	74			2448	74	788	55		
— F.					2553	35	2553	35			945	62	1607	73	2553	35				
Odense			2500	00	5148	65	7648	65			4488	88	3159	77	7648	65				
Slagelse					2053	50	2053	50			293	42	1760	08	2035	50				
Svendborg	714	83			1197	55	1912	38			797	75	1114	83	1912	38				
Vejle					108	10	108	10	12	23	35	75			47	68	60	42		
Viborg	1071	83	7600	00	1335	05	10006	88			8255	16			8255	16	1751	72		
Central- og Anvisningsk.	22161	61	94000	00	853	95	117015	56			92188	68			92198	68	24826	88		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Juni Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Juni		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Juni	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København					1218	20	1218	20			755	55	462	65	1218	20				
Aalborg					474	50	474	50			61	25	413	25	474	50				
Aarhus					172	75	172	75					172	75	172	75				
Assens					219	00	219	00					219	00	219	00				
Esbjerg	193	71			345	05	538	76			189	40	349	36	538	76				
Fredericia					53	00	53	00					53	00	53	00				
Haderslev	30	87	300	00	78	10	408	97			273	00			273	00	135	97		
Holstebro	100	00			196	60	296	60			96	00	150	60	246	60	50	00		
Horsens	79	93	200	00	657	15	737	08			461	10	275	98	737	08	216	71		
Køge	178	82	200	00	69	55	448	37			231	66	150	00	231	66	24	35		
Nakskov	38	30			136	05	174	35			90	00			150	00	286	00		
Nykøbing M.	349	00			27	00	376	00			216	00			90	00	165	06		
do. F.	108	81	200	00	72	25	381	06			577	25			216	00	93	07		
Odense	213	72	350	00	106	60	670	32			169	50			577	25	120	91		
Randers	81	81	150	00	58	60	290	41			277	89			169	50			31	47
Roskilde			200	00	80	40	280	40	33	98	193	92			311	87	41	14		
Slagelse	8	21			226	85	235	06					26	40	193	92				
Silkeborg					26	40	26	40			52	25	173	60	26	40	300	00		
Svendborg	300	00			225	85	525	85							225	85	14	67		
Viborg	44	64	550	00	0	00	594	64			579	97			579	97				

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, Brogade 21, St. Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[4], Kbhvn. V
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 9 | September 1933 | 28. Aargang

Haderslev Afdelings 10-aarige Stiftelsesfest.

Lørdag den 19. August fejrede Haderslev Afdeling sit 10-aarige Jubilæum under smukke og festlige Former.

Ved 7-Tiden samledes Deltagerne ved smukt pyntede Borde i Hotel „Royal"s hyggelige Sal.

Formanden, Anders Hansen, bød Kollegerne og Gæsterne Velkommen.

Han mindede om, at Fabriken efter Genforeningen havde paabegyndt Cigarfabrikation, og 8 Mand fra Kolding var kommen dertil. Af disse var endnu 3 tilbage, medens Medlemstallet var vokset til ca. 60.

Afdelingen blev straks oprettet, og der havde i de forløbne 10 Aar hersket et godt kammeratligt Forhold, for hvilket han ved denne Lejlighed vilde sige Kollegerne Tak.

Afdelingens Bestyrelse samt Forbundets Formand og Hovedkasserer.

Forbundets Formand takkede paa egne og Hovedkassererens Vegne for Indbydelsen og bragte Afdelingen Forbundets Hilsen med Tak for Trofasthed og godt Samarbejde i de forløbne Aar.

Han paaviste de Fremskridt, økonomisk og socialt, der gennem Organisationen var gennemført, og fremhævede Nødvendigheden af et fortsat godt Samarbejde med Socialdemokratiet og Partipressen. Han sluttede med et Leve for Afdelingen.

Folketingsmand P. Mortensen omtalte Tobaksarbejdernes Organisation som en af de fremmeligste der i Byen.

Han bragte Fællesorganisationens Tak og Lykønskning og paaviste, hvor nødvendigt det var i disse svære Tider, at Arbejderklassen holdt sam-

men. Adskillige Goder var naaet fagligt og gennem Lovgivningen. Disse maatte man værne om, thi der var Kræfter i Bevægelse for at tage dem fra os, hvis de fik Magt dertil. Man maatte vise, at man var stærke nok til at slaa disse Kræfter ned.

Redaktør S v a n h o l m bragte den socialdemokratiske Presses Lykønskning og motiverede et Leve for Socialismen, der dog til sidst, trods Hitler og andre modgaaende Magter, vilde sejre.

Kollega P. H a n s e n udbragte et Leve for „Socialdemokraten", der var det eneste Blad, som varetog Arbejdernes Interesser.

Kollega C a r l J e n s e n udbragte et Leve for Forbundet, ligesom ogsaa et Leve for Afdelingens Bestyrelse blev udbragt.

Nogle i Dagens Anledning skrevne Sange og en Tobaksavis, som blev oplæst, gjorde megen Lykke, og først sent, efter nogle Timers Dans, sluttede den vellykkede Fest.

Deltager.

Den almindelige Boykotning
af Hitler-Tyskland i Praksis.

(IFC). Efter at den internationale faglige Kongres i Brüssel har vedtaget den almindelige Boykotning af tyske Varer, og Aktionen mod Hitler-Tyskland saaledes er blevet til en samlet Optræden af alle tilsluttede Organisationer, beskæftiger de forskellige Landcentraler sig — som Beslutningen foreskriver — „hver efter de forhaandenværende Muligheder" med saadanne Foranstaltninger, „som ufortøvet maa træffes, for at gøre Boykotningen virkningsfuld".

Det viser sig derved, at Vendingen „hver efter de forhaandenværende Muligheder" ikke betyder en Indskrænkning i, men derimod en Udvidelse af Aktionens Spillerum. Dette viser allerede den Kendsgerning, at f. Eks. ogsaa Lærernes Internationale, der alene i Frankrig tæller 80,000 Medlemmer, paa sit i Amsterdam afholdte Eksekutiv-Møde har udtalt sig for Tilslutning i Boykotningsbevægelsen. I enkelte Lande er der allerede en Boykotning i Gang mod de fascistiske Film, hvad der betyder en Udvidelse af den økonomiske Boykotning til ogsaa at være en moralsk Boykotning. I andre Lande bliver det grundigt undersøgt, hvorledes man udover Arbejderklassen kan vinde Offentlighedens brede Masse for Boykotningen.

Vi gengiver nedenfor nogle Presseudtalelser, der er hentet fra Artikler, der er fremkommet i Anledning af Brüsseler Kongressens Beslutning og den af denne foreskrevne praktiske Virkeliggørelse af den almindelige Boykotning.

„Sozialdemokrat", der er Organ for det socialdemokratiske Parti i Tjekoslovakiet, skriver i en ledende Artikel om Boykotningen i sit Nummer af 3. August: „Hitler-Regeringen vil forsøge at hidse de tyske Arbejdere op mod Verdensproletariatet med socialpatriotiske Fraser. Den vil forsøge at fremstille sine mislykkede Aktioner og sine Løftebrud som en Følge af Boykotningen. Men det klassebevidste tyske Proletariat vil hilse Boykotningen med Glæde, da det i den fascistiske Stat virkelig ikke har andet at miste end sine Lænker. Den indifferente Masse vil foreløbig ligge under for Goebbels Propaganda, men lige saa lidt som det Argument i Verdenskrigen i Længden battede, at mod Hungerblokaden var ikke den hurtige Sejr, men Udholdenheden indtil den endelige Sejr det bedste Middel, lige saa lidt kan man i Længden vende Massernes Utilfredshed mod Verdensproletariatet. En Dag vil Millioner være klar over, at de virkelige Ophavsmænd til Boycotningen netop er Fascisterne, der ikke har givet Proletariatet noget andet Valg" ..... „Modboykotningen vil være til at bære. Den er et Onde, som to Dusin Lande i Fællesskab og derfor lettere bærer. Verdens-Boykotningen mod Tyskland vil imidlertid sætte Bøddelregimet i Knibe. Boykotningen vil ovenikøbet ogsaa forbedre de moralske Betingelser for Revolutionen mod Hitler, idet den vil gøre Verdensproletariatet klart, at det ikke er værgeløst, og det tyske Proletariat, at det ikke er forladt."

„Escher Tagblatt", der er Organ for Arbejderklassen i Luxemburg (der er en vigtig Kunde for Tyskland), skriver: „Af alle de Beslutninger, som den Internationale Fagforeningskongres i Brüssel tog, er den om Boykotningen af Hitler-Tyskland den mest sensationelle, trods det at den ikke kom uventet. Medens Beslutningerne om Planøkonomi, Socialpolitik, Afrustning osv. tidligst kan bringes til Udførelse i Løbet af Maaneder, vil Boykotningen sætte ind allerede i denne Uge, og den vil begynde uden store Forberedelser. Den planmæssige Gennemførelse af denne Aktion kræver ganske vist særlige Foranstaltninger, som Landscentralerne vil kunne foretage i de nærmeste Uger" ..... „Fra nu af maa man nægte at købe alle tyske Produkter. Det er ikke saa faa, og navnlig i Luxemburg har de tyske Varer fundet mange Købere, saa at mange Forretninger næsten udelukkende har lagt sig efter tyske Specialiteter. Vi er ikke saa ubeskedne at tro, at Luxemburg ved den internationale Boykotning vil være den, der

gør Udslaget, men mange Bække smaa gør en stor Aa, og naar først de organiserede Arbejdere og deres Familier ikke mere køber tyske Varer, og visse Kredse af det borgerlige Venstre følger Eksemplet, saa vil Leverandørfirmaerne undre sig ikke saa lidt, da der dog, Forholdene taget i Betragtning, hos os konsumeres forholdsvis flere tyske Varer end f. Eks. i Frankrig" ..... „Vi staar i en Forsvarskamp, der ikke føres for Spøg. Det gælder om mere, end mange tror. En Smule Frihed, den stærkt truede Fred og Demokratiet staar paa Spil. De, der forstaar dette, ved, at Fascismen kun virksomt kan bekæmpes ved international Solidaritet blandt alle anstændige Mennesker. De, der som Outsider benytter det berygtede „det kommer ikke an paa mig", gør sig medskyldig i de Forbrydelser, som Nazi hver Dag begaar".

„Proletarier", der er det officielle Organ for Luxemburgs Fagforeninger, skriver: „Der har allerede i længere Tid ingen Tvivl været om, at den internationalt organiserede Arbejderklasse maatte foretage en Aktion med Henblik paa de uhørte Tilstande i Hitler-Tyskland. At denne Aktion maatte være en Boykotning, **var næsten selvindlysende, da alt andet vilde være blevet en platonisk Protest.** Ganske vist havde flere faglige Landscentraler, som Holland, Schweitz, England, lokale Parti- og Fagforeninger i Brüssel o. s. v. allerede for Uger siden besluttet og iværksat Boykotningen, **men mærkbar og virksom kan en saadan Beslutning kun blive, hvis den bliver udført af de organiserede Arbejdere som Helhed."**

— — —

Tobaksarbejderforbundets Hovedbestyrelse har behandlet dette Spørgsmaal og giver Beslutningen om Boykot sin fulde Tilslutning.

Vi haaber, at Medlemmerne vil gøre Beslutningen effektiv.

Edm. Olsen.

Demokrati eller Diktatur?

Demokratiet har vanskelige Kaar at leve under i vore Dages Europa. Tyskland, Rusland, Italien og flere andre Stater har Diktatur, og i andre Stater kæmpes der voldsomme Kampe mellem Diktaturet og Demokratiet om Magten. Frankrig, Belgien, Holland, England og de skandinaviske Lande er Stater, der har indlevet sig i den demokratiske Styreform, og hvor Diktatur har vanskelig ved at faa Indpas.

Erfaringen fra Tyskland har lært os, at Folket endnu ikke er modent til Socialisme, som fordrer Klassebevidsthed hos Arbejderen og en høj Grad af Oplysning, men den viser os ogsaa, at Folket endnu ikke er modent til Demokratiet. Denne Erkendelse har nu bevirket, at en Bølge af Tvivl paa Demokratiet gaar gennem Arbejderklassen i forskellige Lande.

Den første Følge af det skete er, at Kommunisterne træder frem og siger: „Vi har altid sagt, at Demokratiet ikke er Vejen til Socialisme, Demokratiet kan føre til Fascisme, og vi har faaet

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Juni 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.
Tyskland ...	1270	259	204	47	2	3	4	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	231	46	200	4	„	„	3	„	„	75	66	15	13	„	„	„	„
Holland	1872	542	289	„	„	„	„	„	„	„	„	19	6	„	„	„	„
Belgien	204	39	191	„	„	„	„	1	1	6	6	„	„	„	„	„	„
Bulgarien...	394	79	200	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1227	174	141	71	3	„	„	„	„	5	5	16	11	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	2	3	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	5	„	„	„	„	5[1]	5[1]	„	„	3	3	1	„	„	„	„	„
Ialt...	5203	1139	219	122	5	8	12	1	1	91	83	51	30	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	34	3	88	„	„	10	23	2	5	3	4	92	31	10	8	38	33
fremm. Varer	268	36	134	„	„	1	1	„	„	5	7	21	13	„	„	„	„

[1]) deraf fra Swejts 3 hkg = 4000 Kr.
— - Brasilien 1 — = 1000 —

Ret, mens andre hævder, at det skete skyldes de Fejl, Socialdemokratiet har begaaet. Med Hensyn til det kommunistiske Argument kan siges, at det modbevises af den Kendsgerning, som de Lande med gammelt Demokrati frembyder. Det er rigtigt, at en stor Del af det tyske Folk og den øvrige Verden efter Krigen havde det Haab, at gennemførte man Demokratiet i Tyskland, vilde det gaa af sig selv, og automatisk vilde Mellemeuropa komme ind i den øvrige Blok af demokratiske Lande. Den Opfattelse, at det vilde gaa ganske automatisk, har imidlertid vist sig at være falsk.

Længe vil det sikkert ikke vare, før Tysklands Underklasse rejser sig og kræver deres tabte Frihed tilbage, og naar det sker, vil Demokratiet igen være den Styreform, der fører til det socialistiske Samfund. Tyskland var før Novemberrevolutionen en Øvrighedsstat, og derfor var Opdragelsen til Demokrati vanskeligt at gennemføre, idet en Del af Slavesindet, Serviliteten, som den gamle Øvrighedsstat har paatrykt Folket, er blevet tilbage og bryder frem i det Øjeblik, hvor Tilstandene ændres. Tyskland kunde derfor ikke være stabil, og vi maatte regne med en fremtidig Reaktion. Studerer man det klassiske Skoleeksempel, den franske Revolution 1789, frembyder ogsaa denne forbilledlige borgerlige Revolution et Billede paa Ustadighed, idet den brugte ikke et, men flere Aartier, før Demokratiet i Frankrig stod paa fast Grund. Efter det skete i Tyskland kan man ikke udtale nogen principiel Dom om Vejen til Socialismen, og at drage den Slutning, at kun den kommunistiske Vej er den rigtige, er efter min Mening fuldkommen fejlagtig og historisk urigtig, idet man lader ude af Betragtning den Blok af demokratiske Lande, som virkelig bestaar, og hvor Tanken om en Diktaturets Vej til Socialismen er fantastisk, utopisk og latterlig.

Det er en temmelig overfladisk Bedømmelse af den politiske Situation, Dagmar Voss gør sig skyldig i, naar hun deraf kan slutte, at den fremtidige Styreform maa blive Diktaturets. Vel findes der i de demokratisk styrede Lande Mennesker, der har organiseret sig i kommunistiske og nazistiske Partier, for der at vente paa „Der Führer", men det er for Danmarks Vedkommende nærmest en sekterisk Tilværelse, de fører.

Hvis jeg stilledes overfor Valget: kommunistisk eller fascistisk Diktatur, saa synes jeg, Valget er ganske let for en Socialdemokrat, da han eller hun under et fascistisk Diktatur vil komme i en Koncentrationslejr og under et kommunistisk Diktatur vil være at finde i Forvisning i et dansk Sibirien.

Dagmar Voss mener Diktaturet uegnet til blivende Styreform, det skal kun være et Overgangsstadium til Socialismen. Uhyre interessant. Det vilde være spændende at se, hvorledes Dagmar Voss kunde tænke sig, at Overgangen fra Diktatur til det socialistiske Samfund, hvor Demokratiet maa være Styreformen, skulde foregaa.

Indenfor Koncentrationslejrenes Pigtraad og bag ved Fængslernes Mure sidder vore tyske Kammerater. De spredte Meddelelser, der trods al Censur alligevel kommer udenfor Tysklands Grænser, taler deres tydelige Sprog om den Lumpenhed og Grusomhed, som kendetegner de nationalsocialistiske Bødlers Regime.

Vi maa sørge for, at den Plet paa den europæiske Kultur ikke breder sig ud over Tysklands Grænser. Vel har Demokratiets Modstandere faaet travlt, sporet af det tyske Eksempel. Men Demokratiets Fjender naar aldrig sit Maal, naar Arbejderklassen staar enig. Vi skal bruge vor politiske Magt og ved et handlekraftigt Demokratis Hjælp slaa Demokratiets Fjender ned, det være sig kommunistiske eller nazistiske.

Vi vil tage Lære af Tysklands Ulykke.

Herluf Andresen, Nr. 4186.

Formandsskifte i det norske Forbund.

Ved den nylig stedfundne Kongres i det norske Forbund meddelte Formanden, Hj. Johansen, at han maatte træde tilbage fra sin Stilling paa Grund af Sygdom.

Den afgaaede Formand.

Hj. Johansen har deltaget i Afdelingens Arbejde siden 1897 og blev straks derefter Viceformand og deltog som saadan i Konflikten i 1898—1899. Han var videre med i det første norske Tobaks-

arbejderforbund i 1890, indtil dette blev opløst i 1893, og derefter fra 1900 Formand og Forretningsfører og som fastlønnet for det nuværende Forbund fra 1913.

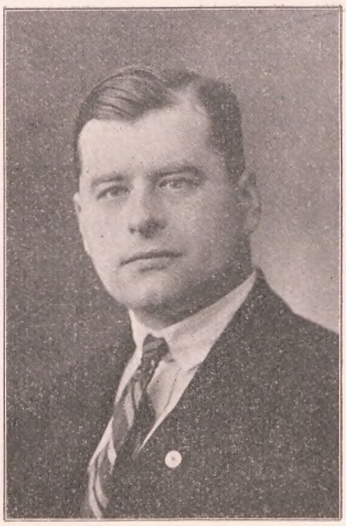

Den nyvalgte Formand.

Hj. Johansen har som saadan stærkt præget det norske Forbund, og vi siger ham Tak for godt Kammeratskab og Samarbejde.

Den nye Formand, som valgtes paa Kongressen, hører til den yngre Generation, men efter det Indtryk, som vi har faaet af ham saavel paa Kongressen som ved senere Lejlighed, vil vi tro, at Forbundet her har faaet en god Mand. Vi bringer ham her vor Lykønskning. *Red.*

Ungdomskursuset paa Roskilde Højskole.

I Dagene 6.—12. August afholdtes paa Roskilde Højskole af „Fagligt Ungdomsforbund" med Tilslutning fra hele Landet. Kursuset, der var det første i sin Art her i Landet, blev en sjælden og udbytterig Oplevelse.

Det siger sig selv, at paa et 8-Dages Kursus med et saa omfattende Program skal der arbejdes intensivt, og det blev der! Der blev afholdt 6 Foredrag med faglige Emner og Studiekredsarbejde to Gange daglig. Kursusets gode Forløb skyldtes for en stor Del de udmærkede Ledere, der forstod at faa alle interesserede og alle til at deltage i Diskussionerne.

Det karakteristiske og bemærkelsesværdige ved dette Kursus var det, at man saa Kommunister og Demokrater dyrke et beundringsværdigt Kammeratskab! Dette var Tilfældet, fordi enhver af Deltagerne var — og er — klassebevidste Arbejdere!

Vi forstod, at Arbejdernes bedste Vaaben i Kampen mod Overklassen er Enighed, uanset divergerende Meninger om de daglige Tvivlsspørgsmaal!

Til Slut vil jeg gerne rette en Tak til Forbundet for den Støtte, det har ydet os unge Arbejdere ved dette Kursus. Det skal være mit Haab, at der til næste Aar vil være saa gode økonomiske Forhold til Stede, at man er i Stand til at udvide Kursuset til mindst 14 Dage og mangedoble dets Deltagerantal, til Gavn for den unge Generation og for hele Arbejderklassen!

Med Tak for Optagelsen.

Orla Kønig, Medl. 911.

Deling af Arbejdet.

Efter at jeg i Fagbladets Juni Nummer har givet Anledning til en Polemik angaaende Spørgsmaalet „Deling af Arbejdet", ønsker jeg at fremsætte nogle enkelte Bemærkninger til Verdoner, der i en Artikel forsøger at omskrive min Argumentation.

Verdoner skriver i sin Artikel, at det er farligt for en Organisation at have mange arbejdsløse, og at det derfor ikke er uklogt at bringe disses Antal ned.

Til denne Opfattelse kan jeg kun bemærke, at det for mig ikke er Antallet, det kommer an paa, naar vi skal se det ud fra Problemet om Arbejdsdeling. Thi jeg har netop fremhævet, at det er det kapitalistiske Samfundssystem, som skaber Nøden og Elendigheden, og enten det rammer een eller flere, saa er Systemet lige forbandet. Og en Arbejdsdeling giver kun en kunstig Sænkning af de arbejdsløses Antal, og det er ikke vor Opgave at lægge et Slør over vor Tids forraaende Samfundssystem, men derimod at afsløre Systemet.

At jeg skulde mangle Argumentation, naar jeg skriver, at det er den kapitalistiske Svindel, vi skulde bekæmpe, ja, saa ved Verdoner lige saa vel som jeg, at en teoretisk Behandling af Samfundsforeteelserne i vort Fagblad vanskeligt lader sig gøre.

Det er ikke første Gang, at jeg ser Ordet „Fraser" udslynget mod en Modstander, men jeg synes ikke, Verdoner burde anvende sligt, da det naturligvis ikke kan virke fremmende for en positiv Oplysning.

Angaaende Princippet om Kommunens og Statens Forsørgerpligter skrev jeg udtrykkelige i Fagbladet: „Arbejdsløsheden, fremkaldt af den rationelle og tekniske Udvikling, vil naturligvis fo-

stre Tanker, der har til Formaal at mildne Arbejdsløshedens frygtelige Virkninger. Thi naar man tidligere har kunnet fastholde Princippet om Samfundets Forsørgerpligter, saa er det unægtelig lidt vanskeligere under de nuværende Forhold." (Læs min Artikel en Gang til, Verdoner).

Vel er det et ringe Antal, der har deltaget i Afstemningen om Arbejdsdeling, men alligevel er Resultatet dette, at de københavnske Kolleger ikke ønsker Deling, og det maa Verdoner respektere. Der er sikkert før blevet foretaget Afstemninger, hvor Deltagelsen ogsaa har været ringe, men som du ønsker, andre skal respektere.

Jeg har konstateret flere Gange, at det uheldige ved Arbejdsdeling er dette, at først lukkes en Del ud af Produktionen, og de, der er blevet tilbage, træffer saa Beslutninger om de fremtidige Arbejdsformer, uden at de udelukkede Arbejdere tages med paa Raad. Nu kan det ikke lade sig gøre, idet en Kongresudtalelse ogsaa giver de arbejdsløse Kammerater Medbestemmelse angaaende Arbejdsdeling.

Samlet og enigt skal Kampen strides, og derfor maa alle sekteriske Retninger eller Problemer, der bryder Enigheden, paa det skarpeste bekæmpes. Alle, baade Kvinder og Mænd, gifte og ugifte, der kan og vil arbejde, maa have Ret til Arbejde. Et Arbejde i Fællesskabets Aand til Fremme af det socialistiske Kulturideal — det maa være Maalet. Og det Maal kan vi kun naa ved en Kamp mod det System, der i Dag lægger sig hindrende i Vejen for en fornuftigere Samfundsordning.

Det kapitalistiske Samfundssystem maa gaa til Grunde, og det socialistiske Samfund maa træde i Stedet. Ledes vore faglige og politiske Organisationer mod dette Maal, saa tror jeg paa en enig og aktiv Arbejderklasse.

Holstebro, den 19. August 1933.

Paul Nielsen, Medl. Nr. 3135.

Svar til Georg Willumsen.

At gentage en Paastand er ikke det samme som at bevise Rigtigheden af ens Paastand.

Naar man læser Dit Indlæg i Aprilnumret af vort Fagblad og Dit Svar til mig i det sidste Fagblad, kommer man til den Opfattelse, at Du gentager, at den Arbejdsløse, som ikke kan deltage i Deling af Arbejdet, er helt udelukket fra at faa Arbejde, men Du bestrider ikke min Paastand om, at Deling af Arbejdet er til Gavn saavel for dem, som deltager i Deling, som for den Arbejdsløse, som ikke kan deltage i Deling.

Erfaringen er nu en Gang vor bedste Læremester, og baade vor Forretningsfører og vor Formand for Afdelingen samt Lederen af vor Arbejdsløshedskasse, Mennesker, som sidder inde med Erfaringer paa dette Omraade, sagde forud, hvorledes det vilde gaa, og det gik, som de sagde.

Da Deling af Arbejdet ophørte, blev nogle af de sidst afskedigede dem, som først fik Arbejde, medens de, som havde været længere Tid arbejdsløse, ikke fik noget. Nogle af dem, som ellers er Haandarbejdere, fik Formarbejde, medens Special-Formarbejderne, som havde gaaet længe uden at have Arbejde, maatte blive udenfor.

Det er ikke til at bebrejde nogen, enhver er sig selv nærmest, men hvis man kunde blive ved med Deling af Arbejdet uden at søge andet Steds hen, havde man hjulpet dem, som var uden Arbejde.

Du har ellers en ny Form for normale Tilstande. Du mener, at naar der i daarlige Tider har fundet Afskedigelser Sted, vil der ogsaa finde normale Antagelser og Afskedigelser Sted.

Jeg vil nævne et Tilfælde af normale Tilstande efter Afskedigelser:

Paa en af vore største Fabriker kunde Ledelsen og Arbejderne ikke blive enige om en Form for Arbejdsdeling, og Følgen blev Masseafskedigelser. Nu skulde efter Din Teori den normale Veksling finde Sted, men hvad saa man?

Naar man kom til Fabriksdøren for at spørge efter Arbejde, saa man et stort Skilt paa Døren med den Besked: Arbejdere antages ikke.

Jeg ved ikke, om man kan kalde dette for normale Tilstande.

Deling af Arbejdet har desuden den Fordel, at den ikke generer dem, som er i Arbejde, fordi naar der kommer mange paa Fabrikerne for at spørge efter Arbejde, bliver Kritiken større og Bevægelsesfriheden mindre, og saa indtræffer hvad Du kalder: Den normale Veksling.

Jeg vil nu kalde det Uheld og Held.

Mange bliver i daarlige Tider afskediget, uden at de ved hvorfor, eller om Aarsagen, som i normale Tider slet ikke bliver taget i Betragtning. Det er altid Tingene, man maa tage i Betragtning.

Du bebrejdede mig, at jeg nævnte 130 Arbejdere, som var blevet afskediget, i Stedet for 400, og at jeg gav Dig Skylden for det. Jeg skrev kun 130 og mente naturligvis kun Haandarbejdere. Men Tallet 400 gør ikke Din Sag bedre. At det ikke var Din Skyld er rigtig nok. Direktionen bestemte det, før Afstemning havde fundet Sted, men hvis Direktionen ikke var kommet os i Forkøbet, havde man efter Afstemningsresultatet stillet Afdelingen for det Alternativ at maatte afskedige

Folk fra Fabriken, og Du har gjort alt for at faa Resultatet, som det blev. Du kan ikke frikende dig selv for indirekte Skyld i Afskedigelser.

Du mener, at der ikke er mere at tale om, nu da Afstemning har fundet Sted. Det mener jeg nu alligevel, der er. Deltagelsen i Afstemningen var ikke saa overvældende, knapt 50 pCt. deltog i Afstemningen, to Trediedele af de 50 pCt. stemte for Dit Forslag, det blev en Trediedel af alle Medlemmer.

Jeg tror paa Grund af Tallene at have Haab om, at en senere Afstemning vil kuldkaste denne Beslutning. Vi maa ikke være bange for at erkende, at vor Bestræbelse gaar ud paa at faa Indflydelse paa Bedriftens Ledelse, og Arbejdsfordeling og Deling af Arbejdet er en Begyndelse til dette Princip.

Deling, som vi praktiserede det, er ikke det ideale. En kortere Arbejdsdag eller 1—2 Dage mindre pr. Uge er efter min Mening bedre, men naar vi ikke kan gennemføre dette paa Grund af Mangel paa Indflydelse paa Fabrikens Ledelse, maa vi tage, hvad vi kan faa. Principet alt eller intet er Du vel ikke med paa. Derfor var Arbejde holdvis ikke at forkaste.

I November 1930, da Du var Tillidsmand, kæmpede Du for denne Arbejdsdeling og fik det ogsaa vedtaget paa et Fabriksmøde, men Direktionen vilde ikke vide noget af Dit Forslag, og det blev til intet. Nu, da Fabriksledelsen vil gaa med til det, gaar Du imod. Kan Du ikke indse, at Du gør Dig umulig som Bestyrelsesmedlem.

Vi, som har valgt Dig, fordi vi troede, at Du repræsenterede vore Tanker og Principer, ser Dig nu paa vor Modstanders Side, og derfor tror jeg, og haaber tillige, at Du ikke bliver genvalgt.

Jeg glemte at svare Dig paa Dit Spørgsmaal: „Hvad vi havde gjort, hvis der var Deling paa de andre Fabriker."

Spørgsmaalet er let at svare paa: For det første havde der ikke været saa mange Arbejdsløse, som til Stadighed intet Arbejde har; med andre Ord: Arbejdsløsheden var bleven mere lige fordelt.

For det andet: Fordi der deles paa Fabriken, har Arbejdsgiverne ikke givet Afkald paa Retten til at afskedige og antage, som det nu kunde passe dem. Der vil altid, ogsaa i Delingstid, finde Afskedigelser og Antagelser Sted, ogsaa det er bevist. Saa maatte de, som ikke fik Arbejde andet Sted, gøre, hvad de ogsaa gør nu, vente indtil de fik Besked paa, at de kunde begynde igen, og den, som var saa heldig nu at faa Arbejde, behøvede ikke at skifte, mere og andet var der ikke at gøre, og slemt var det heller ikke.

Jeg haaber nu at have bevist, hvad Din Teori er værd, og at jeg har besvaret Dine Spørgsmaal tilfredsstillende. Jeg haaber ogsaa at møde Dig i Studiekredsen til den næste Sæson, hvor vi saa en Aften maaske kan drøfte Spørgsmaalet bedre.

Med kammeratlig Hilsen.

A. Verdoner, Medl. 263.

Demokrati eller Diktatur,
— og ærligt spørger sig selv.

> — det første Skridt i Arbejderrevolutionen er Proletariatets Ophøjelse til herskende Klasse, er Tilkæmpelsen af Demokratiet. Proletariatet vil benytte sit politiske Herredømme til lidt efter lidt at fravriste Bourgeoisiet al Kapital til at centralisere Produktionsmidlerne i Staten.
>
> Karl Marx og Friedrich Engels.
> „Det kommunistiske Manifest".

At ovenstaaende Emne i Arbejderkredse er højst aktuelt, vil mange med mig sikkert mene, og naar Dagmar Voss i et sagligt Indlæg behandler Emnet — dette være sagt paa Baggrund af de mange stærkt personligt prægede Artikler, der i den senere Tid har været optaget her i Bladet — anmoder jeg Bladets Redaktør om Plads for en delvis Imødegaaelse af den Opfattelse, som bl. a. D. V. nærer.

Det internationale Socialdemokrati bygger — som rigtig anført af D. V. — paa Arbejderklassens Deltagelse i det parlamentariske Arbejde og tilsigter herigennem en Vinding af Folkemasserne til Gunst for den socialistiske Idé.

Men herefter aabenbarer D. V. sin første og maaske største fejlagtige Opfattelse ved at stille Revolutionen contra Evolutionen, hvilket mange andre med D. V. har gjort sig skyldig i, trods dette, at netop Revolutionen er et Led i Evolutionen, og lad mig med et Citat fra Ib Colbjørn: „Socialismens Teori" forklare: „Den sociale Udvikling, altsaa Evolutionen, fører naturnødvendigt til den sociale Revolution, hvor Samfundets økonomiske Grundlag og dermed hele Samfundsformen undergaar en fuldstændig Omvæltning.

Dette, og ikke Blodsudgydelse og lignende, er det afgørende for, om vi vil kalde en Tid for en social Revolutionsperiode. Evolution og Revolution er ikke Modsætninger; men ligesom Fosterets Udvikling gennem et skarpt Brud, nemlig Fødslen, fører til den nye Tilstand i den videre Udvikling, hører i Samfundenes Historie Evolution og Revolution sammen."

Derfor nærer vi Socialdemokrater absolut ingen

Frygt for Deltagelse i det parlamentariske Arbejde, og er vi da — under Henvisning til ovenstaaende Citat fra det kommunistiske Manifest — „endnu" i Kontakt med Budet fra Marx og Engels.

At den Politik, der i Dag fra Socialdemokratiets Side føres, er en anden end i „unge Dage, da man stod som Oppositionsparti", er helt rigtigt, men skulde vel heller ikke forundre nogen — tværtimod. Tilstandene fra den Tid har jo nemlig været medvirkende til Partiets rivende Udvikling, og den deraf følgende Indflydelse har selvfølgelig ændret Former og Veje — til Fordel for hvem?

Aabenbart ikke til Gavn for den Overklasse, der med alle til Raadighed staaende Midler søger at svække den siddende Regering og det i Folketinget herskende Flertal — hvis Arbejde skulde være tilstrækkeligt Svar paa D. V.s Spørgsmaal om, hvorledes man bruger den Magt, man gennem Aarene har erhvervet sig.

Hvorfor ellers Skriget fra den besiddende Klasse om „Rovdrift paa Erhvervene", „Importen kvæles af Regeringens Tag", „Indførelse af russiske Metoder" og nemlig ikke mindst de til Gavn for Beskæftigelsen vedtagne Valutarestriktioenr, der jo i sin Konsekvens er Samfundets Kontrol med store Dele af Kapitalens Udveksling og Udbytning.

Spørgsmaalet om, paa hvilken Maade Socialdemokratiet er blevet den Magt, som det nu er, synes ogsaa at være ganske ligetil, nemlig stadig byggende paa Gennemførelsen af den socialistiske Idé ved — jævnfør Marx og Engels — l i d t e f t e r l i d t at fravriste Bourgeoisiet al Kapital til at centralisere Produktionen i Statens Hænder, og her vil det være af den allerstørste Betydning, at Fagorganisationerne skaber Grundlaget for ogsaa det økonomiske Demokrati — herved mener jeg en videre Udbygning af vort Tillidsmandssystem samt Videreførelse af det Oplysningsarbejde, foruden hvilket man vil hindre nye Fremskridt. „Borgerligt Samarbejde" nævnes ogsaa. Ja, i Praksis har Tiden jo vist, at vi ikke skulde vente blide Kaar fra de to ærkereaktionære Partier paa Rigsdagen, og med vor Deltagelse i Parlamentet hvorfor da ikke indhøste det mest mulige — selv om det ikke er det endelige Maal, der naas — og uden paa nogen Maade at overse, at det med os samarbejdende Parti bestaar af tildels stik modsatte Elementer.

„Reformister" siger D. V. om Socialdemokraterne.

Maa jeg spørge, hvem er ikke Reformister?

Sikkert er vi det alle! Jeg har set den ypperste blandt Revolutionære gaa til en Forhandling for sine Kammerater med et bestemt Krav, og vendt tilbage — tilsyneladende godt tilfreds — med Kravet opfyldt til 50 Procent. Dermed har man jo Reformeringen af det bestaaende hen mod det tilsigtede, og jeg gad gerne se den Tillidsmand, der i Skælven for Reformisme vilde afstaa fra et saadant Resultat i visse Situationer — han vilde sandsynligvis ikke være Tillidsmand ret længe derefter.

Vinder Socialdemokratiet Magt som vi har Agt, ja, da opstaar den Situation, som D. V. opstiller om, at Modparten uden Anvendelse af Magtmidler vil afgive sine Besiddelser. Sker detter, er Demokratiet følgelig nødt til o g s a a gennem Anvendelse af Magt at vise og befæste sin Stilling — hvilket Marx jo ogsaa har set og skrevet. Hvordan D. V. kan paastaa, at Demokratiet ikke har „fulgt den Linie, som Arbejderne havde Grund til at tro", undrer mig, naar man har set den store Vinding, som Socialdemokratiet har haft fra Valg til Valg. D. V. kan dog ikke betragte det som afgørende for et Forrædderi fra Socialdemokratiets Side — fordi e n k e l t e med D. V. tilslutter sig Diktaturet, n a a r Arbejderne fra Grunden h a r bygget og f o r t s a t bygger paa den demokratiske Udvikling og gav den sin Tilslutning ved sidste Valg i Kraft af 667,000 Stemmer — kan man saa heri se nogen Trang til Diktatur som Styreform? Absolut nej.

At Reformer ikke giver det „fulde" Udbytte, er logisk; det siger jo selve Ordet i sig selv, men at Reformer aldrig vil føre til Socialisme, er vist en Paastand, som D. V. hverken nu eller i Fremtiden vil kunne underbygge.

Saa nævnes „Diktaturet i de forskellige Lande", der af D. V. anses for uomgængeligt og at foretrække som Styreform for dog senere utvetydig at erklære, „om Diktaturet skal være en blivende Form, hvilket jeg vil anse den for u e g n e t til", og endelig det jeg søgte og mente hos D. V. at skulle finde, nemlig: „jeg vil overalt tage Afstand fra Mishandlinger alene ud fra Menneskelighedens Love."

Ja, hvor er vi nu henne, D. V.? Her viser Du jo alligevel paa Bunden, at Diktaturet med dets Kølvand af voldelige Mishandlinger og Anbringelse i Koncentrationslejre, som vi jo netop kender det fra de andre Lande, slet ikke passer som Led i Din Indstilling, især da der er Uklarhed i Begreberne, naar Talen er om hvorvidt „Diktaturet iøvrigt bliver den Form, der skaber det socialistiske Samfund". Hvad der erobres ved et Kup, skal man værne overfor Kup'ets Gentagelse fra Modpartens Side, og følgelig vil man derfor have sine

Vanskeligheder ved at gaa bort fra Diktaturet igen, og maa jeg spørge, hvor „tilbage" skulde man gaa? Maaske igen til Demokrati? Lad os da hellere bevare det, medens vi har det, og i Belæring og Erfaring for de Attentater, Demokratiet har været og paa sine Steder endnu er udsat for indstille os paa at befæste vor Stilling og dermed Demokratiet, samt fortsat bygge paa Marx' Lære, der er: paa demokratisk Grundlag lidt efter lidt at ændre de bestaaende Tilstande, og hør saa, hvad denne Arbejderklassens største Tænker siger videre herom: „Dette kan naturligvis i Begyndelsen kun ske ved Hjælp af despotiske Indgreb i Ejendomsretten og i de borgerlige Produktionsforhold, altsaa ved Hjælp af Forholdsregler, som synes økonomisk utilstrækkelige og uholdbare, men som under Bevægelsens Forløb vil virke ud over sig selv og som er uundgaaelige som Middel til Omvæltning af hele Produktionsmaaden." Og endelig fastslaar han: „Proletariatets Kamp mod Bourgeoisiet er foreløbig en national Kamp, omend ikke i Indhold, saa dog i Form. Proletariatet maa naturligvis først ihvert Land for sig gøre sig færdigt med sit eget Bourgeoisi."

Se, D. V., her er vi ved Indholdet af det, der for den Internationale Arbejderbevægelse er af saa afgørende Betydning, nemlig den Teori, hvorpaa vi bygger, og hvorpaa man byggede ved Manifestets Afslutning i Aaret 1872, og dette — og intet andet — er, hvad der „lovedes" Arbejderne — det er, hvad Arbejderne lovede hinanden, og her er der ikke svigtet paa noget Punkt, og sikkert tror jeg, at Maalet stadig kommer os nærmere, forudsat Opfyldelsen af Arbejderklassens helligste Bud: „Proletarer i alle Lande, forener eder". Men her maa vi med alle, ogsaa Du, Dagmar Voss, og lad os da ikke tørste efter Revolutioner eller Diktatur, især naar man alligevel ikke ser noget bedre og mere i det, end Du og jeg gør det.

Men vi husker, som Aakjær i sin Prolog til Ungdommen siger:

„Men for Fredens Skyld kan hænde
maa en Dag vi Hanen spænde."

Marius Jacobsen.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Beretning fra den 6. internationale Fagforeningskongres i Bryssel,

30. Juli—3. August 1933.

Den i Tiden 30. Juli—3. August 1933 i Bryssel afholdte 6. internationale Fagforeningskongres var besøgt af 123 Delegerede fra 18 Lande samt af Repræsentanter for 24 internationale Fagsekretariater og 15 Gæster. Kongressen drøftede særlig Spørgsmaalet om en almindelig Boykot af tyske Varer, Hjælpen til de tyske Flygtninge, Kammerat Leuschners Skæbne, Antikrigsaktion og Afrustning (Indleder Generalsekretær Schevenels), I. F. C.s planøkonomiske Krav (Indleder L. Jauhaux), I. F. C.s socialpolitiske Retningslinier (Indleder C. Mertens), I. F. C.s Skole- og Opdragelsesprogram (Indleder Undersekretær Stolz), den snævrere Kontakt med de faglige Landsorganisationer, Udvidelse af I. F. C.s Maanedsskrift samt Valg af I. F. C.s Bestyrelse.

Nedenstaaende følger de til disse Dagsordenspunkter vedtagne Resolutioner:

Kampen mod Fascismen (almindelig Boykot af tyske Varer).

„Den fra 30. Juli til 3. August 1933 i Bryssel stedfindende 6. internationale Fagforeningskongres udtaler paany Viljen til at forsvare Frihed og Demokrati til det yderste og at yde Modstand mod Fascismen og Diktatur i alle Former. Den slutter sig enstemmigt til den fælles Beslutning, som vedtoges af Fag-Internationales og Arbejder-Internationales Eksekutivkomité i Maj i Paris, og som brændemærker Hitler-Fascismens Voldsherredømme og Terror.

Den ekstraordinære Fare, som den tyske Nazisme indebærer, kræver ekstraordinære Forholdsregler. Derfor proklamerer Kongressen almindelig Boykot af tyske Vaer og Produkter. Kongressen anerkender det Initiativ, som adskillige Landsorganisationer har vist ved at træffe de hertil fornødne Forholdsregler, og opfordrer alle tilsluttede Organisationer til ufortøvet at foretage Skridt i Overensstemmelse med de forhaandenværende Muligheder for at gøre Boykotten virkningsfuld.

Kongressen appellerer til organiserede Arbejdere og til alle Mennesker, der sympatiserer med disse Tanker, om at slutte sig til Boykotten og støtte Ofrene for Kampen mod Fascismen med rundelige Bidrag til Matteotti-Fonden.

Kongressen appellerer til alle Mennesker, der ønsker Frihed og Ret, og opfordrer dem til at kæmpe sammen med den internationale Arbejder-

bevægelse i Forsvaret for Frihed, idet Kultur kun kan bestaa under Frihed."

Genf maa hjælpe de tyske Flygtninge.

„Den fra den 30. Juli til 3. August 1933 i Bryssel afholdte 6. internationale Fagforeningskongres har med Interesse taget den Resolution til Efterretning, som vedtoges paa den Internationale Arbejdskonference i Aaret 1933 og hvori Det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad anmodes om at foretage de fornødne Skridt for at gøre det muligt for de Mennesker i Tyskland, som af Racegrunde har været tvungen til at opgive deres Arbejdsplads, henholdsvis har mistet deres Erhvervsmuligheder, at udvandre til andre Lande.

Med Henblik paa disse Menneskers fortvivlede Stilling opfordrer Kongressen de to Institutioner i Genf til ufortøvet at foranledige alle nødvendige Skridt.

Kongressen opfordrer de tilsluttede Landsorganisationer til at foretage Skridt overfor deres respektive Regeringer, saaledes at disse giver denne internationale Hjælpeaktion deres Tilslutning og sikrer et Samarbejde."

Intervention for Leuschner.

„Den i Bryssel stedfindende 6. Internationale Fagforeningskongres erindrer om, at Medlemmet af Det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad, Leuschner, fængsledes under den sidste internationale Arbejdskonference, under fuldstændig vilkaarlige Omstændigheder, og at man fremdeles er uvidende om hans Skæbne. Kongressen henstiller til Direktøren for Det internationale Arbejdsbureau at foretage de fornødne officielle Skridt i Berlin for at gøre Ende paa denne Krænkelse af de mest elementære Retsprincipper og om nødvendigt at bringe dette Spørgsmaal paa Tale i Folkeforbundsraadet."

Mod Krig og for Afrustning.

„Den fra den 30. Juli til 3. August 1933 i Bryssel afholdte 6. internationale Fagforeningskongres understreger paany sin uforandrede Vilje til at kæmpe for Afrustning og Forebyggelse af Krig. Med Tilfredshed anerkender den Betydningen af de Aktioner, som Den internationale faglige Central hidtil har gennemført mod Krigen og med Henblik paa Forviklingerne og Vanskelighederne i de sidste 2—3 Aar. Den internationale Arbejderbevægelse er af den Opfattelse, at Antikrigs-Propagandaen maa fortsættes uafbrudt og med største Energi, og bør være et af den organiserede Arbejderklasses vigtigste Maal. I denne Propaganda maa intet virksomt Middel lades ubenyttet: der skal anvendes Flyveblade, Films og Lysbilleder samt organiseres Foredrag og Petitioner. Endvidere bør der i de forskellige Lande — saavidt mulig i Grænsedistrikterne — samtidigt foranstaltes Demonstrationer med Talere fra forskellige Lande, for paa denne Maade at forberede internationale „Anti-Krigsuger". Maalet bør være den fuldstændige Afskaffelse af den private Rustningsindustri og en effektiv national og international Kontrol med Krigsmaterialefabrikationen samt med Vaaben- og Ammunitionshandelen. Arbejderbevægelsen i hele Verden opfordres til at slutte sig sammen i sin Kamp mod Krigen og yde den finansielle Hjælp, som er nødvendig for at understøtte den Del af Arbejderbevægelsen, som eventuelt opfordres til effektive Skridt mod Angriberstaterne. Vi er os den Kendsgerning bevidst, at Generalstrejke er Arbejderklassens sidste Vaaben mod Krigen, men vi ved ogsaa, at Arbejderklassens Aktion maa sættes ind i det psykologisk rigtige Øjeblik, hvis den skal have et Resultat. Som Følge af den nuværende Natur af det internationale Folkefællesskab vil dette Øjeblik bestemmes af enten, naar der æskes Voldgift fra Folkeforbundet, eller naar der klages af en af Magterne i Henhold til Kellogg-Pagten, eller endeligt af det Tidspunkt, der bestemmes af den fælles Kommission, der er nedsat af Den internationale faglige Central og Den socialistiske Arbejder-Internationale, specielt med den Opgave for Øje at give Arbejderklassen Retningslinier i kritiske Tider. Efter vor Opfattelse maa enhver Konflikt, hvad enten den er af politisk, økonomisk eller anden Natur, undergives Voldgift, dersom Folkeforbundet ikke er i Stand til at bilægge den. Ethvert Land, som nægter at underkaste sig Voldgift, vil af den internationale Arbejderbevægelse blive betragtet som Angriber. Fra det Øjeblik at regne bliver det en Pligt for enhver organiseret Arbejder i dette Angriberland at gennemføre Generalstrejke, og det er en Pligt for Organisationerne i de øvrige Lande at understøtte denne Strejkebevægelse og organisere Boykot mod Angriberstaten.

Kongressen har indgaaende undersøgt den Situation, som er opstaaet gennem Diktaturregeringerne i de forskellige Lande, og som ikke blot betyder Undertrykkelse af de personlige Friheder, men derudover en Trusel mod Nationernes Frihed, og paalægger Bestyrelsen for I. F. C. at foretage alle Skridt, der kan tilvejebringe den politiske og økonomiske Isolering af ethvert diktatorisk Regime, der truer Freden. Den er af den Anskuelse, at Modstanden ikke blot bør vækkes indenfor den organiserede Arbejderklasse, men at

alle Mennesker i hele Verden og i alle Befolkningsklasser, som er Tilhænger af Frihed og Fred, og især Ungdommen og Kvinderne, skal opfordres til at forsvare deres Rettigheder samt moralsk og materielt understøtte alle Arbejderklassens Aktioner mod Krigen.

Efter at Kongressen har forpligtet sig til at fortsætte sin Propaganda mod Krigen, er den af den Anskuelse, at Arbejderklassen i hele Verden er bittert skuffet, hvis Afrustningskonferencen ikke fører til umiddelbare praktiske Resultater. Den opfordrer derfor Konferencen i Genf til at fortsætte sit Arbejde indtil dette Maal er naaet."

For Planøkonomi.

„Den fra den 30. Juli til 3. August 1933 i Bryssel afholdte 6. internationale Fagforeningskongres slaar fast, at det kapitalistiske Produktionssystem ikke er i Stand til at finde en Udvej af Krisen, som er en Følge af den privatkapitalistiske Økonomi. Med sin sidste Kraft forsøger Kapitalismen at holde sig ved Magten gennem brutal Undertrykkelse af Arbejderklassen. Den økonomiske Verdenskonference i London har paany vist den internationale Arbejderklasse, at de Regeringsrepræsentanter og Nationaløkonomer, som har Millioner af arbejdende Menneskers Skæbne i deres Haand, og bærer Ansvaret for de over 30 Millioner Arbejdsløse i hele Verden, kun lader deres Gerninger bestemme af deres Særinteresser og dermed har forskyldt den økonomiske Verdenskonferences Fiasko og yderligere skærpet Massernes Nød. I Betragtning af den fuldstændige Svigten af en i aarevis grundsætlig forkert økonomisk Politik og Forsøgene paa at redde den egne Økonomi paa Bekostning af de andre Landes, anser Kongressen det som sin bydende Pligt, at i den internationale Arbejderklasses Bevidsthed paany at understrege den Kendsgerning, at kun en under Synspunktet Forbrugets Behov ledet international Planøkonomi, hvis Endemaal er Oprettelsen af den socialistiske Økonomi, kan føre til Maalet.

Med særlig Eftertryk siger Kongressen til Arbejderne i alle Lande, at man gennem Diktatureksperimenter, som er muliggjort paa Grundlag af demagogiske Løfter, hverken kan overvinde Krisen eller opnaa de af Arbejderklassen fordrede Løsninger. Tværtimod: en videre Forringelse af Arbejderklassens Levekaar er Følgen.

Med Henblik paa den Forvirring, som disse Eksperimenter har fremkaldt i hele Nærings- og Samfundslivet, maa alle arbejdende Mennesker være klar over, at Overvindelsen af Krisen og Forhindring af nye Kriser kun kan opnaas, saafremt der gennemføres en principiel Omordning af hele det økonomiske Liv, med det Maal at give Samfundet fri Raadighed over Produktionsmidlerne og tilvejebringe en planfuld Udligning mellem de forskellige Grene af det økonomiske Liv. Bestræbelserne for at naa dette Maal maa, dersom et fuldstændigt Sammenbrud skal kunne undgaas, bygge paa den nuværende økonomiske Basis og gennemføres indenfor en international Ramme. Hovedopgaven for en saadan økonomisk Nyorientering er — nationalt og internationalt — Fremskaffelse af Arbejde samt Arbejdstidsforkortelse i en saadan Udstrækning, at alle kan erholde Arbejde og Fortjeneste, saaledes at det atter er muligt at højne Levestandarden i alle Lande.

Kongressen opfordrer Arbejderklassen i alle Lande til at føre en utrættelig Kamp for disse Maal, og henviser til Nødvendigheden af at finde Midler og Veje til Stabiliseringen af Valutaen, som er en absolut Forudsætning for enhver Planøkonomi. Den opfordrer Arbejderne til at afskaffe de økonomiske Krigsmidler: Protektionisme og Toldmure, der forhindrer enhver Mulighed for en international økonomisk Politik.

Den 6. internationale Fagforeningskongres betragter principielt de af I. F. C. fremsatte planøkonomiske Fordringer som et egnet Grundlag til Opnaaelse af disse Maal.

I hvert Land er det Arbejderklassens Opgave, med Opbydelsen af hele sin Styrke, at kæmpe for Tilvejebringelse af de Grundlag, som er en Forudsætning for, at der, begyndende med en Omordning af det kapitalistiske Produktionssystem, gennem Produktionsmidlernes Overførelse til Kollektivejendom og med en planmæssig socialistisk Økonomi som Endemaal, opnaas en menneskeværdig Form for det økonomiske Liv.

Socialismen er ikke et Fremtidsideal, men en Nutidsopgave.

Kongressen opfordrer samtidig Landsorganisationerne og alle socialistiske Regeringer til at foranledige, at alle Kræfter koncentreres paa at gennemføre de Principper, som I. F. C. har opstillet i sine planøkonomiske Krav, for derigennem at tvinge de kapitalistiske Lande til at følge dette Eksempel. Det er en Opgave for Arbejderklassens Repræsentanter, gennem Planøkonomi at tilvejebringe en samfundsmæssig Nyordning.

— — —

Kongressen ser i den praktiske Gennemførelse af de paa Kongressen i Stockholm (1930) vedtagne Retningslinier for Arbejdet paa det økonomiske Omraade samt i de nu paa Kongressen i Bryssel vedtagne planøkonomiske Krav en af den

internationale Fagbevægelses vigtigste Opgaver. Kongressen er af den Overbevisning, at den nationale og internationale Økonomi kun kan genrejses, naar der er tilvejebragt et Grundlag for en økonomisk Nyordning i Overensstemmelse med de af I. F. C.s Kongres vedtagne Beslutninger.

Kongressen anser endvidere Fagforeningernes Initiativ og Førerskab som en af Forudsætningerne for en god økonomisk Virksomhed.

Derfor gentager Kongressen det allerede i Stockholm udtalte Ønske:

1. at overveje Muligheden af, under I. F. C. at oprette et særligt Organ til Fremme af den faglige økonomiske Politik;
2. ogsaa i Fremtiden at oplyse, paa hvilken Maade og med hvilket Resultat de faglige Landsorganisationer er i Stand til at paavirke den økonomiske Politik i deres Lande;
3. at undersøge, hvilke af den økonomiske Verdenskonferences Beslutninger der hidtil er blevet gennemført i de enkelte Lande;
4. at forberede en Konference til Undersøgelse af Mulighederne for Fagforeningernes Medvirken ved Afslutningen af Handelstraktater;
5. at aflægge Beretning paa næste Kongres om Erfaringerne med Hensyn til den praktiske Anvendelse af den faglige økonomiske Politik samt supplere de økonomiske Retningslinier og Krav."

Socialpolitiske Retningslinier.

I. Den i Tiden fra 30. Juli til 3. August 1933 i Bryssel afholdte 6. internationale Fagforeningskongres har taget Stilling til Den internationale faglige Centrals socialpolitiske Retningslinier og erklærer sig indforstaaet med det af Bestyrelsen for I. F. C. fremsatte Forslag.

II. Uanset Nødvendigheden af med al Kraft at arbejde for en fuldstændig Virkeliggørelse af alle i disse Retningslinier fremsatte Krav, anser Kongressen følgende Beslutning for paakrævet:

1. Hvad angaar Forkortelsen af Arbejdstiden, som maa virkeliggøres gennem Indførelse af 40 Timers Ugen, paalægger Kongressen Bestyrelsen for I. F. C. endnu i dette Aar at indlede en international Propagandaaktion til Gunst for Indførelse af 40 Timers Ugen og sammenfatte de faglige Landsorganisationers Anstrengelser, som kan sættes ind for dette Formaal.
2. Da Reaktionen i de senere Aar overalt stræber efter at forringe Socialforsikringen for Arbejderne, anser Kongressen det som Landsorganisationernes Opgave, at med alle til Raadighed staaende Midler modsætte sig disse Forsøg. I dette Øjemed bør de iværksætte en energisk Aktion til Forsvar af Arbejderklassens sociale Rettigheder.
3. Med Henblik paa de i den sidste Tid i forskellige Lande bestaaende Tendenser til at indføre obligatorisk Voldgift og gøre Voldgiftskendelserne bindende for Arbejderne, erklærer Kongressen paany, at den er absolut Modstander af tvungen Voldgift. Den regner med, at de tilsluttede Landsorganisationer gennem en energisk Aktion giver Udtryk for den organiserede Arbejderklasses utvetydige Vilje.
4. Kongressen slaar fast, at Regeringerne i en Række Lande forsøger, henholdsvis bekendtgjort den Hensigt at indføre Arbejdstjenestepligten, hvis alvorlige Karakter de foreløbig søger at tilsløre gennem Indførelse af den saakaldte frivillige Arbejdstjeneste. Her overfor erklærer Kongressen, at det er alle tilsluttede Landsorganisationers Pligt, gennem en kraftig Aktion, at modsætte sig dette System, som vilde støde Arbejderklassen tilbage i en Slavetilværelse.

   Kongressen paalægger Bestyrelsen for I.F.C. at gennemføre en Undersøgelse, for at fastslaa Omfanget af de Foranstaltninger, som allerede er gennemført af de forskellige Regeringer, og at gøre Landsorganisationerne opmærksom paa den store Betydning af Det internationale Arbejdsbureaus Virksomhed. Kongressen anser det af den Grund for nødvendigt at sammenfatte Arbejderbevægelsens Bestræbelser, ikke blot for at kunne vedtage Konventioner paa de internationale Arbejdskonferencer, men tillige for at disse Konventioner paa hurtig og tilfredsstillende Maade kan ratificeres i alle Lande samt omvandles i nationale Love.

   Kongressen anser det som en Pligt for Arbejderne i alle Lande at forstærke de i denne Retning udfoldede Bestræbelser.

III. I Erkendelse af Nødvendigheden for en kraftig Støtte af disse Bestræbelser, erindrer Kongressen Arbejderne om, at deres Frigørelse maa være deres eget Værk og at man derfor først og fremmest regner med deres Vilje til at styrke deres faglige Organisationer og sikre dem den Stødkraft, som er nødvendig for at gennemføre vore Fordringer baade paa det nationale og internationale Omraade.

Internationalt Skole- og Opdragelsesprogram.

„Det internationale Skole- og Oplysningsprogram er Resultatet af et sagkyndigt Arbejde af I. F. C.s Komité for Ungdoms- og Oplysningsspørgsmaal og Lærernes internationale Fagsekretariat. Paa Grundlag af en indgaaende Undersøgelse af alle herunder henhørende Spørgsmaal er der tilvejebragt et Program, som i enhver Henseende tager Hensyn til den opvoksende Ungdoms Behov, alle arbejdende Menneskers Interesser og den moderne Pædagogiks Krav.

Den i Dagene den 30. Juli til 3. August 1933 i Bryssel afholdte 6. internationale Fagforeningskongres anser dette Program som Udgangspunktet for en levende Virksomhed paa Skole- og Opdragelsesvæsenets Omraade, og henstiller til de tilsluttede Landsorganisationer at arbejde for dets Virkeliggørelse under Hensyntagen til de særlige Forhold.

Snævrere Kontakt med Landsorganisationerne.

Nedenstaaende af den faglige Landsorganisation i Holland stillet Forslag angaaende en snævrere Kontakt med Landsorganisationerne, gennem øjeblikkelig Indkaldelse af Repræsentantskabsmøder, saasnart den internationale Situation gør dette nødvendigt, blev enstemmigt vedtaget (Muligheden for at afholde ekstraordinære Repræsentantskabsmøder er allerede forudset i Lovene):

„Da internationale Problemer i de senere Aar i Følge deres Art og Betydning indtager en stadig vigtigere Plads og Løsningerne af de forskellige Spørgsmaal stadig mere sker paa det internationale Omraade, er den internationale Fagforeningskongres af den Mening, at en snævrere og mere mangesidig Forbindelse mellem den internationale faglige Central og de tilsluttede Landsorganisationer kan bidrage til en kraftigere Optræden udadtil og saaledes medføre øget Aktivitet.

Kongressen paalægger derfor Bestyrelsen for I. F. C. øjeblikkeligt, naar den internationale Situation gør dette nødvendigt, at indkalde Repræsentantskabet til Møde, for at undersøge, paa hvilken Maade den internationale Fagbevægelse — eventuelt i Samarbejde med den socialistiske Arbejder-Internationale — kan gøre sin Indflydelse gældende."

Udvidelse af Den internationale faglige Centrals Maanedsskrift.

Et Forslag fra den faglige Landsorganisation i Holland angaaende Udvidelse af I. F. C.s Maanedsskrift blev i Sammenhæng med den Fuldmagt, Kongressen gav Bestyrelsen med Hensyn til den planlagte Reorganisation af Administrationen, henvist til Bestyrelsen. Forslaget lyder som følger:

„Kongressen udtaler sig for en Udvidelse af Den internationale faglige Centrals Maanedsskrift, saaledes at det bl. a. vil være muligt:

1. I større Udstrækning og paa mere systematisk Maade end dette var Tilfældet i de forløbne Aar at fremskaffe alle fornødne Oplysninger angaaende verdensøkonomiske Spørgsmaal.
2. Gennem omfattende Publikationer at understøtte de tilsluttede Organisationer i deres maalbevidste og energiske Aktion mod Fascismen og Kommunismen (hvilke Spørgsmaal det ikke er muligt at skænke den fornødne Opmærksomhed i Pressemeddelelserne), endvidere i Kampen mod Militarismen og især mod de yderst farlige Manøvrer fra den internationale Rustningskapitals Side."

Valg af Bestyrelse og Sekretærer.

Formanden W. M. Citrine, Viceformændene Jacobsen, Jouhaux, Mertens og Tayerle genvalgtes enstemmigt. Som ny Viceformand valgtes Schorsch, Østrig, som Repræsentant for de tysktalende Lande. De to Sekretærer, Schevenels og Stolz, genvalgtes.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 25. August 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Underst. af Fortsættelses	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1230	277	953	108	31	77	2	16	6	8
Aarhus	77	40	37	17	11	6	4	4	2	1
Esbjerg	234	122	112	31	11	20	3	3	1	7
Frederic.	106	52	54	17	4	13	0	2	0	2
Hadersl.	57	23	34	3	2	1	0	0	0	0
Hjørring	9	0	9	5	0	5	0	4	0	0
Holsteb.	427	175	252	18	5	13	0	0	0	3
Horsens	397	196	201	22	19	3	5	2	1	1
Kolding	19	12	7	15	9	6	3	1	0	1
Nakskov	32	14	18	7	1	6	0	0	1	1
Nyborg	26	8	18	23	7	16	2	3	5	10
Nykø. F.	293	43	250	14	4	10	1	6	1	
Nykø. M.	87	43	44	29	14	15	7	3	0	
Odense	450	215	235	29	20	9	1	5	7	
Slagelse	158	81	77	1	0	1	0	0	0	0
Svendb.	117	41	76	14	3	11	0	4	0	0
Vejle	11	10	1	5	5	0	5	0	0	0
Viborg	112	9	103	103	9	94	4	10	3	21
Tils. i Prov.	3842	1361	2481	461	155	306	37	63	27	64
Kbhv.: „Enigh."	3431	908	2523	925	208	717	41	162	54	154
Cigarsor.	978	364	614	203	52	151	53	13	13	26
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4409	1272	3137	1128	260	868	94	175	67	180
Ialt...	8251	2633	5618	1589	415	1174	131	238	94	244

Lønstatistik for Januar Kvartal 1933.

For Januar Kvartal 1933 er der indkommet 5497 Besvarelser.

Heraf var de 4373 for akkordlønnede, 665 for ugelønnede, 392 arbejdsløse, 19 syge, 32 Lærlinge og Elever og 16 ugyldige.

Iøvrigt henvises til nedenstaaende Skemaer.

Specifikation over Besvarelsesantallet i de enkelte Afdelinger.

Afdeling	Akkord-lønnede	Time-lønnede	Arbejds-løse	Syge	Lærlinge og Elever	Ugyldige	Besvarel-sesantal ialt	Medlemsantal den $^{24}/_{3}$ 1933	Det virkelige Arbejdsløs-hedsantal d. $^{24}/_{3}$ 1933
Kbhvn. I	1514	198	7	2	0	3	1724	3428	1439
— II	653	108	124	7	2	1	895	973	328
Aalborg	639	169	0	0	0	1	809	1089	151
Aarhus	41	3	12	0	1	0	57	72	16
Esbjerg	152	21	0	0	3	2	178	240	44
Fredericia	84	8	13	0	0	1	106	111	44
Haderslev	31	9	0	0	0	0	40	51	7
Hjørring	4	0	0	0	0	0	4	10	3
Holstebro	236	20	19	0	0	2	277	360	77
Horsens	252	41	0	0	11	2	306	396	41
Kolding	3	0	0	0	0	0	3	23	18
Nakskov	22	7	3	0	0	0	32	32	9
Nyborg	0	0	31	0	0	0	31	43	27
Nykøbing F.	144	9	0	0	0	0	153	280	24
— M.	57	5	16	0	2	0	80	93	41
Odense	325	40	69	7	13	2	456	457	89
Slagelse	133	13	5	2	0	2	155	157	4
Svendborg	78	13	5	0	0	0	96	112	13
Vejle	5	0	2	1	0	0	8	11	1
Viborg	0	1	86	0	0	0	87	136	132
Tilsammen	4373	665	392	19	32	16	5497	8074	2508

Gennemsnitstimeløn for ugelønnede Arbejdere.

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Kvindelige Arbejdere:			
Gulvpiger	361	0	74
Unge Kvinder	14	0	59
Dækssorterere à Kr. 53,00 ugentlig	8	1	10
Dæksmagere: 69 à Kr. 53,00 og 12 à Kr. 54,96 ugentlig	81	1	11
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Aalborg	19	0	98
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Nykøbing F.	3	0	94
Elever	5	0	47
Desforuden var der i Marketenderi beskæftiget 10 Kvinder.			

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Mandlige Arbejdere:			
Arbejdsmænd	146	1	27
Unge Mænd	12	0	87
Cigarsorterere: 1 à Kr. 76,00, og 1 à Kr. 86,00 ugentlig	2	1	69
Cigarmag.: 1 à 57,50, 1 à 60,00, 1 à 75,00 og 1 à Kr. 86,88 ugentlig	4	1	46
Lærlinge	27	0	47
Marketendere: 1 à Kr. 80,00 ugentl.	1	1	67
Endvidere var der beskæftiget som Mestre og Assistenter 4 Mænd.			

Gennemsnitsfortjenesten for samtlige Arbejdere er **Kr. 1,23 pr. Time** og **Kr. 59,04 pr. Uge.**

Gennemsnitstimeløn for Akkordarbejdere.

	Haandarbejdere							Formarbejdere							Cigarsorterere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	665	592	1	46	73	1	30	120	27	1	21	93	1	20							
— II															186	174	1	50	12	1	32
Aalborg	62	62	1	37				26	26	1	35				15	15	1	63			
Aarhus	8	8	1	39				4	4	1	00				2	2	1	60			
Esbjerg	2	2	1	68				53	53	1	56				13	13	2	10			
Fredericia	14	14	1	40				5	5	1	24				8	7	1	30	1	1	05
Haderslev	1	1	1	54				2	2	1	60				2	2	1	83			
Hjørring								1				1	0	77							
Holstebro	10	10	1	14				41	41	1	29				11	11	1	64			
Horsens	60	60	1	54				55	55	1	43				14	14	1	69			
Kolding	1	1	0	98																	
Nyborg *)																					
Nykøbing F.	3	3	1	65				3	3	1	35				6	5	1	50	1	1	67
— M.	6	6	1	33											4	4	1	19			
Odense	126	124	1	40	2	1	26	17	17	1	19				16	15	1	51	1	1	37
Slagelse	22	22	1	44				19	19	1	32				8	8	1	97			
Svendborg	11	11	1	65				4	4	1	26				4	4	1	57			
Vejle								5	5	1	05										
Viborg **)																					
Gennemsn. for hele Landet	991	916	1	45	75	1	30	355	261	1	36	94	1	20	289	274	1	56	15	1	33

	Cigarillossorterere							Vikkelmagere				Overrullere								Maskinpapirvikkelm.			
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder				Ant. Ialt	Mænd			Kvinder				Kvinder			
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time				Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre	
København I								27	1	32		70	5	1	24	65	1	21		9	1	14	
— II	56	18	1	45	38	1	39																
Aalborg	59	11	1	45	48	1	21					5	5	1	24								
Aarhus												3	3	1	24								
Esbjerg												2	2	1	13								
Fredericia												4	4	1	18								
Haderslev												6	6	1	53								
Hjørring								1	0	79		1				1	0	76					
Holstebro	11	6	1	55	5	1	37					16	13	1	17	3	0	94					
Horsens	6				6	1	58																
Nykøbing F.	11	6	1	87	5	1	70																
— M.												14	14	1	41								
Odense	11	5	1	42	6	1	44																
Svendborg	4				4	1	42					5	5	1	77								
Gennemsn. for hele Landet	158	46	1	51	112	1	34	28	1	30		126	57	1	33	69	1	15		9	1	14	

	Maskinpapirovr.				Vikkelvendere							Perfektomaskine				Cigarformatormaskine							
	Kvinder				Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder				Ant. ialt	Mænd			Kvinder			
	Antal	pr. Time				Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time				Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		
		Kr.	Øre				Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre				Kr.	Øre		Kr.	Øre		
København I	9	1	23													1				1	1	27	
Aarhus																1	1	0	86				
Esbjerg					1				1	0	83												
Fredericia																2	2	1	08				
Holstebro												3	0	96									
Nykøbing M.																2	2	1	05				
Odense												1	1	42									
Slagelse					1	1	1	27															
Gennemsn. for hele Landet	9	1	23		2	1	1	27	1	0	83	4	1	08		6	5	1	02	1	1	27	

* Nyborg alle arbejdsløse.
** Viborg alle arbejdsløse.

	Cigarillosformatormaskine							Cigarillosmagere							Dæksmagere			Ombladstrippere			Indlægsstrippere		
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	42				42	1	30	248	3	1	24	245	1	22	80	1	14				221	1	03
Aalborg	184				184	1	40	3				3	1	19	72	1	09	20	0	85	82	0	92
Aarhus	1				1	1	28	8	2	0	95	6	1	20	3	1	03				10	0	80
Esbjerg	14	2	1	37	12	1	19	11	10	1	33	1	1	33	11	0	95	1	0	96	16	0	85
Fredericia...								25	15	1	17	10	1	01	8	0	95	7	0	77	8	0	74
Haderslev ..	9	1	1	32	8	1	25														1	0	88
Hjørring																					1	0	79
Holstebro...	41				41	1	35	3				3	1	31	18	0	88	22	0	74	14	0	76
Horsens	19				19	1	35	16	2	1	23	14	1	19	25	1	22	2	1	20	44	1	10
Kolding								1	1	1	02										1	0	89
Nykøbing F.	67				67	1	48														36	0	81
— M.	* 9				9	1	11								5	0	95	5	0	70	7	0	59
Odense.....	17				17	1	36	30	1	0	95	29	1	23	32	1	41				55	1	18
Slagelse								45	16	1	34	29	1	30	12	1	02				20	0	86
Svendborg ..	11				11	1	26	7	2	0	99	5	1	12	10	0	99	6	0	65	7	0	71
Vejle																							
Gennemsn. for hele Landet	414	3	1	35	411	1	37	397	52	1	24	345	1	22	276	1	12	63	0	78	523	0	98

	Maskintilbered.			Klistrere			Stiftere						Karduserere					
	Kvinder			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder		Ant. ialt	Mænd			Kvinder	
	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	17	1	04															
— II.....				92	1	16	27	3	1	52	24	1	09	43				43	1	25
Aalborg	16	0	98	8	1	33	2				2	1	46	27	1	1	53	26	0	98
Aarhus				1	1	34														
Esbjerg.....	4	1	02	15	0	98	3				3	1	23	6	1	2	16	5	1	26
Fredericia.....				3	0	91														
Haderslev.....	3	0	90											6				6	0	99
Hjørring																				
Holstebro	6	0	94	9	0	98	1				1	1	35	2	2	1	56			
Horsens	2	1	00	2	1	17								7				7	1	09
Kolding																				
Nakskov.....														19	5	1	30	14	1	43
Nyborg.....																				
Nykøbing F.	10	1	06	6	1	27														
— M.....	1	0	91	2	0	69	1				1	0	88	1				1	0	89
Odense.....	6	0	96	10	1	27	1				1	1	26							
Slagelse				6	0	93														
Svendborg	2	1	00	4	1	07								1				1	0	88
Gennemsn. for hele Landet	67	1	00	158	1	13	35	3	1	52	32	1	13	112	9	1	48	103	1	17

	Arbejdsmænd			Kartonagearbejdere						Kv. Cigaret- og Røgtobaksarb.			Automatpakkere			Løsgøring			Gulvpiger		
	Antal	pr. Time		Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Kr.	Øre
						Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre			
København I...																		4	1	08	1	0	89
— II ..	52	1	92								152	1	21	3	1	25	40	1	08	2	0	84
Aalborg	7	1	65	30	2	1	78	28	1	08	4	1	14				17	1	09			
Esbjerg																						
Haderslev.....	1	1	38																			
Holstebro	10	1	27								18	0	82									
Nakskov											1	1	36							2	0	92
Nykøbing F.....											1	0	74							1	0	90
Odense																	3	1	20			
Svendborg											1	0	83							1	0	81
Gennemsnittet for hele Landet	70	1	79	30	2	1	78	28	1	08	177	1	16	3	1	25	64	1	09	7	0	87

*) Ekstra Kompletmaskiner.

Fortrinligt Astma Apparat.

Igennem en Anbefaling prøvede vi undertegnede, alle astmalidende, det nye Astma Apparat, og har det vist sig at være en uvurderlig Hjælp for os, som har faaet Apparatet. Apparatet er konstrueret af Pastor Holtvig og frembringer en Forstøvning, der naar helt ned i de fineste Lungegrene, hvorved Astmaen straks ophører, ganske i Modsætning til de smaa Gummiboldapparater. Da Pastor Holtvig ikke vil reklamere for Apparatet, har vi undertegnede, der alle over al Forventning er blevet hjulpet, besluttet at gøre alle Astmapatienter gennem de lokale Blade opmærksomme paa, at her er et Middel mod den forfærdelige og ulidelige Sygdom. Alle, som har faaet Apparatet, er, saa vidt vi ved, blevet hjulpet, saa det var en Velgerning at faa det udbredt over det ganske Land, hvor saa mange sidder lidende af Astma. Nu kan de altsaa blive hjulpet. Apparatet er ikke en Vare, som er i Handelen, men vil sikkert kunne faas ved Henvendelse til Pastor Holtvig, Hillerslev pr. Højrup, Fyn.

Nyborg, den 15. Juli 1933.

Laurits Nielsen, Købmand, Odense.
Hans Holm, Herrested pr. Ørbæk.
H. Chr. Knudsen, Murermester, Nyborg.
R. Nielsen, Forpagter, Sparretom pr. Nr. Aaby St.

Fra Afdelingerne.

Vor Kollega, Cigarsorterer Jens Christensen, er efter et halvt Aars Ophold paa Krabbesholm Sanatorium afgaaet ved Døden. Jens Christensen har været Medlem af Afdelingens Bestyrelse og Tillidsmand igennem en Aarrække. Han begravedes den 25. Juli i Nykøbing Mors under stor Deltagelse. Afdelingens Fane fulgte Afdøde til hans sidste Hvilested.

Ære være hans Minde!

Paa Afdelingens Vegne:
Carl Aagaard.

Løgnagtigheden i det man kalder for „Arbejderbladet".

Nedenstaaende Artikel angaaende Bestyrelsesvalget i Tobaksarbejderforbundets Afdl. II (Cigarsorterernes Fagforening) fandtes Fredag den 7. Juli i „Arbejderbladet":

Fagligt „Demokrati" i Renkultur.

Vi gengiver her i Facsimile en Stemmeseddel fra Bestyrelsesvalget i Tobaksarbejdernes Afdeling 2. Som det vil ses, har Bestyrelsen for denne Fagforening (som for et Par Maaneders Tid siden smed Robert Gellin ud af Bestyrelsen, fordi han

Tobaksarbejderforbundets Afdeling II
(Cigarsorterernes Fagforening)

STEMMESEDDEL
ved Bestyrelsesvalget i Juni 1933.

		Kryds
Formand:		
Ejner Hansen,	Sorterer,	Socialdemokrat
Kasserer		
Andreas Olsen,	Sorterer,	Socialdemokrat
Repræsentanter:		
Hans Andersen,	Sorterer,	Socialdemokrat
Viktor Andersen,	Sorterer,	Socialdemokrat
Chr. Christiansen,	Cigaretarbejder,	Socialdemokrat
Robert Thomas,	Sorterer,	Socialdemokrat
Knud Grønsund	Sorterer,	Socialdemokrat
Thorvald Vognsen,	Sorterer,	Socialdemokrat
Else Jensen,	Cigaretarbejd.ske,	Socialdemokrat
Alfred Lind,	Sorterer,	Socialdemokrat
Martin Bernsteen,	Sorterer,	Socialdemokrat
Augusta Olsen,	Klistrerske,	Socialdemokrat
Robert Gellin	Sorterer,	Kommunist
Johan Jørgensen,	Røgtobaksarbejder,	Kommunist
Halvor Eisner,	Sorterer,	Kommunist
Svend Jacobsen,	Sorterer,	Kommunist
Jens Bundgaard Sørensen,	Sorterer,	Kommunist
Revisor:		
Willy Petersen,	Sorterer,	Socialdemokrat
Evald Christensen,	Sorterer,	Kommunist
Fanebærer:		
Herbert Jønsson,	Sorterer,	Socialdemokrat
Ludv. Jacobsen,	Røgtobaksarbejder,	Kommunist

Vejledning:

Der sættes Kryds bag Navnet paa dem, man ønsker valgt.

Der skal vælges 1 Formand, 1 Kasserer, 8 Repræsentanter, 1 Revisor og 1 Fanebærer.

Er der sat Kryds ved flere Navne end det Antal, der under hvert Afsnit skal vælges, er Stemmesedlen ugyldig.

Stemmesedlen maa ikke underskrives med Navn eller Nummer.

Medlemsbogen maa medfølge hver enkelt Stemmeseddel.

Afstemningen foregaar: Fredag den 16. Juni, Lørdag den 17. Juni, Mandag den 19. Juni, Fredag den 23. Juni, Lørdag den 24. Juni og Mandag den 26. Juni, sidste Dag.

Fredagene og Mandagene ..... fra Kl. 4½—7.
Lørdagene ..... „ „ 1—2.

Stemmesedlerne afleveres i Indbetalingslokalet, Rosensørns Allé 14, St.

ikke vilde holde op med at varetage de Arbejdsløses Interesser!) været meget omhyggelig for at faa de opstilledes politiske Farve frem paa Stemmesedlen. Naturligvis tilfældigt er Kommunisterne helt igennem blevet sat sidst!

Men Historien bliver mere interessant, naar vi nu kan oplyse, at Flertallet af de som „Kommunister" betegnede i k k e er Medlemmer af Kommunistisk Parti! De har henvendt sig til Bestyrelsen og protesteret, men faaet Svaret: „Er du Medlem af socialdemokratisk Vælgerforening? — Naa ikke. Ja, saa er du Kommunist.

H e n s i g t e n er jo klar. Saa svækket, som Reformisternes Stilling er, anvendes den Slags Tricks i Haab om, at Medlemmerne ved Valget ikke skal stemme efter, hvem af de opstillede, de mener bedst vil varetage deres Interesser, eller hvis faglige Program er det bedste, men at de Medlemmer, som endnu føler sig knyttet til Socialdemokratiet — og det er endnu de fleste — skal stemme blindt efter — de af Bestyrelsen optrukne — Partilinier!

Det er det, der kaldes Demokrati og Kamp mod Splittelsen!

— — —

Efter Aftrykningen af denne Artikel i sin Helhed skal jeg som Organisationens Formand fremkomme med Forholdene, som de er foregaaede, og dér kan vor Fagforeningsprotokol bevidne min Fremstillings Sandfærdighed og derved ogsaa „Arbejderbladet"s Løgnagtighed.

I Artiklen, hvor der skrives: „Som det vil ses, har Bestyrelsen for denne Fagforening (som for et Par Maaneders Tid siden smed R o b e r t G e l l i n ud af Bestyrelsen, fordi han ikke vilde holde op med at varetage de Arbejdsløses Interesser!)". Denne Paastand, at Bestyrelsen smed Robert Gellin ud, passer ikke. Nej, Sandheden er denne, at da Robert Gellin stadig afholdt Møder udenom den øvrige valgte Ledelse — for dér at pleje de efter Parole givne partikommunistpolitiske Interesser — saa indkaldtes til en lovlig Generalforsamling, og denne fratog ham hans Hverv med 250 Stemmer imod 17. Altsaa, paa den mest demokratiske Maade holdt vor Forening Justits; vore Medlemmer vilde ikke finde sig i Robert Gellins Diktatur. Lad mig for en Ordens Skyld tilføje: Vi Bestyrelsesmedlemmer, der er valgt paa den mest demokratiske Maade — ved Urafstemning — vi skal nok vide at varetage baade de arbejdende saavel som de arbejdsløse Medlemmers Interesser, og vi vil ikke finde os i, at der fra kommunistisk Side sammenkaldes til Møder udenom vore lovlige Forsamlinger; sker der fra kommunistisk Side den Slags Ulovligheder, saa skal vi nok vide at stille Tingene paa deres lovlige Plads.

Der skrives endvidere: „At Bestyrelsen har været meget ivrig for at faa de politiske Farver frem paa Stemmesedlen". Ja, ogsaa her har vor Generalforsamling ved Lov bestemt, at de af vore Medlemmer, der ønsker at lade sig opstille til Valg, ogsaa maa vedkende sig en politisk Opfattelse; dette til Oplysning for vore Medlemmer ved Urafstemningerne. Men, lad mig i denne Forbindelse oplyse om, at da Kommunisterne — dette gælder ogsaa den organiserede Kommunist Robert Gellin — skulde opgive deres politiske Farve, saa forsøgte de som sædvanlig med Bluff; de ønskede Betegnelsen R. F. O.; men vor Generalforsamling satte ogsaa her Tingene paa rette Plads; den gav dem den rigtige Navneplade paa Døren — dette til stor Ærgrelse for vore „Radikalere".

I en følgende Bemærkning, hvori der staar: „At naturligvis tilfældigt er Kommunisterne helt igennem bleven sat sidst". Hvorfor skrive en saa dundrende Løgn? Alle vore Medlemmer ved, at vi paa April Generalforsamling foretager skriftligt Prøvevalg, og det Antal Stemmer, man her opnaar, bestemmer ens Plads paa Stemmesedlen til Urafstemningen. Altsaa, Sandheden er, at ved Prøvevalget fik Kommunisterne meget faa Stemmer, deraf deres nederste Pladser paa Stemmesedlen; men ved Urafstemningen gik det dem paa samme Maade, ikke een blev valgt; de stod saa langt nede i Stemmetal, saa de var helt ude i den kolde Sne. Og lad dem endelig blive derude, vi har ikke Brug for disse Splittelsesfolk, disse Folk, der ved alle mulige Lejligheder forsøger paa at splitte vor Arbejderbevægelse, benytter de mest smudsige Midler i Kampen og derved kun gavner een, vor Modstander: Kapitalismen.

Det sidste i Artiklen om: „Hensigten er jo klar. Saa svækket, som Reformisternes Stilling er, anvender den Slags Tricks o. s. v.". Nej, nej og atter nej, det er ikke os Socialdemokrater, der laver Tricks, men det er Kommunisterne, der gennem deres forskellige „Tricks-Organisationer: R. F. O., Rød Hjælp, Arbejderkvindernes Oplysningsforbund og mange andre opfundne Navne, laver Foreninger med kun dette ene for Øje: at skabe Splittelse indenfor vore faglige Organisationer. det er derfor, vi trækker Linierne op; vi ønsker det demokratiske Princip sat i Højsædet, og vi vil med alt til Raadighed staaende modarbejde de Tendenser, der ønsker Diktaturet, det være sig enten det, der kommer fra Nazister, Fascister eller Kommunister.

Til Slut kun dette: Den Kommunist, enten det

nu er Robert Gellin eller en anden, som har indleveret vor Stemmeseddel og disse falske Oplysninger til „Arbejderbladet", vær dog saa meget Mandfolk, saa at I underskriver Jer med Navn. Jeg synes, at naar man vil konkurrere med Verdens største Løgnhals, Münchhausen, saa skal man ogsaa lade sine Medborgere vide Navnet, om ikke for andet, saa dog for selve Konkurrencens Skyld.

Paa Bestyrelsens Vegne:

Ejner Hansen.

Ovenstaaende Artikel, som skulde have været optaget i Bladets forrige Nr., kom ved indtrufne Omstændigheder, Flytning, Rejser osv., ikke med, hvilket jeg beklager.

Edm. Olsen.

Diskussion om Tyskland.

(Sluttet.)

Man kunde herimod indvende, at Fagforeningerne under den nye Ledelse har ophørt med at være sociale Kamporganer, at de nu kun er et Instrument for den nationalsocialistiske Magtudvidelse. Selv om dette ogsaa er i Overensstemmelse med de nuværende Magthaveres Vilje, selv om disse tror, at det vil lykkes dem at bryde de sociale Naturlove og fordrive den sociale Rebellions Aand af Fagforeningerne, er det dog lidet sandsynligt, at dette vil lykkes. Saafremt det for Nazisterne kun vilde være kommen an herpaa, havde de i hvert Fald handlet klogere, dersom de fuldstændigt havde ødelagt Fagforeningerne. Der var da ogsaa blandt dem mange, som var af denne Opfattelse."

Hvad angaar Spørgsmaalet om Fagforeningernes „Opløsning", henholdsvis „Fæstningernes Bevarelse", er dette med Hensyn til Forstaaelsen af det „virkelige Problem" forsaavidt uden Betydning, som det blev akut i Tyskland paa et Tidspunkt, hvor der overhovedet ikke mere kunde være Tale om aktiv Modstand. Dog vil i denne Forbindelse følgende Betragtning ikke uden videre kunne afvises: Da Fascismen automatisk betyder Tvangsorganisering af alle Arbejder og den organisatoriske Kontinuitet med denne Tvangsorganisering ogsaa vilde blive bevaret uden Fagforeningernes Medvirken, rejser der sig det Spørgsmaal, om en Opløsning ikke vilde have været at foretrække. Thi de socialdemokratiske Fagforeningsmedlemmer vilde i dette Tilfælde i de nye Organisationer som nye Tvangsmedlemmer bedre og navnlig mere uhindret have kunnet fortsætte det faglige Arbejde. Lignende Overvejelser gælder ogsaa med Hensyn til Fagforeningernes Pengemidler, som nu er faldet i Nazisternes Hænder.

Til Slut kommer Forfatteren ind paa en Omtale af den 1. Maj. Endskønt vi ogsaa betragter dette Spørgsmaal, d. v. s. Deltagelsen i de af Hitler anordnede Majfester, som sekundær indenfor Rammen af de afgørende Begivenheder, fordi paa dette Tidspunkt Begivenhedernes Gang allerede var for langt fremskreden, gengiver vi i det følgende vor tyske Kammerats Bemærkninger med Henblik paa de netop i denne Henseende fremsatte talrige Bebrejdelser: „Endnu et Ord om den saa hæftigt kritiserede Majfestbeslutning.

I Udlandet er det ikke saa let muligt at gøre sig en rigtig Forestilling om Atmosfæren i Hitlerriget. Med en uhyre Propaganda blev „Arbejdets Dag" sat i Scene. Ikke-Deltagelse var Statsfjendtlighed. For Fagforeningsledelsen bestod ikke den ringeste Tvivl om, at en eventuel Opfordring om at holde sig borte fra disse Fester vilde have udløst en uhyre Terrorbølge mod Fagforeningsmedlemmerne. Skulde vi altsaa deltage? Det var svært for os at gaa med hertil. Landsorganisationens Bestyrelse hjalp sig med en kort Erklæring, hvori Medlemmerne opfordredes til at fejre Dagen i Henhold til dens Betydning.

Denne Løsning viste sig dog at være for enkelt til at holde Stand. I hele Riget fordrede Medlemmerne stormende en bestemt Beslutning vedrørende Spørgsmaalet om Deltagelse. Desto mere man nærmede sig den 1. Maj, des mere indtrængende blev Henstillingerne fra Medlemmernes Side, der sluttelig antog Form af Nødraab. Dette var forstaaeligt med Henblik paa de officielle Forberedelser til Festen. I alle Byer bestemtes, at Arbejderne skulde forsamle sig i Bedrifterne for i sluttet Trop at marschere til Festpladsen. Hvem som ikke gav Møde kunde regne med at miste sit Arbejde. De Arbejdsløse fik Meddelelse om, at de vilde miste deres Understøttelse, dersom de holdt sig borte. Gennem utvetydige Trusler gav man Fagforeningsfunktionærer at forstaa, hvad der ventede dem i dette Tilfælde. Dette frygtelige Pres, Medlemsmasserne var udsat for, tvang Landsorganisationens Ledelse til en fornyet Stillingtagen. Den paatog sig ikke alene dette tunge Ansvar, men overdrog det til Repræsentantskabet. Denne Forsamling talte 60—70 Funktionærer, næsten alle graanede i Arbejderbevægelsens Tjeneste. Da Forsamlingen blev gjort bekendt med de gribende Beretninger om Medlemsmassernes sjælelige Nød, at man under Trusel om Terror simpelthen vilde tvinge Medlemmerne til at deltage, besluttede Forsamlingen mod kun 3 Stem-

arbejderen havde der været vekslet Skrivelser mellem Forbundene.

Formanden oplæste disse Skrivelser og gav en nærmere Forklaring for hele Forholdet.

Man enedes om ikke at kunne tiltræde Smedeforbundets Forslag, men at man eventuelt behandlede Sagen i Hovedbestyrelsen.

ad 3. Formanden gav Meddelelse om de Forhandlinger, der var ført med Tobaksbeskatningen angaaende Tobakskort.

Et Andragende om Støtte til Mattiotti Fonden henvistes til Hovedbestyrelsen.

Fra Firmaet og Afdelingen i Nykøbing M. forelaa Henvendelse om Regulering af Cigarrillospriserne. Formanden havde afvist Henvendelsen, indtil et nyt Forslag forelaa fra Firmaet.

Formanden omtalte et Spørgsmaal angaaende Overflytning af Medlemmer fra Husassistenterne, hvor Overflytningen skete samme Dag, som Indmeldelse var sket i dette Forbund.

Det vedtoges at undersøge Sagen.

ad 4. Sagen Wædeled var ved Forlig i „Den faste Voldgiftsret" afgjort derhen, at Fabrikanten betalte en Bod paa 50 Kr. for ikke at have overholdt Mæglingsreglerne.

Der var derefter ført Forhandling med Firmaet, men da man ikke havde naaet nogen Ordning, vedtoges det at indklage Fabrikanten igen.

ad 5. Formanden meddelte de Ansøgninger, der var indkommen til Ungdomskursuset paa Roskilde Højskole.

Det vedtoges at anmelde følgende:

1 fra Holstebro — 1 fra Horsens — 1 fra Slagelse — 1 fra Vejle — 1 fra København I — 1 fra København II.

Alle ovennævnte var Lærlinge, og det vedtoges at betale Omkostningerne for disse.

ad. 6. Det vedtoges at tegne Abonnement paa „Neue Vorwärts" og „Freiheit".

ad 7. Der forelaa en Henvendelse fra „Social-Demokraten". Denne henlagdes til Hovedbestyrelsesmødet.

ad 8. Der forelaa Indbydelse til International faglig Kongres i Bryssel.

Det vedtoges at foretage Afstemning blandt Hovedbestyrelsens Medlemmer om Repræsentationen.

ad 9. Forelæggelse af Regnskaberne henlagdes til Hovedbestyrelsesmødet.

Hovedbestyrelsesmøde den 11. August 1933.

Formanden aabnede Mødet og bød Hovedbestyrelsen velkommen.

M. C. Willumsen havde tilsendt Forbundet Meddelelse om, at han agtede ved Hovedbestyrelsesmødet den 11. August at nedlægge sit Mandat som Hovedbestyrelsesmedlem, da han var valgt som Formand for Socialudvalget i Aalborg. Formanden havde derfor tilsagt Suppleanten Anton Høy til at deltage i Mødet.

Udtalte Haabet om et godt Samarbejde med det nye Medlem af Hovedbestyrelsen.

Vilde derefter bringe M. C. Willumsen en Tak for den stærke Kraft, han havde været i Hovedbestyrelsen, og udtalte Haabet om et nyttebringende Arbejde for Willumsen i hans nye Stilling for den Klasse, han altid havde arbejdet for.

ad 1. Formanden meddelte, at Sagen angaaende Firmaet Wædeled gennem D. s. F. var indbragt for den faste Voldgiftsret.

Firmaet havde meddelt Retten, at det var konkurs, og D. s. F. havde lovet at undersøge ved Retten, om man nu skulde anlægge Sagen mod Konkursboet, eller om man først skulde lade Sagen afgøre for Wædeled og derefter søge Konkursboet for Betalingen.

Der var til Handelsministeriet rettet Henvendelse angaaende importeret strippet Brasil.

Ministeren havde lovet at lade foretage Undersøgelser i Sagen.

Forbundet havde bragt i Erfaring, at der fandtes et Cigarfirma i Fakse Ladeplads, som beskæftigede nogle og tyve Arbejdere, som alle var uorganiserede, og som arbejdede for en ganske ringe Løn.

Formanden og Hovedkassereren havde haft et Møde med disse Arbejdere for at faa dem organiserede og for eventuelt at danne en Afdeling paa Stedet.

Arbejderne havde lovet at indmelde sig i Organisationen, hvis vi vilde lade Firmaet beholde de nuværende Arbejdspriser endnu et Aar. Dette havde det ikke været muligt at give Tilsagn om.

Der havde været ført Forhandling med Firmaets Indehaver, og denne skulde fortsættes om ca. 8 Dage.

I Nykøbing Mors havde Formanden haft Møde med Cigarillosmagerne angaaende Regulering af Cigarillospriserne.

Formanden havde maattet fastholde det af Hovedbestyrelsen tidligere tagne Standpunkt, da der intet nyt Forslag forelaa fra Fabrikanten.

Som af Hovedbestyrelsen besluttet havde Formanden deltaget i den internationale faglige Kongres i Bryssel, men da de paa Kongressen tagne Beslutninger havde været offentliggjorte i Pressen, vilde Formanden ikke komme ind paa noget større Referat.

Et Spørgsmaal om Fagsekretariaternes Sam-

menslutning med I. G. B. var henvist til Behandling i Eksekutivkomitéen, der derefter i September skulde fremkomme med et Forslag, som Fagsekretariaterne skulde tage Stilling til.

I Spørgsmaalet Arbejdstidsforkortelse var man ikke bleven enige, men Sagen var henvist til nærmere Behandling i Eksekutivkomiteen.

Der havde samtidig været afholdt Bestyrelsesmøde i Internationale Tobaksarbejderforbund, hvor man bl. a. havde vedtaget at opsige Medlemsskabet og Gensidighedsoverenskomsten for det tyske Forbund.

Formanden havde sammen med franske Tobaksarbejdere besøgt en stor Tobaksfabrik i Løven Røgtobaksfabrikationen her var meget stor, hvilket man kan bedømme ved, at der var 35 store Skæremaskiner i Gang, og 11 af de store Karduseringsmaskiner, af hvilke vore 2 største Firmaer herhjemme kun har Brug for en hver.

En stor Del af Cigarillos fabrikeredes paa Vikkelmaskiner, hvoraf der fandtes ca. 30, heraf 6 franske og de øvrige amerikanske. Disse Maskiner havde stor Lighed med Formatormaskinerne, men Viklerne blev automatisk indsat i Formene.

Alle Maskinerne blev betjent af mandlige Arbejdere, ligesom ogsaa Overrullerne til disse Maskiner var Mænd. 2 Formatormaskiner til spidsløse Cigarer var ikke i Brug, og Strippemaskiner blev ikke brugt, idet Firmaets Direktør oplyste, at man ikke brugte Fuldblade, og det derfor ikke kunde betale sig.

Der forelaa en Indbydelse til det engelske Forbunds 100 Aars Fest , og ved Bestyrelsesmødet i Bryssel var det vedtaget, at Formanden som Sekretær for vor Internationale skulde deltage.

Formanden oplæste en Skrivelse, som ønskedes optaget i Fagbladet. Skrivelsens Indhold var en Anbefaling for et Middel mod Astma.

Fra D. s. F. forelaa en Skrivelse angaaende Overenskomster for unge Arbejdere under 18 Aar.

Man ønskede Oplysninger angaaende Løn- og Overenskomstforhold for disse.

Oplysningerne vilde blive tilsendt D. s. F. Fra Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund forelaa en Skrivelse angaaende den hos Firmaet I. P. Schmidt beskæftigede Maskinarbejder.

Formanden foreslog at lade Sagen afgøre ved Grænseudvalget, hvis ikke Sagen paa anden Maade kunde bringes i Orden. Dette vedtoges. Det vedtoges, ikke at sende nogen Delegeret til Kongressen i London.

Angaaende Fabrikken i Faxe overlodes det til Formanden at søge Forholdene ordnede.

Angaaende Maskinerne i Nykøbing M. godkendtes Formandens Stilling.

Angaaende Boykot af tyske Varer vedtoges det gennem Fagbladet at anbefale Medlemmerne at følge den paa Fagkongressen trufne Beslutning.

ad 1 a. Hos Firmaet Schmalfeldt, Aarhus, var forhandlet angaaende for tørre Dæks til Rullerne. For den Tid, man havde eksperimenteret med disse Dæks, udbetaltes et Beløb af 4 Kr. pr. Arbejder.

I Fredericia var forhandlet om forskellige Spørgsmaal, opstaaede ved Indførelse af Cigarillosmaskiner.

Et Krav om ekstra Betaling for Benyttelse af Brasildæks til disse Maskiner afgjordes foreløbig derhen, at de vedkommende Arbejdere fik udbetalt deres Gennemsnitsfortjeneste.

Et Spørgsmaal om ekstra Betaling for Brasil-Dæks til Sortererne henvistes til senere Behandling.

Hos Petersen & Sørensen, Horsens, var stillet Krav om 5 Kr. pro mille ekstra for daarlige Dæks.

Man var enedes om, at Dæksene forarbejdedes Ugen ud til Ferien, og at Firmaet derefter fremskaffede andre Dæks.

Hos Firmaet Brenø var Spørgsmaalet om Betaling for Afstikning paa Klods bragt i Orden ved en Efterbetaling af Kr. 25,00.

Hos P. Wulff var rejst Klage over Dæks til Mærket „Flora Danica". Forholdet var rettet.

De 2 tidligere omtalte Spørgsmaal fra Firmaet Horwitz angaaende Betaling for kort Stilk og Antagelse af Sortererlærling var bragt i Orden.

ad 1 b. Som meddelt i Protokollen var man ved Fællesmødet den 8. Juni ikke bleven enige om en hel Række Spørgsmaal, hvor Forretningsudvalget paa sit Møde den 6. Juli havde vedtaget at lade disse Spørgsmaal afgøre ad voldgiftsretslig Vej.

Valg af Opmand var derfor sat paa Dagsordenen for Fællesmødet den 6. Juli.

Man var her enedes om at lade Den faste Voldgift udpege Opmanden.

Man var dernæst enedes om Prisen for 3 og 4 Stk. Æsker Cigarer, henholdsvis til Kr. 3,40 og Kr. 3,10.

Det vedtoges at optage Forhandlingerne om en Lærlingeordning og at henvise et Spørgsmaal om Tillæg for 2 Omblade fra Firmaet Hirschsprung til nyt Mæglingsmøde.

Angaaende Reserver til Maskiner opnaaedes ikke Enighed.

(Fortsættes.)

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Juli Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Juli		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Juli	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I			30000	00	49449	85	79449	85			63111	92	16338	43	79450	35			0	50
do. II			10000	00	10241	65	20241	65			15621	80	4619	85	20241	65				
Aalborg			5000	00	12803	35	17803	35	1714	30	11855	73	4233	32	17803	35				
Aarhus	80	83	2500	00	822	10	3402	95			2606	57			2606	57	796	36		
Esbjerg					3436	85	3436	85			3535	32			3535	32			98	47
Fredericia	81	48	2800	00	1316	95	4198	43			3802	59			3802	59	395	84		
Haderslev					580	45	580	45			632	34			632	34			51	89
Hjørring	42	24	350	00	121	15	513	39			434	70			434	70	78	69		
Holstebro	2040	04			3923	90	5963	94			2710	42	3253	52	5963	94				
Horsens	2458	76	1000	00	5774	65	9233	41			4896	28	1800	00	6696	28	2537	13		
Kolding			900	00	258	25	1158	25	95	95	1141	01			1236	96			78	71
Nakskov			400	00	443	10	843	10	11	74	777	73	53	63	843	10				
Nyborg	585	69	2100	00	262	00	2947	69			2451	51			2451	51	496	18		
Nykøbing M.	788	53	3500	00	1061	60	5350	13			4363	86			4363	86	986	27		
— F.					2896	75	2896	75			2168	91	727	84	2896	75				
Odense			5500	00	6486	80	11986	80			8926	97	3059	83	11986	80				
Slagelse					2269	55	2269	55			304	78	1964	77	2269	55				
Svendborg			500	00	1435	35	1935	35			1145	15			1145	15	790	20		
Vejle	60	42			91	50	151	92			37	16			37	16	114	76		
Viborg	1751	72	5100	00			7048	27			5811	89			5811	89	1236	38		
Central- og Anvisningsk.	32716	59	132000	00	935	50	157762	38			106725	54			106725	54	51036	84		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Juli Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Juli		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Juli	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København					1460	45	1460	45			660	61	790	84	1450	45				
Aalborg					598	95	598	95			76	33	522	62	598	95				
Aarhus					294	90	294	90			25	00	269	90	294	90				
Assens					196	95	196	95					196	95	196	95				
Esbjerg					425	20	425	20					425	20	425	20				
Fredericia					66	25	66	25					66	25	66	25				
Haderslev	135	97	200	00	81	75	417	72			347	90			347	90	69	72		
Holstebro	50	00			245	75	295	75			84	00	161	75	245	75	50	00		
Horsens					834	15	834	15			311	00	523	15	834	15				
Køge	216	71			94	60	311	31			166	41			166	41	144	90		
Nakskov	24	35			161	90	186	25					150	00	150	00	36	25		
Nykøbing M.	286	00					286	00			70	00			70	00	216	00		
do. F.	165	06			87	70	252	76			65	00			65	00	187	76		
Odense	93	07	700	00	66	25	859	32			735	38			735	38	123	94		
Randers	120	91			70	75	191	66			131	50			131	50	60	16		
Roskilde			200	00	100	50	300	50	31	47	283	02			314	49			13	99
Slagelse	41	14			252	05	293	19			204	50	50	00	254	50	38	69		
Silkeborg			150	00	33	00	183	00			77	00	33	00	33	00	150	00		
Svendborg	300	00			211	75	511	75					134	75	211	75	300	00		
Viborg	14	67	530	00	0	00	544	67			570	87			570	87			26	20

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt
Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, Brogade 21, St.
Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[4], Kbhvn. V
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 10 | Oktober 1933 | 28. Aargang

Det svenske Tobaksarbejderforbunds 11. Kongres i Stockholm.

Mandag den 28. August traadte Kongressen sammen, og efter at en Afdeling af Stockholm Arbejdersangforening havde sunget et Par Sange, aabnede Forbundets Formand, A. Eliasson, Kongressen og udtalte:

Kongresdeltagere! Paa Forbundsstyrelsens Veg-

ne hilser jeg Eder alle hjertelig Velkommen til Forbundets 11. Kongres.

Kongressen træder sammen i en meget svær Tid. I de sidste 2 a 3 Aar har den økonomiske Depression stadig taget til i Styrke.

Med Krisen har fulgt Arbejdsløshed i en Udstrækning, som ingen Sinde tidligere. Dens hærgende Virkninger har ramt alle Arbejderhjem i Landet. Arbejdsgiverne har ment Tidspunktet belejligt til at kræve Reduktioner af Lønningerne.

Krav paa Krav er fremsat, og for hver Gang større og større, og til Slut har det resulteret i store Konflikter paa Arbejdsmarkedet.

Ogsaa Tobaksarbejderne har saavel direkte som indirekte faaet Krisen at mærke.

Arbejdertallet i Industrien er gaaet ned med ca. 300, og Korttidsarbejde har forekommet i ganske stor Udstrækning. Saaledes har i en Del af indeværende Aar en stor Medlemsgruppe arbejdet 80 % og en anden Gruppe 90 % af den normale Arbejdstid.

Endnu nogle Maaneder før Krisen satte ind, blev Overenskomsterne mellem Forbundet og Tobaksmonopolet opsagt med den Hensigt at søge Forbedringer i Arbejdsvilkaarene.

Forbedringer opnaaedes da ogsaa, men kun for de daarligst stillede.

Der stod Strid om dette Resultat, men jeg er overbevist om, at det store Flertal af Forbundets Medlemmer nu er villige til at erkende, at Resultatet ikke var saa daarligt.

Bortset fra nævnte Strid har Sammenholdet inden for Forbundet været godt. Det er vort Haab, at dette i Almindelighed skal blive Tilfældet.

Vi, som her er forsamlede, har taget Forbundet i Arv fra vore Pionerer. Vi maa se til, at vi forvalter Arven vel, til Gavn for saavel os selv som vore Efterkommere.

Med Haab om, at dette maa ske, samt at Kongressens Arbejde maa præges af Bevidstheden om Ansvar og godt Kammeratskab, erklærer jeg hermed Forbundets 11. Kongres for aabnet.

Inden vi gaar videre, vil jeg med nogle Ord erindre om de Forkæmpere og Kammerater, som er afgaaet ved Døden.

Blandt disse er Arvid Thorberg, Landsorganisationens skattede Ordførende, som under Udførelsen af sit Arbejde pludselig døde den 9. April 1930. Vi ærer og agter hans Minde.

Vor hollandske Kammerat H. J. Eichelsheim, Formand i vort hollandske Broderforbund og mangeaarig international Sekretær, døde den 5. Maj i Aar.

Hans Minde skal leve længe.

Mange af Forbundets forhenværende Medlemmer, ligesom en Del af dem, der stod midt oppe i deres Arbejde, er i disse Aar bortrevet af Døden.

Af de første er Anders Sørensen og Niels Jønsson, og af de sidste Adolf Buback, tidligere Ordførende i Afdelingen i Gøteborg, og Julius Dahl, Ordførende i Værkstedsklubben i Stockholm.

Vi udtaler her en varm Tak for deres Arbejde indenfor Forbundet og bevarer dem i et lyst og taknemmeligt Minde.

Eliasson hilste derefter de tilstedeværende Gæster et hjerteligt Velkommen.

Efter Godkendelse af Mandater, Vedtagelse af Dagsorden og Forretningsorden samt Valg af Kongressens Funktionærer, fik Gæsterne Ordet.

Valter Åman (Repræsentant for Landsorganisationen): Hr. Ordførende, Kongresdeltagere! Jeg beder først faa Lov til at bringe Landsorganisationens Hilsen og Tak for Indbydelsen til denne Kongres.

Adskilligt er sket, siden De sidst var samlede til Raadslagning. I Aaret 1929 opstod den nuværende Verdenskrise, som haardt har trykket Medborgerne i alle Lande.

Haardest har det økonomiske Tryk ramt Arbejderne, som har faaet at mærke Arbejdsløshed, indskrænket Arbejdstid og nedpressede Lønninger.

At Fagbevægelsen har haft store Vanskeligheder at arbejde under i disse trykkende Lavkonjunkturer kan enhver forstaa.

Saa meget mere har svensk Fagforeningsbevægelse i disse svære Aar kunnet glæde sig over en uafbrudt Fremmarch i Spørgsmaalet om Tilslutning. I December 1928 regnede Landsorganisationen med et Medlemstal af 469,409. I Dag udgør Medlemstallet over 630,000, hvilket saaledes betyder en Tilvækst i denne Periode paa ca. 170,000 Medlemmer.

Tilvæksten maa delvis tilskrives ny Tilslutning fra flere Forbund: Landarbejderforbundet i 1930, Post-, Telegraf- og Telefonarbejderforbundet samt Skorstensfejerarbejderne i 1931, Tekstilarbejderforbundet samt Hotel- og Restaurationspersonalets Forbund i 1932.

I Slutningen af 1932 var 41 Forbund tilsluttet Landsorganisationen.

Desværre har svensk Fagbevægelse i Eders sidst forløbne Kongresperiode ikke kunnet notere udelukkende Fremgang.

Indenfor et Antal større Fag har man maattet indgaa paa betydelige Lønreduceringer, der pressedes igennem takket være Lavkonjunkturen.

Helt sikkert er det imidlertid, at Forholdet vilde have formet sig langt værre for Arbejderne, om

ikke Fagbevægelsen havde haft Kraft til at holde disse Reduktioner indenfor rimelige Grænser.

En Oversigt over Reallønnen pr. Aar viser, at denne steg saa godt som uafbrudt fra 1913—1932. I de sidste Kriseaar har denne Realløn udgjort: 1929: 137, 1930: 142, 1931: 141 og 1932: 138. Det sidst forløbne opviser saaledes en Realløn, som kun overgaas af de 2 nærmest foregaaende Aar, nemlig 1930 og 1931.

Det kan have sin Interesse samtidig at se paa Arbejdsløshedstallene for disse Aar.

I Aaret 1929 udgjorde det gennemsnitlige Antal arbejdsløse pr. Maaned 9713. Aaret 1930 steg Antallet til 13,725. I 1931 til 46,542 og i 1932 til 161,200. Rekorden sattes i Januar i Aar med 1,89,25 arbejdsløse.

Det er her at bemærke, at trods Arbejdsløshedens Stigning fra 46,00 i 1931 til 160,000 i 1932 er Reallønnen samtidig sunket med kun 3 Enheder.

Naar man sammenligner den stærke Stigning af Arbejdsløsheden med Reallønnens Udvikling, forstaar man, hvilken Rolle svensk Fagbevægelse spiller for Beskyttelse af Arbejdernes Levestandard.

Hvis svensk Fagbevægelse ikke ejede den Styrke, som nu er Tilfældet, skulde sikkert den store Arbejdsløshed have sat et meget stærkt Præg paa Lønnivauet.

Jeg har villet pege paa disse Tal først og fremmest af den Grund, at det indenfor visse Kredse er bleven meget populært at klage over Fagbevægelsens Magt til at beskytte Medlemmernes Interesser.

Den Internationale Fagbevægelse har, som allerede bekendt, i den sidste Tid lidt et stort Tab gennem de Hændelser, som er udspillet i Tyskland.

Forspillet til Barbariets Gennembrud der nede er et mørkt Kapitel af Arbejderbevægelsens Historie.

Det er enhver bekendt, at den tyske Arbejderbevægelse gjorde sig selv til et letfanget Bytte gennem den stærke Splittelse inden for egen Lejr. Vi er tvungen til at lære af denne Udvikling og gøre alt for at forebygge en Gentagelse af det samme i vort Land.

I Erkendelsen heraf, har Landsorganisationen da ogsaa udsendt en Appel, Cirkulære Nr. 807, mod de Elementer, hvis fornemmeste Opgave det er at sønderslaa Fagbevægelsen.

Her er ikke Tale om noget politisk Tryk, men kun en omfattende Aktion for at imødegaa de Kræfter, der med Tilsidesættelse af lovlige Beslutninger af politiske Hensyn ødelægger Fagforeningernes Styrke og Bevægelsens Stabilitet.

Under uhyre Arbejde er Fagorganisationerne bygget op, og det er lykkedes at sikre vor stærke Position, beror udelukkende paa Medlemmernes Offervillie og den indbyrdes Tillid.

Denne Tillid er det Kit, som holder Bevægelsen sammen til en solid Bygning. Svigter denne, ødelægges ogsaa Organisationernes Eksistens.

Med det store Omfang, Organisationsapparatet har taget, er det naturligt, at Haandhævdelsen af Organisationsapparatet kræver mere Forsigtighed og større Indsigt end tidligere.

Hvad der paastaas som en Nødvendighed, er at søge bibragt Medlemmerne denne større Indsigt, og det er derfor ogsaa med stor Tilfredshed, at man konstaterer den Interesse, som netop Eders Forbund viser for Oplysningsarbejdet. En omfattende Sammenslutning uden oplyste og maalbeviste Medlemmer kan aldrig blive det, den er udset til.

Med disse Ord vil jeg endnu en Gang takke for Indbydelsen og udtale Haabet om, at Eders Forhandlinger maa føres i Saglighedens og i det indbyrdes Tillidens Tegn. (Fortsættes).

Arbejderungdom! Slut op om Demokratiet!

I denne Maaned arrangerer den socialdemokratiske Arbejderungdomsbevægelse en landsomfattende Agitation med det Formaal at samle den danske Arbejderungdom om Demokratiets Fane til Kamp imod Frihedens og Folkestyrets Fjender, imod Fascisme og Kommunisme.

Da Fagbladet gennem flere Maaneder har aabnet sine Spalter for antidemokratiske Agitatorer, syntes det mig at være paa sin Plads, at ogsaa demokratiske Synspunkter bliver opagiteret her i Bladet, ellers kan det være, at de yngre Læsere, der jo ikke har den samme Erfaring om faglige og politiske Spørgsmaal som de ældre, let lader sig paavirke af de Folk, der til daglig slaar om sig med Fraser og store Ord og kun har Haansord og Foragt til overs for Demokratiet, og hvis eneste Opgave er at undergrave Folkestyret og dermed kaste Arbejderklassen ud i ret farlige Eksperimenter.

Formaalet med min Artikel skal være at mane Ungdommen indenfor Tobaksindustrien til Kampen imod Demokratiets Fjender ud fra den Opfattelse, at Tiden mere end nogensinde før maner til Sammenhold, ikke mindst blandt Ungdommen.

Det er min Opfattelse, og mange med mig, at vi udmærket kan skabe et socialistisk Samfund ad

demokratisk Vej; naar man kender en lille Smule til den politiske Historie, vil man indse, hvilke Fremskridt Arbejderklassen ved Demokratiets Hjælp har gjort gennem Aarene. Socialdemokratiet har ved at deltage i det politiske Reformarbejde opnaaet at hæve Arbejderne fra at være Trælle op til menneskeværdig Levevilkaar, og dersom Arbejderklassen stadigvæk forstaar Sammenholdets Betydning, vil vi ogsaa kunne skabe et bedre Samfund, bygget paa Frihedens Grund.

Proletariatets Diktatur vil derimod aldrig kunne gennemføres i et Land som Danmark, idet Borgerskabet kun til en hvis Grad vil tolerere Kommunisternes Agitation, nemlig saa længe disse ved deres Arbejde kun formaar at svække Socialdemokratiets Indflydelse. Naar Arbejderklassen først staar splittet, øjner Borgerskabet en Chance, og ved Fascismens Hjælp baner de sig Vej til Magten, og Arbejderklassen bliver da slaaet ned med de samme Voldsmetoder som Sovjet-Rusland forlængst har anvist og bragt i Anvendelse.

Det har Udviklingen i Tyskland givet stærke Beviser paa.

Vi lever i en urolig politisk Tidsepoke, hvor det rundt omkring i de forskellige Lande er blevet helt paa Mode at angribe de demokratiske Frihedstanker baade fra den ene og den anden Lejr.

Og i nogle Lande lykkedes det desværre ogsaa at undergrave Demokratiet og erstatte dette med et Voldsdiktatur. Det er, hvad der fornylig er sket i Tyskland. Det forhen saa store tyske Socialdemokrati og den tyske Fagbevægelse er tilintetgjort; alt, hvad der dér har kostet flere Aars maalbevidst Arbejde at opbygge, er sønderslaaet. Mord og Voldsgerninger paa socialistiske Arbejdere bliver hver Dag udøvet efter Ordre fra det fascistiske Regime.

Den tyske Arbejderklasse har ved at tolerere det kommunistiske Splittelsesarbejde indenfor Organisationerne berøvet sig selv Magten og Friheden. Kommunisterne har ved at agitere for deres uigennemførlige Planer banet Vejen for Nazisterne.

Man kan ogsaa sige, at de forhenværende tyske Magthavere har været for demokratiske. De burde have brugt de af Demokratiet alle til Raadighed staaende Midler til at uskadeliggøre Demokratiets Modstandere, de Bevægelser, der stræber Demokratiet efter Livet, der søger at undergrave Folkestyret og i Stedet sætte et Voldsdiktatur — kommunistisk eller nazistisk.

Men det var ikke meget, der blev gjort i den Retning, og derfor kom Hitler til Magten i Tyskland, og er nu ved at opbygge sin nazistiske Militærstat.Den nye Generation skal fra Barnsben opdæres i den nazistiske og militære Aand og skal for Fremtiden marchere under Hagekorsflaget.

Det er blandt den tyske Ungdom, Hitler har faaet sine fleste Tilhængere. Uniformer og Vaaben har altid haft en vis Tiltrækning, navnlig paa Børn og unge Mennesker. Der er derfor Grund til at raabe et Vagt i Gevær overfor Bevægelsen fra Syd, dersom den ikke skal forplante sine Metoder paa dansk Grund. Vi maa herhjemme tage ved Lære af Udviklingen i Tyskland, den nye Generation indenfor Arbejderbevægelsen maa stille sig skarpere overfor Modstanderne end hidtil; vi maa være mindre humane og vænne os til at tage lidt mere haandfast paa de nedbrydende Elementer indenfor Organisationerne.

Arbejderungdommen maa tilslutte sig D. s. U. og Socialdemokratiet og derigennem være med i Arbejdet for Demokratiets Sejr over Voldspolitiken. Der er mange Bevægelser, der for Tiden søger at paavirke Arbejderungdommen i denne eller hin Retning, og Nutidens Ungdom lader sig let paavirke.

Efterkristidens Ungdom, der er vokset op i et demokratisk Samfund og nyder de Kulturgoder, som den forrige Generation ved maalbevidst Arbejde har skabt for denne Ungdom, er de nu herskende økonomiske Tilstande ret uforstaaelige, og de bliver da let Ofre for den hensynsløse og løgnagtige Agitation, der fra saavel kommunistisk som fascistisk Side bliver udøvet for at splitte den organiserede Arbejderklasse. Det er derfor den socialdemokratiske Ungdomsbevægelses Opgave at drage Arbejderungdommen i By som paa Land til sig med det Formaal at skole dem i Organisationsarbejdet og fylke dem om den socialdemokratiske Arbejderbevægelses Idéer, saaledes at der altid staar en Ungdom rede til at rykke frem dér, hvor de ældre falder fra.

D. s. U. er Arbejderungdommens egen Organisation, den ledes af Ungdommen selv, der paa denne Maade faar Kendskab til Organisationslivets mange forskellige Omraader og samtidig opdrages til Selvstændighed.

D. s. U. er en Oplysningsbevægelse, der samler sine Medlemmer til Diskutionsmøder om politiske, faglige og kooperative Emner; endvidere er Studiekredsene et meget vigtigt Led i Oplysningsarbejdet. Men ogsaa paa mange andre Omraader af det socialistiske Kulturarbejde er D. s. U. medvirkende, men det skal jeg ikke omtale nærmere ved denne Lejlighed.

Det er ikke tomme Demonstrationer, ej heller ensartede Bluser og Huer, der er det afgørende for

vor Bevægelses Eksistens; hos os er det Idéen og Arbejdet, der kommer i første Række.

D. s. U. er til en vis Grad underlagt det socialdemokratiske Partis Love og Afgørelser og kan som saadan ikke som det gamle Ungdomsforbund agere et Parti i Partiet. Ikke saadan at forstaa, at vi dermed overhovedet ikke kan udøve Kritik, der er mangt og meget indenfor Partiet og Fagbevægelsen, der burde være anderledes, men saa fører vi Kampen indenfor Organisationerne og søger at rette Fejlen — udadtil maa Bevægelsen staa som en Enhed.

Ungdomsbevægelsen maa altsaa betragtes som en Forskole til det socialdemokratiske Parti, hvor Arbejdets unge Kvinder og Mænd opdrages til at blive Medkæmpere i Arbejderbevægelsens store Armé og dermed føre den røde Fane videre mod Maalet.

Enhver livskraftig Bevægelse maa have Ungdommen med sig. Men det er ikke alle socialdemokratiske Arbejdere, der har forstaaet Betydningen af at have en Ungdomsbevægelse; mange af dem lader deres Børn opdrage i de saakaldte „neutrale" Ungdomsforeninger. I Forhold til Socialdemokratiets store Vælgerbefolkning er Ungdomsbevægelsen for lille, og Grunden er den, at de ældre Arbejdere forsømmer at oplyse deres Børn om Arbejderbevægelsens store Mission.

„Nutidens Ungdom har ingen Interesse for Politik, de foretrækker Dansebulerne og Værtshusene eller ogsaa Gadehjørnerne". Det er Ord, man ofte maa høre fra de ældres Side, og der er vel ogsaa megen Sandhed deri, men Fejlen ligger som før sagt hos de ældre selv.

Følgen bliver, at den Ungdom, der vokser op, enten bliver fjendtlige overfor Arbejderbevægelsen og derved er med til at nedbryde det, deres Fædre har været med til at opbygge, eller ogsaa faar de aldrig lært at tage et Standpunkt, men i Stedet slutter sig til de Elementer, der jo altid findes indenfor Organisaionerne, dem, der er utilfreds med alt og alle, der aldrig selv har haft noget Ansvar, men som selv tror, de er nogle farlige Karle.

Dette bliver i høj Grad til Skade for Arbejderbevægelsen selv.

Derfor siger jeg til alle ungé Tobaksarbejdere: I maa selv afgøre, om I vil høre til de Sløve og Ligegyldige, eller om I vil være med dér, hvor der gøres et Arbejde for et nyt, stærkt og friskt Samfund, der giver Plads til alle Mennesker.

Og til de ældre: Har I Interesse i, at det Parti, I hidtil har støttet, fortsat skal bevare sin Inflydelse i dansk Politik? Er I Modstandere af Kapitalisme, Fascisme og Kommunisme, da opfordrer I jeres Sønner og Døtre til at melde sig til Kampen under Socialdemokratiets røde Fane, den, der er Symbolet paa den internationale Arbejderklasses Kamp.

I en af D. s. U.s Agitationspjecer staar: „I D. s. U. træffer du Kammerater, der som du lider under Manglerne ved det bestaaende Samfundssystem, hvad enten du er Haandværkslærling eller Bybud, Kontormedhjælper eller Husassistent, Fabriksarbejder eller Landarbejder.

I. D. s. U. finder du et Udsnit af dansk Lønarbejderungdoms Hundredtusinder; men alle med et fælles Træk: Troen paa og Begejstringen for en Idé, der vil frigøre dem og hele Arbejderhæren fra Trældommen og bringe dem frem til en lysere og lykkeligere Tilværelse, til Socialismen. De er alle besjælet af Ønsket om med den forjættende Idé som Baggrund at mildne og lindre de øjeblikkelige Kaar, de tror paa, at deres Interesse for Politik kan hjælpe dem, de ved, at de kan „flytte Bjerge, hvis alle Kammerater slutter op i Rækkerne, og derfor lyder deres Kalden: Slut op i Arbejderungdommens egen Organisation, i D. s. U.!"

Hvis Arbejderungdommen i højere Grad vil forstaa disse Ord, er vi i Stand til at holde vore Modstandere borte, baade indenfor Fagorganisationerne og ude i det politiske Liv.

Ungdommen maa forstaa sin Pligt til at være med i den maalbeviste Arbejderungdoms Rækker, der marcherer under Devisen: Mod Reaktion og Splittelse, for Ungdom og Socialisme!

Edvard Mortensen
(6427 Afd. Enigheden).

Demokrati eller Diktatur.

Det glæder mig, at der er Interesse for dette Spørgsmaal, og jeg haaber, at man giver Plads for dette Svar til de indsendte Artikler.

Først til H. Andresen, som kort berører Demokratiets Kamp mod Diktaturet og paa Grundlag af denne Kamp mener Folket umodent for Socialisme, ja, endda for Demokrati; man maa da unægtelig faa den Tanke, at hvis man ikke var modent til Demokrati nu, at man saa aldrig blev det, særlig med de Forhold, man nu er inde i; dernæst omtales den Bølge af Tvivl, der gaar gennem Arbejderne, disse Ord maa da være Tegn paa, at der er noget, som er galt, ellers behøvede man jo ikke at tvivle. Demokratiet har ved sin Stilling til de forskellige Spørgsmaal selv rejst denne Tvivl, som efterhaanden har taget fast Form i en Deling af

Arbejderbevægelsen, ikke med Hensyn til Maalet, men med Hensyn til Midlerne, og det var det, jeg i min forrige Artikel kom ind paa. Overklassen vil aldrig være bange for at anvende Magtmidler, hvis de føler sig truet, og det skal Arbejderne som Klasse betragtet heller ikke være bange for; men det har jo vist sig netop i Tyskland, at man dér ikke benyttede sig af Magten, da man havde den. Man ynder at paastaa, at Demokratiet i Tyskland ikke har haft Magten, men i et Numer af „Arbejderen" staar der, at man paa et bestemt Tidspunkt havde baade Politi og Militær paa sin Side; der er ingen Tvivl om, at Demokraternes store Stædighed med Hensyn til at tro paa, Fascismen aldrig vilde komme til Sæde. Og paa Trods af, hvad der er sket i Tyskland, bliver man ved at holde paa, at noget saadant aldrig vil ske i de andre demokratiske Lande, noget, som man ikke ved og absolut ikke kan forsværge; tilmed naar man ved, at der staar pengestærke Mænd bag f. Eks. de danske Rascister, selv om disse intet betyder talmæssigt set. Mit Ønske med Hensyn til Tysklands Arbejderklasse er, at denne vil rejse sig enigt og stærkt og gennem den proletariske Revolution slaa Fascismen ned.

H. A. tror ikke paa den kommunistiske Vej til Socialismen. Nej, det kan man tydeligt høre, men om den derfor er historisk urigtig, tror jeg ikke paa. Der staar nemlig ingen Steder i socialistiske Skrifter, at borgerlig demokratisk Samarbejde fører til Socialismen, alle hidtil førte Kampe er Klassekampe, og det beviser ogsaa alle Karl Marx' Udtalelser. H. A. taler om Folk i Danmark, der venter paa en Fører, det tror jeg ikke, det er nemlig nødvendigt, Nazisterne har jo deres Udkaarne, hvilket iøvrigt ikke interesserer Arbejderne udover at holde sig parat til Kamp mod Overklassens Krapyl. Den kommunistiske Del af Arbejderne tilhører ikke en Overklasse, men er den Del af Arbejderbevægelsen, som Demokratiet har glemt, der er nemlig ogsaa dér sket en Forskydning, som ikke svarer til H. A.s historiske Syn, men alligevel er der, og som der maa regnes med.

Hvor spændende det er for H. A. at høre, hvorledes jeg mener Styreformen fra Diktatur til Socialismen skulde være, er det dog mere spændende for mig at vide, hvorledes H. A. vil stille sig, hvis han bliver stillet overfor et proletarisk eller et fascistisk Diktatur, et Sted maa han jo da staa, paa et saadant Spørgsmaal maa der svares konkret, ellers har man ingen Stilling taget. Med Hensyn til Diktaturet anvendes det jo for at lære Overklassen at værdsætte Arbejdet og ved Tvang holde privatkapitalistiske Tendenser nede, indtil alle er indforstaaet med det kommende klasseløse Samfund og har faaet Interesse deraf. Jeg er desuden sikker paa, at ingen fuldt ud kan besvare dette Spørgsmaal, før man har set det praktiseret. Men jeg kan i hvert Fald med større Ret hævde mit Standpunkt end den Demokrat kan, som tror, at det Samfund, vi har, ved Demokratiets Hjælp kan vokse ind i Socialismen.

— — —

Dernæst til Marius Jakobsen.

Jeg kan ikke give M. J. Ret i, at Evolution og Revolution ikke er Modsætninger, det siger jo selve Ordet, og selve det Eksempel, som M. J. opstiller, idet han der fremstiller det skarpe Brud mellem Udviklingen af Fostret og selve Fødslen synes at give mig Ret, idet at Barnet af Fødselen fortsætter paa et ganske nyt Grundlag; saaledes som jeg tænker mig, at det socialistiske Samfund skal opstaa af det gamle, men ikke uden Kamp, saaledes er ogsaa Fostret Udviklingen i Moders Liv som Regel stille og rolig, men Fødslen er afgjort en Kamp.

Af den Grund, at Udviklingen nok engang skal føre til Maalet, hævdes det, at man ingen Frygt skal nære for Deltagelse i det parlamentariske Liv; det havde der heller ingen Grund været til, hvis man ikke havde Samarbejde med de borgelige Partier, men den Hensyntagen, som her maa udvises, skærper ikke Arbejdernes Krav til det nuværende Samfund, som dog ikke længere er i Stand til at skaffe sine Borgere det nødvendige og aldrig mere vil blive det, fordi de nye Produktionsmidler kræver andre Samfundsformer. At Socialdemokratiets Politik er en anden nu, undrer ikke M. J., det var meget mærkeligt, man skulde dog ellers tro, at jo stærkere et kapitalistisk Samfund blev udviklet, jo dybere Forskel mellem Menneskene, jo stærkere Kamp for de undertryktes Ret.

Overklassen raaber dog op om: Rovdrift paa Erhvervene, siger M. J. og mener hermed at bevise, at Overklassen føler sig trykket af de Foranstaltninger, der er sat i Gang af Regeringen, men glemmer ganske, at alle Kriselovene er vedtaget med Overklassens Repræsentanters Stemme, og deres Raaben betyder derfor ikke noget. Er det mon af demokratisk Interesse, at man har vedtaget disse Love? Nej, sikkert ikke, det er for at undgaa for store Opstande i den daarligst stillede Del af Arbejderklassen.

Der nævnes ogsaa de forskellige Valuta-Restriktioner, som peger hen paa Samfundets Kontrol med Udbytningen. Se nu paa Burmeister & Wains Værksteder, var det ikke Kapitalisternes Skyld, at

dette Foretagende blev ødelagt, og hvad havde været mere rimeligt, end at Staten fuldstændig havde overtaget det hele, det var dog den, som maatte yde det største Beløb, og hvilken Indflydelse har de opnaaet? Efter min Mening ikke nogen, som betyder noget.

Hvorledes Demokratiet er bleven den Magt, som den siger, den er, besvares med, at man stadig har bygget sit Arbejde paa den socialistiske Idé for at fravriste Kapitalisterne al Kapital og centralicere Produktionen. Ja, det vilde jo have været udmærket, hvis saadan noget var sket, men saa vidt mig bekendt er man ikke begyndt endnu paa saadan at trænge ind, det kunde man jo passende gøre ved Brugen af Bedriftsraadstanken, men tror M. J., at Demokratiet vilde faa Tilslutning i Rigsdagen, hvis et saadant Forslag fremkom, selvfølgelig ikke. Og dette beviser, at effektive Indgreb, som vilde betyde noget, aldrig kan opnaas med det parlamentariske System. Desuden siger den socialistiske Idé, at man skal føre Klassekamp, og Demokratiet har Gang paa Gang hævdet, at det ikke ønsker at føre en saadan Politik, og naar det ikke ønsker det, saa er det bevisligt, at det er interesseret i det bestaaende Samfund og har opnaaet sine Stemmetal ikke alene i Arbejderklassen, men op i de andre Samfundslag, hvor man ingen Interesse har af et nyt Samfund, derfor vil Demokratiet kun blive et Reformparti indenfor det bestaaende Samfund.

M. J. nævner et Eksempel, at alle er Reformister og tager her en Tillidsmand, som paataler Arbejdet for Kollegerne og ved en Forhandling vinder en Fordel, men af Frygt for at være Reformist ikke vilde tage den. Dette er at stille Forholdet paa Hovedet, det, jeg har paavist, er, at Reformerne ikke førte til Maalet, uden at der blev sat Magt bag, ligesaa lidt som en Tillidsmand ved en Forbedring kan skaffe sine Kolleger det fulde Udbytte af deres Arbejde. Der er ogsaa Forskel paa, hvad man kan gøre i den daglige Virksomhed med alle dens Love og Reglementer, og paa, hvad man skulde mene, at Danmarks største politiske Parti skulde kunde fremtvinge, tænk hvilken Magt, hvis disse Stemmer var socialistiske, men deri ligger det jo netop, hvilket jeg haaber, at M. J. vil erkende.

Tror M. J., at hvis Demokratiet her i Landet fik Flertal, at man saa ganske rolig fra anden Side vilde finde sig deri? Saa kan der her gives Bevis for, at man i Finland f. Eks. havde et saadant Flertal, men at man ikke desto mindre druknede Arbejderklassen i Blod ved en saa uhyggelig Person som Mannerhejm.

Stemmetallene herhjemme viser, at der ikke er Trang for Diktatur (herhjemme), siger M. J., men det er jo ikke Trang, der i dette Tilfælde er tale om, for, som før sagt, vil der ikke blive spurgt i Forvejen om noget saadant, og man skal jo ikke blindt stole paa, at den Bølge ikke naar Danmark.

Der siges endvidere, samtidig med at det indrømmes, at Reformer ikke giver det fulde Udbytte af Arbejdet, at jeg ikke kan underbygge min Paastand om, at Reformer aldrig fører til Socialismen, det maa da kaldes at være inkonsekvent, eftersom Socialismen betinger det fulde Udbytte af sit Arbejde.

Med Hensyn til Diktaturet har jeg jo ikke udtalt det som et Ønske, men noget, som Tiden førte med sig, men Afstandstagen fra Mishandlinger udlægges som en Svaghed paa Trods af, at jeg i min forrige Artikel har omtalt, paa hvilken Maade jeg kunde tænke det anvendt, kun som Middel til at nedtvinge kapitalistiske Tendenser, ikke ved Mishandling, men ved Hjælp af Nægtelsen af Føden til den, som ikke vil anerkende Arbejdet som Kilden til al Rigdom. Hvorledes det skulde blive, naar Diktaturet skulde ophøre, er der da ingen, der kan vide, eftersom det ingen Steder er praktiseret.

Til Slut kommer Hævdelsen af, at hvad der er lovet Arbejderne er holdt, og at man bare skal huske og forstaa Karl Marx' Ord, naar han siger: Proletarer i alle Lande forener eder!. Der er mange Ord her i Livet, der misbruges, og hvis man slutter sig til den fremførte Sætning, saa er der en Grund mere til, at man ikke kan tro paa Demokratiets Politik, thi ingen kan vel paastaa, at det just er Proletarer, man her samler; den Sætning siger mig tydeligere end noget andet, at Arbejderklassen Verden over skal samle sig som Klasse og tvinge det gamle, raadne Samfund i Grus og bygge det nye i dette Arbejde haaber jeg engang at kunne mødes ogsaa med M. J., og jeg vil slutte med disse Strofer:

Det knager i Samfundets
Fuger og Baand, lad falde hvad ikke kan staa,
men ræk mig, o Broder, din barkede Haand,
før i Løgn og af Sult vi forgaa.

Dagmar Voss.

— — —

Dagmar Voss er efter de indsendte Artikler Tilhænger af Diktaturet, i hvert Fald som et Overgangsled, men har en Opfattelse af, hvorledes et Diktatur skulde kunde praktiseres, der intet har med Virkeligheden at gøre.

Hvad der sker af Mishandlinger, og forskelligt af det, der er sket i Rusland, kan D. V. ikke sympatisere med ud fra Menneskelighedens Love. Det,

der skal ske under et Diktatur, er kun, at de, der ikke vil arbejde, ej heller skal have Føden.

En saadan Bestemmelse kan vi hurtig blive enige om, men hvis ikke jeg kendte D. V., vilde jeg sige: „Det er med Spæk at fange Mus", thi saaledes ved vi, kan et Diktatur ikke praktiseres.

D. V. siger et Par Steder i sine Artikler, at dette eller hint kan ikke let forudses, da man ikke tidligere har været ude derfor, men for Diktaturet foreligger ikke alene Kendsgerninger saavel i fascistisk som i kommunistisk Retning, men alene ved moden Overvejelse vil man forstaa, at saaledes som det i Rusland og Tyskland er forløbet, saaledes, og ikke væsentlig anderledes, kan det praktiseres.

Dette ligger ganske i Forholdets Natur. Naar Mindretallet uindskrænket skal herske mod et Flertal, kan dette kun ske ved Vold og Undertrykkelse.

Vi maa dernæst regne med, at Udviklingen har ført med sig, at noget af det vigtigste for de civiliserede Mennesker er Friheden og Medbedstemmelsesretten.

For derfor at nedslaa Kravet herom, sammen med andre Krav, samt Angsten for selv at blive slaaet ud, maa den Vold, man udøver for at opretholde Diktaturets Magtstilling, blive af den frygteligste Karakter, som alt er set.

Til at udøve denne Vold og Terror, som saaledes skal til, maa man støtte sig til Folk, hvis Indstilling er saadan, at de uden Skrupler udfører dette, og i Ly heraf vil der ofte foregaa slet og ret Forbrydelser, som selv ikke Magthaverne kan billige, men som man er tvungen til at se igennem Fingrene med.

Alt dette er Kendsgerninger, som ikke kan bestrides og er, hvad der sker over for Flertallet.

Men hvad sker der saa for det Mindretal, som kæmpede for Oprettelsen af Diktaturet?

En Del maa maaske lade deres Liv i denne Kamp, og de øvrige, paa en enkelt eller ganske enkelte nær, maa blindt lystre den, for hvem det lykkedes at ophøje sig selv til Diktatur, og hans faa Udvalgte.

D. V. erkender da ogsaa dette ved Udtalelsen om, at et Diktatur ikke er noget, der betinger den enkeltes Frihed, og Diktatur vilde heller ikke kunde opretholdes, hvis ikke Magtudøvelsen lægges i et saa snævert Forum som muligt.

Jeg kan ikke tro, at selv de russiske Arbejdere skulde føle sig lykkelige ved denne Tilstand, det skulde da kun være, fordi de aldrig har haft Demokratiet, men jeg maa anse det for givet, at danske Arbejdere, eller Arbejdere i andre demokratiske Lande, hurtigt vilde føle sig bundulykkelige over saadanne Tilstande, hvor al Medbestemmelsesret og alle andre Meninger end de, der faldt i Diktatorens Smag, var udelukket. D. V. mener da heller ikke, at Diktaturet skulde være Endemaalet, men et Overgangsled til det socialistiske Samfund, hvorefter Demokratiet atter skulde genopstaa (altsaa et socialdemokratisk Samfund).

Efter Aarhundreders Kamp fra Underklassens Side, ofte under store Lidelser, endog med Revolutioner, hvor Liv og Blod er ofret for at opnaa Medbestemmelsesret og Demokrati, skulde vi nu, hvor vi har kæmpet os saa langt frem mod Maalet, at vi i flere Lande er ved at erobre Flertalsmagten, søge Diktaturet indført for senere at komme tilbage til Demokratiet, som vi nu har.

Dette er Vanvid!

D. V. mener, denne Overgang er en Nødvendighed og fremfører, ligesom ogsaa Spykmann, en længere Redegørelse om Socialdemokratiets Skyld — Spykmann særlig angaaende Forholdene i Tyskland.

Jeg skal ikke komme langt ind paa disse Redegørelser. Artiklen „Diskussionen om Tyskland" i de to sidste Numre af Bladet taler et klart og tydeligt Sprog herom.

Jeg synes dog, det er for galt, at man fra kommunistisk Side vover at byde Arbejderklassen dette.

Efter at det kommunistiske Parti ved alle Midler har svækket og splittet Arbejderklassen i Tyskland, bebrejder man Socialdemokratiet, at det ikke har haft Magt til at afslaa Nazismen.

Først har man bragt Socialdemokratiet ned til omtrent den halve Magt.

Dernæst har man, ved den Trudsel, man var for Indførelse af et kommunistisk Diktatur, banket hele den øvrige Befolkning, udenfor Arbejderklassen, sammen til et fascistisk Diktatur og til at give Hitler Magten.

Dette sidste falder nøje sammen med D. V.s Udtalelse: „Skal jeg vælge mellem et fascistisk eller proletarisk Diktatur, saa vælger jeg det sidste".

Her har Valget blot, efter de Befolkningsklasser, der valgte, været omvendt.

Ingen kan være i Tvivl om, at Hovedansvaret for det skete i Tyskland er Kommunisternes.

Lad det saa være, at Socialdemokraterne har haft nogen Skyld, bl. a. i et Forhold, som D. V. nævner, og hvortil jeg kan give min fulde Tilslutning, idet D. V. siger: „Hvis Demokraterne mener, at enhver Bevægelse frit skal have Lov til at udfolde sig, saa kan man heller ikke holde Kapitalisterne nede".

Netop paa dette Punkt maa vi her hjemme og i

andre Lande være meget agtpaagivende, hvis ikke vi ønsker, at Katastrofen i Tyskland skal gentage sig her: gennem Splittelse i Arbejderklassen.

Edm. Olsen.

Den socialdemokratiske Presse.

En udmærket Agitator sagde i sin Tid, at Manden, der støtter Modstanderpressen, ikke er klogere end det Fæ, der paa Markedet putter sin Tiøre i en Automat for at faa en Lussing. Billedet har vedvarende Gyldighed. Men det maa ganske vist tilføjes, at den Presse, der for de modtagne Tiører uddeler varme og ærlige Lussinger, ikke er den farligste. Der er mere Grund til at holde et vaagent Øje med den Modstanderpresse, der smører Arbejderen om Munden for hans Tiøre.

Den borgerlige Presse, der smiskende sniger sig ind paa Arbejderne, er et forholdsvis nyt Fænomen. Denne Presse, der for blot en lille Snes Aar siden altid viste Smaakaarsfolk sine bidske Tænder, viser dem nu til Hverdagsbrug en logrende Hale. Forklaringen er naturligvis ikke blidere Følelser, Aarsagen er, meget simpelt, denne: Der er efterhaanden i de industrialiserede borgerlige Blade bundet saa store Privatkapitaler, at de for at kunne finde Forrentning og Udbytte til en snæver Udgiver-Klike eller Familie maa strække Fangarmene langt udover deres temmelig snævre politiske Basis. Og i vid Udstrækning er denne Udvidelse af Geschæften lykkedes. En kapitalstærk borgerlig Presse, udrustet med fremragende Teknik, med vældige Kapitaler til Raadighed, er trængt frem ved at kamouflere sine virkelige Hensigter, ved at lægge Stemmen om, begrænse og affarve sit politiske Stof og udvide Underholdnings-, Sensations- og Billedstoffet, endvidere ved en rundhaandet Uddeling af Favører til Abonnenter gennem Præmiekonkurrencer og Tilgift. Ved Hjælp af al denne Lokkemad fisker disse Blade efter Arbejdernes Tiører. Og det er netop disse sidste Tiører, der betinger Forretningens Rentabilitet og giver det Overskud, som muliggør nye Erobringer. Det lyder paradoksalt, men det er kun den nøgne Sandhed, at f. Eks. den københavnske antisocialistiske Presses Position og Aktionsdygtihed i væsentlig Grad afhænger af socialistiske Tiører! Og hvortil denne Presse benytter sin Position og Magt er trods al Kamouflage klart nok: Naar det virkelig gælder, naar de store Situationer indtræffer, afører Ulven sig Faarepelsen.

Modstanderpressen kan imidlertid kun bekæmpes med de Vaaben, den selv bruger. Og det er just herpaa det Fremstød, den socialdemokratiske Presse nu forbereder, tager Sigte. Den raader ikke over saadanne Millionkapitaler, som Rigmænd og Spekulanter er villige til at stikke i borgerlige Bladforetagender, den kan heller ikke gaa med i ethvert Sensations-Opløb og ikke basere sin Eksistens paa Døgnets tilfældige Sjov. Men over hele Landet, lige fra Hovedorganet til det mindste af Provinsbladene, vil Bestræbelserne nu gaa ud paa at levere Læserne et større og fyldigere, mere underholdende og lødigt Blad. For Hovedstadens Vedkommnde bliver „Social-Demokraten" ikke blot væsentlig udvidet, saa Stoffet kan faa større Fylde og Alsidighed, men tillige vil Søndagstillægget „Hjemmets Søndag" — der jo har Tusinder af Læsere ud over Landet — blive trykt i bekvemt Magasin-Format og udvidet, saa det bliver bedre konkurrencedygtigt overfor de borgerlige Blades Søndagstillæg.

Men ikke nok dermed: I en nær Fremtid vil der blive budt alle den socialdemokratiske Presses Abonnenter en ganske enestaaende Favør: Levering af en hel Haandbogs-Serie „Hjemmets Bibliotek" til den billige Pris af 1 Kr. 25 Øre pr. Bind. (300 Sider). Det bliver en Serie paa 12 lødige Bøger, som der vil være Brug for i ethvert Hjem, skrevet af udmærkede Specialister og spændende over Emner som Radio, Madlavning, Lægebog, Lovbog, Haandarbejdsbog, Havebog, de Unges Lejrliv osv.

En vældig Spredning af almennyttig Haandbogs-Literatur til de tusinde Hjem.

Det er for en Gangs Skyld et virkeligt billigt Tilbud, som Arbejderne kan modtage uden Mistanke. Det er deres egen Presse, der byder dem en haandgribelig Favør og samtidig opfylder en kulturel Mission.

Det er derfor vor Anmodning: Støt den socialdemokratiske Presse. For 60 Aar siden startede de første Fagforeninger det første socialdemokratiske Blad. Siden da er Pressen vokset ud over hele Landet. I alle disse Aar har Pressen været Arbejderklassens stærkeste Vaaben i enhver faglig og politisk Kamp. Tiderne er alvorlige paa alle Omraader. Kun en stærk socialdemokratisk Presse, parat til at optage Kampen til alle Sider, kan værne og fæstne Arbejderklassens Magtposition for kommende Tider.

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

„Radikalere".

Naar Einar Hansen i Fagbladet for September Maaned har ment det nødvendigt at lyse anderledes tænkende i Band samt at gendrive Løgnagtigheden i „Arbejderbladet", finder jeg det for min Persons Vedkommende nødvendig at fremkomme med et Par Bemærkninger til den af Einar Hansens ikke helt rigtige Fremstilling.

Angaaende selve Stemmesedlen og Artiklen i „Arbejderbladet" er jeg ganske enig med Einar Hansen; naar man skal behandle Ting fra faglige Møder i Pressen, maa de selvfølgelig være klart og sandfærdigt refereret, men dette bemyndiger dog ikke Formanden til at stemple alle „Radikalere" som Løgnhalse.

Men for at faa fat i selve det konkrete i Stemmesedlen, saa ved Einar Hansen jo godt, at denne Stemmeseddel er urigtig og forvansket, og at selve Stemmesedlen i den udgivne Form jo er et Produkt af Formandens provokerende Optræden paa April Generalforsamling, hvor man fik en Forsamling, som ellers aldrig ses paa Møder ud i en Hetz mod anderledes tænkende, som ikke er set før, og fik sat en Stemmeseddel op ganske mod vore Love, som jo kræver Partibetegnelse, og naar man intet Parti er tilsluttet, skal man vel stemples som saadan. Formanden vilde jo ikke finde paa at sige om et Medlem, at han var Socialdemokrat, fordi han er tilsluttet en Studiekreds, thi at være og at stemme socialdemokratisk er, mener jeg, to forskellige Ting, og for at forebygge eventuelle „Misforstaaelser" for Fremtiden kunde man forlange at faa forevist Medlemskort til vedkommendes politiske Organisation, og hvorfor saa kraftige Ord, jeg spørger dig, Einar Hansen, regner man det ikke for smudsig mere at lyse anderledes tænkende i Band, thi efter Edm. Olsens Udtalelser skal man ikke sætte Ting i Fagbladet, naar det kan belyses paa en Generalforsamling, da det i enkelte Tilfælde kan skade Medlemmer i deres Arbejde, eller er det at være et Mandfolk, naar man forsøger at negligere Kolleger enten i Kraft af mere Mødetræning, eller uden at disse hører paa det. Jeg spørger kun, Einar Hansen, og hvad angaar min Indmeldelse i R. F. O., har du jo selv været en af de virksomste til at presse mig ud af Socialdemokratiet, før dette forbød Medlemmerne at være tilsluttede R. F. O. Om selve Tingen at være i den kolde Sne, gør det jo ikke saa meget, man bliver kølet lidt af, naar man bare ikke glider i Sneen.

Sluttelig skal jeg meddele, at ved Valget i April var følgende 4 Medlemmer uden at være Kommunister opført som saadanne paa Stemmesedlen:

Jens Bundgaard Sørensen, Ludv. Jakobsen, Johan Jørgensen og Svend Jakobsen.

Og at jeg trods Protester med Forlangende om at blive opført som partiløs alligevel blev opført som Kommunist — dette kan Einar Hansen ikke bestride Rigtigheden af.

3085, Svend Jakobsen.

— — —

København, d. 2. Oktober 1933.

Ovenstaaende, af Svend Jakobsen indsendte Svar paa min Artikel i September Fagbladet „Løgnagtigheden" i det man kalder for „Arbejderbladet", skal fra min Side blive belyst paa Afdeling II's Generalforsamling Onsdag den 18. Oktober.

Einar Hansen.

Diskussion om Tyskland.

Af *J. Spykman*, Medl. Nr. 69.

I vort Fagblad: August—September, staar en Artikel med ovennævnte Titel. I denne Artikel forsøger Forfatteren at klargøre, hvorfor og hvordan den tyske S. D. (Social Demokratische) Bevægelse er slaaet i Stykker. Jeg mener, at denne Artikel ikke belyser Forholdene tilstrækkeligt. Vil man gaa tilbunds i Sagen, maa man se paa den tyske S. D. Bevægelse ud fra et historisk Synspunkt. Jeg ønsker i det følgende at give et kort historisk Billede af den tyske S. D. Bevægelse, saavel politisk som faglig, for derved at gøre det forklarligt for Læseren, hvordan og hvorfor dette kunde ske, at en stor Bevægelse i Nul komma Nix kunde tilintetgøres. Det tyske S. D. var fra Begyndelsen revolutionært. Men allerede omkring 1900 kom der smaaborgerlige Tanker frem. De Mennesker, som forfægtede disse Tanker, holdt sig med Teoretikeren Bernstein i Spidsen for Revisioinister. (Revisionist betyder: at revidere den Marxistiske Lære om Klassekamp). De ønskede en anden Taktik i Partiet. De forkastede den Rev. Taktik. For dem var Revolution, Romantik, Generalstrejke, Generalvanvid osv. De mente, at man med Parlamentariske Midler kunde vokse gradvis ind i det socialistiske Samfund. I den tyske S. D. Bevægelse var der nu to Retninger. En Marxistisk Revolutionær og en Revisionistisk smaaborgerlig. Med den kapitalistiske opadgaaende Udvikling fik sidstnævnte Retning Overtaget, og i 1914, ved Krigens Udbrud, gaar hele Bevægelsen hvad angaar Førerne over til Imperialisterne, de tyske kapitalistiske Magthavere. Der gaar dog ikke lang Tid, før store Dele

af Arbejdermassen rejser sig imod denne Politik, og Resultatet bliver den tyske Revolution. Men forinden har Arbejderne allerede dannet forskellige Oppositionsgrupper, som arbejder udenfor den S. D. Bevægelse. Den største var paa den Tid det Uafhængige Social Demokrati. Og Spartakusgruppen under Ledelse af Karl Liebkneckt, Rosa Luxenburg og andre og som var Forløberen for det nuværende tyske kommunistiske Parti. Det lykkedes dog den gamle S. D. Bevægelse efter Nedsabling af 20,000 Rev. Arbejdere, som vi kender under Navnet Noskeperioden, at redde det kapitalistiske System. Den tyske S. D. Bevægelse var en stærk og stor Kraft for den tyske Kapitalisme, de havde givet Bevis derfor under Krigen og nu under Revolutionen, derfor valgte man, det vil sige S. D. og de andre borgerlige Partier, Ebert som Rigspræsident, den Mand, som i Begyndelsen af Revolutionen udtalte til den daværende Rigskansler, Prins Max af Baden: Jeg, Ebert, hader Revolutionen som Pesten. Som sagt, disse Førere kunde paa Arbejderklassens Bekostning begynde paa en kapitalistisk Stabilisering. Og det gjorde de. Igennem uhyre Lidelser, igennem Terror, Inflation, Forbud mod det kommunistiske Parti i 1923 lykkedes det dem at sætte Kapitalismen i Sadlen igen. Da den udenlandske Kapital saa, at Revolutionen var slaaet ned, pumpede disse Milliarder i den tyske Industri, Landbrug, Handel og Søfart. Den tyske Kapitalisme faar nu en delvis Stabilisering indtil 1929—30. Saa er den internationale Krise begyndt, og Tyskland faar Krisen haardt at føle. Igen maa de S. D. Førere gøre deres Pligt overfor Kapitalismen. Men de havde heller ikke ligget paa den lade Side i Stabiliseringsperioden. Da den fyske Ny Imperialisme forlangte Oprustning stemte i Rigsdagen S. D. for Panserkrydsere, Politiet blev militariseret.

Rigsværnet moderniseret efter alle moderne Erfaringer og Krigsopfindelser. Da Kapitalismen krævede den Rev. Kampfront forbudt, blev det udført af S. D. Kapitalismen forlangte Forbud i 1929 mod 1. Maj Demonstrationerne. S. D. fulgte Parolen, og Resultatet blev en Masakre paa Arbejderne i Berlin. 30 døde. Da Kapitalismen ønskede Hindenburg som Præsident, opfordrede S. D. Førerne Arbejderne til at stemme paa Hindenburg. Kapitalismen fordrede Indførelse af Paragraf 48. S. D. hjalp med. Da de forlangte, Kapitalisterne altsaa, Nødforordningen indført samt deres Følger: Lønnedskæring, Demonstrationsforbud, Streikeforbud, var S. D. Førerne der igen og hjalp med. Og da Kapitalisterne forlangte, at Arbejderne skulde demonstrere under Nazifanerne d. 1. Maj 1933, opfordrede S. D. Førerne Arbejderne, alle under Nazifanerne. Nazi (Nationalsocialisme) er den skærpede Kapitalist-Diktatur. Denne Diktatur kommer, naar Kapitalismen ikke kan regere mere med de saakaldte demokratiske Metoder, fordi Arbejderne bliver rebelsk netop paa Grund af det kapitalistiske Raaddenskab. Og som Toppen paa Kransekagen gav den tyske S. D. Rigsdagsfraktion, cirka 70 S. D. var tilstede, Hitler (Nazisme) et Tillidsvotum. Heil Hitler.

Man forstaar, at gennem alt dette (og jeg har kun ridset nogle historiske Kendsgerninger op) protesterede Arbejderne voldsomt indenfor den faglige og politiske S. D. Bevægelse. Millioner var allerede gaaet til Kommunisterne, og derfor var S. D. ikke mere i Stand til at yde Kapitalismen den Tjeneste, som de kunde i 1914 og 1918. Derfor maatte Kapitalismen søge en anden Frelser, og det var Nazi. Da de kom til Magten, var det opportunt for den kapitalistiske Samfundsorden at opløse de borgerlige Partier, derunder ogsaa S. D. Men det kan klare Sagerne, at de igen bliver tilladt. Og saa kan disse S. D. Førere begynde igen som loyal Opposition ligesom for Eksempel i Polen. Da kan S. D. Førerne sæbe Arbejderklassen ind, og Nazi kan barbere den, dvs. naar Masserne tillader det, eller om det tyske Proletariat foretrækker at jage hele Rummelen, dvs. Nazi, S. D. Førerne og Aarsagen til den nuværende Tilstand, den tyske Imperialistiske Kapitalisme, ad Helvede til. Ud fra disse Betragtninger maa man forstaa den tyske S. D. Bevægelses Tilintetgørelse. Nu skriver Forfatteren af August Artiklen: Vi maa ikke dømme forhastet. Han mener, at der er sket Fejltagelser og meget kunde være anderledes, hvis, ja hvis. Men jeg kalder det ikke for Fejltagelser eller noget i den Retning. Men simpelthen for Forbrydelser mod den tyske Arbejderklasse, hvad der er foregaaet siden 1914 af de tyske S. D. Førere. Forfatteren af August Artiklen giver for en stor Del Skylden til, hvad der er sket, det kommunistiske Splittelsesarbejde. Lad os se lidt nøjere paa dette Arbejde. Jeg maa bemærke, at den kommunistiske Bevægelse som den første fik den skærpede Diktatur (Nazi) at føle. Ogsaa den blev forbudt. Men nu er det en historisk Kendsgerning, at man vel for en Tid kan forbyde den Marxistiske revolutionære Bevægelse, men tilintetgøre den kan Kapitalisterne ikke. Den arbejder illegial videre og bliver stærkere netop paa Grund af sit revolutionære Indhold. Saadan gaar det ogsaa i Tyskland. Der er for Øjeblikket et kraftfuldt kommunistisk Arbejde i Gang. Kapitalismen kan sende kommunistiske Førere i Tugthuset, Koncentrationslejre og myrde

dem, men ud af selve Masserne vokser nye Kræfter frem. Indtil det Tidspunkt kommer, hvor Arbejderne i By og paa Landet kaster det kapitalistiske Aag af sig gennem den sociale Revolution. Men nu til det kommunistiske Splittelsesarbejde. Ja, Kommunisterne vil splitte og samle. Kommunisterne vil splitte de S. D. Førere fra Arbejderklassen, vil isolere dem, og samle de S. D. Arbejdere og andre Arbejdere under den revolutionære Fane, og de vil gøre det paa følgende Maade: Kommunisterne agiterer blandt Arbejderne, at den eneste Udvej af det nuværende kapitalistiske Kaos er den revolutionære Udvej. Men Agitationen gør det ikke alene. Lenin lærer os, at Forudsætningen for en Masserejsning er, at Arbejderne gennem deres daglige Livsskole, som de gennemgaar, kommer til Forstaaelse af den førnævnte Agitations Rigtighed. Modstanden mod Nazi bliver større. Strejker bryder ud hist og her, Demonstrationer finder Sted, og den kommunistiske Oplysning igennem den illegiale Presse stiger. Nu er det Kommunisternes Opgave at udvide disse Kampe, give dem politisk Indhold, bringe dem paa et højere Niveau, for der igennem at trække store Masser med sig, indtil disse Kampe udmunder i Generalstrejker, derefter Bevæbning af Arbejderne, Afvæbning af Overklassen og Tilintetgørelsen af den kapitalistiske Stat, d. v. s. den sociale Revolution. Opbygning af den proletariatiske Stat igennem Arbejderklassens Diktatur under det kommunistiske Partis Ledelse. Og under dette Diktatur bliver Produktionsmidlerne taget fra Kapitalisterne og overført til Staten. Denne proletariatiske Stat organiserer saa en Planøkonomi for der igennem, naar Klasserne er afskaffet, at komme til et socialistisk Samfund, som Arbejderklassen i Sovjet Unionen er i Gang med og med gigantiske Resultater. Saadan ser det kommunistiske Splittelsesarbejde ud. Og vi kan være overbevist om, at den tyske Arbejderklasse vil forstaa Værdien af dette Arbejde, vil forstaa det saadan, at de sætter hele deres Arbejde deri for at proklamere den tyske Sovjet Republik. Som sagt: det tyske Social-Demokrati er i Stykker, og det var tre Ting, som førte til Tilintetgørelsen. For det første den voldsomme Gæring i de S. D. Arbejderkredse, som var harmfulde over deres Føreres Tolererings- og mindste ondes Politik. For det andet, at allerede Millioner havde løst sig fra disse Førere og var gaaet over til den recolutionære Bevægelse. Og for det tredie, at Kapitalismen ikke kunde bruge et saa ramponeret Parti til Gennemførelse af sine Diktaturplaner. Der har vi Grunden til den tyske S. D. Bevægelses Bankerot.

Fra Afdelingerne.

Slagelse Afdeling.

Cigararbejder Vilhelm Christensen er efter et kortvarigt Sygeleje afgaaet ved Døden paa Slagelse Sygehus den 10. September i en Alder af 54 Aar. Bisættelsen fandt Sted under stor Deltagelse i Krematoriet Søndag den 17. September. Afdelingens Fade paraderede ved Baaren og viste dermed en sidste Hilsen og Tak fra Kollegerne. Vilhelm Christensen har for Aar tilbage været Formand for Afdelingen og en Tid Medlem af Hovedbestyrelsen.

Fred!

Paa Afdelingens Vegne. *Chr. Andersen.*

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Juli 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.
Tyskland ...	1041	253	243	32	2	2	3	1	3	1	„	15	1	„	„	„	„
Storbrit.	441	96	217	„	„	„	1	„	„	90	78	23	17	„	„	„	„
Holland	2152	645	299	„	„	„	1	„	„	„	„	64	21	„	„	„	„
Belgien	56	8	143	10	„	„	„	2	4	1	„	„	„	„	„	„	„
Rusland	„	„	„	„	„	„	„	„	„	3	2	„	„	„	„	„	„
U. S. A.	1418	159	112	„	„	„	„	„	„	9	9	13	7	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	1	1	„	„	„	„	„	„
Tyrkiet	„	„	„	„	„	„	„	„	„	3	3	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	4	„	„	„	„	3[1])	6[1])	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Ialt...	5112	1161	227	42	2	5	11	3	7	108	93	115	46	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	7	20	4	7	3	4	76	20	16	14	50	39
fremm. Varer	203	22	108	„	„	„	„	1	3	8	9	29	13	„	„	„	„

[1]) deraf fra Kuba 1 hkg = 4000 Kr.
— - Brasilien 1 — = 1400 —

Afdl. „Enigheden".

Ved Bestyrelsesvalget i September 1933 valgtes følgende:

Formand: Viggo Christensen, 1281 St.

Assistent: V. Rasmussen, 1070 St.

Mandl. Repræsentanter: Sigurd Olsen 782 St., Chr. Brunemark 774 St., Georg Willumsen 641 St.

Derefter havde Hj. Skotland Nielsen 411 St., Anders Andersen 371 St., Carl Andersen 355 St., Lauritz Lund 314 St., Emil Frost 297 St. og Poul Bentzen 128 St.

Revisor: P. Nielsen 751 St. Derefter havde Charles Larsen 327 St. og Hj. Skotland Nielsen 296 St.

Kvindel. Repræsentanter: Dagmar Voss 860 St., Johanne Jensen 784 St. og Eva Skov 677 St.

Derefter havde Anna Andersen 394 St. og Hildur Jacobsen 370 St.

Kontrahenter: Chr. Jensen 956 St., Fr. Willumsen 805 St., Chr. Brunemark 681 St., Th. Skotte 666 St.

Derefter havde Dirk Nak 418 St. og Oline Bendixen 350 St.

Der blev ialt afgivet 2086 St., deraf var 196 St. blanke og 3 St. ugyldige.

P. A. V.

Viggo Christensen.

T. I. K.

Program for Vinteren 1933—34.

Damegymnastik med Musikledsagelse: Mandag, Oehlenschlægersgades Skole Kl. 20,30—21,30 første Gang, Mandag den 2. Oktober. Torsdag, Sundholmsvejens Skole Kl. 20,30—21,30, første Gang, Torsdag den 5. Oktober. Leder: Frk. Inga Stor-Hansen. Musikledsagelse ved Fru Lynged. Kontingent 1 Gang ugentlig, 2 Kr. pr. Maaned, 2 Gange ugentlig, Kr. 3,50 pr. Maaned.

Idrætsgymnastik: Mandag, Tietgensgades Skole, første Gang den 2. Oktober Kl. 20,30—21,30. Onsdag, Oehlenschlægersgades Skole, første Gang d. 4. Oktober Kl. 20—21. Kontingent Kr. 2,50 pr. Maaned.

Motionsgymnastik for Herrer: Mandag, Tietgensgades Skole, første Gang, Mandag den 2. Oktober Kl. 19,30—20,30. Leder: Officiant H. L. Hansen. Kontingent Kr. 1,25 pr. Maaned. Varmt Brusebad forefindes i Sundholmsvejens og Tietgensgades Skole, 10 Øre pr. Bad.

Haandbold: Tirsdag Aften i Gymnastiksalen, Artillerikasernen, Artillerivej. Herrer Kl. 19—20,30. Damer Kl. 20,30—22. Leder: Hr. Børge Olsen. Kontingent Kr. 2,00 pr. Maaned.

Medlemmer under 18 Aar halv Kontingent til alle Idrætsgrene.

Den ordinære Generalforsamling afholdes Fredag den 20. Oktober Kl. 20 i Empiresalen, Blegdamsvej.

Dagsorden: 1) Protokol og Beretning. 2) Regnskab. 3) Sommeridrætten. 4) Indkomne Forslag (Lovændringer). 5) Valg. 6) Eventuelt.

Derefter Generalforsamling i Rejsekassen. Dagsorden efter Lovene.

Forslag, som ønskes behandlet paa Generalforsamlingen, maa være Formanden i Hænde senest 6 Dage forinden.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 11. August 1933.

(Fortsat.)

Der var endnu ikke opnaaet Enighed om Bonusbetalingen ved Strippemaskinerne.

Der havde senere været ført nogle Forhandlinger om enkelte af de Sager, som skulde til Voldgift for om mulig at faa disse i Orden forinden.

Der var fremkommen Forslag om de forskellige Cigarillosspørgsmaal fra C. W. Obel, Aalborg, og hvis disse kunde godkendes, var dermed Sagerne fra Færch, Holstebro, og Braun, København, ogsaa løst. Forslaget gik ud paa, at alle Priser, med Undtagelse af 8 Stk. „Phønix" betaltes efter den almindelige Overenskomst, og at der beregnedes 15 Øre for Æsker med Vinger.

Der forelaa ligeledes et Forslag angaaende den unge Mand fra Slagelse med et Tilbud om en Forhøjelse af Lønnen med 5 Kr. pr. Uge, en Indskrænkning af Arbejdstiden og af det Arbejde, som af denne unge Mand skulde foretages.

Hvis Ordningen fra Aalborg kunde tiltrædes, vilde man samtidig opnaa en Forhøjelse af Lønnen for de Arbejdere, som hos dette Firma var beskæftiget ved Rivemaskinerne, til Kr. 40,50. Den skitserede Ordning i Aalborg og Slagelse tiltraadtes, og Beretningen godkendtes.

ad 2. Hovedkassereren oplæste de reviderede Regnskaber for April Kvartal 1933. Disse godkendtes,

Formanden meddelte, at det ikke kunde tillades at Fortsættelseskassen betalte de tidligere omtalte 30 Øre pr. Medlem pr. Uge i Anledning af Sommerhjælpen.

Derimod vilde Kassen faa Lov til at betale Beløbet fra Arbejdsløshedskassen.

Formanden stillede dog Forslag om, at Beløbet betaltes af Strejkekassen, da man derved vilde faa et Tilskud paa 80 %, som androg ca. 32,000 Kr. Dette Tilskud kunde ikke erholdes, naar Beløbet blev betalt af Arbejdsløshedskassen.

Formandens Forslag vedtoges.

ad 3. Der forelaa Anmodning om Støtte til politiske Flygtninge.

Formanden redegjorde nærmere for Anmodningen og omtalte bl. a. den Stilling, som flere af vore Folk i Tyskland var kommet i.

Stillede Forslag om, at Hovedbestyrelsen bevilgede et Beløb paa 500 Kr. til Matteottifonden, og at der tillige stilledes et Beløb af 500 Kr. til Formandens Raadighed til Brug for enkelte og særlige Tilfælde, hvor Hjælp var nødvendig nu og senere.

Forslaget vedtoges.

ad 4. Formanden forelagde en Anmodning fra „Social-Demokraten" om Laan til Udvidelse af Bladet.

Det vedtoges at yde et Laan paa Kr. 25,000.

ad 5. Gennem Forhandlinger var der tilvejebragt et Forslag til en Lærlingeordning.

Forslaget var vel ikke helt det, man havde ønsket, men dog et betydeligt Fremskridt, bl. a. et Middel til at faa en Del af de uheldige Forhold hos uorganiserede Fabrikanter ændrede.

Forslaget vedtoges, dog saaledes, at der forsøgtes enkelte Ændringer.

ad 6. Formanden oplæste en Protestskrivelse vedtaget af Aarhus Afdelings Generalforsamling mod et Forhold i Horsens Afdeling.

Det vedtoges at udsende Cirkulære herom til samtlige Afdelinger, da lignende Forhold kunde tænkes at være til Stede ogsaa i andre Afdelinger.

ad 7. Der forelaa en Anmodning om de til de Arbejdsløse ved Ferien udbetalte 15 Kr.

Det vedtoges at henholde sig til de en Gang trufne Regler for Udbetaling.

ad 8. Hovedkassereren redegjorde for forskellige Spørgsmaal angaaende Ejendommen og særlig for de Forandringer, der maatte foretages for at skaffe den mest hensigtsmæssige Plads til Afdelingerne og Centralkontoret.

Vilde mene, der burde nedsættes et bestemt Ejendomsudvalg. Som Udvalg valgtes det for „Tobaksarbejdernes Hus" nedsatte Udvalg suppleret med de 2 københavnske Afdelingsformænd.

ad 9. Det vedtoges, at den ordinære Mødetid ved Hovedbestyrelsesmøderne skulde være fra Kl. 9—12 og fra Kl. 2—5.

ad 10. Paa Grund af M. C. Willumsens Fratræden valgtes til Forretningsudvalget A. Høj og til Repræsentantskabet i D. s. F. Ferd. Jensen.

Hovedbestyrelsesmøde den 27. September 1933.

ad 1. Som allerede meddelt ved sidste Hovedbestyrelsesmøde var der opnaaet Enighed om de fleste af de Sager, som skulde have været til faglig Voldgift.

Sagen angaaende Tørrings Cigar var det nu lykkedes at bringe i Orden ved Fællesmødet i Dag.

I Sagen angaaende Wædeled var det meddelt os, at Firmaet var gaaet Konkurs.

Der var Sandsynlighed for, at vi vilde faa en Henstilling om at lade Sagen falde foreløbig af prinsipmæssige Grunde. Formanden havde stillet D. s. F. fri i saa Henseende.

Der havde atter været ført Forhandling angaaende Fabrikken i Faxe Ladeplads og tillige med Petersen Everdrup.

Resultatet var ikke opnaaet, og Formanden havde derefter givet Oplysninger til Socialdemokraten.

Der havde i samme Anledning været ført Forhandling med Fabrikant Busch i København, da han var Storaftager af disse 2 Fabrikkers Produktion.

Før Forhandlingerne med denne Fabrikant var sluttet, vilde man ikke bringe Oplysninger herom til Bladet.

Hos Firmaet E. Nobel, Nykøbing F., havde paa Æskefabrikken været beskæftiget et Par af Forbundets Arbejdsmænd ved Samling af Kasser og andet Arbejde. Firmaet vilde ikke betale disse Arbejdere Ferieløn, idet man hævdede ikke at have Overenskomst med vort Forbund for denne Virksomhed.

Formanden havde henvendt sig til Bogbinderforbundet, som havde lovet at tage sig af Sagen.

Fra Tobaksbeskatningen havde vi modtaget Meddelelse om, at et Firma i London søgte optaget Annoncer med Tilbud om Levering af Cigaretpapir til en Pris af 2 Kr. pr. 240 Blade. Da Stempelafgiften alene for dette Kvantum androg 7 Kr. 20 Øre, gjorde man opmærksom paa, at man vilde ifalde Strafansvar ved at optage en saadan Annonce.

Der skulde afholdes Formandsmøde i D. s. F. den 4. Oktober angaaende Overenskomstsituationen.

Angaaende Boycot mod tyske Varer havde Formanden henvendt sig til en Tegner for at faa et Mærke til at klæbe paa Breve som Agitation.

Denne Tegning var dog ikke fremkommet endnu.

1 a. Der havde været afholdt Mæglingsmøder

hos Firmaet C. V. Obel angaaende forskellige Forhold ved Maskinerne.

Et Spørgsmaal om Paafyldning af Tromler var bragt i Orden, hvorimod et Spørgsmaal om Afhentning og Aflevering af Sætterkasser var henvist til Fællesmøde, senere dog atter til lokal Forhandling. En Pris for Oppakning af 1/20 løse Cigarrillos var ligeledes ved Mæglingsmødet henvist til Fællesmøde, men ved senere Behandling bragt i Orden.

Hos Firmaet P. Wulff havde været afholdt 3 Møder for Bedømmelse af Tobak til Tilberederne.

Ved første Møde var fra vor Side krævet et Tillæg af 23 Øre pr. ½ kg for en Brasil.

Der var ikke opnaaet Enighed, da man eventuelt højst kunde faa et Tillæg af 20½ Øre pr. ½ kg.

Firmaet vilde senere tage Bestemmelse om, hvad der videre skulde foretages i Spørgsmaalet.

Ved andet Møde var man enedes om et Tillæg til en Brasil paa 18 Øre pr. ½ kg.

Paa samme Møde havde været paaklaget Indlæg til Haandarbejderne.

Ved det tredie Møde var man enedes om Tillæg til 2 Omblade, henholdsvis 10 og 13 Øre pr. ½ kg.

Et fjerde Møde havde været afholdt hos samme Firma med Klage over for faa Presser til Formarbejderne. Man var enedes om en Ordning i Henhold til Rullernes Antal.

Hos Firmaet Lange, Slagelse, havde for Opknækning af Æsker været betalt 15 Øre pr. mille i Stedet for 15 Øre pr. 100 Æsker.

Sagen var ordnet med en Efterbetaling af 75 Kr.

Et Krav om Levering af Partierne til Sorterne paa Sortererstuen var henvist til Fællesmøde.

Ved samme Møde var forhandlet om bedre Ventilation paa Sortererstuen.

Hos Firmaet Damborg var fastsat Tillæg til et Dæks 8 Øre pr. ½ kg og et Tillæg som for en Brasil ved lokal Forhandling var fastsat til 12 Øre var forhøjet til 14 Øre pr. ½ kg.

Ved et senere Møde var forhandlet angaaende Antagelse af en Lærling, og et tidligere paaklaget Lønningsforhold for en saadan Lærling var bragt i Orden.

Firmaet krævede ved samme Lejlighed atter stillet et Forslag til Regulering af Cigarrillospriserne ved Firmaets særlige Maskiner.

Hos Tørring i Odense var fastsat følgende Tillæg til Tobakker for Tilberederne:

Et Omblad 14 Øre og 3 Dæks henholdsvis 12—15 og 19 Øre. pr. ½ kg.

Hos Firmaet Schmidt, Fredericia, var man enedes om et Tillæg af 15 Øre pr. mille for særlige Karton til 5 Stk. Cigarrillos.

For Indsætning af Bølgepap med Oplukning og Stiftning fastsattes en Pris for Tilfældet.

Samtidig paaklagedes forskellige Divergenser angaaende Cigarrillosmaskinerne, der var opstaaet ved, at Firmaet beskæftigede en Arbejder herved, den tidligere Portner.

Forbundet vilde senere komme tilbage til Sagen.

Hos Firmaet Færsch, Holstebro var fastsat et Tillæg af 40 Øre for Cigarer og 25 Øre for Cigarrillos for særlig Bundtning af 25 Bdt. flade.

Ved et senere Møde var forhandlet om en Uoverensstemmelse angaaende en Tillidsmands Myndighedsomraade og Kompetence.

Man var enedes om at bibeholde de hidtidige Forhold.

Hos Fællesforeningen i Esbjerg var opnaaet en foreløbig Forhøjelse af Ugelønnen paa 8 Kr. til hver af de 2 Arbejdere, der var beskæftiget ved Cigarkompletmaskinen.

Beretningen godkendtes, og det vedtoges, at Formanden udsendte et Cirkulære til Afdelingerne angaaende Boycot mod tyske Varer.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 29. Septbr. 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Underst. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1258	273	985	97	21	76	7	21	1	5
Aarhus	83	42	41	15	12	3	5	3	2	0
Esbjerg	238	121	117	26	10	16	2	2	1	2
Frederic.	106	52	54	24	11	13	6	1	1	2
Hadersl.	58	23	35	3	2	1	0	1	0	0
Hjørring	9	0	9	9	0	9	0	7	0	1
Holsteb.	424	167	257	30	8	22	6	9	1	4
Horsens	408	207	201	28	19	9	3	7	2	1
Kolding	21	13	8	14	8	6	1	1	0	0
Nakskov	32	14	18	8	1	7	0	1	1	1
Nyborg	26	8	18	24	8	16	0	2	1	5
Nykø. F.	320	43	277	8	4	4	1	2	0	0
Nykø. M.	86	42	44	22	7	15	0	1	1	1
Odense	451	212	239	29	22	7	3	1	1	2
Slagelse	157	81	76	0	0	0	0	0	0	0
Svendb.	116	40	76	16	3	13	0	4	1	3
Vejle	11	10	1	2	1	1	1	1	0	0
Viborg	109	13	96	105	13	92	2	8	1	6
Tils. i Prov.	3913	1361	2552	460	150	310	31	72	14	33
Kbhv.: „Enigh."	3570	917	2653	892	180	712	29	136	21	118
Cigarsor.	991	366	625	173	37	136	5	46	6	26
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4561	1283	3278	1065	217	848	34	182	27	144
Ialt...	8474	2644	5830	1525	367	1158	65	254	41	177

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for August Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Aug.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Aug.	
Kbhvn. I ...					35291	63	35291	63	0	50	10494	93	24796	20	35291	63				
do. II...					13347	00	13347	00			2587	37	10759	63	13347	00				
Aalborg					16458	05	16458	05			6924	95	9533	10	16458	05				
Aarhus	796	36			913	55	1709	91			1146	79			1146	79	563	32		
Esbjerg					2871	50	2871	50	98	47	1640	00	1133	03	2871	50				
Fredericia ..	395	84			1176	00	1571	84			1086	61	485	23	1571	84				
Haderslev ..					664	05	664	05	51	89	126	47	485	69	664	05				
Hjørring	78	69	200	00	97	80	376	49			302	35			302	35	74	14		
Holstebro...					4455	30	4455	30			722	73	3732	47	4455	20	0	10		
Horsens	2537	13			4118	55	6655	68			1522	30	2733	38	4255	68	2400	00		
Kolding			200	00	240	90	440	90	78	71	471	27			549	98			109	08
Nakskov ...					366	85	366	85			262	21	104	64	366	85				
Nyborg	496	18	1650	00	202	80	2348	98			1831	73			1930	73	418	25		
Nykøbing M.	986	27	1000	00	965	80	2952	07			2576	52			2576	52	375	55		
— F.					3419	55	3419	55			1509	22	1910	33	3419	55				
Odense.....			2000	00	4947	55	6947	55			3383	97	3563	58	6947	55				
Slagelse					1849	85	1849	85			126	53	1723	32	1849	85				
Svendborg .	790	20			1193	95	2084	15			648	41	500	00	1148	41	935	74		
Vejle.....	114	76	300	00	161	00	575	76			654	82			654	82			79	06
Viborg.....	1236	38	3300	00	1245	15	5781	53			5383	47			5383	47	398	06		
Central- og Anvisningsk.	51036	84	52000	00	173	10	103209	94			56062	71			56062	71	47147	23		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for August Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen											
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen		Afdelingens Gæld pr. 31. Aug.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Aug.	
København .			200	00	1114	75	1314	75			1233	80	80	95	1314	75				
Aalborg					460	70	460	70			79	55	381	15	460	70				
Aarhus					210	80	210	80					210	80	210	80				
Assens					263	20	263	20					263	20	263	20				
Esbjerg					394	60	394	60					394	60	394	60				
Fredericia ..					53	00	53	00					53	00			53	00		
Haderslev ..	69	72	200	00	73	90	343	62			291	63			291	63	51	99		
Holstebro ..	50	00			204	00	254	00			27	00	127	00	154	00	100	00		
Horsens					652	20	652	20			342	00	310	20	652	20				
Køge.....	144	90	200	00	72	55	417	45			235	00			235	00	182	45		
Nakskov ...	36	25			141	90	178	15			26	25	125	00	151	25	26	90		
Nykøbing M.	216	00	200	00	12	00	428	00			194	00			194	00	234	00		
do. F.	187	76			65	00	252	76			126	00			126	00	126	76		
Odense.....	123	94	300	00	118	50	542	44			459	00			459	00	83	44		
Randers	60	16	150	00	56	60	266	76			195	25			195	25	71	51		
Roskilde....			200	00	80	40	280	40	13	99	259	02			273	01	7	39		
Slagelse	38	69			207	65	246	34			213	50			213	50	32	84		
Silkeborg...	150	00			18	50	168	50			84	75	18	50	103	25	65	25		
Svendborg .	300	00			246	20	546	20			84	00			84	00	462	20		
Viborg			535	00	0	00	535	00	26	20	484	12			510	32	24	68		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening samt Anvisnings- og Centralkontoret: Ctr. 12,381.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, Brogade 21, St. Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, Rosenørns Alle 14[4], Kbhvn. V
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 11 | November 1933 | 28. Aargang

Stauning udnævnt til Æresmedlem.

Paa Tobaksarbejderforbundets Afdl. II's (Cigarsorterernes Fagforening) ordinære Generalforsamling i August vedtoges, at vor forhenværende Formand i Aarene fra 1896 til 1908, nuværende

Statsminister Th. Stauning, udnævntes til vor Forenings Æresmedlem.

Tilkendegivelsen af Medlemmernes Æresbevisning er saalydende:

København, den 26. Oktober 1933.

Til

Medlem af Tobaksarbejderforbundets Afdl. II
(Cigarsorterernes Fagforening)

M. 3109, Th. Stauning.

Ærede Kollega!

Paa din 60-aarige Fødselsdag finder vi Anledning til at udtale vor Anerkendelse for veludført Arbejde, ikke alene indenfor vort faglige Omraade, men alt i alt for dansk Arbejderbevægelse.

Det er med Stolthed, vi altid har omtalt, at dansk Arbejderbevægelses ubestridte Førstemand, forhenværende Cigarsorterer, nuværende Statsminister Th. Stauning, staar som Medlem af vor Fagorganisation. Vor Generalforsamling har nu besluttet, at du, som Bevis for vor Agtelse, udnævnes til vor Fagforenings første Æresmedlem.

Vi siger dig Tak for Arbejdet i Aarene, der svandt, og vi ønsker dig Lykke og Helbred til det meget krævende Arbejde i Aarene, der kommer.

Paa Foreningens Vegne:

Ejner Hansen, Formand. Andreas Olsen, Kasserer.

E. H.

Ogsaa vort Forbund ønskede i Anledning af Staunings 60-aarige Fødselsdag at give ham en lignende Æresbevisning, og denne overbragtes Stauning ved følgende Udtalelse:

Til Th. Stauning,
Medlem af Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Ærede Kammerat og Kollega!

Paa Din 60-aarige Fødselsdag føler vi Trang til at takke Dig for, hvad Du i Dit Liv har været for vor Klasse og vort Forbund.

Gennem Din Gerning har vi lært at skatte Dig, ikke alene som Førstemanden for den danske Arbejderklasse, men ogsaa for vort Samfund.

Vi giver Dig herved vor højeste Udmærkelse ved at udnævne Dig til Æresmedlem af Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne

Edm. Olsen.

Th. Stauning har i Anledning af ovenstaaende tilstillet os følgende:

Det har været mig til stor Glæde, at min gamle Fagforening paa min 60-Aars Fødselsdag har gjort mig den Ære at udnævne mig til Æresmedlem.

I over 40 Aar har jeg følt mig inderlig knyttet til det Fag og til den Organisation, hvor jeg gjorde min første Indsats i Ungdommen til Fremme af Arbejderklassens Interesser, og jeg vil i Resten af mine Dage bevare disse gode Minder og de bedste Følelser for mine gamle Kammerater og deres Organisation.

Ogsaa den smukke Æresbevisning, som jeg har modtaget fra Tobaksarbejderforbundet i Danmark, glæder mig meget, og jeg bringer herved min hjerteligste Tak til de to Organisationer.

Th. Stauning.

Fra Arbejdsløshedskassen.

Efter Henvendelse fra Afdelingerne har vi tilstillet Arbejdsdirektoratet følgende:

Til Arbejdsdirektoratet, Amaliegade 25.

Vi tillader os herved høfligst at forespørge det ærede Direktorat, om der vil være Mulighed for vor Kasse at lade enligtstillede Medlemmer med egen Husstand indtræde i, eller overgaa til vor Forsørgerklasse.

Vedtægterne forudsætter dette for Enker — Enkemænd — Fraskilte eller Separerede, hvorimod det ikke fremgaar af Vedtægterne, at et Medlem, der hidtil har været Forsørger, for Eks. ved væsentlig at have medvirket til Forsørgelse af Forældre eller Børn uden for Ægteskabet, vedblivende kan betragtes som Forsørgere, naar Forældre eller Børn er døde eller paa anden Maade unddraget Vedkommendes Forsørgelse, selv om det tidligere Forhold har bevirket, at det paagældende Medlem sidder med egen Husstand.

Skulde det ikke være muligt i al Almindelighed at give Tilladelse til, at Enligtstillede med egen Husstand kan staa som Medlemmer af Forsørgerklassen, anmoder vi dog om, at Tilladelse hertil gives til saadanne ovenfornævnte tidligere Forsørgere, der har bevaret deres egen Husstand.

Vi bemærker, at Kontingentbidraget til vor Kasse er saaledes fastlagt, at det forsikringsmæssig staar i Forhold til den Understøttelse, der ydes i de forskellige Klasser, og i Henhold til Indtægtsgrænse, ligesom det er en frivillig Sag for Medlemmer, der er at betragte som Forsørgere, om de vil tiltræde Forsørgerklassen.

Paa Kassens Vegne

Edm. Olsen.

Vi har herpaa modtaget nedenstaaende Svar:

Til Tobaksarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Ved Skrivelse af 12. ds. har den ærede Hovedledelse forespurgt Direktoratet, hvorvidt Kassen vil kunne erholde Direktoratets Tilladelse til, at enligtstillede Medlemmer med egen Husstand erholder Adgang til at oppebære Understøttelse som Forsørger, eller forsaavidt en saadan Tilladelse ikke kan gives, at enligtstillede Medlemmer med egen Husstand, der hidtil har været Forsørger overfor Forældre eller Børn udenfor Ægteskab, men hvis Forsørgerforhold er ophævet, uden at den selvstændige Lejlighed, der kan være foranlediget af Forsørgerforholdet, er opgivet, erholder Tilladelse til fortsat at betragtes som Forsørgere med Hensyn til Udbetaling af Understøttelse.

Saaledes foranlediget skal man meddele, at den af Hovedledelsen foreslaaede Udvidelse af Forsørgerbegrebet efter Direktoratets Opfattelse er for vidtgaaende, idet Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person kan anses som Forsørger, ikke efter det af Hovedledelsen stillede Forslag afgøres paa Grundlag af et faktisk eksisterende Forsørgerforhold, men under Hensyn til, hvorvidt Medlemmet har selvstændig Lejlighed eller ikke, et Standpunkt, der forekommer principielt uheldigt, hvortil kommer, at den af Hovedledelsen foreslaaede Fortolkning ikke lader sig praktisere indenfor Rammerne af den nugældende Mønstervedtægts § 16, Stk. 2, der kun tillægger det af Hovedledelsen fremførte Moment Betydning, forsaavidt angaar Enker, Enkemænd, fraskilte og fraseparerede Medlemmer.

Direktoratet kan derfor ikke tiltræde det af Kassen stillede Forslag.

Vater

/P. Gad, Sekr.

Efter Ansøgning fra vor Kasse om Tilladelse til at erholde Understøttelse fra Arbejdsløshedsfonden for arbejdsløse Medlemmer under deres Ophold paa Kursus eller Skoler har vi modtaget følgende Svar:

Tobaksarbejdernes Arbejdsløshedskasse.

Under Henvisning til Størrelsen af den indenfor Kassens Omraade værende Arbejdsløshed har den ærede Hovedledelse i Skrivelse af 18. September d. A. andraget om, at Kassens arbejdsløse Medlemmer erholder Adgang til i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 32, Stk. 2, at oppebære Understøttelse af Arbejdsløshedsfonden under Deltagelse i Undervisningen paa Kursus eller Skoler.

I denne Anledning skal man næst at udtale, at de i Direktoratets Cirkulære af 5. December 1932 angaaende Regler for Ydelse af Arbejdsløshedsfondens Skoleunderstøttelser i § 1 fastsatte Betingelser for Udbetaling af omhandlede Skoleunderstøttelse efter de foreliggende Oplysninger om Arbejdsløshedens Størrelse indenfor Kassens Omraade skønnes at være til Stede for Tiden for nærværende Kasses Vedkommende, meddele, at Andragender om omhandlede Skoleunderstøttelse fra Kassens arbejdsløse Medlemmer — indgivet paa den af Direktoratet til dette Brug autoriserede Blanket — fra 1. Oktober 1933 indtil videre vil kunne forventes bevilgede under Forudsætning af, at de paagældende Medlemmer iøvrigt opfylder de i forannævnte Regler nærmere fastsatte Vilkaar (jfr. Direktoratets Cirkulære af 10. December 1932).

Vater.

/Einar Christensen.

Foruden ovenstaaende har vi tillige modtaget følgende:

Til De statsanerkendte Arbejdsløshedskasser.

I Anledning af, at Direktoratet maa anse det for ønskeligt, at der findes Oplysninger om, hvor stort et Antal af Kassens ledige Medlemmer, der til enhver Tid deltager i en af følgende til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden trufne Foranstaltninger:

1) Dagkursus eller Skoleundervisning,
2) Anerkendte Nødhjælpsarbejder,
3) De i Henhold til Lov Nr. 186 af 20. Maj 1933 om Tilskud i Anledning af Ungdomsarbejdsløsheden iværksatte Beskæftigelsesforanstaltninger,

skal man herved meddele, at Medlemmer, der deltager i nogen af de 3 her nævnte Foranstaltninger, skal staa tilmeldt som arbejdssøgende ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, men med særlig Angivelse af, i hvilken af de nævnte Foranstaltninger paagældende deltager.

Bliver et Medlem derfor Deltager i en af ovennævnte Foranstaltninger, skal der, saafremt Medlemmet i Forvejen er ledigmeldt, ikke foretages Afmelding, men Oplysning om, at paagældende er indtraadt som Deltager, maa straks tilstilles vedkommende Arbejdsanvisningskontor med Angivelse af Dato for Indtrædelsen og Angivelse af Foranstaltningens Art.

Saafremt Medlemmet ved Paabegyndelse af sin Deltagelse ikke har staaet ledigmeldt, maa der paa sædvanlig Maade foretages Tilmelding, men samtidig maa der paa Tilmeldingsblanketten anføres de forannævnte Oplysninger om, at han deltager i en af de omhandlede Foranstaltninger.

Ophører et Medlem at deltage i en af disse, maa der straks tilstilles Anvisningskontoret Oplysning herom med Angivelse af Datoen for Ophøret.

Det følger af foranstaaende, at Medlemmer, der deltager i de nævnte Foranstaltninger, vil være at medregne i Antallet af arbejdsløse, og at Afmelding kun skal finde Sted, naar paagældende tiltræder normalt Arbejde eller paa anden Maade (f. Eks. ved Sygdom, Militærtjeneste el. l.) udgaar af de arbejdssøgendes Rækker.

Idet man derhos skal indskærpe Hovedledelsen, at den af Socialministeriet under 30. Juni 1930 fastsatte Regel om, at ethvert som arbejdsledigt i en Afdeling tilmeldt Medlem skal slettes som ledigt, naar han ikke mindst een Gang indenfor 7 paa hinanden følgende Kontroldage har ladet sin Ledighed kontrollere, ubetinget maa efterkommes, skal man dog gøre opmærksom paa, at den Omstændighed, at Medlemmer som Følge af, at de deltager i de nævnte Foranstaltninger, ikke er i Stand til at lade deres Ledighed kontrollere paa sædvanlig Maade, skal dog ikke medføre, at de slettes som ledige, fordi de ikke mindst een Gang i Løbet af 7 paa hinanden følgende Kontroldage har ladet sig afkontrollere.

Med Hensyn til de Medlemmer, der allerede er Deltagere i en af de omhandlede Foranstaltninger, maa Oplysning herom snarest tilstilles vedkommende Arbejdsanvisningskontor.

Vater.
/E. Sehested Rasmussen.

Til De statsanerkendte Arbejdsløshedskasser.

I Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. Pag. 17 Stk. 1, Nr. 7, er fastsat, at der ikke maa ydes Understøttelse til Medlemmer, der oppebærer Invalide- eller Aldersrente eller som paa Grund af nedsat Erhvervsevne af det offentlige erholder udbetalt en Understøttelse, der i Omfang og Varighed kan sidestilles med Invaliderente. Arbejdsdirektøren kan dog tillade Undtagelse fra denne Bestemmelse, naar særlige Omstændigheder taler derfor.

Paa Direktoratets Forespørgsel har Socialministeriet udtalt, at denne Bestemmelse omfatter Medlemmer, der oppebærer Forsørgelse i Henhold til Lov Nr. 100 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 119 af 4. April 1932 om Forsørgelse af militære Invalider og saadannes efterladte i de sønderjydske Landsdele, for saa vidt den for Forsørgelsen til Grund liggende Invaliditet af Invalidenævnet i Sønderborg er fastsat til 66 2/3 % eller derover, saaledes at saadanne Medlemmer kun kan oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse efter særlig dertil meddelt Tilladelse af Arbejdsdirektøren, medens Medlemmer, der i Henhold til nævnte Lov oppebærer Forsørgelse paa Grund af en Invaliditet paa indtil 66 2/3 % ikke henføres under Bestemmelsen og derfor har Adgang til at oppebære Arbejdsløshedsunderstøttelse uden særlig Tilladelse fra Arbejdsdirektøren, idet der dog ved Udbetalingen af Understøttelse paa sædvanlig Maade maa tages Hensyn til den Indtægt, Medlemmet har i sin Invalideforsørgelse, jfr. Direktoratets Cirkulære af 29. Juli 1932, S. 9 øverst, ligesom det for Udbetaling af Understøttelse til invaliderede Personer til enhver Tid er en Forudsætning, at de ikke som Følge af Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens Pag. 17, Stk. 1, Nr. 2, er udelukket fra Understøttelse paa Grund af Sygdom eller Arbejdsudygtighed.

Man skal derfor anmode samtlige Arbejdsløshedskasser om at ville paalægge Afdelingerne at drage Omsorg for, at der ikke uden særlig Dispensation udbetales Understøttelse til Medlemmer, der oppebærer Invalideforsørgelse i Henhold til ovennævnte Lov, for saa vidt paagældendes Invaliditet af Invalidenævnet i Sønderborg er ansat til 66 2/3 % eller derover. Til Konstatering af Invaliditetens Størrelse maa Afdelingen kræve, at Medlemmerne dokumenterer denne ved Fremlæggelse af den af Invalidenævnet udstedte Invaliditetskendelse.

For saa vidt angaar Fremgangsmaaden ved Indsendelse af Ansøgning om Dispensation fra ovenanførte Bestemmelse henvises til de i Direktoratets Cirkulære af 29. Juli 1932 S. 8 for Alders- og Invaliderentenydere givne Regler.

Vater.

Det svenske Tobaksarbejderforbunds
11. Kongres i Stockholm.

(fortsat).

Edm. Olsen (Danmark) takkede for den venlige Indbydelse. Mindede om det altid nære og gode Samarbejde, der havde været mellem de nordiske Landes Tobaksarbejdere, hvilket havde bevirket, at Arbejdsforholdene i disse Landes Tobaksindustrier var bleven mere ensartede.

Sverrig var det Land, hvor Tobaksindustrien var stærkets mekaniseret, men ogsaa i Danmark og øvrige Lande havde Udviklingen bragt en Me-

kanisering, der skabte store Bekymringer for den menneskelige Arbejdskraft.

Gav derefter en Redegørelse for Forholdene indenfor den danske Tobaksindustri.

I sin Egenskab af Sekretær for Tobaksarbejderinternationalen gav Taleren derefter nogle Oplysninger angaaende Forholdene i Tyskland og udtalte sin Forhaabning om, at det, trods de nu herskende mørke Forhold i Tyskland, vel atter en Gang skulde lysne for de tyske Arbejdere.

Vilde sikkert mene, at den danske Arbejderbevægelse vilde forsvare Demokratiet til det sidste.

Th. Nielsen, Skraatobaksarbejderforbundet (Danmark) gav en Forklaring om, hvorfor der i Danmark fandtes 2 Forbund indenfor Tobaksindustrien.

Siden Forsøget paa direkte at bringe de 2 Forbund sammen var strandet, var man dog stadig ved yderligere at udvikle Samarbejdet. Bl. a. havde man besluttet at føre Overenskomstforhandlingerne under et.

Tilvirkningen af spunden Skraa var i de senere Aar gaaet betydeligt tilbage, men maatte vel i nogen Grad skyldes Krisen.

Taleren lykønskede Kongressen med Arbejdet.

Otter Boberg (Norge) udtalte Haabet om, at det gode Samarbejde, som hidtil havde været mellem svenske og norske Tobaksarbejdere, stadig maatte bestaa. De norske Tobaksarbejdere havde i 1931 udkæmpet den største Konflikt under sin Tid.

Fra Sverrig og Danmark havde man erholdt en Hjælp paa 20,000 Kr., og for denne gode Hjælp vilde Taleren fremføre sin varmeste Tak.

Til det tilstundende Stortingsvalg i Norge rustede Arbejderne sig stærkt, bl. a. ved at indbetale Bidrag.

Takkede for Indbydelsen og bragte en særskilt Hilsen fra de norske kvindelige Tobaksarbejdere til de svenske.

A. Eliasson takkede for Gæsternes solidariske Hilsener.

Efter Valg af Kongresfunktionærer og Udvalg behandledes Beretningen om Virksomheden.

Olaf Johansson kom straks ind paa Overenskomstspørgsmaalet og erindrede om den Strid, som Formanden i sin Indledningstale havde berørt.

Taleren hørte til en af de, som ikke kunde godkende Resultatet.

Hvad Taleren særlig vilde anke over, var at man havde kædet Overenskomstspørgsmaalet og Pensionsspørgsmaalet sammen.

Vilde tro, at man ved at have sat noget mere Kraft ind vilde have kunnet vinde noget i Feriespørgsmaalet.

Den Del af Beretningen, som berørte Overenskomstspørgsmaalet, burde behandles i et Udvalg.

Ansaa heller ikke, at Forbundsstyrelsen havde optraadt med fornøden Kraft i Arbejdstidsspørgsmaalet.

Vilde ikke hævde, at det sikkert kunde være lykkedes, men havde heller ikke set nogen Anstrengelse derfor.

Et af Forbundsstyrelsens Medlemmer, paastodes det, var gaaet af paa Grund af Sygdom, men samme Medlem var dog i Arbejde hver Dag. Maaske hang dette sammen med Overenskomsthistorien?

A. Eliasson: Hvad „der siges" eller „hviskes" passede det sig ikke at fremføre paa en Forbundskongres.

Taleren maatte slaa fast, at saavel Forbundsstyrelsen som Forhandlingsdelegationen havde staaet fuldstændig enige. Man maatte ogsaa anse Overenskomsten for god. Maatte afvise Insinuationen mod Isak Andagt. Denne var virkelig syg.

Angaaende Feriespørgsmaalet erindrede Taleren om, at det i Reglen laa saaledes, at de store Industriers Arbejdere højest havde naaet at tilkæmpe sig 1 Uges Ferie.

Tobaksarbejderne havde faaet Ferien principielt tilkendt, og forøvrigt trykkedes Tobaksarbejderne af samme Forhold, som var gældende for alle Industrier og Arbejdere.

Fra 1933 skulde Tobaksmonopolet overlade Pensioneringen af Kvinderne til Pensionsstyrelsen.

Forbundsstyrelsen havde besluttet at søge at faa en Forbedring i Stand, da 450 Kr. maatte anses for at være al for ringe til at eksistere paa.

Naar Sammenkoblingen med Overenskomstmaalet skete, var det fordi Tobaksmonopolet havde forstaaet, at vor Stilling i denne Situation ikke var saa stærk.

De Pensionstillæg, som Johansson anbefalede, vilde virke omtrent som Fattigunderstøttelse.

Tobaksarbejderne stod nu saa tilpas højt, at det var bedre at holde paa en saadan Pension, som man havde Ret til, og ikke behøvede at tigge sig til.

Erkendte, at det var en kedelig Historie med Arbejdstidsindskrænkningen, men de kvindelige Arbejdere og de timelønnede havde ikke haft nogen Glæde af, om samtlige Arbejdere havde faaet indskrænket Arbejdstiden.

Olaf Johansson: Havde sagt, at det ikke var godt, at de daarligst stillede skulde tage imod de værste Stød.

Pensionen var god at have, og at man i dette Spørgsmaal havde det bedre end mange andre, var ogsaa sandt, men til Gengæld maatte man ogsaa selv betale til Pensionen. Tobaksmonopolet var en Statsinstitution, og af en saadan burde man dog kunne kræve en ordentlig Ferie.

I Spørgsmaalet om Arbejdstidsindskrænkningen havde det været bedre, om Fabriken var bleven lukket en Dag og alle havde mærket Indskrænkningen.

Ragnar Larsson: Beretningen om Virksomheden var jo til for at kritiseres, og Johansson var jo en af dem, som havde lidt under Arbejdstidsindskrænkningen. Forstod ham derfor godt, men det var dog en gammel Taktik at nedsætte Arbejdstiden i Stedet for at der blev foretaget Afskedigelser. Taleren ankede over, at der fandtes 1 Tjenestemand for hver 6 Arbejdere. Dette var absolut for meget. Man lønnede en Del Arbejdere med Uge- eller Maanedsløn og gør dem til „Tjenestemænd". Disse faar gode Pensioner, selv om de maa betale højere Afgifter.

Forbundet burde tage Stilling til dette Forhold. Man burde sætte en Stopper for denne kedelige Udvikling.

H. Øberg: En vis Misundelse gjorde sig gældende mod Montører og Tjenestemænd, men deres Arbejde var nødvendigt. At de havde højere Løn, var kun hvad vi alle ønskede og burde skaffe os.

A. Eliasson: Det var ikke lettere at faa nogen Forbedring af Monopolet end af andre Arbejdsgivere.

Tobaksmonopolen havde kørt med Maskinerne i ret mange Aar, og man behøvede derfor et øget Tilsyn med disse.

Fandt det urigtigt, at man havde taget Feriespørgsmaalet til særlig Bebrejdelse mod Forbundsstyrelsen.

Det omtalte store Antal Tjenestemænd beroede i Mængden af Kontributionspersonale, som intet havde med Fabriken at gøre.

Man havde begæret Erstatning hos Regeringen til de, som var bleven Offer for Rationaliseringen. Man havde vel ikke faaet, hvad man ønskede, men Resultatet kunde heller ikke siges at være daarligt.

Stockholms Afdeling havde, paa Trods af Advarsel, besluttet at rette en Henstilling om forkortet Arbejdstid. Der var valgt en Komité til at forhandle herom. De kvindelige Delegerede begærede paa Kammeraternes Vegne en forkortet Arbejdstid. Tobaksmonopolet havde hos Taleren forlangt Sikkerhed for, at man ikke skulde komme og forlange økonomisk Erstatning for den forkortede Arbejdstid. Havde vægret sig derved, trods Delegationen ikke havde noget derimod.

De, som havde været med paa forrige Kongres, burde have støttet Forbundsstyrelsen i denne Sag, og man havde i hvert Fald intet at bebrejde Forbundsstyrelsen i dette Tilfælde.

John Karlsson motiverede nærmere, hvorfor Pensionsspørgsmaalet var bleven kædet sammen med Overenskomsten. Det var ikke lykkedes at forbedre Pensionen før ved den sidste Forhandling.

Angaaende Ferien havde man gjort alt muligt for at faa dette Spørgsmaal løst, men Tobaksmonopolet havde stadig hævdet det Standpunkt, at Lønnen var saaledes, at det var muligt, at vi selv bidrog til Økonomiseringen af Ferien.

Taleren bekræftede Eliassons Udtalelse om, at Udvalget og Forbundsstyrelsen havde staaet ganske enige i Overenskomstafgørelsen.

Lørdagslukningen af Fabrikerne havde Tobaksmonopolet ikke kunnet gaa med til.

Yngve Starrin: Det var ikke lykkedes i 1926—1929 at klare Pensionsspørgsmaalet. Man havde fra Forbundets Side ikke haft Interesse i at dette Spørgsmaal var bleven kædet sammen med Overenskomsten, men da man ikke havde kunnet komme uden herom, havde man været nødt til at akceptere Sammenkoblingen. Man havde i Stockholms Afdelings Bestyrelse søgt at bremse det ulykkelige Møde angaaende Arbejdstidsindskrænkningen, men det var ikke lykkedes, og Resultatet var desværre bleven derefter.

Efter endnu flere korte Bemærkninger fra forskellige Delegerede udtalte Formanden, A. Eliasson, at han havde hørt paa Debatten med en vis Forventning. Forskellige Grupper havde kastet sig over hinanden i Stedet for, som det ellers var brugeligt, at Angrebene gjaldt Forbundsstyrelsen.

Det var ikke opbyggeligt at se en saadan Gruppestrid, og Taleren troede, at Ligheden i Lønningerne var mere ensartede i Tobaksindustrien end i andre Fag.

Den Rest, som fandtes af mandlige Cigarmagere, udgjorde et Problem, thi Forbruget af Cigarer sank stadig.

Indtil 1919 gjaldt lige Løn for lige Arbejde, men siden da var det mandlige Arbejde i egentlig Forstand afskaffet.

Det Arbejde, som var forbeholdt Mændene, var saadant, som stod paa Afskrivning, og dette havde naturligvis spillet en stor Rolle i Lønspørgsmaalet.

Kongressen besluttede derefter enstemmig at godkende Beretningen om Virksomheden.

Red.

---

2 Resolutioner
paa Afdeling „Enigheden"s Generalforsamling.

Paa Afdeling „Enigheden"s Generalforsamling den 18. Oktober 1933 vedtoges følgende

Resolution:

Tobaksarbejderforbundets københavnske Afdeling „Enigheden", sammenkaldt til ordinær Generalforsamling den 18. Oktober 1933, kræver:

1) at Regeringen, ad administrativ Vej, gennemfører Arbejdsløshedsunderstøttelsens videre Udbetaling.
2) I modsat Fald kræver vi, at Kommunerne i fuld Udstrækning yder fortsat Understøttelse, og dette maa ske omgaaende.

(sign.) Agathon Dupont.

Ved Generalforsamlingens Fortsættelse den 2. November stilledes og forkastedes følgende

Resolution:

Generalforsamlingen den 2. November 1933 udtaler sin skarpeste Protest mod Bestyrelsens egenhændige Disposition over Fagforeningens Midler, idet den har udbetalt Understøttelse af Fagforeningens Kasse til de Arbejdsløse uden først at spørge Medlemmerne derom.

Vi protesterer imod, at Bestyrelsen ikke har henvendt sig til Stat og Kommune og der, med den organiserede Magt bag sig, rejst Kravet om øjeblikkelig Understøttelse af de Arbejdsløse.

Vi erklærer, at vi ingen Tillid kan have til en Bestyrelse, der kun kender een Maade at hjælpe de Arbejdsløse paa, nemlig at vælte Byrderne over paa Fagets Medlemmer og derved tage Byrderne væk fra det kapitalistiske Samfund.

Anders Andersen,
Medlem 4688.

Den første Resolution var ledsaget af Krav om Optagelse ikke alene i Fagbladet og „Socialdemokraten", men ogsaa i „Arbejderbladet", hvilket alene præciserer dens Tendens.

Resolutionen er da heller ikke til den samlede Rigsdag, ej heller er det en Protest mod Højre, Venstre og Kommunister, der forhindrede Vedtagelsen af Kriselovene, men derimod et Krav til Regeringen, som man paa Forhaand ved, at det vil være umuligt at opfylde.

Dette sidste erkender man forsaavidt ogsaa i Resolutionen ved at indsætte Stk. 2, hvori man vender Kravet til Kommunerne, som man burde vide, og vel nok ved, ogsaa er underkastet Love og Regler, der ikke uden videre kan brydes.

Var det ikke mere loyalt og mere befrugtende, naar man alligevel kræver Socialdemokratiets Hjælp, at man støttede og agiterede for dette Parti, saaledes at Partiet kunde faa Magt til at gennemføre, hvad man ønskede, i Stedet for at staa udenfor og til hver en Tid modarbejde Socialdemokratiet.

Hvad er nu Takken, fordi man ved denne Resolution har villet række Kommunisterne en hjælpende Haand?

Takken er den anden Resolution, hvorefter Dupont sammen med den øvrige Bestyrelse skulde have en skarp Misbilligelse og et Mistillidsvotum, fordi de har tilladt sig at række de arbejdsløse en haardt tiltrængt Hjælp i en given Situation.

Hvilken Forbrydelse er det da, Bestyrelsen for Afdeling „Enigheden" har gjort sig skyldig i, og som har foranlediget, at en saa haard Dom skulde fældes?

Da Socialkontorerne den 1. Oktober traadte i Kraft, blev der et saa stort Run paa disse Kontorer, der ikke var gamle og indarbejdede Institutioner, at det ikke var muligt at foretage en rettidig Bevilling og Udbetaling til de mange Arbejdsløse.

Vor Arbejdsløshedskasse, med samt 5 andre Kasser, havde, modsat andre Kasser, allerede tidligere oprettet Krisekasser og udbetalt heraf, saaledes at store Dele af Medlemmerne havde opbrugt al Understøttelse, medens de øvrige Kassers Medlemmer pr. 1. Oktober kunde faa udbetalt fra de ny oprettede Fortsættelseskasser. Regeringen havde i Tide forelagt Kriselovene, deriblandt en Undtagelsesstilling for de nævnte 6 Kasser, men Regeringens Forslag blev stemt ned i skøn Forening af Højre, Venstre og Kommunister.

Dette bevirkede, at en Del af de københavnske Afdelingers Medlemmer i den 1ste Uge af Oktober stod uden at kunne naa at faa nogen Understøttelse udbetalt.

Begge de københavnske Afdelingers Bestyrelser vedtog i den Anledning at udlægge Understøttelsen for denne Uge, og ved den efterfølgende Generalforsamling i „Enigheden" stilledes Forslag om at bevilge disse Penge, saaledes at de arbejdsløse blev fritaget for at tilbagebetale, hvorved de ganske vist fik et lille ekstra Beløb for den ene Uge.

Resolutionen blev vel ikke vedtaget, idet den blev modtaget med stærke „Fy"-Raab fra Forsamlingen, men den udviser den sædvanlige Tendens: De arbejdsløse ned i Elendighed, for at man

Pensionen var god at have, og at man i dette Spørgsmaal havde det bedre end mange andre, var ogsaa sandt, men til Gengæld maatte man ogsaa selv betale til Pensionen. Tobaksmonopolet var en Statsinstitution, og af en saadan burde man dog kunne kræve en ordentlig Ferie.

I Spørgsmaalet om Arbejdstidsindskrænkningen havde det været bedre, om Fabriken var bleven lukket en Dag og alle havde mærket Indskrænkningen.

Ragnar Larsson: Beretningen om Virksomheden var jo til for at kritiseres, og Johansson var jo en af dem, som havde lidt under Arbejdstidsindskrænkningen. Forstod ham derfor godt, men det var dog en gammel Taktik at nedsætte Arbejdstiden i Stedet for at der blev foretaget Afskedigelser. Taleren ankede over, at der fandtes 1 Tjenestemand for hver 6 Arbejdere. Dette var absolut for meget. Man lønnede en Del Arbejdere med Uge- eller Maanedsløn og gør dem til „Tjenestemænd". Disse faar gode Pensioner, selv om de maa betale højere Afgifter.

Forbundet burde tage Stilling til dette Forhold. Man burde sætte en Stopper for denne kedelige Udvikling.

H. Øberg: En vis Misundelse gjorde sig gældende mod Montører og Tjenestemænd, men deres Arbejde var nødvendigt. At de havde højere Løn, var kun hvad vi alle ønskede og burde skaffe os.

A. Eliasson: Det var ikke lettere at faa nogen Forbedring af Monopolet end af andre Arbejdsgivere.

Tobaksmonopolen havde kørt med Maskinerne i ret mange Aar, og man behøvede derfor et øget Tilsyn med disse.

Fandt det urigtigt, at man havde taget Feriespørgsmaalet til særlig Bebrejdelse mod Forbundsstyrelsen.

Det omtalte store Antal Tjenestemænd beroede i Mængden af Kontributionspersonale, som intet havde med Fabriken at gøre.

Man havde begæret Erstatning hos Regeringen til de, som var bleven Offer for Rationaliseringen. Man havde vel ikke faaet, hvad man ønskede, men Resultatet kunde heller ikke siges at være daarligt.

Stockholms Afdeling havde, paa Trods af Advarsel, besluttet at rette en Henstilling om forkortet Arbejdstid. Der var valgt en Komité til at forhandle herom. De kvindelige Delegerede begærede paa Kammeraternes Vegne en forkortet Arbejdstid. Tobaksmonopolet havde hos Taleren forlangt Sikkerhed for, at man ikke skulde komme og forlange økonomisk Erstatning for den forkortede Arbejdstid. Havde vægret sig derved, trods Delegationen ikke havde noget derimod.

De, som havde været med paa forrige Kongres, burde have støttet Forbundsstyrelsen i denne Sag, og man havde i hvert Fald intet at bebrejde Forbundsstyrelsen i dette Tilfælde.

John Karlsson motiverede nærmere, hvorfor Pensionsspørgsmaalet var bleven kædet sammen med Overenskomsten. Det var ikke lykkedes at forbedre Pensionen før ved den sidste Forhandling.

Angaaende Ferien havde man gjort alt muligt for at faa dette Spørgsmaal løst, men Tobaksmonopolet havde stadig hævdet det Standpunkt, at Lønnen var saaledes, at det var muligt, at vi selv bidrog til Økonomiseringen af Ferien.

Taleren bekræftede Eliassons Udtalelse om, at Udvalget og Forbundsstyrelsen havde staaet ganske enige i Overenskomstafgørelsen.

Lørdagslukningen af Fabrikerne havde Tobaksmonopolet ikke kunnet gaa med til.

Yngve Starrin: Det var ikke lykkedes i 1926—1929 at klare Pensionsspørgsmaalet. Man havde fra Forbundets Side ikke haft Interesse i at dette Spørgsmaal var bleven kædet sammen med Overenskomsten, men da man ikke havde kunnet komme uden herom, havde man været nødt til at akceptere Sammenkoblingen. Man havde i Stockholms Afdelings Bestyrelse søgt at bremse det ulykkelige Møde angaaende Arbejdstidsindskrænkningen, men det var ikke lykkedes, og Resultatet var desværre bleven derefter.

Efter endnu flere korte Bemærkninger fra forskellige Delegerede udtalte Formanden, A. Eliasson, at han havde hørt paa Debatten med en vis Forventning. Forskellige Grupper havde kastet sig over hinanden i Stedet for, som det ellers var brugeligt, at Angrebene gjaldt Forbundsstyrelsen.

Det var ikke opbyggeligt at se en saadan Gruppestrid, og Taleren troede, at Ligheden i Lønningerne var mere ensartede i Tobaksindustrien end i andre Fag.

Den Rest, som fandtes af mandlige Cigarmagere, udgjorde et Problem, thi Forbruget af Cigarer sank stadig.

Indtil 1919 gjaldt lige Løn for lige Arbejde, men siden da var det mandlige Arbejde i egentlig Forstand afskaffet.

Det Arbejde, som var forbeholdt Mændene, var saadant, som stod paa Afskrivning, og dette havde naturligvis spillet en stor Rolle i Lønspørgsmaalet.

Kongressen besluttede derefter enstemmig at godkende Beretningen om Virksomheden.

Red.

---

2 Resolutioner
paa Afdeling „Enigheden"s Generalforsamling.

Paa Afdeling „Enigheden"s Generalforsamling den 18. Oktober 1933 vedtoges følgende

Resolution:

Tobaksarbejderforbundets københavnske Afdeling „Enigheden", sammenkaldt til ordinær Generalforsamling den 18. Oktober 1933, kræver:

1) at Regeringen, ad administrativ Vej, gennemfører Arbejdsløshedsunderstøttelsens videre Udbetaling.
2) I modsat Fald kræver vi, at Kommunerne i fuld Udstrækning yder fortsat Understøttelse, og dette maa ske omgaaende.

(sign.) Agathon Dupont.

Ved Generalforsamlingens Fortsættelse den 2. November stilledes og forkastedes følgende

Resolution:

Generalforsamlingen den 2. November 1933 udtaler sin skarpeste Protest mod Bestyrelsens egenhændige Disposition over Fagforeningens Midler, idet den har udbetalt Understøttelse af Fagforeningens Kasse til de Arbejdsløse uden først at spørge Medlemmerne derom.

Vi protesterer imod, at Bestyrelsen ikke har henvendt sig til Stat og Kommune og der, med den organiserede Magt bag sig, rejst Kravet om øjeblikkelig Understøttelse af de Arbejdsløse.

Vi erklærer, at vi ingen Tillid kan have til en Bestyrelse, der kun kender een Maade at hjælpe de Arbejdsløse paa, nemlig at vælte Byrderne over paa Fagets Medlemmer og derved tage Byrderne væk fra det kapitalistiske Samfund.

Anders Andersen,
Medlem 4688.

Den første Resolution var ledsaget af Krav om Optagelse ikke alene i Fagbladet og „Socialdemokraten", men ogsaa i „Arbejderbladet", hvilket alene præciserer dens Tendens.

Resolutionen er da heller ikke til den samlede Rigsdag, ej heller er det en Protest mod Højre, Venstre og Kommunister, der forhindrede Vedtagelsen af Kriselovene, men derimod et Krav til Regeringen, som man paa Forhaand ved, at det vil være umuligt at opfylde.

Dette sidste erkender man forsaavidt ogsaa i Resolutionen ved at indsætte Stk. 2, hvori man vender Kravet til Kommunerne, som man burde vide, og vel nok ved, ogsaa er underkastet Love og Regler, der ikke uden videre kan brydes.

Var det ikke mere loyalt og mere befrugtende, naar man alligevel kræver Socialdemokratiets Hjælp, at man støttede og agiterede for dette Parti, saaledes at Partiet kunde faa Magt til at gennemføre, hvad man ønskede, i Stedet for at staa udenfor og til hver en Tid modarbejde Socialdemokratiet.

Hvad er nu Takken, fordi man ved denne Resolution har villet række Kommunisterne en hjælpende Haand?

Takken er den anden Resolution, hvorefter Dupont sammen med den øvrige Bestyrelse skulde have en skarp Misbilligelse og et Mistillidsvotum, fordi de har tilladt sig at række de arbejdsløse en haardt tiltrængt Hjælp i en given Situation.

Hvilken Forbrydelse er det da, Bestyrelsen for Afdeling „Enigheden" har gjort sig skyldig i, og som har foranlediget, at en saa haard Dom skulde fældes?

Da Socialkontorerne den 1. Oktober traadte i Kraft, blev der et saa stort Run paa disse Kontorer, der ikke var gamle og indarbejdede Institutioner, at det ikke var muligt at foretage en rettidig Bevilling og Udbetaling til de mange Arbejdsløse.

Vor Arbejdsløshedskasse, med samt 5 andre Kasser, havde, modsat andre Kasser, allerede tidligere oprettet Krisekasser og udbetalt heraf, saaledes at store Dele af Medlemmerne havde opbrugt al Understøttelse, medens de øvrige Kassers Medlemmer pr. 1. Oktober kunde faa udbetalt fra de ny oprettede Fortsættelseskasser. Regeringen havde i Tide forelagt Kriselovene, deriblandt en Undtagelsesstilling for de nævnte 6 Kasser, men Regeringens Forslag blev stemt ned i skøn Forening af Højre, Venstre og Kommunister.

Dette bevirkede, at en Del af de københavnske Afdelingers Medlemmer i den 1ste Uge af Oktober stod uden at kunne naa at faa nogen Understøttelse udbetalt.

Begge de københavnske Afdelingers Bestyrelser vedtog i den Anledning at udlægge Understøttelsen for denne Uge, og ved den efterfølgende Generalforsamling i „Enigheden" stilledes Forslag om at bevilge disse Penge, saaledes at de arbejdsløse blev fritaget for at tilbagebetale, hvorved de ganske vist fik et lille ekstra Beløb for den ene Uge.

Resolutionen blev vel ikke vedtaget, idet den blev modtaget med stærke „Fy"-Raab fra Forsamlingen, men den udviser den sædvanlige Tendens: De arbejdsløse ned i Elendighed, for at man

kan komme til at benytte en vis Desperation hos disse til kommunistpolitisk Aktion mod Socialdemokratiet.

Desværre var ikke mange af de arbejdsløse til Stede ved Generalforsamlingen, men jeg synes dog, at de arbejdsløse Medlemmer, blandt hvilke Kommunisterne særlig synes at operere, skal have Lov at kende Kommunisternes og R. F. O.s sande Ansigt. Edm. Olsen.

Mester og Lærling.

Vor Kollega Herbert Jønsson har i Fagbladet for September behandlet Spørgsmaalet Karl Brunemark og hans Overgang til Mester hos Firmaet C. W. Obel.

Jønsson føler sig ligefrem personligt fornærmet. Ja, han finder endog, at samtlige Tobaksarbejdere skulde føle sig personligt fornærmede over dette Forhold, at Brunemark er blevet Mester.

Men er der nu egentlig noget at blive forarget over, naar man er en god Demokrat?

Er det ikke god Politik indenfor Demokratiet, at man søger at vinde saa mange personlige Fordele som vel muligt? Er det ikke en almindelig Opfattelse indenfor de socialdemokratisk styrede Fagforeninger, at kan man faa en god Stilling, saa tager man den, selv om man derved gaar over til Fjenden.

Jo, Herbert Jønsson, det er den almindelige Opfattelse indenfor Fagforeningerne.

Det hjælper derfor ikke, at man personligt angriber en enkelt Mand, som jo kun har gjort det, som Tusinde andre før ham har gjort.

Den Kritik, man udøver over for den enkelte, kan ingen Værdi have, naar hele Systemet gennem Aaringer har fulgt den samme Linie. Det er vel nærmest som at skyde med Kanoner efter Graaspurve, naar man vil angribe Karl Brunemark for det, de andre har lært ham gennem Tiderne.

Og man kan vel med fuld Ret sige, at han (Brunemark) har faaet Lærdom i denne Retning.

Ja, man kan bogstavelig talt sige om ham, at han nu baade er Mester og Lærling.

Hvis man vil følge — i Tankerne — samtlige Tobaksfabriker her i Danmark, da findes der ikke mange Mestre, der ikke paa en eller anden Maade har været Tillidsmænd for Fagforeningen.

Det har endda været praktiseret, at vore Forretningsførere for vort Forbund har anbefalet Tillidsmænd for Fagforeningen som Mestre for de forskellige Fabrikanter ude i Landet.

(Jeg vil dog her bemærke, at jeg ikke kender noget Tilfælde af saadant Forhold om Edmund Olsen).

Jeg finder derfor ikke, at Herbert Jønssons (personlige) Kritik er paa sin Plads. Han burde rette sit Skyts mod højere Maal indenfor Arbejderbevægelsen. Naar H. J. derfor bruger den Vending: Kolleger som ham har aldrig været vor Mand — da forekommer det mig, at det er noget dristigt at bruge saadan Vending overfor en Mand, der har været Tillidsmand i mere end 10 Aar, og som tilmed var velanset indenfor Fagforeningens Ledelse og havde et stort Stemmeantal indenfor de menige Medlemmers Rækker.

Jeg tør da ogsaa sige, at efterhaanden som Tiden gik, blev Brunemark en habil og stabil Tillidsmand (bortset fra enkelte uheldige Tilfælde). Dette taget i Betragtning, at han tilhørte den reformistiske Fløj indenfor Fagbevægelsen. Og selv om jeg løber i den Fare at blive misforstaaet for at tage en Mester i Forsvar, men — newer mind — da vil jeg dog sige, at der findes mange af vore Tillidsmænd, der ikke kan maale sig med Brunemark. Der sidder endda Folk i god Stilling for Fagbevægelsen, der, da de var Tillidsmænd paa Fabrikerne, ikke var slet saa meget værd i Forhold til Brunemark. Deres gode Stilling indenfor Fagbevægelsen har disse ikke erobret sig ved praktisk Tillidsmandsarbejde ude paa Fabrikerne, men ved at optræde demagogisk overfor anderledes tænkende Kolleger som Dirigenter o. lign. paa vore Generalforsamlinger.

Efter min Mening er denne Type indenfor Fagbevægelsen noget værre end de Kolleger, der overgaar til Mestre. Naar en Kollega overgaar til Mester, da ved man med Sikkerhed, at han er gaaet over til at tjene Kapitalen, ikke alene i sit personlige Arbejde, men ogsaa overfor Arbejderne.

Vi ved alle, paa hvilken Front han staar.

Den anden Type derimod har Fagbevægelsen stadig at slaas med; han vil altid blive en Hæmning paa al faglig Fremgang.

Og særlig en Hæmning paa al uslavisk selvstændig Optræden fra Arbejdernes Side.

Edmund Olsen forsøger i sit Svar til H. J. at faa Medlemmerne til at tro paa, at Fabrikanterne ogsaa vælger Kommunister til Mestre. Var det ikke det bedste, E. O., at lade være med at skrive saadan noget, da alle ved, at det ikke har fundet Sted?

Arbejderne ved meget godt, at saa lang Tid der findes Kapitalister, da bliver Kommunister ikke Mestre. Derimod har man set det Særsyn, at en

Kollega har været Kommunist og derefter er overgaaet til at blive Socialdemokrat for derefter at blive Mester. Carl F. Mikkelsen.

— — —

Til ovenstaaende Artikel, som af Pladshensyn ikke kom med i forrige Nr. af Bladet, skal jeg kun bemærke: fordi K. M. ikke er vidende om, at ogsaa Kommunister er bleven Mestre, er det temmelig dristigt af ham at ville gøre mine Ord til Usandhed. K. M. skal gerne personlig hos mig erholde Bevis herfor.

Maaske kender K. M. heller ikke hele den Række af Kommunister, der er overgaaet til gode Stillinger og forladt det kommunistiske Parti.

Edm. Olsen.

Mere Skat paa Tobaksfabrikata i Holland.

Fra vor Broderorganisation i Holland har vi modtaget følgende:

Den hollandske Regering har indbragt et Lovforslag, der kræver en Merindtægt paa Tobaksvarer af 10 Millioner Gylden.

Skatten paa Cigarer og Cigarillos foreslaas forhøjet fra 10 til 22½ %, for Cigaretter fra 35 til 37½ % og for Røgtobak fra 10 til 15 %.

Baade Arbejdere og Fabrikanter protesterer skarpt mod det indbragte Lovforslag. Man gør Regeringen opmærksom paa, at Tobaksindustrien spiller en overordentlig stor Rolle for Holland, maaske mere end i noget andet Land.

Industrien beskæftiger ikke mindre end 20,000 Arbejdere.

Før Verdenskrigen havde Holland en betydelig Eksport. I Aarene 1912 og 1913 var Eksporten:

	Antal	Værdi Gyld.
1912	198,488,400	7,939,536
1913	213,735,700	8,549,428

Eksporten havde for Arbejderne og Fabrikanterne stor Betydning. Den skabte Arbejde for Arbejderne og betød økonomisk meget for Industriens Bæreevne.

Naar vi begynder i Aaret 1922 — 1. Juni 1922 kom Loven om Tobaksbeskatningen — saa ser vi, at samtidig med, at vor Industri maa bære store Udgifter, gaar Eksporten mægtigt tilbage, hvad følgende tydeligt viser:

	Antal	Værdi Gyld.
1913	213,735,700	8,548,428
1922	60,000,000	3,532,000
1928	58,552,000	3,794,068
1930	51,083,900	3,300,416
1931	34,122,000	2,244,622
1932	18,544,000	1,178,000

Det er indlysende, at den store Tilbagegang i Eksporten har været til Skade for Industrien og har formindsket Arbejdsmulighederne.

I Aaret 1924 var Loven om Tobaksbeskatningen igen Genstand for Behandling. Her u n d l o d man dog at lægge yderligere Skat paa Cigarer og Cigaretter. Dette havde en gunstig Virkning paa Cigarindustrien. Salget var i:

	Antal	Værdi f.
1924	1,036,846,000	75,598,509
1930	1,369,650,000	94,067,640

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i August 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	Øre pr. kg	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	1204	237	196	65	3	2	4	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Storbrit.	485	94	193	7	„	„	„	„	„	69	62	25	17	„	„	„	„
Holland	2739	841	307	„	„	„	„	„	„	„	„	12	4	„	„	„	„
Belgien	415	64	154	31	1	„	„	1	2	4	5	„	„	„	„	„	„
Rusland	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
U. S. A.....	1557	224	144	69	3	„	„	„	„	5	5	23	14	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	3	4	„	„	„	„	„	„
Tyrkiet	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	28	4	142	„	„	2[1]	3[1]	„	„	4	2	1	„	„	„	„	„
Ialt...	6428	1464	228	172	7	4	7	1	2	85	78	61	35	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	12	24	1	3	4	4	161	38	24	13	26	21
fremm. Varer	381	45	118	„	„	1	2	„	„	7	7	10	6	„	„	„	„

[1]) deraf fra Polen 1 hkg = 2000 Kr.

Resultaterne viser, at Indtægten for Staten blev større grundet paa den større Omsætning og skabte samtidig forøget Beskæftigelse.

Følgerne af Verdenskrisen og Tilbagegangen i Samfundets økonomiske Velstand har ligeledes gjort sig gældende i vor Industri, idet Befolkningen gaar over til at købe billigere Produkter.

Dette viser følgende Tal:

	Forbrug Ant.	Værdi f.
1929	1,346,089,000	92,703,070
1932	1,354,693,000	79,973,905

Af ovenstaaende fremgaar, at Værdien er dalet med 13 Millioner Gylden. En Forhøjelse af Skatten med 125 % maa gøre Forholdene endnu værre.

Siden 1930 ser vi, at Forbruget af Cigarer og Cigarillos fra 3 cent steg fra 9,39 % til 20,63 % i 1932 og Cigarer og Cigaretter fra 6 cent fra 21,74 % til 23,12 %.

Derimod gik Forbruget af de dyrere Sorter tilbage.

Med en Forhøjelse af Skatten vil denne Linie fortsættes, og Følgen vil blive en stor Arbejdsløshed.

Ligeledes egner det billigere Produkt sig bedre til mekanisk Fremstilling, saaledes at vi vil faa flere Maskiner og en endnu større Arbejdsløshed i vor Industri.

Derfor mener vi, at en Forhøjelse af Skatten paa Cigarer og Cigarillos ikke vil give det ønskede økonomiske Resultat for Staten, men sikkert vil bringe en stor Arbejdsløshed med større Udgifter for Staten til de arbejdsløse.

Fabrikanterne mener, at den foreslaaede Forhøjelse vil betyde en Katastrofe for Cigarindustrien. Vi vil udtale Ønsket om, at det maa lykkes at afværge denne nye Byrde for vor Industri i Holland og de dermed forbundne Følger for Arbejderne.

Demokrati og Diktatur —

eller

Skal — skal ikke?

Diskussionen om Demokrati eller Diktatur, som har været ført her i Fagbladet de sidste Maaneder, er ikke endnu naaet til noget Resultat, nogen fast Form, men blevet til en noget udflydende Diskussion om: Skal — skal ikke, og det er fordi Diskussionen har forbigaaet den marxistiske Stats og Samfundsteoris afgørende Erkendelser og i Særdeleshed fordi den, naar den søger at drage Lære af de tyske Begivenheder, ikke kommer ud over Gentagelser af netop de Formuleringer og Vendinger, som til en vis Grad har Skylden for det tyske Nederlag.

I disse Linjer er jeg da ubeskeden nok til at nedlægge det Haab, at efterfølgende maatte kunne bidrage sin Del til Problemets Klaring.

Hvad er Staten? Dette maa være det første Spørgsmaal og maa tillige være Grundproblemet for enhver Betragtning, gennem hvilken Magt- og Statsproblemet skal drøftes.

I Karl Marx: „Borgerkrig i Frankrig" gives der det tydelige Svar: „At Staten er en offentlig Magtfaktor til Arbejderklassens Undertrykkelse, et Middel til Klasseherredømme". Uden at sætte sin egen Eksistens og sit Herredømme i Fare, kan den herskende Klasse aldrig tænke paa at fratage Staten dens Grundkarakter af at være Undertrykkelsesorgan. Den kan kun camouflere Statens Karakter, idet den vælger Former for Magtudøvelse, der indgiver Masserne Illusionen om Medbestemmelsesret og Folkestyre.

Og her kommer da Spørgsmaalet: „Hvad er Demokrati?" En af den borgerlige Magtudøvelsesformer er Demokratiet, som Borgerskabets politiske Herskerform er tilknyttet bestemte økonomiske Betingelser. I gode Konjunkturer og i Perioder, der kan betegnes værende relativt stabile, hvor Proletariatet ogsaa faar sin Del af det stadig voksende Socialprodukt, kan Illusionen om, at Masserne selv regerer og har Medbestemmelsesret, holdes vaagen.

I samme Øjeblik Overklassen kommer i sin Nedgangsperiode, i sin Krise, ophører Muligheden for Proletariatet at faa Andel i Socialproduktet, og da aabenbarer Staten sig i sin virkelige Skikkelse: som Undertrykkelsesorgan.

Vi lever netop nu i en Tid, hvor Borgerskabet er tvungen til at se sig om efter nye Former for Magtudøvelsen, hvor det gaar frem til det fascistiske Diktatur, hvis — — Proletariatet da ikke opretter sit eget Diktatur?

Fascistisk Diktatur? — betyder, at Overklassen har tabt sin gamle Massebasis, der hvilede paa Illusionen om Folkestyre og Selvbestemmelse, og den skaffer sig en ny Position ved at gaa over til den brutale Voldsanvendelse.

Fascismen knuser og ødelægger alle Organisationer og Institutioner, hvortil Modstandernes Magt er knyttet, og med brutal Oprigtighed aabenbarer sig som det, den er: Undertrykkelsesorgan i den udbyttende Klasses Hænder.

Og kun naar man har erkendt dette Faktum, kan man undgaa ligesaa overfladiske som skæbne-

svangre Slutninger, som de i Andreasen's Artikel i September Maaned.

„Hvis jeg stilledes overfor Valget: kommunistisk eller fascistisk Diktatur, saa synes jeg, Valget er ganske let for en Socialdemokrat, da hun eller han under et fascistisk Diktatur, vil komme i Koncentrationslejr og under et kommunistisk Diktatur vil være at finde i et dansk Sibirien."

Proletariatets Diktatur? Javel er ogsaa Arbejderstaten et Undertrykkelses-Apparat, og vil være det, saa længe der findes klassedelte Samfund.

Men Forskellen i Arbejderstaten er: „at Arbejderklassen ved materiel og aandelig Magt udøver Herredømmet over dens tidligere Udbyttere med det Formaal at ophæve Aarsagerne til Statens Bestaaen, Undertrykkelsesforholdene.

Derigennem ophæves Staten selv, thi det proletariske Diktaturs Formaal er ikke Demokratiets Genrejsning, som Marius Jacobsen (Fagbl. Sept.) synes at mene, men det klasseløse Samfunds, hvad der samtidig betyder det — — — — statsløse Samfunds Oprettelse.

Proletariatets Diktatur er efter Karl Marx's Mening den Periode i Menneskehedens Historie, hvor Overgangen fra det klassedelte kapitalistiske til det klasseløse socialistiske Samfund foregaar."

Og den Overgang er kun mulig ved Arbejderklassens Magtovertagelse og Undertrykkelse af de fjentlige Klasser, indtil disse Klassers Modstand er ophørt i Kraft af en socialistisk Politik, der fjerner Grundlaget for disse Klassers Eksistens.

Men det socialistiske Samfund har intet tilfælfes med „Demokratiet". Det har en fuldkommen anden Struktur, det beror paa Medlemmernes Solidaritet og ikke mere paa Kampen mellem Klasser. Af hele det borgerlige Statsmaskineri bliver der ikke andet tilbage end rene Administrationsanliggender, der dog ikke mere ordnes af Undertrykkelsesinstitutionernes Embedsmænd med Ret til Pension, men af Folk som Almenheden har Tiltro til og som afsættes samme Øjeblik, de ikke er deres Opgaver voksen.

Har man saaledes forstaaet Forskellen mellem et Diktatur fra højre og venstre, det fascistiske og det proletariske, saa kan der heller ingen Tvivl være om, hvor ødelæggende det er, naar Andreasen videre skriver:

„Vi skal bruge vor politiske Magt, og ved et handlekraftigt Demokratis Hjælp slaa Demokratiets Fjender ned, det være sig kommunistiske eller nazistiske."

Det var jo netop denne Holdning — der jo faktisk vil sige, at man identificerer sig med det borgerlige Klasseherredømme (i Demokratiets Form) — som tillige med andre Aarsager forhindrede Enhedsfronten mellem kommunistiske og socialdemokratiske Arbejdere. Og at Andreasen, sammen med mange andre desværre, bestemt ikke har taget Lære af den tyske Katastrofe, beviser han ved følgende: „Længe vil det sikkert ikke vare, før Tysklands Arbejderklasse rejser sig og kræver sin tabte Frihed tilbage, og naar det sker, vil Demokratiet igen være den Styreform, der fører til det socialistiske Samfund."

Dermed staar han endog tilhøjre for anden Internationales Pariserbeslutning — som man vist ikke kan beskylde for at være særlig revolutionær. Nej — — for det tyske Proletariat er der kun een Vej — — — —: erindre sig den marxistiske Stats og Samfundsteori, Revolutionens Forberedelse, det proletariske Diktaturs Oprettelse med det Formaal at forvandle det kapitalistiske Samfund til et socialistisk.

Andreasen er kun konsekvent, naar han, efter at han dog for Tysklands Vedkommende holder paa Demokratiet, siger:

„Efter det skete i Tyskland kan man ikke udtale nogen principiel Dom om Vejen til Socialismen, og at drage den Slutning, at kun den kommunistiske er den rigtige, er efter min Mening fuldkommen historisk urigtig, idet man lader ude af Betragtning den Blok af demokratiske Lande, som virkelig bestaar, og hvor Tanken om en Diktaturets Vej til Socialismen er fantastisk, ulogisk og latterlig."

Overfor dette maa hævdes, at de saakaldte „demokratiske Traditioner" rigtignok forstærker Illusionen „Folkestyre og Medbestemmelse", men at de ikke paa nogen Maade er Garanti for Fascismen.

Naar det tyske Borgerskab tidligere end andre Lande har foretaget Overgangen til Fascismen, saa ligger det i dette Lands særlige økonomiske Situation, hvor Krisen var forstærket ved Følgerne af Krig og Inflation og derfor langt mere følelig og hurtigt er blevet Offer for det fascistiske System.

Det er selvfølgelig fuldkommen klart, at Proletariatet paa Demokratiets Grundlag har bedre Mulighed for at kæmpe, end det har under fascistisk Styre.

Det kapitalistiske Samfund, hvis politiske Form

er Demokratiet, har i givne Situation været tvunget til at tilstaa Arbejderklassen en Række bestemte demokratiske Rettigheder, fordi der var Brug for Arbejdernes Deltagelse i Produktionsprocessen, og disse Rettigheder skal selvfølgelig forsvares.

Proletariatet har absolut ingen Interesse i Demokratiet som Helhed, d. v. s. som Klassedømmets camouflerede Form, men vel i bestemte, under demokratisk Styre, erhvervede Rettigheder saasom: Forsamlingsfrihed, Pressefrihed, Strejkefrihed m. m., og disse Rettigheder skal forsvares med alle Midler.

Derfor maa man være klar over, at Bevidstheden om dette Forsvars Nødvendighed betyder, at Overklassen allerede i adskillige Lande er gaaet over til det fascistiske Diktatur, og der, hvor det endnu ikke er sket (den Blok, Andreasen taler om), belaver man sig paa at gøre det.

Kampen for Arbejdernes demokratiske Rettigheder indeholder Tendensen til at slaa over i den afgørende Magtkamp, og Nødvendigheden af Kampen for Arbejderklassens Rettigheder stiller i Løbet af kort Tid de endnu værende demokratiske Lande overfor Valget:

Fascismens eller Proletariatets Diktatur, og den, som gør sig dette klart, behøver ikke at tælle paa Knapperne, og — — — skal — — skal ikke.

n - - - - - T.

Fra Afdelingerne.

Horsens Afdeling.

Afdelingen har i Aarets Løb mistet fire af sine Medlemmer, nemlig: Cigaretmester Hartzbecher, Tilbereder Anna Vestfahl, Montererske Jørgine Petersen og Dæksmager Sørine Petersen, som alle fire var gode Arbejdskammerater og meget afholdte, og blev under stor Deltagelse fulgt til Graven, hvor Fanen paroderede.

Alf. Rasmussen.

Slagelse Afdeling.

Cigararbejder Jørgen Peter Markussen er efter faa Dages Sygeleje afgaaet ved Døden paa Slagelse Sygehus den 13. Oktober i en Alder af 27 Aar. Markussen var fra Horsens, og hans paarørende ønskede, at han skulde føres dertil. Hans Baare førtes her fra Sygehusets Kapel til Banen, og selv om det var paa et ret tidligt Tidspunkt, at dette skulle foregaa, var der dog mødt et ret stort Antal Kolleger for at følge vor unge afholdte Kollega. Ved Ankomsten til Horsens samme Dags Aften, var der mødt en stor Repræsentation af Kolleger af Horsens Afdeling, som der modtog hans Baare.

Begravelsen fandt Sted Torsdag den 19. Oktober fra Klosterkirken, hvorfra Horsens Afdelings Fane fulgte afdødes Baare til Graven.

Fred!

Paa Afdelingens Vegne.

Chr. Andersen.

Møder.

Hovedbestyrelsesmøde den 27. September 1933.
(fortsat).

ad 2. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber for August Maaned. Disse godkendtes.

Formanden ønskede et Spørgsmaal afgjort angaaende Kontingentfonden. Naar et Medlem til Eks. har opbrugt 3-aarigt Maximum og derefter atter opnaar at blive understøttelsesberettiget, maaske kun 8 Dage, og derefter ikke igen kan faa Understøttelse paa Grund af 26 Ugersbestemmelsen, har Medlemmet da Ret til yderligere et Aars Frikontingent.

Formanden mente, at denne Ret maatte Medlemmet efter Reglerne have, men der var sikkert ikke tænkt herpaa, da Reglerne var udarbejdet.

Efter nogen Diskussion vedtoges det at yde Frikontingent i saadanne Tilfælde, indtil Forretningsudvalget havde gennemgaaet Sagen nærmere og nye Regler var udarbejdet.

ad 3. Formanden meddelte, at Carl Brunemark var udtraadt af Hovedbestyrelsen, men da de 2 nærmest staaende Suppleanter stod lige med 62 Stemmer hver, ønskede Formanden at faa Hovedbestyrelsens Stilling til Indkaldelse af Suppleant.

Efter nogen Diskussion enedes man om, at der maatte trækkes Lod mellem disse 2 Suppleanter, P. Nielsen fra Afdl. I og H. Andersen fra Afdl. II.

Lodtrækningen gav til Resultat, at H. Andersen skulde tiltræde Hovedbestyrelsen.

ad 4. Formanden redegjorde for de førte Forhandlinger angaaende Strippemaskinerne. Der var opnaaet at faa slettet den øverste Sats i Bonusberegningen og at Bonusen skulde være 30 Øre for Sumatra mod de gældende 20 Øre for Java. Hovedbestyrelsen gennemgik og diskuterede hvert enkelt Punkt i Forslaget, men vedtog derefter ikke at kunne tiltræde dette.

ad 5. Fra Firmaet Th. Damborg forelaa et nyt Forslag til en Regulering af Cigarillospriserne ved dette Firmas særlige Maskiner.

Formanden redegjorde nærmere for Forslaget.

Hovedbestyrelsen kunde ikke tiltræde dette som det forelaa, men bemyndigede Formanden til indenfor en vis Grænse at træffe en Ordning.

ad 6. I Anledning af Grænsespørgsmaalet angaaende en Maskinarbejder hos Firmaet J. P. Schmidt, Fredericia, gav Formanden Meddelelse om de Forhandlinger, der var ført med Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund og et i samme Anledning afholdt Mæglingsmøde i Fredericia, hvor begge Forbund havde været repræsenteret. Det var under Forhandlingerne oplyst, at den paagældende Arbejder var beskæftiget ved Skæring af Tobak højst ½ Time daglig.

Lønnen var bleven hævet til 70 Kr. ugentlig med Udsigt til Stigning.

Da alt imidlertid, saavel her som andre Steder indenfor Tobaksvirksomhederne, hvor der beskæftiges Maskinarbejdere, ikke var, som det skulde være, vedtoges det at søge Forhandling om det samlede Forhold med Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund.

ad 7. Fra D. s. F. forelaa en Skrivelse angaaende Optagelse af uorganiserede i Forbundene.

Formanden oplæste Skrivelsen og oplyste, at der for Tiden kun stod 18 uorganiserede Tobaksarbejdere tilmeldt ved Arbejdsanvisningskontorerne Landet over.

Det vedtoges at oprette en B-Klasse, som i Forslaget fremført, for saadanne tilmeldte uorganiserede Tobaksarbejdere, og det overlodes til Administrationen at ordne det fornødne.

ad 8. Fra Afdeling „Enigheden" forelaa de nye Love til Godkendelse, men da § 20 Stk. g var i Modstrid med Forbundets Love og Kongressens Vedtagelse, var det ikke muligt for Hovedbestyrelsen at give denne Godkendelse.

Efter en længere Diskussion vedtoges det at tilskrive Afdeling „Enigheden" følgende:

Den 1. Oktober 1933.

Herr Viggo Christensen, Afdeling „Enigheden",
København.

Jeg meddeler herved, at Hovedbestyrelsen har behandlet Eders Afdelings nye Love, men i Henhold til disse Loves § 20 g., som er i aaben Modstrid med Forbundets Love § 4, d, kan Hovedbestyrelsen ikke godkende de af Afdelingen vedtagne Love.

Hovedbestyrelsen maa i høj Grad beklage, at en Del af Enighedens Medlemmer udviser en saa ringe organisationsmæssig Forstaaelse, at man, mere end 1 Aar efter Forbundets Kongres, endnu ikke har kunnet bringe Afdelingens Love i Overensstemmelse med de Love, der er gældende for Forbundet, man tilhører.

Hovedbestyrelsen maa saa meget mere beklage dette Forhold, som der heri ingen Fejltagelse eller Misforstaaelse kan ligge, men at man paa Forhaand ved, at det overhovedet ikke en Gang ligger indenfor Mulighedens Grænse, at Hovedbestyrelsen kan give sin Godkendelse herfor.

Hovedbestyrelsen kan derfor heller ikke tro, at det store Flertal af Afdeling Enighedens Medlemmer paa dette Grundlag vil bringe Afdelingen i Konflikt med Forbundet.

Afstemningsresultatet 148 mod 142 viser da ogsaa baade en meget ringe Deltagelse og en meget lille Majoritet.

Det er da Hovedbestyrelsens Haab, at Afdeling Enigheden i aller nærmeste Fremtid vil ændre sin Stilling til det ganske enkelte Punkt, hvorom der ikke kan herske ringeste Tvivl, angaaende Forstaaelse eller Fortolkning, og hvor Hovedbestyrelsen hverken har Ret eller Magt til at bøje af.

Paa Hovedbestyrelsens Vegne
Edm. Olsen.

ad 9. Fra D. U. I.s Landsforbund forelaa Anmodning om et Tilskud. Dette vedtoges i Lighed med tidligere Aar.

ad 10. Formanden meddelte, at Internationalens Statutter indeholdt Bestemmelse om, at Forbundet i det Land, hvor Sekretariatet havde Sæde, skulde vælge 2 Revisorer. Det vedtoges at vælge Hovedkassereren og overlade til Skraatobaksarbejderforbundet at vælge den anden Revisor.

ad 11. Til Medlem af Oplysningsudvalget i Stedet for M. C. Willumsen valgtes A. Høy.

Det vedtoges i Lighed med tidligere Aar at afholde Landskursus paa Roskilde Højskole i Paasken 1934, og at Udvalget allerede paa nuværende Tidspunkt søgte Samarbejde angaaende dette Kursus med Oplysningsforbundet.

En Anmodning om Tilladelse til at benytte Forbundets Kontorer til Studiekredse i Vinter tiltraadtes.

J. S. Jensen meddelte derefter, at han nedlagde sit Mandat som Hovedbestyrelsesmedlem, da han var valgt som Formand for det sociale Udvalg i Nykøbing F.

J. S. Jensen takkede for godt Samarbejde i den forløbne Tid.

For samme gode Samarbejde takkede Formanden paa Hovedbestyrelsens Vegne J. S. Jensen.

Udtalte Haabet om, at Jensen i den Stilling, han nu indtraadte, maatte blive til Gavn for den Stand, hvis Interesser han altid havde varetaget, og at

det ogsaa maatte blive til Tilfredshed for ham selv.

Paa Grund af J. S. Jensens Udtræden valgtes til Forretningsudvalget Ferd. Jensen, Svendborg, og til Dirigent Ejner Hansen, København.

Dernæst vedtoges det at indkalde Suppleanten, A. Berg, Slagelse.

Adresse-Fortegnelse
i
Tobaksarbejderforbundet i Danmark.

Hovedkontoret: H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., København V., *Telefon Central 12981.*

Forretningsfører: E. Olsen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., Privat: *Telefon Vester 7359.*

Næstformand (Sekretær): A. Andersen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., Privat: *Telefon Godthaab 9776.*

Hovedkasserer: Hans Hansen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., Privat: *Telefon Godth. 2883.*

Aalborg:
Formand: A. Høy, Ny Kastetvej 26. *Telefon 1467.*
Kasserer: Chr. Møller, Schleppegrelsgade 39.

Aarhus:
Formand: Jørgen Petersen, Knudrisgade 38, 2.
Kasserer: Otto Jørgensen, Vejlegade 4, 2.

Esbjerg:
Formand: Rasmus Nielsen, Ingemanns Allé 46, *Telefon 2172.*
Kasserer: C. Madsen, Knudsgade 2.

Fredericia:
Formand: Rich. Stegemeier, Treldevej.
Kasserer: C. Sørensen, Thorsvej.

Haderslev:
Formand: A. Hansen, Stormklokken 4.
Kasserer: Martin Mayntz, Bakkevej 5.

Hjørring:
Formand og Kasserer: Fru Johanne Poulsen, Tørholmsvej 26.

Holstebro:
Formand: Carl Aagaard, Aaglimt.
Kasserer: C. M. Johansen, Sct. Jørgensgade 18.

Horsens:
Formand: A. Rasmussen, Griffenfeldtsgade 24, *Telefon 1424.*
Kasserer: M. Knudsen, Nørrestrandsgade 40. Telf. 878.

Kolding:
Formand: J. A. Petersen, Sønder Vang Haveselskab.
Kasserer: Samme.

Nakskov:
Formand: M. Mortensen, Heesvej 19.
Kasserer: G. Holm, Kastanievej 8.

Nyborg:
Formand: M. Christensen, Frisengaardsvej ved Viadukten.
Kasserer: Julius Sommer, Strandvej 6, *Telf. 559.*

Nykøbing Falster:
Formand og Kasserer: Otto Nielsen, Øster Allé 66, 1.

Nykøbing Mors:
Formand: Hans Marxen, Skovgade 2.
Kasserer: H. P. Larsen, Vesterbro 62.

Odense:
Formand: Georg Nielsen, Allégade 52, 2. *Telf. 5192.*
Kasserer: Johs. Rasmussen, Store Glasvej 9, 1.

Slagelse:
Formand: Chr. Andersen, Hans Tavsensgade 37.

Svendborg:
Formand: Ferd. Jensen. Porthusvej 16, *Telf. 1514.*
Kasserer: Chr. Larsen, Østre Skolevej 8, 1.

Vejle:
Formand: K. Lauersen, Tønnesgade 17.
Kasserer: Samme.

Viborg:
Formand: R. Elsborg, Mogensgade 65.
Kasserer: J. Plougholdt, Mathiasgade 98.

København:
Afdeling „Enigheden", H. C. Ørstedsvej 19 B, St. *Telf. Central 12987.*
Formand: Viggo Christensen. Privat: Murergade 4, 1., N. *Telefon Nora 7469.*
Kasserer: Louis Jespersen.

Cigarsorterernes Fagforening: H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 1456.*
Formand: Ejner Hansen, Henrik Rungsgade 16. *Telefon Nora 3388 x.*
Kasserer: Andr. Olsen.

Arbejdsanvisningens (Centralkontoret): H. C. Ørstedsvej 19 B, St., *Telf. Eva 2557.* Bestyrer: P. Thomsen.

Adresser paa Tillidsmændene
i
Skraatobaksarbejdernes Forbund.

Aalborg:
Formand: Høyer, Ny Kastetvej 9. St.
Kasserer: B. Christensen, Borgergade 29, 3.

Aarhus:
Formand: Fru Helene Hansen, Sjællandsgade 50.
Kasserer: J. Sørensen, N. Ringgade 121, St.

Assens:
Formand: H. Tandrup, Baronvej 1.
Kasserer: P. B. Andersen, Havnegade 8.

Esbjerg:
Formand: H. Holm, Grundtvigs Allé 103.
Kasserer: Aage Larsen, Jernevej 16, 1.

Fredericia:
Formand: V. Rasmussen, Købmagergade 11.
Kasserer: Samme.

Haderslev:
Formand: S. Svendsen, Præstegade 4.
Kasserer: Samme.

Holstebro:
Formand: Vald. Jensen, Danmarksgade 32.
Kasserer: F. Dreyer, Ringkøbingvej 21.

Horsens:
Formand: M. Jørgensen, Tordenskjoldsgade 8, St.
Kasserer: Th. Jensen, Slotsgade 14.

København:
Formand: N. M. Nielsen, Drogdensgade 5, 4.
Kasserer: Th. Nielsen, H. C. Ørstedsvej 19 B, 1.

Køge:
Formand: Chr. Petersen, Hvidøre Strandvejen.
Kasserer: G. Friis, Kingosvej 10, Sønderkøge.

Nakskov:
Formand: L. Rasmussen, Jødevej 46.
Kasserer: Fru E. Hansen, Rødbyvej 95.

Nykøbing F.:
Formand: H. Madsen, Gaabensevej 26.
Kasserer: Samme.

Nykøbing J.:
Formand: H. F. Knudsen, Gasværksvej 42.
Kasserer: Samme.

Odense:
Formand: Otto Frederiksen, Sdr. Boulevard 75, 1.
Kasserer: Georg Nielsen, Aalykkegade 22.

Randers:
Formand: Chr. Christiansen, Fredensgade 4 B, St.
Kasserer: J. L. Schou, Frydensvej, Vorup.

Roskilde:
Formand: H. Knudsen, Skovbogade 6, St.
Kasserer: Samme.

Slagelse:
Formand: V. Christensen, St. Jørgensgade 37.
Kasserer: G. Henriksen, Slotsgade 25.

Silkeborg:
Formand: Edv. Petersen, Thorsgade 14, 1. Sal.
Kasserer: Samme.

Svendborg:
Formand: V. Andersen, Ravnemøllevej 8.
Kasserer: G. Hansen, Tinggaardsvej 10.

Viborg:
Formand: V. Jensen, Thorsvej 17.
Kasserer: Samme.

Forbundskontoret er: H. C. Ørstedsvej 19 B, 1., V.

Først Dumping, saa Krig!

Fascismen er økonomisk Presseri. — Tyskland marcherer i Spidsen.

(IFC) „Hvis Konferencen strander" — saaledes hed det i de Sagkyndiges Beretning fra den økonomiske Verdenskonference, der særlig tog Sigte paa internationale Paroler — „er der Udsigt til, at alle Nationer i Verden som Ideal vil opstille et Autarki (Selvforsørgelse), der vil lamme det økonomiske Fremskridt. En saadan Udgang vilde ryste det internationale Finans- og Pengevæsen i dets Grundvold, vilde sænke Levestandarden og udelukke Bevarelsen af den Levestandard, hvorpaa vi lever". Disse Spaadomme er bogstavelig talt gaaet i Opfyldelse eller paa Vej dertil.

Da Forudsætningerne for Autarki kun er til Stede i de færreste Lande, og da de fleste Stater ikke — selv om de kunde — helt vil gaa over til Selvforsyning, d. v. s. give Afkald paa deres Eksport, da hel Selvforsyning altid betyder Indskrænkninger og Begrænsninger (idet Internationalismen i Produktion og Omsætning hele Verden over har sat Levestandarden op), antager alles Krig mod alle stadig skarpere Former.

Vaabnene i denne Krig er Fascismens Vaaben: Forringelse af de sociale Love, Nedsættelse af Lønningerne: Dumping. Til denne Dumping hører ogsaa Valutaforringelsen, selv om der i og for sig kan være forbundet sunde kreditpolitiske Hensigter dermed. Til syvende og sidst er det altid Arbejderne, enten i Indlandet eller Udlandet, der er Ofre for denne Valutaforringelse. End ikke Amerika danner nogen Undtagelse her. Ganske vist er Arbejdsløsheden derovre i de sidste Maaneder aftaget, dog kun i samme Omfang som de beskæftigede Arbejderes Købekraft. En Kvindekomité har gjort sig den Ulejlighed at konstatere, hvorledes Roosevelts Plan virker paa Husmødrenes Indkøbskurv. Der er da kommet følgende Resultat: „Der er indtraadt store Stigninger i Priserne paa Levnedsmidler. Bøndernes Andel i denne Stigning er ringe. Lønningerne i Detailhandelen er ikke steget saa stærkt, at dette kan bidrage noget af Betydning til Stigningen i Fødemiddelpriserne. Hvad angaar Lønningerne i Almindelighed, er de ikke steget saa meget, at det kan udligne de højere Leveomkostninger."

Fortsættes.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 27. Oktober 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Understøt. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1256	270	986	115	31	84	16	26	2	4
Aarhus	84	43	41	16	13	3	6	1	1	2
Esbjerg	241	123	118	24	9	15	1	1	0	1
Frederic.	109	56	53	21	13	8	5	0	2	1
Hadersl.	61	23	38	3	3	0	3	0	0	0
Hjørring	9	0	9	4	0	4	0	2	0	0
Holsteb.	405	150	255	30	18	12	7	4	6	2
Horsens	407	206	201	34	24	10	9	5	0	2
Kolding	22	14	8	14	9	5	1	0	0	0
Nakskov	32	14	18	9	2	7	1	1	1	0
Nyborg	24	7	17	20	5	15	0	1	0	0
Nykø. F.	335	42	293	9	7	2	2	1	0	0
Nykø. M.	86	43	43	16	7	9	0	1	0	1
Odense	469	216	253	17	12	5	4	0	1	0
Slagelse	156	80	76	0	0	0	0	0	0	0
Svendb.	120	41	79	12	2	10	0	4	0	1
Vejle	11	10	1	1	0	1	0	1	0	0
Viborg	108	12	96	108	12	96	4	24	1	2
Tils. i Prov.	3935	1350	2585	453	167	286	59	72	14	16
Kbhv.: „Enigh."	3563	916	2647	871	170	701	28	148	14	43
Cigarsor.	985	367	618	179	38	141	11	55	4	11
Centr.k.										
Tils. i Kbhvn.	4548	1283	3265	1050	208	842	39	203	18	54
Ialt...	8483	2633	5850	1503	375	1128	98	275	32	70

Arbejdssøgende skal altid henvende sig hos Afdelings-Kassereren, forinden de søger Arbejde.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Septbr. Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Sept.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Sept.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I ...					36999	15	36999	15			5740	61	31258	54	36999	15				
do. II...					11827	90	11827	90			1736	00	9991	90	11827	90				
Aalborg					16114	80	16114	80			4111	14	12003	66	16114	80				
Aarhus	563	32			1166	35	1729	67			943	11	400	00	1343	11	386	56		
Esbjerg					2632	45	2632	45			1236	94	1305	51	2632	45				
Fredericia ..					1406	20	1406	20			974	06	432	14	1406	20				
Haderslev ..					679	55	679	55			312	75	366	80	679	55				
Hjørring	74	14	575	00	117	80	766	94			735	47			735	47	31	47		
Holstebro...	0	10			8149	95	8150	05			1634	61	6515	44	8150	05				
Horsens	2400	00			5915	45	8315	45			2109	48	3805	97	5915	45	2400	00		
Kolding			300	00	237	55	537	55	109	08	453	36			562	44			24	89
Nakskov ...					464	85	464	85			378	37	86	48	464	85				
Nyborg	418	25	1500	00	240	05	2158	30			1667	56			1667	56	490	74		
Nykøbing M.	375	55			736	35	1111	90			613	44	498	46	1111	90				
— F.					4225	50	4225	50			1113	40	3112	10	4225	50				
Odense.....					8049	00	8049	00			2434	59	5614	41	8049	00				
Slagelse					2246	85	2246	85			223	96	2022	89	2246	85				
Svendborg .	935	74			1447	65	2383	39			882	97	1500	42	2383	39				
Vejle.....			400	00	114	60	514	60	79	06	468	23			547	29			32	69
Viborg.....	398	06	1900	00	1638	35	3936	41			3360	37			3360	37				
Central- og Anvisningsk.	47147	23	59000	00	282	50	106429	73			47847	42			47847	42	576 58582	04 31		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Septbr. Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 30. Sept.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 30. Sept.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København .			300	00	1262	75	1562	75			1451	65	111	10	1562	75				
Aalborg					571	60	571	60			299	25	272	35	571	60				
Aarhus					242	80	242	80					242	80	242	80				
Assens					332	00	332	00					332	00	332	00				
Esbjerg					487	00	487	00					487	00	487	00				
Fredericia ..	53	00			66	25	119	25									119	25		
Haderslev ..	63	99	300	00	79	85	443	84			333	88			333	88	109	96		
Holstebro ..	100	00			270	95	370	95			50	00	225	00	275	00	95	95		
Horsens					777	60	777	60			599	50			599	50	178	10		
Køge.....	182	45			106	60	289	05			60	75			60	75	228	30		
Nakskov ...	26	90			152	10	179	00			52	50	50	00	102	50	76	50		
Nykøbing M.	234	00	200	00	30	00	464	00			280	00			280	00	184	00		
do. F.	126	76			81	25	208	01			149	00			149	00	59	01		
Odense.....	83	44	350	00	163	95	597	39			550	16			550	16	47	23		
Randers	71	51	100	00	72	75	244	26			138	00			138	00	106	26		
Roskilde....	7	39	250	00	100	50	357	89			324	30			324	30	33	59		
Slagelse	32	84			283	90	316	74			223	00	50	00	273	00	43	74		
Silkeborg...	65	25			29	80	95	05			64	00	31	05	95	05				
Svendborg .	462	20			251	15	713	35			86	36			86	36	629	99		
Viborg	24	68	340	00	0	00	364	68			362	70			362	70	1	98		

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden“: Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Amager 5686 v - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.

Tobaksarbejderforbundets Fagblad

Nr. 12 | December 1933 | 28. Aargang

Svenske Tobaksindustriarbejderforbunds Malmø Afdelings 50-Aars Jubilæum.

Lørdag den 11. November afholdt Malmø Afdl. sin 50-Aars Stiftelsesfest i Folkets Hus.

Festen, hvortil ogsaa det danske Tobaksarbejderforbund var indbudt, formede sig som en storstilet Højtidelighed. Vort Forbund var repræsenteret af Forbundets Næstformand, Anton Andersen, og de københavnske Afdelinger af Formanden for Afdl. II, Einer Hansen.

Formanden for Malmø Afdl., M a d s M a d s e n, aabnede Festen og bød alle et hjerteligt Velkommen, mindedes derefter en Række af Afdelingens gamle Pionerer, hvoraf flere var til Stede ved Festen, blandt andet Afdelingens tidligere Kasserer, A. Wihlborg, der havde været Kasserer for Afdelingen i mere end 40 Aar.

Formanden for det svenske Tobaksarbejderforbund, A. E l i a s s o n, bragte Afdelingen en Hilsen og en Tak for godt Medlemsskab i de 50 Aar,

der var svundne. Afdelingen var jo en af Forbundets allerældste og ogsaa en af de førende Afdelinger.

Anton Andersen bragte det danske Tobaksarbejderforbunds Lykønskning og Hilsen i Anledning af de 50 Aars Bestaaen som Organisation og udtalte Haabet om, at det gode Kammeratskab og Sammenhold mellem Nordens Arbejdere stadig maatte bestaa til Gavn for Arbejderklassen i Norden og som et lysende Eksempel for alle Arbejdere i Verden, for hvad Kammeratskab og Sammenhold kan bringe Arbejderklassen.

Einer Hansen bragte Malmø Afdeling en Hilsen og Tak for Indbydelsen fra de københavnske Tobaksarbejdere og udtalte Haabet og Ønsket om fortsat Fremgang, økonomisk og kulturelt, for de svenske Tobaksarbejdere.

Endnu havde en hel Række Talere Ordet, og en i Dagens Anledning forfattet Sang, der gjorde stormende Lykke, blev sunget.

Formanden bød derefter Velbekomme, og der toges fat paa Dansen, som først sluttede sent, og for mange et Minde rigere.

A. A.

Fagforenings-Generalforsamling Anno 1933.

Tobaksarbejdernes Afdeling „Enigheden" afholdt i Lørdags i Idrætshuset en Generalforsamling, som opløstes i et Kaos.

Der bliver raabt op om Mødekultur, men dette gælder maaske ikke for Generalforsamlinger. Det, der foregik i Idrætshuset i Lørdags, var at betegne som en højst uhyggelig Ølkultur. Fra Generalforsamlingens Begyndelse Kl. 14 til Kl. 18,30 klirrede Ølflaskerne til stor Gene for dem, som ønskede noget ud af dette alvorsfulde Møde.

Jeg ved, at dette ikke gælder vort Fag alene, men det gælder mange Forbunds Møder. Derfor maa vi Afholdsfolk kaste os ud i Kampen for at standse disse store Drikkegilder ved vore Generalforsamlinger. Sørg for at behandle Spørgsmaalet i din Fagforenings Studiekreds; dér har det sit rette Forum.

Drikkeri er Dumhed!

Køb og læs Afholdsdagbladet!

Paul Manfeld Christensen.

Ovenstaaende Artikel har fundet Optagelse i Afholdsdagbladet af 28. Nov. Den er i sin Form et hadsk Angreb paa anderledes tænkende og i sit Indhold ganske misvisende og usandfærdig.

Afdeling „Enigheden"s Ekstra-Generalforsamling, der afholdtes Lørdag den 25. November i Idrætshuset, var en velbesøgt, stor Forsamling, der forløb i god Ro og Orden.

Det lille Intermezzo, der fandt Sted, grundet paa et Par Medlemmers mindre ædruelige Optræden, bevirkede ikke, som der staar i Artiklen, at Mødet opløstes i Kaos og berettiger ingenlunde den ærede Ophavsmand til Artiklen at stemple Tobaksarbejderne som værende i Besiddelse „af en højst uhyggelig Ølkultur". Og naar der videre skrives, at Mødet fra Begyndelse til Ende blev forstyrret af „klirrende Ølflasker", maa der protesteres paa det kraftigste mod en saadan misvisende, dum og unøgtern Bedømmelse af de virkelige Forhold.

Naar der til Slut i Artiklen staar: „Drikkeri er Dumhed", maa man dertil bemærke, at Indsenderen leverer Beviset for, at Afholdenhed ikke beskytter mod Dumhed.

Viggo Christensen.

Hitler-Tysklands „kommunistiske" Haandlangere.

(ITF). Med dette Udtryk mener vi absolut ikke Sovjetruslands Regeringspersoner, der hidtil i deres Stats Interesser har forsøgt at opretholde det gode Forhold til Hitler — ligesom forøvrigt til de italienske Regeringsfascister — og som har skuffet saa mange tyske Proletarer — ærlige, simple kommunistiske Arbejdere, der blindt stolede paa dem — og uden noget som helst Solidaritetsbevis overladt dem til Nazi-Bødlerne.

Hvad vi i Øjeblikket tænker paa, er den Hjælp, som der bliver stillet Naziregeringen i Udsigt ved Undertrykkelse og Slaaen ned af kommende Oprørsbevægelser.

Her er det nyeste Eksempel: Herr Franz Heckert, Medlem af Hovedledelsen af det tyske kommunistiske Parti, der rettidig bragte sig selv i Sikkerhed, udsteder fra sit Skrivebord i Moskva Retningslinier for Arbejdet i Tyskland. (S. „Rundschau", tidligere „Imprekorr", Nr. 42 af 10. November d. A.). Heri bliver endnu engang Enhedsfronttaktiken prædiket, den selvsamme Taktik, som allerede i saa høj Grad har undermineret og skadet Arbejderbevægelsens Enhed, den gensidige Tillid og Kraft.

Der skal oprettes uafhængige Fagforeninger, naturligvis under kommunistisk Ledelse, — — deraf ogsaa Udtrykket „Enhedsfront". Og som om intet var hændt, som om man ikke allerede havde

gjort Erfaringer nok og oplevet tilstrækkelig megen Skade og Skam, vedbliver disse Burokraters Kampraab at være: Fremfor alt, Bekæmpelse af den socialistiske Arbejderbevægelse.

Af de opstillede Theser lyder Nr. 8 som følger:

„Mod Socialdemokratiets og Amsterdamer Faginternationales Bestræbelser for gennem nye bedrageriske Manøvrer ved Oprettelsen af nye, illegale reformistiske Fagforeninger at forhindre Arbejderklassens revolutionære Enhedsfront, maa den skarpeste Kamp organiseres. Men der, hvor det er lykkedes Amsterdamer-Internationale at danne saadanne Organisationer, maa vi uopholdeligt fremskaffe en revolutionær Opposition i disse Organisationer for at dreje dem i revolutionær Retning og for at forene dem med de uafhængige Fagforeninger."

Hvad betyder i Grunden dette, bortset fra den kunstlede i Grunden saa jammerlige, ordskvaldrende Maade, som de kommunistiske Mundhelte finder deres aandelige Tilfredshed i at udtrykke sig paa? Det betyder dette, at naar de uhyre Begyndelsesvanskeligheder er overvundet, naar det igen er lykkedes at faa dannet Grupper af de saa foragtede højre- eller venstreprægede „Socialfascister" for at udkæmpe Kampen mod Hitlerregimentet og samle saa mange Arbejdere og Kampfæller som overhovedet muligt, hvorved de stadig løber Fare for at blive arresteret, mishandlet og dræbt, saa kommer disse jammerlige saakaldte Kommunister og laver Opposition indenfor disse Grupper.

Om saa disse officielle Kommunister blev betalt af Nazisterne for deres ødelæggende Arbejde, kunde de ikke udføre deres æreløse Opgave paa en bedre Maade.

Selv de, der paa Organisationsomraadet er længst tilbage, er klar over, hvad der efter den givne Parole under de bestaaende Forhold vil komme ud af en Gengruppering af de tyske Arbejdere, hvorved vore bedste Kammerater hver eneste Dag sætter deres Liv og Frihed paa Spil. Hertil kommer endvidere, at det netop ved Rigsdagsbrandprocessen med al Tydelighed viste sig, hvor stort et Antal Spioner, der findes i „Kommunisternes" Rækker, og hvor mange af deres Folk, der, saa snart Bladet vender sig, hellere end gerne bringer Partifæller og Aandsbeslægtede til Galgen for blot at hytte deres eget Skind.

Det, som Moskva nu dekreterer, er værre end Vanvid, det er en Forbrydelse mod Arbejderstanden.

Smuds.

Er det Kotume, at et Bestyrelsesmøde eller dets Beslutninger skal diskuteres paa Arbejdspladsen og de enkelte Bestyrelsesmedlemmer stilles i Gabestokken for dette eller hint, saa mener jeg, at det ikke er nødvendigt at holde Bestyrelsesmøde; lad os saa faa det altsammen med, saa det ikke bliver misforstaaet af de uindviede. Skal vi saa sige, at de Bestyrelsesmedlemmer, der giver Kommunisterne Besked, samarbejder med dem eller modtager Direktiver derfra, ikke er sin Opgave voksen; det mener jeg i hvert Fald, og at der er intimt Samarbejde imellem dem, er bevisligt, og saa gemen en Smudspropaganda som den, der fandt Sted Lørdag den 25. Oktober, skal vi lede længe efter.

Lad os kæmpe med rene Vaaben; en Del af Bestyrelsen maa efter min Opfattelse have misforstaaet sin Opgave; hele Bestyrelsen, som vi har valgt, skal varetage hele Foreningens Interesser til fælles Gavn, men hvis det bliver ved paa den Maade som nu, er der vel ikke nogen, der tør tage Stilling til eller anbefale dette eller noget andet.

Jeg haaber, vi har naaet Kulminationspunktet nu og er parat til at tage fat paa den rigtige Maade til fælles Bedste mod vore Fjender, Arbejdsgiverne, og ikke slide os op i indre Strid, uden at arbejde videre i Samdrægtighed; thi sammen maa vi staa lige saa fast som en Klippe og ikke smudse hinanden til og slaa for meget i Stykker; dertil har Arbejderklassen haft for drøje Kampe at gaa igennem.

Jeg spørger kun. 6131, *Aina Pedersen.*

Mundtlige Udtalelser i Samklang med ovenstaaende hører desværre snart til de daglige, og det kan ikke nægtes, at der er kommen noget ind i vore Organisationer, som ikke skulde være, og den organiserede Opposition bærer Skylden herfor.

Naar en Part kæmper mod en anden eller mod flere andre, er det nødvendigt at organisere sin Opposition, men en Organisation maa dog være en samlet Part, og organiserer man en Opposition inden for sin egen Organisation, maa man være klar over, at man svækker denne over for dens naturlige Modpart.

Saavel inden for vor, som inden for andre Organisationer, har man imidlertid en saadan Gruppe. — „R.F.O." — og tillige en anden Gruppe, der ikke er tilsluttet „R.F.O."

Disse 2 Grupper arbejder ofte sammen, men er dog paa væsentlige Punkter uenige.

Almindelig Opposition kan, og skal, ikke und-

gaas, men der er en væsentlig Forskel paa, om man opponerer paa saglig Vis, eller man opponerer, fordi man føler sig som en særlig Part, der kun har til Formaal at slaa den anden ud.

Jeg skal nævne et Par Eksempler, der er typiske for vor Opposition.

Ved et Møde, hvor man behandlede en Sag, var der stillet en Misbilligelse af Hovedbestyrelsens Handling.

En af de førende Mænd indenfor Oppositionen udtalte da: „Hvis jeg havde siddet i Hovedbestyrelsen, havde jeg sikkert handlet paa samme Maade, som Hovedbestyrelsen har gjort i dette Spørgsmaal, men Hovedbestyrelsen kan godt trænge til et Plaster; jeg stemmer for Misbilligelsen."

En saadan Opposition har man vel Lov at kalde haardhudet, men den er ikke enestaaende, selv om det er sjældent, man faar den serveret saa kynisk aabenhjertet.

Et andet Eksempel er mere frisk. Jeg omtalte i forrige Nr. af Bladet en Resolution, der var stillet af „R.F.O." Mændene. En Misbilligelse af Afdeling „Enigheden"s Bestyrelse, fordi den i en given Situation havde rakt de arbejdsløse en hjælpende Haand.

Jeg skal ikke komme stærkt ind paa Resolutionen, da jeg som nævnt omtalte den i forrige Nr., men det er min Overbevisning, at selv om alle fra „R.F.O." stemte for den, var der sikkert ingen af dem, der ikke undte de arbejdsløse den givne Hjælp, hvilket man viste ved alle at stemme for den næste Bevilling, nemlig Brændselshjælpen til de arbejdsløse.

Medens man i Resolutionen udtalte, at man ikke kunde have Tillid til en Bestyrelse, der ikke kendte anden Vej, end at vælte Byrderne over paa Fagets Medlemmer, saa var man i det sidste Tilfælde villige til selv at bære sig ad paa samme Maade.

I første Tilfælde var man imidlertid bundet af partipolitiske Hensyn, medens man i sidste Tilfælde ikke havde naaet at faa bundet sig selv, og derfor kunde stemme efter sin personlige Mening.

Med en saadan Opposition kan desværre mange tilfældige Beslutninger blive taget, som langt det store Flertal af Medlemmerne ikke sympatiserer med, thi det skal indrømmes, at Oppositionens Folk møder op og holder ud til Mødernes Slutning, medens en stor Del af den anden Part af Medlemmerne som Regel først tropper op, naar de paa Forhaand ved, at der foreligger en alvorlig Situation, og ligeledes er tilbøjelig til at forlade Møderne, før Afgørelsen er truffet.

Dette sidste er da ogsaa Grunden til, at Oppositionen som Regel søger at trække Mødet ud saa længe som muligt.

Det er muligt, men ikke ønskeligt, at Organisationerne skal føres ud i en særlig alvorlig Situation, før Medlemmerne faar Øjnene op for, at de har en Pligt til at være med i Organisationsarbejdet og ved Møder og Generalforsamlinger blive holdt à jour med de virkelige Forhold, i Stedet for, som det nu er bleven en temmelig almindelig Skik, at der efter en Parts Fremstilling af en Sag, ude i Virksomhederne vedtages Resolutioner mod den anden Part, uden at denne har haft Lejlighed til at gøre Rede for sine Synspunkter og Bevæggrunde.

Edm. Olsen.

En Udtalelse af Statsminister Th. Stauning.

En Sag, der vedrører ethvert Arbejderhjem.

Hvis vi levede i et Samfund bygget op paa logiske og retfærdige Grundsætninger, vilde dette Samfund sikre enhver, der bidrog til at sikre Samfundet, det fornødne under alle Livets Forhold. Samfundet vilde af Arbejdsudbyttet sikre Henlæggelse til Imødegaaelse af Sygdom, Ulykker, Alderdom, Efterlevendes Pensionering eller Støtte o. s. fr.

Men vi lever ikke i et saadant Samfund. Fællesfølelsen ligger under for Egoismen, og der er stadig Kamp om Bidragene til den Sikring, som Samfundet har etableret paa visse Omraader, hvor det var mest paatrængende. Man maa derfor indrette sig i nogen Grad efter de Vilkaar, som Samfundet byder, selv om det er stærkt begrænset, hvad den enkelte i de store ubemidlede Befolkningslag kan præstere.

Familiefølelsen og ganske særlig Følelsen for Børnene er glædeligvis stærk og levende, og det forekommer mig at være smukt, at gode Tanker omfatter Børnene, ogsaa udover deres første Aar.

Med det moderne Forsikringsvæsen er mange Tusinde af Landets Borgere — trods alle Vanskeligheder — i Stand til at skabe et lille Værn, en lille Hjælp, som netop paa Grund af de økonomiske Forhold i det bestaaende Samfund er af saa stor Betydning for Enken eller for Børnene, naar den ubønhørlige Sygdom eller Død melder sig.

Mange er i Stand til at tilvejebringe en særdeles god Sikring i Tider, hvor store Indtægter strømmer ind, og de kunde endda derigennem ogsaa bidrage til Dannelse af den Samfundskapital,

som er af saa stor Betydning for det lille Samfund, der er kapitalfattigt i Forhold til de store Handels- og Industrisamfund.

Men ogsaa de store Masser kan gøre en Indsats, og særlig bør Ungdommen tænke paa den Tid, da Livet skal afsluttes. Den unge Mand og Kvinde ved ikke, hvordan Livet vil forme sig, men det ved enhver, at Indbetaling af et lille Beløb til en anerkendt Forsikring er en Foranstaltning, som i visse Tilfælde kan komme den paagældende selv til gode, hvis Livet ikke giver Ægtefælle og Børn, eller i ugunstigste Tilfælde tilfalde Slægtninge, der maaske ogsaa trænger, hvis Døden kommer uventet tidlig. For den store Masse vil den lille Opsparing være af saare stor Værdi i en af de mange Situationer, som Livet byder de allerfleste af os — med Bekymringer og Tiggergang som almindelig Udgang.

Jeg ser ikke bort fra de fortvivlede økonomiske Vilkaar, som Samfundet byder de store Masser, men jeg bemærker ogsaa, at moderne Forsikringsvæsen har indrettet sig med Hensyntagen til disse Forhold, og man kan, under Bestræbelserne for i heldigste Tilfælde at skabe Lys og Glæde for Børn eller andre, der lades tilbage, sikre sig, at Bestræbelserne aldrig bliver helt spildte, selv om Forholdene skulde gøre det umuligt at opretholde en paatænkt Betalingspligt.

Man kan arbejde for den nødvendige Reform af Samfundet uden at glemme Hensynet til dem, man paatog sig Pligter overfor, og saaledes bør man handle.

Th. Stauning.

— — —

Vi vil gerne understrege Statsministerens Ord og tilføje en Opfordring til alle vore Læsere om at benytte det af Arbejderne selv (Fagforeninger og Sygekasser) oprettede Livsforsikringsselskab, A/S. Arbejdernes Livsforsikring, for hvilket iøvrigt Statsminister Stauning har været Formand i 13 Aar, indtil han blev Statsminister første Gang.

Dette Selskab byder en Række Fordele, som gør det til det førende Folkeforsikringsselskab, f. Eks.: Statsgaranterede Forsikringssummer, samme store kontante Bonus hvert 5. Aar som Statsanstalten for Livsforsikring, billige Præmier, lang Restancefrist, Præmiefritagelse ved Invaliditet og langvarig Sygdom, ugentlig Opkrævning i Hjemmet m. v.

Selskabets Agenturer, der findes over hele Landet, saavel som dets Hovedkontor (Rosenørns Alle 12 St., Tlf. Central 7927 og 7973) giver beredvilligt og omgaaende nærmere Oplysninger.

Boykotningen mod Hitler-Tyskland.

Mod Røverridderne i det Tredie Rige!

(IFC) Hitler har ikke blot sine med de mest moderne Vaaben udstyrede „Landsknægte", men han har ogsaa sine ligesaa moderne Røverriddere. Der gaar næsten ikke en Uge, uden at Hr. Schacht, den tyske Rigsbankpræsident, finder ud af nye Metoder for økonomisk Stratenrøveri, der kan faa den mest udspekulerede Børsmægler til at blegne af Misundelse. Herrerne i det Tredie Rige har gjort sig den nationale Kamp mod den „graadige Kapital" let, idet de selv er blevet internationale Spillere. Det begyndte med Transportmoratoriet og Udplyndringen af fremmede Kreditorer gennem Registermark, Scrips, Spærremark o. s. v. Sin Fortsættelse fandt denne Metode ved Koncentrationen af hele Svindelen hos Gulddiskontobanken med det Formaal at indlede en Kæmpe-Dumping, og nu sættes Kronen paa Værket, idet Tyskland nu vil gøre det bekvemt for sine udenlandske Kreditorer at konvertere deres i Dollars og Sterling lydende Papir- og Guldtilgodehavender til „gode og stabile tyske Mark" (naturligvis med tilsvarende Rentenedsættelse). Alt er saaledes forberedt til, efter Sammenbruddet af den mægtige Papirbygning af værdiforringede Scrips og Spærremark, at gennemføre en smuk Inflation paa Bekostning af Tysklands egen Arbejderklasse og Udlandet til Fordel for den tyske Kapital.

Imod dette og andet Uvæsen vender sig et Opraab fra „Den schweiziske Arbejderklasses Boykot-Komitee", der paa en saglig og træffende Maade sammenfatter alle moralske og økonomiske Grunde til Fordel for Boykotningen mod Hitler-Tyskland. Efter at der i Opraabet som Indledning er peget paa, at Tyskland „bevidst skader den schweiziske Folkeøkonomi", d. v. s. en af sine bedste Kunder og en af sine største Laangivere (Schweiz' Tilgodehavender beløber sig til over 2700 Millioner Frank, dets Aarsindførsel fra Tyskland er 400 Millioner større end Udførslen til Tyskland), hedder det videre: „Hitler-Tyskland takker Schweiz paa den Maade, at det stopper Turisttrafikken til Schweiz, og at det tilbageholder de schweiziske Tilgodehavender. Selve Tilbagebetalingen yder det kun, hvis det kan indføre tyske Varer i Schweiz. Hitler-Tyskland benytter de tilbageholdte Tilgodehavender til, med Spærremark- og Registermarksvindelen, at underbyde den schweiziske Industri i Ind- og Udland og ved Dumping at fortrænge den. Det lokker dermed schweiziske Rejsende fra Schweiz til Tyskland; det skader med de schweiziske Penge i Tyskland

den schweiziske Industri og de schweiziske Hoteller.

Af folkeøkonomiske Grunde opfordrer vi det schweiziske Folk til ikke at købe Varer fra Hitler-Tyskland.

Hitler-Tyskland ruster til Krig. Dette kan alle hykleriske Paastande fra dets Ministre ikke dække over. Det foretager hemmelige Rustninger, der er bestemt til ved en velforberedt Krig at ødelægge Nabofolkene ved en skaanselsløs Giftgas- og Bakteriekrig.

Maalet for denne Krig er et Stor-Tyskland, til hvilket efter de nationalsocialistiske Føreres skamløse Paastande ikke blot hører Østrig, de tyske Dele af Polen, Tjekoslovakiet, Frankrig, Luxemburg, Holland, Danmark og Belgien, men ogsaa det tyske Schweiz. Det fascistiske Tyskland vil heller ikke vige tilbage for en Krig mod Schweiz.

Hitler kan kun virkeliggøre sine Planer, hvis de truede Lande først leverer ham Midlerne. Han har allerede 2700 Millioner Frank fra Schweiz. Skal der stilles flere Millioner til hans Disposition? Det vilde være sindsygt og selvmorderisk.

I Fredens og vor egen Sikkerheds Navn opfordrer vi det schweisiske Folk til ikke at købe tyske Varer, før Tyskland driver en ærlig og paalidelig Fredspolitik.

Hitler-Tyskland truer det schweisiske Demokrati og den schweiziske Frihed! Dets Agitatorer har paa Møder i Grænseegnene tydeligt nok udtalt, at de ogsaa hos os vil indføre Systemet med Undertrykkelse, Koncentrationslejre, den blodige Terror, Forfølgelse af anderledes Tænkende, Udryddelse af Race-Mindretal, Knebling af Presse-, Forsamlings-, Tale- og Meningsfrihed.

De vil blive styrket i deres frække Aspirationer, hvis vi ikke paa afgørende Maade tænker paa Forsvar. De fascistiske Overgreb hører op, naar det økonomiske Grundlag for Fascismen bliver taget bort.

I den truede Friheds Navn, og i Menneskelighedens Navn opfordrer vi det schweiziske Folk til ikke at købe tyske Varer, saalænge Tyskland undertrykker Friheden og truer ikke blot Demokratiet hos os, men ogsaa vor Eksistens.

Schweiziske Mænd og Kvinder, forhør Eder ved ethvert Indkøb, om den forlangte Vare er af tysk Oprindelse. Enhver tysk Vare maa tilbagevises.

I de følgende Dage vil vi offentliggøre Lister over tyske Varer, og samtidig opgive, hvilke Varer der kan erstatte disse.

Schweiz giver hvert Aar store Summer ud til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Ved at foretrække de indenlandske Varer ved Deres Indkøb støtter De samtidig Bestræbelserne for Fremskaffelse af Arbejde og derigennem Bekæmpelsen af Arbejdsløsheden. Støt vor Bevægelse! Undgaa tyske Produkter."

Først Dumping, saa Krig!

Fascismen er økonomisk Presseri. — Tyskland marcherer i Spidsen.

(Sluttet.)

Hvad betyder alt dette? Det betyder Erhvervslivets Igangsætning paa Arbejdernes Bekostning, Nedsættelse af Industriens Produktionsomkostninger, større Konkurrenceevne paa Verdensmarkedet, d. v. s. forøget Dumping. Noget lignende kan man sige om alle de andre Lande, der driver en saadan Politik. Men trods alt kan man overskue de valutapolitiske Foranstaltninger, de virker paa Debitorer og Kreditorer, paa Udland og Indland.

Tyskland alene vil forbeholde sig at drive en Dumping, der om muligt sker paa Udlandets Bekostning, og som i sit Omfang og sin perfide Gennemførelse er saa uhyrlig, at det ikke vil være noget Under, om der indenfor en overskuelig Tid vilde indtræde den traditionelle sidste Konsekvens af en til det yderste dreven økonomisk Kamp: Krigen.

Forinden den fornylig af den tyske Regering udstedte 6. Forordning for Valutareguleringen var Forholdet det, at den udenlandske Køber i Tyskland ved større Bestillinger maatte betale en Del med Spærremark (Registermark, Scrips o. s. v.), d. v. s. i Gældsbeviser, som Tyskland udstedte for de Beløb (Rentegæld for Laan, Importudbytte o. s. v.), som Landet tilbageholder til foregiven Forøgelse af Gulddækningen i Tyskland, og som de hertil pressede Kreditorer i Udlandet, der naturligvis ikke kan vente evigt paa Indløsningen af disse Gældsbeviser, sælger med et Tab paa indtil 40 pCt. De udenlandske Sælgere i de forskellige Lande — sandsynligvis hovedsagelig brave Kapitalister og altsaa lige saa brave Fascister, der vil befri deres eget Land for „Marxismens fædrelandsløse Fyre" — kunde altsaa faa meget billige Varer og oversvømme deres elskede Fædreland med disse, hvorved de i høj Grad skadede den indenlandske Produktion.

Hitler har i Mellemtiden besindet sig paa sin sande Mission og foretrækker nu at lade Dumpingeksporten finde Sted ikke blot paa Bekostning af sine egne Arbejdere (hvis Lønninger allerede er

skruet for stærkt ned), men i Særdeleshed ogsaa paa Udlandets Bekostning, og har dermed naaet den højeste Præstation i Retning af økonomisk Aagerkarlevirksomhed. Hans Optræden kan, hvad angaar den derunder anvendte Taktik, betegnes som en sand økonomisk U-Baadskrig. Alle Spærremarktransaktioner er nu bleven henlagt til „Golddiskontbank". Den køber Spærremark til en fast Kurs af 50 Pfenning og sælger dem for 55 Pfg. til Eksportøren, d. v. s. at de tyske Eksportører kan tillade sig den Luksus at tilbyde deres Varer overalt i Verden til halv Pris. Thi de kan jo skaffe sig de til Varernes Betaling fornødne Beløb til halv Pris fra Golddiskontbank. Bestemmelsen om, at der kun maa være Tale om en Overskudseksport, d. v. s. en Forøgelse ud over det hidtidige Kvantum, og at Varerne ikke maa sælges til Spotpriser, er naturligvis rent Vrøvl. Ved saadanne Dumpingsmuligheder indfinder Overskudseksporten sig ganske af sig selv og Spærremarks-Svindelen medregnes naturligvis ved Kalkulationen.

Det Kunststykke at lade Udlandet finansiere den tyske Dumping udfører Tyskland endda overfor et Land, der er et af dets bedste Kunder og derfor ikke behøvede at finde sig i en saadan Behandling, nemlig Schweiz. Tyskland har nu efter lang Tøven erklæret sig rede til — af Hensyn til det gode Forhold til Schweiz — at indløse alle Scrips, der afgives til Schweiz, til fuld Værdi, dog paa den Betingelse, at Schweiz til Gengæld bestiller flere Varer. Med andre Ord: Paa Bekostning af Schweiz' Egenproduktion, d. v. s. de i Schweiz beskæftigede Arbejdere. Den schweiziske Folkehusholdning skal betale Begunstigelsen i Form af Arbejdsløshed (medens Ejerne af Scrips, d. v. s. Rentenydere og Kapitalister — „Rovkapitalen" — af Hr. Hitler faar en begunstiget Stilling!).

Alle disse Foranstaltninger er intet andet end Presseri. Hvis man vil undgaa, at slige Metoder bliver almindelige, og at de tilsidst skal føre til militær Krig, maa Hitler-Fascismen slaas ned forinden! Thi det er den forblindede Nationalisme (Fascismens særlige Kendetegn), der fører til saadanne Metoder. Her er Tale om den Fascisme og dens „Selvforsynings-Ideal", som vil medføre „det internationale Finans- og Pengevæsens Sammenbrud", der blev forudsagt af de Sagkyndige i den økonomiske Verdenskonference, hvis man prisgav de internationale Midler. Til disse Midler hører ogsaa den af I. F. C. proklamerede Boykot af Hitler-Tyskland. Ved denne Boykot vil man ramme de værste og farligste, d. v. s. de økonomiske Vildskud paa Fascismen. Denne Erkendelse trænger mere og mere igennem og skal udtales tydeligt. Den hviler paa Overvejelser, som vi ofte nok har anstillet, og som for blot nogle faa Dage siden sammenfattedes i Bogbinder-Internationales „Meddelelsesblad" som følger: „Det tyske Rige oversvømmer for Tiden andre Lande med utroligt lave Pristilbud. Den internationale Arbejderklasse har med Rette erklæret Vareboykot af Tyskland. Det er en Foranstaltning, som er rettet ikke alene imod Fascismen, men ogsaa — som en Forsvarsaktion — mod Undergravningen af Arbejdernes Eksistens i alle Lande!""

Vi maa gaa endnu et Skridt videre i vor Konklusion: Undergravningen af Arbejdernes Eksistens er Fascisme!

Oversigt over Ind- og Genudførsel af Tobaksfabrikater i Septbr. 1933.

Købt i	Tobak, ufabrikeret		Gennemsn.	Tobaksstilke		Cigarer		Cigarillos		Cigaretter		Røgtobak		Skraatobak		Snustobak	
	100 kg	1000 Kr.	øre pr. kg	100 kg	1000 Kr	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr.	100 kg	1000 Kr
Tyskland ...	676	137	202	28	2	1	3	„	„	1	1	5	„	„	„	„	„
Storbrit.	337	63	187	2	„	„	„	„	„	99	85	25	16	„	„	„	„
Sverige	„	„	„	„	„	„	„	„	„	3	2	„	„	„	„	„	„
Holland	2399	714	298	„	„	„	„	„	„	„	„	49	18	„	„	„	„
Belgien	724	221	305	„	„	1	1	1	3	4	5	„	„	„	„	„	„
U. S. A.	606	61	100	7	„	„	„	„	„	13	12	7	3	„	„	„	„
Ægypten ...	„	„	„	„	„	„	„	„	„	2	2	„	„	„	„	„	„
Tyrkiet	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Andre Lande	412[1]	104[1]	252	„	„	„	„	„	„	1	2	„	„	„	„	„	„
Ialt...	5154	1300	252	37	2	2	4	1	3	123	109	86	37	„	„	„	„
Udførsel																	
dansk. Varer	„	„	„	„	„	6	17	1	3	2	3	94	29	11	10	3	2
fremm. Varer	35	6	171	„	„	1	2	„	„	13	15	21	10	„	„	„	„

[1]) deraf fra Bulgarien 441 hkg = 104000 Kr.

Lønstatistik for April Kvartal 1933.

For April Kvartal 1933 er der indkommet 5596 Besvarelser.

Heraf var de 4247 for akkordlønnede, 645 for ugelønnede, 618 arbejdsløse, 14 syge, 35 Lærlinge og Elever og 37 ugyldige.

Iøvrigt henvises til nedenstaaende Skemaer.

Specifikation over Besvarelsesantallet i de enkelte Afdelinger.

Afdeling	Akkord-lønnede	Time-lønnede	Arbejds-løse	Syge	Lærlinge og Elever	Ugyldige	Besvarel-sesantal ialt	Medlemsantal den 30/6 1933	Det virkelige Arbejdsløs-hedsantal d. 30/6 1933
Kbhvn. I	1500	169	342	3	0	17	2031	3426	1013
— II	513	141	49	2	2	1	708	989	144
Aalborg	612	148	1	0	0	2	763	1172	122
Aarhus	44	5	9	1	1	1	61	74	18
Esbjerg	153	22	6	0	0	4	185	238	38
Fredericia	67	6	28	0	1	0	102	106	38
Haderslev	30	5	0	0	0	1	36	52	2
Hjørring	5	0	0	0	0	0	5	9	4
Holstebro	298	25	14	1	0	6	344	409	21
Horsens	251	40	0	2	15	1	309	406	20
Kolding	3	0	0	0	0	1	4	19	13
Nakskov	23	0	9	0	0	0	32	31	8
Nyborg	0	0	24	0	0	0	24	27	24
Nykøbing F.	123	13	0	0	0	0	136	293	9
— M.	51	6	25	0	2	0	84	88	33
Odense	354	42	41	5	12	1	455	457	51
Slagelse	134	10	0	0	0	0	144	159	1
Svendborg	81	13	7	0	2	1	104	117	14
Vejle	5	0	0	0	0	1	6	11	0
Viborg	0	0	63	0	0	0	63	126	97
Tilsammen	4247	645	618	14	35	37	5596	8209	1670

Gennemsnitstimeløn for ugelønnede Arbejdere.

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Kvindelige Arbejdere:			
Gulvpiger	362	0	75
Unge Kvinder	17	0	58
Dækssorterere à Kr. 53,00 ugentlig	8	1	10
Dæksmagere: 70 à Kr. 53,00, 9 à Kr. 54,96 og 1 à Kr. 55,00 ugentlig	80	1	11
Reserve ved Cigarillosmaskiner i Aalborg	19	1	02
Elever	7	0	42
Desforuden var der i Marketenderi beskæftiget 7 Kvinder.			

Branche	Antal	pr. Time Kr.	Øre
Mandlige Arbejdere:			
Arbejdsmænd	132	1	27
Unge Mænd	10	0	87
Cigarsorterere: 1 à Kr. 72,00, 1 à 86,00 og 1 à 92,64 ugentlig	3	1	74
Cigarmag.: 1 à 57,50, 1 à 75,00 og 1 à Kr. 86,88 ugentlig	3	1	52
Lærlinge	28	0	39
Marketendere: 1 à Kr. 87,20 ugentl.	1	1	82
Endvidere var 4 Mænd beskæftiget som Mestre og Portner.			

Gennemsnitsfortjenesten for samtlige Arbejdere er **Kr. 1,21,7 pr. Time** og **Kr. 58,42 pr. Uge.**

Gennemsnitstimeløn for Akkordarbejdere.

	Haandarbejdere							Formarbejdere							Cigarsorterere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	626	556	1	45	70	1	26	119	28	1	16	91	1	19							
— II															134	129	1	49	5	1	50
Aalborg	60	60	1	33				20	20	1	27				13	13	1	63			
Aarhus	9	9	1	28				3	3	1	21				4	4	1	70			
Esbjerg	6	6	1	35				45	45	1	54				13	13	2	13			
Fredericia	13	13	1	32				4	4	1	18				5	5	1	36			
Haderslev	1	1	1	67				3	3	1	42				3	3	1	59			
Hjørring																					
Holstebro	33	33	1	19				42	42	1	23				17	17	1	66			
Horsens	63	63	1	56				44	44	1	41				18	18	1	63			
Kolding	1	1	0	98																	
Nyborg *)																					
Nykøbing F.	3	3	1	71				3	3	1	42				2	2	1	54			
— M.	6	6	1	38				1	1	1	01				5	5	1	14			
Odense	123	120	1	41	3	1	26	17	17	1	18				18	17	1	48	1	1	27
Slagelse	20	20	1	49				17	17	1	36				7	7	2	10			
Svendborg	10	10	1	68				3	3	1	60				4	4	1	61			
Vejle								5	5	1	02										
Viborg **)																					
Gennemsn. for hele Landet	974	901	1	43	73	1	26	326	235	1	33	91	1	19	243	237	1	57	6	1	46

	Cigarillossorterere							Vikkelmagere							Overrullere						
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder		
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I								20	1	1	10	19	1	33	69	3	1	25	66	1	15
— II	51	19	1	47	32	1	48														
Aalborg	59	13	1	42	46	1	25								2	2	1	80			
Aarhus															2	2	1	11			
Esbjerg																					
Fredericia															2	2	1	10			
Haderslev															4	4	1	43			
Hjørring								1				1	0	63	2				2	0	80
Holstebro	12	7	1	53	5	1	34								23	19	1	19	4	1	06
Horsens	6				6	1	64								2				2	0	99
Nykøbing F.	14	7	1	79	7	1	76														
— M.															13	13	1	36			
Odense	13	7	1	35	6	1	47	1	1	1	55				11	9	1	18	2	1	62
Svendborg	4				4	1	39								7	7	1	64			
Gennemsn. for hele Landet	159	53	1	49	106	1	40	22	2	1	33	20	1	30	137	61	1	31	76	1	14

	Maskinpapirvikkelm.			Maskinpapirovr.			Vikkelvendere						Perfektomaskine			Cigarformatormaskine					
	Kvinder			Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		Kvinder			Ant. ialt	Mænd			Kvinder		
	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	10	1	29	9	1	17																
Aarhus																1	1	0	97			
Esbjerg																2	2	1	03			
Fredericia																1	1	1	06			
Holstebro													3	0	92							
Nykøbing M.																2	2	1	16			
Slagelse							1	1	1	31												
Svendborg							1				1	0	89				1			1	1	24
Gennemsn. for hele Landet	10	1	29	9	1	17	2	1	1	31	1	0	89	3	0	92	7	6	1	07	1	1	24

* Nyborg alle arbejdsløse.
** Viborg alle arbejdsløse.

	Cigarillosformatormaskine							Cigarillosmagere							Dæksmagere				Ombladstrippere				Indlægsstrippere			
	Ant. ialt	Mænd			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder				Kvinder				Kvinder			
		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		
			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre			Kr.	Øre	
København I	43				43	1	34	257	3	1	23	254	1	18	90	1	16						241	1	01	
Aalborg	171				171	1	40	4				4	1	35	68	1	13		22	0	89		79	0	94	
Aarhus	3				3	1	21	7	1	1	03	6	1	16	4	1	01						10	0	81	
Esbjerg	12	2	1	58	10	1	20	16	15	1	44	1	1	44	12	0	88		8	0	88		13	0	87	
Fredericia	2	1	1	06	1	1	01	20	11	1	20	9	1	01	7	0	90		2	0	72		7	0	75	
Haderslev	8				8	1	24								1	1	07						1	0	82	
Hjørring								1				1	0	78									1	0	78	
Holstebro	49	1	1	17	48	1	29	3				3	1	34	20	0	90		24	0	73		18	0	75	
Horsens	5				5	1	35	16	9	1	15	7	1	09	22	1	23						47	1	15	
Kolding								1	1	1	03												1	0	91	
Nykøbing F.	43				43	1	54																37	0	85	
— M.	* 4				4	1	09	2				2	1	07	3	0	95		1	0	81		10	0	62	
Odense	21				21	1	30	36	2	1	13	34	1	23	26	1	45						61	1	19	
Slagelse								50	21	1	32	29	1	34	13	1	02						19	0	91	
Svendborg	16				16	1	31	6	1	1	03	5	1	05	11	0	96		4	0	70		9	0	63	
Vejle																										
Gennemsn. for hele Landet	377	4	1	35	373	1	37	419	64	1	28	355	1	19	277	1	13		61	0	81		554	0	98	

	Maskintilbered.			Klistrere			Stiftere						Karduserere					
	Kvinder			Kvinder			Ant. Ialt	Mænd			Kvinder		Ant. ialt	Mænd			Kvinder	
	Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time
		Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre			Kr.	Øre		Kr.	Øre
København I	15	1	06																	
— II				59	1	20	15	2	1	49	13	1	16	32				32	1	27
Aalborg	17	1	00	8	1	34	2				2	1	51	22	1	1	46	21	1	04
Aarhus				1	1	45														
Esbjerg	4	1	03	12	1	05	3				3	1	20	7	1	2	20	6	1	20
Fredericia	1	0	94	3	0	94														
Haderslev	3	1	11											5				5	0	93
Hjørring																				
Holstebro	6	1	00	14	0	96	2				2	1	27	2	2	1	55			
Horsens	2	1	04	9	1	07	2				2	1	14	9				9	1	08
Kolding																				
Nakskov														13	5	1	28	8	1	42
Nyborg																				
Nykøbing F.	9	1	02	12	1	15														
— M.				2	0	73	1				1	0	84	1				1	0	89
Odense	11	0	96	11	1	28	1				1	1	33							
Slagelse				7	0	97														
Svendborg	1	1	05	4	1	02														
Gennemsn. for hele Landet	69	1	02	142	1	14	35	2	1	49	24	1	20	91	9	1	46	82	1	17

	Arbejdsmænd			Kartonagearbejdere						Kv. Cigaret- og Røgtobaksarb.			Automatpakkere			Løsgøring			Gulvpiger		
	Antal	pr. Time		Ant. Ialt	Mænd			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Kvinder			Antal	pr. Time	
		Kr.	Øre		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time		Antal	pr. Time			Kr.	Øre
						Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre		Kr.	Øre				
København I																	1	0	88			
— II	39	2	07								155	1	26	1	1	45	27	1	20			
Aalborg	10	1	62	26	2	1	73	24	1	03	7	1	20				22	1	09			
Esbjerg																						
Haderslev	1	1	53																			
Holstebro	9	1	30								21	0	84									
Horsens											6	0	80									
Nakskov	7	1	27								1	1	31							2	0	92
Nykøbing F.																						
Odense																	3	1	22	1	0	93
Gennemsnitat for hele Landet	66	1	80	26	2	1	73	24	1	03	190	1	20	1	1	45	53	1	15	3	0	92

*) Ekstra Kompletmaskiner.

Verdens Fagbevægelse.

Det Internationale Arbejdsbureaus Aarbog 1932 giver i forskellige Tabeller et interessant Overblik over Verdens Fagbevægelse. Oversigterne er ordnet efter faglige Retninger og efter Lande (med Angivelse af den paagældende Landscentrals Sæde). De internationale Oversigter omfatter 6 Retninger: Den internationale Faglige Centrals frie Fagforeninger (Paris), den Kristelige Bevægelse indenfor den Kristelige Internationale (med Sæde i Utrecht), den kommunistiske Retning under den Røde faglige Internationale i Moskva, den anarkistiske Bevægelse under den Internationale Arbejder-Association i Madrid (tidligere Berlin), de Uafhængige Fagforeningers Internationale i Utrecht og de to amerikanske Fastlandes Fagbevægelse i det Pan-Amerikanske Fagforbund i Washington.

Internationalernes Tabeller viser med al Tydelighed, hvad der bliver tilbage af de forskellige Retninger, naar man anmoder de paagældende Organisationer om nøjagtige Tal: — kun en Mængde Spørgsmaalstegn!

Af de for 1931 anmeldte 27,9 Millioner Fagforeningsmedlemmer i Verden falder der paa I. F. C. 13,5 Millioner, paa den kristelige Bevægelse 1,4 Millioner og paa den Røde faglige Internationale 12,9 Millioner. I Aaret 1932 — for hvilket Aar der endnu kun foreligger to Tal — udgør det samlede Antal 15,1 Millioner, hvoraf 13,6 Millioner falder paa I. F. C. og 1,5 Millioner paa de kristelige. For den Røde faglige Internationale opgives ikke længere noget Tal, men den hele Internationale er — hvad der vel kommer meget nær op ad Virkeligheden endnu kun betegnet ved et Spørgsmaalstegn. Det er interessant at se, at der i Tabellerne for de enkete Lande er opført 16 Millioner Fagforeningsmedemmer for 1932 for Rusland. Den Røde faglige Internationale (R. F. I.) opgav i 1931 12 Millioner Medlemmer. Vi har allerede tidligere i Forbindelse med Tallene fra R. I. F. konstateret, at største Delen af dens Medlemmer ganske logisk falder paa Rusland. Nu er Forholdet aabenbart det, at Ruslands samlede Medlemstal er større end R. F. I.s. Med andre Ord: R. F. I. er ikke blot ikke andet end Rusland, men er endda endnu mindre!

Svagt repræsenteret er stadigvæk Fagbevægelsen udenfor Europa. Af det samlede Antal paa 15 Millioner Medlemmer i 1932 falder der — naar man ser bort fra den amerikanske Landscentral med dens 2,5 Millioner Medlemmer — ca. 1,5 Millioner paa Lande udenfor Europa. De fordeler sig saaledes: Sydafrika 20,000, Argentina 255,000, Australien 369,000, Brasilien 419,000, Kanada 235,000, Cuba 20,000, Britisk-Indien 66,000, Hollandsk-Indien 32,000, Japan 333,000, Meksiko 500,000. New Zealand 44,000, Palæstina 30,000, Tunis 11,000, Venezuela 36,000.

Hvad angaar de forskellige Retningers Repræsentation i de enkelte Lande, kan man ud fra Tabellerne fastslaa, at der var flest Retninger i Tyskland i 1932 (altsaa før Omvæltningen) nemlig 5. Derefter følger Holland ligeledes med 5, og Tjekoslovakiet samt Frankrig og Brasilien med 4 Retninger. Tre Retninger findes der i Spanien, Polen, Sverige, Schweiz, Jugoslavien, Kanada og Japan. Een Retning (nemlig den frie faglige) findes der i Danmark, Finland, England, Irland, Letland, Lituaen, Memel, Norge, Rumænien, Ceylon, U. S. A., Meksiko, New Zealand, Palæstina og Tunis. De fleste Centralorganisationer (altsaa Landsorganisationer og lignende nationale Hovedorganisationer findes der i Tjekoslovakiet 14, (dog maa man huske, at der udover de forskellige Retninger ogsaa findes Organisationer for de forskellige Sprog), i Tyskland (7), i Holland (6), i Polen (6), i Schweiz (5) og i Frankrig (4).

For de Internationale Fagsekretariater findes der tre Tabeller, nemlig I. F. C.s Retning med 13,9 Millioner Medlemmer for 1931 (I. F. C. = 13,5) fordelt i 29 Fagsekretariater (dette betyder, at der iblandt Fagsekretariaternes Organisationer findes en Del endnu, som ikke er Medlem af deres Landsorganisation og dermed af I. F. C.). — For 1932 er Tallene 13,6 for I. F. C. og 13,6 for Fagsekretariaterne, (hvilket dog ikke behøver at være ensbetydende med, at alle Fagsekretariaternes Medlemmer nu tilhører I. F. C., thi I. F. C. har paa sin Side Medlemmer, der ikke over deres Brancheorganisation er tilsluttet noget Internationalt Fagsekretariat). Den kristelige Internationale melder for 1931 i 16 internationale Fagsekretariater, 2,1 Millioner Medlemmer. Blandt „andre Retninger" er opført 6 Brancheinternationaler med 1,3 Millioner i 1932, nemlig den Internationale Føderation af uafhængige Fagforeninger (Funktionærforeninger) med Sæde i Strassburg (472,000 Medlemmer i 10 Lande), den saakaldte Geneve-Organisation af Hotel- og Kafé-Funktionærer, endvidere den Internationale Føderation af Lærerorganisationer i Paris (624,470 — kommunistisk), — den Internationale Union af Handelsmarine-Officerer i Antwerpen (35,000), Politi-Internationale i Berlin (153,984) og de Rejsendes Internationale (110,000).

Tabellerne er at betragte som et første, men sikkert interessant Forsøg. Det maa haabes, at det vil lykkes i Aarenes Løb i Samarbejde med I. F. C., der i sine Aarbøger offentliggør lignende Oplysninger, at fremskaffe endnu nøjagtigere Tal, og her vilde det — for at faa et klarere Billede frem — være særlig heldigt at faa oplyst, hvilken Procentdel de organiserede Arbejdere udgør af de forskellige Landes arbejdende Befolkning.

Fra Afdelingerne.

Nykøbing Mors Afdeling.

Cigarmager C a r l H o l m er efter 3 Maaneders Sygeleje afgaaet ved Døden paa Nykøbing Mors Sygehus i en Alder af 60 Aar. Holm, der var en meget afholdt Kollega, har i en Aarrække været Medlem af Afdelingen her.

Begravelsen fandt under stor Deltagelse Sted Søndag den 19. November, hvor Fanen paraderede.

Ære være hans Minde!

Paa Afdelingens Vegne:

Hans Madsen.

Lommebog for Arbejdere 1934.

Det er en uhyre nyttig Bog. — Ikke uden Grund er den kaldt Arbejdernes S t a t s k a l e n d e r. Den indeholder nemlig et Væld af Oplysninger fra alle Arbejdernes Interesseomraader. Den er af stor Værdi for enhver Arbejder, og den er først og fremmest u u n d v æ r l i g for ethvert Bestyrelsesmedlem i en Arbejderorganisation. Partiforeningsmanden, Fagforeningsmanden, Kooperatøren og den interesserede unge Socialdemokrat finder her alle de Oplysninger, han har Brug for. Lommebog for Arbejdere har alt det sædvanlige Lommebogsstof: Kalender, Post- og Telegramtakster, Noteringsblade o. s. v., men desuden indeholder den et righoldigt Udvalg af særlige Oplysninger, som man ellers maa støve forskellige bindstærke Værker igennem for at faa.

Hvad vil De vide? Adressen paa Invalideraadet eller en anden vigtig social Institution? Hvilke By- og Sogneraad der har socialdemokratisk Flertal? Hvormange Socialdemokrater er der i Palæstina? Hvor stor Deres Indtægt maa være for at kunne staa i Sygekasse? Hvem der er Formand for Fællesorganisationen i X-køb ing? Besked om Højskoler, der kan besøges? Hvormeget De maa fradrage paa Skatteblanketten? Adressen paa det nye Socialkontor i Deres Distrikt, — Ja, og de Tusind andre Ting, De saa ofte har spurgt om, og som De i de kommende Aar igen vil staa og savne. Arbejderlommebogen besvarer det hele. Og saa er det ikke nogen stor Bog. Den kan lige være i Inderlommen. Og — det er det bedste ved det hele — den er b i l l i g e r e end de fleste andre Lommebøger. Den koster kun Kr. 1,65 i Helshirtingsbind og for et finere Bind Kr. 2,25 og Kr. 4,50 i Helskindbind.

Lommebog for Arbejdere er i Handelen fra i Dag. Forlang den straks, den plejer hurtigt at blive udsolgt.

M ø d e r.

Hovedbestyrelsesmøde den 17. Nov. 1933.

I Henhold til Beslutning paa forrige Møde var A. B e r g, Slagelse, som Suppleant for J. S. J e n s e n, Nykøbing F., indkaldt.

Formanden bød Berg Velkommen og udtalte Haabet om et godt Samarbejde.

ad 1. Formanden meddelte, at ingen havde gjort Indsigelse mod det stillede Forslag til Lærlingeudvalg. De opstillede Regler var indsendt til Ministeriets Godkendelse; denne forelaa dog endnu ikke.

Der havde været afholdt Svendeprøve hos Firmaet Hirschsprung, hvor 8 Lærlinge var udlærte, og alle bestod Prøven.

Det nedsatte Lærlingeudvalg havde fra vor Side deltaget, medens Arbejdsgiverne havde været repræsenteret ved Direktørerne H. Kjær og A. Rytter.

I Anledning af Spørgsmaalet angaaende Strippemaskinerne havde „Enigheden" afholdt et Branchemøde for de københavnske Strippere.

Efter en lang Diskussion havde Mødet vedtaget at paalægge Hovedbestyrelsen at kræve Ugelønnen for Dæksmagere, Kr. 53,00, opretholdt som Grundløn ved Stripning af Dæks paa Maskinerne.

Mellem Aalborg Afdl. og Forbundet havde der været en Divergens, som Hovedbestyrelsen maatte afgøre. Medens Sortererne i andre Afdelinger havde modsat sig en Deling af Sortererarbejdet og med Forbundets Godkendelse, havde Aalborg Afdeling tiltraadt en saadan Ordning.

Da Spørgsmaalet var fremkommen under Mangel paa Sorterere, havde Formanden ladet Sagen passere, indtil Hovedbestyrelsen kunde træffe Afgørelsen.

Et Spørgsmaal angaaende den højere Betaling for Opsætning af Sumatra Omblade paa Esbjerg-Fabrikken, var af Firmaet afvist med, at der aldrig blev benyttet Sumatra Omblade.

I Bogense havde Odense Afdeling afsluttet Overenskomst med et nyt Firma.

Angaaende Udbetaling af Ferieløn til en Arbejder, som havde arbejdet hos Firmaet „Lemvig

Tobaksfabrik", havde Formanden tilskrevet Firmaet, men intet Svar erholdt.

Fra Træindustriens Fabrikantforening havde Forbundet modtaget Opsigelse for Overenskomsterne angaaende Firmaerne Tang Jensen og Th. Petersen.

Til Opmand i den faglige Voldgift havde „Den faste Voldgiftsret" udpeget Birkedommer Heide-Jørgensen.

Efter at Artikler angaaende Virksomhederne i Faxe Ladeplads og Everdrup havde været optaget i det lokale Blad, havde Formanden modtaget forskellige Oplysninger angaaende Firmaerne og de Arbejdere, der var beskæftiget hos disse.

Fra Hamburgisches Welt Wirtschafts-Arkiv havde Forbundet gentagende faaet Anmodning om vedblivende at tilsende Fagblad og Beretning; men da vi havde stoppet al Tilsendelse til Tyskland, vilde Formanden vide, om man her skulde gøre en Undtagelse.

Maatte mene, at man tilskrev Institutionen, at dette ikke kunde lade sig gøre, saa længe Forholdene laa, som det gjorde i Tyskland.

Der forelaa et Opraab til Optagelse i Fagbladet. Formanden ønskede at vide, om dette skulde optages.

„Social-Demokraten" ønskede at benytte Gavlen paa vor Bygning til Reklame. Formanden anbefalede at give Tilladelsen.

Det vedtoges ikke at sende Materiale til Tyskland og ikke at optage det indsendte Opraab i Fagbladet.

Det vedtoges at give „Social-Demokraten" Tilladelse til at benytte Gavlen paa Forbundets Bygning til Reklame samt at forsøge et Møde afholdt i Faxe.

Dernæst vedtoges det at overlade Vinduespudsning i Ejendommen til det kooperative Kompagni.

ad 1 a. Formanden gav Meddelelse om de siden sidste Møde afholdte Mæglingsmøder.

Hos Firmaet P. Wulff var forhandlet angaaende daarlige Dæks til Haandarbejderne. Enighed var ikke opnaaet, og et nyt Mæglingsmøde med yderligere Repræsentanter var afholdt.

Man var her enedes om, at et Forsøg med omhyggeligere Tilberedning og Sortering af de paaklagede Dæks. Forbundet forbeholdt sig at komme tilbage til Sagen.

Et Tillæg for en Brasil forhøjedes fra 19 til 20 Øre pr. ½ kg.

Ved et tredie Møde hos samme Firma var der klaget over for fugtigt Indlæg til Rullerne. Sammenslutningens Repræsentant havde hævdet, at der for det foreliggende Tilfælde forelaa force majeure, men man var enedes om at der betales 10 Kr. til Deling mellem de betræffende Arbejdere.

Hos Firmaet Lichtinger havde været afholdt Møde angaaende daarligt opsatte Dæks fra Dæksmaskinerne.

Der opnaaedes ikke Enighed om Spørgsmaalet som Helhed, og dette henvistes til Fællesmødet; men der udbetaltes Erstatning for en enkelt Dag. 3 andre Spørgsmaal angaaende Maskinerne udsattes til nærmere Undersøgelse.

Hos Firmaet C. W. Obel, København, var forhandlet angaaende Dæks til Haandarbejderne.

Man var enedes om en bedre Sortering af de paaklagede Dæks.

Ved et nyt Møde var forhandlet om Tillæg til et Omblad for Tilberederne. Enighed var ikke opnaaet. Der skulde derefter betales Gennemsnitsløn.

Ved et tredie Møde hos samme Firma var rejst Klage om en Mester Petersen for brutal og hensynsløs Optræden, og fra Arbejdernes Side var erklæret, at man ikke vilde forhandle mere med denne Mand. Sagen var henvist til Fællesmødet. Et nyt Møde var dog afholdt, hvor Arbejdsledernes Repræsentant havde deltaget. Resultatet var dog ikke ændret.

Hos Firmaet C. Bendixen var forhandlet om Prisen for Rulning af Brasildæks til Senoritas.

Sagen var henvist til Afgørelse paa Fællesmødet.

Hos Firmaet Hirschsprung var forhandlet om Organisationsspørgsmaalet for en Mand paa Lageret.

Sagen var stillet i Bero, til man nærmere blev klar over Mandens Arbejde, idet Firmaet hævdede, at han skulde være Kontorarbejder.

Hos samme Firma var forhandlet angaaende Standsning af Maskiner ved Afbrydelse af Strøm. Sammenslutningen havde hævdet, at dette ikke kom ind under den i Overenskomsten fastsatte Erstatning for Standsning paa Grund af, at Maskinerne var i Uorden.

En Klage over Dæks til Haandarbejderne var foreløbig afgjort ved, at man vilde se Tiden an et Par Uger.

Hos Firmaet Færch, Holstebro, havde været ført en Del Forhandlinger angaaende Overarbejde for Sorterere, Klistrere og Stiftere.

Fra Forbundets Side havde man søgt at begrænse Overarbejdet saa meget som muligt, hvilket ogsaa i det store og hele var lykkedes.

Hos Firmaet I. P. Schmidt, Fredericia, var forhandlet angaaende Antagelse af en Cigarillossortererelev.

Forbundet havde tiltraadt dette.

Der var tillige forhandlet angaaende den Cigarmager, der tillige var Portner i Ejendommen, og som havde erstattet Maskinarbejderen under hans Sygdom.

Firmaet havde tilbudt en Betaling af 20 Kr. for det udførte Arbejde i Henhold til det Antal Timers effektive Arbejde, han havde udført, medens vi fra vor Side havde krævet betalt 32 Kr. 10 Øre beregnet efter hele Dage, da Manden havde maattet møde 4—5 Gange om Dagen.

Sagen var henvist til Fællesmødet.

Hos Schmalfeldt, Aarhus, var forhandlet angaaende paaklagede Dæks og Omblade til Faconhaandcigarmagerne. Der var opnaaet en Erstatning paa 35 Kr. til Deling mellem de betræffende Arbejdere.

Hos Firmaet Damborg var fastsat Tillæg til et Omblad, 9 Øre pr. ½ kg. Tillæget til et Dæks var man ikke enedes om; men dette skulde forarbejdes i Gennemsnitsløn.

Man havde atter forhandlet angaaende Reguleringen af Cigarillospriserne for de hos dette Firma særlige Maskiner, men Firmaet havde ikke kunnet tiltræde vort Forslag.

Firmaet ønskede et nyt Mærke ansat til Kr. 9,00 pr. Mille.

For et paaklaget Dæks til Haandarbejderne var man enedes om, at dette skulde sorteres saaledes, at Dæks, der ikke var brugelige til Haandarbejdet, blev frasorteret.

I Haderslev hos Firmaet M. Hansen junior havde man forhandlet om Erstatning til Arbejderne ved Cigarillosmaskinerne, som havde maattet spadsere, fordi man ikke havde villet indgaa paa Overarbejde ved Strippemaskinerne uden Tillæg.

Ligeledes angaaende Erstatning til en Arbejder, der kun havde faaet Lov til at arbejde i 2det Hold 29 Timer i Stedet for 39½ Time.

Man var for den sidste Arbejders Vedkommende enedes om vort Krav.

For Cigarillosmagerne enedes man om Erstatning for ½ Dag.

Formanden havde dernæst anmeldt Tillidsrepræsentanter for de forskellige Brancher.

Det vedtoges ikke at indgaa paa det af Firmaet Damborg stillede Forslag til Regulering af Cigarillospriser.

ad 1 b. Ved Fællesmødet var behandlet følgende Sager:

1. Tillæget for Rulning af Senoritas med Brasildæks (Carl Bendixen).
2. Klage over en Mester (C. W. Obel, her).
3. Krav om Erstatning til de ved Cigarillosmaskinerne beskæftigede Arbejdere ved Standsninger, der skyldes Afbrydelse af Strømtilførslen o. lign. (A. M. Hirschsprung & Sønner).
4. Krav om Tillæg for Klistring med tilskaarne indvendige Rygstrimler (C. W. Obel).
5. Ønske om Ændring af Tidspunktet for Sommerferie.
6. Antagelse af en Cigarmagerlærling (Th. Damborg).
7. Uoverensstemmelse angaaende Afløsningen af en Arbejder, der samtidig med, at han har været beskæftiget ved Vikkelmaskine i 2det Hold, har repareret Formator-Cigarillosmaskinerne i 1ste Hold under Mekanikerens Sygdom (I. P. Schmidt jr.).
8. Klage over de til Cigarillosmaskinerne udleverede maskinopsatte Dæks (Aage Lichtinger).
9. Cigarbedømmelse.
10. Eventuelt.

ad 1. Tillæg for Brasildæks til Senoritas fastsattes til Kr. 1,75.

ad 2. Sammenslutningens Bestyrelse udtalte sin Misbilligelse af Mesterens Udtalelser.

Forbundet forbeholdt sig sin Stilling.

ad 3. Enighed ikke opnaaet.

ad 4. Arbejdet førtes tilbage til den tidligere Udførelse.

ad. 5. Man enedes om en Ordning, saaledes at Ferien skal ligge imellem 2 Søndage i den Uge i Juli, hvori den 14. og 15. eller en af disse Dage indgaar som normal Arbejdsdag. Hertil maatte naturligvis komme de dermed fornødne Rettelser i den samlede Paragraf.

ad. 6. Firmaet Damborg fik Ret til at antage en Cigarmagerlærlig, naar en af de nuværende Lærlinge var udlært, dog tidligst 1. Januar 1934.

ad 7. Man enedes om at søge Spørgsmaalet ordnet ved et nyt Møde paa Stedet.

ad 8. Sammenslutningen udtalte, at Dæksene fra Maskinen naturligvis skulde være ordentlig opsatte. Et Spørgsmaal om det Stykke Stilk, som ved Gennemhugning blev siddende i Spidsbladet, henvistes til nærmere Undersøgelse.

ad 9. Man enedes om Prisen for forskellige indsendte Cigarer.

ad 10. Intet.

ad 2. Hovedkassereren forelagde de reviderede Regnskaber for Oktober 1933.

Formanden oplæste Revisionsprotokollen fra Arbejdernes Bogførings- og Revisionsinstitut.

Der fandtes intet at bemærke.

Regnskaberne godkendtes.

Det vedtoges at hæve de udtrukne Obligationer fra Obligationslaanet til „Soical-Demokraten". Det vedtoges i Henhold til tidligere Beslutning at overføre fra Strejkekassen Kr. 50,000.00 til Kontingentfonden pr. 1. Januar 1934.

ad 3. Formanden meddelte, at der fra Afdelingerne Slagelse og Aarhus forelaa nye Love til Godkendelse. Disse godkendtes.

Som meddelt ved sidste Møde var Afdeling „Enigheden"s Love ikke bragt i Orden og i Henhold til Beslutning var der tilsendt Afdelingen en Skrivelse desangaaende.

Afdelingen havde derefter foretaget en Urafstemning om at bringe Afdelingens Love i Overensstemmelse med Forbundets Love, men Afstemningen havde givet til Resultat,, at der i alt var afgivet 2249 Stemmer, heraf 922 Ja, 1186 Nej, 136 blanke og 5 ugyldige.

Formanden redegjorde for hele Sagen, og efter en længere Diskussion vedtoges det at afholde et Fællesbestyrelsesmøde med „Enigheden"s Bestyrelse for at finde en Mulighed for en mindelig Ordning.

Efter Fællesbestyrelsesmødet, hvor Hovedbestyrelsen alvorligt havde gjort Rede for den foreliggende Situation og anmodet Afdelingsbestyrelsen om at søge en Ordning gennemført, saaledes at man ikke skulde tvinges til at gaa til yderste Konsekvens, modtog Hovedbestyrelsen fra Afdelingsbestyrelsen følgende Udtalelse:

Paa et Bestyrelsesmøde den 19. Novbr. har man med 7 St. mod 5 St. vedtaget følgende:

Afdl. „Enigheden"s Bestyrelse udtaler, at man tager den af Hovedbestyrelsen forelagte Beretning til Efterretning, og man henholder sig til det, som foreligger, Urafstemning inden for Afdl. „Enigheden".

Da der intet nyt foreligger, kan Afdelingsbestyrelsen ikke foretaget sig noget før Hovedbestyrelsen har taget Stilling.

Hovedbestyrelsen vedtog derefter enstemmig at ekskludere Afdeling „Enigheden", dog saaledes at Eksklusionen annulleredes, hvis Afdelingen inden 15. December fandt en Løsning af Sagen.

Det vedtoges tillige at udsende en Redegørelse for hele Sagen til hvert enkelt af Forbundets Medlemmer.

ad 4. Der forelaa Protestskrivelser fra Odense og Slagelse Afdelinger angaaende Laanet til „Social-Demokraten" og fra Afdeling „Enigheden" angaaende Indkaldelse af Suppleant til Hovedbestyrelsen.

Disse toges til Efterretning, og det vedtoges at svare Odense og Slagelse Afdeling i Henhold til de paa Mødet faldne Udtalelser.

ad 5. I Anledning af, at Firmaet V. Lange, Slagelse, var overgaaet til et Aktieselskab, forelaa der en Forespørgsel fra saavel vor som Skraatobaksarbejdernes Afdeling til de 2 Forbund angaaende en Kapital paa 5000 Kr., der af Firmaet var ydet Arbejderne, og som indestod hos Firmaet til en Forrentning af 5 pCt.

Det vedtoges, efter Forhandling med Skraatobaksarbejderforbundet, at svare, at man henstillede til Afdelingerne, at den hidtil gældende Praksis blev fulgt, saaledes at Renten af denne Kapital uddeltes til trængende Kolleger efter Bestyrelsernes Indstilling og Hovedledelsernes Sanktion.

ad 6. Der forelaa nogle Skrivelser fra D. s. F. Disse toges til Efterretning.

Adresseforandring.

Esbjerg:
Formand: Peter Nielsen, Finsensgade 12.

Slagelse:
Kasserer: Chr. Sørensen, Vestergade 13.

Oversigt over Arbejdsløsheden.

Fredag den 24. November 1933.

Afdeling	Medlemsantal	Medlemsantallet fordelt i		Antal Arbejdsløse	Arbejdsløshedsantallet fordelt i		Antal Medl., der oppebær. vedtægtsm. Understøtt.		Antal Medl., der oppebær Underst. af Fortsætt.-Ks.	
		Md.	Kv.		Md.	Kv.	Md.	Kv.	Md.	Kv.
Aalborg	1260	269	991	115	30	85	18	17	0	8
Aarhus	79	37	42	11	6	5	0	2	1	3
Esbjerg	245	124	121	23	10	13	1	2	0	2
Frederic.	108	54	54	34	16	18	8	5	2	1
Hadersl.	61	23	38	5	3	2	2	1	0	0
Hjørring	9	0	9	3	0	3	0	1	0	0
Holsteb.	415	161	254	66	39	27	17	8	7	2
Horsens	408	208	200	36	20	16	5	10	2	3
Kolding	21	14	7	14	9	5	1	2	0	0
Nakskov	32	14	18	9	2	7	0	1	1	0
Nyborg	25	8	17	22	7	15	0	1	0	0
Nykø. F.	335	42	293	30	7	23	1	2	1	0
Nykø. M.	85	43	42	15	7	8	3	1	0	1
Odense	480	217	263	15	11	4	4	0	1	0
Slagelse	156	80	76	0	0	0	0	0	0	0
Svendb.	119	41	78	9	2	7	1	2	0	1
Vejle	11	10	1	2	2	0	2	0	0	0
Viborg	105	13	92	105	13	92	3	10	1	0
Tils. i Prov.	3954	1358	2596	514	184	330	66	65	16	21
Kbhv.: „Enigh."	3556	917	2639	923	205	718	52	183	15	39
Cigarsor. Centr.k.	984	368	616	188	41	147	12	60	5	14
Tils. i Kbhvn.	4540	1285	3255	1111	246	865	64	243	20	53
Ialt...	8494	2643	5851	1625	430	1195	130	308	36	74

Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Oktbr. Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingerne har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Okt.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Okt.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
Kbhvn. I					46592	65	46592	65			8032	88	38569	52	46603	40			9	75
do. II					10940	75	10940	75			1510	26	9430	49	10940	75				
Aalborg					13090	20	13090	20			4714	77	8375	43	13090	20				
Aarhus	386	56			816	45	1205	01			953	43			953	43	245	58		
Esbjerg					2634	15	2634	15			544	69	2089	46	2634	15				
Fredericia					1092	15	1092	15			1051	74			1051	74	40	41		
Haderslev					595	50	595	50			276	52	318	98	595	50				
Hjørring	31	47	175	00	91	35	297	82			250	74			250	74	47	08		
Holstebro					3101	00	3101	00			1484	79	1616	51	3101	30			0	30
Horsens	2400	00			4509	25	6909	25			1211	50	3364	11	4576	61	2333	64		
Kolding					197	20	197	20	24	89	200	34			225	23			28	03
Nakskov					349	85	349	85			312	87	33	70	346	57	3	28		
Nyborg	490	74			86	25	576	99			200	47			200	47	376	52		
Nykøbing M.					915	00	915	00			284	07	630	93	915	00				
— F.					4572	65	4572	65			524	45	4048	20	4572	65				
Odense					5315	35	5315	35			838	51	4476	84	5315	35				
Slagelse					1756	35	1756	35			103	37	1652	98	1756	35				
Svendborg					1119	45	1119	45			374	25	745	20	1119	45				
Vejle			200	00	170	85	370	85	32	69	298	33			331	02	39	83		
Viborg	576	04	2000	00	2451	90	5027	94			4942	13			4942	13	85	81		
Central- og Anvisningsk.	58582	31	34300	00	228	70	93111	01			30907	14			30907	14	62203	87		

Skraatobaksarbejdernes Forbund og Arbejdsløshedskasse.
Oversigt over Regnskabet mellem Afdelingerne og Hovedkassen for Oktbr. Maaned 1933.

Afdeling	Afdelingen skal betale til Hovedkassen								Afdelingen har betalt til Hovedkassen								Afdelingens Gæld pr. 31. Okt.		Afdelingens Tilgodehavende pr. 31. Okt.	
	Afdelingens Gæld fra forrige Maaned		Tilsendt Afdelingen kontant fra Hovedkassen		Kontingent Tilbagebet. Understøttelse m. v.		Tilsammen		Afdelingens Tilgodehavende fra forr. Maaned		Indsendt Kvitteringer		Indsendt Kontant		Tilsammen					
København			700	00	988	00	1688	00			1670	07	17	93	1688	00				
Aalborg					473	65	473	65			276	75	196	90	473	65				
Aarhus					196	85	196	85					196	85	196	85				
Assens					209	60	209	60					209	50	209	60				
Esbjerg					342	00	342	00					342	00	342	00				
Fredericia	119	25			35	30	154	55			116	50			116	50	38	05		
Haderslev	109	96	300	00	39	75	449	71			415	97			415	97	33	74		
Holstebro	95	95			216	00	311	95			6	00	250	00	256	00	55	95		
Horsens	178	10	400	00	591	00	1169	10			1036	62			1036	62	132	48		
Køge	228	30			85	80	314	10			38	52			38	52	275	58		
Nakskov	76	50			145	90	222	40			99	75			99	75	122	65		
Nykøbing M.	184	00	200	00	3	00	387	00			224	00			224	00	163	00		
do. F.	59	01	200	00	65	00	324	01			178	00			178	00	146	01		
Odense	47	23	250	00	90	45	387	68			335	25			335	25	52	43		
Randers	106	26			54	50	160	76			191	50			191	50			30	74
Roskilde	33	59	200	00	80	40	313	99			283	02			283	02	30	97		
Slagelse	43	74			204	10	247	84			219	60			219	60	28	24		
Silkeborg					26	40	26	04							26	40	26	40		
Svendborg	629	99			173	90	800	89			464	25			464	25	336	64		
Viborg	1	98	465	00	0	00	466	98			501	72			501	72			34	74

Forbundets og Afdelingernes Telefoner:
Forbundet (Hovedkontoret): Ctr. 12,981.
Afdeling „Enigheden": Ctr. 12,987.
Cigarsorterernes Fagforening: Eva 1456.
Anvisnings- og Centralkontoret: Eva 2557.

Skraatobaksarbejderforb. Adresse og Telefoner:
Forretningsfører: *Th. Nielsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1]
Telf. Eva 632 - Privat Hellerup 1484.

Redigeret af *Edm. Olsen*, H. C. Ørstedsvej 19 B[1].
Trykt hos Rud. Bøhm, Rømersgade 23, København K.